

Giới thiệu Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên

Ediit: Lilith12356

Thể loại: nữ phụ, ngôn tình, xuyên không, trọng sinh

Nàng cũng chỉ là một người bình thường ở thời hiện đại có sở thích đọc tiểu thuyết vậy mà lại có được cơ hội xuyên thành nữ phụ đã vậy tính cách vô cùng ác độc trong văn nam chủ NP, nàng tự mặc cảm bày tỏ ưu thương thật sâu trong lòng. Vốn định đường ai nấy đi, mỗi người đi một hướng, để cho nàng khoan khoái chạy lên đường lớn nghịch tập. Được truyền thừa của tổ tiên, che không gian tiên phủ, ở bên bắp đùi của nam phụ bìa đỡ đạn, cùng cười xem nam chủ “Tĩnh tận mà chết”.

Bị mỡ nam mang tới Tu Chân giới, bái sơn môn, tìm cơ duyên, đang muốn dắt tay bước lên con đường phi thăng, đột nhiên từ trên trời giáng xuống một nữ chủ, muốn đem mỡ nam thu vào hậu cung.

Lật bàn, mỡ nữ trong nháy mắt cuồng bạo: Nam nhân của tỷ mà nguoi cũng dám dòm ngó? Đừng tưởng rằng là nữ chủ liền không chụp chết được nguoi.

Mỡ nam móc băng ghế, xếp đặt trái cây hạt dưa: Lão bà, lại đây nghỉ ngơi, động thủ cái gì, vi phu đến.

Nhân hiệu tác phẩm: Sáng văn, hệ thống, thần y, phần trư ăn hỏ, tu tiên, xuyên sách

Vì bộ này được phân làm nhiều giới nên tới giới nào mình sẽ phân cấp bậc ở giới đó

Nhân Giới: Vô giả (Cấp 1 tới Cấp 9) – Bẩm Sinh – Luyện Khí – Trúc Cơ (tới cấp bậc này mới tính là bắt đầu Tu Chân)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mới đến

Mùa xuân tháng ba, nắng nhẹ.

Hoa Hạ, thành Thục Đô, tại phòng 1004, tầng 2, khu số tám kí túc xá nữ sinh F của đại học Thục Đô.

Dương Lam Nhi đang chớp mắt nằm trên chiếc giường số ba gần cửa sổ, lại đột nhiên giống như xác chết vùng lên mà ngồi bật dậy, khiến ba người cùng phòng đang ngồi trước bàn máy vi tính lên mạng giật mình, cùng nhau đảo mắt nhìn nàng.

“Dương Lam Nhi, bạn đang làm cái gì thế? Hù chết người.” Hoàng Vi Vi ở gần bên cạnh Dương Lam Nhi nhất mở miệng nói ra, có chút sợ vớ vớ bộ ngực.

Hiện tại điều kiện trọ ở đại học đều tốt, đại học Thục Đô bài danh trước mười cả nước, chút điều kiện phần cứng này tự nhiên không thể nào quá kém.

Bốn người một phòng, phía dưới bàn máy tính có hai tầng giá sách, giường phân thành hai bên trái phải, tạo thành một lối đi nhỏ rộng rãi ở giữa, cái khác như điều hòa, phòng tắm, máy nước nóng, cái gì cần có đều có.

“Tôi nói, Dương Lam Nhi, cô là xác chết vùng dậy đi! Động tác đột nhiên lớn như thế, muốn hù dọa ai đó?” Thần sắc của Diệp San ở đối diện bất thiện, hết sức chế nhạo, ở bên trong căn phòng ngủ này, nàng ta cùng Dương Lam Nhi là không hợp nhau nhất.

“Lam Nhi, có phải là trong người không thoải mái hay không? Có muốn đi khám một chút hay không?” Cô bạn cùng phòng cuối cùng là Phó Tinh Ngọc, hơi mang quan tâm hỏi.

Phó Tinh Ngọc hỏi như thế là có nguyên nhân, hôm nay là cuối tuần, dựa theo ngày thường mà nói, Dương Lam Nhi căn bản sẽ không ngủ gật ở trong phòng ngủ, đã sớm đi ra ngoài làm thêm.

Dương Lam Nhi nhìn ba người một cái, vẻ mặt hơi lạnh, nắm lấy chìa khóa ví tiền của mình liền đi ra cửa: “Mình nhớ ra còn có chuyện muốn làm, ra ngoài trước một chuyến, các bạn tự nhiên!”

Chứng kiến cửa phòng ngủ đóng kín, ba người kia vẫn còn trong kinh ngạc, tựa hồ gặp được cái chuyện gì ngoài ý muốn.

“Dương Lam Nhi làm sao vậy? Không phải uống lộn thuốc chứ!” Hoàng Vi Vi phục hồi tinh thần lại, rầm rì một tiếng.

“Cát, ai biết, kỳ quái.” Diệp San khinh thường nói.

“Thôi, có lẽ bạn ấy thật sự có chuyện đi!” Phó Tinh Ngọc hoà giải, ba người rất nhanh liền quay về làm việc của mình.

Dương Lam Nhi đi qua hành lang, bước vào thang máy, than một tiếng thật sâu, tiếp nhận ký ức của nguyên chủ, nàng rất rõ ràng ba cô bạn cùng phòng kia đều là loại đức hạnh gì, dù sao mới lên học kỳ thứ hai của đại học, nguyên chủ hàng năm đều đi làm thêm, kỳ thật cùng mọi người không có giao tình gì, chẳng hề quen biết.

Không sai, nàng là sáng nay mới xuyên việt đến, mà bi thống nhất là, nàng lại là xuyên sách, là loại nữ phụ ác độc trong một bộ sách đô thị dị năng nam chủ, kết cục cuối cùng khẳng định thê thảm, loại bi kịch này không thể cùng người ngoài nói đi.

Cái khác tạm không nói đến, đến ba người bạn cùng phòng kia, trong sách cũng là có viết, chỉ là xuất hiện không nhiều, nhưng ký ức của nguyên chủ đã bổ sung những chỗ thiếu trong sách.

Hoàng Vi Vi cùng Dương Lam Nhi kỳ thật không nóng không lạnh, chủ yếu là người ngoài miệng thường lúc nào cũng nói đạo lý không buông tha, cho nên nói chuyện dường như có khó nghe.

Còn như Diệp San, nàng ta là thuộc hệ Nghệ thuật vũ đạo, trong nhà có tiền, người lớn lên lại mảnh mai, từ nhỏ là công chúa được người nâng lên, cho nên lớn lên rất kiêu ngạo, không quá để mắt đến Dương Lam Nhi nghèo kiết hủ lậu.

Còn như Phó Tinh Ngọc người này, hiện tại Dương Lam Nhi chỉ có thể cười ha ha một tiếng, vị này vốn cùng nguyên chủ là thân thiết nhất, quan hệ so sánh cũng thân mật hơn.

Chỉ tiếc, Dương Lam Nhi đã xem qua tiểu thuyết lại biết, vị này cuối cùng lại là một trong những nữ nhân của nam chủ, cơ hồ là giẫm đạp lên tình hữu nghị của nguyên chủ mà thông đồng với nam chủ.

Nam chủ tương lai, vốn là thanh mai trúc mã của nguyên chủ, từ nhỏ cùng nhau lớn lên cũng có chút sống nương tựa lẫn nhau, ở bên trong kế hoạch tương lai của hai người, kỳ thật có nắm tay nhau cả đời, bạc đầu giai lão.

Chỉ tiếc, vị trúc mã này ở một ngày nào đó sau khi có được một cái hệ thống giao dịch bàn tay vàng, liền biến thân thành nam chủ cuồng bá thần bí, mỗi một cái mỹ nữ đều yêu thương nhưng nhớ, nưôm nưốp mà đến.

Vốn là thanh mai, bởi vì không muốn trúc mã NP, ghen tị với tất cả nữ nhân quay quanh nam chủ, ngược lại biến thành nữ phụ ác độc, cuối cùng bị các nữ nhân của nam chủ biến thành bia đỡ đạn KO, từ đây giữa nam nữ chủ không còn một hòn đá cản đường nữa, liền kiên cường cùng một chỗ.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi chỉ có thể nói, người ta thích nguyện ý NP, người khác quản được sao?

Chỉ là nguyên chủ quá mức si tình quá mức chấp nhất, hoàn toàn không hiểu đạo lý Cóc ba cái chân khó tìm, còn nam nhân ba chân thì khắp nơi đều có, hết lần này tới lần khác đều muốn treo cổ trên một cái gốc cây, còn không muốn chia sẻ, liền chọc nhiều người tức giận.

Nói tới nói lui, làm Dương Lam Nhi sau khi xuyên việt thành cái nữ phụ ác độc này, trên thực tế là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Có lẽ nam nữ chủ là có người có vận khí lớn, cộng thêm xã hội hiện đại là không dễ dàng giết người, kia mọi người thì ai đi đường nấy thôi, nhất định phải khiến trúc mã hồi tâm chuyển ý, toàn tâm toàn ý? Có khả năng sao?

Nhiều mỹ nữ đứng đầu như vậy đưa tới cửa, nam chủ còn không ăn, lại có thể cho thấy mị lực vô địch của gã sao?

Bất quá, hôm nay là Dương Lam Nhi đến, nàng sẽ không ngu xuẩn giống như nguyên chủ, đối với cái gọi là nam chủ thuộc loại trâu bò kia hoàn toàn không có hứng thú, hơn nữa, nàng có bệnh thích sạch sẽ, nam nhân bị người khác dùng qua nàng cảm thấy vừa bẩn lại vừa chán ghét.

Không nhanh không chậm đi tới gần khu phòng cho thuê cạnh trường học, Dương Lam Nhi thuận thực quẹo vào trong căn phòng nhà nông tầm thường, có chút dơ dáy bẩn thỉu, nhưng là giá tiền thuê phòng lại rẻ nhất.

Cha mẹ của thân thể này hàng năm ở ngoài làm thuê, cuối cùng mất ở trong một lần tai nạn xe liên hoàn, mà cha mẹ nam chính, mất trong một cơn tai họa động đất đặc biệt, cho nên nói, hai người cùng nhau đi qua nhiều năm như thế, tự nhiên có chút tình cảm, cũng là nguyên nhân căn bản khiến nguyên chủ ở trong tiểu thuyết không muốn buông tay nam chủ.

Hiện thời hai người đều thi đậu đại học Thục Đô, thời gian sau khi học xong cơ bản đều đang đi làm để đóng học phí cùng sinh hoạt phí, ở bên ngoài thuê một gian phòng rẻ, cũng là vì ứng phó với việc lúc về ký túc xá quá muộn, không chỉ âm thầm đến bạn cùng phòng, còn có thể vì tình huống không vào được cửa ký túc xá.

Móc ra cái chìa khóa, Dương Lam Nhi sau khi mở cửa, nhìn một vòng xung quanh căn nhà nhỏ bé vén vẹn mười m² này, có một cái giường tầng, vừa vặn phân cho hai người.

Trong phòng rất sạch sẽ, căn bản là nguyên chủ đều mỗi ngày đến quét dọn sửa sang lại.

Nhiu nhĩu mảy, một bên Dương Lam Nhi bắt đầu dọn dẹp một chút đồ của chính mình, một bên tìm kiếm mục tiêu.

Nếu đã quyết định muốn rời xa nam chủ, Dương Lam Nhi liền không chuẩn bị ở lại căn phòng cho thuê này nữa, bắt quá còn tìm không được lý do để trả lại cái chìa khóa này, trước mắt vị thanh mai trúc mã kia của nàng còn không có được bàn tay vàng đâu!

Cho dù đã sớm quyết định muốn mỗi người đi một đường, Dương Lam Nhi cũng không muốn lưu lại một cái lý do gì, để cho các nữ nhân về sau của nam chủ có lý do nói là nàng sai, trước vứt bỏ thanh mai trúc mã cái gì đó, trước tạm thời nhịn một chút, chờ nam chủ có được bàn tay vàng, bắt đầu cùng một nữ nhân đầu tiên của gã, nàng liền có thể quang minh chính đại nói bái bai.

Không có đạo lý để nam nhân này về sau sáng khoái, còn muốn nàng đến gánh oan sai, nàng cũng không phải là cái tiểu bạch hoa thiện lương gì.

Dọn dẹp không sai biệt lắm, Dương Lam Nhi cuối cùng nhìn thấy một cái hộp gỗ xưa cũ, rất nhỏ, cỡ như chỉ có thể chứa được một chiếc nhẫn, mặt ngoài có chút bẩn, xem ra không có bao nhiêu giá trị.

Cực vui mở ra, bên trong đặt một đôi khuyên tai bằng thủy tinh đen, khỏe miệng Dương Lam Nhi nhếch lên: “Chính là nó.”

Đối với cái khuyên tai bằng thủy tinh đen này, vốn là di vật mà cha mẹ nguyên chủ lưu lại, nhưng nhiều năm trước lúc sơ trung (*cấp 2 ở Việt Nam), liền bị nguyên chủ làm thành quà sinh nhật đưa cho thanh mai trúc mã Mộc Phong.

Khi đó, cha mẹ Mộc Phong vừa mới mất, đang ở trong kỳ phản nghịch, đột nhiên có một ngày bỏ chạy ra ngoài xỏ hai cái lỗ tai, nguyên chủ thấy liền đem khuyên tai đưa cho gã, đáng tiếc, ở sơ cao trung đều bị quản lý nghiêm khắc, đừng nói nam sinh, có là nữ sinh cũng không được phép mang các loại đồ trang sức đeo tay này, cho nên, rất nhanh liền bị Mộc Phong quên ở sau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thuộc về chính mình

Mỗi lần dọn nhà, đều là nguyên chủ hỗ trợ dọn dẹp, tự nhiên đều sẽ đem phần lễ vật này mang ra, chỉ nhìn qua nguyên văn liền biết, kỳ thật Mộc Phong đã quên mất nó không còn một mảnh, còn vẫn cho là đó là vật của Dương Lam Nhi, nên lúc nào cũng cất đi.

Vốn, sau khi Mộc Phong có cái hệ thống giao dịch thích hợp cũng thành công dung hợp xong, liền quét hình các vật có trong căn phòng này, sau cùng phát hiện đôi khuyên tai này, bên trong thể nhưng có một chiếc là pháp bảo không gian trữ vật, thuộc về hàng cao cấp, có thể lấy ra đôi rất nhiều thứ.

Mộc Phong ngạc nhiên mừng rỡ ngoài ý muốn, liền lấy đôi một bộ công pháp tu luyện thuộc loại trâu bò, trực tiếp mở ra con đường huy hoàng của nam chủ gã.

Nghĩ tới đây, Dương Lam Nhi liền tìm ra con dao gọt trái cây đến cắt tay lấy máu, bởi vì không biết là cái khuyên tai nào mang theo không gian, nàng liền đem máu thấm lên trên cả hai chiếc.

Mặc dù trong tiểu thuyết viết, đây là một cái không gian trữ vật bình thường, không thể bỏ đồ có sinh mệnh vào, nhưng ở xã hội hiện đại cũng là vật được yêu thích, có thứ đồ chơi này để bỏ chút đồ bí mật, có thể cực kỳ yên tâm.

Rất nhanh, Dương Lam Nhi liền khiếp sợ, cả hai cái khuyên tai thể nhưng đều hút máu, cũng chậm rãi bay lên không trung, tản mát ra ánh sáng nhu hòa.

Sao lại thế này? Trong tiểu thuyết không phải là nói, trong cặp khuyên tai này chỉ có một viên mang không gian sao? Như thế nào cả hai đều có phản ứng? Dương Lam Nhi cảm thấy kỳ lạ, tựa hồ có cái gì đó đã rời khỏi nội dung vở kịch mà nàng biết rõ.

Ánh sáng dần dần mạnh lên, khuyên tai đột nhiên đem ánh sáng thu lại, hóa thành hai đạo lưu quang bắn về phía hai lỗ tai tại vành tai của Dương Lam Nhi.

Thấy thế, Dương Lam Nhi vội vàng cầm lấy gương nhìn nhìn, phát hiện khuyên tai đã biến mất, chỉ để lại hai điểm màu đen nhàn nhạt ở trên da tai, nếu như không nhìn kỹ, không có gì cả, nếu cẩn thận quan sát, đó chính là hai cái nốt ruồi đen, là cái loại màu sắc cực nhạt đó.

Trong lúc Dương Lam Nhi hài lòng chuẩn bị xem không gian trong khuyên tai một chút, thì một đạo ý thức trong nháy mắt chui vào đầu óc, bởi vì lượng tin tức quá mức khổng lồ, làm cho nàng lập tức ngất đi.

Sau khi tỉnh lại, đã là ba giờ sau, Dương Lam Nhi có thể cảm giác được, lượng tin tức xâm nhập vào trong đầu óc nàng đã bị phong ấn một bộ phận rất lớn, chỉ lưu lại một tia, đủ làm cho nàng hiểu rõ lai lịch của khuyên tai.

Người bình thường xem đến đoạn này, liền biết đôi khuyên tai bằng thủy tinh đen này thật không đơn giản, là tổ tiên Dương gia ở Tiên giới lúc phi thăng thành thần, mượn Thần quang tiếp dẫn mở ra không gian, đem đôi khuyên tai này đưa đến hạ giới để truyền thừa.

Ở không biết bao nhiêu năm trước kia, Địa Cầu còn có thời tu chân thịnh thế, tổ tiên Dương gia liền là ở thời đại đó tu luyện đắc đạo, cũng phi thăng

thành tiên.

“Phốc, thật là làm cho người không thể tưởng tượng nổi a, nguyên lai thời đại khủng long diệt sạch trên sách, đều là không biết bao nhiêu năm sau của tu chân mặt thể, cái gì sinh vật tiến hóa, nhân loại từ con vượn tiến hóa, ha ha...” Dương Lam Nhi đột nhiên cảm thấy, có chút cái gọi là nghiên cứu khoa học, thật là buồn cười.

Dựa theo thuyết pháp của tổ tiên, khuyên tai này là một tàn khí ông có được trong một cái bí cảnh thượng cổ ở Tiên giới, là ông dùng kỹ thuật luyện khí cao tuyệt, cùng tài liệu tương đối hiếm có tiến hành chữa trị luyện chế, một cái thật sự là không gian trữ vật, một cái khác là không gian sinh mệnh.

Bởi vì luyện chế có thêm bí thuật, không gian trữ vật đều cần thủ pháp nhất định mới có thể mở ra, mà không gian sinh mệnh nhất định phải muốn nồng độ huyết mạch, Hỗn Độn linh căn, thân thể thuần âm mới có thể mở ra, phần lớn đều là điều kiện hà khắc, thiếu một cái cũng không được.

Này cũng là nguyên nhân vì cái gì nam chủ đoạt được hệ thống, lại chỉ kiểm tra đo lường được không gian trữ vật, nếu không, tích lũy đôi được kia đều được trên N lần.

“Nói như thế, ta chính là Hỗn Độn linh căn, thân thể thuần âm?” Khóe miệng Dương Lam Nhi co giật.

Sau khi đem tin tức chứng kiến ở trong đầu có thể hiểu rõ, Dương Lam Nhi đã triệt để không còn gì để nói, Hỗn Độn linh căn? Ở thời đại linh khí đầy đặn của tổ tiên trước đây, tự nhiên là phong thái của thiên tài, nhưng đến hiện đại, linh khí gần như khô kiệt, Hỗn Độn linh căn là phế vật trong phế vật, bằng với người bình thường không có linh căn.

Còn như thân thể thuần âm, vậy thì lại dọa người, đối với tu sĩ mà nói, chính là lô đỉnh tuyệt hảo...

Dương Lam Nhi rung mình một cái, may mắn khuyên tai có thể che giấu tất cả tin tức của bản thân, nếu không, năng lúc này khẳng định đứng ngồi không yên rồi.

Mặc dù không biết rõ xã hội hiện thời có còn có tu sĩ hay không, nhưng từ sau khi khuyên tai nhận nàng làm chủ, thế giới nàng tiếp xúc liền không giống lắm, về sau sẽ phát sinh cái gì, ai cũng không rõ ràng lắm.

Vốn định vào trong không gian sinh mệnh xem một chút, xem bên trong có thể có không ít bảo bối tổ tiên lưu lại hay không, nhưng vào lúc này, từ cánh cửa đóng kín vang lên tiếng chìa khóa mở cửa.

Dương Lam Nhi vội vàng dừng động tác, mới nhớ tới nơi này là địa bàn của Mộc Phong, tiền thuê phòng mỗi tháng đều là gã bỏ ra.

“Lam Nhi, hôm nay em không phải là không thoải mái nên xin nghỉ sao? Như thế nào không ở trong phòng ngủ nghỉ ngơi?” Mộc Phong nhìn người trong nhà, thật bất ngờ cười nói.

Dương Lam Nhi im lặng quan sát một trận, hiện thời Mộc Phong vẫn là cái tên nghèo xơ xác, tướng mạo dễ nhìn, lại còn không có thần bí phi phàm như về sau, như trong tiểu thuyết viết, đôi mắt thâm thúy kia, là điểm sáng lớn nhất trong ngũ quan của gã, khiến cho nữ nhân không ý thức được mà trầm mê.

Mặc dù Dương Lam Nhi không biết mình vì cái gì một điểm cảm giác cũng không có, nhưng trong tiểu thuyết có rất nhiều nữ nhân, thật sự là quý gố dưới đôi mắt đen thần bí kia của Mộc Phong.

“Trong phòng ngủ quá ồn, liền nghĩ đến nơi này ngồi một chút.” Dương Lam Nhi lạnh nhạt nói, trên thực tế, tính cách của nàng cùng nguyên chủ cũng không khác nhau lắm, hoàn toàn không sợ bị phát hiện đột nhiên có biến hóa.

Tính cách mặc dù không khác nhau lắm, nhưng đời trước nàng sống đã ba mươi tuổi, bản thân lại phấn đấu trong Công ty đa quốc gia, là đại diện CEO ở Châu Á, một chút kinh nghiệm xã hội, phương thức xử sự cũng không phải là cái nguyên chủ là sinh viên trong thập niên còn không có tốt nghiệp đại học có thể so sánh.

Cho nên nói, trong nguyên văn, nguyên chủ lại lựa chọn con đường thảm thiết nhất như vậy, còn nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không uống phí bản thân.

Mộc Phong tự rót cho mình một chén nước, động tác rất cuồng dã rót xuống, liền ngồi xuống bên cạnh Dương Lam Nhi: “Khá hơn chút nào không? Có muốn đi bệnh viện xem một chút hay không?”

“Không cần, đã tốt lắm!” Dương Lam Nhi hàm hồ trả lời, nàng xin nghỉ vốn là vì xuyên việt, tự nhiên không có ngã bệnh.

“Vậy là tốt rồi!” Mộc Phong thở phào nhẹ nhõm, đảo mắt liền nhìn đến cái hộp gỗ trong tay Dương Lam Nhi: “Em tìm cái này làm cái gì? Muốn đi xô lỗ tai?”

Lên Đại học quản lý lông lẻo, trong trường học chỗ nào cũng có ăn mặc mỹ lệ, đeo vàng đội bạc, rất nhiều cô gái ngoan ngoãn tự nhiên sẽ có chút ảnh hưởng, giả cho rằng, Dương Lam Nhi là có ý tưởng này, yêu đẹp.

“Cũng không phải, tôi dọn dẹp một cái, lại phát hiện khuyên tai trong hộp không biết rơi mất lúc nào.” Dương Lam Nhi dám khẳng định, sau khi lên đại học, Mộc Phong tuyệt đối chưa từng mở qua, cho nên, nàng rất yên tâm mà nói như thế.

Mộc Phong nhú nhú mày, lập tức an ủi: “Khả năng là rớt lúc khuôn đồ đi, mất liền mất, về sau anh mua cho em cái mới.”

“Ha ha!” Dương Lam Nhi cười một cái, chỉ đây căn bản không muốn có về sau.

Quả nhiên, Mộc Phong căn bản không nhớ rõ cặp khuyên tai này đã đưa cho gã, còn là lấy danh nghĩa là quà sinh nhật.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nhìn mà ăn không đến

Nàng vẫn còn nhớ, trong nguyên văn, Mộc Phong sau khi cảm khuyên tai đi đổi công pháp ở trong hệ thống, còn cùng Dương Lam Nhi nói xin lỗi, đem đồ của nàng làm mất.

Dương Lam Nhi mặc dù thương cảm, những vẫn tha thứ cho Mộc Phong, lại cho rằng gã là vì làm mất quà sinh nhật mình đưa cho gã mà xin lỗi.

Nhưng trên thực tế, Mộc Phong vẫn cho là đó là thứ của Dương Lam Nhi nên mới nói xin lỗi, nếu không, gã rất có thể một chữ cũng không nói.

Đại học Thực Đô có bốn cánh cửa, đông nam tây bắc, mà khu vực phòng cho thuê của Mộc Phong là từ cửa nam ra ngoài.

Sau vài ngày suy tính, Dương Lam Nhi lựa chọn cửa bắc, một đường hướng xa xa, trực tiếp đi ra khỏi khu học viện, mới tìm một cư xá tầm thường thuê một phòng bình thường.

Ký túc xá của Dương Lam Nhi có bốn người, là bốn sinh viên học bốn hệ bất đồng, chương trình học cơ bản có thể dịch ra, phòng ngủ cơ hồ đều có người, thế cho nên dù nàng có được không gian đã vài ngày, đều không có cơ hội nào để đi vào, chỉ có buổi tối nằm trên giường, dụng ý thức đi vào để tìm hiểu qua không ít.

Muốn nói nhà vệ sinh là không gian độc lập, nhưng đúng lúc, nhà vệ sinh ở ký túc xá các nàng lại bị hư, không thể khóa trái từ bên trong, Dương Lam Nhi cảm thấy không an toàn, cũng liên tục cảnh giác nên không thể tự nhiên đi vào trong không gian xem một chút.

Tuy nói đã báo vấn đề lên trên, nhưng cũng không biết đến cái thời điểm nào mới đến sửa chữa, Dương Lam Nhi nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định đi ra bên ngoài thuê phòng.

Từ cái ngày xuyên việt xong rồi đến chỗ phòng thuê của Mộc Phong đó rồi đi, Dương Lam Nhi liền đi đến chỗ làm thêm xin nghỉ, trong đầu nàng đã tiếp nhận công pháp tu luyện mà tổ tiên cấp cho, cần phải có thời gian tu luyện, lại đi làm cái loại công việc nhân viên phục vụ ăn uống không có hàm lượng kỹ thuật đó, đơn thuần là lãng phí.

Kiểm tra một cái, trong thẻ còn có hơn sáu ngàn khối, đó là học phí của một năm sau, Dương Lam Nhi không chút do dự lấy ra dùng trước.

Trong không gian sinh mệnh có rất nhiều loại linh thảo, cấp thấp nhất lấy ra ở bên ngoài cũng là vật hiếm thấy có thể gặp mà không thể cầu, hơn nữa, năm thấp nhất cũng đã hơn mười vạn năm, Dương Lam Nhi cũng không muốn lấy ra để kéo cừu hận.

Nhưng đến thời điểm thực sự cần tiền mà nói, nàng cũng sẽ nghĩ một biện pháp thích đáng.

Một phòng ngủ một phòng khách, một tháng năm trăm, trùng tu điện gia dụng đều đầy đủ hết, mang theo hành lý liền có thể trực tiếp vào ở, đến vệ sinh cũng không cần quét dọn lại, Dương Lam Nhi liền giao trước tiền thuê phòng ba tháng.

Cẩn thận chờ đến trời tối, Dương Lam Nhi đóng cửa sổ, rèm cửa sổ che kín, không có mở đèn, thừa dịp trong phòng là một mảnh đen nhánh, mới có hơi không thể chờ đợi được tiến vào trong không gian.

Không gian rất lớn, nhìn không thấy đầu, chân trời tựa hồ còn có sương trắng, có lẽ có thể thẳng cấp mở rộng.

Có sông có núi, có đất có rừng rậm, còn có chút Linh tuyền Ôn tuyền Suối tuyền, nên có cũng không có thiếu.

Cả cái vùng đất trong không gian, bị hai ngọn suối tuyền đan hình chữ “Thập” (+) chia làm bốn phần.

Ở chính giữa có một khối đất dạng tiểu đảo, bốn bề bị nước bao quanh, phía trên xây dựng một tòa lầu bằng trúc có hai tầng, phong cách rất cổ điển, bên trong cũng phân ra thành không ít gian phòng.

Phòng ngủ, phòng bếp, phòng tu luyện, phòng luyện đan, phòng luyện khí cái gì cần có đều có.

Phía sau lầu trúc là ôn tuyền, phía trước có một cái giếng bằng đá xanh.

Nhìn thì tựa hồ đơn giản, thực tế chia thành hàng ngàn tiểu thế giới, ngũ tạng đều đủ. Tin tưởng, tổ tiên Dương gia tuyệt đối phí không ít tâm tư bố trí cái

không gian này...

Trong đó có một mảnh đất trồng đủ các loại linh thảo dược liệu, nhận ra, không nhận ra, toàn bộ đều mọc rất tốt.

Ba mảnh đất khác đều trống không, Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút, quyết định mang một chút dược liệu từ bên ngoài vào, hoặc là mấy loại hạt giống khác vào, đến thời điểm có thể đổi được chút tiền để dùng.

Bên ngoài một ngày, trong không gian một năm, Dương Lam Nhi chiếu theo tin tức tổ tiên lưu lại, dùng Trúc Cơ trận trong phòng để tu tiên, lãng phí rất nhiều linh thạch dự trữ đều không thể thành công Trúc Cơ, lập tức liền lệ rơi đầy mặt, lẽ nào tư chất của nàng kém như thế sao?

Cuối cùng nghiên cứu rất lâu, Dương Lam Nhi mới hiểu ra, tổ tiên đã nói trực tiếp Trúc Cơ, hẳn là năm đó ở tu chân thịnh thế, linh khí nồng độ mới có thể dưỡng ra cái loại người đó, từ nhỏ có ăn thứ gì cũng bao hàm linh khí, thân thể tự nhiên thích hợp với tu luyện, trực tiếp Trúc Cơ mới là tới ngưỡng cửa của tu chân.

Nhưng tới thời đại trăm ngàn lỗ thủng bây giờ này, không nói linh khí gần như khô kiệt, các thứ ăn bình thường đều có chứa các loại độc tố hóa học, tạp chất trong thân thể quá nhiều, một ít bộ phận kinh mạch thân thể cũng đã bị ăn mòn, cộng thêm nàng đã mười bảy tuổi, cũng không nhỏ, đã sớm định hình.

Như thế, Trúc Cơ trận căn bản không thể giúp nàng loại trừ tạp chất, cũng không thể dẫn khí vào cơ thể, trực tiếp Trúc Cơ.

Nói trắng ra, thân thể quá kém, căn cơ quá kém, Trúc Cơ trận cũng không ưu hóa được.

Rối rắm một trận, Dương Lam Nhi nghĩ đến những thứ tiểu thuyết đã xem đời trước kia, liền biết, tình huống ở tu chân mật thế kia so với hiện đại cũng chỉ tốt hơn một chút như vậy, nhưng không phải là ở trước Trúc Cơ kỳ có thêm một cái Luyện Khí kỳ sao?

Luyện Khí, dẫn khí nhập vào cơ thể, chậm rãi rèn luyện thân thể, loại trừ tạp chất, ăn cần săn sóc ưu hóa kinh mạch cùng bộ phận, từ đó nước chảy thành sông tạo ra Trúc Cơ?

Dương Lam Nhi cảm giác mình đã hiểu ra chân tướng, có vấn đề lại nghĩ, nàng không có công pháp Luyện Khí kỳ, tổ tiên truyền thừa, đều là bắt đầu từ Trúc Cơ.

Có lẽ tổ tiên chưa từng nghĩ tới, thậm chí lúc tu chân mật thế biến mất sẽ có bao nhiêu khổ bức, ông cảm thấy, có tài nguyên ông lưu lại, hậu bối phải rất nhanh tu luyện thành tiên, hơn nữa, ban đầu ông là ở Tiên giới phi thăng lên Thần giới, trên người đối với thứ của Tu Chân giới giữ lại rất ít, cho nên, phần lớn trong không gian đều là thứ của Tiên giới, đối với Dương Lam Nhi mà nói, là núi bảo không thể với tới, chỉ có thể nhìn, ăn không được.

Thở dài thật sâu, Dương Lam Nhi chui vào Tầng Thư Các nghiên cứu, bên trong có không ít công pháp mà tổ tiên tiện tay ném vào, hai năm sau, nàng cuối cùng cũng ra được một cái kết luận.

Đó chính là, không có công pháp, nếu muốn dẫn khí nhập vào cơ thể, trước phải sau khi đột phá Bẩm Sinh, mới có thể nước chảy thành sông bắt đầu vào Luyện Khí kỳ.

Vì vậy, Dương Lam Nhi chỉ từ trong đồng rác tuyển ra mấy quyển công pháp dành cho người bình thường mà bắt đầu tu luyện, lần này mới thuận lợi cảm giác được khí.

May mắn tổ tiên năm đó chơi thật vui vẻ, du lịch tới không ít hoàng cung môn phái, mò một chút công pháp nhìn thấy chơi vui, nếu không hiện tại nàng tuyệt đối hết chỗ nói.

Có thể nghĩ, công pháp dành cho người bình thường có thể để cho tổ tiên Dương gia vừa mắt, đây tuyệt đối là tồn tại đứng đầu trong giang hồ, mà Dương Lam Nhi còn không tình nguyện như thế, nếu là bị người khác biết rõ, khẳng định nhỏ nước miếng dìm chết đuối nàng.

May mà, Trúc Cơ trận không cách nào dùng, nhưng Linh tuyền trong không gian còn có thể giúp người phạt cốt tẩy tủy.

Bất quá, Dương Lam Nhi trước đó đã hiểu được không ít thưởng thức của tu chân, nên cũng không dám trực tiếp uống Linh tuyền, mà là từ trong Suối tuyền mức nửa chén ra uống.

Trong không gian Suối tuyền, Giếng tuyền, Linh tuyền đều có linh khí nhưng nồng độ là tăng lên từng bước, chức năng cũng vô tận giống nhau, đối với người bình thường mà nói, Suối tuyền cũng không thể uống nhiều, nếu không dễ dàng bạo thể.

Dương Lam Nhi một bên tu luyện một bên yên lặng rơi lệ, tổ tiên người ta dẫn Suối tuyền vào, là vì tưới cây cùng để dùng sinh hoạt thường ngày, nàng lại tốt hơn, dùng làm linh đan diệu dược phụ trợ cho tu luyện.

Trong khi tu luyện, uống hết ba lượt nửa chén suối tuyền, mỗi lần đều đẩy ra không ít tạp chất bóng nhẫy, công pháp của Dương Lam Nhi cũng tiến triển thần tốc.

Đây chính là Suối tuyền của Tiên giới, cầm đến Tu Chân giới liền không tính là Linh tuyền hiếm có gì, những cũng có thể so với Linh tuyền bình thường.

Dương Lam Nhi dùng công pháp cho người bình thường để tu luyện, tiến triển không thần tốc mới thật sự là phé vật.

Chương 4: Ai so với ai đáng giận hơn

Lại là một cái thứ hai, Dương Lam Nhi từ trong không gian đi ra, dọn dẹp một cái liên chuẩn bị đi học.

Nàng hiện tại đến Bẩm Sinh còn không phải, còn không biết đến cái thời điểm gì mới có thể dẫn khí nhập vào cơ thể, trong hết thấy thể tục này, nhất định phải tồn tại.

Hệ Quản lý doanh nghiệp là phương hướng buôn bán tốt nhất ở bên ngoài, vốn cổ thân thể này cho rằng đây là ngành tốt nhất để tìm việc làm, hiện tại Dương Lam Nhi vô cùng buồn chán nghe những kiến thức máy móc nông cạn của thầy giáo, rất không cho là đúng.

Đời trước nàng cũng là có hai bằng tiến sĩ của đại học Havard, đừng xem cái tên sáng mắt mù, chỉ có chính mình mới biết được, nàng đến cùng trả giá cố gắng như thế nào, lúc trước nàng kiếm được vị trí CEO khiến mọi người đổ mắt, không phải là không có người chưa miệng, nói nàng lai lịch không nhỏ, nàng chưa từng phản bác, năng lực, đó là thấy được, người được đại diện trách nhiệm của Công ty đa quốc gia Châu Á bổ nhiệm cũng không phải là đứa ngốc.

Chống cảm, tâm thần bay xa, Dương Lam Nhi cảm thấy thư giãn dị thường, đối với đi học, nàng từ trước đến giờ đều không có thoải mái như thế, đời trước luôn luôn liều mạng lại liều mạng, một khắc không buông lỏng, dường như chỉ nghỉ một chút liền sẽ vạn kiếp bất phục.

Mặc dù nàng là nằm sấp ở trên bàn làm việc chợp mắt một cái liên xuyên việt, Dương Lam Nhi lại suy đoán, bản thân đời trước, rất có thể là một chết, bởi vì trước đó, nàng đã làm thêm giờ với cường độ cao liên tục suốt một tháng.

Sống lại một đời, có được truyền thừa của tu chân, tầm mắt tự nhiên không giống với trước, thậm chí, nàng có cảm giác đời trước của mình tựa như một trò cười.

Toàn bộ số tiền mua phòng mới còn chưa đưa, còn có bảy cuốn sổ tiết kiệm cũng tiện nghi cho ngân hàng, từ nhỏ đến lớn liên tục làm việc, đều không hảo hảo hưởng thụ sinh sống.

Cho tới bây giờ, Dương Lam Nhi mới hiểu được, nhân sinh khắp nơi đều có phong cảnh, giới phát hiện mới là chân lý.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, một gương mặt chỉ đơn giản được cho là xinh đẹp, lập tức hiện ra một loại kinh diễm tao nhã tuyệt thế, độc nhất vô nhị....

“Dương Lam Nhi, tất cả bạn học của lớp chúng ta quyết định đi liên hoan, bạn có đi hay không?” Lớp trưởng Thu Nhị ngồi trước quay đầu lại nói, vẻ mặt cũng không có mời mọc gì, chỉ là theo thông lệ hỏi một chút mà thôi.

Thu Nhị biết điều kiện của Dương Lam Nhi không tốt, thường xuyên ra ngoài làm thêm, học kỳ trước lớp học cũng tụ hội nhiều lần như vậy, nhưng Dương Lam Nhi từ trước đến giờ đều không có tham gia. Bất quá, làm lớp trưởng, nên truyền đạt tin tức cũng không thể bỏ qua.

Vừa mới quyết định muốn hưởng thụ sinh sống thật tốt, Dương Lam Nhi tự nhiên sẽ không cự tuyệt: “Lúc nào? AA sao?” (*AA: ai tiêu cái gì, người đó trả)

Không nói nguyên chủ có rất ít khi không tham gia loại hoạt động này, chính là đời trước, trong mắt nàng cũng chỉ có học tập, đối với quan hệ giữa bạn học, bình thường sẽ không hao tâm tổn trí đi làm.

“Ồ, bạn muốn đi?” Thu Nhị kinh ngạc ngoài ý muốn, lập tức phản ứng lại: “Sáu giờ tối này, ở cửa phía Đông cách ngoài trường không xa, mới mở một nhà hàng lẩu Vân Phong, không cần bỏ tiền, lần này là Nam Việt mời khách.”

Thu Nhị rất ngạc nhiên mừng rỡ, cũng không phải nói quan hệ của Dương Lam Nhi với Thu Nhị tốt bao nhiêu, mà là mỗi lần tụ hội đều thiếu một mình nàng, làm lớp trưởng, kỳ thật cũng là một loại trách nhiệm. Những bạn học khác cũng sẽ cảm thấy, Dương Lam Nhi quá không hòa đồng, sau đó, toàn bộ lớp học rất có thể sẽ đem Dương Lam Nhi khai trừ ở ngoài, làm như không có cái bạn học này.

May mà, bây giờ quay đầu vẫn còn kịp.

Dương Lam Nhi gật đầu: “Tốt lắm, mình sẽ tới đúng giờ.”

Hiện tại mới tới tiết thứ hai của buổi trưa, buổi chiều không có tiết, thời gian còn sớm đâu!

“Cái này nói gì tốt lắm, bạn nhất định phải tới a!” Thu Nhị nói như thế, vẻ mặt hơi có chút cổ quái.

Dương Lam Nhi khẽ nhủ mày, suy tư một cái liên minh bạch, vấn đề đáp lại xuất hiện ở trên người Nam Việt này.

Nam Việt, tựa hồ là người thừa kế của bách hóa Nam thị, nói trắng ra, trong nhà mở siêu thị, tài sản hơn trăm triệu, danh tiếng ở bên trong toàn bộ thành Thực Đô là vang dội.

Đồng thời, bản thân Nam Việt có tướng mạo không tầm thường, đã nhảy ra khỏi lớp học, thành công thắng làm suất ca trong hệ.

Xem ra, Dương Lam Nhi từ trước đến nay không tham gia tụ hội, lần này vì Nam Việt mời khách liền đồng ý, chỉ sợ tư duy của một đám bạn học nhàm chán liền bắt đầu phát tán.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi rất vô tội, thật sự là đúng lúc mà thôi, với ai mời khách hoàn toàn không có vấn đề gì có được hay không?

Buồn bực suy nghĩ một chút, Dương Lam Nhi quyết định, lần sau vô luận là cái dạng tụ hội gì nàng nhất định sẽ tham gia, nếu không chuyện này sẽ không dễ giải thích, nên biết fan của Nam Việt cũng không ít, nàng không muốn kéo cừu hận.

Thời gian của lần tụ hội sau, Dương Lam Nhi ngược lại không lo lắng, nhất định sẽ rất nhanh.

Đệ tử của hệ Quản lý doanh nghiệp, có rất nhiều người trong nhà đều rất có tài sản, vì sớm làm đầu tư cho nợ ân tình trong tương lai, một đám người có tiền cũng sẽ không keo kiệt, cơ hồ thường xuyên đều có loại tiết mục tụ hội này, còn phần lớn là mời khách, cũng có rất ít khi tự chi, căn bản không cần AA.

Ngồi hết khóa, Dương Lam Nhi ra khỏi cửa trường, sau khi tìm một tiệm ăn nhỏ ăn cơm, trở về phòng cho thuê rồi tiến vào không gian tu luyện.

Một ít thứ từ phòng ngủ cùng chỗ của Mộc Phong đã mang về, Dương Lam Nhi từ trong không gian bỏ vào phòng cho thuê, cái khác có cũng được mà không có cũng không sao thì cơ bản không có động.

Bây giờ kinh tế căng thẳng, nếu không, quần áo tùy thân nàng đều sẽ trực tiếp mua mới, cho dù cùng là một cái thân thể với nguyên chủ, nhưng trên tâm lý, Dương Lam Nhi vẫn cảm thấy không quá thoải mái.

Bốn giờ chiều, Dương Lam Nhi từ trong không gian đi ra, chuẩn bị đi thị trường nông sản gần đó xem một chút, nàng cần chút mầm rau, các loại mầm cây ăn quả, hy vọng có thể lấy một nhóm ra để lòi ít tiền, để hóa giải quần bách về túi tiền này một cái.

Cái giờ này, đã sắp tới giờ tan tầm cao điểm, thị trường nông sản xem như trừ buổi sáng ra, thì thời gian này chính là lúc sôi động thứ hai.

Hơn nữa, hàng hóa buổi chiều không thể tươi mới so với buổi sáng, rất nhiều thứ vẫn chưa bị chọn còn dư lại, giá cả liền rẻ hơn rất nhiều, với những người sống qua ngày, tự nhiên sẽ chọn thời gian này mà đến.

Một đường xem qua, Dương Lam Nhi yên lặng tính toán, trong tay nàng chỉ có bốn ngàn năm, lưu lại năm trăm cần dùng gấp, kia liền chỉ có bốn ngàn vốn lưu động.

Chọn một chút mầm rau, mầm cây ăn quả, cùng hạt giống khác, nhất là các loại thảo dược, dùng tiền trong tay mua, thật cũng không ít.

Năm năm trăm khối còn dư lại trong túi quần, Dương Lam Nhi nhìn thoáng qua nhiều giống gia cầm, quyết định lần sau lại đến.

Dân lấy thực vi thiên (dân lấy ăn làm trời), một khi không gian có thể tự cấp tự túc vấn đề ăn uống, chỗ tiêu tiền của Dương Lam Nhi liền tự giác giảm.

Mà trong không gian một ngày bằng một năm, tin tưởng mình rất nhanh có thể lợi nhuận được món tiền đầu tiên.

Móc ra cái di động già cổ lỗ mắt nhìn, cách sáu giờ không xa, Dương Lam Nhi liền thuê một chiếc xe kéo ba bánh, trực tiếp báo ra tên cửa hàng lẩu, nàng tìm không ra, lấy công việc làm ăn của người phụ xe này, khẳng định biết rất rõ.

Nhìn phong cảnh xa lạ hai bên đường phố liên tục lui về phía sau, Dương Lam Nhi ngẫu nhiên còn nhìn thoáng qua người phụ xe vẫn đang ra sức đạp xe phía trước, hiện giờ mới tháng ba, thành Thực Đô vẫn rất lạnh, nhưng phụ xe chỉ mặc một bộ áo mỏng mà vẫn như cũ mồ hôi đầm đìa, xem ra làm ăn hẳn là không tệ.

Nàng vẫn còn nhớ, đời trước có người bạn học rất thiện lương, từ trước đến giờ không ngồi xe ba bánh do người kéo, vì cảm giác người ta thật đáng thương, thực vất vả các loại như vậy.

Dương Lam Nhi kỳ thật rất buồn bực, người ta dựa vào việc này để sinh sống, người không ngồi, vậy thì đại biểu người ta không có lợi nhuận không có tiền, không có tiền liền không có cơm ăn, đến cùng là ngồi là đáng thương? Hay là không ngồi là đáng thương? Nếu tâm đã tốt như vậy, kia sao không đem tiền cho người ta tốt lắm.

Âm thầm lắc đầu, Dương Lam Nhi không hiểu loại thiện lương của bạn học này.

Cái này giống như khuôn vác ở khu du lịch, một ít người có tiền không muốn đi đường, liền dùng tiền ngồi ghế có người cõng, khiến người ta đưa lên núi, nhưng dọc theo đường đi, tổng có vài người lại dùng ánh mắt khiển trách nhìn người có tiền kia, liền nghĩ người này như thế nào lại đáng giận như thế? Người ta cõng lên, không khổ cực, không mệt mỏi sao? Quả thực ác độc như giai cấp địa chủ.

Nhưng, người khuôn vác dựa vào việc này mà sinh sống, người không ngồi, người ta liền không có lợi nhuận, đến cùng ai so với ai đáng giận hơn?

Chương 5: Động tác có kỹ năng đặc biệt

Sau khi xe ngừng, Dương Lam Nhi liếc mắt nhìn, xác nhận tên bảng hiệu không có sai, cũng nhìn thấy thân ảnh của bạn học, liền xuống xe, lấy ra năm đồng tiền, xoay người liền đi.

“Ai, bạn học, còn tiền thừa.” Phu xe kia vội vàng mở túi tiền.

“Không cần.” Dương Lam Nhi cũng không quay đầu lại, thản nhiên nói.

Hai khối tiền lên giá, dựa theo khoảng cách thu phí, vừa rời từ chợ bán thức ăn qua đây, nhiều nhất là ba đồng tiền, giá có thể so với xe taxi năm đồng tiền liền rẻ hơn nhiều.

Nghe vậy, phu xe sững sờ, lập tức tràn ra một nụ cười ngây ngô, nhìn bóng lưng Dương Lam Nhi, ánh mắt mang ý cảm tạ.

Không có đem chuyện này để trong lòng, mặc dù trước mắt nàng còn nghèo, nhưng năm đồng tiền vẫn là đưa nổi, đòi trước tiếp khách hàng đi vào nhà hàng xa hoa, một lần tiền boa liền có thể đưa ra hơn ngàn hơn vạn, nàng trải qua nhiều.

“Dương Lam Nhi, bạn đến thật a!” Ký túc xá của Bạch Hân ở cách vách Dương Lam Nhi, cho nên quen biết chút, vừa nhìn thấy Dương Lam Nhi xuất hiện ở cửa, liền vỗ vỗ băng ghế bên cạnh chào hỏi: “Nhanh lên, ngồi ở đây.”

Dương Lam Nhi bị người chào hỏi, còn có chút ngoài ý muốn, theo lời đi qua, hướng về phía nữ sinh ngồi cùng bàn cười nói: “Mình không có đến trễ đi!” Còn kém năm phút mới đến sáu giờ đâu!

Cũng không phải là tất cả bạn học ở đây đều xem thường người nghèo kiết hủ lậu, bọn họ hiện thời còn chưa xuất nhập xã hội, tâm tư đều còn đơn thuần, chỉ cần không có mâu thuẫn, phần lớn vẫn có thể cư xử khéo léo.

Cho nên, đối mặt với sự hữu hảo của Dương Lam Nhi, bạn học nữ ngồi cùng bàn đều đáp lại bằng một nụ cười thiện ý.

“Đã sôi, chờ sôi thêm chút nữa, có thể bỏ các thứ vào, ăn ở bên kia, muốn ăn cái gì chính mình đi lấy a, bọn mình đều cầm đồ mình thích ăn.” Mộ Đình Đình ở đối diện có chút tò mò, nhìn Dương Lam Nhi nhiều thêm vài lần, từ trước đến nay không có tiếp xúc qua, không có nói chuyện nhiều, bây giờ nhìn lại, cái vị không hòa đồng với bạn học này trên thực tế cũng không khó chung đụng a!

Dương Lam Nhi gật nhẹ đầu, liền đứng lên đi đến khu thức ăn, mặc dù nàng không kén ăn, rất nhiều thứ đều ăn được, nhưng nàng nhận hảo ý của Mộ Đình Đình.

Nguyên thân có lẽ còn không hoàn toàn hòa nhập với mấy bạn học này, nhưng Dương Lam Nhi lại không có một điểm chướng ngại nào.

Linh hồn nàng dung hợp cùng linh hồn của nguyên chủ, đánh đồng với hai phần, trí nhớ bản thân liền tăng cường, lại ở trong không gian dùng Trúc Cơ trận Trúc Cơ nhiều lần. Mặc dù không có thành công, nhưng linh thức bị rèn luyện mấy lần, cho dù nàng không có kinh nghiệm so sánh mình rốt cuộc đến cấp độ nào, nhưng khẳng định đã tiến vào Luyện Khí kỳ.

Rất nhiều chuyện nguyên chủ đều không còn nhớ rõ, nàng đều nhớ tới rất tốt, kể cả ký ức trong linh hồn của mình, rất nhiều việc đã quên lãng, lại lần nữa hồi tưởng lên.

Cho nên, bạn học cả lớp, mỗi người nàng đều nhận ra, cũng có thể dò số chỗ ngồi, trong lúc vô hình, nhưng trong đám bạn sinh viên phát ra không ít hảo cảm.

Dựa theo khẩu vị của mình chọn một chút thịt, Dương Lam Nhi nhìn cũng không nhìn thức ăn khác, bưng cái khay về bàn.

“Ồ, Dương Lam Nhi, bạn cũng là động vật ăn thịt a, ha ha, mình rốt cuộc tìm được tổ chức, đầu tiên nói trước, đồ sống cuối cùng mới bỏ, các người thích ăn rau, đều chờ đợi đi!” Bạch Hân nhìn trong khay Dương Lam Nhi không mang theo một cọng rau nào, ngạc nhiên mừng rỡ nói ra.

Những bạn học khác nghe, đều đồng ý cười cười, liền hoan nhiều lần như thế, mọi người hai bên đều có điểm hiểu rõ.

Dương Lam Nhi ăn được rất nhiều, cổ thân thể này vốn là thiếu hụt dinh dưỡng, đòi trước nàng mặc dù cùng đi ăn với khách hàng, đồ ăn cũng cực kỳ tinh xảo, những thực tế không thể nào no bụng.

Thật lâu không có buông miệng để ăn như thế, không cần lo lắng cân đối dinh dưỡng nữa, chỉ dựa vào yêu thích của chính mình, cảm giác rất sảng khoái.

Đang trong lúc mọi người cao hứng, cách vách truyền đến một trận ồn ào náo động, lập tức áp đảo náo nhiệt của mọi người, thật giống như đang đánh

nhau, liên tục kéo dài đến ngoài tiệm.

Lập tức, động tác của tất cả mọi người đều dị thường chính tề nghiêng đầu nhìn ra ngoài, trong mắt tất cả đều thiêu đốt ngọn lửa bát quái.

Bên trong con phố vốn đều là bán lẩu, từ đầu tới đuôi, nhà nhà đều là bán lẩu để sống, chỉ có nhãn hiệu cùng hương vị là khác nhau, hơn nữa nhắm vào đám người trong các đại học bên cạnh, làm ăn từ trước đến nay đều nhộn nhịp.

Nhiều người, tự nhiên phân tranh liền nhiều, đánh nhau khắc khẩu là chuyện thường ngày.

Mọi người còn chưa rõ ràng, liền thấy cách vách đột nhiên bay ra một bóng người, một đường đập qua không ít bàn ghế xếp đặt bên ngoài, cuối cùng co rút rên rĩ.

Trong miệng Dương Lam Nhi còn ngậm một cái cánh gà, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn bên ngoài, cho dù nàng biết rõ thế giới này kỳ thật có giá trị vô lực, cùng chỗ hòa bình mà nàng sinh sống ban đầu chênh lệch quá xa, nhưng tình huống đánh nhau này ở trong mắt người bình thường, khó tránh cũng quá kịch liệt đi, động tác này đều nhanh đến mức có thể so với đóng phim.

Quả nhiên, rất nhiều bạn học trong tiệm đều hít một hơi, tất cả đều chưa thấy qua tình cảnh cỡ này, người lại là bay ra ngoài? Quay phim sao?

Đem cánh gà thả vào trong chén, Dương Lam Nhi không tự giác thả ra linh thức, khoe miệng dẫn ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Nàng biết, trong cái đang thế giới mà người bình thường không biết rõ này, kỳ thật võ giả cũng không tính là ít, chỉ là so với nhân khẩu nền tảng khổng lồ của Hoa Hạ mà nói, số lượng này mới là nhỏ bé không đáng kể.

Trong tiểu thuyết, nam chủ Mộc Phong sau khi có được bàn tay vàng, liền liên tục gặp gỡ cao thủ, sau đó lần lượt bị ả nữ nhân nghiền ép, liền đổi lấy sự trưởng thành của nam chủ.

Dương Lam Nhi biết rõ, thực lực trong cái thế giới này phân chia từ cấp một đến cấp chín, lại hướng lên liền là Bẩm Sinh. Nàng đã bắt đầu luyện võ, hơn nữa tiến triển không tệ, nhưng nàng còn không có một cơ hội so sánh, bản thân đều đã đến cảnh giới gì.

Vốn nàng còn nghĩ vụng trộm đi nhìn một chút các nhân vật phong vân trong trường học được nhắc tới trong sách, sau đó đối chiếu với thực lực mình liền có chỗ rõ ràng, lại không nghĩ, nàng còn không có hành động, liền gặp phải một người có tay nghề.

Dưới sự bao phủ của linh thức, tất cả hoàn cảnh trong tiệm cách vách đều thấy rõ.

Diệp Lâm cao ngạo nhìn người bên ngoài còn không có dậy nổi, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn cùng khinh bỉ, không chút nào che giấu cười nhạo nói: “Chỉ một cái lưu manh nhỏ nhỏ như ngươi, còn dám cùng Diệp Lâm ta đoạt nữ nhân? Cũng không nhìn lại một chút bộ dáng cùng đức hạnh của mình.”

Một mỹ nữ xinh đẹp ăn mặc gợi cảm ở bên cạnh, chợt lóe vẻ sùng bái nhìn Diệp Lâm, đối với người ở phía ngoài, có không đành lòng, lại có nhiều hơn chán ghét: “Lâm ca, em cùng cái Lục Hữu Nghĩa kia đã chia tay, sớm đã không còn quan hệ, em không biết y lại làm thêm ở trong tiệm này.”

“Hừ hừ, tốt nhất là dạng này.” Diệp Lâm một phen ôm lấy mỹ nữ, không chút khách khí ở trên hông ả bóp một cái, dẫn tới mỹ nữ trợn trợn kinh hô mới hài lòng nói: “Nhớ kỹ, em hiện tại là nữ nhân của ta, nếu để ta biết rõ em phản bội ta, hừ hừ...”

“Lâm ca lợi hại như thế, em thích còn không kịp, nơi nào sẽ nghĩ đến phản bội?” Mỹ nữ vội vàng biểu lộ rõ cõi lòng.

Diệp Lâm ôm mỹ nữ ra khỏi cửa hàng lẩu, đi ngang qua Lục Hữu Nghĩa còn đang nằm không dậy nổi nhả một ngụm nước bọt: “Thật sự là mất hứng, chúng ta đi nhà khác, ăn ngon hơn...”

Rất nhiều người đưa mắt nhìn Diệp Lâm lớn lối ôm mỹ nữ kia rồi đi, ánh mắt đặc ý kia, vừa thấy là có thể đoán được, trong nhà gã không phải là có tiền thì chính là có thế.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Ý tốt của bạn học

Một bàn người Dương Lam Nhi thẩn thức thu lại chú ý, Mộ Đình Đình than một tiếng: “Tên kia là Diệp Lâm, năm ba hệ Kỹ thuật, trong nhà bán xe hơi làm ăn, không phải có tiền bình thường. Bất quá, tên này đối bạn gái như thay quần áo, mỹ nữ này giống như là tân sinh, chỉ sợ cũng chơi không được bao lâu.”

“Chắc chắn, loại sự tình cầu huyết này ngày ngày có, hôm nay đặc biệt nhiều, buổi trưa ở căn tin trường học, mình cũng vừa mới chứng kiến thôi!” Hạ U ở một bên thờ dài nói.

“Sự tình buổi trưa, mình cũng trông thấy, bắt quá, Diệp Lâm giống như đã luyện võ qua, lúc đánh người cực ác.”

“Nghe nói, Diệp Lâm là người của Hội quán Taekwondo, thực lực không tệ.”

“...”

Trầm mặc nghe mọi người nghị luận, Dương Lam Nhi không chen vào nói, những thứ bát quái kia nàng cũng không rõ ràng lắm.

Bắt quá, Lục Hữu Nghĩa chính là bạn tốt cùng phòng của nam chủ Mộc Phong, sau khi có được bàn tay vàng luyện võ, chuyện thứ nhất Mộc Phong làm chính là giúp Lục Hữu Nghĩa lấy lại danh dự, chỉ sợ nguyên nhân là bởi vì chuyện hôm nay, trực tiếp chọc Hội quán Taekwondo không nói, còn đưa tới rất nhiều cao thủ.

Mà Diệp Lâm thật đúng là luyện Taekwondo, bắt quá giá trị võ lực của gã cũng bằng với một võ giả trung kỳ, thực lực kỳ thật không tầm thường.

Dương Lam Nhi như có điều suy nghĩ, nàng có thể cảm giác được, nếu chính mình đối mặt với Diệp Lâm, tuyệt đối có thể đem gã miểu sát, theo lý thuyết, nàng ít nhất cũng trên gã hai cấp đi!

Ở trong không gian tu luyện hai năm, còn có Suối tuyền phụ trợ, thực lực nàng bây giờ cao một chút cũng phải, huống chi còn có một bộ công pháp tốt, nếu quá kém cỏi, thì cũng là phế vật quá đi.

Chờ Diệp Lâm đi xa, tự có người đến chiếu cố Lục Hữu Nghĩa, Dương Lam Nhi hoàn toàn không chuẩn bị lộn vào vũng nước đục này.

Đợi sau khi Mộc Phong báo thù cho Lục Hữu Nghĩa, Lục Hữu Nghĩa liền là tiểu đệ số một của Mộc Phong, còn từ chỗ của Mộc Phong có được không ít đồ tốt. Chỉ tiếc, đó là bằng hữu của nam chủ, cùng nữ phụ nàng này không có quan hệ gì, đặc biệt là nội dung vở kịch sau đó, Lục Hữu Nghĩa còn chỉ trích nguyên thân, nếu đã yêu Mộc Phong liền không nên trời buột Mộc Phong các loại vân vân.

Đối với cái này, hiện thời Dương Lam Nhi chỉ khịt mũi coi thường, chẳng lẽ thật muốn cùng nữ nhân khác chia sẻ nam nhân mới được gọi là yêu? Phán đi, đừng nói hiện tại, chính là cổ đại lại có mấy nữ nhân là cam tâm tình nguyện? Trừ phi không có tình cảm...

Cho nên nói, Dương Lam Nhi đối với cái Lục Hữu Nghĩa này, kỳ thật không có cảm tình gì.

Có lẽ Lục Hữu Nghĩa không phải là người xấu, không phải là căn bã nam, nhưng vĩnh viễn cùng nàng không nói tới giao tình gì, vì lập trường của mọi người bất đồng.

Dương Lam Nhi tiếp tục lạnh nhạt ăn nồi lẩu, cửa tiệm mới mở này giá cả so sánh thì rẻ hơn, hương vị cũng rất ngon, ở trong con phố này có khả năng cạnh tranh lớn.

Làm chủ nhân mời khách, Nam Việt từ lúc mới bắt đầu liền chạy toán loạn qua mỗi cái bàn, thủ đoạn giao tiếp rất là trơn trượt, cuối cùng, đến phiên bàn của Dương Lam Nhi.

“Dương Lam Nhi, nghe lớp trưởng nói bạn hôm nay sẽ đến, mình rất ngoài ý muốn, cảm ơn bạn đã tới cỗ vũ.” Nam Việt bung chén rượu, trên gương mặt anh tràn tràn đầy vui vẻ.

Dương Lam Nhi bung đồ uống trước mặt lên, thấy nhiều bạn học nữ đều nhìn mình chằm chằm, nàng cảm thấy, cần thiết phải giải thích một cái: “Sao có thể a, gần nhất mình đã xin nghỉ việc, nếu không, cũng không có thời gian tới tham gia, trước kia đều làm mọi người mất hứng, còn thỉnh thoảng cảm nhận nhiều hơn.”

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, trong nháy mắt Dương Lam Nhi cảm giác được các loại ánh mắt mới vừa rồi còn như mang theo kim đâm đến yếu đi rất nhiều, trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm.

Nam Việt ngẩn người, lập tức nghiêng ngả cười một tiếng, uống rượu, không có nói cái gì nữa.

Lớp trưởng Thu Nhị mới đi qua đây lo lắng nói: “Xin nghỉ việc? Dương Lam Nhi, bạn có muốn xin vay Quỹ trợ giúp học tập không? Học kỳ này đang ở trình báo, từ năm học sau liền bắt đầu.”

“Dương Lam Nhi, bạn nghĩ tìm công việc khác không, cứ mở miệng, bạn cùng lớp cũng có thể hỗ trợ, đi nhà hàng nhỏ rửa chén đĩa cũng có chút tiền?” Mộ Đình Đình cũng tốt bụng nói ra.

Dương Lam Nhi nhìn thoáng qua Mộ Đình Đình, thấy ánh mắt thành thật của nàng ta, nói đều là lời nói thật, nếu là người lòng dạ hẹp hòi, chỉ sợ còn tưởng rằng Mộ Đình Đình đang chế nhạo đâu!

“Mình sẽ, bắt quá tạm thời không cần đi vay, mình tìm được một cái sinh ý, đang chuẩn bị tập trung đi làm.” Dương Lam Nhi gật đầu cảm tạ, một chút không biết khó xử: “Nếu như cần, lớp trưởng giữ cho mình một chỗ a!”

“Buôn bán? Ha ha, Dương Lam Nhi thật lợi hại, bọn mình đều còn đang ăn bám đâu, bạn đã tự làm, yên tâm, mình sẽ giữ lại cho bạn.” Thu Nhị nhún mày, kinh ngạc cam kết.

Vay trợ giúp học tập cuối cùng vẫn là vay, chỉ là ở trong trường học, không có lợi tức, đến thời điểm mượn bao nhiêu vẫn phải trả như cũ bấy nhiêu, người không thiếu tiền đều không quan tâm cái này. Trừ phi là tiền thưởng trợ giúp học tập, còn khiến người ta có chút hướng tới.

Thấy thế, các bạn học ào ào la ầm lên, nếu là cần giúp đỡ thì không nên khách khí.

Cũng có người dỗi với việc làm ăn mà Dương Lam Nhi đã nói cảm thấy hứng thú, mọi người ở đây vẫn là sinh viên, phần lớn có thể có giấc mơ mãnh liệt về việc tự mình gây dựng sự nghiệp.

Bất quá, dưới tình huống Dương Lam Nhi còn chưa bắt đầu nên không muốn nhiều lời, mọi người cũng không thấy được có cái gì, phần lớn lại không cho là đúng, cho rằng là cái sinh ý nhỏ.

Đảo mắt, không ít người liền bắt đầu thảo luận các loại gây dựng sự nghiệp có tính khả thi, cho dù trong nhà có tài sản, hưng phấn so ra cũng kém tự mình dốc sức làm. Cái thời điểm này, đều là một đám trẻ sơ sinh còn không có bị xã hội mài phẳng góc cạnh.

Dương Lam Nhi thấy mọi người cũng không tiếp tục chú ý tới nàng, ở trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm, hãy nói đi, sinh viên thời nay vẫn là rất đơn thuần, nào có nhiều cực phẩm như vậy, một cái nói chuyện không tốt liền kết thù, kia nào bỏ cũng thật lợi hại?

Nếu là nguyên chủ tự ti, còn có thể bởi vì cùng bạn học nói chuyện không làm mà cảm giác được nan kham nhục nhã, nàng lại bình bình thản thản, trước mắt thật sự nghèo, cũng không sợ người khác nói, những thứ cái gọi là ánh mắt ‘Khác thường’ kia, nàng căn bản không đến ý tới.

Huống chi, phần lớn bạn học kỳ thật đều mang ý tốt, chỉ là phương thức biểu đạt có hơi chút khiếm khuyết mà thôi, thuần túy là vấn đề không đủ kinh nghiệm xã hội.

“Đừng có khách khí, có cần thì tới tìm mình, làm việc ở trong siêu thị, tiền kiếm được so với bạn đi nhà hàng nhỏ cũng nhiều hơn.” Nam Việt trước khi đi nhỏ giọng nói, thật lòng muốn giúp bạn học này, chỉ là trước kia Dương Lam Nhi không quá hợp với quần thể, còn không hiểu tự tôn, rất kháng cự bạn học hỗ trợ.

“Ân, cảm ơn, mình sẽ không khách khí.” Dương Lam Nhi gật đầu, bỗng nhiên nghĩ đến bản thân chuẩn bị trồng trái cây rau dưa ở trong không gian, nếu có thể, cầm đến siêu thị bán chắc rất bớt việc đi!

Bất quá, đó là về sau, tạm thời, Dương Lam Nhi còn không suy nghĩ nhiều như vậy, kiếm chút đỉnh tiền đủ tiêu xài là được.

Sau khi ngồi xuống, Bạch Hân thấy Dương Lam Nhi không tiếp tục lẩn tránh vấn đề của bản thân như trước, liền mở ra máy hát: “Nhà mình là làm trang phục để bán, có cái giữ độc quyền bán hàng, kỳ thật có thể giới thiệu bạn đi làm hướng dẫn mua sắm, hoặc là người bán hàng cũng được a...”

Dương Lam Nhi vừa ăn, vừa mỉm cười nghe mọi người tự giới thiệu trong nhà mình đang làm cái gì, lại có thể giới thiệu công việc gì cho nàng, trong bóng tối thở dài, nguyên thân là ở cái điểm không hiểu tự tôn này, nên đã bỏ qua rất nhiều cơ hội tốt a!

Thời thế bây giờ, khắp nơi đều nói đến quan hệ, thực không cần thiết cự tuyệt giúp đỡ của bạn học, kỳ thật ở trong mắt nhìn của tất cả mọi người, lẩn tránh chỉ là một loại trò cười giống như đà điểu vậy, thuần túy là lừa mình dối người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Kiếm chút tiêu vật trước

Sau khi ăn no nê, Dương Lam Nhi cuối cùng cũng thoát khỏi một đám bạn học nhiệt tình, trở lại phòng cho thuê, trước tiên ở phòng tắm rửa đi mùi lâu ở khắp người, rồi mới tiến không gian ngâm Ôn tuyền và luyện công.

Chờ luyện công đạt tới một cái trạng thái bão hòa, Dương Lam Nhi mới vén tay áo lên, chuẩn bị làm việc.

Đi đến một khu vực có nồng độ linh khí thích hợp, Dương Lam Nhi xoay hai vòng, bắt đầu dùng linh thức thao túng trận pháp khởi động.

Chỗ này bị tổ tiên trái lên vài cái trận pháp, có thể điều hòa nồng độ linh khí bên trong, bất quá, theo tình hình chung mà nói, đều phải tiêu hao một lượng linh thạch nhất định, đem nồng độ linh khí điều hòa càng đậm, để tạo hoàn cảnh sinh trưởng thỏa mãn cho một chút linh thảo đặc thù.

Nhưng Dương Lam Nhi lại đang phung phí của trời, dùng phương pháp trái ngược, đem mảnh đất này phân thành nhiều mảnh, có một chỗ nồng độ linh khí bị điều hòa thấp đáng thương tới mức chỉ nhiều hơn gấp đôi so với bên ngoài, đối với trong không gian mà nói, quả thực được cho là khu vực không có linh khí.

Không có biện pháp, Dương Lam Nhi cũng không muốn trái cây rau dưa bán ra quá mức khác biệt, nếu là biến thành linh quả linh rau, bán đi chẳng phải là quá lãng phí? Hơn nữa, trực tiếp khiến người ta ăn vào liền bài xuất tạp chất ra khỏi thân thể, kia thành truyện cười lớn rồi, còn đặc biệt bị người để mắt tới.

Đừng nói là người bình thường, chính là bản thân Dương Lam Nhi ăn, cũng không dám trực tiếp ăn cái loại ở trong không gian, hàm lượng linh khí quá cao, thân thể nàng còn không có tiền vào Bể Sinh căn bản sẽ chịu không nổi.

Vì vậy, ngoại trừ một chỗ rau dưa trái cây mà Dương Lam Nhi sắp sửa bán đi, nàng còn trồng một loại cho chính mình ăn ở bên trong một mảnh đất khác, nồng độ linh khí được điều hòa cao hơn một chút.

May mắn, trong không gian toàn bộ có thể dùng linh thức để thao túng, nếu không, nhiều cây non như thế, ở trong khoảng thời gian ngắn rất khó chăm sóc.

Làm xong mọi chuyện, Dương Lam Nhi đi ra không gian, ngon lành ngủ một giấc, ngày thứ hai dậy thật sớm.

Nhìn nhìn thời khoá biểu, phát hiện sáng hôm nay không có lớp, lúc bấy giờ Dương Lam Nhi liền đi ra cửa, thẳng đến thị trường nông sản.

Sáng sớm, toàn bộ đều là các bà nội trợ, người lớn tuổi là nhiều nhất, bọn họ đều càng muốn mua đồ mới mẻ, bất luận giá tiền nào.

Dương Lam Nhi sau khi đi dạo một vòng, đối với giá hàng trong lòng tính rõ, liền mua một cái sọt lớn, đổ đầy ô mai đỏ au, rồi cũng đến chợ tạm thời bán ở quán cuối cùng.

Ô mai từ lúc gieo xuống đến khi chín, chỉ cần nửa năm, cho nên qua cả đêm, trong không gian liền đã chín.

Hiện tại mới tháng ba, quán bán ô mai lớn đã xuất hiện rất nhiều, trên thị trường có rất nhiều. Chính tự nhiên, giống như của nàng phải tới cuối tháng năm, cho nên, bây giờ chỉ có thể gặp ô mai bề ngoài xinh đẹp, nhưng vị lại không tốt bao nhiêu.

Luận bề ngoài, ô mai của Dương Lam Nhi càng thêm có sức hấp dẫn, vừa nhìn bộ dáng liền cảm giác ăn thật ngon, hơn nữa vừa mới hái xuống, đặc biệt tươi mới, hoàn toàn không giống cái loại trái cây khác gặp phải trái cây đóng gói.

Hơn nữa, ô mai trồng trong không gian của Dương Lam Nhi có mùi thơm nồng vô cùng, từ xa xa đã ngửi thấy một cỗ mùi ô mai.

Cho nên, cái sọt của Dương Lam Nhi vừa mới bỏ xuống, liền có đại thẩm đi mua thức ăn ngửi thấy mùi đi qua: “Em gái, ô mai này bán như thế nào?”

Dương Lam Nhi đem cân điện tử tới qua mua với giá đặc biệt ở siêu thị bày ra, hất tốc: “Mười khối.”

“Có thể bớt chút hay không?” Đại thẩm thuận miệng hỏi, tay đã bắt đầu chọn.

Dương Lam Nhi biết rõ, chút lời nói này bất quá chỉ là một câu hỏi theo thói quen thôi, giá cả của nàng cùng các chỗ bán ô mai khác là bằng nhau: “Ai da vị tỷ tỷ này, chị xem, ô mai này của em sáng nay mới hái xuống đó, cho nên còn đến muộn, hơn nữa, không phải là đóng thùng đến, là giống mới đó, còn không có phun thuốc trừ sâu, giá tiền cũng không có nhiều hơn so với những người khác, nếu không, chị ném thử đi?”

Dương Lam Nhi rất nhanh tiến vào nhân vật, cầm một cái túi lớn đưa cho vị đại thẩm kia bỏ vào.

Vị đại thẩm được gọi là tỷ tỷ lập tức vui vẻ đại phát, xem quả này ngon, quả kia cũng đẹp, liền tùy ý bỏ vào trong túi: “Còn có thể ném?”

Người mua thức ăn lâu dài, sao lại nhìn không ra ô mai của Dương Lam Nhi có bao nhiêu tươi mới? Thậm chí một chỗ đập cũng không có, hoàn toàn không cần chọn.

“Có thể a, ăn đi!” Dương Lam Nhi cầm một quả đưa cho đại thẩm, thuận tiện còn cho bản thân một quả, tới bán vội, nàng còn chưa có ném qua đâu.

Đại thẩm nheo mắt lại, thở dài nói: “Hương vị thật không tệ, lại đậm mùi ô mai, thật không có phun thuốc trừ sâu?”

Trái cây hiện tại chính là không còn bảo lưu được hương vị vốn có nữa, loại hương vị này, đại thẩm chỉ có ở trước đây mới được ném qua, ở trong ký ức đều đã sắp quên mất.

“Khẳng định, chị xem này trên mặt trái cây vẫn là sưng sớm đấy, em còn chưa kịp vẩy chút nước nào đâu.” Dương Lam Nhi nói là lời thật.

Đại thẩm gật nhẹ đầu, cũng không biết là tin hay là không tin, bất quá, liền hướng cái mùi vị nguyên bản này, vốn chỉ muốn mua một chút để ném thử, cuối cùng liền mua ba cân, trả ba mươi khối.

Có lẽ là có người nghe được lời nói của đại thẩm, còn ngửi được hương vị, người mua lục tục vây lại đây cũng không ít, khiến Dương Lam Nhi còn không có thời gian cùng hàng xóm gì đó bắt chuyện, kéo quan hệ.

Không đến một tiếng đồng hồ, một cái sọt liền bán xong, Dương Lam Nhi lặng yên tính toán một chút, có chừng hơn tám mươi cân, bày tỏ nàng đã thu nhập hơn tám trăm.

Mặc dù lợi nhuận còn không có bù đủ cho tiền vốn, nhưng các chủng loại nàng lấy từ không gian ra cũng đều là món lợi kékê sù, trừ tiền đầu tư hạt giống, hồi báo có thể rất nhanh sẽ tới, hơn nữa, ở đây không tiện lấy đồ từ trong không gian ra, kỳ thật sáng nay ô mai chín nàng căn bản còn không có hái hết.

Bất quá, Dương Lam Nhi cũng không chuẩn bị bán tiếp, dọn dẹp một chút, đem ô mai cuối cùng còn dư lại không đến một cân, chia cho ít hàng xóm gì đó thấy nàng làm ăn quá tốt, nên có chút đỏ mặt.

Thu chỗ tốt này, quan hệ tự nhiên là lung lay, lão bà bà bán trứng bên tay phải cười khoe gương mặt hoa cúc: “Cháu gái, ngày mai còn đến không? Lão bà bà giúp ngươi giành chỗ.”

Bên cạnh có một nhà làm ăn tốt, có thể kéo theo mua bán của bà, cho nên bà rất hy vọng Dương Lam Nhi tiếp tục tới.

“Có ạ, cháu nhất định đến, cảm ơn bà bà.” Dương Lam Nhi miệng ngọt nói ra.

Gặp nhân viên quản lý thị trường tới, Dương Lam Nhi giao ra hai khối tiền, sau khi cầm lại một tấm vé, cùng lão bà bà cầu nhau hai câu liền rời đi.

Mặc dù là tạm thời là xếp quán đặt chỗ, nhưng vẫn phải trả phí quản lý như trước, mỗi ngày hai khối, lấy phiếu làm chứng.

Vì vậy, Dương Lam Nhi mỗi ngày đều đến chỗ này bán ô mai, bởi vì rất nhiều khách hàng quen nên căn bản không hỏi giá, mỗi lần đều tán thưởng mấy cân không đau lòng, một ngày một cái sọt lớn bán được cực nhanh, căn bản không làm trễ nãi nàng đi học.

Liên tục một cái tháng, mỗi ngày bán tầm trăm cân gì đó, lợi nhuận gần ba vạn nguyên.

Xác định trong tay có tiền dư, Dương Lam Nhi trước tiên đi mua vài bộ áo mới, nhất là áo sơ mi bên người, toàn bộ đổi mới nàng mới thấy nhẹ một hơi. Quả nhiên, không có tiền là tuyệt đối không thể, nàng nhẫn thật lâu.

Mỗi sáng sớm, Dương Lam Nhi vẫn như cũ chạy tới bán trái cây, chỉ là thay đổi sang bán anh đào.

Đã hạ tuần tháng tư, ô mai đã xuất hiện rất nhiều, rất nhiều quả đã chín tự nhiên cũng bắt đầu đưa ra thị trường, không phải là nói chúng có thể so với đồ trong không gian sản xuất ra của Dương Lam Nhi, mà là đem giá cả của người bán kéo xuống, có bán nửa cũng không đến mười khối một cân.

Mặc dù trong tay ô mai Dương Lam Nhi không hạ giá cũng có thể làm ăn tốt, nhưng nàng không muốn khiêu chiến thị trường, đỡ càng phải thêm làm cho người ta chú ý.

Vừa vặn anh đào cũng đưa ra thị trường, giá cả cao hiếm thấy, Dương Lam Nhi liền đổi giống bán.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bán chút đồ Tốt

So sánh với anh đào ở chỗ khác, anh đào bên trong quán của Dương Lam Nhi vừa lớn lại vừa hồng, còn đặc biệt ngọt, chiêu bài lại là xâm nhập lòng người, có mùi vị nguyên bản.

Bởi vì điều này, mười năm khối một cân anh đào, làm ăn vẫn nhộn nhịp như cũ, thậm chí, cũng không có ít khách hàng quen sáng sớm chờ nàng mở quán, chỉ sợ chậm một chút liền không có.

Bán như thế mười ngày, lợi nhuận được tầm một vạn năm, liền đến ngày Lễ Lao Động.

Ngày ba mươi tháng tư này, Dương Lam Nhi sau khi bán xong anh đào, không có vội vã trở về, buổi sáng tiết một tiết hai nàng không có lớp, liền cống cái sọt lớn đi dạo trên thị trường lên.

Nàng sớm đã muốn mua chút gia cầm nhỏ, gà vịt thỏ, trông thấy liền chọn mua, còn như bê con, dê con? Dương Lam Nhi cũng liền ngẫm lại, chợ bán thức ăn của thành Thục Đô không thể nào bán thứ này, nhiều nhất nhìn thấy cái chỉ là cái loại đã giết rồi.

Dương Lam Nhi âm thầm tự hỏi, thừa dịp ngày mùng một tháng năm, có nên đi tìm một ít bê con, dê con bỏ vào không gian nuôi nắng hay không? Đường như thịt dê mùa đông hàng năm đều có thể cháy hàng a!

Đi ngang qua thị trường thủy sản, Dương Lam Nhi cũng chọn chút ít mỗi một loại cá bột, đều là loại dễ ăn.

Vội vã trở lại phòng cho thuê, Dương Lam Nhi cầm lấy gia cầm nhỏ cùng cá bột tiến vào không gian, đầu tiên là khoanh vòng một chỗ sơn cốc, đem gà vịt thỏ nuôi thả vào, vẫn như cũ điều chỉnh hoàn cảnh nồng độ linh khí.

Nồng độ linh khí của thành thị bên ngoài đích xác kém, nếu là nông thôn, địa phương có nồng độ linh khí gấp hai lần thành thị thì chỗ nào cũng có, Dương Lam Nhi liền không sợ hạ gấp hai nồng độ linh khí sẽ khiến gia cầm bị biến dị.

Sắp xếp xong bên gia cầm, Dương Lam Nhi sẽ dùng ý thức đào một cái hố to, dẫn một chút nước uống từ hệ thống cung cấp bên ngoài vào, sau khi đổ

thêm vào vài thùng Suối tuyền nhỏ, liền đem cá bột bỏ vào.

Trực tiếp dùng Suối tuyền nuôi cá? Dương Lam Nhi cảm giác mình còn không có gốc như vậy, đến thời điểm ăn bản thân đều quá sức, chớ nói chỉ là đem ra ngoài.

Đem hồ nước phân chia thành hình chữ “Điền”, phân nồng độ cùng chủng loại thả cá bột, sau đó đặt tốt giới hạn, động vật liền sẽ giới hạn sinh sôi nảy nở.

Nếu là bị chết, không gian sẽ tự động dời đi sang không gian trừ vật, một đôi khuyên tai, hai cái không gian thực tế đều liên kết với nhau.

Dương Lam Nhi cảm thấy, tổ tiên đích xác cường đại, chức năng hoàn mỹ như thế, khiến người ta tiện lợi hơn không ít a!

Ra khỏi không gian, sau khi cầm theo sách đi học hết khóa, buổi chiều lại nhàn rồi, tựa hồ buổi sáng thứ sáu chỉ có hai tiết, cuối tuần vừa vặn bắt kịp nghỉ mừng một tháng năm.

Dương Lam Nhi tìm địa phương sạch sẽ gọi một món ăn nhẹ, ung dung thông thả ăn cơm trưa.

Kỳ thật, đòi trước nàng ăn cơm cũng rất chậm, chỉ là về sau vì học tập công tác, miễn cưỡng đem tốc độ ăn của bản thân làm cho thật nhanh, đối với người có dạ dày không tốt lắm như nàng mà nói, chính là một loại gánh nặng.

Hiện tại có thời gian nhàn hạ, Dương Lam Nhi liền khôi phục tốc độ vốn có của chính mình, chậm rãi nhấm nháp, biến ăn cơm trở thành một loại hưởng thụ, mà không phải là một loại nhiệm vụ.

Ăn cơm xong, Dương Lam Nhi tìm một tiệm Internet, bỏ một tiếng đồng hồ tìm tòi khu du lịch xung quanh một phen, quyết định đi chơi một bữa thật tốt, cũng chú ý, có thể mua được bỏ nhỏ dễ nhỏ hay không.

“Ra cửa chơi a, dường như vẫn là tự lái thì khá hơn.” Dương Lam Nhi lặng yên suy nghĩ, ngồi xe, còn muốn vòng tới vòng lui, lại phải chú ý không cần bỏ qua thời gian, như thế nào cũng không có được tự do như chính mình lái xe.

“Tĩnh, hay là đi bán ít đồ đi!” Dương Lam Nhi bắt đầu tìm kiếm báo giá của xe hơi, cái thế giới này mặc dù cùng đòi trước của nàng không khác biệt lắm, nhưng có nhiều thứ cũng không giống nhau, trong trí nhớ của nguyên chủ thiếu hụt tin tức ở phương diện này, nên nàng cần tìm hiểu rõ mới được.

Một tiếng đồng hồ sau, Dương Lam Nhi tính tiền ra khỏi tiệm, gọi xe, đi đến chi nhánh của tiệm thuốc lớn nhất ở thành Thục Đô, Đại dược đường Phi Long.

Không có trực tiếp đi vào, Dương Lam Nhi ở bên ngoài quan sát một vòng, quẹo vào một nơi hẻo lánh không người, tiếp tục lấy ra hai túi lớn bỏ vào trong cái sọt lớn nàng dùng để bán trái cây, mới đi đến Đại dược đường Phi Long.

Trận thế này của Dương Lam Nhi, còn khiến tiểu nhị của Đại dược đường Phi Long ngẩn người, cuối cùng không xác định hỏi: “Vị mỹ nữ kia, cô là đến mua thuốc?”

“Bán thuốc, các người có thu hay không?” Dương Lam Nhi lạnh nhạt trả lời, sau khi luyện võ, khí lực phát triển, một chút thứ trên lưng này hoàn toàn không để cho nàng thấy nặng.

Tiểu nhị kia tiếp tục sững sờ, còn nói lắp: “Thuốc, thuốc gì?” Tiểu nhị này phòng chừng từ trước đến giờ còn không có gặp qua người mạnh mẽ như Dương Lam Nhi.

“Thiên Ma, Hoàng Tĩnh hoang dã, còn có Dã Nhân Dự, người có thể làm chủ sao?” Dương Lam Nhi thập phần hoài nghi, chủ yếu phải là người biết nhìn hàng xin đến xem, nếu không, nhưng được liệu hoang dã tự nhiên này của nàng cũng biến thành hàng thông thường.

May mắn nàng lực tục lôi ra không ít loại dược liệu, những cái nồng độ linh khí cao, nàng giữ lại cho bản thân lúc khẩn cấp, trước mắt lấy ra, đều là loại sinh trưởng trong hoàn cảnh nồng độ linh khí gấp hai ba lần.

Tiểu nhị kia đích xác cũng không làm chủ được, gào lớn một cái đem người phụ trách thỉnh ra, hoàn toàn không biết rõ nên xử lý tình huống này như thế nào.

Người phụ trách của chi nhánh này tên Liễu Sinh, chừng bốn mươi tuổi, rõ ràng là lãnh nghề trên phương diện dược liệu, sau khi cùng Dương Lam Nhi khách khí một trận, kéo cái túi to ra liếc mắt nhìn, mí mắt nhảy lên.

“Cô nương, chúng ta lên lầu hai nói.” Liễu Sinh thận trọng nói ra, y tự nhiên nhìn ra được dược liệu này như thế nào, đối với chi nhánh mà nói, là cơ hội khó có được, cũng là một khoản mua bán không nhỏ.

Sau khi rót cho Dương Lam Nhi một chén trà, Liễu Sinh cẩn thận kiểm tra dược liệu một phen, chỉ hai loại, Thiên Ma cùng Hoàng Tĩnh, thật sự là hoang dã, mỗi loại không ít hơn năm mươi cân, còn là làm khô, số lượng này cũng quá dọa người đi.

Mà khi chứng kiến một chút cực phẩm Đông Trùng Hạ Thảo hoang dã, mặt này Liễu Sinh đều dài ra, cái nhà này đến cùng đã tồn trữ bao nhiêu năm mới đưa ra bán?

“Nghe nói, trong tay cô còn có Nhân Sâm núi?” Ánh mắt Liễu Sinh sáng lên, lời nói đối với Dương Lam Nhi có vài phần mong chờ.

“Cho!” Dương Lam Nhi cố làm ra vẻ không hiểu, trực tiếp móc ra một cái túi vải, ném cho Liễu Sinh.

Cử động này, dọa Liễu Sinh đứng bật dậy, còn lật đổ cái ghế mình đang ngồi.

Khó khăn lắm mới đỡ được túi vải, còn không khiến nó đập xuống mặt bàn, Liễu Sinh thở nhẹ một hơi, vẫn như cũ nhìn không được đau lòng: “Lại còn là ba cây?”

Mở miệng túi, Liễu Sinh kinh hãi xem ba cây Nhân Sâm kia, thật là hoang dã, bất quá chắc đã nhỏ từ lâu, hơi có chút héo, hoàn toàn không có mùi đất, rõ ràng chính là không bảo dưỡng tốt mà rơi một chút phẩm tướng.

Liễu Sinh nhìn mà cảm thấy đau lòng, quyết định đợi tí nữa liền muốn hảo hảo bảo dưỡng một phen, tranh thủ mua cái giá tốt, may mắn còn không có mọc chút nấm mốc nào.

Không biết, cái này hết thấy đều là Dương Lam Nhi cố ý, sâm linh ước chừng bốn mươi năm, không bảo dưỡng tốt, nhìn càng giống như là ngẫu nhiên đoạt được. Còn như chút nấm mốc, tự nhiên không thể có, nếu không liền ảnh hưởng giá tiền, nàng mới không có ngốc như vậy đâu!

Bởi vì nghe qua giá cả của Đại dược đường Phi Long vừa phải, Dương Lam Nhi mới đến đây, Liễu Sinh cho ra giá mua cũng là hợp lý.

Ba cây Dã Nhân Dục đều là bảy vạn một cây, tổng cộng là hai mươi một vạn, hai túi Thiên Ma Hoàng Tinh, cộng thêm gần hai cân cực phẩm Đồng Trùng Hạ Thảo, cộng lại có hai mươi tám vạn chín, bởi vì tính khác sô, cho nên số lượng không phải chính.

Cuối cùng, Liễu Sinh đưa tròn năm mươi vạn, để Dương Lam Nhi về sau lại có dược liệu tốt còn đến chỗ y bán.

Dương Lam Nhi gật đầu đáp lời, nhưng song phương đều biết rõ, giao dịch tiếp theo cơ bản là không thể có.

Liễu Sinh nhìn dược liệu của Dương Lam Nhi giống như đã để nhiều năm, nói không chừng vẫn là “Gia sản” của người già trong nhà, như vậy dễ dàng còn có lần sau sao?

Còn như Dương Lam Nhi, nàng căn bản không muốn cùng là một người làm thêm giao dịch lần thứ hai, loại chuyện như vậy vẫn là càng ít càng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Trộm được nửa ngày nhàn trong kiếp phù du

Sáng sớm hôm sau, Dương Lam Nhi giấu chi phiếu trong người, đi thẳng tới Xe Hành, vừa vặn ngày mùng một tháng năm đang làm hoạt động giảm giá.

Tuyển trong đó loại hình xe, bổ sung thêm tất cả phương tiện hợp ý, cộng thêm biển số xe mới, còn cầm giấy lái xe, Dương Lam Nhi tổng cộng giao bốn mươi tám vạn, trực tiếp có thể lái xe đi.

Chỉ mỗi cái giấy lái xe kia, Dương Lam Nhi liền giao hơn một vạn khối, nàng biết rõ Xe Hành từ trước đến nay có loại người này, chỉ là người bình thường không biết rõ mà thôi, hơn nữa không có bản lĩnh cũng dám trực tiếp cầm giấy lái xe này phi trên đường à? Trừ phi là không muốn sống.

Đời trước mặc dù nàng mới ba mươi tuổi, lại lái xe gần mười một năm, đối này hạng tài nghệ này lại quá quen thuộc, có thể không cần đi thi, đương nhiên là tốt.

Vốn, Xe Hành thấy nàng tuổi quá nhỏ, còn không muốn cấp giấy lái xe, cuối cùng nhìn Dương Lam Nhi lái thử, chuyển xe lại ngừng xinh đẹp vô cùng, còn không có nói tới cái gì di chuyển, thuần thực so với một chút lái taxi còn thông thuận hơn, này mới phóng tâm mà đưa giấy lái xe.

Kỹ thuật cơ này, thi một cái giấy chỉ là vấn đề thời gian, còn không cần tốn tiền nhiều như vậy.

Có tiền không nhận? Bọn họ lại không ngốc.

Cuối cùng lái xe rời khỏi Xe Hành, Dương Lam Nhi còn thở phào nhẹ nhõm, trong tiểu thuyết về sau, nam chủ Mộc Phong có tiền, mỗi lần đi mua xe đều sẽ gặp phải sự tình, không phải là cực phẩm thì chính là các loại hồ người, dù sao cũng không được an bình, đó thật sự là sự cố thể chất.

May mà, cực phẩm cùng nào tàn ở thế giới này cũng không nhiều như vậy, cơ bản đều để cho nhân vật chính chạm phải, nàng ngược lại một đường rất bình tĩnh.

Mở hướng dẫn, Dương Lam Nhi một đường đi đến con phố chữ nhất, thật vất vả mới tìm chỗ đỗ xe đi vào, người nghỉ chân thật nhiều.

Cái thế giới Hoa Hạ này vẫn như trước, mỗi lần nghỉ, đều có các loại hoạt động giảm giá, các loại biển người bắt đầu khởi động, thật làm cho người

không muốn ra khỏi cửa.

Dương Lam Nhi từ từ đi ở trong đám người, nhẫn nại xuất phát tới mục đích của mình, không có biện pháp, nàng cần một cái máy tính, một cái di động hơi tốt một chút, dễ dàng cho nàng ở bất cứ chỗ nào bất cứ lúc nào tìm được tin tức mình muốn đọc.

Mặc dù nhãn hiệu điện tử ở cái thế giới này, giống như xe, nàng không quá quen thuộc, nhưng nàng ở trên mạng điều tra, tự nhiên biết rõ nhãn hiệu nào đứng đầu, bố trí như thế nào, có đạt được yêu cầu của nàng hay không.

Cuối cùng, Dương Lam Nhi chọn một cái máy tính màu đỏ, rất mỏng rất nhẹ, bố trí lại tốt, giá cả tự nhiên không rẻ, cho dù trả giá gây lười, cũng phải trả hơn một vạn một. Sau khi tùy tiện xử lý một thẻ vô tuyến cho USB 3G, lại đi chỗ bán di động đứng đầu đổi cái mới.

Kết quả, năm mươi vạn mới cầm đến tay hôm qua, chỉ còn lại năm nghìn khối, tốc độ dùng tiền này, còn khiến khoe miệng Dương Lam Nhi giật giật.

May mắn, tình huống như thế cũng không phải là ngày ngày đều có, chủ yếu là nhu cầu cấp bách trước mắt, Dương Lam Nhi an ủi chính mình, không đi dạo nhiều nữa, vội vã đi đến chỗ để xe, đem máy tính di động bỏ bên tay lái phụ, liền điều chỉnh tốt hướng dẫn, hướng khu du lịch mình đã chọn mà xuất phát.

Núi Gáy Đen lấy Hạc Gáy Đen mà nổi tiếng, là cảnh du lịch mới khai phá gần đây, ra khỏi thành Thục Đô đi trên cao tốc hai mươi phút, tiếp theo nửa giờ liền đến.

Dương Lam Nhi chọn chỗ này thứ nhất là cảm thấy gần, thứ hai là thấy chỗ này còn giữ lại phong cách nông gia, không có bị thay đổi quá mức triệt để.

Đương nhiên, Hạc Gáy Đen cũng chỉ là một điểm nổi tiếng ở chỗ này, địa phương khác qua khai phá cũng đã hình thành khí hậu, đặc biệt là tháng tư và tháng năm hiện tại, rất nhiều hoa cỏ đua tranh nhau đua nở, từng mảnh từng mảnh đủ các chủng loại, muôn hồng nghìn tía từ chân núi hướng lan lên trên, đan ra một bức tranh phong cảnh khiến con mắt người sáng lạn, thực sự cực kỳ thích mắt.

Chậm rãi men theo đường đi lên trên, tinh thần Dương Lam Nhi sáng khoái, tâm tình tung bay liên tục khuếch tán ra bên ngoài, cảm giác có tự do cùng thoải mái chưa bao giờ có.

Đời trước bởi vì công tác, nàng kỳ thật đi qua rất nhiều địa phương, kể cả trong nước và nước ngoài, nổi danh cùng không nổi danh, không sai biệt lắm đều có dấu chân của nàng.

Nhưng, lấy vị trí lúc trước nàng ở, không chỉ phải chiều cổ khách hàng kỹ lưỡng, còn phải chú ý tới công nhân viên trong công ty, cả thân đến tâm đều một mối lại một mối, nơi nào còn có rảnh rỗi đi nhìn cái phong cảnh gì?

Mỗi lần đi du lịch về, đều hận không thể ngủ ba ngày ba đêm, cả người cả đầu ngón tay đều không muốn động.

Lần đầu tiên thanh thân du lịch như thế, cái gì cũng đều không cần quản, Dương Lam Nhi móc ra di động vừa mua một đường chụp hình, nhìn không được nghĩ, khó trách nhiều người thích đến chỗ này như vậy, nguyên lai thoải mái như thế a!

Nhiều tầng hoa hồng, mẫu đơn, đại đoá, đỗ quyên, quả nhiên là xinh đẹp.

“Nồng độ linh khí bên trong nơi này, so với thành thị cao hơn nhiều.” Dương Lam Nhi hét, cuối cùng bò lên đến giữa ngọn núi, đi đến một cái bình đài rất lớn trên đó.

Ngước mắt nhìn lại, ngược lại có không ít Hạc Gáy Đen đang ở bên trong một mảng đất ẩm lớn phía xa nghỉ ngơi, bay lượn.

Bên cạnh có ít nhất hai đoàn du lịch, so sánh tuổi tất cả đều là đoàn lão nhân lớn tuổi.

Dương Lam Nhi một bên nhìn phía xa, một bên vênh tai nghe nữ hướng dẫn du lịch trẻ tuổi xinh đẹp chậm rãi nói: “Hạc Gáy Đen vốn chỉ có ở một số ít tỉnh ở khu bắc bộ ta, đột nhiên có một ngày, không biết rõ từ nơi nào bay tới một đám Hạc Gáy Đen dừng chân tại đây, sinh sôi nảy nở, điểm này, đến bây giờ còn là ẩn số chưa giải được. Về sau, ngọn núi này liền thành núi Gáy Đen, đồng thời vào năm năm trước đã trở thành khu bảo vệ của quốc gia, cũng như khai phá du lịch... Đi a đi a!”

Dần dần, Dương Lam Nhi liền không nghe được hướng dẫn du lịch đang nói cái gì, tâm thần nàng đã dung nhập vào trong dáng vẻ bay lượn của Hạc Gáy Đen.

Tư thái bay lượn của loài Hạc cực đẹp, lộng lẫy đã từng vật mẫu để sáng tạo ra Ngũ Cẩm Hí, trong đó điều diễn là bất chúc về bay lượn của loài chim, loài Hạc là đối tượng tham khảo không thể tốt hơn.

Tựa hồ trong nháy mắt, Dương Lam Nhi nghe được một tiếng bụng thăm thì không hài hòa, trong nháy mắt đem nàng từ trong cái loại trạng thái si mê linh ngộ đó kéo dậy.

Vô thức nhìn thoáng qua di động, Dương Lam Nhi hắc tuyến, thế nhưng đã bốn giờ chiều, nàng rõ ràng còn nhớ, lúc lên núi vẫn chưa tới mười một giờ, khó trách đói bụng đến mức phải có cảm giác như thế.

Quả nhiên một khi linh ngộ, có thể so với luyện công mười năm, Dương Lam Nhi vừa kinh ngạc lại vừa hài lòng điều tra công lực đột nhiên tăng gấp đôi trong cơ thể.

Đáng tiếc, nàng mặc dù biết phân đẳng cấp, lại không hiểu mỗi công lực đối ứng với mỗi cấp bậc đến cùng là bao nhiêu, cho nên, Dương Lam Nhi hoàn toàn không rõ ràng lắm thực lực của bản thân là đến cấp mấy.

Đáng ngạc nhiên mừng rỡ là, linh thức cũng tăng trưởng gấp bội, Dương Lam Nhi rõ ràng cảm giác được mắt càng thêm rõ tai càng thêm thính, phạm vi linh thức bao trùm cũng lớn thêm không ít.

Đích xác cực đói, Dương Lam Nhi nhìn chung quanh một chút, trên bình đài đã không có người nào, liền dùng túi vải để che giấu, móc ra một quả táo để gặm.

Thuận tâm ý chọn một tiệm nhà nông hơi hẻo lánh một chút, Dương Lam Nhi đi vào vừa nhìn, hoàn cảnh rất sạch sẽ, còn không có người nào ồn ào, liền hài lòng gọi rất nhiều món ăn đặc sắc.

Kể từ sau khi luyện võ, sức ăn tựa hồ gia tăng, hẳn là năng lượng thân thể cần, Dương Lam Nhi cũng không sợ còn dư lại quá nhiều.

Ngược lại bà chủ quán uyển chuyển nhắc nhở nàng: “Em gái, em chỉ có một người, bốn món ăn còn có một bát canh, em có thể ăn bao nhiêu a! Mỗi món ăn của chúng ta phân lượng cũng không ít, đừng quá lãng phí.”

Bà chủ cũng không tệ, Dương Lam Nhi ngẫm suy nghĩ thế.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Cái gọi là thuần khiết tự nhiên

Dương Lam Nhi cười cười: “Bà chủ, người cũng đừng nhìn ta gầy, ta cũng rất có thể ăn, hơn nữa buổi trưa cũng chưa ăn cơm, cũng đói chết ta, cho nên ăn nhiều một chút.”

“Vậy sao?” Bà chủ quán hoài nghi quan sát Dương Lam Nhi một cái, cảm thấy không cho là đúng, một cô bé gái, lại có thể ăn được bao nhiêu? Hải tử trong nông thôn có thể ăn đủ bao nhiêu, bà sao lại không có biết qua?

Bất quá, bà chủ quán biết rõ có khuyến nữa, Dương Lam Nhi cũng sẽ không giảm bớt, liền không nói thêm lời.

Nhưng tốc độ mang thức ăn lên rất lẹ, hai món ăn đầu rất nhanh, sau đó là canh, hai món ăn đằng sau chính là nửa ngày cũng không có bóng.

Dương Lam Nhi hiểu rõ, bà chủ quán này là sợ nàng ăn không hết, nghĩ tới hai món ăn này đã làm cho nàng ăn no, liền không cần làm hai món sau nữa.

Biết rõ bà chủ quán này có ý tốt, nên Dương Lam Nhi ngay từ đầu cũng không nói gì, chờ ăn xong hai món mới mở miệng thúc giục: “Bà chủ, lúc nào mới đưa hai cái món còn lại lên a! Ta còn chờ đâu...”

Bà chủ quán cả kinh, ngẩng đầu nhìn lên, trợn mắt há hốc mồm xem hai đĩa thức ăn kia chỉ còn lại mỡ cùng gia vị, nếu không phải là bà bung ra, bà cũng bắt đầu hoài nghi phân lượng có phải không có làm đủ hay không?

“Lập tức tới ngay, có thể ăn là phúc, thân thể em gái khẳng định rất tốt.” Bà chủ quán này buông tâm, vội vàng kêu nhà bếp bắt đầu làm việc.

“Cũng tạm được a, ta buổi trưa chưa ăn, bây giờ là hai bữa cùng ăn!” Dương Lam Nhi hơi giải thích một chút.

Vì không để cho bà chủ quán tiếp tục kinh ngạc, Dương Lam Nhi dòi đi đề tài: “Bà chủ, người biết nơi nào có bán bò con, dê con không?”

“Rất nhiều nhà đều có, thịt bò rất dễ bán, thịt dê, mùa đông bán rất chạy, dưới chân núi người ta còn có dê nướng nguyên con nữa!” Bà chủ quán giới thiệu.

Mùa đông đã qua, nhu cầu về thịt dê giảm bớt từng bước, mọi nhà cũng bắt đầu dưỡng, đem nhỏ nuôi lớn, liền lại đã đến mùa đông.

“Vậy nhà bà chủ có không? Ta muốn mua vài đôi non.” Dương Lam Nhi nói ra mục đích của bản thân.

“Nhà ta không có, bất quá nhà em trai ta có, em gái thật sự muốn?” Bà chủ quán cũng không hỏi Dương Lam Nhi muốn con non làm gì, dù sao có chút khách nhân có hành vi kỳ quái không cần giải thích, các bà buôn bán chỉ để ý kiếm tiền liền được rồi.

“Muốn a, phiền toái bà chủ, giúp ta liên lạc một chút.”

“Muốn bao nhiêu a? Hiện tại con non thật nhiều, đều chuẩn bị nuôi lớn dành mùa đông bán đâu!”

“Bò con, dê con, mỗi loại đến khoảng ba bốn đôi...”

Cuối cùng, Dương Lam Nhi đã được như nguyện mang đi ba đôi bò con, bốn đôi dê con, mặc dù bà chủ quán rất lo lắng nàng làm sao làm đi, nhưng lúc nàng đuổi tới chỗ hẻo lánh không có người nào, liền trực tiếp thu vào không gian, vẫn nuôi nhốt trong sơn cốc rộng lớn kia như cũ.

Không vội trở về, thời điểm lặn dưới chân núi, Dương Lam Nhi phát hiện ra một nhà bán heo sữa quay, ăn một chút không nói, còn mò đi hai đôi heo con.

Đem heo con cũng ném vào trong sơn cốc nuôi thả, Dương Lam Nhi buổi tối quay vào trong xe, sau đó tiến tu luyện trong không gian theo thông lệ, ngày thứ hai đi dạo tất cả cảnh đẹp của núi Gáy Đen, tới chạng vạng mới đi xe về thành Thực Đô.

Mùng một tháng năm nghỉ tổng cộng ba ngày, mục đích đều đã đạt thành nên Dương Lam Nhi quyết định ở nhà ngây ngốc một ngày, xác thực mà nói, là ở không gian ngây ngốc một năm.

Nếu như nàng nhớ còn không sai, thời gian Mộc Phong có được bàn tay vàng, thành công thăng cấp làm nam chủ liền ở sau ngày mừng ba tháng năm, từ đây, mỗi cái đường cao thủ cùng nhau nổi lên như bong bóng, Dương Lam Nhi vẫn có chút cảm giác nguy cơ.

Nàng cũng không nghĩ tới muốn đối phó với ai, lại cũng không muốn bị người khác đối phó, làm thanh mai trúc mã của nam chủ, trên thực tế nguyên chủ liền thường xuyên nằm cũng trúng đạn, cho nên, sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, cũng còn bị bức bách phải cùng với các nữ nhân khác chia sẻ, khó trách trong lòng liền vận vẹo, thậm chí trực tiếp hắc hóa.

Có thể nói, nguyên chủ cuối cùng trở thành nữ phụ ác độc, thực tế là do nhiều loại nguyên nhân tạo thành, cái nhân vật chính Mộc Phong này, cũng vô pháp trốn tránh trách nhiệm.

Buổi sáng ngày thứ hai không có lớp, Dương Lam Nhi ở không gian ngây ngốc đến trưa mới đi ra, thần thái sáng láng nhắc sách đi học.

“Dương Lam Nhi, mừng một tháng năm đi chỗ nào chơi? Tâm tình không tệ à!” Bạch Hân thấy trạng thái tinh thần của Dương Lam Nhi khác với ngày xưa, nhìn không được trêu chọc nói.

Trong khoảng thời gian này, dưới sự nỗ lực của Dương Lam Nhi, nhân duyên liền bay lên thẳng tắp, mọi người đã có thể cười nói tự nhiên nói giỡn.

“Tạm được, cảm giác không cần liều mạng làm việc xác thực rất tốt.” Dương Lam Nhi cũng không giấu giếm, nói thẳng ra.

“Xem ra, bạn làm ăn đã thành công?” Mộ Đình Đình mỉm cười.

“Cũng tạm được, gần nhất có thể nghỉ ngơi thật tốt.” Dương Lam Nhi cũng không chuẩn bị đi bán trái cây, tiền trong tay tạm thời còn đủ.

“Ha ha, chúc mừng a!” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình liếc mắt nhìn nhau, thật lòng nói ra.

Dương Lam Nhi ở học kỳ trước trôi qua rất thê thảm, mọi người kỳ thật đều biết rõ, chỉ là không có gì giao tình, cho nên cũng không nói nhiều lời.

“Ha ha, đây, mời các bạn ăn!” Dương Lam Nhi từ trong túi xách lấy ra hai quả táo, cười hơ hớ đưa cho hai người.

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình cũng không khách khí, xuất ra khăn giấy xoa xoa, liền bắt đầu gặm.

“Ô, Lam Nhi trái táo này ăn ngon qua, mua chỗ nào thế?” Bạch Hân trong miệng còn ngậm miếng táo, hàm hồ hỏi.

“Ăn!” Mộ Đình Đình gật đầu khen.

“Đi ngang qua chợ bán thức ăn, phát hiện có nhà làm ăn đặc biệt tốt, liền đi mua một chút, bất quá là tạm thời là hộ bán nhỏ, ngày mai cũng không biết có hay không.” Dương Lam Nhi nửa thật nửa giả nói ra.

“Nói đến đến, chợ bán thức ăn gần nhất thật có nhà bán trái cây ăn rất ngon, thời gian trước là ô mai, gần đây là anh đào, mẹ mình mỗi ngày đều mua.” Mộ Đình Đình nhướn mày nói ra.

Dương Lam Nhi nghe được kinh ngạc, nguyên lai nhà Mộ Đình Đình cũng có chiếu cố làm ăn của nàng sao?

“Đúng, bà nội mình cũng vậy, trước kia không thích mua trái cây, gần nhất ngày ngày đều mua, còn ăn thật ngon. Bà nội nói, trái cây này tốt, không có phun qua thuốc trừ sâu, có mùi vị nguyên bản.” Bạch Hân hi hi cười một tiếng: “Kỳ thật, chúng ta nào biết mùi vị nguyên bản là cái dạng gì đâu? Căn bản chưa từng ăn a! Bất quá, gần đây hình như không có bán, bà nội ta ngày ngày dậy sớm cũng không thấy được, ăn cái khác trong miệng hơi lạ, cuối cùng mình bạch cái gì gọi là mùi vị nguyên bản.”

“Đúng vậy, mẹ ta cũng ngày ngày nhắc tới, tiểu cô nương kia như thế nào liền không bán, sớm biết vậy hẳn là mua chút gì, trước kia thích ăn trái cây, hiện tại ăn đều không có vị, cảm giác thật là khó ăn, chao ôi chao ôi, từ xa xỉ mà tằn tiện thì thật khó a!” Mộ Đình Đình thở dài nói.

Dương Lam Nhi nghe vậy thì không còn gì để nói, chẳng lẽ đều là khách hàng tiềm năng của nàng sao? Còn có, câu này dường như không thể dùng trong hoàn cảnh này đi!

Tránh cho hai người tiếp tục oán hận cái đề tài này, Dương Lam Nhi mở miệng nói: “Đình Đình này, nhà bạn mở một nhà hàng cao cấp phải không?” Nàng đã không nhớ rõ lúc nào thì nghe nói qua chuyện này.

“Không phải là nhà mình, là nhà cậu mình, như thế nào?” Mộ Đình Đình hiểu kỳ nháy mắt.

“Mình có một nhóm cá, nuôi thuần khiết tự nhiên, không có bất kỳ thức ăn gia súc cùng này nọ khác không nên có gì, cậu bạn có muốn hay không?” Dương Lam Nhi quyết định xử lý một phần cá trong hồ nước trước, lúc trước phân chia khu vực, tự nhiên là chuẩn bị để bán đi.

“Thật là thuần khiết tự nhiên?” Mộ Đình Đình hồ nghi, mặc dù nàng ta không hiểu nhà hàng mua, nhưng bây giờ là người đều biết rõ, thuần khiết tự nhiên là nổi tiếng cỡ nào, lại là khó khăn cỡ nào.

Thứ có cái nhãn tố này đều giống nhau, giá cả đều hiếm đều quý, có tiền còn không nhất định có thể mua được.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Số thẻ em biết

“Khẳng định, trước tiên có thể đưa ăn thử.” Dương Lam Nhi nhướn mày, đối với đồ của mình tự tin mười phần: “Còn có một chút lươn, đều là tự nhiên dưỡng ra.”

Vốn là nàng còn không có chú ý đến loại thủy sản là con lươn này, bởi vì chính nàng cũng không thích ăn, nhưng về sau phát hiện chúng sinh sôi nảy nở so với cá còn nhanh hơn, hơn nữa giá cả lại cao, tự nhiên nuôi nấng một chút.

“A!” Mộ Đình Đình trả lời một tiếng, nghiêm túc lấy điện thoại di động ra, liền điểm vài cái phát ra một tin nhắn.

Bởi vì đi học, lão sư đã vào cửa, cái thời điểm này gọi điện thoại không tốt lắm.

Không lâu sau, Mộ Đình Đình lặng lẽ nói với Dương Lam Nhi: “Cậu mình nói, nếu quả thật là thuần khiết tự nhiên, có bao nhiêu muốn bấy nhiêu, giá cả sẽ thương lượng tốt.”

“Ân, sau khi tan học, mình lấy cho bạn mấy con, trở về để cho cậu bạn ném thử.” Dương Lam Nhi ra quyết định.

Buổi chiều sau khi ngồi hết bốn tiết, Dương Lam Nhi mới vừa về đến nhà, vừa đem cá cùng lươn muốn tặng cho Mộ Đình Đình lấy ra, điện thoại liền vang lên.

“Lam Nhi, bạn đang ở đâu? Cậu mình lái xe đến, vừa vặn qua đón bạn.” Thanh âm của Mộ Đình Đình mang một phần gấp gáp.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi buồn bực, không phải là đã nói bây giờ ở ngoài nhà hàng của cậu Mộ Đình Đình gấp mặt sao? Như thế nào bây giờ đã gọi?

“Mình sắp đến bên ngoài cư xá Minh Nguyệt!” Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút nói ra.

“Bạn đừng đi, chờ chút, mình đến đón người.” Nói xong, Mộ Đình Đình liền cúp điện thoại, từ trước đến giờ không gặp nàng ta gấp gáp như thế.

Dương Lam Nhi lắc đầu không còn gì để nói, dùng một cái thùng nhựa để một cá trắm cỏ nặng một cân rưỡi, mặt khác thêm hai con lươn trắng kiện, vài con cá chạch, đủ để làm ba món ăn.

Mới vừa ra ngoài cửa lớn của cư xá để tìm người, Dương Lam Nhi thần kỳ tiếp được điện thoại của Mộc Phong.

Hai người tuy nói qua lại với nhau, nhưng phần lớn thời gian mỗi người đều đi làm thêm ở mỗi nơi, từ sau khi Dương Lam Nhi từ căn phòng cho thuê của Mộc Phong rời đi, cơ hội để hai người gặp mặt liền càng ít ỏi.

Có lẽ Mộc Phong đến bây giờ còn không có chú ý tới khoảng cách giữa hai người đã càng lúc càng xa, kỳ thật đơn giản là vì không có đề ở trong lòng đi, nếu không, một tháng không có một chút liên lạc gì, thế nhưng lại không cảm thấy kỳ quái.

Trước kia cơ bản đều là nguyên chủ gọi điện thoại cho Mộc Phong, trong trí nhớ, thời điểm Mộc Phong gọi cho chính mình cơ hồ đều không có. Cho nên nói, tình cảm của hai người kỳ thật đã sớm có dấu hiệu, chỉ là nguyên chủ là người trong cuộc u mê mà thôi.

Trước kia Mộc Phong không có chẳng chạ bên ngoài, đây chẳng qua là không đủ mê hoặc, sau khi có được bàn tay vàng, mỗi cái mỹ nữ đều ào ào xuất hiện, mê hoặc này cũng không mấy nam nhân ngăn cản được.

Dương Lam Nhi vừa mới tiếp điện thoại, còn chưa kịp phát ra âm thanh, chỉ nghe thấy lời nói khó xử lại cấp thiết của Mộc Phong: “Lam Nhi, trong tay em có bao nhiêu tiền, trước cho anh mượn gấp, mấy ngày nữa nhất định trả em.”

Một tháng không có liên lạc, vừa mở miệng liền đi thẳng vào vấn đề, đến một câu thăm hỏi cũng không có, Dương Lam Nhi thực sự nghĩ không ra, nguyên chủ vì cái gì sẽ cho rằng Mộc Phong đối với nàng ta tình cảm sâu đậm?

Hơn nữa, giọng nói vay tiền này tương đối không khách khí, nhưng lời nói hết lần này tới lần khác lại đặc biệt khách khí, Dương Lam Nhi không hiểu Mộc Phong đến cùng đem nguyên chủ làm người thân? Hay là người ngoài...

Có lẽ, chỉ là thói quen được nguyên chủ chăm sóc, thói quen cùng nhau trải qua, còn như tình cảm cái gì, đều là mây bay.

Trừ trừ một cái, Dương Lam Nhi nhú mày nói ra: “Đại khái một vạn gì đó...”

Còn không đợi Dương Lam Nhi nói xong, Mộc Phong liền mở miệng: “Dạng này a!” Bộ dáng tựa hồ có chút thất vọng.

“Vay trước em đem một vạn này chuyển cho anh đi, anh cần dùng gấp, số thẻ em biết, trước cứ như vậy đi, bái bái.”

Dương Lam Nhi hít sâu một ngụm khí vào, gân xanh trên mu bàn tay nhảy lên, cuối cùng quyết định buông tha đi động mình vừa mới mua.

Vốn là còn không biết nam nhân này là cận bã đến cỡ nào, nhưng chuyện hôm nay này, liền tỏ ra người này cực kỳ đáng giận.

Nguyên chủ gửi ngân hàng chỉ có hơn sáu ngàn, nàng còn báo hơn, chỉ muốn trả cho Mộc Phong một cái nhân quả, dù sao người này sau khi được bàn tay vàng, bởi vì mang khuyên tai thủy tinh mới đổi được công pháp, cũng mở ra con đường huy hoàng.

Cho dù, khuyên tai kia vốn là của nguyên chủ, nhưng đến cùng vẫn còn có một phần nhân quả, sau khi nàng đem khuyên tai nhận chủ, cũng coi như đã lặn vào đó.

Dương Lam Nhi dự đoán, Mộc Phong hẳn là phát hiện cái đồ thay thế khác, muốn mua lại để tiến hành trao đổi, nàng đem tiền đưa ra ngoài, giúp gã hoàn thành lần trao đổi này, cũng liền thanh toán xong.

Nhưng, lời nam nhân này nói thực sự quá khó nghe, dựa vào cái gì gã liền cho rằng, nguyên chủ nên đem tất cả tiền để dành cho gã ‘Mượn’, lại còn không có lý do gì?

Số thẻ em biết? Biết cái P... Dương Lam Nhi nhin không được phát một câu nói tục.

Gã có được hệ thống giao dịch, tự nhiên biết rõ sau khi mở ra, có thể nhanh chóng kiểm tiền, một vạn nhỏ theo tay vung lên liền ném. Nhưng nếu như không phải là nàng đến, thì đó chính là tất cả tiền gửi ngân hàng của nguyên chủ, kể cả học phí của năm học sau, gã kia ra mệnh lệnh như đương nhiên liền thôi, lại còn ghét bỏ...

Dương Lam Nhi càng nghĩ càng cảm thấy nam nhân này thực đáng đánh đòn, rất muốn lần nào đó lấy chân mền bịt kín đánh cho gã một trận.

Lại lần nữa hít sâu mấy hơi, Dương Lam Nhi thật vất vả mới bình tĩnh lại, thật sự là nhiều năm không có nổi giận như thế, làm nam chủ quả nhiên có bản lĩnh.

Sau khi suy nghĩ một chút, dùng đi động mở ra phần chuyển khoản của ngân hàng, Dương Lam Nhi đưa vào một vạn, thấp giọng cười nói: “Một vạn đúng không, Mộc Phong, từ nay về sau, hai chúng ta đường ai nấy đi, mỗi người đi một bên, bất kể là ta hay là nguyên chủ, đều không nợ người.”

Nhấn xác nhận xong, trong thẻ liền ít đi một vạn khối, Dương Lam Nhi lại cảm thấy thật giống như ném đi một bộ y phục rách, trong nội tâm chợt cảm thấy thoải mái, này mới phát giác được an ủi trong lòng, không có tiếp tục em mấy lời làm người tức giận của Mộc Phong để ở trong lòng nữa.

Còn như tiền này, Mộc Phong có trả hay không, đối Dương Lam Nhi mà nói đều không quan trọng, mọi người thanh toán xong, thật tốt...

Bên kia, Mộc Phong rất nhanh nhận được tin tức của ngân hàng, trong lòng tự dưng dâng lên một tia cảm giác mát mát, giống như một thứ đồ trọng yếu đã đi xa, nhưng cảm giác này cực nhạt, trực tiếp bị Mộc Phong không đếm xỉa, gã đang lo chuyện tiền bạc.

Kể từ khi nhận được hệ thống giao dịch, Mộc Phong liền biết, cơ hội thuộc về gã đã tới, toàn tâm đều ở vào trạng thái sôi trào. Chỉ tiếc, hệ thống phải qua một lần xác định trao đổi mới có thể mở ra toàn bộ, gã lại không có vật gì tốt để tiến hành trao đổi.

Hôm nay tan học, Mộc Phong đi qua một con phố đồ cổ, chuẩn bị thử thời vận, quả nhiên hệ thống kiểm tra đo lường ra một kiện vật phẩm đủ để đổi, nhưng là cần toàn bộ mười vạn khối, căn bản không phải là tiểu tử nghèo như gã này lấy ra được.

Cộng thêm một vạn Dương Lam Nhi vừa mới chuyển tới, Mộc Phong tổng cộng mới có một vạn năm, lỗ hổng còn rất lớn, gấp đến độ gã căn bản chẳng quan tâm đến suy nghĩ của Dương Lam Nhi, chỉ cần tiền đến tay liền tốt, dù sao chỉ cần hệ thống mở, gã rất nhanh có thể có tiền.

Bất quá, đối với ‘Tin nhiệm’ của Dương Lam Nhi, Mộc Phong vẫn rất hài lòng, dù sao gã nói không ra bất luận lý do gì, còn sợ Dương Lam Nhi hỏi nhiều, cho nên gã tắt điện thoại cực kỳ mau, căn bản không có cho Dương Lam Nhi cơ hội đưa ra câu hỏi.

Mộc Phong tiếp tục rối rắm vì tiền, nên giờ phút này tự nhiên sẽ không biết, gã làm như thế, mất đi đều là cái gì...

Vốn Dương Lam Nhi đối với gã không tính là có hảo cảm, nhưng cũng không có ác cảm lắm, nhưng chuyện hôm nay xảy ra, làm cho nàng triệt để chán

ghét nam nhân này.

Chính bởi vì tình cảm chẳng có gì đặc sắc, mới càng cảm thấy chán ghét, nếu là tình cảm sâu đậm, kia rất nhiều chuyện cũng có thể bao dung.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Nhất thời nhịn không được

Đem nam nhân khiến tâm tình người khác không tốt kia không hề để ý đến, Dương Lam Nhi quyết định đợi tí nữa đi ngân hàng một lần nữa làm thêm một tấm thẻ, nàng muốn cùng hết thầy trước kia nói bái bai.

Hơn nữa, Mộc Phong có được bàn tay vàng, tuy nói là hệ thống giao dịch, nhưng cũng là một cái máy tính siêu cấp, nếu nó tùy ý đảo qua, phát hiện trong thẻ của nàng không chỉ có một vạn, hoặc là tương lai xuất hiện nhiều hơn, đây chẳng phải là không cách nào giải thích?

Nghĩ đến đây, Dương Lam Nhi cảm thấy có chút thấp thòm, hy vọng hành vi vừa mới chuyển khoản kia, không có dẫn tới hệ thống thăm dò, nếu không chuyện này vẫn chưa xong.

Sự thực chứng minh, vận khí của Dương Lam Nhi rất tốt, lúc này toàn bộ hệ thống còn chưa có mở ra toàn diện, rất nhiều chức năng đều không thể sử dụng, tự nhiên không thể nào ở bất cứ lúc nào cũng quán chế tin tức của người khác, hơn nữa, Mộc Phong đang vì chuyện tiền bạc mà hao tổn tâm trí, hệ thống đang giúp đỡ ra chủ ý, còn không rảnh chú ý cái khác.

“Lam Nhi, bên này bên này...”

Ở lúc Dương Lam Nhi suy nghĩ sự tình nghĩ đến nhập thần, một chiếc xe dừng lại cách đó không xa, nửa người trên của Mộ Đình Đình thò ra cửa sổ, dùng sức phát tay cùng Dương Lam Nhi.

Bê theo hai cái thùng đi qua, từ trên xe đi xuống một nam tử khoảng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, trực tiếp đi lên trước tiếp nhận các thứ trên tay Dương Lam Nhi.

Sau khi ngồi lên xe, Mộ Đình Đình không thể chờ đợi được nói ra: “Lam Nhi, đây là cậu mình tên Trương Tiêu, ha ha, nhà hàng kia là cậu mở.”

Dương Lam Nhi hướng Trương Tiêu hữu hảo cười một cái, nhưn mày nói: “Đình Đình, cậu của bạn thật trẻ tuổi.”

Nam tử này tuổi thế nhưng so với Mộ Đình Đình lớn hơn không được bao nhiêu, bối phận ngược lại cao, hơn nữa lớn lên không tệ, còn có bản lĩnh có tiền, trên ý nghĩa cũng coi là nam nhân cao phú soái thêm hoàng kim độc thân.

“Ha ha, ai cũng nói thế.” Mộ Đình Đình trêu tức nhìn Trương Tiêu một cái, rất thích thấy y lộ vẻ bất đắc dĩ.

Trương Tiêu rất vô tội, y cũng không thể để cho Mộ Đình Đình không cần gọi y là cậu đi, mới trước đây nữ oa này là bộ dáng khó có thể mở miệng, không biết rõ từ lúc nào bắt đầu, nàng ta ngược lại gọi được quá khoan khoái, thật giống như kêu cho vui.

Trương Tiêu mở quán bán đồ ăn Trung Quốc, bất quá cấp bậc tương đối cao, phục vụ là đoàn người có tiền, hoàn cảnh bên trong tự nhiên xa hoa thoải mái, thức ăn, tạm dừng không nói đến hương vị, về ngoài tuyệt đối là max điểm.

Bảo người đem hai thùng thủy sản vào phòng bếp, Trương Tiêu vẫn thân sĩ như cũ nói: “Các người tán gẫu trước, chờ món ăn làm xong, chúng ta cùng nhau nếm thử. Hiện tại có thể gọi một chút món ăn bình dân, để điền bụng.”

Chờ một lát đã là giờ cơm tối, nhà hàng làm ăn rất tốt, cơ hồ không có chỗ trống.

Bất quá, Trương Tiêu nếu đã là ông chủ, Mộ Đình Đình cũng không ở bên ngoài ngây ngốc, trực tiếp mang Dương Lam Nhi đi đến phòng làm việc của Trương Tiêu.

Điểm một chuỗi món ăn bình dân, Mộ Đình Đình không chút khách khí thay Dương Lam Nhi quyết định: “Món ăn bình dân bên trong quán của cậu mình không tệ, tới nếm thử đi, mình cũng thật lâu không có tới rồi.”

“Gọi nhiều như vậy, bạn ăn được hết sao?” Dương Lam Nhi bình tĩnh nói, vừa rồi nàng nghe được ít nhất không dưới mười cái tên món ăn bình dân.

Dương Lam Nhi biết rõ, Mộ Đình Đình này là có ý tốt, sợ nàng không biết tình huống, thẹn thùng gọi thức ăn, mới đảm nhiệm việc gọi món. Kỳ thật đòi trước nàng đi qua nhiều nhà hàng cao cấp hơn, đồ vật bên trong lại tinh xảo mỹ vị, cực độ khiêu chiến vị giác thân thể của con người.

Bất quá, sau khi ăn nhiều món dùng sản phẩm nguyên liệu trong không gian nấu ăn, cho dù trình độ nấu com của nàng không đạt đến cấp chuyên gia, cũng đối với thức ăn phía ngoài thiếu đi rất nhiều hứng thú.

Sản phẩm trong không gian, mới là mùi vị gốc của thức ăn, rất nhiều nhà hàng cao cấp đồ ăn có tinh xảo hơn, cũng không thể che giấu sự thật là thiếu thốn rất nhiều hương vị, có thể nói, tài nấu nướng là cao siêu, nhưng ăn lại rất kì quái, hoàn toàn không biết rõ vốn là cái tài liệu gì.

“Ăn không hết thì ném thử a, còn không có thể đóng gói.” Mộ Đình Đình không cho là đúng, không nói Dương Lam Nhi đóng gói trở về là có thể giải quyết một bữa cơm, nàng ta trước kia cũng thường mang về ăn.

“... Bạn nghĩ được thật xa.” Dương Lam Nhi quần bách.

Chờ món ăn bình dân đi lên, Dương Lam Nhi mỗi món ném ném, mùi vị không tệ, nhưng chỉ có thể nói, đầu bếp tay nghề rất cao cấp, nhưng nguyên liệu nấu ăn lại quá kém cỏi.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi cũng không nhiều lời, tin tưởng chờ đồ ăn làm xong, chênh lệch tự nhiên rõ ràng.

Nhưng mà, Dương Lam Nhi lại không biết, tại trong phòng bếp, chính là đang phát sinh ‘Đại chiến’ trước giờ chưa từng có.

Bởi vì là giờ dùng cơm cao điểm, vì không ảnh hưởng đến làm ăn, Trương Tiêu liền đem cá trực tiếp nhấc vào phòng bếp nhỏ của đầu bếp trưởng.

Nói như vậy, chỉ cần không phải là lúc làm món ăn đặc biệt phức tạp gì, những người khác có thể đảm nhiệm, vì vậy, Trương Tiêu rất không khách khí chiếm lấy thời gian của đầu bếp trưởng.

Kết quả, cá còn không có nấu xong, lươn còn chưa có ra khỏi nồi, một trận một trận mùi thơm thay nhau áp đến câu nước miếng của người bay tứ tung.

Cuối cùng, đang trong thời gian chờ đợi một món ăn cuối cùng, Trương Tiêu cùng đầu bếp trưởng đều không nhìn được, cầm lấy chiếc đĩa ném thử một miếng trước, kết quả, chiếc đĩa liền không dừng lại được, hai người tranh đoạt đem món ăn quét hết, liền đến một con lươn cuối cùng vừa mới ra nồi cũng không có buông tha.

“Tôi nói, Trương Tiêu, cá này câu từ đâu tìm đến vậy, chất thịt này thực sự quá tốt.” Đầu bếp trưởng sờ sờ miệng, vẫn chưa thỏa mãn: “Tôi sai rồi, tôi không nên làm kho tàu, cá này ngon nhất là mùi vị nguyên bản của nó, phải hấp, không cần cho quá nhiều gia vị làm hỗn hợp mùi thịt của nó.”

Đầu bếp trưởng có chút kích động, linh cảm bộc phát, quả nhiên phải có nguyên liệu nấu ăn hoàn mỹ, mới có thể thể hiện hoàn mỹ tài nghệ nấu nướng cao siêu của ông.

Trương Tiêu thế này mới ý thức được y cùng đầu bếp trưởng đều đã làm gì, cái này, phải nói như thế nào cùng cháu gái ngoại đây?

Ảo não vỗ đầu một cái, Trương Tiêu về mặt đưa đám: “Tôi giờ có thể thăm, cháu gái ngoại của tôi cùng bạn học đưa cá đến còn đang đợi món ăn đâu, cư nhiên bị hai chúng ta ăn xong, này phải làm sao bây giờ?”

“...” Đầu bếp trưởng cả kinh, lập tức cũng không còn gì để nói, ông thấy Trương Tiêu ăn vui vẻ như vậy, cũng liền hoàn toàn không có cổ kị, ai biết còn có người chờ?

Sau khi biết rõ chân tướng, Mộ Đình Đình cũng sờ, lập tức cười mà như không cười nhìn Trương Tiêu, cho đến khi da đầu của y tê dại.

Tiếp được ánh mắt xin giúp đỡ của Trương Tiêu, Dương Lam Nhi buồn cười nói: “Đình Đình, coi như hết, dù sao mình cũng ăn no rồi.”

Ở trước mặt người ngoài, sức ăn của nàng vẫn rất bình thường, dù sao, bản thân nàng cũng toàn ăn thức ăn trong không gian, tay nghề của nàng cho dù không đạt đến cấp chuyên gia, cũng cách cấp đại sư không xa, cho nên, nàng hiện tại càng ưa thích ăn đồ tự mình làm.

“Ông chủ Trương, ngày mai ta mang một nhóm đến đưa ngài, ngài cần chưa chút cho Đình Đình a!” Dương Lam Nhi đối với chuyện này vốn có dự đoán, chỉ là không nghĩ tới ở giữa sẽ xen vào chuyện này.

“Nhất định nhất định, có bao nhiêu muốn bấy nhiêu, giá tiền người cứ nói, Đình Đình ngày mai đến a, cậu khẳng định lưu lại cho cháu.” Trương Tiêu lau mồ hôi một cái, cảm giác mình là làm việc ngốc đi.

“Hừ hừ, ngày mai cháu muốn cùng ba mẹ cùng đến, còn có ông ngoại bà ngoại...” Mộ Đình Đình âm trầm nói ra, ánh mắt liếc các loại chột dạ của Trương Tiêu, có trường bối ở đây, nàng ta cũng không tin cậu của mình còn dám nuốt lời, đương nhiên, nàng ta đối với cá mà Dương Lam Nhi đưa tới lại cảm thấy hứng thú, thế nhưng có thể để cho Trương Tiêu nhìn quen thứ đồ tốt lại nhìn không được ăn sạch? Đây rốt cuộc là cái dạng cá gì?

“Khẳng định giữ lại cho mọi người, mỗi loại lưu hai phần được chưa!” Trương Tiêu về mặt đưa đám, đáng thương nhìn Dương Lam Nhi: “Em gái, số lượng cần phải nhiều một chút a, đừng sợ ta ăn không vô.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Vở kịch hay lên đài

Xem vẻ mặt của Trương Tiêu là một bộ thỉnh cầu đập thỉnh cầu chà đạp, Dương Lam Nhi nhìn không được cười: “Số lượng quá nhiều cũng không có a, ngài cũng biết, thứ thuần khiết tự nhiên muốn đường ra lớn như thế mập như thế cũng không dễ dàng đâu.”

“Giá tiền sao, ta cũng không nhiều lời, cá giống nhau ta sẽ lấy mười đồng tiền một cân, lươn ít nhất phải trên ba mươi, mặc dù ta biết rõ so với giá bán lẻ bên ngoài còn cao hơn hai thành, nhưng không chịu nổi thứ yêu thích.”

“Àn, có thể, giá tiền này rất lợi ích thực tế, tiền nào đồ nấy.” Trương Tiêu đồng ý, cũng không biết là Dương Lam Nhi kêu ca.

Nhà hàng của y thích hợp với dạng người không bình thường, đều là người có tiền, tự nhiên không tiếc dùng tiền để nhận hưởng thụ tốt.

Giá tiền này, cùng với cái giá bán y sắp đẩy ra mà nói, chỉ là chín trâu mất sợi lông, huống chi Dương Lam Nhi còn là bạn học của Mộ Đình Đình, là cháu gái ngoại của mình giới thiệu sang, cho dù không phải là thứ tốt gì, chỉ cần lên được mặt bàn, y cũng phải chiều cổ một hai.

“Ngày mai, ta đưa cho ngài tối đa là hai trăm cân cá, lươn mỗi loại một trăm cân.” Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút nói: “Mặt khác, lần giao hàng sau, ta cũng không xác định được sẽ vào thời điểm nào, hơn nữa, vô pháp cung ứng lâu dài. Hy vọng ông chủ có thể lý giải, loại vật này, không phải là dễ dàng đường ra như vậy.”

“Dạng này...” Trương Tiêu có chút không vừa ý, cuối cùng cũng bắt đầu đi: “Kia cũng không có biện pháp, bắt quá, ta hy vọng ngài vừa có hàng liền bán cho ta, không thể cùng lúc bán cho nhà khác.”

“Đó là tự nhiên, ông chủ ngài trả giá tốt như thế, ta cũng không muốn tùy tiện bán đồ bán thảo đúng không?” Dương Lam Nhi gật đầu đồng ý, điều kiện này đã đặc biệt rộng rãi.

Nghe được hai người đem chuyện làm ăn nói tốt, Mộ Đình Đình rất hiếu kỳ, đối với cá ngày mai lại là vô cùng mong đợi.

Tình huống này, điều khoản này khiến Dương Lam Nhi chẳng khác gì là bá vương a, nàng muốn thời điểm nào bán, muốn bán bao nhiêu đều là do chính nàng định đoạt, nhưng cậu thế nhưng cũng đồng ý, cái này cũng không giống như kiểu gian thương khôn khéo của cậu ngày thường!

Cho nên, mỹ vị mà Mộ Đình Đình vốn còn không để trong lòng, liền quyết định muốn ngày mai hảo hảo nếm thử. Đến cùng là thứ gì, mới làm cho cậu không tiếc hạ tiền vốn như thế.

Thỏa thuận xong, Dương Lam Nhi dờ khóc dờ cười bị Mộ Đình Đình hảo ý đóng gói vào túi, Trương Tiêu từ đầu tới đuôi đều là vẻ mặt sùng ái, cũng không giận.

Nhìn ra được, Trương Tiêu đối với cháu gái ngoại này là vô cùng tốt, Dương Lam Nhi cảm thấy, người này làm trưởng bối rất vui vẻ đi!

Mang theo vài cái túi mỹ thực tinh xảo, lúc Dương Lam Nhi cùng Mộ Đình Đình tách ra đã là chín giờ tối, trời đã tối đen.

Bắt quá, thành Thục Đô là thành thị của tỉnh, cơ hồ là thành phố không có ban đêm, chín giờ tối, mới là bắt đầu của rất nhiều người sống về đêm đâu, cho nên trên đường cái vẫn rất náo nhiệt như cũ.

Dương Lam Nhi rút cuộc tìm được một chỗ hẻo lánh, lợi dụng linh thức quét qua một lần, sau khi xác định an toàn, mới đưa vài túi thức ăn đóng gói bỏ vào trong không gian.

Lập tức, Dương Lam Nhi gọi một chiếc xe ba bánh, đi đến chỗ mua bán, dùng một vạn khối chọn một cái xe tải chở bánh mì, đem toàn bộ chỗ ngồi đằng sau bỏ đi, chuẩn bị dùng để chở hàng cho nhà hàng của Trương Tiêu.

Trở về phòng cho thuê, Dương Lam Nhi như thường lệ tiến vào không gian tu luyện, Mộc Phong đã có được bàn tay vàng, thăng cấp là chuyện nhất định, nàng phải nỗ lực mới được, miễn bị cho là bia đỡ đạn, còn không có lực đánh lại.

Sáng sớm hôm sau, Dương Lam Nhi dựa theo ước định kéo vài rương thủy sản lớn đến nhà hàng của Trương Tiêu, nam nhân này đã chờ tại đó, bởi vậy thấy rõ, đối với mỹ thực, kỳ thật rất nhiều người cũng không có sức chống cự.

Cùng đứng với Trương Tiêu, còn có một người trung niên mặc y phục đầu bếp, Dương Lam Nhi nghĩ, hẳn là đầu bếp trưởng của nhà hàng.

Vị đầu bếp trưởng kia nhìn hàng xong, rất ngạc nhiên mừng rỡ bắt một con cá trực tiếp về phòng bếp, về mặt kia, là đã không thể chờ đợi thi triển kỹ thuật của mình nữa.

Cá hơn một trăm cân, lươn mỗi loại cũng hơn một trăm cân, tương đương tính, thế nhưng còn kém năm trăm mới đến một vạn.

Dương Lam Nhi nhún mày nghĩ, ngày hôm qua mua xe mất một vạn, nàng sắp tới có phải đi nhiều mấy lần mới có thể có lợi nhuận hay không?

Sau khi đem xe lái về phòng cho thuê của chỗ cư xá, Dương Lam Nhi lúc này mới nhắc theo sách đi đến phòng học.

“Lam Nhi, tối nay cùng mình đi ăn cơm a!” Mộ Đình Đình thật giống như sợ Dương Lam Nhi không đồng ý, còn nói thẳng: “Bạch Hân cũng tới, đều đi

đến nhà hàng của cậu mình ném thư, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Ba mẹ bạn, còn có ông ngoại bà ngoại không phải là cũng đi?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, Mộ Đình Đình này là đang chống đối cùng cậu của nàng ta đi!

“Bọn họ ăn của bọn họ, bọn mình ăn của bọn mình, sau khi ăn xong cho chút ý kiến, đỡ phải do người trong nhà luôn nói tốt, cậu mình đều không biết khuyết điểm của mình, luôn cho là mình làm được rất tốt.” Lòng mảy Mộ Đình Đình giương lên, cây ngay không sợ chết đứng nói ra.

Bất quá, Mộ Đình Đình cũng không có nhắc đến chuyện Dương Lam Nhi bán này nọ cho cậu nàng ta, chỉ là đơn thuần mời khách.

“Ha ha, có người mời, mình sẽ không khách khí.” Dương Lam Nhi cười nhẹ, nàng cũng muốn ném thư, ở dưới tình huống cùng các loại tài liệu, tay nghề của đầu bếp chuyên nghiệp đến cùng như thế nào.

“Mình cũng không khách khí, ngược lại rất mong đợi.” Bạch Hân cười hơ hớ nói.

Ba người tán gẫu một trận, thấy thầy giáo còn chưa tới, Mộ Đình Đình liền bát quái nói: “Lam Nhi, còn nhớ Diệp Lâm không? Chính là tên nam nhân lớn lối mà chúng ta gặp phải lần họp mặt trước ấy?”

“Khụ khụ...” Dương Lam Nhi vội ho một tiếng: “Còn nhớ a, gần như thế nào?”

May mắn nàng ký ức tốt, nếu không trong khoảng thời gian này lớp học họp mặt cũng thật nhiều lần, chút việc nhỏ xen giữa còn không sớm đã quên a!

“Gã a, cuối cùng đã đem nữ nhân ngày đó chúng ta gặp kia chơi chán, ngày hôm qua nháo chia tay rồi, nữ nhân kia đi tìm cái chết, khiến không ít bạn học được nhìn một màn kịch vui đâu!” Mộ Đình Đình cười hi hi nói, cảm thấy chuyện này rất bình thường.

Diệp Lâm đối nữ nhân như thay quần áo, luôn luôn sẽ đến một hồi như vậy, bạn học ở đại học Thực Đồ đều đã quen.

Mỗi một nữ nhân đều cảm giác mình là bất đồng, có thể đem tâm của Diệp Lâm vững vàng bắt lấy, trên thực tế mỗi một nữ nhân đều giống nhau, đều bị Diệp Lâm chơi đùa.

“Nghe nói, bạn gái trước của cái Diệp Lâm kia nói đến giờ đều chỉ một mình, ngược lại kia nữ nhân rất bi ai, cùng bạn trai cao trung ba năm là Lục Hữu Nghĩa cùng một chỗ chỗ, nhưng hết lần này tới lần khác chỉ bị Diệp Lâm ngoạn hai tháng liền gán.” Bạch Hân thờ dài thán, trong giọng nói vẫn có loại tâm lý xem kịch vui như cũ: “Đúng rồi, Lục Hữu Nghĩa, chính là cái người bị đánh gãy đó.”

Vốn là vậy, Bạch Hân cùng chút người kia không có quan hệ gì, tự nhiên tâm tình xem cuộc vui sẽ nhiều hơn.

Nếu nói Diệp Lâm quá phong lưu hoa tâm, kỳ thật còn không phải là do những nữ nhân này được nuông chiều quá sao? Nếu có thể có một điểm tự ái, sẽ không đi đến một bước này?

Đầu lông mày của Dương Lam Nhi kéo ra, tổng cảm thấy chuyện này vẫn chưa xong: “Sau đó?”

“Sự tình huyền ảo lớn, Lục Hữu Nghĩa thế nhưng còn xuất hiện, không chỉ đem Diệp Lâm mắng một trận, còn đem nữ nhân ‘Thương tâm gần chết’ kia mang đi...” Mộ Đình Đình suy nghĩ một chút rồi nói ra: “Lục Hữu Nghĩa cũng không tệ, đáng tiếc y thế nhưng lại mắng Diệp Lâm trước nhiều người như vậy, sau đó khẳng định gặp phiền toái.”

“Đúng vậy, Diệp Lâm không có phát tác tại chỗ, đó là do nội quy trường học ngăn cản mà thôi, còn cá nhân, ha ha, cũng khó mà nói.” Bạch Hân ý tứ sâu xa nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Vây xem hiện trường

Nghe được phản chính mình muốn nghe, Dương Lam Nhi thỏa mãn, tựa như Mộ Đình Đình cùng Bạch Hân đã nói, Diệp Lâm sẽ không bỏ qua Lục Hữu Nghĩa, nhưng mà, Lục Hữu Nghĩa lại là tiểu đệ số một của nam chủ, há lại dễ khi dễ như vậy?

Diệp Lâm trong bóng tối ra tay, không chỉ không có giết chết được Lục Hữu Nghĩa, ngược lại bị Mộc Phong đánh đến Hội quán Taekwondo, lấy lực một người đem cả hội quán ném đi, còn thu hoạch được sự chú ý của một vị hoa khôi trên bảng mỹ nữ của trường.

Nghĩ tới đây, Dương Lam Nhi nở một nụ cười nghiền ngẫm, nữ nhân đầu tiên của Mộc Phong đã muốn xuất hiện, đến thời điểm nàng có thể cây ngay không sợ chết đứng cùng con ngựa giống nào đó nhất đao lưỡng đoạn, ngày này quả thực không cần quá tuyệt đi.

Còn như Lục Hữu Nghĩa cùng mỹ nữ kia, ha ha, cũng là không có kết quả.

Mỹ nữ bị Diệp Lâm sau khi dùng qua đứt khoát quãng, thương tâm liền muốn cùng Lục Hữu Nghĩa ghép lại, hết lần này tới lần khác lại sử dụng thủ đoạn quá không có tư cách, trực tiếp cởi quần áo ra muốn câu dẫn Lục Hữu Nghĩa, ngược lại kích thích sự chán ghét của Lục Hữu Nghĩa, đem một tia tình nghĩa cuối cùng của y đối với nàng ta cọ rớt.

Cuối cùng, mỹ nữ luân lạc trở thành tình nhân của người có tiền, còn Lục Hữu Nghĩa sao, vì bị nữ nhân làm thương thấu tâm, từ nay về sau thế gian lại nhiều thêm một kẻ phong lưu.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi rất khịt mũi coi thường, đoán chừng là do ở cùng nam chủ quá lâu, chính mình cầm giữ không được cái tính ngượng được đi! Lại còn lời cái lý do cao thượng như vậy ra, nếu người người cũng giống như y vậy, mọi người còn có thể thành đôi kết hôn sao?

Được rồi, nàng chính là không ưa một đám người nam chủ, làm cái gì đều muốn dùng một cái bề ngoài sạch sẽ, ngăn nắp đến bao phủ chân tướng bị hư thối không chịu nổi bên trong, thực sự quá ác tâm.

“Uy, Hân Hân, bạn nói coi, Lục Hữu Nghĩa kia có còn cùng mỹ nữ kia ở một chỗ sao?” Mộ Đình Đình tò mò hỏi, đại học ngày ngày nhàn nhã, mọi người bát quái bát quái cũng giết thời gian rất tốt.

“Ha ha, không cần đoán, nghe nói Lục Hữu Nghĩa đem mỹ nữ kia mang đi, rất nhanh trở về phòng ngủ, sau đó mỹ nữ kia lại còn hồn bay phách lạc trở về trường, về mặt uể oải, nghĩ đến hai người nháo đến tan vỡ đi.” Bạch Hân cười nói, tin tức đúng lúc còn chuẩn xác đến dọa người.

Nghe vậy, động tác của Dương Lam Nhi dừng một chút, cảm thấy quần thể bát quái của sân trường thật cường đại, đem chân tướng của sự tình đoán được tám chín phần mười.

“Lục Hữu Nghĩa kia vì thế mà chọc phải Diệp Lâm, há không phải là cái gì cũng đều không được đến? Chắc chắn, thật có tính thần dân hiển.” Mộ Đình Đình đại thần.

Dương Lam Nhi buồn cười, nhưng lại miễn cưỡng đem vui vẻ đem ghen trở về, thế giới của nam chủ người bình thường là không hiểu, có lẽ người ta liền cho mình là chính nghĩa, là cao lớn, cũng may, người xung quanh nàng còn tính là bình thường, nói cách khác, nàng nên khóc.

Được rồi, đừng nói các nàng quá thực tế, xã hội chính là như vậy, còn có thể theo đuổi thiện mỹ thật sự như thế nào?

Tựa như hành động của Lục Hữu Nghĩa, thoạt nhìn là không sai, nhưng nếu không phải là có nam chủ, y có nghĩ qua kết quả của bản thân sẽ như thế nào không? Y nếu thương tàn, Lục ba Lục mẹ ngậm đắng nuốt cay đem y nuôi lớn sẽ làm thế nào?

Cho nên nói, hành vi của anh hùng không để ý hậu quả, đây chẳng qua là kẻ không có đầu óc, hơn nữa còn là mẫn phu.

Xem ra thì rất cao lớn, trên thực tế là ích kỷ từ trước đến giờ không có nghĩ tới thân nhân.

Ở trong mắt Lục Hữu Nghĩa, cái này so với thân nhân, so với cha mẹ còn trọng yếu hơn, Dương Lam Nhi cũng không biết có thể nói cái gì.

Hoặc là, tất cả hành vi của Lục Hữu Nghĩa chỉ là vì để cho nam chủ bước ra? Như vậy cũng phù hợp với logic của tiểu thuyết.

Bất kể nói thế nào, Dương Lam Nhi biết rõ mọi chuyện cũng từng bước tiến hành, cùng nàng không có quan hệ gì, bất quá nàng vẫn phải thời khắc chú ý, thứ nhất là sợ bị dẫn lừa thiêu thân, tội bị dính líu đến, thứ hai là vì tìm đúng thời cơ cùng Mộc Phong cắt đứt triệt để.

Vì vậy, Dương Lam Nhi rất nhạy cảm phát hiện, thời gian Mộc Phong thay Lục Hữu Nghĩa báo thù rõ ràng muộn hơn so với trong tiểu thuyết.

Dựa theo tiểu thuyết ghi lại, sự tình này phát sinh vào buổi tối hôm đó, Lục Hữu Nghĩa ở trên đường làm thêm ngoài trường về, liền bị người của Diệp Lâm chặn lại.

Bởi vì vẫn là sinh viên, chuyện ban ngày lại quá rõ ràng, Diệp Lâm không thể trực tiếp muốn mạng của Lục Hữu Nghĩa, liền đánh Lục Hữu Nghĩa đến không xuống giường được, tối thiểu phải nằm ba tháng, thậm chí còn kèm theo di chứng suy yếu cả đời.

Mộc Phong trở về phòng ngủ mới phát hiện Lục Hữu Nghĩa trọng thương hôn mê, sau khi đưa đến bệnh viện, dùng điểm tích lũy khó được đổi thuốc cứu mạng cho bạn tốt, không chỉ làm cho Lục Hữu Nghĩa chỉ cần nằm một tuần lễ liền phục hồi như cũ, còn triệt để tiêu trừ di chứng, tiến hóa một phần thể chất của cơ thể, khiến cho căn cốt của Lục Hữu Nghĩa biến hóa thích hợp với luyện võ.

Hơn nữa, Mộc Phong vì thế oán giận không thôi, ngày thứ hai tìm đến Hội quán Taekwondo, bắt đầu hành trình anh hùng phá quán.

Nhưng hôm nay, Mộc Phong thế nhưng phải sau một tuần lễ mới tìm đến Hội quán Taekwondo gây phiền toái, mà Lục Hữu Nghĩa nằm hơn một tuần lễ, vẫn không thể phục hồi như cũ.

Xoa xoa cái cằm như có điều suy nghĩ, đuôi lông mày của Dương Lam Nhi giương lên, chẳng lẽ trước đó Mộc Phong bởi vì không dùng khuyên tai thủy tinh đen đổi được công pháp thuộc loại trâu bò, cho nên thời gian mở ra hệ thống tu luyện bị lui về phía sau?

Hơn nữa, lấy tình huống ngày đó Mộc Phong phải đi vay tiền mà nhìn, hệ thống lựa chọn vật phẩm giao dịch đầu tiên, giá tiền không hề thấp, cũng không biết Mộc Phong đến cùng làm như thế nào để gom đủ tiền, nhưng lúc nào cũng mất thời gian.

Dương Lam Nhi suy đoán không sai, Mộc Phong mất thời gian ba ngày mới gom đủ mười vạn, cuối cùng dưới tình huống sút đầu mẻ trán mới mở được hệ thống, nhưng dựa theo yêu cầu đổi công pháp xong, điểm tích lũy đã không còn thừa mấy, căn bản không đủ để đổi thuốc cho Lục Hữu Nghĩa.

Cộng thêm đỉnh đầu lại không có thứ mà hệ thống để ý, Mộc Phong cũng chỉ có thể tạm thời kéo dài thời gian, nhưng Lục Hữu Nghĩa nằm viện mỗi ngày đều phải cần tiền, còn là một khoản không nhỏ, cái này ép Mộc Phong có chút ít hoãn, mãi cho đến sau khi công pháp của gã đột phá, gã mới quyết định trực tiếp tới tìm Diệp Lâm đòi tiền thuốc thang.

Kể từ lúc đó, thời gian liền qua một tuần lễ.

Không hiểu gì bị Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình hưng phấn kéo đến Hội quán Taekwondo vây xem, Dương Lam Nhi bày tỏ, nàng kỳ thật sớm đã định đến xem, liên tục chờ tới bây giờ Mộc Phong mới xuất hiện, đích xác nằm ngoài dự liệu của nàng.

“Chắc, thật không hổ là nam chủ, nhanh như thế đã đến cấp một, Diệp Lâm kia cũng là luyện Taekwondo từ nhỏ, đến giờ sợ là mới có mười lăm mười sáu năm tuổi, khó khăn lắm mới vào tới cấp một trung kỳ đầu, quả nhiên là mệnh quá khác biệt.” Dương Lam Nhi xa xa trông thấy bóng lưng của Mộc Phong, trong nháy mắt đem thực lực của gã sờ soạng rõ ràng.

Đùng thấy Mộc Phong hiện tại vừa mới tiến vào cấp một, liền dám đến Hội quán Taekwondo khiêu khích, nhưng Dương Lam Nhi lại một điểm cũng không lo lắng, nam chủ sao, vượt cấp khiêu chiến, tiểu vũ trụ thỉnh thoảng bộc phát đó là chuyện thường xuyên, cái này không cần quá mức kinh ngạc.

Dù sao, bị kịch chỉ có kẻ địch của nam chủ, đáng vây xem đều là giả bộ đánh đấm, kinh hô một trận coi như là đề tài câu chuyện bát quái cho đoạn thời gian gần nhất.

“Oa, nam nhân này là ai? Bởi vì mỹ nữ kia liền tìm đến Diệp Lâm gây phiền toái sao? Mỹ nữ kia sao số tốt như vậy?” Bạch Hân sau khi nghe được người chung quanh nghị luận, về mặt kinh ngạc nói ra.

“Khụ khụ...” Dương Lam Nhi bị chính nước miếng của mình làm sặc, bên cạnh nam chủ người ta tất cả đều là mỹ nữ đứng đầu, hơn nữa người người là khuê nữ, làm sao lại có thể cùng nữ nhân kia có cái liên lụy gì.

“Phốc, Hân Hân bạn cũng chớ nói lung tung, người này là bạn cùng phòng của Lục Hữu Nghĩa, nghe nói Lục Hữu Nghĩa vào bệnh viện, chắc là vì ra mặt giúp bằng hữu nên mới đến đây!” Tin tức của Mộ Đình Đình rõ ràng chuẩn xác hơn nhiều, thế này mới không khiến hành vi vĩ đại của nam chủ có thêm điểm nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đến phá quán

Đứng ở giữa sân, chính là Diệp Lâm cùng đang Mộc Phong giằng co.

Thấy đáng vây xem càng ngày càng nhiều, rất nhiều người còn rút di động ra quay chụp, sắc mặt Diệp Lâm càng ngày càng khó coi, còn Mộc Phong lại càng ngày càng hải lòng, chuyện gã cần phải làm, càng nhiều người biết rõ càng tốt, như vậy Diệp Lâm mới có thể vô pháp chống chế.

Còn cái tính an phận từ trước đến nay của gã, sẽ không tạo thành danh tiếng được, đã hoàn toàn không nằm trong phạm vi suy tính của Mộc Phong.

Kể từ khi có được bàn tay vàng, mở ra hệ thống, tâm tính Mộc Phong triệt để thay đổi, cái gọi là an phận, đã sớm cách gã rất xa.

“Người có ý gì? Muốn đến phá quán?” Diệp Lâm đè nén tức giận, đối với Lục Hữu Nghĩa cùng nữ nhân kia triệt để ghi hận, chuyện này như thế nào vẫn chưa xong?

Lúc trước gã ta cùng kia nữ nhân vốn là chuyện người tình ta nguyện, mọi người theo như nhu cầu, gã ta ở trên người nữ nhân kia cũng bỏ ta không ít, hơn nữa, từ sớm đã nói tốt, hảo tụ hảo tán, hiện tại ngược lại liền lôi ra không ít chuyện.

Mộc Phong khinh thường nhìn Diệp Lâm, cảm thấy tên này chính là nam nhân cận bã: “Khẩu khí lớn như thế, người có thể đại biểu Hội quán Taekwondo? Nói cho người biết, ta không phải là muốn đến đánh nhau, chỉ là vì thu hồi khoản nợ người thiếu.”

Nói ra, tất cả mọi người liền nhìn đến một đồng giấy mà Mộc Phong móc ra từ trong túi, làm mất mặt mà kéo ở trên người Diệp Lâm: “Đây là tiền thuốc thang của Lục Hữu Nghĩa, tổng cộng ba vạn năm ngàn lẻ bốn khối, chúng ta liền chịu thua thiệt chút, người trả ba vạn năm ngàn liền đủ.”

Nếu Dương Lam Nhi biết rõ Mộc Phong đang ở trong lòng mắng Diệp Lâm là cận bã nam, phỏng chừng sẽ cười đến rụng răng, điển hình là chó chê mèo lắm lông đúng không?

Diệp Lâm kia là chơi một người ném một người, sau đó còn thực sự đền bù tổn thất, còn Mộc Phong thì sao? Mỹ kỳ danh là tất cả đều là tình yêu trong lòng gã, một cái đều không thể bỏ qua, cuối cùng còn không phải là ở hưởng cuộc sống giàu sang? Cuối cùng cuối cùng, không phải là phải ra nước

ngoài kết hôn, cho tất cả nữ nhân của gã một cái danh phận...

Loại biểu hiện này, Dương Lam Nhi thật không biết, gã cùng Diệp Lâm đến cùng ai cận bã hơn ai?

Những người khác đương nhiên không biết rõ chút chuyện này, đang bị động tác cổ chấp hổng hổng, ngang ngược lộ ra ngoài lời nói của Mộc Phong chấn động đến mức suy nghĩ có chút không xoay chuyển được. Hình ảnh này, hai người này thật ra là đang quay phim đúng không?

Diệp Lâm giận quá hóa cười, đem hai tay bóp đến vang lên rắc rắc: “Muốn tiền thuốc thang? Tốt, chỉ cần mày có gan ở dưới tay tao sống qua mười chiêu.”

“Mười chiêu?” Mộc Phong nhướn mày, trong mắt hiện lên khinh thường: “Được a, chỉ hy vọng mày nói lời giữ lời.”

Hệ thống khiến Mộc Phong đem thực lực của Diệp Lâm hiểu rõ, mà Diệp Lâm đối với Mộc Phong, hoàn toàn không biết tí gì.

Dương Lam Nhi lắc đầu, ai thán bìa đỡ đạn chính là tìm đường chết như thế, giống như Diệp Lâm trong tiểu thuyết, tự cho là đúng, cuối cùng là nâng cục đá đập chân chính mình, còn gọi về đào hầm đem mình cấp chôn.

Còn như động tác Mộc Phong vừa mới từ trong túi móc ra hóa đơn chữa bệnh đơn, Dương Lam Nhi có chú ý tới, đó chỉ là che giấu.

Hệ thống giao dịch tự nhiên có mang theo ba lô cùng kho hàng, đã đầy đủ cho Mộc Phong sử dụng, đây cũng là nguyên nhân căn bản vì sao trong tiểu thuyết, Mộc Phong lại chú trọng mất khuyển tai không gian trữ vật, vì gã không muốn làm việc quá vô bổ, ngược lại có thể đổi lấy tích lũy tương đối cao, dĩ nhiên là không chút do dự ra tay.

Mà công pháp mà Mộc Phong tu luyện, là ‘Chân Long Bá Vương Quyết’, kỳ thật cũng không thuộc về hệ thống tu chân, mà là phương pháp tu luyện của vị trí công nghệ cao, tạm thời còn không nhập môn, cũng đã có thể so với cấp một, sau khi chính thức nhập môn, chiến lực của Mộc Phong chạy thẳng tới cấp ba, mặc dù đẳng cấp của bản thân chỉ là cấp hai.

Điểm cường đại nhất của công pháp này chính là, luyện thể hung tàn, có thể để cho Mộc Phong càng ngày càng trâu bò vượt cấp tác chiến.

Dương Lam Nhi mãnh liệt hoài nghi, hệ thống nhất định muốn Mộc Phong sau khi đổi ra công pháp này mới có thể chính thức mở ra hệ thống, là sợ thân thể suy nhược của Mộc Phong căn bản không thể thừa nhận hệ thống vận chuyển, từ đó trước hết để cho Mộc Phong luyện công, sau đó mới mở ra các phương diện chức năng.

Dương Lam Nhi âm thầm chiêm chọc tự nhiên không biết rõ, nàng lại một lần nữa đoán trúng chân tướng, ở trong mắt hệ thống, thân thể của Mộc Phong cho dù so với người bình thường mà nói kỳ thật có cường tráng hơn, đó cũng là suy nhược, không cường hóa một chút, nó cũng không yên tâm vào tương lai.

Tâm tư cong queo mười tám khúc, đợi Dương Lam Nhi lần nữa lại đem sự chú ý kéo về trong sân là lúc, mười chiêu đã qua, không chỉ như thế, Diệp Lâm còn bị Mộc Phong giẫm nát dưới chân.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi nhìn nhìn qua trần nhà của Hội quán Taekwondo, rất có chút không còn gì để nói, người một cái cấp một trung kỳ, thể nhưng bị một cái vừa mới tiến cấp một đánh bại chỉ trong mười chiêu? Đây vẫn còn là Mộc Phong cố ý làm mất mặt, mới chờ qua mười chiêu rồi đem người bắt lại...

Vậy mười lăm mười sáu năm kinh nghiệm đều luyện đến trong bụng chó sao?

Trước khi ra tay lần này, kinh nghiệm của Mộc Phong căn bản là số lẻ a!

Không phải là nói kém một tầng cũng có khác nhau rất lớn sao? Không phải là nói cấp một trung kỳ, kỳ thật có thể đánh nhiều người giai đoạn trước cấp một sao? Như thế nào đến trong tay nam chủ này lại giống như bã đậu thế?

Tình huống này, quả thật khiêu chiến chân lý, một chút cũng không khoa học...

“A, người này thân thủ rất tốt sao, Diệp Lâm thể nhưng hoàn toàn không phải là đối thủ, như thế nào trước kia chưa nghe nói qua? Là niên cấp nào hệ nào thế?” Mộ Đình Đình kinh ngạc, kỳ thật cũng không có quá rõ, Diệp Lâm vì cái gì lại bị bại mau như thế, nhưng kết quả này đã xếp đặt ngay trước mắt.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi nâng trán, trọng điểm không phải cái này có được hay không?

“Quả nhiên là người giỏi còn có người còn giỏi hơn, vô tận, trước kia cảm thấy Diệp Lâm rất lợi hại, hiện tại vừa nhìn, bắt quá là mèo ba chân...” Bạch Hân nói lời nói sắc bén, cũng dẫn tới người bên cạnh tán thành.

Dương Lam Nhi thương cảm, kỳ thật Mộc Phong liền hy vọng đạt tới loại mục đích này, nhượng mọi người cho rằng thực lực của Diệp Lâm là rất không chịu nổi.

Đang vậy xem cũng không chịu nghĩ, Diệp Lâm nếu tính là yếu, người bình thường như thế nào là đối thủ?

“Đây chính là Hội quán Taekwondo? Ha ha, võ thuật của quốc gia mình không học, hết lần này tới lần khác muốn đi học Mộc Nhất Quốc, khó trách yếu

như thế.” Quả nhiên, Mộc Phong một câu lửa cháy đổ thêm dầu, chẳng những dẫn tới đàng vầy xem tâm tình phần nộ, cũng triệt để đả kích khí thế của Hội quán Taekwondo.

Trong khoảng thời gian ngắn, rất nhiều người hâm mộ tiếng tăm mà đến hội quán đều ào ào nghi hoặc, Taekwondo, tựa hồ cũng không có lợi hại như bọn họ suy nghĩ a! Ngược lại, còn đối với võ thuật của quốc gia mình sinh ra thật nhiều hứng thú.

Mặc kệ trong lòng đối với Mộc Phong có chán ghét, Dương Lam Nhi không thừa nhận cũng không được, trên một điểm này gã kỳ thật làm được rất tốt, dù sao phát huy mạnh võ thuật văn hóa của Hoa Hạ, lại kích thích lòng yêu nước của nhiều người trẻ tuổi.

Đương nhiên, tiểu thuyết nam chủ sao, phần lớn loại tình kết này là chính diện, nếu không, toàn bộ thiên văn nói không chừng sẽ bị phong sát (*xóa bỏ), cho nên, mặc kệ tác giả nghĩ như thế nào, chỉ cần phù hợp với méo mó của độc giả là được.

“Vị học đệ này, đánh cuộc Diệp Lâm vừa rồi đáp ứng, ta thay gã cấp, không biết học đệ có bằng lòng không?” Một thanh âm trong trẻo truyền đến, khiến tinh thần Dương Lam Nhi chấn động, cuối cùng cũng đi ra.

Chỉ thấy, một nữ nhân có cặp đùi thon dài, mặc một thân quần áo luyện võ, hai má hơi có chút mề hời, khiến y phục dán chặt thân thể, trực tiếp trình diễn màn ‘Y · phục · dụ · hoặc’.

Quả nhiên, đàng vầy xem xôn xao một trận: “Ồ, đây không phải là Văn Khiết Nghi sao?”

“Cái gì, Văn Khiết Nghi? Hoa khôi thứ năm trên bảng mỹ nữ của trường kia?”

“A, khó trách, liên tục nghe nói Văn Khiết Nghi biết Taekwondo rất lợi hại, không nghĩ tới thế nhưng ở Hội quán Taekwondo.”

“Ồ, trước kia như thế nào chưa thấy qua? Nếu không ta sớm gia nhập Hội quán Taekwondo.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Thế nhưng có thể dạng này

Cơ hồ là trong nháy mắt khi Văn Khiết Nghi xuất hiện, thanh âm phần nộ do Mộc Phong kéo về liền ‘Lâm phần’, hết lần này tới lần khác đương sự lại không cho là đúng, cũng không có để ở trong lòng.

Giờ khắc này, trong lòng Văn Khiết Nghi cùng Mộc Phong đều khắc sâu ấn tượng không thể xóa bỏ đối với đối phương, hảo cảm giữa hai người, bắt đầu từ bây giờ.

Dương Lam Nhi hơi có chút đau trứng xem một màn này, quả nhiên hoa khôi của trường chính là hoa khôi của trường, so với cái hoa khôi của hệ hay hoa hậu lớp đều lớn hơn nhiều, vừa ra trắng, trời đất trong nháy mắt liền tối sầm lại, đến cả toàn bộ vũ trụ so ra đều kém ánh sáng của người này.

Đừng xem Mộc Phong còn nghiêm túc, trong lòng chỉ sợ đã tâm viên ý mã, các loại bị mê hoặc, các loại méo mó.

“Đương nhiên có thể, cầm đến tiền thuốc thang, vốn chính là mục đích của ta.” Gương mặt Mộc Phong lạnh lùng nói ra, thực tế gã là đang nhẫn nại, hơn nữa đặc biệt sợ Văn Khiết Nghi gần thêm chút nữa, kia rất dễ dàng phá công.

Đương nhiên, hoa khôi của trường thích nhất là bộ dạng này, cảm thấy Mộc Phong dạng này có mị lực nhất, nam nhân khác nhìn nàng ta nhãn tình đều trợn trắng, chỉ có Mộc Phong là ‘Không hợp tác’.

Dương Lam Nhi chế giễu xem một màn này, Văn Khiết Nghi tuyệt đối ‘Tâm tình khác thường’ mà vượn tay giúp chuyển khoản khiến Diệp Lâm càng khuất nhục, mặt ngoài là giúp Diệp Lâm ‘Tránh thoát’ kiếp nạn khó này, trên thực tế, bất quá là giả biểu hiện ở trước mặt Mộc Phong mà thôi, Diệp Lâm sẽ chỉ cảm thấy càng thêm vũ nhục, đối với Mộc Phong càng thêm hận thấu xương.

Kỳ thật, Dương Lam Nhi rất không hiểu, rõ ràng Văn Khiết Nghi mới là đầu sỏ gây nên thăng cấp mâu thuẫn, nhưng Diệp Lâm vì cái gì liền không hận Văn Khiết Nghi? Lẽ nào vì ưu đãi mỹ nữ có tính lẳng lơ như thế? Cho nên, hoa khôi của trường làm cái gì đều có thể được tha thứ?

Nhìn Mộc Phong nhận được tiền xong, liền cứng ngắc rời đi, Dương Lam Nhi lắc đầu thờ dài, quả nhiên là không hiểu được a, ở thế giới văn nam chủ, mỹ nữ đều là có ưu đãi như thế, cho dù chỉ là một cái bình hoa, chỉ có nàng cái nữ phụ ác độc này so sánh thì càng bị kịch, mặc kệ làm cái gì đều khiến người ta càng thêm cảm hận chán ghét.

“Cứ đi như vậy? Sau đó đâu?” Bạch Hân kinh ngạc, tựa hồ rất không hiểu.

“Đúng vậy, Văn Khiết Nghi kia cùng nam nhân này vừa nhìn liền biết có gian tình, nếu không thiên vị như vậy làm gì? Chắc chắc...” Mộ Đình Đình cảm thán.

“...” Dương Lam Nhi không nói gì ngoài việc cảm thấy vui mừng, quả nhiên, trong văn nam chủ đảng đi mua nước tương này mới là người bình thường a!

Văn Khiết Nghi tự cho làm như vậy là rất tốt, rất có tâm, hơn nữa rất công bằng.

Trên thực tế, chỉ cần đầu óc hơi chút bình thường, đều cảm thấy không giải thích được.

Rõ ràng Diệp Lâm cùng Văn Khiết Nghi mới là cùng một hội quán, nàng ta không phải nên giúp Diệp Lâm sao? Hành động như thế nào lại giống như đang giúp Mộc Phong đâu? Có lẽ, Văn Khiết Nghi cho rằng làm như thế chính là đang giúp Diệp Lâm tránh né tai nạn, đem Diệp Lâm từ dưới đuôi Mộc Phong cứu ra, nhưng, nàng ta như thế nào không có nghĩ tới, đối với nam nhân mà nói, cái này lại là vũ nhục chứ?

Than một tiếng thương cảm, Dương Lam Nhi cảm thấy, chính mình quá không hiểu tư duy của nữ nhân trong văn nam chủ, kia thật sự là nữ nhân sao? Như thế nào cảm thấy là đã biến chứng đâu?

Mộc Phong vừa ra, tự nhiên thành bát quái mới nhất ở đại học Thực Đồ, xu thế lấy thời gian ngắn nhanh chóng truyền ra, trong khoảng thời gian ngắn, phải biết cùng không phải biết đều rõ ràng.

Kèm theo, tự nhiên có đồn đãi giữa Mộc Phong cùng Văn Khiết Nghi, bày tỏ ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết, lại đều không phải là náo tào, như thế nào lại nhìn không ra mờ ám?

Huống chi, chân lý bát quái ở ngay trước mắt, dù không có chuyện cũng phải truyền ra gian tình đến, huống chi hai người vốn là có liên quan không rõ.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi không cho là đúng, còn ước gì có thể nhấn lại để cho hai người đó nhanh hơn chút, để nàng đem bữa sáng cùng Mộc Phong phui bỏ.

Từ ngày chuyển cho Mộc Phong một vạn xong, Dương Lam Nhi ở ngày hôm sau liền đi ngân hàng làm một cái thẻ mới, không chỉ đem toàn bộ lợi nhuận tài chính tích lũy chuyển tới thẻ mới, còn cứ cách ba ngày chuyển cho nhà hàng của Trương Tiêu một chuyến hàng, liên tục bốn lần.

Cái này khiến Trương Tiêu vui vẻ đến không ngậm miệng được, có đồng hàng mà Dương Lam Nhi đưa tới này, việc làm ăn của nhà hàng thẳng tắp bay lên như bão tố, tốt đến không thể tốt hơn.

Đến khi Dương Lam Nhi biết rõ, một con cá nặng hơn ba cân, rất đơn giản hấp lên, lại bị Trương Tiêu bán hơn ngàn khối, nàng thật sâu say.

Mặc dù đời trước nàng cũng trải qua, nhưng mỗi lần gặp phải loại người có tiền trong thế giới này, nàng vẫn cảm thấy không thể dung nạp như cũ, phỏng đoán nàng từ trước đến giờ đều là người nghèo đói, kiểu hưởng thụ theo ý nàng này, quả mức xa xỉ.

“Một cân cá bán không đến mười năm khối, ngài bán hơn ngàn khối?” Lợi nhuận này, Dương Lam Nhi đã kinh hãi, nguyên lai lợi nhuận nhất là tại chỗ này.

Bất quá, nàng chăm chọc thì chăm chọc, nhưng cũng không đồ mắt, dù sao nhà hàng của người ta đầu tư không nhỏ, nàng đơn độc đem ra ngoài bán, cũng không thể nào có cái giá cao này.

“Ha ha, cá này hương vị quá tốt, số lượng mỗi ngày lại hạn chế, còn phải đặt từ sớm, nếu không, căn bản không có ăn.” Trương Tiêu cười hắc hắc, cảm giác mình lúc trước nghe thỉnh cầu của cháu gái ngoại, quả thực quá sáng suốt.

“Số lượng đúng là hạn chế, bởi vì sau khi ta liên tục đưa hàng cho ngài bốn lần, hàng đã không nhiều.” Dương Lam Nhi nói ra dự định lúc trước, nàng vốn không chuẩn bị ra hàng số lượng lớn, cho dù không gian nuôi dưỡng của nàng hoàn toàn cung ứng được rất tốt.

Sinh sống trước mắt, tiền chi cần đủ là được, hơn nữa nàng ở phương diện thức ăn không cần tiêu phí, có thể tiết kiệm một khoản rất lớn.

Trương Tiêu ngần ngại: “Sao lại thế? Không bằng chúng ta thương lượng lại giá cả?” Y vừa mới ném đến chỗ tốt, hàng này lại không có, sao có thể không nhượng ý rồi rầm, còn tưởng rằng Dương Lam Nhi cứ ba ngày một lần là có thể kéo dài nữa đâu, thiếu chút nữa đã quên nàng sớm đã nói xong phương thức cung ứng.

Dương Lam Nhi nhú nhú mày: “Không phải là từ sớm ta đã nói rõ ràng sao? Cái này căn bản không phải là vấn đề giá cả, lần đầu tiên bán mới có nhiều như vậy, về sau sao có thể có số lượng này nữa?”

Trương Tiêu than một tiếng, thầm nói quả nhiên, lập tức nghĩ tới muốn đem phần cung ứng mỗi ngày lại giảm bớt lần nữa, còn về giá cả, lần sau hàng tới, cũng còn không biết là thời điểm nào đâu!

Vật hiếm có mới là quý, loại tình huống có tiền cũng chỉ có thể xem không có lợi nhuận này cũng quá bi thảm.

Dương Lam Nhi lơ đãng, dù sao khi nàng thiếu tiền thì lại đến, bình thường, nhớ tới liền đưa một lần đi, dù sao cũng không thể cứ cắt như vậy.

Trở lại phòng cho thuê, lại nhàn rồi, Dương Lam Nhi liền tiến vào không gian cố gắng luyện công, ngẫu nhiên bị Trương Tiêu nóng nảy thúc giục, còn sẽ đi đưa cho y chút hàng để nhét kẻ rảnh đi.

Đều nói đại học không có trốn học qua, liền không tính là thật sự học đại học, đòi trước Dương Lam Nhi còn không có tránh được, hiện thời ngược lại nghĩ đi thể nghiệm cảm giác.

Vì vậy, một tháng cuối cùng này, Dương Lam Nhi trốn mấy ngày, dù sao, kiểm tra đại học, có rất ít khi hỏi điều bên ngoài sách vở, đặc biệt là khoa văn, thứ có thể kéo dài rất ít, chỉ cần đem toàn bộ sách thuộc lòng, thi cuối kỳ khẳng định qua.

Hơn nữa, có không gian là vũ khí gian dối sắc bén, Dương Lam Nhi còn thật nghĩ không ra lý do phải nợ môn.

Hạ tuần tháng sáu, mỗi khoa liền bắt đầu kiểm tra.

Thi Đại học cuối kỳ, cũng không phải là trong hai ba ngày có thể thi xong, có môn xong trước, có môn xong sau, lẽ mà lẽ mề rất có thể tới giữa tháng bảy mới có thể hết.

Môn thi xong có thể không đi học, còn không thi xong, phải tiếp tục đi, bất quá thời gian lên lớp trong một tuần lễ đang giảm bớt không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Đó là thanh mai của ta

Lăn qua lăn lại nửa tháng sau, cuối cùng chỉ còn một môn cuối cùng, bất quá phải ba ngày sau mới thi.

Dương Lam Nhi liền suy nghĩ, có nên đi qua chỗ Mộc Phong xem một chút hay không?

Gần đây mặc dù phải ứng phó với kỳ thi cuối kỳ, nhưng Dương Lam Nhi vẫn liên tục chú ý đến sự phát triển giữa Mộc Phong cùng Văn Khiết Nghi.

Những lời đồn đãi có quan hệ tới Mộc Phong kia, tự nhiên là càng ngày càng nóng, cơ hồ mỗi ngày đều có tin mới.

Bất quá, trong đó có chín phần là giả, chỉ còn một phần, cũng đủ để Dương Lam Nhi suy đoán nội dung vở kịch đã phát triển tới chỗ nào...

Diệp Lâm tìm sư huynh của mình tới thay mình báo thù, nhưng thời gian đã muộn, thực lực của Mộc Phong đã gia tăng, mặc dù cùng sư huynh của Diệp Lâm đấu đến thăm thiết, nhưng cuối cùng vẫn thắng như cũ, lại lần nữa giẫm mặt của Hội quán Taekwondo.

Bởi vì bị các nữ sinh khác bên trong hội quán tẩy chay cùng ghen tị, Văn Khiết Nghi cuối cùng rời hội quán, Mộc Phong thế nhưng cho rằng Văn Khiết Nghi bị khi dễ, vì Văn Khiết Nghi ra mặt, lại một lần đánh mặt Hội quán Taekwondo.

Đối với cái này, những người khác cảm thán thêm không hiểu, Văn Khiết Nghi là tự mình chủ động rời hội quán có được hay không? Cùng Mộc Phong người có cái lòng quan hệ gì?

Không phải là nói hai người các người không quan hệ không có scandal sao? Như thế nào sẽ ra mặt thay? Hơn nữa, Hội quán Taekwondo oan cỡ nào, cánh tay Văn Khiết Nghi đều đã chia ra ngoài, còn có thể bị nữ sinh trong hội quán không ưa cùng gạt bỏ sao? Hoa khôi của trường thì thế nào? Hoa khôi của trường thì có thể nào tàn không chịu trách nhiệm a...

Bất quá nổi lên bốn phía, Dương Lam Nhi lại kích động, dựa theo nội dung phát triển của vở kịch, Văn Khiết Nghi hẳn là ở chỗ Mộc Phong có được đồ tốt, nên mới rút khỏi Hội quán Taekwondo.

Không chỉ thoát ly phiền toái, còn cho Mộc Phong một cái lý do để tiếp tục đá kích Hội quán Taekwondo.

Còn Mộc Phong như thế nào liền còn cùng Hội quán Taekwondo chống đối?

Đó là bởi vì, Lục Hữu Nghĩa còn ở trong bệnh viện, Mộc Phong lại muốn tìm Diệp Lâm lấy tiền thuốc thang, sớm biết thế nên bảo Diệp Lâm chi nhiều chút, mà không phải chờ chi phí lại muốn.

Nhưng Diệp Lâm đã bị Hội quán Taekwondo bảo vệ, hơn nữa lần trước lại ở trước mặt nhiều người xin tiền như vậy, lại muốn một lần nữa, tựa hồ có chút chân đứng không vững, cho nên Mộc Phong mới mượn chuyện của Văn Khiết Nghi đến cửa tìm phiền toái.

Còn như Mộc Phong cùng Văn Khiết Nghi?

Dương Lam Nhi cười hắc hắc, nhất định là có quan hệ.

Văn gia Văn Khiết Nghi, thật ra là thế gia cổ võ, nhưng Văn Khiết Nghi lúc sinh ra trong kinh mạch có vấn đề, không thể luyện võ, cho nên dưới sự không cam lòng, mới luyện Taekwondo, cũng dựa vào cố gắng cùng mồ hôi, luyện đến thành tựu nhất định.

Cũng bởi vì không thể tập võ, nên trong nội tâm Văn Khiết Nghi rất buồn, hơn nữa, bởi vì nhà họ Văn đối với Văn Khiết Nghi cũng không coi trọng, chỉ là không có ngược đãi vứt bỏ.

Bản thân Văn Khiết Nghi chính là chịu không nổi thiên tư từ hai vị chị gái khác của mình, mới rời nhà sống một mình.

Mà, hết thảy việc này đều ở lúc gặp phải Mộc Phong mà phát sinh thay đổi, có hệ thống giao dịch ở đây, Mộc Phong rất nhanh liền biết, Văn Khiết Nghi không thể luyện võ đó là do thể chất đặc thù, chỉ cần phối hợp dùng thuốc đúng bệnh, cùng một nam tử có công pháp bá đạo song tu, vậy thì có thể trực tiếp đả thông kinh mạch của Văn Khiết Nghi, cũng thuận lợi tập võ.

Được rồi, nói là song tu, thực tế chính là XXOO, Dương Lam Nhi bày tỏ rất lý giải, bởi vì nhà gái có thể chất đặc thù, không chỉ đối với công pháp của nam chủ có trợ giúp, cũng có thể khiến Văn Khiết Nghi đạp lên con đường của võ giả, quan trọng nhất là, để nam chủ có một nữ nhân đầu tiên, sau đó thuận lợi tiến hành hành vi thu thập những nữ nhân khác.

Dương Lam Nhi than lớn, điểm này kỳ thật không chán ghét, dù sao cũng không phải là nam nhân của nàng.

Quyết định trước tìm một cơ hội đi xem Văn Khiết Nghi kia một chút, nếu nàng ta đã bắt đầu tập võ, ha ha, kia chuyện của nàng ta cùng Mộc Phong khẳng định đã thành.

Mặc dù dùng thuốc cũng có thể trực tiếp đả thông kinh mạch cho Văn Khiết Nghi, làm cho nàng ta bắt đầu tập võ, nhưng căn cơ cũng sẽ không tốt như vậy, hơn nữa, tác dụng xúc tiến từ thể chất của Văn Khiết Nghi đối với công pháp của Mộc Phong là không thể ước lượng, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng đến về sau của công pháp, nam chủ nóng lòng lên cấp, tuyệt sẽ không lãng phí cơ hội thật tốt như thế.

“Bạn nói, Văn Khiết Nghi cùng cái Mộc Phong kia, kỳ thật từ sớm đã có cấu kết đi!” Mộ Đình Đình hiếu kỳ nói ra.

“Cái gì cấu kết, nói gì khó nghe như vậy, đó là sớm có ái muội.” Bạch Hân nhướn mày.

“Cất, ý kia cũng không sai biệt lắm.” Mộ Đình Đình khinh thường.

Dương Lam Nhi trừng mắt nhìn, có chút kỳ quái: “Vì cái gì nói như thế a?”

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình đều nhìn Dương Lam Nhi, một hồi lâu mới cùng nhau khinh bỉ nàng tin tức lạc hậu.

“Lúc trước, Mộc Phong lần đầu tiên đi tới Hội quán Taekwondo, đem Diệp Lâm đánh ngã, Văn Khiết Nghi nếu là thật sự có tâm thay xã viên ra mặt, bảo vệ danh dự của Hội quán Taekwondo, nàng ta như thế nào liên không ra tay?” Mộ Đình Đình chỉ điểm Dương Lam Nhi, hy vọng nàng có thể thấy rõ ràng sự thật.

“Nói đúng, nghe nói Văn Khiết Nghi là một trong ba đại cao thủ trong Hội quán Taekwondo, vẫn là cái gì đai đồ? Dường như so với đai đen cao hơn nhiều, cả nước đều không có vài cái.” Bạch Hân nhẹ nhàng gõ cái bàn.

“Ngạch...” Dương Lam Nhi kinh ngạc, suy nghĩ một chút xong, yếu ớt nói: “Dường như, cái bạn nói đó là Nhu Đạo, đai đồ là cao nhất, còn trong Taekwondo, đai đen mới là cao nhất, còn phân vừa đến chín đoạn, nghe nói trong truyền thuyết còn có đai đen mười đoạn, toàn bộ thế giới cũng chỉ có Mộc Nhất Quốc mới có một người.”

“Là sao?” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình trầm miệng một lời, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

“Cất, Mộc Nhất Quốc chính là phiên toái, hết lần này tới lần khác muốn cùng người ta phân đến, nhượng ta đều ký tra.” Bạch Hân vỗ một cái bàn, vẻ mặt giận dữ, tựa hồ này đều là Mộc Nhất Quốc sai.

“Quản nó là đai đồ hay đai đen, dù sao, Văn Khiết Nghi ngu chính là, lúc trước nàng ta không có ra tay đối phó với Mộc Phong, cũng không phải không giỏi như người ta nói sao? Ta cũng không tin, Mộc Phong khi đó chỉ lợi hại hơn một chút so với sư huynh của Diệp Lâm, còn không đánh thắng được cao thủ thứ ba của Hội quán Taekwondo là nàng ta, thuần túy là do nàng ta không muốn ra tay.” Mộ Đình Đình tiếp tục khinh thường.

“Kia cũng đúng.” Dương Lam Nhi rất muốn nói, khi đó, Mộc Phong căn bản đánh không lại sư huynh của Diệp Lâm, chủ yếu là do Diệp Lâm chờ sư huynh của gã xuất hiện, nên cho Mộc Phong một thời gian dài, nên Mộc Phong mới lợi hại hơn một chút như vậy.

Hơn nữa, nữ chủ người ta không cùng nam chủ đánh nhau là chuyện rất bình thường, mặc dù người bình thường nhìn vào, cử động của Văn Khiết Nghi là hoàn toàn không phù hợp lễ thường. Này cũng là một trong những nguyên nhân mà Văn Khiết Nghi sau đó dù tìm lý do nguy biện như thế nào, người khác cũng đều không để ý.

“Kỳ thật...” Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút nói ra.

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình quay đầu nhìn nàng, con mắt sáng trong sáng trong, bình thường Dương Lam Nhi rất ít khi nói cái gì, cho nên lần này các nàng rất là mong đợi.

“Khụ khụ, cái Mộc Phong kia, thật ra là thanh mai trúc mã của mình.” Dương Lam Nhi quyết định chính mình trước tiên là nói đã, đỡ phải trong tương lai từ trong miệng người khác nghe được chân tướng, hai người bạn này còn tưởng nàng cố ý giấu giếm, cố ý nghe hai người bọn họ nói xấu.

Trong khoảng thời gian chung đụng này, Dương Lam Nhi cảm thấy Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình không tệ, đáng giá kết giao làm bạn bè. Cho nên, nàng cũng không hy vọng bởi vì một chuyện tình không đáng này, mà ngược lại kết thù.

“A?” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình tròn mắt há hốc mồm, vốn là muốn nghe Dương Lam Nhi nói chuyện dọa người, nhưng lại bị cái ‘Chân tướng’ dọa người này dọa cho ngốc rồi.

“Nói đùa đi!” Cái cằm Mộ Đình Đình rớt xuống, các nàng là ngày ngày ở trước mặt tán gẫu về thanh mai trúc mã của người ta sao? Thật sự là mê.

“Không nói đùa.” Dương Lam Nhi nghiêm túc.

“...” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình nâng trán, cùng nhau co quắp giả chết ở trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hiện trường khiếp sợ

Thấy Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình không có mâu thuẫn cùng tức giận đặc biệt gì, Dương Lam Nhi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ hai người cho rằng nàng đang chế giễu họ, nghĩ đến liền đau lòng.

Cũng chính là nàng thẳng thắn mới có loại kết quả này, tựa như Dương Lam Nhi nghĩ, nếu từ trong miệng người khác lộ ra, cho dù bản thân nàng có không thêm đề ý, nhưng bằng hữu này cũng có thể không còn.

Sau một lát, lực chú ý của Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình lại lộ ra ở phương diện khác.

Bạch Hân tiếp tục giả vờ chết nói: “Thật là thanh mai trúc mã của bạn?”

“Đúng vậy, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, về sau ba mẹ mình mất trong tai nạn xe cộ, cha mẹ của gã mất trong trận động đất đặc biệt đó, hai chúng mình liền ‘Sống nương tựa lẫn nhau’.” Dương Lam Nhi lạnh nhạt vô cùng.

“Vậy tình cảm của các bạn không tốt lắm?” Mộ Đình Đình mở to hai mắt, còn là lần đầu tiên nghe Dương Lam Nhi nói đến người nhà nàng.

“Mỗi người làm thêm ở mỗi nơi, cơ hội cùng một chỗ cũng không nhiều.” Dương Lam Nhi nhún mày, nói sự thật.

Nàng một tháng không gọi điện cho Mộc Phong, người kia cũng không cảm thấy có cái gì, bởi vậy thấy rõ, kia là hoàn toàn không có để ở trong lòng.

“Vậy Văn Khiết Nghi...” Bạch Hân chợt cảm thấy này sự tình này thực tế nhị.

“Mình lại hy vọng hai người bọn họ ở cùng một chỗ, cái thanh mai trúc mã mình đây có thể công thành lui thân!” Dương Lam Nhi cười hắc hắc: “Mình không thích nam nhân đã bị người khác dùng qua.”

Nghe vậy, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình vui mừng, đang muốn tiếp tục nói chút gì đó, bên cạnh truyền đến một tiếng ho khan lúng túng.

Ba người theo tiếng nhìn lại, mới thấy Nam Việt không biết lúc nào đã đứng bên cạnh các nàng.

Ý thức được Nam Việt khẳng định nghe được câu nói kia, trong lòng ba vị cô nương phát quần, mặt ngoài lại không lộ một chút nào, cùng nhau rất ‘Nghiêm túc’ nhìn Nam Việt, khiến y toàn thân rét run.

“Cái kia... Khụ khụ...” Nam Việt trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói nói cái gì, trong lòng còn không hiểu sao quay qua quay lại một cái ý niệm kỳ ba ‘May mắn mình còn nguyên tem đầu’.

Trong lòng cố gắng đem ‘Hào ngôn’ của ba vị bạn học nữ kia vứt bỏ, Nam Việt thật vất vả tìm về năng lực nói chuyện: “Ba ngày sau, sau khi môn cuối cùng thi xong, lớp học quyết định làm buổi tụ hội cuối cùng của học kỳ này, về chi phí lớp, có phần không đủ, lớp quyết định làm AA, các bạn có ý kiến gì không?”

“Không có!” Ba nữ trăm miệng một lời trả lời.

Nam Việt là lớp phó học tập, y đến thông báo cái này cũng là bình thường.

Nam Việt ghen, lập tức tiếp tục nói: “Quyết định ban đầu là ở Sơn trang Tiên Tuyền, buổi sáng hôm đó thi xong liền đi, buổi chiều ngày thứ ba mới về, sau đó ăn bữa lẩu, liền giải tán.”

Tình Thực Đồ lưu hành nhất là ăn lẩu, cho dù là mùa hè, cũng ăn được rất có cảm giác. Lớp học có mười lần tụ hội, thì có chín lần là lẩu, liền thấy rõ, loại

đồ ăn này kỳ thật thu lãi rất nhiều.

“A, Son trang Tiên Tuyền a!” Mộ Đình Đình cũng không biết là mình đang cảm thán cái gì, đáy lòng còn lưu lại lúng túng vừa rồi, cho nên phản ứng có chút trì hoãn.

“Không sai biệt lắm ba ngày, không biết rõ có thể chơi những thứ gì.” Bạch Hân nói thầm.

Dương Lam Nhi trầm mặc như trước, lại cảm thấy thật bất ngờ, dường như lớp học này tự hội quá nhiều, mặc dù phần lớn thời gian có người mời khách, tình cảm giữa bạn học cũng xác thực bồi dưỡng ra.

Bất quá, loại cảm giác này, hẳn là muốn thừa dịp một lần cuối cùng, là tiết tấu đem chi phí lớp tiêu hết a, cơ hồ hoàn toàn không có ý tưởng lưu lại học kỳ sau.

Nam Việt thấy Dương Lam Nhi không có phản bác, liền muốn đi, cảm thấy còn thờ phào nhẹ nhõm.

Tự hội học kỳ này, bắt đầu từ tháng trước, Dương Lam Nhi căn bản không có vắng mặt, nhưng lần này cùng ngày xưa bất đồng, cuối cùng là còn muốn dùng AA đền bù, còn sợ Dương Lam Nhi lại sẽ không đi!

Chờ sau khi Nam Việt hoàn thành nhiệm vụ, lại đi chỗ bạn học tiếp theo thông báo, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình rất vội vàng kéo Dương Lam Nhi tiếp tục ‘Thương lượng’: “Bạn không cần bận bịu nam kia a, không sai, thật tình mắt.”

“Nam nhân kia không có gì hay, con cóc ba chân khó tìm, nam nhân hai chân còn không dễ tìm sao?”

“Là nam nhân ba chân.” Mộ Đình Đình nghiêm nghị.

“A, nam nhân ba chân còn khó tìm sao? Không cần treo cổ ở trên một cái cây.” Bạch Hân nháy mắt ra hiệu.

Dương Lam Nhi nhin không được cười, biết rõ hai người là đang biến đổi phương pháp an ủi nàng a!

“Ân ân, mình cũng cho rằng như thế, trước kia còn không có cảm thấy nam nhân này kém như thế a! Cùng vô duyên vô cớ nói nhất đao lưỡng đoạn giống như không có lý do gì, ngược lại lại cho gã có cơ hội khác nói mình không đúng.” Dương Lam Nhi gật đầu, nói dị thường ngay thẳng: “Cho nên, ngày ngày nghe các bạn bát quái, cũng dễ biết rõ hai người bọn họ phát triển tới chỗ nào, tiện cho mình quảng người.”

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt thay đổi càng thoải mái.

Bạch Hân thán lớn nói: “Thì ra là như vậy, bạn nên nói sớm a, thăm dò tin tức là sở trường của bọn mình.”

Mộ Đình Đình đồng ý nói: “Bạn nên nói sớm, bọn mình liền không cần bát quái thông lệ, mà là đặc biệt chú ý, bảo đảm đem thời điểm hai người kia XXOO cái gì đều thăm dò rõ ràng...”

“A?” Dương Lam Nhi giật mình, năng lực bát quái này mạnh mẽ hung hãn như thế, còn muốn cho người ta có chút riêng tư hay không, có xấu hổ hay không?

Vì vậy, ở dưới việc Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình xưng phong nhận việc, Dương Lam Nhi ở xế chiều hôm đó tiếp được điện thoại của hai người, nói Văn Khiết Nghi đến phòng cho thuê của Mộc Phong, thích hợp bất gian, cho dù không có gian làm cũng có thể bắt ra, đó là lý do tiêu chuẩn nhất để chia tay, nghe được Dương Lam Nhi dờ khóc dờ cười.

Bất quá, bản thân Dương Lam Nhi cũng muốn sớm giải quyết một chút, cũng không lãng phí ý tốt của hai bạn học này, nhặt lên cái chìa khóa đi thẳng đến phòng cho thuê của Mộc Phong.

“Ken két!” Đây là tiếng mở cửa.

Sau đó trong nhà ngoài nhà trầm mặc, lập tức là một tiếng thét chói tai động trời: “A!”

Được rồi, cái này cùng Dương Lam Nhi không có quan hệ, là người trong phòng làm.

Vốn Dương Lam Nhi còn đang suy tư, muốn lợi dụng người trong phòng cùng một chỗ như thế nào để nói, nên cũng không nghĩ tới dùng linh thức tra nhìn trước một chút, cửa này vừa mở ra, liền triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Trong phòng thế nhưng không chỉ có một nữ nhân là Văn Khiết Nghi, còn có một mỹ nữ giá trị nhan sắc tương đối cao, đương nhiên, Dương Lam Nhi không biết nàng ta, bất quá nàng khẳng định, là hoa khôi trên bảng mỹ nữ của trường.

Quan trọng nhất là, ba người thế nhưng đang chơi 3P, hiển nhiên, bất gian tại hiện trường a, căn bản không cần nàng lại phải vất hết óc muốn quan tâm, trái lương tâm mà cho Mộc Phong một cái tội danh gì...

Con mẹ nó, lúc xem tiểu thuyết, như thế nào không có phát hiện văn này H như thế đâu? Thế nhưng bắt đầu còn chơi 3P, cái này là tiết tấu thăng cấp sao?

Làm độc giả, Dương Lam Nhi còn có thể vậy xem một cái, nhưng trùng sinh làm bạn gái của một nam nhân chơi 3P, nàng liền triệt để mê muội, từ đáy lòng thẳng chán ghét.

Phòng thuê nhỏ nhỏ, giường trên giường dưới, đương nhiên không dễ chơi đến giường trên đi, nhưng giường dưới thì chật hẹp như vậy, khẳng định chịu không nổi hai nữ a, cho nên cái bàn kia liền bị kịch mà lay động, trải ga giường lên liền bắt đầu vận động kịch liệt.

Hai vị hoa khôi của trường, tiết tháo của các người đâu? Còn có thể bắt quái quái trá nỡ hay không?

Đầy phòng đều là hơi thở giao hợp, khiến Dương Lam Nhi nôn mửa, cũng may phản ứng mau, đúng lúc đóng kín khứu giác của bản thân, nếu không, nàng buổi tối còn có muốn ăn cơm hay không?

“Người tới làm cái gì?” Nam nhân bị cắt đứt chuyện tốt tính tình rõ ràng không tốt lắm, mắt trướng đỏ hồng, thanh âm khàn khàn, còn có loại tức giận rõ ràng đè nén.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Vấn đề khí tràng

Mộc Phong phản ứng lại, kéo một cái chăn mỏng từ giường sang phủ lên hai nữ nữ trên bàn, bản thân liền tùy tiện cầm một bộ đồ ngủ mặc vào, ánh mắt có chút bất thiện nhìn Dương Lam Nhi đang ‘Hồn bay phách lạc’.

Dương Lam Nhi tự giác lẩn tránh, e sợ cho nhìn nhiều đau mắt, chờ ba người đều che lại, mới đưa ánh mắt bỏ thí qua.

Nam nhân này, lại còn đánh đòn phủ đầu? Lớn tiếng rất không dậy nổi sao? Rất cây ngay không sợ chết đứng sao?

“Vốn là không có việc gì, bất quá, hiện tại ta cảm thấy cứ như vậy mà đi, tựa hồ có chút không ổn.” Dương Lam Nhi cũng không vào nhà, híp mắt nhìn Mộc Phong một chút, đồ ngủ gã mặc trên người kia, hình như là của nguyên chủ đi!

“Người muốn làm gì?” Mộc Phong hơi có chút kinh ngạc, có chút không thích ứng với việc Dương Lam Nhi lạnh nhạt như vậy, thật giống như một quyền đánh trên bông vải, nghiền đến chính mình đau.

“Không làm cái gì...” Dương Lam Nhi trêu tức nhìn hai nữ nữ có chút hoảng sợ kia: “Người xác định muốn cùng ta nói chuyện phiếm như thế?”

Nếu như không có đoán sai, Mộc Phong phải là mũi tên đang ở trên dây, thế nhưng cũng nhẹn, khó trách vẻ mặt kia đều là sắc mặt chưa thỏa mãn dục vọng...

Mặt Mộc Phong cuối cùng có chút đen, trùng Dương Lam Nhi một cái, không quá bình tĩnh nói ra: “Người rốt cuộc muốn như thế nào?”

“Không như thế nào, nói hai câu liền đi.” Dương Lam Nhi không cho là đúng, nếu không phải muốn đem sự tình phui bỏ, thì nàng muốn đứng ở chỗ này sao? Quá quá ác tâm, hai vị hoa khôi của trường này thật đúng là không biết chọn địa phương.

Luôi phải nghe Mộc Phong tiếp tục nói nhảm, Dương Lam Nhi nhướn mày nói ra: “Hai vị nữ nữ này, ta chính là muốn nói rõ ràng với các người, mặc dù ta là thanh mai trúc mã của Mộc Phong, nhưng, bắt đầu từ bây giờ, hai chúng ta đã không có bất kỳ quan hệ gì, về sau thỉnh cảnh giác cao độ, đừng loạn tìm người gây phiền toái, ta chán ghét bị nhảm vào mà không giải thích được, các người thích chơi làm sao liền chơi như thế, đừng tùy tiện đến gây chuyện với ta, cùng với tốn thời gian tìm ta gây phiền toái, còn không bằng bắt lại nam nhân các người yêu... Lời nói đến thế, hy vọng chúng ta không hẹn gặp lại.”

“Lam Nhi, em...” Mộc Phong kinh hãi, gã thật không nghĩ tới, Dương Lam Nhi thế nhưng sẽ nói ra một phen lời nói đoạn tuyệt đến như thế, trong ấn tượng của gã, Dương Lam Nhi từ trước đến giờ sẽ không không chứa lại lời thoát như vậy.

Khinh thường nhìn Mộc Phong một cái, Dương Lam Nhi cảm giác mình không có tức miệng chửi ầm lên, đã là rất nể tình, nguyên nhân vẫn bởi vì nàng không phải nguyên chủ: “Mộc Phong, người nên biết, ta thích sạch sẽ.”

Điểm này, bất kể là Dương Lam Nhi hiện tại, hay là nguyên chủ, đều không khác nhau.

Nghe vậy, Mộc Phong ghen hờn nhìn trần trời, tựa hồ nghe hiểu ý tứ của lời nói này, lại không dám tin tưởng.

“Người khác dùng ga giường của ta, mặc đồ ngủ của ta, còn ngủ nam nhân... của ta. Ha ha, người cho rằng, ta còn yêu thích sao?” Dương Lam Nhi tiện tay đem cái chìa khóa vứt cho Mộc Phong, nhìn gã phản xạ có điều kiện nhận lấy: “Từ đây, người đi người đường dương quan của người, ta đi cầu độc mộc của ta, mọi người đều không liên can.”

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của ba người, Dương Lam Nhi nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, tách tách đem hiện trường chụp liên tục đến N cái, thừa

dịp Mộc Phong còn không có phản ứng lại mà nổi khùng trước, nhanh chóng lưu lại câu nói tiếp theo rồi rời đi: “Yên tâm, ta chỉ là vì thanh tĩnh của chính mình mà tìm cái bảo đảm, chỉ cần các người không chọc đến ta, những hình này cũng sẽ không truyền đi.”

“Ta kháo, Dương Lam Nhi, người trở lại cho ta...”

Dương Lam Nhi vừa mới chạy đến dưới lầu, quả nhiên nghe được Mộc Phong hỗn hển, bất quá, gã mặc đồ ngủ của nữ, mặt khác hai người kia còn đang lơ đãng, nàng cũng không tin có thể đuổi theo.

“Ha ha... Hừ a hừ!” Lúc này Dương Lam Nhi cực kỳ cao hứng hừ ca rồi đi, chuyện này cuối cùng đã kết thúc, còn như hai đóa hoa khô của trường kia, hắc hắc, nàng hy vọng có thể thức thời một chút, nếu không, nàng không để ý ở thế giới này có sự kiện ‘Đồng hình khiêu dâm của Trường cao đẳng’ giống như ở đời trước của nàng.

Đang cao hứng, vừa mới đi ra phiên khu này, Dương Lam Nhi đã nhìn thấy Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, hai người kia đang nhìn quanh chờ nàng, trong lòng không khỏi ảm áp, hai người bằng hữu này, ngược lại thật không tệ.

“Các bạn sao lại đến?” Dương Lam Nhi đi lên phía trước.

“Này không phải là lo lắng cho bạn sao? Giá trị võ lực của Mộc Phong kia cũng không thấp, còn có cái đai đỏ Văn Khiết Nghi nữa!” Bạch Hân thiếu lễ độ liếc mắt, một người liền dám đến bắt gian, cũng là mê đi.

“Cái gì đai đỏ, người ta đó là đai đen có được hay không...” Mộ Đình Đình khinh bỉ Bạch Hân, nha đầu này còn chưa hiểu cái này.

“Tính toán một chút, bất kể nàng ta là đai đỏ hay đai đen đâu, an toàn đi ra liền tốt. Đúng, tình huống như thế nào?” Bạch Hân bỏ xuống lo lắng ban đầu, hôn bắt quái lập tức bùng cháy.

“Kết quả cũng được, chính là quá trình có chút rung động lòng người, không bằng bọn mình trước tìm một chỗ từ từ nói?” Dương Lam Nhi tâm tình không tệ.

“Được, mình biết một tiệm trà sữa mới mở, hoàn cảnh không tệ, mình cũng còn chưa có đi nếm, hiện tại vừa vặn đi thử một chút!” Mộ Đình Đình giơ tay tán thành.

Vì vậy, ba người gọi một cái xe, đi đến tiệm trà sữa mà Mộ Đình Đình nói kia.

Nhạc nhẹ vờn quanh, có thảm thực vật, hoàn cảnh rất thanh nhã, ba người tìm chỗ ít người, thuận tiện bắt quái.

Gọi này nọ xong, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình liền không thể chờ đợi được nhìn Dương Lam Nhi, nhân sinh thiếu hụt bát quái, có thể thiếu quá nhiều niềm vui thú.

Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, đem điện thoại di động đưa cho hai người.

Nàng chỉ nói là, sẽ không truyền đi, cũng không nói là không để cho bằng hữu xem a! Cái tên Mộc Phong này cùng nàng quan hệ lại không lớn, hoàn toàn không đáng vì loại người xa lạ này mà giấu giếm bằng hữu quen thuộc, hơn nữa, nàng tin tưởng tính cách của Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, mặc dù hai cô nương này nhìn rất bất quái, trên thực tế, chuyện không nên nói các nàng từ trước đến giờ đều không tùy tiện nói.

“A... Trời ạ!” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình khiếp sợ, vốn cho là Dương Lam Nhi còn cần chế tạo ‘Sự kiện’ mới có thể thoát thân, bây giờ nhìn lại, căn bản không cần!

“Cáo không phải, thế nhưng ngoạn *? “Giá trị Võ lực ” của nam nhân này quả nhiên cao.” Bạch Hân ý tứ sâu xa, nghe được Dương Lam Nhi đầu đầy hắc tuyến, tiểu cô nương, không nên theo tăng thêm màu sắc cái kiểu này.

“Choáng, nữ nhân này, không phải là Đông Phương Y hoa khôi thứ hai trên bảng mỹ nữ sao, chắc chắn, thật không thể tưởng được lại còn có thể chơi như thế này.” Mộ Đình Đình nhìn một cái liền nhận ra thân phận của mỹ nữ mà Dương Lam Nhi không rõ ràng lắm, khiếp sợ trong lòng khó có thể nói nên lời.

“Đông Phương Y?” Dương Lam Nhi nghe được tên này, mới nhớ lại nội dung vở kịch, dường như hoa khôi này của trường đã sớm xuất hiện?

Vốn, Đông Phương Y là kết quả mà Mộc Phong anh hùng cứu mỹ nhân tạo ra, hình như Đông Phương Y là truyền nhân của cô võ thế gia, còn là thiên tài tập võ, mới chỉ hai mươi tuổi, liền cấp bốn, còn là bảo bối của Đông Phương gia.

Nhưng Mộc Phong ngoạn chị em yêu nhau liền thôi, nhưng khiến Dương Lam Nhi cảm thấy thần kỳ nhất là, Đông Phương Y vốn là có giá trị võ lực, căn bản không cần Mộc Phong cứu, hết lần này tới lần khác cũng bởi vì Mộc Phong xuất thủ cứu trợ một lần, liền đối với Mộc Phong này sinh vài phần kính trọng, cảm thấy xã hội hiện thời này, còn có thể có loại thanh niên ‘Nhiệt huyết’ này thật sự là quá hiếm lạ.

Dương Lam Nhi rất buồn bực, dựa theo trong tiểu thuyết ghi lại, số lần Đông Phương Y được anh hùng cứu mỹ nhân nhiều không kể xiết, đoàn nam nhân đuổi theo sau nàng ta đều có thể toàn bộ tăng cường, như thế nào không thấy nàng ta đối với những người ra tay khác có vài phần kính trọng? Lễ nào người khác cũng không phải là anh hùng cứu mỹ nhân? Liền không hiếm lạ?

Quả nhiên, này vẫn là vấn đề khí tràng của nam nữ chủ đi!

Chương 20: Hai khuê mật khiếp sợ

(khuê mật: bạn nữ khuê phòng, thân thiết)

“Chắc chắn, người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo lường a!” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình vừa nhìn vừa cảm thán.

Dương Lam Nhi là buồn bực, ảnh chụp là chụp liên tục ra, lại là thời điểm thừa dịp đối phương không có phản ứng, ánh mắt đây không phải là đều cùng một dạng sao? Như thế nào Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình có thể ở mỗi tấm đều nhìn ra sự khác biệt?

Còn như Đông Phương Y, nàng hơi có chút thương cảm, nha đầu này xuất thân lại là gia tộc cổ võ, hơn nữa còn là bảo bối trong nhà, cũng không thể so với Văn Khiết Nghi, may mắn nàng vừa rồi nhanh tay, bắt được thẻ đánh bạc có lợi cho mình, nếu không, chỉ sợ hôm nay cũng không thể bình yên vượt qua, sẽ có người đến cửa tìm phiền toái.

Uống trà sữa trước mặt, Dương Lam Nhi nhíu mày tự hỏi, khẩu vị của nàng bị không gian dường điều rồi, tư duy chuyển một cái, liền bắt đầu nghĩ tới muốn làm sao mua được hai đầu bò sữa trở về dưỡng, sau đó tự mình làm trà sữa uống, hương vị khẳng định tốt hơn rất nhiều.

Cuối cùng cũng thưởng thức hết những hình này, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình cảm thấy viên mãn, bắt quá cũng tự giác thủ khẩu như bình (*giữ kín miệng).

Các nàng lại không phải là đứa ngốc, biết rõ tin tức như vậy mà tùy tiện tiết lộ, Dương Lam Nhi khẳng định phải chịu tội, làm bằng hữu, cũng không làm này loại chuyện tổn hại người này.

“Lam Nhi, những hình này bạn chuyển cho mình một phần, mình sẽ mã hóa, nếu bạn có chuyện, mình khẳng định sẽ không chút do dự mà phát ra ngoài, để phần đông nam sinh trong trường học xem một chút, hoa khôi xếp thứ hai của trường trong lòng bọn họ, ha ha...” Mộ Đình Đình giữu cột nói ra.

“Đúng, Đông Phương gia thế lớn, nhưng rất sĩ diện, cũng chuyển cho mình một phần bảo quản.” Bạch Hân nhún vai, quả nhiên tin đồn không sánh bằng thực tế a, Đông Phương Y trong ngày thường ngạo mạn sạch sẽ cỡ nào, thế nhưng cũng sẽ ở trong cái loại phòng nhỏ cho thuê đó chơi 3P? Chắc chắn.

Dương Lam Nhi biết rõ, hai người bọn họ là đang thay nàng suy tính đầu, chỉ sợ Đông Phương gia đến dùng chiêu rút củi dưới đáy nồi, người bình thường nơi nào trốn được?

“Được, nếu gặp phải phiền toái, trực tiếp dùng để uy hiếp, ngàn vạn đừng khách khí, có chút thẻ đánh bạc, không cần dễ dàng quá hạn, dù sao chỗ tốt đến tay mà không lợi dụng, đó là đứa ngốc.”

Dương Lam Nhi cũng rất yên tâm Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, hai người đều rất bình thường, đầu óc không tàn, lại không động kinh, không thể nào không có chuyện gì liền cầm đi khoe khoang uy hiếp chơi cho vui, nếu không, kia thuần túy là tìm chết.

Nói như thế, Dương Lam Nhi còn ở trong bóng tối suy tính khả năng Đông Phương Y sớm xuất hiện, chẳng lẽ Mộc Phong thời gian trước thiếu tiền, sau đó thay Đông Phương Y đến một lần anh hùng cứu mỹ nhân, không chỉ là đơn giản gặp gỡ tình cờ như thế, còn vay tiền mua vật phẩm giao dịch, mở ra hệ thống?

Nhưng vấn đề lại tới, Mộc Phong không chỉ vừa diễn tiết mục anh hùng cứu mỹ nhân mà Đông Phương Y đã xem ngán, còn đến cái rất tục là tiền tài hồi báo? Hoa khôi của trường này đến cùng nhìn trúng Mộc Phong ở điểm nào? Không phải rất tục rất thất vọng sao?

Dương Lam Nhi đoán trúng chân tướng của sự tình, lại đoán không trúng tư duy kỳ ba của nam nữ chủ, Đông Phương Y không chỉ không có cảm giác thất vọng, ngược lại bởi vì chuyện này mà lên giường với Mộc Phong so với trong nguyên văn còn sớm hơn, cái chuyện thần kỳ này, tuyệt đối có thể xếp vào sự kiện không thể tưởng tượng nổi trong tiểu thuyết đại học N.

Uống hết trà sữa, ba người đều thương lượng, muốn đi đâu giải quyết cơm tối.

“Không bằng lại đi nhà hàng cậu mình đi, địa phương khác, tựa hồ cũng không có gì hay.” Mộ Đình Đình bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị tìm lý do lừa gạt tiểu cừu cừu(*cậu út) của mình, còn mang bằng hữu đi cùng.

“Thôi đi, liền tới chỗ của cậu bạn, nhà ai có thể so với a, nhưng số lượng cung ứng hạn chế rất khổ cực, lượng mỗi ngày quá ít.” Bạch Hân cũng chỉ thuần túy châm chọc, nàng ta cũng biết rõ những nguyên liệu kia là Dương Lam Nhi đưa đến, phân lượng không nhiều, luôn đi có ăn cũng thẹn thùng.

“Không bằng...” Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút rồi nói ra: “Đi đến phòng cho thuê của mình, bọn mình tự làm đi, nguyên vật liệu nhà mình có, tất cả đều là thuần khiết tự nhiên, ha ha, không cần chen lấn hàm răng với cậu bạn, chính là tài nấu nướng của bọn mình không bằng nổi cấp chuyên gia mà thôi.”

“Thật?” Ánh mắt của Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình sáng lên, đều xem nhẹ một câu cuối cùng, kỳ thật có các loại tài liệu kia, tài nấu nướng liền tính có kém chút nữa, không đáng kể chút nào.

Dương Lam Nhi gật đầu cười, vẫn nghĩ may mắn tối qua đem tủ lạnh nhét đầy, nếu không sao có thể tùy tiện mời khách như thế?

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình hưng phấn nhất, lập tức trả tiền, kéo Dương Lam Nhi về phòng cho thuê.

Hai người bọn họ mặc dù biết Dương Lam Nhi ở ngoài có thuê phòng ở, nhưng cũng là lần đầu tiên đến cửa, xem bộ dáng trùng tu cùng gia cụ cũng không tệ, đều cảm thán Dương Lam Nhi rất hưởng thụ.

Nhà Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình vốn đang ở thành Thực Đô, nhiều nhất đường xe có xa một chút mà thôi, kỳ thật cơ bản mỗi tuần đều về nhà, mặc dù hâm mộ Dương Lam Nhi ở ngoài thuê phòng vô cùng tiêu dao, nhưng cũng biết này quá lãng phí.

“Lại có gà? Có thỏ? Còn có trứng? Cả chút rau dưa này cũng là thuần khiết tự nhiên?” Mộ Đình Đình vừa vào cửa, còn không kịp quan sát phòng ở quá nhiều, liền không thể chờ đợi được mở tủ lạnh ra, về mặt kính hồ.

“Đúng vậy, cho nên, hai vị đại tỷ, bắt đầu bày ra bản lĩnh của các vị đi, đừng khách khí, chỉ cần không phải đem tài liệu tốt này làm đến khó nuốt trôi là được.” Dương Lam Nhi cười ha hả nói.

Đừng xem Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình gia cảnh rất tốt, lại không phải là mười ngón tay không dính nước mùa xuân, tài nấu nướng cho dù không có tốt như Dương Lam Nhi, cũng rất là bình thường, vài món ăn gia đình vẫn ra tay được.

Món hơi chút phức tạp, hơi lớn mới để cho Dương Lam Nhi ra sân, sau khi thay phiên làm món ăn, thế nhưng chất đầy cái bàn, về ngoài các món đều không tệ.

“Oa, tối nay thực phong phú, thật sự là quá hạnh phúc.” Bạch Hân không thể chờ đợi mà bắt đầu nhắm nháp, quả nhiên nguyên vật liệu rất màu mè, liền đến mấy thứ rau dưa ngày thường nâng ta chán ghét nhất đều cảm thấy mỹ vị dị thường.

Tốc độ Mộ Đình Đình không chậm ném một lần xong, gật đầu nói: “Đến cả chút gia vị hành tỏi ớt này đều không giống trước, đặc biệt có mùi vị, Lam Nhi, nếu bạn đem những vật này cũng cung cấp cậu mình mà nói, cậu mình nhất định sẽ hưng phấn đến ngất đi.”

“Khụ khụ, hay là thôi đi, sản lượng quá thấp, cũng không cung ứng nổi.” Dương Lam Nhi không muốn kiếm cái tiền này quá, giống quá tạp quá hỗn loạn, lại không dễ che giấu.

“Bạn nha, ngày trời qua cũng quá sáng khoái đi, ăn ngon như thế, xem ra, chúng ta nên thường xuyên đến cướp bóc thỏ hào mới đúng, người bình thường cũng ăn không nổi.” Bạch Hân oán hận nói ra, không chút nào che giấu hâm mộ ghen tị của mình.

Dạo này, thức ăn bên ngoài xác thực quá thương cảm, căn bản không thể truy tìm nguồn gốc, nếu không, đặc biệt không có ăn.

“Phốc, tình huống này cũng không phải là ngày ngày đều có, nếu không phải là ngày hôm qua vừa vặn cảm một nhóm trở về, mình làm sao dám mời các bạn ăn?” Dương Lam Nhi bình tĩnh nói, bắt đầu suy tư, bản thân có muốn đi báo danh lớp đào tạo đầu bếp chuyên sâu một lần hay không, cũng để cho dạ dày mình hạnh phúc hơn, đỡ phải lãng phí nguyên liệu nấu ăn tuyệt hảo trong không gian.

“Nếu như có lần sau, nhất định phải giữ cho hai chị em mình một ngụm canh để uống a, nếu không, tuyệt giao.” Mộ Đình Đình lập tức hung dữ nói.

Hai người rất có ăn ý không đi hỏi nguyên liệu nấu ăn của Dương Lam Nhi đều từ đâu tới đây, mặc dù là bạn tốt, nhưng ai có thể không có chút bí mật?

“Liên vì chuyện này mà tức, vì một ngụm canh mà cùng mình tuyệt giao?” Dương Lam Nhi không còn gì để nói: “Yên tâm đi, đi theo tỷ, có thịt ăn, còn ăn canh kia được a?”

“Ha ha...”

Ba người cười nhào thành một đoàn, ăn đến vô cùng thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trước ngày nghỉ

Ba ngày sau, thi xong một môn cuối cùng, một đám bạn học bốn mươi hai người, không thiếu một người ngồi lên xe buýt đã liên lạc sẵn, thoải mái hưng phấn xuất phát tới Sơn trang Tiên Tuyền.

Son trang Tiên Tuyền, danh như ý nghĩa, có một dòng nước suối vô cùng trong suốt, nghe nói, có thể so với nước khoáng thượng đẳng bán trên thị trường.

Chi tiếc, đó là địa bàn cá nhân, cho dù có công ty nước muốn có nguồn nước kia, cũng không có biện pháp, ngược lại chủ nhân của nó lại khai phá thành một son trang nghỉ phép nổi tiếng.

Vốn, Son trang Tiên Tuyền chỉ là tên cái son trang nghỉ phép kia, hiện thời đã nói về tất cả một mảnh núi của khu vực xung quanh.

Dù sao, người Son trang có thể tiếp đãi có hạn, người bình thường cũng không chơi nổi, nhà dân gần đó liền được tiện nghi, ào ào mượn ý này phát triển nông gia vui mừng, thuộc về tiêu phí đại chúng.

Một lớp học của Dương Lam Nhi, tự nhiên cũng không thể thật sự tiến vào Son trang Tiên Tuyền, tiêu phí bên trong thực sự quá cao, người bình thường sợ là đầm đìa không nổi, nếu nói là mời khách, lại quá xa xỉ chút.

Cuối cùng, lựa chọn vài cái nông gia vui mừng không tệ, còn bao xuống nhiều nhà ở xung quanh.

Nhìn một đám bạn học, bắt đầu quây trước bàn hỏi việc cưới xin hay tang ma đánh bài chơi mạt chược trao đổi tình cảm, Dương Lam Nhi chợt cảm thấy không còn gì để nói, văn hóa của Hoa Hạ quả nhiên không chịu thời không hạn chế a, vĩnh viễn ở vào tiền tuyến của thủy triều.

Đáng tiếc, Dương Lam Nhi không yêu cái này, thà rằng ngăn người cũng không muốn đi phí nào vào cái kia.

Nếu không đánh bài, trừ leo núi ngắm phong cảnh, nông gia vui mừng cũng không có gì thật thú vị để chơi, cuối cùng Dương Lam Nhi đi theo Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, còn có vài bạn học nữ khác cùng đi làm chuyện cực kỳ đau trứng đi - - câu cá.

Bất quá, Dương Lam Nhi đối với câu cá cũng không cảm thấy hứng thú quá, treo mồi câu, khuôn cách rất phù hợp ném vào nước xong, liền bắt đầu nhìn chăm chăm mặt nước ngăn người.

May mà, thức ăn còn hơi chút đáng giá để mong đợi, phần lớn nguyên liệu nấu ăn đều do chính nhà nông làm ra, mặc dù vẫn dùng phân bón, so ra kém đồ sản xuất trong không gian của Dương Lam Nhi, nhưng dù sao so với các hàng quán bên ngoài còn tốt hơn, ít nhất đồ ăn làm quý, mùi vị nguyên bản càng đậm.

Bởi vì tới trễ, cơm trưa cũng liền ăn trễ, chờ tất cả mọi người ăn xong, đã hơn hai giờ chiều, Dương Lam Nhi không muốn tiếp tục đi câu cá, bỏ chạy đi leo núi.

Nói là leo núi, thực tế là đi đường, thuận đi, cơ bản không quá gian nan.

Ánh mắt Dương Lam Nhi sắc bén, còn thật làm cho nàng phát hiện được không ít dược liệu mà bản thân không có, vội vàng đào lên dúi vào không gian trong khayên tai.

Dược liệu vốn có trong không gian, khẳng định không phải là nàng bây giờ có thể dùng, trước mắt chỉ có thể nhìn. Về sau Dương Lam Nhi mua không ít hạt giống dược liệu để gieo trồng, ngược lại phát triển nhiều thêm một khối ruộng thuốc.

Truyền thừa trong đầu của Dương Lam Nhi, có thể trông thấy công pháp Trúc Cơ kỳ, bởi vì tổ tiên nghĩ đến, thấp nhất hẳn là Trúc Cơ, không có đoán được thời đại tu chân nhanh chóng tuyệt tích, khổ bức đến cỡ nào.

Nhưng chỉ là công pháp Trúc Cơ, Dương Lam Nhi cũng phát hiện, truyền thừa của tổ tiên, đều thuộc về Y dược.

Bản thân Dương Lam Nhi đối với y học liền có hứng thú, chỉ là là người của hai thế giới, cũng không có bắt kịp học cái chuyên nghiệp này.

Như thế, bản thân Dương Lam Nhi liền bắt đầu tiếp xúc với y học của phạm giới, trừ trên thực tế, còn có đồng sách ‘Rác rưởi’ trong không gian kia, cũng có không ít là sách thuốc tuyệt bản, là tồn tại cao cấp nhất ở phạm trần trong thời đại tu chân, nhưng ở hiện đại là mới nghe lần đầu.

Dương Lam Nhi cảm thấy, mặc kệ y học của Tu Chân giới cùng y học của phạm trần đến cùng có bao nhiêu chênh lệch, những bản chất đều là lấy thân thể con người làm điểm xuất phát, dù sao đánh chắc cái nền tảng, khẳng định trăm lợi vô hại.

Hơn nữa, có tăng cường ký ức làm đặc lực, Dương Lam Nhi lợi dụng thời gian chênh lệch ở trong không gian, đã xem toàn bộ đồng sách kia, trên thực tế chỉ cần là sách thuốc có thể tìm ra, nàng đều xem qua một lần, lý luận trước mắt coi như không tệ, nhưng thiếu hụt thực tế.

Gần đây, Dương Lam Nhi bắt đầu cân nhắc tới Tây y, trong xã hội hiện đại, Tây y có thể phát triển đến mức như hiện tại, tự nhiên có chỗ độc đáo của nó, cho dù năng thân học Trung y, nhưng cũng không hoàn toàn chối bỏ tinh túy của Tây y.

“Đáng tiếc, không có thầy giáo dạy học, không có thực tế để quan sát, tựa hồ tiến triển có chút chậm rãi, hơn nữa, cũng không biết mình học được như thế nào.” Dương Lam Nhi đào ra một gốc Điền Thất, nhỏ giọng nói thầm, dần dần rời khỏi đường chính.

Có lúc, Dương Lam Nhi cũng nghĩ, nếu nàng xuyên đến sớm một chút, nàng nhất định ghi danh vào Viện Y học, nhưng thực tế lại không có hoàn mỹ như vậy.

“Nếu không, học kỳ sau đi Viện Y học dự thính?” Dương Lam Nhi suy nghĩ khả năng này.

Viện Y học ở đại học Thục Đô là y hiệu số một trong nước, hơn nữa, chứng nhận tốt nghiệp đến cả nước ngoài cũng thừa nhận, thấy rõ, danh dự của Viện Y học ở đại học Thục Đô là cao đến cỡ nào.

Mà học đại học, kỳ thật thầy giáo căn bản không nhận thức hết sinh viên, căn bản cũng không quan tâm có phải sinh viên lớp mình hay không, chỉ cần nguyên ý, bất cứ lúc nào cũng có thể đi nghe.

Dường như rất nhiều người nói yêu đương chơi lãng mạn, liền bồi người yêu đi học, căn bản không cần làm bất luận cái thủ tục hoặc là cổ kị gì.

Làm tiến sĩ hai bằng của đại học Havard đời trước, khoa Quản lý xác thực đã không thể cho Dương Lam Nhi bất luận cái kiến thức mới gì, có trí nhớ biến thái ở đây, các loại kiểm tra lại không làm khó được nàng, cho nên, nàng căn bản không cần ở khoa chuyên của mình tiếp tục lãng phí thời gian.

Vì vậy, Dương Lam Nhi quyết định, học kỳ sau đi Viện Y học nghe giảng bài.

Đợi đến lúc nhận điện thoại của Bạch Hân giục về ăn cơm tối, Dương Lam Nhi còn có chút lưu luyến không rời, thảo được là bảo vật trong núi, loại cảm giác tìm bảo vật này, vẫn là thật tốt.

“Bạn đi chỗ nào chơi? Ăn cơm mới trở về?” Mộ Đình Đình quan sát Dương Lam Nhi một trận, không nhìn ra nguyên do.

“Leo núi a, các bạn không đi sao?” Dương Lam Nhi liếc mắt nhìn hai người, này là một đám thiếu gia tiểu thư, rõ ràng rất sợ đi đường, hết lần này tới lần khác lại muốn đến Sơn trang này nghỉ phép? Thuận túy chính là đổi cái địa phương đánh bài, tán gẫu, thuận túy là lần qua lần lại.

“Không đi, mệt mỏi.” Mộ Đình Đình mệt mỏi nói ra.

“Chao ôi, chân đau.” Bạch Hân thở dài thật sâu.

“...” Dương Lam Nhi nghe vậy, không khỏi thương cảm: “Các bạn nên tăng cường rèn luyện, thân thể mới khỏe mạnh.”

Đời trước nàng cho dù cảm thấy thời gian không đủ dùng, những mỗi ngày cũng tăng cường rèn luyện, nếu không, thân thể nàng căn bản duy trì không được cái tính liều mạng như vậy của nàng.

Chơi đùa rất nhanh liền đi qua, buổi chiều ngày thứ ba, cả lớp học mới ngồi xe buýt về thành Thục Đô, đi đến một quán lẩu hạng sang hơi xa hoa chút, trong nháy mắt, liền đem bàn ở đại sảnh lấp đầy.

Lần này không còn là tiệc đứng, mà là gọi thức ăn để nấu lẩu, tiêu phí, cũng cao hơn không phải là một chút.

Bất quá, bởi vì nhiều người, gọi thức ăn đều đã có ban cán bộ thống nhất, đồ ăn mỗi bàn đều giống nhau, nếu là cần thêm, mỗi người có thể thêm hai loại.

Nếu không ăn, tốt nhất là có thể đổi cùng bàn khác, tranh thủ không cần quá lãng phí.

“Nồi lẩu gọi thức ăn, hương vị quả nhiên là không giống trước.” Bạch Hân ăn không hề có hình tượng, tự đáy lòng cảm thán.

“Nói nhảm, tiêu phí cũng rất không giống trước được không?” Mộ Đình Đình tăng tốc độ gấp đồ bỏ vào chén mình, quăng con mắt liếc nhìn.

Dương Lam Nhi vẫn không nhanh không chậm như cũ, nàng rất rõ ràng, lấy sức ăn bây giờ của nàng, toàn bộ cả bàn cho nàng ăn cũng chưa chắc đã đủ no, cũng không đến đâu nữa.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi có chút ưu thương, luyện công cư nhiên tiêu hao năng lượng như thế, sức ăn của nguyên chủ ít như mèo con vậy, cứng rắn bị nàng dưỡng thành dạ dày vương.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Thanh thảo

Hiện tại ở thế giới này, linh khí thiếu hụt nghiêm trọng, cho dù luyện võ công của phạm giới, cũng muốn đi đường vòng lối tắt, thu lấy năng lượng, cho nên, sức ăn tăng lớn là chuyện rất bình thường.

Trừ phi Dương Lam Nhi có thể đột phá Bẩm Sinh, đạt tới Luyện Khí, thì đối với thức ăn của phạm giới mới cần giảm bớt từng bước, tu chân tu đến Tích Cốc, mới có thể triệt để thoát khỏi nhu cầu cần thức ăn.

May mắn Dương Lam Nhi lấy Suối tuyền để phụ trợ tu luyện, không gian lại có thời gian chênh lệch, nếu không sao có thể tiến triển nhanh như thế?

Không nói lên cấp, chính là nhập môn cũng khó khăn, không thấy nam chủ Mộc Phong mỗi lần lên cấp đều cần đến vật phụ trợ sao? Không phải nữ nhân, chính là được vật.

Hiện tại phản ứng dị thường nhất, chỉ là sức ăn tăng lớn, đã rất tốt.

Chờ những người khác trong bàn ăn được không sai biệt lắm, Dương Lam Nhi mới đem toàn bộ các thứ bên trong nồi vớt lên, vẫn ăn được thông thả ung dung như cũ.

“Còn có muốn ăn nữa hay không? Lại gọi thêm chút món ăn đi!” Mộ Đình Đình cho rằng Dương Lam Nhi chưa ăn no, nháy mắt hỏi.

“Không cần, ăn xong là vừa đủ, đỡ phải lãng phí.” Mặc dù thực sự chưa ăn no, nhưng Dương Lam Nhi không chuẩn bị gọi thêm, nàng thà rằng về phòng cho thuê rồi vào không gian, sau đó tự mình tự nấu nồi lẩu, dùng nguyên liệu trong không gian nấu rồi từ từ ăn.

Ăn xong nồi lẩu, mọi người liền giải tán, nghỉ hè cuối cùng đã bắt đầu.

“Đào mất liền đến tháng bảy, thời gian qua được rất nhanh.” Dương Lam Nhi về nhà liền vào không gian, bắt đầu chọn nguyên liệu làm nồi lẩu, chuẩn bị ăn một bữa thật sảng khoái.

Bởi vì đặt ra vòng tuần hoàn, gia cầm dưỡng ở sơn cốc, một khi đã chết, liền dờn vào không gian trữ vật, bên trong đã tồn không ít hàng, hoàn toàn đủ cho Dương Lam Nhi sống xa xỉ mỗi ngày a.

Còn như rau dưa, lại không thiếu, tùy tiện hái lấy.

Vốn, Dương Lam Nhi chuẩn bị đưa các loại rau dưa này ra bán lấy tiền lời, kết quả trái cây mới bán khác biệt liền kiếm tiền, bây giờ còn có cá có thể làm ăn lâu dài, rau dưa này nàng liền lười phải đem ra ngoài.

Đem tất cả thức ăn chuẩn bị xong, Dương Lam Nhi mang nồi ra khỏi không gian, đem cả cái bàn trà bày đầy, liền chậm chạp mở ti vi, ăn lẩu.

Kịch truyền hình, nàng không dám xem, sợ bị lỗi, chỉ được tìm tiết mục giải trí, xem người chủ trì phô trương, khách quý còn muốn các loại phối hợp.

“Diệp Nhạc Luân? Ca hát sao?” Dương Lam Nhi nhìn một hồi lâu, phát hiện cái khách quý minh tinh này còn rất có tên tuổi, liền hiếu kỳ xuất ra máy tính xách tay, tìm kiếm một phen.

Nguyên chủ cả ngày vội vàng làm thêm, căn bản là không quan tâm sùng bái minh tinh đương thời, cho nên trong trí nhớ của nàng cũng không có những tài liệu này.

Lúc này, Dương Lam Nhi đều làm tiêu khiển tra xét.

“A, thế nhưng cách cấp Ca Thần chỉ kém một bước? Đại đại thiên vương a!” Dương Lam Nhi trêu tức, lập tức nhìn thấy, Diệp Nhạc Luân đang đăng thỉnh cầu khắp nơi thu thập ca khúc, lấy để đánh thẳng vào cấp Ca Thần.

Cái thế giới này, cùng thế giới ban đầu của nàng có bất đồng lớn nhất, chính là không có sách lậu, các loại này nọ, ý thức bản quyền tương đối mãnh liệt.

Mà giới ca hát ca sĩ, mỗi cấp bậc cũng tương đối rõ ràng, cấp Ca Thần tự nhiên là cảnh giới tối cao, trước mắt ca sĩ ở cấp Ca Thần, toàn bộ Hoa Hạ cũng chỉ có năm vị, trong đó có ba vị đã rút khỏi giới giải trí, yên ổn sinh sống.

“Giới giải trí của thế giới này cũng thật có ý tứ.” Dương Lam Nhi đột nhiên nghĩ đến, kỳ thật nguyên văn tiểu thuyết có nói, bởi vì một trong những nữ nhân của nam chủ Mộc Phong, là một vị nữ thần trong giới giải trí, cuối cùng dựa vào nam chủ cho nàng ta kịch bản phim, ca khúc, thành tựu từng bước một trở thành truyền kỳ của giới giải trí, trở thành Ca Thần cùng Ảnh Hậu.

Ảnh Hậu ở thế giới này, không phải tùy tiện lĩnh một cái vai nữ chính xuất sắc nhất là được, cần bình phán trên khắp các phương diện, mới có thể thăng cấp đến Ảnh Hậu, cấp kia là cùng cùng một cấp bậc với Ca Thần.

Còn như kịch bản phim cùng ca khúc của nam chủ từ đâu tới đây ư? Tự nhiên là từ hệ thống đổi đến.

Bất quá, Dương Lam Nhi nhớ lại một lần, phát hiện kịch bản ca khúc mà hệ thống đổi đến, kỳ thật cũng không có tồn tại bên trong thế giới ban đầu của nàng, cái thế giới này cũng khác biệt với thế giới ban đầu của nàng, cho nên nói, kỳ thật nàng cũng có thể dựa vào việc này để kiếm tiền sao?

“Đạo văn a, ha ha, dường như có chút cảm giác.” Dương Lam Nhi nói thầm, lại chưa có nhiều ý tưởng, dù sao nàng hiện tại không tính là thiếu tiền, dù sao cũng đủ.

Đang nghĩ ngợi, chuông điện thoại di động rất vui vẻ vang lên, Dương Lam Nhi cầm lên nhìn, là kim chủ Trương Tiêu.

“Uy, Trương lão bản? Muộn như thế còn có việc gì sao?” Dương Lam Nhi bình tĩnh nói, nếu như không có đoán sai, đây nhất định là đưa tiền đến cho nàng.

“Ai da uy, tiểu Lam Nhi, cô nãi nãi, ngày mai đưa cho ta một nhóm hàng có được hay không? Không cần quá nhiều cũng được a!” Trương Tiêu nịnh nọt nói ra.

Hiện thời ở trước mặt Dương Lam Nhi, Trương Tiêu sớm đã không có khí chất như lần đầu tiên gặp mặt, vì muốn có nhiều hàng, có đôi khi còn hóa thân thành vô lại.

“Hôm trước ta không phải mới đưa cho ngài một nhóm sao? Ngài kiểm chế chút a!” Dương Lam Nhi nhắc nhở lần nữa.

“Chao ôi, mỗi ngày đã định hạn lượng bán ra, ai bảo hàng của người tốt đâu? Ngày mai có người đại thọ bảy mươi, bao hết nhà hàng, chỉ rõ loại cá này nhất định phải có, cái này, hiện tại hàng tồn không đủ, Lam Nhi bổ sung chút cho ta có được hay không? Dù sao cũng để ta gom đủ số bàn.” Trương Tiêu than khóc nói ra, có tiền không có lợi nhuận, thương cảm a!

“Còn thiếu bao nhiêu?” Dương Lam Nhi nhướn mày, nguyên lai còn có loại chuyện như vậy? Cái loại cấp bậc nhà hàng đó của Trương Tiêu mà cũng có thể bao hết, kia phải có bao nhiêu tiền?

“Ít nhất hai mươi con, mỗi con hai cân gì đó là được.”

Dương Lam Nhi hướng về trần nhà liếc mắt: “Ngài lừa ta đi, nhà hàng của ngài tổng cộng có thể bày hai mươi bàn liền không tẻ, lẽ nào chút hàng tồn đều không có?”

“Không có a, cá còn tồn quá lớn, không thích hợp làm cá hấp nguyên con, nếu không, ta cần gì nói mỗi con hai cân gì đó là được?” Trương Tiêu buồn bực.

“Yêu cầu cao như thế, ta muốn tăng giá.” Dương Lam Nhi cố định lên giá.

“Hành, thêm hai phần có được hay không?” Trương Tiêu cũng không keo kiệt, trực tiếp nâng giá, dù sao giá cả món ăn của y, đã khiến rất nhiều người sợ.

Huống chi, Mộ Đình Đình sớm đã nói qua gia cảnh của bạn học này rất khó khăn, y giúp đỡ chút cũng là điều lên làm.

“Thêm hai phần? Ha ha, ta xác định ta không có nghe sai, không phải là tăng gấp hai, đừng bắt nạt ta số học không có học giỏi a!” Dương Lam Nhi vui mừng.

Nàng biết rõ, Trương Tiêu tuyệt đối là nói sai, y hẳn là muốn tăng gấp hai, hiện tại thêm hai phần, cũng hoàn toàn khác nhau.

Nói chính xác là, nếu như giá gốc là mười khối, nhân với hai, chính là hai mươi, còn thêm hai phần, đó là mười khối tăng đôi một lần thành hai mươi, sau đó lại tăng đôi một lần nữa, chính là bốn mươi.

“...” Trương Tiêu lúc này mới nghĩ đến chính mình nhất thời nhanh miệng, đều đã nói gì đó, bất quá, cho dù là dạng này, y cũng kiếm được không ít: “Kia, có thể nhiều chút không? Liên cái giá này...”

“Chiều theo lượng bình thường đưa cho ngài một lần?” Dương Lam Nhi nghĩ, bản thân dù sao cũng chiếm tiện nghi lớn, phải cho đối phương một chút ngon ngọt.

“Tốt lắm, ha ha! Nhưng lần này là thêm vào, không tính số lần bình thường.” Trương Tiêu vội vàng nói ra, trong lòng vui tươi hơn hờ.

“Có thể, làm tiệc rượu ngày mai a, vậy trứng gà có muốn hay không? Chỗ ta có một nhóm trứng gà đất, còn có gà, bất quá đã giết, nhưng có thể bảo đảm chất thịt còn mới. Đình Đình ở chỗ ta đã nếm qua, ngài có thể hỏi một chút.” Dương Lam Nhi nhìn nhìn hàng tồn trong không gian, quyết định xử lý một nhóm, nàng cũng chỉ có một người, cho dù sức ăn lớn gấp nhiều lần, cũng ăn không hết.

“Thật? Cứ việc đưa tới, giá cả bàn sau.” Trương Tiêu một trận ngạc nhiên mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bạo lực đột kích

Vốn vừa cúp điện thoại, cũng không được bao lâu, Trương Tiêu lại vội vàng gọi tới: “Đình Đình nói, chỗ người còn có thứ đồ tốt khác, tỷ như rau dưa, con vịt, con thỏ? Cũng bán cho ta một nhóm có được hay không?”

“...” Dương Lam Nhi không còn gì để nói, này chính là hậu quả của không có câu thông tốt, vốn Mộ Đình Đình cái gì cũng không nói, nàng bảo Trương Tiêu đi hỏi, liền khiến Mộ Đình Đình cho rằng được bỏ lệnh cấm, không cẩn thận, tin tức liền lộ ra quá nhiều.

Cuối cùng, ở trong sự đeo bám dai dẳng quá không biết xấu hổ của Trương Tiêu, Dương Lam Nhi vẫn là đồng ý, còn nói rõ, chút này không thể nào thường xuyên có, chỉ có lần này là ngoại lệ mà thôi.

Hơn nữa, vì để cho Trương Tiêu không nghĩ thêm, Dương Lam Nhi đưa ra giá cả cũng dọa người, thiếu chút nữa không có khiến Trương Tiêu ngắt đi.

Cũng may, lợi nhuận của y đích xác lớn, nhiều nhất chỉ khiến y kiếm ít đi mà thôi, bắt quá, cuối cùng y không có không tiếc bán, mà là tồn cho chính mình cùng người thân cùng nhau hưởng thụ.

Sáng sớm, dưới đoạt mệnh liên hoàn call của Trương Tiêu, Dương Lam Nhi khi trời còn chưa sáng liền đi một chuyến đến nhà hàng của y, sau đó nâng hơn năm vạn khối về nhà.

Lần này được giá cao, làm cho nàng được lãi không ít, nghỉ hè lại có thể đi nhiều địa phương chơi.

Vì thế, Dương Lam Nhi quyết định trước đi mua một ít đồ ăn vặt, cũng để sau khi chán ăn thức ăn trong không gian, đánh một bữa ăn ngon.

Mới từ trong phòng cho thuê đi ra, đang xuyên qua một cái hẻm nhỏ, lại thỉnh thoảng nghe một tiếng quát lớn: “Dương - Lam - Nhi.”

Lời nói tràn đầy tàn nhẫn, khiến Dương Lam Nhi còn không kịp quay đầu, liền tự giác xuất linh thức thăm dò, phát hiện một quả đấm hung tàn, đang nhanh chóng đến gần đầu nàng, liền phản xạ có điều kiện hướng sang bên cạnh chột lóc.

Tránh thoát đánh lén, sắc mặt Dương Lam Nhi bất thiện nhìn người đến, vẻ mặt u ám: “Mộc Phong, ngươi cũng có khả năng a, đánh nữ nhân? Ân? Cái gọi là nguyên tắc của ngươi đâu? Nhìn người mà hạ món ăn sao?”

Cho nên, tiết tháo nhân vật chính không đánh nữ nhân, kỳ thật chỉ ứng nghiệm ở trên người nữ chủ của gã sao?

Mộc Phong cảm thấy kinh hãi, vừa rồi gã không có nương tay, vừa nhìn thấy Dương Lam Nhi liền nổi trận lôi đình, căn bản không áp chế được tâm tính, nhưng cũng không có nghĩ muốn làm Dương Lam Nhi bị trọng thương.

Nhưng kết quả thì sao? Một kích toàn lực của y, cũng không đánh trúng Dương Lam Nhi...

Nghe được lời nhạo báng của Dương Lam Nhi, sắc mặt Mộc Phong giống như băng pha màu, xanh xanh tím tím, đen sẫm một cách vô ích đối tới đối lui.

“Ngươi thế nhưng học võ? Chuyện khi nào?” Dùng hệ thống tra không ra thực lực của Dương Lam Nhi, Mộc Phong ngạc nhiên nghi ngờ không biết, gã còn lần đầu tiên gặp phải người mà dùng hệ thống không tra được.

Dương Lam Nhi liếc mắt, càng nhìn nam nhân này càng không vừa mắt, trọng điểm chú ý có thể bình thường chút không: “Chỉ cho ngươi học, lại không được phép người khác học, có loại đạo lý này?”

Vừa mới phát giác được một loại này nọ kỳ quái quét qua toàn thân, Dương Lam Nhi suy đoán, hẳn là Mộc Phong dùng hệ thống quét hình.

Cho nên nói, nam nhân này không có tiết tháo, nào có nửa điểm còn nhớ giao tình trước kia? Dựa vào cái gì liền yêu cầu nàng còn nhớ?

Mộc Phong hít sâu một hơi, từ trong miệng Đông Phương Y hiểu rõ tình huống của giới võ thuật cho tới bây giờ, gã biết rõ bản thân tu luyện rất nhanh, mất không được bao lâu, gã tự nhiên có thể bước lên hàng ngũ cao thủ.

Nhưng, gã tới hôm nay mới biết, Dương Lam Nhi tiến triển thế nhưng so với gã còn nhanh hơn, thậm chí, gã cũng không biết Dương Lam Nhi tập võ khi nào? Bắt quá, có thể khẳng định, trước khi chưa lên đại học, hai người còn chịu khó gặp mặt nhau, Dương Lam Nhi chắc chắn còn chưa bắt đầu học.

“Đem ảnh chụp xóa!” Mộc Phong nói đến mục đích của chính mình, trong lúc vô tình phát hiện Dương Lam Nhi, gã tự nhiên trong cơn giận dữ, nhớ tới vụ này.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi khinh thường, thần sắc hiện ra một tia khinh bỉ: “Mộc Phong, đến cùng là ngươi nào tàn, hay là ta nào tàn? Xóa? Nói đùa đi! Ta nói rồi, chỉ cần các ngươi không tới tìm ta gây phiền toái, ảnh chụp tự nhiên an ổn, sẽ không truyền đi, ngươi hiện tại độc ác như vậy, là muốn truyền đi cho mọi người đều biết sao?”

Quả đấm của Mộc Phong nắm chặt, nghiêng răng nghiêng lợi: “Lam Nhi, ngoan, đừng nháo!”

Thấy Mộc Phong một bộ tình thánh, Dương Lam Nhi nhìn không được nôn mửa, gã đến cùng là dùng loại tâm tính nào cùng nàng nói loại lời nói này? Mất thấy đánh không lại, liền dùng chính sách dụ dỗ, bầu vú giao tình sao?

“Đù đù, dừng lại, Mộc Phong, ta nói qua đi, những thứ nữ nhân khác dùng qua, cho dù là nam nhân, ta đều cảm thấy chán ghét, lúc ngươi cùng Văn Khiết Nghi thông đồng, tình cảm giữa chúng ta sớm đã bị ngươi không hề để tâm đi, hiện tại mới đến nhẹ lời nhẹ giọng nói chuyện, kỳ thật ngươi là đến là để cho ta chán ghét sao!” Dương Lam Nhi nói chuyện quá không khách khí, dù sao bọn họ đã vạch mặt, căn bản không cần duy trì hoặc là thỏa hiệp gì nữa.

Mộc Phong nổi cáu, hết lần này tới lần khác lại đánh không lại, chỉ miễn cưỡng nhin: “Ngươi đến cùng muốn như thế nào?”

Gã từ trước đến giờ vẫn không biết rõ, Dương Lam Nhi quyết tuyệt như thế, gã vẫn cho là, cho dù gã có nữ nhân khác, Dương Lam Nhi cũng không sẽ chủ động buông tha tình cảm giữa hai người, dù sao nhiều năm như thế, bọn họ đều chỉ có hai bên.

Nếu như Dương Lam Nhi biết rõ ý tưởng của Mộc Phong, nhất định sẽ càng thêm chán ghét, tình cảm giữa hai người? Đó là nguyên chủ đơn phương với gã đi! Vì cái gì lúc Mộc Phong cùng nữ nhân khác lăn giường, liền không ngấm lại “Tình cảm giữa hai người”?

Quả nhiên, tư duy quý dị của nam chủ, không phải người thường có thể lý giải.

Dương Lam Nhi không vui nhìn gã: “Là người muốn thế nào mới đúng, ta đã nói rất rõ ràng, đừng tới tìm ta phiền toái, mọi người ai đi đường nấy.”

Người này đầu óc không bình thường, căn bản nói không thông, Dương Lam Nhi cũng lười nói, dù sao nàng không tiếp kẻ bạo lực này.

Buồn cười là, Mộc Phong là lúc đánh không lại mới nghĩ đến bầu vú giao tình mà thôi, gã từ lúc mới bắt đầu đã lựa chọn dùng bạo lực để giải quyết, nếu không phải nàng luyện võ có một chút thành tựu, hiện tại gã sẽ bỏ qua cho nàng sao?

Nói xong, Dương Lam Nhi cũng không để ý tới nữa Mộc Phong, xoay người tiếp tục đi về phía siêu thị, còn lưu lại một câu nói: “Không biết rõ là ai nói mượn tiền liền trả, hiện tại đã hơn một tháng, đến cái bóng tiền cũng không thấy, Mộc Phong, hạn cuối của người càng ngày càng vô cùng lớn đi!”

Mộc Phong nhìn bóng lưng Dương Lam Nhi thân nhiên rời đi, tức giận đến ngực phập phồng, thở gấp gấp nhiều lần mới hơi chút bình tĩnh lại, lòng tràn đầy bạo ngược cùng tàn nhẫn.

“Tâm tình người nếu lại bất bình như thế, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.” Thanh âm của hệ thống vẫn không biết từ chốn nào vang lên như cũ, tựa hồ cũng không quan tâm kí chủ sẽ như thế nào.

Mộc Phong cường chế tâm tình, đột nhiên nghĩ đến: “Có khả năng, nàng cũng nhận được một cái hệ thống cùng loại hay không? Nếu không, một người trước khi học đại học không có luyện võ, như thế nào lên cấp mau như thế? Ta có thể cảm giác được cảnh giới của Đồng Phương Y, lại hoàn toàn không cảm giác được đẳng cấp của nàng.”

“Không có khả năng, dựa theo quy tắc của không gian, ta đã xuất hiện ở cái thế giới này, hệ thống khác là không vào được. Hơn nữa, trên người nàng cũng không có hơi thở của đồng loại!”

“Kia, Dương Lam Nhi này đến cùng là thế nào?” Lòng Mộc Phong tràn đầy nghi hoặc, lại biết, trong khoảng thời gian ngắn gã đừng nghĩ đến tìm Dương Lam Nhi đòi ảnh chụp về. Không chỉ như thế, gã còn phải xem chừng hai nữ nhân khác, đặc biệt là Đồng Phương Y, nàng ta căn bản không phải là đối thủ của Dương Lam Nhi, đường đột ra tay, chỉ biết chọc giận nàng.

Hiện thời, Mộc Phong đã không dám dùng ý tưởng ban đầu đến phán định hành vi của Dương Lam Nhi, thủ đoạn của Dương Lam Nhi căn bản không phải loại gã hiểu rõ, hơn nữa, dứt khoát quyết đoán, còn một kích tất trúng, nhắm thẳng vào người uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiến hành tự học

Triệt để cùng Mộc Phong vạch mặt, tâm tình Dương Lam Nhi cũng tốt hơn, loại căn bã nam này, nàng thực sự không muốn nhìn thấy, nếu không liền nhin không được muốn ngược gã một trận.

Vốn nàng không muốn đối địch với gã, dù sao đối với một người có đại vận khí, thắng bại khó liệu, mọi người đường ai nấy đi liền tốt.

Hết lần này tới lần khác, những người khác không phải là không đi trêu chọc, liền có thể lần tránh được triệt để.

Có người làm việc quá đáng, nàng lại không phải là nguyên chủ, không thích đứng im mặc người vôn về chà xát, cho nên, mâu thuẫn xung đột là tất nhiên, mọi người cuối cùng thành thù.

“Được rồi, cùng Mộc Phong chống lại, mặc kệ kết quả, cũng coi như báo đáp nguyên chủ một hồi nhân quả đi!” Dương Lam Nhi sau khi suy nghĩ thông suốt liền thoải mái hơn, đi vào siêu thị, cảm nhận được một cỗ khí lạnh đập vào mặt, tâm hạ quyết định, chỉ vì biểu hiện hôm nay của Mộc Phong, nàng liền không nên ngoan ngoãn chờ gã ra tay mới phản kích.

Ban này lúc vừa mới rời đi, ánh mắt sau lưng kia liền biểu lộ sự oán độc vô cùng rõ ràng, một khi cảnh giới của Mộc Phong tăng lên, chắc chắn sẽ không bỏ qua nàng. So với việc chờ gã nhất định tìm tới tận cửa, còn không bằng phòng ngừa chu đáo, bắt đầu chủ động xuất kích sớm một chút.

Nếu đã là kẻ địch, còn nhân từ nương tay cái gì?

Dương Lam Nhi một bên chọn đồ ăn vặt, một bên nhớ lại chi tiết trong nguyên văn.

Thừa dịp hiện tại trực tiếp đem Mộc Phong giết? Dương Lam Nhi tạm thời không có nghĩ tới, bởi vì lúc hệ thống mở ra, có đưa tặng Mộc Phong túi quà cho tân thủ, bên trong có hai cái bù nhìn thể thân, có thể bảo vệ Mộc Phong hai lần, tương đương cho gã có ba cái mạng.

Một lần đánh giết không chết, Mộc Phong chỉ biết đề phòng hơn, cũng càng bị áp chế lại càng hăng, huống chi trong hệ thống kỳ thật tồn tại không ít vật để bảo vệ tính mạng, nếu như gã quyết tâm chống chọi, rất khó triệt để giết được gã.

Như thế, chỉ có thể đi sớm một bước phá hoại một chút cơ duyên của gã, trở ngại bước chân gã thăng cấp, về phương diện khác, chính mình vẫn phải nỗ lực luyện công như cũ, tranh thủ sớm ngày tiến vào Luyện Khí kỳ, quả đấm lớn mới là đạo lý cứng rắn.

Hạ quyết tâm, trong lòng Dương Lam Nhi cũng không có gánh nặng gì, làm nữ phụ ác độc, nàng không muốn làm bia đỡ đạn cho người khác, vậy thì phải cố gắng lôi người khác làm bia đỡ đạn, vốn là nàng muốn bình an vô sự, xem tình huống này liền biết đó là không thể nào.

Người không đánh ta ta không phạm người, người bắt nạt đến cửa, thì hoàn trả gấp mười lần, Dương Lam Nhi nàng từ trước đến giờ đều không phải là người dễ sống chung.

Nhắc theo một bao đồ ăn vặt về phòng cho thuê, Dương Lam Nhi móc mấy tính xách tay ra, nhét thẻ vào mạng, bắt đầu sửa chữa con đường du ngoạn của chính mình.

Thị trường đồ cổ Phan Gia Viên ở Kinh Đô, cái địa phương này nhất định phải đi, Mộc Phong ở trong này cũng có được không ít đồ tốt, dùng để đổi cũng tốt, dùng để bán lấy tiền cũng được, tóm lại là có chỗ tốt.

Chợ Đen ở Kinh Đô, cái này cần người dẫn đầu, cần dòng dõi nhất định mới có thể đi vào, Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút, quyết định đến thời điểm lại xem tình huống.

Tóm lại, Kinh Đô liền làm trạm thứ nhất, Mộc Phong ở cái địa phương này liền có được vật, nàng lại không có hệ thống, cho dù không thể lấy về toàn bộ, cũng có thể đem vài cái trọng yếu đoạt đi trước.

Lập xong kế hoạch, Dương Lam Nhi lại tìm một trang web trao đổi về Y học nổi danh, đi vào dạo.

Cái thế giới này không có sách lậu, hệ thống mạng cũng rất quy phạm hoá, một cái chứng minh thư, chỉ có thể có một cái quý danh, hai cái nick nhỏ, thông dụng trên toàn bộ võng mạng, ở trên internet gửi thư, nhắn lại, không có khả năng giống như đời trước, ngay cả nói chuyện cũng phải cẩn thận.

Hiểu rõ mấy điểm này, Dương Lam Nhi đem quý danh mà nguyên chủ thường dùng chuyển thành nick nhỏ, hai cái số khác cũng đăng kí, một cái làm sử dụng quý danh, một cái lưu lại dự trữ.

Dùng quý danh của chính mình - - Thiên Ngoại Hữu Khách, đồ bộ lên trang web Y học, Dương Lam Nhi trước xem loại dán nhãn miễn phí.

Nhờ sự giúp đỡ của hệ thống mạng quy phạm hoá ở thế giới này, rất nhiều thứ phải trả tiền mới có thể xem là hành vi bình thường, ý thức của dân chúng cũng không có sách lậu, hoặc là muốn xem miễn phí vừa nói, ý thức bản quyền tăng cường, nhượng dân chúng đều cho rằng, trả tiền mới là chính quy, mới lại có nhiều thứ đồ tốt.

Đặc biệt là này loại nhãn có chứa kỹ thuật, không chỉ tích lũy được lợi nhuận, còn phải trả tiền.

Dương Lam Nhi nhanh chóng xem loại dán nhãn miễn phí, phát hiện nội dung xác thực rất bình thường, bên trong bụng hơi có chút hàng, đều không thể nào đề ý.

Nạp ít tiền vào quý danh của chính mình, Dương Lam Nhi lại khó khăn, quý danh này nàng mới lập lên, tích lũy ở trong trang web Y học lại thật ít ỏi, mỗi lần vào chỉ có đưa một điểm, căn bản đạt không đến tiêu chuẩn loại dán nhãn xem trả tiền.

Sau khi bắt đầu đi dạo một vòng, Dương Lam Nhi phát hiện, trong trang web kỳ thật có rất nhiều nhiệm vụ, nếu hoàn thành, có thể có được điểm tích lũy cùng một chút kim tệ của trang web, có thể dùng để chống đỡ tiêu trả hao phí loại nhãn xem trả tiền.

Bất quá, nhiệm vụ phân đẳng cấp, tình huống này của Dương Lam Nhi, chỉ có thể bắt đầu từ cấp thấp nhất.

Hưng trí bừng bừng điểm vào nhiệm vụ nền tảng, Dương Lam Nhi phát hiện, tất cả đều là một chút vấn đề cơ bản nhất về kiến thức Y học, hoặc là nhận diện thảo dược.

Đối với người đã đọc nhiều rất nhiều thư tịch, lại đã gặp qua là không quên được như Dương Lam Nhi mà nói, hoàn toàn không thành vấn đề.

Đặc biệt là nhận diện thảo dược, ở vấn đề người khác xem là khó giải đáp nhất, đối với Dương Lam Nhi mà nói, là tiện nghi nhất, hoàn toàn đưa tích điểm.

Bất quá, nhiệm vụ nền tảng không có trả kim tệ, Dương Lam Nhi cũng thuận tiện nhận lợi nhuận tích lũy, một buổi tối từ hàng Tiểu Bạch lên tới hàng Kém Cỏi, nàng bày tỏ đã thỏa mãn.

Trang web có vô số người chằm chọc thăng cấp quá khó, nàng điên cuồng làm nhiệm vụ như thế, chỉ sợ có rất ít.

Thăng cấp xong, Dương Lam Nhi tạm thời bỏ nhiệm vụ xuống, chính mình đi dạo một lần những nhãn có thể xem xong, vẫn chưa thỏa mãn tiến vào không gian nghỉ ngơi.

Thật không hổ là nhân trả tiền xem kỹ thuật, cho dù chỗ liên quan đến nội dung còn không là tính cao thâm, cũng làm cho nàng được lợi rất nhiều.

Trước mắt, nàng cần không phải là cao thâm, mà là nền tảng, chút ít nhãn cấp thấp này vừa lúc hợp.

Bồi dưỡng đủ tinh thần xong, Dương Lam Nhi sớm tỉnh mơ từ không gian đi ra, đi thẳng đến sân bay, hai giờ sau, liền đứng ở trên mảnh đất Kinh Đô.

Tìm cái nơi hẻo lánh không người, Dương Lam Nhi thả ra linh thức, kiểm tra đủ lâu, không có camera, không có những người khác, không có con mắt ẩn núp xong mới nhanh chóng đem con xe Phi Mã đỏ của mình tung ra ngoài.

Phi Mã là nhãn hiệu xe hơi của thế giới này, vẫn như Audi ở kiếp trước, có quý có tiện nghi, Dương Lam Nhi đối với khoản này, tuyệt đối không coi là tiện nghi.

Bất quá, Kinh Đô không thiếu nhất là người có tiền, khoản xe loại hình này rất bình thường, ném vào trong đồng xe của hào môn, liền ngâm cũng sẽ không bắt chấp một cái.

Dương Lam Nhi lên xe, trước mở ra hướng dẫn, mặc dù trước khi đi nàng đã đem bản đồ điện tử học thuộc lòng, nhưng có hướng dẫn vẫn khá hơn một chút, đỡ phải xuất hiện khác biệt, làm cho nàng không biết rõ phải đi nơi nào.

Thời gian còn chưa tới giữa trưa, Dương Lam Nhi lựa chọn phổ món ăn bình dân ở Vương Phủ Giếng, chuẩn bị đi càn quét một bữa mỹ thực, chờ tới xế chiều lại đi an bài.

Chen chúc trong nội thành, cũng không dễ tìm cái nơi hẻo lánh không người, Dương Lam Nhi liền dừng xe ở bãi đậu xe ngầm, một mình đi dạo phố.

Hiện thời tất cả trường học đều đã nghỉ, du khách đến Kinh Đô du lịch đặc biệt nhiều, còn có người địa phương đi ra ngoài chơi, một con phố món ăn bình dân này quả thực chật kín cả người.

Dương Lam Nhi đầu đầy hắc tuyến nhìn nhìn đám người, có chút trù trừ, nàng không quá muốn đi vào địa phương mà toàn người chen người như thế.

Cuối cùng, Dương Lam Nhi nhắm mắt theo đuôi đi một đoạn, mua chút mỹ thực ném xong, liền xoay người rời đi, dù sao cũng không thể nào ăn no, vẫn là đi sớm một chút thôi, nhiều người quá huyền não, làm cho nàng lão cảm thấy bên tai ong ong, rất không ưa thích.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Vận khí thật tốt

Từ con phố ồn ào đi ra, Dương Lam Nhi tùy tiện tìm cái chỗ sạch sẽ ăn cơm trưa, rồi thần nhiên đi Phan Gia Viên.

Phan Gia Viên là thị trường đồ cổ mọi người đều biết, có quán tạm thời mở ra, cũng có cửa hàng nổi danh.

Còn như thật giả này nọ, tất cả mọi người minh bạch, chín phần đều là giả, sửa mái nhà dột cái gì, những năm gần đây đã rất khó nghe đến.

Liên tục tìm nhiều cái vật phẩm thật thật giả giả, Dương Lam Nhi phát hiện, linh thức của mình cũng có diệu dụng của nó, chỉ là so với hệ thống thì không được chính xác như vậy, hơn nữa, hệ thống quét hình, là có vật tham khảo, nàng lại là dùng mắt tìm.

Cuối cùng, Dương Lam Nhi phát hiện, chính mình cũng không hiểu xem đồ, có nhiều thứ cho dù phát hiện là thật, cũng không biết đến tột cùng có lai lịch ra sao, xem ra, nàng còn phải tìm mấy quyển sách nói về đồ cổ xem một chút mới được.

Bất quá, chi cần là thật liền tốt, Dương Lam Nhi mua vài món xong, mới phát hiện nàng chơi như thế cũng không thể được.

Sau lưng Mộc Phong có chur nữ, phần lớn trong nhà đều rất giàu, tùy tiện vung ra ngàn tám trăm vạn đều là tiền tiêu vật, tự nhiên có thể để cho nam chủ vừa ý cái gì thì mua cái đó.

Dù sao có tích lũy là có thể đổi thứ đồ tốt khác, nói cho cùng là không thiệt thòi.

Nhưng nàng hiện tại muốn cướp thứ của Mộc Phong, không nói toàn bộ, chính là một phần nhỏ trong đó đều quá sức, bởi vì nàng không có kim chủ trả thù lao cho a!

Tiền để dành ở trong tay chỉ còn hai vạn khối, Dương Lam Nhi kinh sợ, chính mình tương đối thiếu tiền.

Mặc dù trong không gian kỳ thật có chút đồ cổ tầm thường, thật giống như tổ tiên thuận tay giữ lại, phỏng đoán chính ông ấy đều không nhớ rõ. Nhưng vật phẩm có thể vượt xa sự kiện lịch sử kia, Dương Lam Nhi cũng không dám tùy tiện lấy ra, nàng thà rằng để trong không gian ‘Sinh năm mốc’.

“Xem ra, phải tìm cơ hội nghỉ lại chuyện tiền lợi nhuận.” Dương Lam Nhi thương cảm, chỉ bán thức ăn, cũng không bù nổi nòng tiêu hao như thế, mua đồ cỡ chính là rất phí tiền, người bình thường căn bản chơi không nổi, huống chi, nòng còn không giống Mộc Phong có thể đổi này nọ để đáp lại.

Ôm lấy vài món vật phẩm nhỏ bản thân nghịch ngợm mua về, Dương Lam Nhi tìm cái khách sạn vào ở, bắt đầu suy tính muốn kiếm tiền như thế nào.

Đem tiểu thuyết ở thế giới trước truyền bá đến dị thời không này cho mọi người thưởng đọc? Được rồi, kỳ thật chính là đạo văn, nhưng Dương Lam Nhi lại ghét bỏ thời gian quá dài, ngắn nhất cũng phải sau một hai tháng, nếu muốn có hồi báo lớn, thời gian lại càng kéo dài, qua một thời gian ngắn nữa Mộc Phong sẽ đến Kinh Đô, khi đó rau củ vàng đều đã nguội lạnh.

Kịch bản? Đường như hơi nhanh chút, nhưng có thể bán đứt, giá cả sẽ không quá cao, còn nếu chia vốn mà nói, thời gian tiền về cũng quá dài.

Đợi chút... Dương Lam Nhi đột nhiên nhớ tới mình tình nhìn thấy hôm trước, dường như Diệp Nhạc Luân vì đánh thắng vào cấp Ca Thần, nên đang thu thập ca khúc ở khắp nơi, nhưng trực tiếp bán đứt, nòng vẫn không cam lòng như cũ a!

Suy tính trước mắt bản thân còn đang thiếu tiền, khẩu vị của Dương Lam Nhi liền càng lớn, không phải là một cái bán đứt giá đơn giản liền có thể đuổi đi.

Tạm thời không thể nghĩ ra cách tốt hơn, Dương Lam Nhi quyết định trước tìm Diệp Nhạc Luân nói chuyện giá cả, ra album, như thế nào cũng so với kịch bản tiểu thuyết tới cũng nhanh hơn, lại thêm, kế hoạch kiếm tiền ngắn hạn, nòng có thể suy tính ở mặt khác.

Lên mạng tra xét hành tung mới nhất của Diệp Nhạc Luân một cái, đúng lúc, y cũng đến Kinh Đô chuẩn bị khai diễn nhạc hội.

Dương Lam Nhi cười cười, quyết định trực tiếp tìm tới cửa đi, không thông qua trên web trao đổi phương thức.

Sau khi hạ quyết tâm, Dương Lam Nhi tạm thời không thể nghĩ ra biện pháp kiếm tiền ngắn hạn nhanh chóng, liền đi trang web trao đổi Y học tiếp tục làm nhiệm vụ, xem nhân, học tập.

Buổi tối, Dương Lam Nhi rất có hào hứng đi dạo chợ đêm ở gần đó, đồng dạng cũng có không ít mỹ thực có thể nhắm nháp.

Đoạt cơ duyên của Mộc Phong, thực tế là bởi vì cùng gã kết thù, vì bản thân tranh thủ nhiều thêm một phần tỷ lệ sinh tồn, bất quá nếu là thật sự đoạt, Dương Lam Nhi cũng không rối rắm, bài trên tay nòng cũng không tính là kém, bất quá chưa chắc liều mạng với nam chủ tộc phát.

Cho nên, ở thời điểm nên thoải mái, Dương Lam Nhi cũng chơi đến rất tự nhiên, đi dạo chợ đêm vui chơi giải trí, một đường thanh thân.

Tuyển một sạp thịt nướng, gọi không ít thịt, từ từ ăn, Dương Lam Nhi càng có hứng thú nhìn người đến người đi.

“Ông chủ, thêm một bình sữa đậu lạnh.”

Một cái thanh âm truyền vào lỗ tai của Dương Lam Nhi, làm cho nòng không khỏi theo tiếng nhìn lại, tựa hồ có chút quen tai a!

Từ lúc bắt đầu luyện võ, ngũ giác của Dương Lam Nhi liền nhạy cảm quá mức, thanh âm này mặc dù đã có sức đè thấp một chút, những nòng rất xác định, đã nghe qua.

Nhiều mày nhìn người đứng trước sạp thịt nướng đang gọi thức ăn, mắt kính to, mũi, có chút râu ria, tựa hồ làm ra nguy trang rất lớn, nhưng Dương Lam Nhi cũng không cần thò ra linh thức cũng đã rất vui vẻ, buổi chiều còn đang nhắc tới người, thế nhưng lại cứ gặp gỡ như vậy, trời cũng muốn cho nòng nhận chỗ tiền lợi nhuận từ người này sao?

Người kia thực là thân nhiên, đường đường chính chính ra đường ăn cái gì đó, còn nhìn chung quanh, trực tiếp hướng cái bàn nhỏ của Dương Lam Nhi đi tới.

Dương Lam Nhi quan sát bốn phía một lần, người khác đều là nhiều người một bàn, chỉ có nòng là một người, thân còn ở nơi hẻo lánh, quả nhiên là chỗ đại minh tinh vô ý thức lựa chọn.

Nghiền ngẫm nhìn Diệp Nhạc Luân ngồi ở bên cạnh mình không hề lộ diện mạo thật sự, Dương Lam Nhi có cảm giác vận khí mình hôm nay thật tốt, đợi tí nữa có nên đi mua vé xổ số hay không?

Diệp Nhạc Luân bị ánh mắt nhỏ của cô nương bên cạnh này nhìn đến trong lòng bồn chồn, chẳng lẽ mình giả dạng thành dạng này cũng bị nhận ra? Chẳng lẽ gặp gỡ fan cuồng của mình? Nếu không ánh mắt sao có thể sắc bén như thế?

“Khụ, em gái nhìn thức như thế làm cái gì?” Diệp Nhạc Luân có chút hối hận bản thân đã chọn cái bàn này: “Khó được ngồi cùng một bàn, nếu không thức thức mời người ăn?”

Dương Lam Nhi nhất thời nhịn không được, phì một tiếng cười, ở trong ánh mắt khảm trương của Diệp Nhạc Luân, đè thấp thanh âm buồn cười: “Ta nói vị thức thức này, ta không phải là loli, đừng đến gần, mặt khác, đại minh tinh, người đừng tưởng rằng người mời ta ăn một bữa, ta cứ bỏ qua cho người tiện nghi như vậy.”

Quả nhiên bị nhận ra, Diệp Nhạc Luân bất đắc dĩ cực kỳ, nha đầu này đều mọc một đôi mắt gì vậy?

Bất quá, Diệp Nhạc Luân cũng xác định, nha đầu này căn bản không phải fan của y, ánh mắt không có sùng bái, tâm tình cũng quá bình tĩnh, vậy nòng tính

kể y cái gì?

“Vậy ngươi muốn thế nào?” Diệp Nhạc Luân bắt đầu tính toán, cấp cho chỗ tốt gì, mới để cho nha đầu này không ồ ào.

“Chớ khẩn trương, tuyệt đối là sự tình ngươi ta hai bên cùng có lợi, hiện tại đừng quên, ngươi mời khách.” Dương Lam Nhi cười hắc hắc, đối với ông chủ cảm thức ăn đã nướng xong đi lại đây nói: “Ông chủ, chiếu theo những món ta vừa gọi, đến thêm một phần nữa.”

“Toàn bộ?” Ông chủ kinh dị, nhìn trước mặt Dương Lam Nhi chỉ còn dư lại hơn phân nửa thịt nướng.

“Àn, toàn bộ, gấp phải thúc thúc, thúc thúc ta muốn mời khách.” Dương Lam Nhi chỉ chỉ Diệp Nhạc Luân, mắt sắc xem khỏe miệng mặt mày của y run rẩy, đáy lòng quá vui mừng.

“Nguyên lai các ngươi quen nhau a, tốt lắm, muốn một bình sữa đậu nữa không?” Ông chủ cao hứng cười một tiếng, nhân cơ hội đẩy mạnh tiêu thụ.

“Đến một chai đi!” Diệp Nhạc Luân chủ động mở miệng, tâm tư còn đang đi dạo trên câu hai bên cùng có lợi của Dương Lam Nhi.

Chờ sữa đậu ra, thịt nướng của Diệp Nhạc Luân cũng bùng ra được một chút, y ăn này nọ, liền nhin không được: “Cái sự tình gì mà hai bên cùng có lợi? Ngươi không phải là người trong vòng luẩn quẩn này đi!”

“Không phải là, bất quá ta vốn là chuẩn bị gần nhất tìm đến chỗ ngươi, thuận tiện kiếm ít tiền lời, không nghĩ tới, ở chỗ này đụng phải chính chủ, vừa vặn.” Dương Lam Nhi trông mất hơi híp, cảm thấy thịt nướng trong đĩa càng thêm phần mỹ vị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Công phu sư tử ngọam

“Tôi tìm ta?” Diệp Nhạc Luân không hiểu, nàng nếu đã không phải là người trong vòng, như thế nào muốn tìm đến y? Không phải sẽ trở thành bị fan xử lý sao?

Dương Lam Nhi cũng không nhiều lời, cười nhẹ vừa ăn thịt nướng, một bên bắt đầu hừ hừ.

Vốn Diệp Nhạc Luân còn không có để ý, cho rằng Dương Lam Nhi còn đang thừa nước đục thả câu, nhưng rất nhanh, y liền hiểu, cũng tinh tế lắng nghe.

Hừ vài câu trong ‘Hôn tạm biệt’ của Trương Ca Thần ở đời trước, Dương Lam Nhi cười nói riu rít nhìn Diệp Nhạc Luân.

Cuốn album ‘Hôn tạm biệt’ của Trương Ca Thần này, cho dù là vài chục năm sau, cũng vững vàng xếp hạng vị trí album Hán Ngữ dễ bán nhất trong nước, nước ngoài có chuyển sang bản tiếng anh, càng làm cho bài hát kia thêm một lần nổi tiếng, bởi vậy thấy rõ mị lực của album này, bài hát này, Dương Lam Nhi cũng không tin Diệp Nhạc Luân không động tâm.

Quả nhiên, Diệp Nhạc Luân mới vừa nghe được tâm liền ngứa sốt ruột khó nén: “Đoạn sau đâu? Đoạn sau đâu? Có đầy đủ một ca khúc sao?” Y cuối cùng minh bạch, câu hai bên cùng có lợi kia của Dương Lam Nhi là có ý gì.

Vấn đề ngu ngốc y cũng không nhiều hỏi, nếu đã vốn phải tìm y, kia lại hỏi có muốn bán cho y hay không liền thuận tụy là dư thừa.

“Đương nhiên là đầy đủ, đến ca từ đều đã chuẩn bị tốt.” Dương Lam Nhi lại hừ hai câu phần cao trào, câu được con mắt Diệp Nhạc Luân đều ngậm đầy ánh sao sáng chói.

Thấy Dương Lam Nhi không muốn lại lộ ra nhiều hơn, Diệp Nhạc Luân thờ phào nhẹ nhõm, đề xuống kích động trong lòng, biết rõ bản thân nên ném ra thẻ đánh bạc: “Một trăm vạn, bán đứt bản quyền.”

Xem Dương Lam Nhi cũng không phải là kẻ dễ lừa dối, Diệp Nhạc Luân trực tiếp ném cái giá cao.

Cho dù là tác giả nổi danh trong nghề làm thơ soạn, cũng rất ít khi có cái giá này.

Dương Lam Nhi cười nhạo một tiếng, lắc đầu, nàng vốn không có sợ hãi, nếu giá cả không hài lòng, nàng không bán là được, nhưng không muốn bán đồ bán tháo thứ đồ tốt.

“Ngươi muốn bao nhiêu?” Diệp Nhạc Luân nhú nhú mày, quả nhiên khó đối phó.

Tùy tiện đi dạo phố liền có thể gặp được một tay soạn ca khúc kinh điển, Diệp Nhạc Luân còn cho là vận khí của mình đến, chưa nghĩ, tiền đồ tốt đẹp này, con đường vẫn là phức tạp.

“Chia ra, mười phần trăm.” Dương Lam Nhi nhướn mày, công phu sư tử ngoạn, ở thế giới không có sách lậu này, mua bán album chính là đầu tư lớn, nhất là vị đại minh tinh này, tuyệt không được chùn tay.

Diệp Nhạc Luân tròn mắt há hốc mồm, tay run lên, thiếu chút nữa đem cái đĩa đang gấp thịt nướng rơi xuống bàn: “Trăm... Mười phần trăm?” Y cho là mình nghe nhầm, nghe nhầm, không phải là mười phần ngàn sao?

“Ân hừ.” Dương Lam Nhi mặt không đổi sắc.

“Người có biết hay không, có là ta cũng mới được cầm ba phần, người muốn một thành? Dựa vào một ca khúc?” Thần sắc Diệp Nhạc Luân cổ quái, không biết rõ tự tin của Dương Lam Nhi từ nơi nào đến.

“Cũng không phải, không phải là một ca khúc, mà là một cuốn album, cầm mười phần trăm, cũng không quá phận.” Dương Lam Nhi không nhả ra chút nào, Diệp Nhạc Luân ký hợp đồng chỉ lấy ba phần, đó là nỗi khổ của y.

“Một cuốn album?” Thanh âm Diệp Nhạc Luân có hơi cao, lập tức cẩn thận nhìn xung quanh một chút, không có dẫn tới chú ý của những người khác, mới thở phào nhẹ nhõm, cẩn thận nói ra: “Tất cả đều là bài hát loại cấp bậc này?”

“Cho dù không phải, thì cũng xấp xỉ.” Dương Lam Nhi mắt cũng không chớp một cái, lập tức tuyên hai ca khúc bản thân đặc biệt thích, cùng thời đại với ca khúc trước, hừ hừ hai câu, khiến con mắt Diệp Nhạc Luân trong nháy mắt lóe sáng.

Xoay người một cái, Diệp Nhạc Luân rồi rầm nói ra: “Thật muốn mười phần trăm?”

“Thiếu một phần cũng không được.” Dương Lam Nhi một bước không cho: “Hơn nữa còn là mười phần trăm phần tiêu thụ, chứ không phải là mỗi lợi nhuận!” Đồ để cho công ty giải trí chơi chữ cùng năng, chuyện này năng phải nói rõ trước, vạn nhất công ty nâng giá thành lên, năng chẳng phải là kiếm ít đi rất nhiều?

“...” Diệp Nhạc Luân hoàn toàn bị nghẹn, cô nương này chào giá cũng độc a!

Dương Lam Nhi cũng biết rõ Diệp Nhạc Luân không làm chủ được, sau đó hai người ăn ý không có tiến thêm một bước thương lượng nào nữa, chỉ trao đổi số điện thoại, chuẩn bị tiến thêm một bước đàm phán.

“Tạ ơn đại thúc mời khách.” Dương Lam Nhi trêu chọc nói ra, dẫn tới khóe miệng Diệp Nhạc Luân co lại mãnh liệt, như thế nào liền biến thành “Đại thúc”? Y có già như vậy sao?

Bất quá, Diệp Nhạc Luân cũng phát hiện, cô nương này thật có thể ăn, còn tưởng rằng năng có ý muốn y phải mời khách mới gọi thêm một phần, ai biết, năng thể nhưng lại ăn hết.

“Yêu cầu của người ta sẽ tận lực tranh thủ.” Diệp Nhạc Luân nghiêm mặt nói.

“Không cần quá để ý, ha ha, nhiều nhất ta không bán.” Dương Lam Nhi cười nói, quả nhiên thấy sắc mặt Diệp Nhạc Luân đột biến, vị này dường như ở Ảnh Đan cũng hỗn được không tệ a, về mặt này, quả phong phú.

Diệp Nhạc Luân vội vã trở về thương thảo chuyện album, cũng rất nhanh cùng Dương Lam Nhi tách ra.

Cười nhìn thân ảnh vội vàng của Diệp Nhạc Luân, Dương Lam Nhi lấy điện thoại di động ra, đem đoạn ghi âm vừa rồi lưu lại.

Mặc dù này thế giới không có sách lậu, ý thức bản quyền cũng cường đại, nhưng một cái công ty mà có tâm muốn giành tác phẩm, năng thực sự không có biện pháp chứng minh tốt hơn, những ca khúc kia đều là của năng, cho nên cần phải có tâm phòng bị người, năng trước nên làm có chút chứng cứ mới được.

Đương nhiên, nếu cái công ty giải trí kia thực có can đảm giành tác phẩm của năng, năng tuyệt đối sẽ không bấm bụng bấm dạ chịu thiệt, liền dám nâng ra vài cái Ca Thần nghẹn chết bọn họ, có được tài nguyên của một thế giới, năng cũng không tin còn tạo không ra vài Ca Thần.

Cho nên, Dương Lam Nhi đem rất nhiều đường lui nghĩ cho rõ ràng, liền chờ công ty giải trí ra chiêu. Năng dù sao cũng là người thế đơn lực bạc, không thể quá nhẹ nhàng dễ dàng cùng công ty đối kháng.

Dạo phố xong, Dương Lam Nhi vừa lòng thỏa mãn trở lại khách sạn, vừa mới vào nhà, liền nhận được điện thoại của Diệp Nhạc Luân, người này hiệu suất làm việc còn thật cao.

“Người muốn hai bài hát?” Đối với cái yêu cầu này, kỳ thật Dương Lam Nhi cũng không nghĩ đến, nếu có thể vô căn cứ khiến công ty đáp ứng cái loại điều kiện chia ra đó, trừ phi là bản thân Diệp Nhạc Luân tự mình mở công ty.

“Ân, công ty không quá tin tưởng, đối với giá cả người muốn cũng không hài lòng, trước đưa hai bài hát, để bọn họ nhìn một chút.” Diệp Nhạc Luân nghe qua Dương Lam Nhi hừ hừ, tự nhiên trong lòng có nhạc phổ, cũng không thể khiến đám người trong công ty kia tin tưởng.

Huống chi, điều kiện của Dương Lam Nhi, đó là đoạt thức ăn ở trong miệng của công ty.

Kỳ thật Diệp Nhạc Luân vì cuốn album này đã kéo thật lâu, thu được không ít ca khúc, nhưng đều không hài lòng lắm, phát thành album tầm thường cũng không tệ, nhưng dùng để đánh thẳng vào cấp Ca Thần, thì còn kém quá xa.

Cho nên, đối với sự hết lòng của Diệp Nhạc Luân, cho dù ra giá quá cao, công ty cũng không trực tiếp cự tuyệt.

Mười phần trăm lợi nhuận, so sánh cùng một cái Ca Thần, đích xác không đáng giá được nhắc tới.

Bởi vậy thấy rõ, ở trong cao tầng công ty giải trí của Diệp Nhạc Luân, cũng rất có ánh mắt nhìn xa.

“Muốn đưa không phải là không thể được, bất quá, ta không tin công ty của ngươi, ca khúc ta lấy ra, cuối cùng bị các ngươi trực tiếp dùng thì làm sao bây giờ?” Không phải do Dương Lam Nhi không nghĩ ngợi thêm, ở cái thế giới này, loại chuyện như vậy chỗ nào cũng có, mặc dù có rất nhiều là bôi đen cùng tung tin vịt, nhưng có nhiều là chân thật, không có lừa làm sao có khối.

“Yên tâm, công ty của ta xem như là công ty tốt nhất trong giới giải trí, chút danh tiếng mà cũng không có thì cũng không phát triển đến bây giờ, hơn nữa, ta có thể cam đoan với ngươi, nếu cuối cùng không có thỏa đàm, ta sẽ đem tác phẩm trả lại cho ngươi.” Diệp Nhạc Luân thận trọng hứa hẹn, nói cực kỳ chân thành.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi nhủ mảy, ca khúc vốn là nàng đem cho Diệp Nhạc Luân, là hướng tới của thanh âm y, nếu phẩm chất của y cũng tốt, nàng sẽ càng thêm cam tâm tình nguyện.

Bây giờ nhìn lại, người này tính tình cũng không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Một ngàn vạn một cái mạng

Mặc dù chuyện còn không thành, nhân phẩm của Diệp Nhạc Luân đến cùng như thế nào vẫn không thể xác định, nhưng theo một câu hứa hẹn này, Dương Lam Nhi nguyện ý đánh cược một lần.

Đem hai bài hát chuyển cho Diệp Nhạc Luân, Dương Lam Nhi vẫn lưu lại một tay như cũ, cũng không có chuyển qua bản đầy đủ, dù sao, chỉ cần có nhân lực, cũng có thể nhìn ra nguyên do, nếu không có nhân lực, bản đầy đủ đồng dạng không cần dùng.

Sau đó, Dương Lam Nhi rộng rãi phối hợp, căn bản đem chuyện của Diệp Nhạc Luân này ném ở sau đầu, một bên đi dạo trang web trao đổi học tập y thuật, một bên tìm kiếm cơ hội kiếm tiền.

“Ngạch... Mộc Phong thế nhưng liền đến Kinh Đô sớm như thế?” Lúc Dương Lam Nhi đi dạo chợ đêm xong quay về khách sạn, chợt thấy một cái thân ảnh quen thuộc, theo dõi đến vùng ngoại thành, mới phát hiện nam chủ lại gặp gỡ phiền toái.

Kỳ thật, trong văn căn bản không có đề cập tới thời gian Mộc Phong đến Kinh Đô, chỉ biết là kỳ nghỉ hè, Dương Lam Nhi sở dĩ cảm thán như thế, là vì nàng còn không có kiếm được tiền lãi đâu!

Mộc Phong lần này đến Kinh Đô, là theo Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi đến, tự nhiên không thiếu tiền. Cho dù hiện tại gặp gỡ chút phiền toái, cũng là cơ hội thăng cấp của y, đối thủ đều là làm bia đỡ đạn mà đến.

“Mộc Phong đúng không, cách Đông Phương Y xa một chút, bất quá chỉ là một tiểu tử nghèo, ngươi có tư cách gì làm con rể của Đông Phương gia?” Một nam tử mặc áo sơ mi quần tây hàng hiệu, đầu nhuộm sắc đỏ sinh sự, rõ ràng chẳng ra cái gì cả, lại vô cùng bóng loáng, vừa nhìn liền biết cấp bậc rất cao.

“Ngươi là ai?” Mộc Phong mặt mộc, lạnh lùng nhìn người này, hệ thống sớm đã nhắc nhở gã có người theo dõi, cho nên cố ý đi đến vùng ngoại thành này, chỉ là người đến có cảnh giới cao hơn so với gã, nhưng ở trên đường gã đã khấn cấp đổi một ít đồ vật, đủ để ứng phó chút đối thủ tự đại này.

“Vị hôn phu của Đông Phương Y, Thiệu Trạch.” Nam nhân này khinh thường nhìn Mộc Phong, tựa hồ hoàn toàn không có đem con cháu cháu nhỏ này nhìn ở trong mắt.

Nghe vậy, không chỉ là Mộc Phong, có là Dương Lam Nhi cũng nhìn nam nhân này nhiều hơn hai mắt, ngũ quan rất tuần tú, xem ra so với Mộc Phong còn anh tuấn hơn, hơn nữa gia thế tương đồng, là võ giả cấp ba, so với Đông Phương Y cũng không kém bao nhiêu, cũng được cho là nhân sĩ tuổi trẻ tài tuấn.

Mặc dù vẻ mặt kia có chút kiêu căng làm cho người ta chán ghét, nhưng người ta có tài sản để kiêu căng, Đông Phương Y không phải cũng dựa vào gia thế công lực giống vậy mà bung cái khuôn cách cao ngạo sao? Dương Lam Nhi liền buồn bực, rõ ràng hai người đó là tám lạng nửa cân, vì cái gì Đông Phương Y liền chướng mắt cái nam nhân mà ở khắp các phương diện so với Mộc Phong còn tốt hơn đâu? Ngược lại đi theo một cái nam nhân phải cùng các nữ nhân khác cùng nhau chia sẻ?

Chẳng lẽ phải tranh mới là tốt nhất? Hoặc là thiên tài đi vào thời kỳ phản nghịch, không thích an bài trong nhà, cho nên, thấy vị hôn phu thế nào cũng đều không vừa mắt?

Dù sao, Dương Lam Nhi cũng không hiểu loại logic này, Mộc Phong trừ có được bàn tay vàng, tương lai so với nam nhân này lại càng huy hoàng, đích xác trước mắt nhìn không ra ưu điểm khiến Đông Phương Y lựa chọn Mộc Phong.

“Tập đoàn Thiệu thị?” Khóe miệng Mộc Phong dẫn một cái nụ cười, đảo mắt nhìn về một phía khác, dường như kẻ này mới là người đuổi theo gã lúc trước, còn Thiệu Trạch là nửa đường đột nhiên gặp: “Người là ai?”

“Ha ha, xem ra, người rất có khả năng a, khắp nơi đều chọc? Đồng Cường, nam nhân của Văn Khiết Nghi.” Đồng Cường xem ra cao lớn thô kệch, nhưng lớn lên lại chẳng hề thô cuồng, đoán chừng là do luyện công pháp đặc thù, khiến dáng người tỏ ra trắng kiện, nhưng rất có cảm giác an toàn.

Bất quá, Đồng Cường xác thực không có nổi tiếng như Thiệu Trạch cùng Mộc Phong, xã hội hiện thời này, lưu hành mỹ nam.

Mộc Phong cười: “Ta như thế nào chưa nghe nói qua, Khiết Nghi có nam nhân?” Bởi vì Văn Khiết Nghi không thể tập võ, ở nhà cũng không được sủng ái, về nhà lần này, cũng là mang theo thực lực mà về.

Đương nhiên, ở trong mắt Dương Lam Nhi, thật ra là về để khoe khoang, một người không thể tập võ, đột nhiên có thể luyện võ, còn tiến triển nhanh chóng, muốn khiến Văn gia nhìn lại nhiều lần, lại cướp đoạt tài nguyên của một vài gia tộc.

“Hon nữa...” Mộc Phong không có hảo ý: “Lần đầu tiên của Khiết Nghi là cho ta!”

Lời nói này có thể giết tâm, hon nữa tương đối chọc trái tim, đặc biệt là gã còn ý tứ sâu xa nhìn thoáng qua Thiệu Trạch, rất rõ ràng là nói cho vị hôn phu này, vị hôn thê của người đã cho người đội nón xanh.

Dương Lam Nhi thiếu chút nữa bị chán ghét, ở trong mắt Mộc Phong, phỏng chừng tất cả những gì có thể lợi dụng gã đều không buông tha, gã muốn chọc giận hai người, lợi dụng tốt sơ hở của họ, nhưng lựa chọn điểm này thật là làm cho người ta châm chọc, dù gì cũng là nữ nhân của người, có thể có chút tôn trọng sao?

Này tính cái gì? Được tiện nghi còn khoe khoang sao?

Cho nên nói, Dương Lam Nhi xem thường tên nam nhân Mộc Phong này, nói dễ nghe là trí tuệ, nói khó nghe, liền là không từ thủ đoạn nào, gã thật sự có đem hai đóa hoa khô của trường đề trong lòng sao?

Đương nhiên, hai đóa hoa kia nguyên ý, chuyện không liên quan gì đến Dương Lam Nhi, nàng chỉ là càng thêm thấy rõ ràng nhân phẩm không hạn cuối của Mộc Phong.

Quả nhiên, Thiệu Trạch so với Đồng Cường còn giận hơn, nam nhân của Văn Khiết Nghi, dù sao cũng là Đồng Cường tự nhận, nhưng vị hôn phu Thiệu Trạch này, lại là hai nhà thừa nhận, cũng đã làm tiệc đính hôn.

Lão bà danh chính ngôn thuận còn chưa kết hôn liền bị người khác ngửi, là nam nhân đều chịu không nổi.

Vì vậy, Thiệu Trạch trong nháy mắt cuồng bạo, cũng không nói nhảm nữa, lén người liền hướng Mộc Phong oanh qua.

Dương Lam Nhi kinh ngạc, Đồng Cường này to con, thế nhưng bạo lực còn không thể so với mỹ nam Thiệu Trạch nhỏ yếu này, loại tỉ lệ thị giác nhập siêu này, khiến người ta bỗng chốc không kịp phản ứng.

Đồng Cường này, xem ra giống như là không có bối cảnh gì, chiêu thức cũng không có kết cấu gì, chỉ có một thân cây mạnh.

Quyền pháp của Thiệu Trạch quả là mãnh liệt, nhưng thân dưới không quá ổn.

Đương nhiên, này là cái nhìn của Dương Lam Nhi, đối với người bình thường mà nói, đó chính là cao thủ. Bí tịch trong không gian của nàng, tất cả đều là tồn tại cao cấp nhất tại phạm trền lúc trước, tự nhiên không hiểu nổi khổ công pháp thất truyền của hiện tại.

Hiện tại Mộc Phong, cùng Đồng Cường không sai biệt lắm, nhưng xa xa vẫn không phải là đối thủ của Thiệu Trạch, bất quá, gã có vũ khí bí mật.

Bên trong hệ thống trao đổi, có rất nhiều thứ, vũ khí công nghệ cao nhiều không kể xiết, cho dù cấp bậc có chút thấp, nhưng cũng không phải là võ giả cấp thấp ở hiện tại có thể đối kháng.

Vì vậy, trong ánh mắt kinh ngạc của trong tối ngoài sáng, Mộc Phong móc ra một khẩu súng, bắn ra không phải là viên đạn, mà là một đám ánh sáng trắng chói mắt.

Hai phát, gọn gàng đem hai người khó lòng phòng bị trực tiếp miểu sát, khiến Dương Lam Nhi nhìn thấy mà vô cùng trầm mặc.

Nói hai bên đều thiệt hại, lại khiến Mộc Phong phá rồi lại lập, cuối cùng lên cấp đâu? Thoải mái thu phục đối thủ như thế, như thế nào tăng trưởng thực lực được?

Im lặng nhìn Mộc Phong đem mọi thứ trên người hai người vợ vết xong, tiếp theo liền nghênh ngang rời đi, thủ pháp thuần thực này tuyệt đối đã làm qua nhiều lần.

Dương Lam Nhi ở trong không gian thay một bộ quần áo, rồi mới xuất hiện ở cách đó không xa, nhìn nhìn bên ngoài, chỗ Mộc Phong vừa mới đi qua, tựa hồ rơi xuống một tấm thẻ.

Mi mắt nhảy lên, Dương Lam Nhi đi lên đem tấm thẻ kia nhặt lên, sờ thấp mũi trên đầu, chậm rãi hướng hai cổ “Thi thể” kia đi đến.

Thế nhưng không có huy thi diệt tích, thế nhưng cứ như vậy mà đỉnh đặc đề hai cổ thi thể nằm đây sao? Mộc Phong đến cùng là tâm quá rộng, hay là không sợ người tìm tới cửa? Dù sao cũng đều là đưa chỗ tốt cho gã đi!

Đá đá “Thi thể” của Thiệu Trạch, Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng: “Một ngàn vạn, cứu người một cái mạng.”

Mộc Phong đến cùng không phải là xuất thân chuyên nghiệp, đường bán không có chuẩn như vậy, Đồng Cường là vận khí tệ, trực tiếp bị một súng xuyên tim. Mà Thiệu Trạch sao, vận khí hơi tốt hơn một chút, chỗ bị thương còn cách trái tim, tạm thời là hơi thở mong manh, còn không có triệt để tắt thở.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Nhìn có chút hả hê

Bất quá, vũ khí Mộc Phong dùng là vũ khí năng lượng, năng lượng đó có nhiệt độ cao trực tiếp phá hư rất nhiều tổ chức của thân thể, còn chảy máu không ngừng, không quá mười phút, Thiệu Trạch chết chắc.

Chuyện này phát sinh là ở vùng ngoại thành, lại là buổi tối khuya, dưới tình huống bình thường, có rất ít người sẽ đi ngang qua, cho nên, trong sách, Thiệu Trạch chính là chết như thế, bị người Thiệu thị phát hiện thi thể, chậm rãi tìm hiểu nguồn gốc, tra được đến trên người Mộc Phong.

Đương nhiên, khi đó đã muộn, khi đó thực lực của Mộc Phong đã không thấp, Thiệu thị cho dù mời rất nhiều sát thủ, cũng không công mà lui. Ngược lại bị Mộc Phong bắt được cơ hội, trực tiếp giành tập đoàn Thiệu thị.

Có tài sản này, hơn nữa trao đổi khoa học kỹ thuật ở bên trong hệ thống, nam chủ nhảy lên trở thành phú nam, bất quá vài năm, tài sản duy trì liên tục tăng trưởng, trở thành phú hào đứng đầu thành Hoa Hạ trong bóng tối, thậm chí có thể xếp vào thứ tư của toàn cầu.

Thiệu thị đáng thương, đích thực hoàn toàn là Bò Tát đi đưa chỗ tốt cho nam chủ.

Thiệu Trạch lúc này, chỉ còn treo một ngum khí cuối cùng, căn bản vô lực nói chuyện, toàn thân cũng không thể động đậy.

Mơ hồ nghe được lời nói của Dương Lam Nhi, trong nháy mắt Thiệu Trạch bộc phát ra dục vọng mưu sinh, phỉ sức mờ mắt ra, lại chỉ thấy một cái bóng mơ hồ, thanh âm lại là không phân biệt nam nữ.

Trùng mắt nhìn, Thiệu Trạch tự nhiên nguyện ý dùng tiền mua mệnh, bất quá một ngàn vạn mà thôi, đến tiền tiêu vật của y cũng có thể trả nổi, chớ nói chi là Thiệu thị.

Dương Lam Nhi nhướn mày, lấy ra ba cây ngân châm, nhắm ngay vào trái tim của Thiệu Trạch, thủ pháp hơi có chút không thạo ghim xuống, sau đó đưa vào một luồng chân khí bảo vệ trái tim.

Muốn triệt để trị liệu cho Thiệu Trạch, năng trước mắt là không có biện pháp gì, nhưng năng có thể treo mệnh của y lên, có thể kiếm tiền, có thể cấp Mộc Phong ngọt ngào, năng tự nhiên tận hết sức lực.

Làm xong biện pháp treo mệnh, Dương Lam Nhi móc ra di động cũ trước kia, nhét vào một cái sim không đăng ký, thay Thiệu Trạch kêu xe cứu thương.

Viết xuống một dãy số của một tấm thẻ ngân hàng, Dương Lam Nhi đem giấy nhét vào trong tay Thiệu Trạch: “Một ngàn vạn, cũng đừng nuốt lời, nếu không, cái mạng này của người ta liền có biện pháp thu hồi lại.”

Nói xong, Dương Lam Nhi đi vào chỗ bóng tối tiến vào không gian, nhìn Thiệu Trạch bị xe cứu thương đưa đi, sau đó còn có người đến nhặt xác cho Đồng Cường, chờ trời tờ mờ sáng mới ra không gian, lặng lẽ trở lại khách sạn.

Dương Lam Nhi không sợ kia tấm thẻ sẽ bại lộ cái gì, cái đó là chi phiếu vô danh nhờ Trương Tiêu hổ trợ lấy tới, chỉ cần có tiền có quan hệ, thứ đồ chơi này kỳ thật cũng không khó lấy được.

Hơn nữa, năng đã ăn mặc kiểu trung tính (*không nam không nữ), còn dùng mũ che mặt, xong mới xuất hiện ở trước mặt Thiệu Trạch, mặc kệ y khi đó

có thể nhìn rõ hay không, cũng không thể nhận ra nàng.

Trở lại khách sạn, Dương Lam Nhi lấy cái thẻ đen kia ra nhìn, đột nhiên nhớ tới, trong tiểu thuyết có viết, cái thẻ giới này kỳ thật còn có Thẻ Giới Ngầm mà người bình thường không biết rõ, còn sắp đặt giấy thông hành, giống nhau phải có được người quen giới thiệu, mới có thể có được bằng chứng.

Mà loại giấy thông hành này, còn phân đẳng cấp, từ thấp đến cao theo thứ tự là sắt, đồng, hợp kim, bạc, vàng, kim cương, ngọc.

Ở trên Thẻ Bạc mới được ghi tên, kia đều là cao thủ một phương, giang hồ nổi danh.

Dưới Thẻ Bạc trở xuống, không ghi tên, cũng không có tài liệu, cơ bản ai có được cũng có thể dùng.

Tựa hồ, Mộc Phong từ trên thân Đồng Cường, liền có được một tấm Thẻ Bạc, bởi vì không có bối cảnh cùng gia thế tốt đẹp, bản thân Đồng Cường cũng rất liều mạng, cho nên thăng cấp rất nhanh, đem giấy thông hành của chính mình thăng lên tới cấp Thẻ Bạc.

Dương Lam Nhi quan sát cái thẻ đen trong tay một chút, dường như, cái này hẳn là cấp Thẻ Sắt thấp nhất đi!

Sau lưng Thiệu Trạch có tập đoàn Thiệu thị, luyện võ kỳ thật không thiếu cái gì, thẻ này hẳn là y làm ra để chơi đi.

Móc ra mấy tính xách tay, tìm trang web trên thẻ, đồ bộ lên vừa nhìn, mới phát hiện, tấm Thẻ Sắt này căn bản chưa bị kích hoạt, nói cách khác, căn bản chưa bao giờ dùng qua.

Trong nội tâm Dương Lam Nhi vui mừng, lập tức dựa theo quá trình đăng kí, kích hoạt, lại điền chút tài liệu.

Thăng cấp Giấy thông hành, cơ bản nhất chính là tại trên trang web tiếp nhiệm vụ làm, một khi tích lũy tới trình độ nhất định, liền có thể thăng cấp.

Mà những nhiệm vụ này, đẳng cấp thấp nhất đều có rất nhiều tiền tài hồi báo phong phú.

“Ha ha, cũng thật giống như lính đánh thuê, quả nhiên nhiệm vụ gì cũng đều có.” Mắt Dương Lam Nhi sáng rực lên, cảm giác mình tìm được phương thức kiếm tiền nhanh chóng.

Nhiệm vụ trên web không nhiệm vụ nào mà không có giá, thậm chí ngay cả giết người đều có, chỉ cần xuất nổi giá.

Mộc Phong có được Thẻ Bạc của Đồng Cường, cho nên mỗi khi Thiệu thị ở trên mạng ban bố nhiệm vụ truy sát, gã liền sớm biết, tự nhiên có chuẩn bị.

“Ồ, tìm kiếm một gốc cây Dã Nhân Dự trăm năm, thế nhưng ra giá một trăm hai mươi vạn? So với bán cho được đường Phi Long có thể cao hơn nhiều a!” Dương Lam Nhi nói thầm, hiện thời xã hội này, đừng nói Dã Nhân Dự trăm năm, chính là vài chục năm cũng ít gặp, rất nhiều đều là trồng trọt ra.

Vật hiếm có mới là quý, tự nhiên không thể so sánh nổi, một số người không thiếu tiền, nhưng là thiếu này nọ, có tiền mà không mua được, từ đó liền tiếp kéo giá lên.

“Thiên Sơn Tuyết Liên, năm mươi năm, một trăm vạn một đóa?” Dương Lam Nhi xem nhiệm vụ, phát hiện được liệu ở trên trang web này, có thể bán ra đặc biệt giá cao.

“Xem ra, thế giới võ giả, kỳ thật rất thiếu được a, phỏng đoán rất nhiều người đều nghĩ lấy ra để phụ trợ tu luyện, bị kích ngay tại đây, phần lớn hoang dã đều đã tuyệt tích.” Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, lại cũng không có cảm giác gấp gáp thiếu tiền.

Thiên Sơn Tuyết Liên nàng bây giờ còn không có, đồ chơi nhỏ này không thể mua được hạt giống, người động lòng không chỉ có nàng a!

Bốn tháng trôi qua, Nhân Sâm trong không gian của nàng, như cũ đã có trăm năm.

Nhiệm vụ giết người, Dương Lam Nhi tạm thời không suy tính, xuyên việt một hồi, lại tu tiên, nàng đến cùng vẫn là tin vào nhân quả, vì ít tiền mà vô duyên vô cớ giết người, nàng sợ hồi báo.

Nhìn kỹ rất nhiều quy tắc của Thẻ Giới Ngầm một lần, Dương Lam Nhi cảm giác mở rộng tầm mắt, dùng Thẻ Sắt mở một cái tủ sắt ở một cái ngân hàng có liên quan, tiếp nhiệm vụ xong, có thể đem vật phẩm nhiệm vụ bỏ vào bên trong, trang web tự có người đến thu cùng xác nhận nhiệm vụ.

Cuối cùng, tiền thưởng của nhiệm vụ sẽ trực tiếp chuyển vào bên trong chi phiếu có liên quan, trang web chỉ lấy một phần trăm làm tiền thuê.

Dương Lam Nhi chọn tự nhiên là cái chi phiếu vô danh kia làm liên quan, một ngum khí tiếp nhiều cái nhiệm vụ tìm được liệu.

Mặc dù loại nhiệm vụ tìm được liệu này, đều yêu cầu có niên đại tương đối cao, nhưng trong không gian nàng có, còn đủ để đạt tới yêu cầu.

Buổi trưa, Dương Lam Nhi thân nhiên đi ngân hàng xác định, đem vật phẩm nhiệm vụ tự động bỏ vào tủ sắt, buổi tối, tin nhắn liền nhắc nhở nàng, tiền thưởng của nhiệm vụ đã đến nơi, tổng cộng lãi hơn ba trăm vạn, so với trực tiếp bán cho tiệm thuốc cũng có giá cao hơn, an toàn hơn.

“Hiệu suất này, so với thực tế cũng cao hơn nhiều.” Khóe miệng Dương Lam Nhi nhếch lên, lập tức đi Phan Gia Viên bắt đầu càn quét, thị trường đồ cổ vào buổi tối, so với ban ngày càng náo nhiệt hơn.

Ở trong quá trình cân quết, một ngàn vạn của Thiệu Trạch kia cũng đến nơi, Dương Lam Nhi lại càng vui vẻ ra tay thêm xa xỉ, cảm giác có tiền để tiêu xài, thật tốt...

Đồng thời dùng tiền, Dương Lam Nhi còn có rảnh rang nghĩ đến, hiện thời Thiệu Trạch còn không có chết, Thiệu thị cũng sẽ không dễ dàng buông tha Mộc Phong đi!

Không chỉ có tăng quan hệ với Đông Phương Y này, còn có năng lượng vũ khí mà lúc cuối cùng Mộc Phong đã hiển lộ ra, cho dù là trong Thế Giới Ngầm cũng không có, Thiệu thị làm kinh thương nhiều năm, sao lại không thêm thường?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Sửa mái nhà dột ở Chợ Đen

Nghĩ tới có chút hả hê, Dương Lam Nhi lại không cho rằng Thiệu thị có thể đối phó được Mộc Phong.

Không ngoài vấn đề số mệnh nhân vật chính của Mộc Phong, hệ thống giao dịch của gã quả thật cũng làm cho người khó lòng phòng bị, đừng nói người bình thường căn bản không biết rõ bản tay vàng của gã, dù có biết rõ, cũng không rõ ràng bên trong hệ thống của gã đến cùng có những thứ gì, tự nhiên khó đối phó.

Thiệu thị có tiền, nhưng giá trị võ lực không coi là cao, ngay từ đầu đối phó Mộc Phong, khẳng định còn khinh thường, không trực tiếp phái ra người mạnh nhất trong gia tộc, một bước sai từng bước sai, chỉ cần cho Mộc Phong thời gian, rất nhanh, Thiệu thị liền không có người nào là đối thủ của Mộc Phong.

Còn như nhiệm vụ ban bố trong Thế Giới Ngầm, cũng đồng dạng, cho dù có cao thủ tiếp, cũng chưa chắc đối phó được hậu thủ tầng tầng lớp lớp của Mộc Phong.

Thiệu thị muốn thứ trên tay Mộc Phong, chắc chắn sẽ không trực tiếp giết, phải bắt được nguyên văn nam chủ, so với giết gã còn càng khó.

Dương Lam Nhi cao hứng, đơn giản cũng là vì có Thiệu thị khiến cho Mộc Phong ngọt ngào, kết quả như thế nào, quan hệ cùng nàng đều không tính là lớn.

Từ Bác Cổ Trai đi ra, trên tay Dương Lam Nhi mang theo một cái đèn rách nát, giống như là đèn lồng cổ, thứ đồ chơi này cũng khiến nàng mất toàn bộ tám mươi vạn.

Kỳ thật, đèn này là Áo Ảnh Đèn đại danh鼎鼎 trong lịch sử, nếu được thắp sáng, sẽ có hình chiếu xuất hiện, phẳng phát như phim hoạt hình trắng đen, một màn tiếp một màn, tự động diễn giải chuyện xưa.

Thứ này là đồ trong truyền thuyết, là thứ mà các Khảo cổ học liên tục hoài nghi có tồn tại thật hay không.

Dương Lam Nhi nhắc đèn trên tay, vốn là rách mướp, còn xác định là đồ cổ, liền sẽ không có ai thật sự đi thắp sáng nó, cho nên liên tục không có người phát hiện ra cái bí mật này.

Ngược lại Mộc Phong có được hệ thống, lại nhìn thấu ảo diệu trong đó, mua xong, ở trong hệ thống đổi được không ít tích lũy, khiến tích lũy của Mộc Phong bỗng chốc giàu có lên.

Ở trong hiện thực, cái này vốn là quốc bảo có một không hai, đừng nói tám mươi vạn, tám triệu vạn cũng đáng.

Ở trong hệ thống, là vì kỹ thuật trong đó, đó là thứ mà hiện đại căn bản không thể phục chế, thậm chí, đến phân tích cũng không làm được.

Mấy ngày hôm trước nàng đi ngang qua Bác Cổ Trai nhiều lần, nàng đã sớm nhìn đến cái đèn được miêu tả trọng điểm trong tiểu thuyết, đáng tiếc nhắm tịt, giá cả kia khiến người ta chùn bước.

Hôm nay kiếm tiền, Dương Lam Nhi lập tức đến mua, mắt cũng không chớp cái nào.

Vốn là sửa mái nhà dột, nàng tự được chỗ tốt, còn khiến Mộc Phong không được một số tích lũy lớn, kia liền thiếu đổi được bao nhiêu thứ đâu?

Vui sướng hài lòng vừa mới đi ra khỏi Bác Cổ Trai không xa, Dương Lam Nhi đột nhiên trông thấy người quen ở phía xa xa, vội vàng đi vào cửa hàng bên cạnh, giả bộ xem xét đồ cổ bên trong.

Mộc Phong, thế nhưng đến, bên cạnh còn có Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi.

Dương Lam Nhi may mắn chính mình ra tay mau, chỉ sợ chậm một bước nữa, Áo Ảnh Đèn này lại rơi vào tay của Mộc Phong.

Chờ ba người Mộc Phong trực tiếp tiến Bắc Cỗ Trai, Dương Lam Nhi nhấc theo đèn lập tức rời đi Phan Gia Viên, có thể cần quét nàg đều đã mua, không thực sự nhận ra được, chỉ có thể nói trong mắt nàg không đủ, dù sao đã đoạt không ít tích lũy của Mộc Phong, cũng nên thấy đủ.

Phần lớn đồ này, lấy Dương Lam Nhi đang học tập kiến thức đồ cổ mà nói, tạm thời còn nhận không ra, bất quá thần thức nói cho nàg biết là hàng thật, giá cả cũng không đắt, liền thuận tay mua lại.

Kế hoạch của mình đã hoàn thành được không sai biệt lắm, Dương Lam Nhi quyết định trong khoảng thời gian ngắn không đi Phan Gia Viên nữa.

Bất quá, Dương Lam Nhi đối với Chợ Đen ở dưới lòng đất của Kinh Đô có hứng thú không nhỏ, có Thẻ Sắt làm giấy thông hành, cho dù không có người giới thiệu, nàg cũng có thể đi.

Nói trắng ra, Chợ Đen này vốn là thị trường giao dịch thực tế ở Thế Giới Ngầm, rất nhiều thứ ở bên ngoài nhìn không thấy, thậm chí có chút đồ chơi nhỏ không biết rõ, ở thị trường dưới mặt đất này cũng có thể phát hiện.

Đối với cái này, không chỉ là Hoa Hạ, ở những quốc gia khác cũng có tồn tại đồng dạng, hơn nữa còn được quốc gia thừa nhận cùng bảo vệ.

Dù sao, Thế Giới Ngầm cũng là tính toàn cầu, không có đạo lý nói chỉ mỗi quốc gia có Thế Giới Ngầm, cái khác lại sạch sẽ, một chút cũng không có.

Ở trên web của Thế Giới Ngầm tuần tra một vòng, nhận được địa chỉ Thế Giới Ngầm ở Kinh Đô xong, Dương Lam Nhi tiến vào không gian nghỉ ngơi cùng học tập, đợi đến chạng vạng ngày thứ hai mới đi ra.

Nhìn trong tấm gương của gian phòng, Dương Lam Nhi hít sâu một hơi, vận hành Súc Cốt Công, trở mắt nhìn mình từ vóc dáng 1m67 cao gầy, biến thành dáng người 1m55 nhỏ nhắn xinh xắn.

Vốn là mặt trái xoan trũng ngỗng, mắt sáng răng trắng, hơn nữa khí chất linh hồn, là một bộ khuôn cách nữ thần ngự tỷ, sau khi công lực chuyển hóa, có điều chỉnh rất nhỏ xuống, biến thành dạng loli hài nhi mặt tròn hai má mấp.

“Phốc, cái này mới thật là biến sắc đi!” Nhìn cô gái nhỏ trong gương hoàn toàn không có bóng dáng của bản thân, Dương Lam Nhi nhin không được cười nói.

Cảnh giới dịch dung tối cao, chính là toàn thân lại không tìm được một chỗ giống trước, nàg cũng không tin còn có người nhận ra được bản thân. Vì công phu này, nàg ở trong không gian cũng đã rèn luyện nhiều năm, cuối cùng có thể vận dụng thuần thục.

Hải lòng quan sát chính mình một phen, sắc mặt Dương Lam Nhi cứng đờ, dường như, thân thấp đi không ít, y phục vốn có liền không quá thích hợp a!

Không có biện pháp, Dương Lam Nhi trước đành chọn một chiếc váy để mặc, đi trên đường Chợ Đen, tiến vào mấy nhà giữ độc quyền bán hàng, chọn vài bộ y phục thích hợp thay ra, mới tính là không có sơ hở rõ ràng.

Bản thân Chợ Đen là ở dưới mặt đất, cho nên cũng hình tượng gọi là Thị trường dưới đất, nhưng đường vào lại có rất nhiều.

Dương Lam Nhi không lựa chọn ở khách sạn cách đường vào gần nhất, mà là chọn một địa phương nhìn thoải mái hơn, một quán rượu cấp năm sao.

Đều là đường vào, ở quán ăn đêm cùng sân nhảy quán bar là nhiều nhất, nhưng người vào cũng hỗn loạn, Dương Lam Nhi không rất ưa thích địa phương hỗn tạp như vậy.

Từ quán rượu cấp năm sao tiến vào, nhiều nhất là mở một gian phòng, tiêu thêm ít tiền mà thôi, có thể được cái thanh tĩnh.

Vào gian phòng xong, Dương Lam Nhi gọi quản lý đại sảnh, sau đó đưa ra giấy thông hành Thẻ Sắt.

Các nhân viên phục vụ căn bản đều không biết rõ này nọ, chỉ có xác định địa phương ở chỗ quản lý đại sảnh, mới tính lĩnh phân công việc này, làm người bí mật mở cửa tiến vào Chợ Đen ở trong bóng tối.

Quản lý đại sảnh là một vị mỹ nữ, dáng người tương đối khá, trên bảng tên trên ngực viết cái tên cực kỳ tục khí, Vương Lệ.

Chỉ thấy Vương Lệ cười một tiếng với Dương Lam Nhi, tiếp nhận Thẻ Sắt xong, dùng bộ đàm trong tay quơ quơ, chỉ nghe “cách” một tiếng xong, mới đưa tấm Thẻ Sắt kia cho Dương Lam Nhi.

“Vị mỹ nữ kia, hiện tại muốn đi vào sao?” Thái độ Vương Lệ lại cung kính, nàg ta tự nhiên biết rõ, có thể có giấy thông hành này, lại dám độc thân tiến vào chỗ kia, thì không phải là người bình thường, thậm chí so với người có quyền thế càng làm người kính sợ hơn.

Trời biết tiểu loli không sợ hãi lại vô hại này có bản lĩnh gì? Nàg ta chỉ là người dẫn đường bình thường, có lẽ nhìn không đến dị thường.

Có chút tò mò nhìn nhìn bộ đàm trên tay Vương Lệ, nguyên lai còn có thêm chức năng vào sao?

“Ân, hiện tại đi.”

“Kia, mời đi theo ta.”

Đi theo Vương Lệ tiến vào thang máy, Dương Lam Nhi hiềm lạ nhìn nàng ta lại dùng cái bộ đàm bên ngoài bình thường kia quét một cái tại chỗ nào đấy, sau hai tiếng ‘Tích tích’, thang máy thể nhưng xuất hiện một cái nút biểu hiện phụ lầu mười tầng vốn không tồn tại, dường như cái nút bình thường, chỉ có đến phụ lầu hai a!

Vậy không phải là ở trong này còn có từ phụ lầu ba đến phụ lầu chín? Dùng làm cái gì? Tư duy của Dương Lam Nhi phát tán, vẫn còn tự hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Du lịch thị trường

Dường như biết rõ Dương Lam Nhi nghi hoặc, Vương Lệ cũng rất khéo hiểu lòng người, liền tùy ý nói: “Thị trường xây cực kỳ kiên cố, cho nên xâm nhập vào lòng đất.”

Nói cách khác, phụ lầu ba đến phụ lầu chín trong đó, thực tế là không tồn tại.

Dương Lam Nhi tinh ngộ, Chợ Đen này, ‘Chôn’ được thật đúng là sâu a!

Tốc độ thang máy cực nhanh, chỉ chớp lát sau liền mở.

“Mỹ nữ nếu là muốn trở về, dùng giấy thông hành xoát một cái này bên trong liền có thể.” Vương Lệ chẳng hề đi ra, chỉ chỉ cho Dương Lam Nhi vị trí quét thẻ.

“A!” Dương Lam Nhi nhướn mày, thị trường dưới đất không người bình thường biết được này, thật đúng là rất nhiều kiến thức.

Địa phương này rất rộng rãi, nhìn chung quanh một chút, tựa hồ cũng không có thiếu thang máy, đối ứng với địa phương bản thân đi ra, trên mặt có bảng khu H và chữ số 3, hẳn là đường vào phân ra không ít khu vực cùng xếp số, dễ dàng cho người quay về.

Có bảng chỉ đường, hướng đi vào thị trường, chỉ có một cái lối đi, Dương Lam Nhi đi theo ước chừng nửa giờ, mới nhìn đến cửa chính thật sự.

Dọc theo đường đi có không ít cái lối đi khác hội tụ đến, nghĩ đến cũng đúng phần đông đường vào, giống như mạng nhện trải lớn ra vậy.

“Thị trường dưới đất này thể nhưng không lờ như thế?” Dương Lam Nhi liên tục kinh dị, lập tức may mắn mình không phải là dân mù đường, nếu là cái loại người dù có bảng chỉ đường cũng lạc đường này một mình xuống, chẳng phải là muốn rồi rầm chết?

Đến đi cửa lớn của Chợ Đen, trông thấy có cái rãnh xác nhận thẻ giống như chỗ ở trong thang máy lúc Vương Lệ chỉ vào, Dương Lam Nhi xuất ra Thẻ Sát xoát một cái, quả nhiên thấy cửa hướng hai bên mở ra.

Ở trong chớp mắt khi cửa mở ra, một loại huyền ảo chỉ có riêng ở thị trường âm âm lọt vào tai, để Dương Lam Nhi đã ngây ngốc đi trong lối đi yên tĩnh một lúc lâu, không hề chuẩn bị mà hoảng hốt, trong đầu có điểm choáng váng.

Thật lâu mới thở nổi, Dương Lam Nhi than một tiếng, chậm rãi bước vào thị trường, hiệu quả cách âm của cửa này thật tốt.

Định thần nhìn lại, cho dù có tiểu thuyết miêu tả làm chán đến, Dương Lam Nhi cũng thật sự kinh hãi, không phải là tận mắt nhìn thấy, còn thật không biết cái loại thành nhô dưới đất giống như Chợ Đen đó đến cùng đồ sộ cỡ nào.

Mặc dù không có cửa hàng, nhưng có sạp hàng được xây dựng chỉnh tề, nhưng thị trường cực giống chợ đêm, đám người lui tới, mua bán thét to, khó trách huyền ảo như thế.

Cho dù người bình thường không biết đến địa phương này, nhưng người tụ tập đến đây vẫn không ít như cũ.

Khách đi đến đây, vừa nhìn cũng biết không phải là nghèo, hàng hiệu bay đầy trời, rất nhiều nơi còn có chứa hộ vệ bảo vệ, không phải là có quyền liền là có tiền.

Trong chợ cũng có bảng chỉ đường, nhận thức rất dễ, Dương Lam Nhi chậm rãi đi tới bên sạp gần nhất, chỉ cảm thấy mở rộng tầm mắt.

Thị trường dưới đất không kiêng kỵ bán thứ gì, rất nhiều thứ bên ngoài bị cấm, hoặc là tuyệt tích, ở bên trong đều rõ ràng thực giá.

Tỷ như, vũ khí là khẩu súng, tỷ như, chút dược liệu hoang dã.

Cho nên nói, khó trách dược liệu hoang dã bên ngoài đều không nhìn thấy, vì đều ở bên trong đây bán giá cao đầu!

Vừa nghĩ tới chính mình bán cho được đường Phi Long ba gốc cây Dã Nhân Dự năm mươi năm, Dương Lam Nhi bóp cổ tay, quả thực quá tiện nghi đúng không? Qua tay cầm đến địa phương này, giá cả liền gấp bội a!

Đương nhiên, thứ được yêu thích quá mức, bên trong này cũng là không còn thấy, nếu không phải là đưa đến phòng đấu giá trong chợ, liền là làm vật phẩm nhiệm vụ trên web, giá cả kia thật cũng không tính là thiệt thòi.

Đồ ở chỗ này, mặc dù lớn phần lớn là thật, nhưng không phải là không có khoa trương.

Có chút đánh dấu cùng hiện vật, kỳ thật khác khá xa, chủ yếu vẫn là nhân lực của người xem.

Dương Lam Nhi đã nhìn thấy trước mặt sập của một hòa thượng, bày đầy bình thuốc, viết nếu không phải là tiểu hoàn đan, chính là đại hoàn đan, hiểu kỳ đi qua nhìn nhìn, nhìn không được co giật khóe miệng.

Có lẽ còn có chút đan còn công hiệu, nhưng so với đan được thật sự còn không biết kém đi bao nhiêu lần, phỏng đoán một phần trăm được hiệu cũng chưa tới.

Nàng liền nói, một miếng tiểu hoàn đan mới có bán một vạn khối, này khó tránh cũng quá tiện nghi đi, còn hiện thời này, chính là nguyên vật liệu đều không bằng chút này.

“Tiểu mỹ nữ muốn mua tiểu hoàn đan?” Hòa thượng kia thấy Dương Lam Nhi chỉ xem, cũng không nói lời nào, liền chủ động mời khách: “Tiểu hoàn đan của bản tự là nổi tiếng thiên hạ, là thuốc tiên chữa thương, có được chẳng khác nào nhiều thêm một cái mạng, mỗi viên chỉ cần một vạn nguyên, đã là bán phá giá lớn học máu a, là vì phổ độ chúng sinh, tích lũy công đức, A Di Đà Phật.”

Nghe vậy, khóe miệng Dương Lam Nhi khẽ co rút, từ ngữ mời khách này, so với mấy viên thuốc này còn hiếm lạ hơn, so với quảng cáo mà truyền hình tuần hoàn đưa tin còn có thứ tự hơn.

“Khụ khụ!” Dương Lam Nhi không biết nên nói cái gì, chỉ là ánh mắt cổ quái nhìn hòa thượng này, bắt đầu hoài nghi, hòa thượng này thật sự là hòa thượng? Không phải là vì mua bán, cạo cái đầu trọc, đổi bộ y phục liền nguy trang đi!

Kết hợp với tiểu thuyết, Dương Lam Nhi liền biết rõ, hòa thượng này nhận ra nàng là người mới, lại rất loli, tuổi tựa hồ không lớn, cho nên có thể mạnh mẽ lừa dối.

Tại trên thị trường này, đừng nói những đan được trong truyền thuyết có hiệu quả kia, liền chỉ là một phần mười, đều là vào phòng đấu giá, trên sập căn bản không mua được cái được quá tốt gì.

Tổ tiên là Y tiên truyền thừa, đối với đạo lý luyện đan, tuyệt đối đạt tới đỉnh cao, cho dù Dương Lam Nhi hiện tại chỉ có thể nhìn đến một phần Trúc Cơ, nhưng một chút thủ pháp luyện đan cơ bản, cũng có thể học tập lĩnh ngộ.

Dương Lam Nhi chợt cảm thấy, trong không gian có được liệu, còn có thủ pháp tu chân luyện đan có thể tham khảo, thực tế, nàng là có thể lấy một chút đan được ra bán, hiệu quả tuyệt đối không thể kém hơn so với trong truyền thuyết.

Chỉ tiếc, nàng đến Luyện Khí cũng chưa tới, trong cơ thể vẫn là nội lực, cũng không phải là Chân Nguyên Lực, căn bản không thể mở ra đỉnh luyện đan ở trong không gian, nếu không, có thể dễ dàng luyện ra được thứ đồ tốt.

Có ý tưởng mua bán đan được, Dương Lam Nhi cuối cùng cảm giác được, chính mình thật sự sẽ không thiếu tiền.

Ý niệm trong đầu bất quá chỉ là mấy giây, Dương Lam Nhi ở trong ánh mắt mong đợi của hòa thượng kia, yên lặng đem bình thuốc để lên sập, lại không tiếng động xoay người rời đi.

Hòa thượng kia ghen, vẻ mặt ngưng ngưng, bắt đầu nghĩ lại thuyết minh của mình, có phải có chỗ nào không ổn hay không, thế nhưng đem người mới thật vất vả đi đến dọa chạy.

Y tự nhiên không biết rõ, bản thân Dương Lam Nhi hiểu đạo luyện đan, vừa người liền biết thành phần lượng dùng của được liệu, thậm chí công hiệu, cho dù y nói đến ba hoa chích choè hơn nữa, cũng không thể nào làm cho nàng đàn độn u mê bỏ tiền.

Kiến thức người mở sập làm ăn khéo mồm khéo miệng, Dương Lam Nhi cũng không dễ dàng đụng vào hàng hóa, có chút tâm ý liền qua xem một chút, nàng sợ bị ép mua ép bán.

Dường như trong tiểu thuyết, nam chủ Mộc Phong lần đầu tiên đến Chợ Đen liền gặp phải loại sự tình khổ bức này, may mà theo đáp đưa tặng phẩm lại là đồ tốt sửa mái nhà đột có được, khiến Mộc Phong trong bóng tối chiếm tiện nghi.

Cả đêm, Dương Lam Nhi mặc dù không có mua cái gì, nhưng là đi dạo đến dị thường thỏa mãn, còn ở khoảng cách gần hiểu rõ một chút tình huống trong Thế Giới Ngầm.

Ngoài dự đoán, trong thế giới võ giả, làm ăn tốt nhất, thế nhưng vẫn là vũ khí nóng, tiếp theo mới là được liệu đan hoàn.

Cái này thấy rõ, cho dù là Thế Giới Ngầm, võ học đến cùng có bao nhiêu xuống dốc, mọi người lại tin tưởng, vẫn là vũ khí.

Gặp hàng hóa, lại thấy không ít người trong Thế Giới Ngầm, Dương Lam Nhi trong bóng tối so sánh, nội tâm có chút nghi hoặc, cảnh giới của nàng đến cùng ở mức nào? Như thế nào mà đi dạo một vòng ở Chợ Đen, không có thấy một người lợi hại hơn mình?

Liền nói vũ khí nóng đi, Dương Lam Nhi một điểm cũng không có hứng thú, bởi vì nàng toàn lực thi triển bộ pháp, kỳ thật hoàn toàn có thể tránh né viên đạn. Những người khác rõ ràng không được, mới có thể mưu cầu danh lợi đối với vũ khí như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Cũng không phải là có một không hai

Trở lại khách sạn, Dương Lam Nhi nằm ở trong phòng trầm tư, đột nhiên nghĩ đến chênh lệch trong không gian.

Dường như, bên ngoài một ngày, không gian một năm, liền tính nàng buổi tối mới tiến không gian, dứt quãng đứng lên, ở trong không gian luyện võ cũng có mấy chục năm đi!

Như thế, cho dù cảnh giới của nàng có cao một chút, cũng rất bình thường a, nghịch thiên là không gian, mà không phải bản thân nàng.

Vì vậy, Dương Lam Nhi lạnh nhạt, một lát, Mộc Phong phải cần không nổi đến.

Đối với thực lực của chính mình cuối cùng cũng có nhận biết đại khái, Dương Lam Nhi yên tâm không ít, không phải là nàng quá mạnh mẽ, mà là võ học ở xã hội hiện đại thật sự rớt xuống quá nhiều.

Thuê cái phòng ở thanh tĩnh chút, Dương Lam Nhi tạm thời cũng không vội đi xa, một bên học tập y thuật cùng đồ cổ, một bên cần cù không tha luyện võ cùng nghiên cứu luyện đan.

Đan dược của Tu Chân giới nàng làm không được, viên thuốc thích hợp với Thế Giới Ngầm hiện đại có thể làm ra một chút, phòng thân cũng tốt, kiếm tiền cũng tốt, đều là một loại thẻ đánh bạc.

Định luyện đan trong không gian không thể dùng, Dương Lam Nhi liền xuống thị trường dưới mặt đất mua một cái bình thường.

Đối với tư chất luyện đan của chính mình, Dương Lam Nhi không có cái khái niệm gì, nhưng mượn thời gian chênh lệch của không gian, thực tế là ba ngày sau, nàng thành công mở một lò tiểu hoàn đan.

Đan dược màu sắc tím đen, êm dịu bóng loáng, xa xa liền tỏa lên mùi thuốc, khiến thần kinh người ta run lên, công hiệu kia, tuyệt đối so với tiểu hoàn đan trong truyền thuyết còn tốt hơn.

“Tài liệu đều giống nhau, công hiệu lại cường đại hơn, vẫn là đừng gọi tiểu hoàn đan, dứt khoát một chút, liền gọi là Tiểu Bỏ Đan đi!” Dương Lam Nhi nói thầm, hoàn toàn không có gọi là tự giác bất lực.

Bởi vì còn bất chước đại hoàn đan luyện chế Đại Bỏ Đan, nên loại trên tay này tự nhiên phải gọi là Tiểu Bỏ Đan mới được.

Tổng cộng khai ba lò Tiểu Bỏ Đan, hai lò Đại Bỏ Đan, Dương Lam Nhi vừa lòng thỏa mãn ra khỏi không gian, chuẩn bị đi phòng đấu giá ở Chợ Đen xem giá thị trường một chút.

Bất quá, còn không đợi nàng ra cửa, một số điện thoại xa lạ đánh tới.

“Người khỏe, Dương tiểu thư, ta là người đại diện của công ty Diệp Nhạc Luân tên Tây Trầm, có thể bớt chút thời gian nói chuyện một chút về album ca khúc không?” Một giọng nam ôn hòa từ từ nói ra, khiến người ta tỏa ra hảo cảm.

Nhưng Dương Lam Nhi lại không hề có cảm giác, ngược lại đối với cái tên người này cảm thấy rất hứng thú, cảm giác rất ít khi nghe được.

Nhìn đồng hồ, hai giờ chiều, vừa vặn đến buổi chiều trà: “Hiện tại có thể, nói chuyện ở đâu?”

Có Thẻ Sắt, kiến thức được tình huống ở Chợ Đen, Dương Lam Nhi đối với việc chia lợi nhuận từ album của Diệp Nhạc Luân đã chẳng vội vàng nữa, nếu không phải cảm thấy Diệp Nhạc Luân không tệ, nàng rất có thể sẽ trực tiếp cự tuyệt phần mua bán này.

Tây Trầm nói địa chỉ, Dương Lam Nhi mở chiếc Phi Mã màu đỏ của mình kia đi đến chỗ đó, vẫn chưa tới ba phút.

Một quán cà phê cấp bậc cao, hoàn cảnh ưu nhã, âm nhạc nhẹ nhàng thư thái, là cái chỗ nghỉ ngơi rất tốt.

Vừa vào cửa, Dương Lam Nhi liền được phục vụ viên dẫn tới vị trí xác định, chứng kiến một nam nhân ăn mặc chỉnh trang (*come, cravat), tuổi hơn ba mươi, mang mắt kính, tướng mạo bình thường, lại nhã nhặn chừng mực, bên trong đôi mắt nhỏ còn lộ ra tia tinh quang.

Xem ra, là người khôn khéo a! Dương Lam Nhi không biến sắc mặt suy nghĩ.

“Dương tiểu thư khỏe, Diệp Nhạc Luân vừa vặn có thông báo, tạm thời không qua được, xin hãy tha lỗi.” Tây Trầm có chút kinh ngạc, mặc dù nghề sĩ nhà mình nói, vị này rất trẻ tuổi, nhưng nhỏ đến mức động lòng người này, vẫn là khiến y cực kỳ không thích ứng.

Hai bài hát kia, thật sự là do vị trước mặt này viết ra?

“Không việc gì.” Trước Dương Lam Nhi đã gặp qua đủ loại kiểu dáng khách nhân, tự nhiên lòng dạ biết rõ, Diệp Nhạc Luân không phải là không đến, mà là không thể đến, loại chuyện đàm phán này, nếu là ca sĩ mang khát vọng mãnh liệt, vậy thì sẽ ở thể hạ phong, còn không bằng không xuất hiện.

Dạng này cũng tốt, năng đỡ phải lo không lay chuyển được nhân tình, mình tình Diệp Nhạc Luân này, cũng cư xử khéo léo ngoài dự đoán.

Sau khi gọi một ly trà sữa, Dương Lam Nhi chờ Tây Trầm mở miệng, đòi trước uống không ít nhãn hiệu cà phê, thực tế năng cũng không thích cái loại cay đắng đó, hiện thời, năng cũng không muốn ngược đãi dạ dày của mình.

Thấy thế, Tây Trầm cảm thấy nhất cách, ở quán cà phê thế nhưng trực tiếp gọi trà sữa, căn bản không chịu hoàn cảnh cùng thông tục trôi buộc, nữ tử này xem ra tuổi không lớn lắm, ngược lại thấp phần tự hạn chế có nguyên tắc, chỉ sợ đàm phán hôm nay không lấy được cái gì tốt lắm..

Không thể phủ nhận, trừ thứ mình thích ra, Dương Lam Nhi xác thực là có ý, năng chính là muốn làm cho đối phương biết rõ, thái độ cường ngạnh cùng với không có chỗ trống để xoay chuyển của mình.

Đối với cái này, năng chẳng hề nghĩ phải nói chuyện nhiều, nếu thành đương nhiên tốt, nếu không được năng cũng không miễn cưỡng, dù sao năng đã có biện pháp kiếm tiền.

Cho nên, Dương Lam Nhi dùng hành động nói cho Tây Trầm biết ranh giới cuối cùng của bản thân, cơ hồ không có khả năng nhượng bộ.

Tây Trầm tuổi còn trẻ đã là người đại diện kim bài trong giới giải trí tự nhiên xem hiểu ý tứ của Dương Lam Nhi, mặc dù kinh ngạc nữ tử này, lại là rối rắm với sự cường ngạnh vô pháp thay đổi kết quả này.

Không tiếng động giao phong một chiêu, Tây Trầm hiển nhiên không hài lòng lắm, cuối cùng vẫn lựa chọn thử xem: “Dương tiểu thư có lẽ không biết rõ, mỗi ngành sản xuất đều có mỗi quy tắc riêng, từ trước làm thơ soạn nhạc cũng không có việc chia lợi nhuận, hưởng chi, hai bài hát này của Dương tiểu thư mặc dù không tệ, thế nhưng cũng không phải là có một không hai, nếu muốn lấy đi mười phần trăm tiêu thụ...”

“... Hưởng chi, tiêu thụ kia chia ra chỉ sợ cần thật lâu mới có thể có kết quả, nếu là bán đứt, lập tức có thể nhìn thấy tiền...”

Dương Lam Nhi một tay chống cằm, tay kia khuấy trà sữa, rảnh rang liền không nói một lời như vậy, giống như cười mà không cười nhìn Tây Trầm chậm rãi nói, không cắt đứt, cũng không vội mà thanh minh.

Cũng không phải là có một không hai? Vậy cũng đáng tiếc, Dương Lam Nhi có thể hiểu, những thứ ca kia của chính mình thật đúng là có một không hai, cho rằng năng chỉ hiểu làm thơ soạn nhạc, cũng không biết thị trường của ngành sản xuất sao?

Hơn nữa, buổi nói chuyện của Tây Trầm rõ ràng là đã điều tra qua năng, nếu không sẽ không ra tay trên ‘Nhu cầu cấp bách’ cần dùng tiền của năng, khuyên năng bán đứt có thể sớm thấy tiền một chút.

Bị vẻ mặt chế giễu của Dương Lam Nhi làm cho nhanh chóng không nói được, Tây Trầm kiên trì đem ý tứ của mình biểu đạt xong, lần đầu tiên cảm giác được đàm phán khó giải quyết như thế.

Chờ Tây Trầm cuối cùng nói xong, Dương Lam Nhi chậm rãi nhấp một hớp trà sữa: “Dạng ca này cũng không phải là có một không hai, rất thường gặp?”

Tây Trầm im lặng, y còn thật vô pháp trái lương tâm gạt đầu.

Không nói lời nào tương đương cam chịu, Dương Lam Nhi cười ra: “Đã như vậy, album dùng để cho Diệp Nhạc Luân đánh thẳng vào Ca Thần tự nhiên không thích hợp, không bằng chúng ta ngừng giao dịch từ đây thôi, các người tiếp tục tìm kiếm ca từ ‘Có một không hai’ cho Diệp Nhạc Luân ca đi.”

Coi kinh điển là rau cải trắng, đây đường cũng có thể nhạt sao? Giới giải trí hiện thời cũng sẽ không thương thức mệt nhọc, ngày càng yếu thế đi.

Tây Trầm ngây ngốc, đối với Dương Lam Nhi đột nhiên đứng lên rồi đi hoàn toàn không có phản ứng, vài ngày này bọn họ xác thực đã điều tra qua Dương Lam Nhi, cho rằng năng rất thiếu tiền, mới có thể dùng cái góc độ này để ra tay, chuẩn bị đem băng giá kinh người kia kéo xuống.

Còn như chất lượng của ca khúc, không thể nghi ngờ, toàn bộ công ty có nhiều người chuyên nghiệp như vậy, lại không người dám nhận bản thân có thể làm thơ soạn nhạc vượt hơn.

Dương Lam Nhi chính là đoán được đối phương tuyệt đối đã điều tra chính mình, đối với loại hành vi không tôn trọng người khác này rất phản cảm, hơn nữa, cho dù tăng giá trả tiền, đối phương cũng bốn cọt quá ác, năng cũng không phải là người quá nguyên tắc nghe không vào.

Cho nên, năng đối với việc mua bán này, đã không còn mong đợi...

Chương 32: Hôm nay không thích hợp giao dịch

Ra khỏi quán cà phê, Dương Lam Nhi lấy điện thoại di động ra xem một chút, sắp đến bốn giờ, hơn nửa lượng điện biểu hiện chỉ còn hai phần trăm.

Khóe miệng cau ra một nụ cười, phỏng đoán còn có thể kiên trì mười phút, vừa vặn, nàng bót phải chủ động tắt máy.

Uống một ly trà sữa hương vị coi như không tệ, Dương Lam Nhi đột nhiên nghĩ đến chuyện mình muốn làm trà sữa thuần khiết tự nhiên, quyết định đi Chợ Đen một lần nữa, liền rời khỏi Kinh Đô, tìm kiếm bò sữa con đi.

Vẫn thay đổi một bộ dạng loli như cũ, từ cái quán rượu cấp năm sao kia tiến vào Chợ Đen.

Dương Lam Nhi tùy ý đi dạo một chút, liền đi phòng đấu giá trong chợ.

Có nữ tiếp tân xinh đẹp thái độ thân thiết đem Dương Lam Nhi dẫn vào một gian thạch thất, chiêu đãi trà ngon cùng trái cây.

Chỉ chốc lát sau, quản lý phòng đấu giá mang một ông già tiều tụy tiến đến.

Quản lý khoảng ba bốn mươi tuổi, vẻ mặt dị thường thích hợp, nhìn thấy Dương Lam Nhi thật thoải mái. Chính là ông già tiều tụy kia thái độ kiêu căng, nhìn nàng bằng vẻ mặt khinh thường, làm người ta không quá sáng khoái.

Đương nhiên, chỉ là đơn thuần không thích mà thôi, cũng sẽ không bởi vì thái độ này, Dương Lam Nhi liền sinh ra sát khí, hoặc là nhăn mặt phát giận.

Bởi vị trước mặt này, bất quá chỉ là người xa lạ hoàn toàn không quen biết mà thôi.

Kỳ thật, đối với một chút tình tiết ở trong tiểu thuyết, Dương Lam Nhi tự giác là không thể lý giải, người có thực lực có ngạo khí, này kỳ thật đặc biệt bình thường, không biết rõ vì sao mỗi lần liền phạm thượng nam chủ, khiến nam chủ thâm hận không thôi, thậm chí từ đây kết thù diệt cả nhà người ta.

Không nói chút người này có khả năng hàng năm ở trong vòng tròn kia, thứ từ nhỏ tiếp xúc có chút bất đồng, có chút ngạo khí cũng thật sự là được dưỡng ra, cũng không phải là nhằm vào ai, chính bản thân nam chủ sau khi có thực lực, cũng không phải một đường nghiền ép người khác qua sao? Gặp gỡ đối thủ tính cách không đáng yêu, không phải cũng là một bộ khuôn cách cao ngạo giống vậy sao?

Cũng không thêm để ý ánh mắt của ông già tiều tụy kia, Dương Lam Nhi đời trước đã gặp qua nhiều khách hàng cố ý làm khó dễ, chỉ là móc ra một cái bình sứ, đưa cho quản lý đang chờ đợi.

Ông già kia dù sao không cố ý làm người khác khó xử, vẻ mặt không quá bình tĩnh mở bình sứ ra ngửi một cái, sắc mặt có chút dừng lại, trong con mắt đục ngầu của lão lóe qua một chút tinh quang.

Ông ta làm chuyên gia kiểm nghiệm thuốc hạng nhất ở phòng đấu giá trong Chợ Đen Kinh Đô, mỗi ngày kỳ thật phải tiếp xúc không ít được, nhưng phê phẩm chiếm chín thành, tiêu chuẩn thật sự có thể đi vào phòng đấu giá, thật là ít ỏi.

Cho nên, vừa mới bắt đầu nhìn thấy Dương Lam Nhi, ông ta cho rằng lại là tiểu hài tử không biết cái gì, cầm thuốc hồng coi làm bảo bối, còn cần phải cầm đến phòng đấu giá để mắt mặt xấu hổ.

Đánh giá một cái, ông ta liền biết chính mình đã sai, lần này gặp phải, tuyệt đối là trân phẩm hiếm thấy.

“Cũng tạm được, miễn cưỡng có thể lên mặt bàn, giá quy định một vạn...” Ông ta nhìn Dương Lam Nhi nói: “Nếu ngươi nguyện ý trực tiếp bán, ta ra mười vạn, tuyệt đối so với ngươi cầm đi bán đấu giá còn cao hơn.”

“Ha ha...” Dương Lam Nhi buồn cười, hôm nay đã lần thứ hai bị người hung hăng ép giá, chẳng lẽ nàng lớn lên liền là một bộ tướng ngu ngốc, tùy tùy tiện tiện có thể bị chiếm tiện nghi?

Sắc mặt của quản lý cũng có chút không đẹp mắt, Đánh Giá sư đoạt công tác định giá của y không nói, lại còn nghĩ trực tiếp thu mua? Nếu không phải sau lưng ông ta không tầm thường, y khẳng định trực tiếp nhăn mặt.

Dương Lam Nhi đã từng làm qua công tác cùng loại, quản lý đang ở đây, tự nhiên sẽ không nhảy vào lúc ông già kia đánh giá, sắc mặt kia trong nháy mắt dừng lại trong mắt nàng.

Nếu dạng này còn đoán không được, ông già kia đang cố ý chèn ép, ngoạn giá thu mua quy định, kia sớm đừng hòng.

“Thì ra là như vậy!” Dương Lam Nhi nhướn mày: “Sư phụ còn nói thứ người để lại cho ta này trân quý đến cỡ nào cỡ nào, cái gì ngàn vàng khó mua đều không hình dung nổi, quả nhiên lừa dối ta, hiện thời thế giới này có thể có cái hàng gì tốt?”

Nghe vậy, trong nội tâm ông già kia vui mừng, cho rằng Dương Lam Nhi quả nhiên không biết phân biệt tốt xấu, nên bán đồ bán tháo. Lại vừa có chút do dự, không biết rõ sư phụ của tiểu cô nương này đến cùng là loại cảnh giới nào? Có thể xuất ra dạng dược này, có đáng giá để ông ta trêu chọc hay không?

Bất quá, câu nói kế tiếp của Dương Lam Nhi, trong nháy mắt đánh ông ta mơ hồ, làm ông ta nểm thử đến như thế nào là một bước thiên đường, một bước địa ngục: “Thời khắc sư phụ còn để lại cho ta những vật này, nếu chỉ miễn cưỡng lên dược mặt bàn? Vậy thì thôi, dù sao là sư phụ cho ta, cho dù thứ này chưa đủ tốt, cũng lưu làm kỷ niệm.”

Nói xong, không đợi ông già hoàn hồn, Dương Lam Nhi liền đem bình sứ thu trở về, cất trong túi chuẩn bị rời đi: “Như thế, quấy rầy.” Những lời này là nói với quản lý.

Ông già kia không có nói thật, quản lý trải qua bản thân để ý cùng thực lực đánh giá lại không đủ, tự nhiên không biết rõ viên thuốc mà Dương Lam Nhi lấy ra đến cùng như thế nào, hiển nhiên lại không muốn vì sự vật không biết này mà đắc tội ông già kia, cho nên quản lý trừ bất đắc dĩ một chút, cũng không có tiếc nuối đặc biệt gì, thái độ tốt đẹp đem Dương Lam Nhi đưa ra khỏi phòng đấu giá, trong lúc vô tình trông thấy khoe miệng nàng nở nụ cười quý dị, nhìn không được có chút xét lại mình, chẳng lẽ y bỏ qua thứ đồ tốt gì?

Chờ ông già đánh giá kia phản ứng lại, vội vàng đuổi theo người, Dương Lam Nhi đã không thấy bóng.

Dương Lam Nhi còn chưa kịp đưa ra thẻ chứng minh, người quen của nàng ở trong Chợ Đen cơ hồ là không có, dù có lòng muốn tra một chút, cũng không từ tra ra được.

Huống chi, Dương Lam Nhi vừa ra khỏi Chợ Đen, liền trả gian phòng ở quán rượu cấp năm sao kia, tìm cái nơi bí ẩn biến trở về bộ dáng ban đầu, sau đó đi thẳng đến sân bay, rời khỏi Kinh Đô, gương mặt loli kia lại không có dấu vết mà tìm, tự nhiên tra không được bất kỳ thứ gì.

“Ân? Hôm nay chắc không thích hợp giao dịch.” Ngồi trên máy bay, Dương Lam Nhi âm thầm thầm thì, hai nhóm người đều muốn chiếm tiện nghi, nhưng nàng biết nàng lại không phải là không phải không thể bán, nên lười đi tốn tinh lực cùng đi ma sát.

Vì vậy, hai lần Dương Lam Nhi đều đi được dứt khoát, căn bản không biết rõ có hai nhóm người ở các loại vũ ngực liên tục, các loại hối hận, trong đó có người còn tương đối vội vàng liên lạc nàng, nhưng di động liên tục tắt máy, nhưng đám người này không sai biệt lắm lần lượt phát hỏa.

Rất nhanh đem hai lần giao dịch thất bại kia vứt ra sau đầu, Dương Lam Nhi đi dạo một vòng trên thảo nguyên, liền thỏa mãn mua được bò sữa con mà mình muốn. Lập tức, lại đi Thiên Sơn dạo một chút, đào được vài đoá Tuyết Liên trông vào không gian, còn ngoài ý muốn phát hiện vài cọng Dã Nhân Dị hoang dã, mặc dù năm không quá cao, nhưng cũng không hề áp lực mà trồng vào trong không gian.

Dân bản địa ở nơi xa xôi nhiệt tình cùng thuần phác, tổng có thể làm Dương Lam Nhi lưu luyến quên về, mè nheo khắp nơi, một kỳ nghỉ thế nhưng vào một tiếng liền qua.

Nếu không phải nhận được điện thoại của Mộ Đình Đình cùng Bạch Hân, Dương Lam Nhi còn thật có thể quên chuyện về để khai giảng rồi.

Đặc biệt là Mộ Đình Đình, nàng ta thay tiểu cữu cữu Trương Tiêu của mình oán hận! Nói cái gì có chút khách nhân đang chờ ăn, chờ đến hoa đều tàn, còn không có hàng, là đang mịt mờ nhắc nhở Dương Lam Nhi, nhanh trở về giao hàng cho đỡ thêm.

Dương Lam Nhi ra ngoài lâu như thế, nhà hàng của Trương Tiêu là triệt để đoạn hàng, mặc dù lúc trước đã nói tốt lắm, tự nhiên đã có chỗ chuẩn bị tâm lý, nhưng oán hận là thói thường của con người, Trương Tiêu liền trông vào oán hận có thể từ trong tay Dương Lam Nhi móc ra thêm ít đồ, quả nhiên là tận hết sức lực.

Mặc dù Trương Tiêu thỉnh thoảng sẽ lợi dụng nhân tình của Mộ Đình Đình một phen, nhưng cũng may Trương Tiêu biết rõ đúng mực, sẽ không khiến cho Dương Lam Nhi phản cảm, nếu không, Dương Lam Nhi sớm đem người này kéo vào sổ đen.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Quay lại việc vặt

Hoàn toàn đã quen với đoạt mệnh liên hoàn call của hai người bạn xấu, Dương Lam Nhi không nhanh không chậm, vẫn từ từ về trường học như cũ.

Sau khi kết thúc báo danh, trong lớp khai ban hội, phát thư, sửa sang lại chút chương trình học, một loạt việc vặt, cũng lần qua lần lại hết hai tiết.

Cũng may không có chuyện gì khác, làm xong liền tản đi.

“Minh nói, một kỳ nghỉ hè bạn đi chỗ nào? Đến bóng dáng cũng không trông thấy?” Mộ Đình Đình ôm sách, chuẩn bị phóng về phòng ngủ.

“Cũng tốt, đi bách bộ khắp nơi, rất nhiều năm không có thoải mái như thế.” Dương Lam Nhi cười nhẹ, lại không chuẩn bị trở về phòng ngủ, ba người bạn cùng phòng, đã sớm bị nàng quên ở sau đầu.

Hai người nói một trận, còn nhắc tới nhà hàng của Trương Tiêu, hiểu rõ một bộ phận hiện trạng, Dương Lam Nhi đột nhiên phát hiện Bạch Hân hôm nay dị thường trầm mặc: “Như thế nào? Có chuyện gì?”

Mộ Đình Đình hiểu rõ, về mặt thờ dài thán, lại không có mở miệng giải thích thay Bạch Hân.

“Kỳ thật cũng không có gì, gia gia của mình bị kiểm tra ra ung thư thời kỳ cuối, đã nằm viện, tâm tình không phải là quá tốt.” Tâm tình Bạch Hân có chút sa sút.

“Ung thư thời kỳ cuối? Ung thư gì?” Dương Lam Nhi nhú nhú mày, xác thực, hiện tại ung thư cũng là bệnh nan y, huống chi là thời kỳ cuối?

“Ung thư dạ dày.” Bạch Hân cười có chút miễn cưỡng: “Gia gia của mình lúc tuổi còn trẻ có bệnh bao tử, không nghĩ tới...”

Không nghĩ tới trước khi già, thế nhưng phát triển trở thành ung thư dạ dày.

Dương Lam Nhi nghe hiểu Bạch Hân chưa hết nói, cảm thấy vừa động, môi hơi mở ra, lại không dám nói thẳng nàng thật ra là có bí truyền. Tình huống này, sẽ không có người tin đi!

Được rồi, như lúc trước, nàng cũng sẽ không tin, bệnh nan y như thế? Há lại để một cái không phải thầy thuốc tùy tiện tiện cảm một cái bí truyền liền có thể làm được? Như thế, toàn bộ chuyên gia nghiên cứu trên thế giới này đều sẽ khóc.

Nhìn biểu hiện của Dương Lam Nhi, Bạch Hân cho rằng bạn tốt đang chuẩn bị an ủi mình, nhưng lại không biết nói cái gì cho phải, liền nói: “Không quan hệ, ông già rồi, kỳ thật cả nhà mình cũng đều có chuẩn bị, chỉ là đều không nghĩ tới, gia gia còn phải chịu tội như thế.”

Bệnh viện trị bệnh bằng hoá chất có thể không phải là cái dễ chịu gì, đối thân thể của người già mà nói, càng là một loại gánh nặng.

Bởi vì muốn chạy tới bệnh viện, Bạch Hân rất nhanh liền cùng hai bạn tốt chia tay, Mộ Đình Đình thở dài một trận, nhìn Dương Lam Nhi nói: “Lam Nhi, bọn mình tìm thời gian đi thăm gia gia của Bạch Hân một cái đi...”

Dương Lam Nhi khẽ cười một tiếng: “Àn, kỳ thật mình cũng đang muốn nói cái này.”

Đối với Dương Lam Nhi mà nói, ung thư cũng không phải là không có biện pháp giải quyết, chủ yếu nhất là bệnh nhân phối hợp cùng tín nhiệm.

Bất kể như thế nào, trước đi xem tận mắt tình huống của gia gia Bạch Hân đã, cái này là rất cần thiết.

Cùng Mộ Đình Đình phát tay phân đường, Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút, tìm một quán trà yên tĩnh, gọi chén trà hoa cúc xong, móc ra máy tính xách tay bắt đầu tìm tòi.

Hiện thời trong tay có tiền dư, Dương Lam Nhi liền muốn mua một căn phòng nhỏ, làm nhà để mình ở, như thế nào so với phòng cho thuê cũng thoải mái hơn.

Nói đến tiền, Dương Lam Nhi còn nghĩ đến một vạn bị Mộc Phong mượn đi, nhin không được có chút oán thâm, rất nhanh liền trả ở nơi nào đâu? Nếu là đổi lại là nguyên chủ, hôm nay chẳng phải là tiền học phí đều không có mà giao?

Dương Lam Nhi cũng không phải nhớ kỹ một vạn khối kia, mà là lần nữa cảm thấy hành vi của Mộc Phong làm cho nàng thấy rõ ràng cái nam nhân này, hoàn toàn không đáng tín nhiệm, gã tựa hồ từ trước đến giờ liền không có vì nguyên chủ mà tính toán qua.

Nhìn qua vài căn phòng chung cư, Dương Lam Nhi so sánh một chút, chọn ba chỗ, lập tức đi xe đến hiện trường xem xét.

Dương Lam Nhi chuẩn bị chọn phòng mới, hôm nay có thể mang theo các loại đồ đạc vào đó, cư xá lựa chọn cách trường học xa gần đều không sao cả, dù sao chương trình học cái gì, quan hệ với nàng cũng không có trọng yếu như vậy, thi cuối kỳ không làm khó được nàng, tự nhiên không uổng.

Đang nghĩ ngợi sự tình thi cuối kỳ, Dương Lam Nhi mới vừa lên xe, đi được một đoạn thì nhận được điện thoại của lớp trưởng Thu Nhị.

“Dương Lam Nhi, bạn thi đứng thứ nhất cả niên cấp a, học bổng của trường học, học bổng của học viện Đồng thị, còn có các loại thưởng cộng vào học bổng, tổng cộng có một vạn năm ngàn khối, mình đã giúp bạn lĩnh về, ngày mai còn nhớ qua tìm mình lấy a.” Thu Nhị tâm tình không tệ nói ra, trong lớp có thể có một người đứng đầu niên cấp, cả một lớp, tự nhiên cùng có vinh quanh đâu.

“Ồ, nhiều như thế?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, nguyên chủ học kỳ đầu chỉ được giải nhì trong hệ, tiền thưởng mới một ngàn năm đầu, hiện tại thế nhưng nhiều hơn gấp mười lần?

Thưởng hạng nhất là duy nhất, cấp bậc cao quá nhiều. Nơi nào cần làm công như thế? Một năm học phí cộng các chi phí phụ khác lại mới hơn bảy ngàn, hai cái học kỳ cộng lại, cũng lãi lớn đúng hay không?

“Ha ha, hạng nhất niên cấp, có rất nhiều chủng loại học bổng, chỉ có hạng nhất mới có thưởng.” Thu Nhị ôn hòa giải thích.

“Tốt lắm, lớp trưởng, thỉnh bạn học cả lớp ăn một bữa tiêu hết bao nhiêu? Chỗ học bổng này có đủ hay không?” Cả học kỳ đều là ăn miễn phí, Dương Lam Nhi cảm thấy phải có qua có lại mới được, cho dù không có học bổng này, nàng cũng chuẩn bị một cái thời điểm mời bạn học cả lớp một lần, cũng giúp cho mọi người càng thêm tăng tiến tình cảm.

Được đến học bổng ngoài ý muốn, vừa vặn lấy ra tiêu phí.

“Chỗ nào cần nhiều như thế?” Thu Nhị rất giật mình: “Bạn muốn dùng tiền này mời bạn học cả lớp ăn một bữa?”

“Đúng vậy, cả học kỳ đều được mọi người chiếu cố rất nhiều, này là phải đi.” Dương Lam Nhi cười nói: “Bất quá, đi đâu ăn, liền phiền toái lớp trưởng, cái này mình không hiểu, lớp trưởng an bài thời gian cùng địa điểm.”

“Bạn thực là lười biếng!” Thu Nhị nhìn không được phun một ngụm, vẫn chưa yên tâm xác nhận nói: “Thật muốn mời?”

“Đương nhiên, chọn cái địa phương không tệ, nếu không đủ, lớp trưởng cứ nói thẳng!” Dương Lam Nhi chợt cảm thấy, một chút bạn học trong lớp này, đều so với Mộc Phong thì còn quan tâm nàng hơn.

Ít nhất, lớp trưởng lúc cầm học bổng liền thông báo cho nàng trước tiên, lo lắng nàng giao không được học phí cũng không đủ sinh sống.

“Khăng định dùng không hết.” Thu Nhị chịu trách nhiệm lâu dài về chuyện này, rất rõ ràng giá thị trường.

“Nhiều thì giữ thiếu thì bỏ...” Dương Lam Nhi hoàn toàn không có tự giác làm địa chủ bỏ mặc.

Thấy Thu Nhị rất vui vẻ đi an bài, Dương Lam Nhi nhìn đi động cười cười, lớp trưởng này cũng chịu trách nhiệm, còn làm đến đặc biệt cao hứng.

Dựa theo kế hoạch đi ba cái chung cư nhìn một lượt, Dương Lam Nhi có chỗ chuẩn bị tâm lý, lại dị thường cảm thán, vì cái gì nam chủ nguyên văn liền dễ dàng gặp cực phẩm như vậy đâu?

Dường như mỗi lần mua xe mua nhà, lúc nào cũng bị người không đếm xỉa thêm miệt thị, sau đó nam chủ nguyên văn vương khí bảo tấp tám phương, đem toàn bộ những thứ kia cực phẩm giấu dưới chân.

Bây giờ nhìn lại, toàn bộ cực phẩm trên thế giới đều giết hướng về phía nhân vật chính đi!

Đi dạo qua ba chỗ chung cư, Dương Lam Nhi cảm giác tiểu thư cao ốc dị thường nhiệt tình à? Nàng ăn mặc cũng không có đặc biệt sang trọng, vừa nhìn cũng không phải người có thể mua được căn phòng rất tốt, hơn nữa, nàng sau khi nhìn phòng, cũng chưa có xác định có muốn mua hay không, thái độ người ta vẫn thành khẩn, vẻ mặt tươi cười như cũ.

Mặc dù có dấu vết nghề nghiệp hóa rất rõ ràng, nhưng cũng không để vào mắt chỗ nào? Miệt thị lại chỗ nào đâu?

Hãy nói đi, ngành sản xuất cạnh tranh lớn như thế, tiền thưởng của tiểu thư cao ốc lại móc nối cùng công trạng, đến cùng có bao nhiêu nãi tàn mới có thể khinh bỉ với khách hàng? Quan trọng nhất là, mỗi lần còn phạm đến trên tay nam chủ nguyên văn, này cũng rất có thể lần qua lần lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Thăm bệnh

Thấy không có cực phẩm lại gần, Dương Lam Nhi rất kiên nhẫn nghe tiểu thư cao ốc về mặt tươi cười, thanh âm uyển chuyển giới thiệu các loại hình căn hộ.

“Loại hình hộ này diện tích có một trăm lẻ một m², vẫn là ba phòng ngủ một phòng khách một bếp một phòng vệ sinh, có hai cái sân thượng, trong đó cái lớn kia là diện tích đưa tặng, phòng ngủ tỏ ra cực kỳ rộng rãi...” Tiểu thư cao ốc chỉ vào một cái mô hình, đi a đi a nói một trận, hiển nhiên rất quen thuộc nghiệp vụ.

Dương Lam Nhi âm thầm gật đầu, cái này là nàng để ý nhất, ít nhất phòng ngủ sẽ không quá nhỏ hẹp.

“Loại hình cả hộ công ty có chuẩn bị trang trí, trong đó một cái phòng ngủ dùng làm thư phòng, diện tích chỉ tính một nửa, một nửa kia cũng là đưa tặng.. Mỹ nữ nếu cảm thấy hứng thú, có thể đi hiện trường xem một chút, nếu là phòng trang trí, tất cả gia cụ, kể cả đồ làm bếp đều là đầy đủ hết, toàn bộ đều dùng nhãn hiệu nổi danh, lập tức có thể vào ở.” Tiểu thư cao ốc quan sát về mặt Dương Lam Nhi, lại cũng không xem được gì, cũng không thất vọng lắm.

Dương Lam Nhi gật đầu, quyết định đi xem hiện trường phòng trang trí, kết quả đi một vòng xong, so với nàng tưởng tượng còn tốt hơn một chút, liền hài

lòng đánh nhịp: “Liên cái này, tính hết bao nhiêu?”

Tiểu thư cao ốc còn đang thao thao bất tuyệt rõ ràng bị Dương Lam Nhi quá mức dứt khoát làm cho sững sờ, lập tức phản ứng lại, cười đến càng thêm chân thành: “Xác định muốn hộ này sao? Xin hỏi mỹ nữ là vay thế chấp, hay là chuyển khoản toàn bộ?”

“Liên hộ này, ta hôm nay sẽ phải chuyển vào ỏ, chuyển khoản toàn bộ.” Dương Lam Nhi nhướn mày, còn đang suy nghĩ tình tiết trong tiểu thuyết, các loại sau khi nam chủ nguyên văn xác định mua xong, tiểu thư cao ốc liền là các loại ngạc nhiên mừng rỡ, các loại hỏi ngược lại thêm xác định đều là ồn ào muốn loại nào? Quả nhiên đều là một đám không bình thường.

“Đương nhiên có thể, tất cả thủ tục đều đã đầy đủ hết, mỹ nữ chỉ cần ký tên liền thành, sẽ rất nhanh.”

Hai người trở lại bộ cao ốc, tiểu thư cao ốc tốc độ quả nhiên mau, lập tức đem tất cả thủ tục nói ra, để Dương Lam Nhi ký tên ấn dấu tay, sau đó móc ra chìa khóa, cái chìa khóa lập tức liền giao vào trên tay Dương Lam Nhi.

Lúc nhận giấy tờ, tiểu thư cao ốc còn háo hức nói ra: “Bộ phòng này có cái trang bị vị trí để xe, công ty ưu đãi khách cũ, nửa giá bán ra, mỹ nữ có cần hay không?”

Dương Lam Nhi gật đầu xong, ký bổ sung thêm một cái tên, cộng thêm thu nhập từ thuế cùng vị trí để xe, tổng cộng mất một trăm vạn, sau cùng còn vẫn nói thầm: Bất động sản ở Kinh Đô quả nhiên là đắt tiền nhất, đời trước nàng mua cái nhà diện tích so với cái này còn nhỏ hơn, giao tay liền mất ba trăm vạn, còn chỉ giao năm thành, cuối cùng vay trả góp, cũng khổ bức.

Cầm chìa khóa trở về phòng, vật dụng hàng ngày Dương Lam Nhi đều không cần mua, hết thảy ở trong không gian đều có, ngược lại dễ dàng rất nhiều.

Xử lý không gian một cái, Dương Lam Nhi móc ra một cái nồi gốm sứ, dùng lò bố trí dùng khí thiên nhiên ở phòng mới, lần đầu tiên mở bếp, liền nấu một nồi cháo thuốc, đặc biệt là trong đó có một chút dược liệu có thứ tự bỏ vào rất phiền toái, ước chừng mất hai giờ, mới tính là chế biến thành công.

Cái này, là chuẩn bị cho gia gia Bạch Hân, cháo nấu xong, liền bị Dương Lam Nhi bỏ vào trong không gian trữ vật bảo đảm chất lượng giữ tươi giữ ấm độ.

Không đến tối, Dương Lam Nhi rất thức thời kéo cho Trương Tiêu một xe hàng, số lượng so với ngày thường thì tăng lên gấp đôi, mới tính giải quyết một chuyện này.

Nếu không, Dương Lam Nhi mãnh liệt hoài nghi, nàng nhất định sẽ nhận được đoạt mệnh liên hoàn call do chính Trương Tiêu đánh tới.

Ngày thứ hai, học hết khóa chính thức xong, Dương Lam Nhi cùng Mộ Đình Đình cũng cùng Bạch Hân thương lượng xong, ăn cơm trưa xong, liền đi xem gia gia Bạch Hân một chút, vừa vận buổi chiều không có lớp, thời gian rất dư dả.

Bữa trưa là ở căn tin giải quyết, ba người tách ra khoảng một tiếng đồng hồ xong, liền lần nữa tập hợp ở cửa trường.

Mộ Đình Đình một tay ôm một rổ trái cây, một tay ôm một bó bách hợp, xem như trang bị thăm bệnh tiêu chuẩn.

Dương Lam Nhi là cầm một cái hộp giữ ấm, cũng không có cái dư thừa này nọ gì khác.

Giúp Mộ Đình Đình ôm bó hoa kia, Bạch Hân cực kỳ ngượng ngùng nói: “Bất quá là đi xem gia gia của mình một chút, sao phải mua những vật này.”

Nhìn nhìn Dương Lam Nhi, Bạch Hân lại then thùng: “Gia gia của mình đang làm trị bệnh bằng hoá chất, thức ăn ông đều ăn không trôi, ngày thường đều phải dựa vào truyền nước để duy trì dinh dưỡng cần thiết thường ngày...”

Dương Lam Nhi vươn tay, bày tỏ mình bạch, Bạch Hân đây là an ủi nàng trước đâu, sợ nàng nghĩ này nọ, Bạch gia gia lại không nể mặt ăn chút gì: “Không có chuyện gì, mình chỉ nấu một chút cháo thuốc, Bạch gia gia muốn ăn thì ăn, không muốn ăn cũng không ngại.”

Đi đến bệnh viện Thục Đô, Dương Lam Nhi không có bao nhiêu ngoài ý muốn.

Bệnh viện này là nổi tiếng trên toàn bộ Hoa Hạ, là bệnh viện phụ thuộc thuộc về Viện Y học của đại học Thục Đô, thầy thuốc y tá bên trong, đều là nhân sĩ đứng đầu ngành, bệnh viện bình thường tự nhiên so không được, có cái nghi nan tạp chứng gì, mọi người cũng càng tin bệnh viện này.

Chỉ tiếc, đối mặt với vấn đề khó khăn loại thể giới như ung thư này, bệnh viện Thục Đô cũng không có biện pháp gì hay.

Gia đình Bạch Hân điều kiện không kém, Bạch gia gia trụ là phòng bệnh VIP đơn, bên trong như một phòng ngủ, gia cụ điện gia dụng đều đầy đủ hết, xem ra cực kỳ thoải mái.

Lúc bọn Dương Lam Nhi đến, cũng không có những người khác ở đây, Bạch gia gia đang chăm chú xem tin tức trên tivi.

Quan sát Bạch gia gia một cái, Dương Lam Nhi phát hiện tình huống của ông cũng không khá lắm, thân thể mang cảm giác mệt mỏi, duy nhất đáng giá tán thưởng là tinh thần của ông không tệ.

“Hân Hân đến à?” Bạch gia gia cao hứng nói: “Buổi chiều không đi học”

“Gia gia, này là bạn học của cháu, buổi chiều không có lớp.” Bạch Hân đem hoa đặt ở đầu giường.

“Tôi thì tôi, có thể tôi xem lão già này một chút, ông cao hứng còn không kịp, lần sau không cho phép tiêu pha như thế.” Bạch gia gia cố ý làm mặt hồ.

“Chỉ là chút trái cây...” Mộ Đình Đình cũng là lần đầu tiên nhìn thấy người nhà Bạch Hân, còn không có quen thuộc.

“Trái cây còn không phải là tiến vào bụng người khác, lão già đây lại ăn không trôi.” Bạch gia gia rậm rì, nói cũng là lời thật.

“Gia gia của mình nói đúng, gần nhất trái cây trong nhà ăn đều ăn không hết.” Bạch Hân hoà giải, sợ hai bạn tốt không có quen gia gia nhà mình nghiêm túc.

“Cũng tốt, cháu không có mua trái cây a!” Dương Lam Nhi cười chuyển hướng lời nói, nếu tiếp tục thêm nữa, sẽ làm Mộ Đình Đình lúng túng, mặc dù Bạch gia gia là một phen hào tâm, nhưng Mộ Đình Đình cũng là hào ý: “Chút cháo cháu tự nấu, Bạch gia gia nhìn một cái, xem có muốn ăn hay không, nếu ông không thích, cũng liền cố ăn một ít cháo thôi, đừng cố chống đỡ.”

Bạch gia gia bị là ung thư dạ dày, tế bào dạ dày phát sinh biến đổi bệnh lý, không chỉ làm yếu việc tiêu hóa thức ăn, còn làm cho người không có hứng thú ăn, nằm viện ít nhất cũng trôi qua nhiều ngày như vậy, Bạch Tề Thiên rất ít khi ăn được này nọ vào.

“Gia gia, ông nhìn trước một chút đi, tay nghề của Lam Nhi cũng tốt lắm!” Bạch Hân đã nếm qua, cũng biết rõ tài nấu nướng của Dương Lam Nhi, bắt quá, bắt cháo mà thôi, Bạch Hân cũng không có nghĩ có cái gì đặc biệt, chỉ là vì để cho Bạch Tề Thiên có thể nếm thử.

Nhưng Dương Lam Nhi vừa mới mở hộp giữ ấm, một cỗ mùi gạo nồng đậm hỗn hợp với một tia mùi thuốc liền phieu bạt ở trong phòng bệnh, lập tức khiến ba người đang ở đây đều không khỏi nuốt nước miếng một cái.

Mộ Đình Đình cùng Bạch Hân còn tốt, ăn cơm xong mới đến, chỉ là liếm liếm miệng, có loại cảm giác rất thơm ngọt dâng lên, có chút khát vọng nếm thử.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bộc lộ chút tài năng

Phản ứng lớn nhất, chính là Bạch Tề Thiên, vốn là không có khẩu vị muốn ăn gì cả, dường như đột nhiên giống như bị khai áp, người mùi thơm, cảm giác đói liền một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng quần quai mà đến, khiến nước miếng bay tứ tung.

Vốn là vài ngày chưa từng ăn gì, Bạch Tề Thiên chỉ cảm thấy bụng thăm thì gọi, đột nhiên liền đói bụng đến choáng váng, vội vàng nheo mắt chờ trận mê muội kia qua đi, rất có chút không thể chờ đợi được: “Thơm quá a, Hân Hân, nhanh chóng cho gia gia uống một chút.”

Còn như cái khác, Bạch Tề Thiên tạm thời còn không rảnh để suy tư, toàn tâm đều bị này hương cháo này đầu độc.

Mặc dù mùi gạo rất nồng, vị thuốc rất nhạt, nhưng đến cùng vẫn có thể ngửi thấy, Bạch Hân còn muốn hỏi bên trong thả được liệu gì, không biết rõ gia gia nhà mình có thể ăn không, dù sao, Bạch Tề Thiên cũng đang làm trị liệu bằng hoá chất, có chút được là không thể tùy tiện dùng.

Nhưng lời nói còn không ra khỏi miệng, đã nhìn thấy gia gia nhà mình nuốt thẳng nước bọt, vẻ mặt thèm ăn, bụng còn vang lên tiếng cực kỳ rõ ràng, lòng Bạch Hân không khỏi mềm nhũn, đã bao lâu không thấy được gia gia nhà mình nghĩ muốn ăn cái gì đó như thế? Thấy thuốc luôn nói muốn cho ông ăn chút thức ăn lỏng, để cung cấp dinh dưỡng cần thiết cho thân thể, nhưng gia gia lúc nào cũng ăn liền nôn, bộ dáng rất khó chịu, người một nhà nhìn thấy trong lòng khó chịu không thôi.

Khó có lúc gia gia nhà mình muốn ăn như thế, Bạch Hân đột nhiên không muốn nghĩ quá nhiều, liền mức một chén lên, chậm rãi quấy: “Gia gia đợi chút a, thật nóng.”

Theo động tác quấy của Bạch Hân, cỗ mùi gạo kia lại càng câu người, Bạch Tề Thiên nhìn chăm chăm vào động tác của cháu gái nhà mình, không hề không nổi lên tục nuốt nước miếng.

“Lam Nhi, cháo này bạn nấu thơm quá a, bên trong thêm cái gì?” Mộ Đình Đình thấy hai người khác không tiện mở miệng hỏi, liền cười hi hi hỗ trợ.

“Thêm một chút được liệu, yên tâm đi, đối với bệnh của Bạch gia gia có chỗ tốt, không bị xung đột.” Dương Lam Nhi hàm hồ nói ra.

Đương nhiên thơm, gạo này là từ không gian trồng ra, hoàn toàn thuần khiết tự nhiên thêm mười phần linh khí, dù không đạt đến trình độ linh gạo, thì người bình thường ăn cũng trăm lợi vô hại.

Còn có những được liệu kia, vẫn sản phẩm của không gian như cũ, là phương thuốc mà Dương Lam Nhi vì bệnh của Bạch gia gia mà đặc biệt bố trí.

Trong vòng một phút, Bạch Tề Thiên nhin không được hỏi nhiều lần, tất cả tinh thần đều tập trung vào chén cháo trong tay Bạch Hân kia.

“Tốt lắm tốt lắm” Bạch Hân thối thối, cảm giác nhiệt độ cuối cùng cũng hạ, mới đưa cho Bạch Tề Thiên đã sớm không kháng cự được, thật là không có gặp qua ông nóng lòng như thế a.

Ở trong ánh mắt kinh ngạc không còn gì để nói của Bạch Hân, Bạch Tề Thiên cũng mặc kệ nhiệt độ thích hợp hay không thích hợp, chỉ để ý đưa vào trong miệng, không đến mười giây đồng hồ, một ít cháo thuốc liền thấy đầy: “Lại cho gia gia thêm một chén nữa.”

Bạch Hân lúc này mới bừng tỉnh, vô ý thức nhận chén, dựa theo Bạch Tề Thiên phân phó làm.

Dương Lam Nhi giờ tay cầm: “Cái này không thể được, Bạch gia gia thời gian dài đã không ăn cơm, cũng không thể ăn quá nhiều, còn muốn ăn, cũng phải hai giờ sau, mỗi lần cũng chỉ có thể ăn một ít.”

Bạch Tề Thiên đáng thương nhìn Dương Lam Nhi: “Thật không thể ăn?” Vừa mới ăn quá nhanh, ông thậm chí đều không có nếm kỹ hương vị, chỉ cảm thấy rất mỹ vị.

Dương Lam Nhi lắc đầu: “Ăn nhiều, gánh nặng với dạ dày quá nặng, đối với bệnh tình của Bạch gia gia không có lợi.”

Nghe vậy, Bạch Hân động tác cực nhanh, lập tức đem nắp hộp giữ ấm đây lại: “Gia gia, ngoan ngoãn a, đợi thêm nữa hai giờ có thể ăn một chén nữa.”

Bạch Tề Thiên giống như đứa nhỏ cúi đầu ủ rũ: “Thật đói...”

Có đôi khi, ăn một chút sẽ khiến cảm giác đói so với không ăn còn cường liệt hơn.

“Chủ yếu là trong dạ dày Bạch gia gia vốn là trống rỗng, mỗi hai giờ ăn một lần, rất nhanh liền không khó chịu.” Dương Lam Nhi an ủi nói ra: “Cháu có học mát xa, ăn cho Bạch gia gia một chút, lại ngủ một giấc, hai giờ rất nhanh liền sẽ đi qua.”

“Ha ha, bạn học Hân Hân còn học qua y thuật? Rất lợi hại a...” Bạch Tề Thiên khen ngợi một câu, ở trong thủ pháp đặc thù của Dương Lam Nhi, quả nhiên con buồn ngủ dâng trào, liên tiếp đánh hai cái ngáp, còn chưa kịp cùng Bạch Hân nói thêm hai câu, liền đã ngủ say.

Đối với cái này, Mộ Đình Đình chỉ cảm thấy rất thần kỳ, cảm thụ cũng chẳng sâu lắm.

Giật mình nhất, tự nhiên là Bạch Hân, gia gia nhà mình từ khi bị tra ra là ung thư dạ dày xong, liên tục chịu đủ ốm đau hành hạ, trừ phương diện ăn uống, ngủ cũng rất ít, hơn nữa ngủ rất cạn, căn bản không thể nghỉ ngơi thật tốt.

Một lát liền ngủ được say như thế, Bạch Hân đã nhiều năm chưa thấy qua, nhất thời kích động, muốn bỏ nhào lên người Dương Lam Nhi đi.

Nhảy cảm phát giác ra ý đồ của Bạch Hân, Dương Lam Nhi kinh hãi, vội vàng nói ra: “Đừng quấy rầy mình, bộ thủ pháp mát xa này không thể ngừng, nếu không kiểm củi ba năm thiêu một giờ.”

Cái gọi là thủ pháp mát xa, bất quá là Dương Lam Nhi lợi dụng nội lực, gia tốc tiêu hóa của Bạch Tề Thiên, cũng xúc tiến hấp thu mà thôi, tốt nhất không cắt đứt là thật...

Bạch Hân miễn cưỡng ổn định kích động của chính mình, không dám lỗ mãng, cùng Mộ Đình Đình cùng nhau hiếu kỳ lại khó nhịn nhìn hành động của Dương Lam Nhi, không hiểu năng ở thời điểm nào có y thuật ‘Tốt’ như thế, thậm chí bộ động tác mát xa này, càng xem càng bí hiểm.

Cuối cùng chờ Dương Lam Nhi mát xa xong, Bạch Hân cực có ánh mắt đưa tới một cái khăn ướt giấy, chờ Dương Lam Nhi lau mồ hôi xong, nhìn không được hỏi: “Lam Nhi, bạn từ lúc nào biết được những thứ kia? Bộ động tác mát xa kia, có thể dạy cho mình hay không?”

Biết rõ Bạch Hân không phải vì bộ động tác mát xa này, mà là muốn cho Bạch Tề Thiên nghỉ ngơi tốt hơn, có thể chịu ít tội hơn.

Dương Lam Nhi áy náy cười cười: “Hân Hân, kỳ thật tạo tác dụng là cháo thuốc mình mang đến, bộ động tác mát xa này chỉ là phụ trợ, dưới tình huống bình thường cũng không có tác dụng đặc thù, hơn nữa, lực đạo cùng vị trí không thể sai chút nào, nếu không, sẽ hoàn toàn ngược lại, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể học được.”

Bạch Hân cũng không tức nuối, chỉ là gật đầu hiểu rõ, đem hộp hộp cơm đựng cháo thuốc ôm vào trong ngực giống như bảo bối.

“Bạn học y lúc nào vậy?” Mộ Đình Đình không hiểu hỏi, trong ngày thường cũng không có thấy qua manh mối này a!

“Cũng không tính là học y, bất quá là biết rõ một chút mà thôi, mình hiện tại cũng đang hối hận, lúc trước tại sao không có trực tiếp báo tên vào Viện Y học.” Dương Lam Nhi cười gượng nói ra: “Bất quá, học kỳ này mình quyết định đi Viện Y học dự thính, điểm danh mỗi ngày, các bạn cũng phải giúp mình đáp lời a!”

Dương Lam Nhi này là chính ngửa sớm, đỡ phải thường xuyên thiếu khóa, lại khiến hai tiểu tỷ muội lo lắng.

“Còn dự thính? Vậy bạn cũng thật nên báo tên vào Viện Y học.” Mộ Đình Đình nhướn mày, cùng Bạch Hân cười hi hi nhìn Dương Lam Nhi.

Nói như vậy, muốn dự thính lâu dài, kia thật không bằng chọn làm môn chuyên như lúc trước còn hơn.

“Kỳ thật, nếu như thật sự muốn, có thể hỏi lớp trưởng một chút, xem có thể tham gia kiểm tra chuyển hệ hay không.” Bạch Hân đề nghị.

Dương Lam Nhi đối cái đề nghị này cũng động tâm, nhưng lập tức liền gạch bỏ, nếu nói là chuyển hệ thì cũng không có gì cần thiết, nàng học tập lên khẳng định so với sinh viên cùng niên cấp còn nhanh hơn, hơn nữa, có chút ít kiến thức lý luận thuần khiết, bản thân nàng đọc sách đã sớm hiểu, thiếu là thực tế cùng hệ thống học tập, dạng này tuyển chọn dự thính sẽ tốt hơn.

Còn như những thứ ứng phó kiểm tra khoa mục kia, nàng hoàn toàn có thể xem nhẹ.

Đến thời điểm bắt luận lớp học, bắt luận niên cấp, đi theo phương hướng chương trình học mà mình lựa chọn, có thể tự do nắm chắc tiến độ, căn cứ kiến thức cần thu lấy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: U buồn của Bạch Hân

Bởi vì Bạch Tề Thiên ngủ được rất say, nên Dương Lam Nhi cùng Mộ Đình Đình cũng không có nán lại, chỉ chốc lát sau liền cáo từ rời đi.

Bạch Hân muốn canh chừng Bạch gia gia, liền chưa đi, mà là ôm hộp giữ ấm ngồi ở bên giường của Bạch Tề Thiên, trong lòng suy nghĩ cái khác.

Rất nhanh, Bạch nãi nãi liền lại đây, trong tay còn cầm theo cháo nhà mình nấu.

Bạn già được là bị ung thư dạ dày, cơ bản không có hứng thú ăn, ngẫu nhiên có thể ăn chút cháo, cũng là nhà mình nấu mới có thể vào miệng một chút, thức ăn trong bệnh viện, cho dù là phòng VIP, đồng dạng không nói cũng được.

Vừa tiến vào phòng, Bạch nãi nãi thấy cháu gái nhà mình ở đây, nhin không được tươi cười rạng rỡ, đang muốn mở miệng hỏi một cái, đã thấy bạn già của mình ngủ được rất say, nhin không được kinh ngạc: “Hân Hân, gia gia cháu ngủ?”

Bởi vì Bạch gia gia ngủ được cực sâu, ở ngoài cửa cũng nghe thấy, Bạch nãi nãi nhất thời không có phản ứng lại, cũng không có ý tưởng không tốt khác.

“Đúng vậy, nãi nãi!” Bạch Hân cười đến ngọt ngào, lập tức nhỏ giọng đem chuyện hai bạn tốt tới thăm nói một lần, lập tức nói rõ chi tiết về cháo thuốc trong lòng.

“Thật?” Ánh mắt Bạch nãi nãi sáng lên: “Cháo thuốc kia hiệu quả tốt như thế?”

“Đúng vậy, gia gia mới vừa ăn xong, liền nói muốn ngủ, bất quá một lần không thể ăn nhiều, cách hai giờ là có thể ăn một lần.” Bạch Hân che miệng cười một tiếng, tựa hồ là nghĩ đến bộ dạng thèm ăn kia của Bạch gia gia.

Nghe vậy, Bạch nãi nãi lập tức đem cháo trong tay mình biếm vào lãnh cung, ném ở một bên mặc kệ, chỉ chăm chú nhìn hộp cơm trong lòng Bạch Hân.

Bà cháu hai người đang nói chuyện khoái trá, Bạch ba cùng Bạch mẹ liền xuất hiện, sau khi nghe toàn bộ quá trình, kinh ngạc cao hứng rất nhiều, trầm mặc một phen, gọi thầy thuốc chủ trị của Bạch gia gia tới, bản thân cũng là người quen của nhà, lấy một chút cháo thuốc, cầm đi xét nghiệm.

Nhìn về mặt con gái không vui vẻ, Bạch ba an ủi nói ra: “Hân Hân, chúng ta không phải là hoài nghi bằng hữu của con, mà là muốn biết trong cháo thuốc này có thêm cái gì, đối với bệnh tình của gia gia có bao nhiêu trợ giúp, mới vừa rồi Tăng thúc thúc của con cũng nói, tình huống của gia gia tương đối tốt, cơ hồ hoàn toàn không có thành phần an giác, nếu là thường xuyên dùng cháo thuốc này, có thể để cho gia gia bớt chịu thống khổ.”

Bạch mẹ ở một bên gật đầu, bày tỏ bọn họ thật không có nghĩ nhiều.

Sắc mặt Bạch Hân không tốt lắm: “Muốn biết trong cháo thêm cái gì? Đây còn không phải là dòm ngó bí truyền của Lam Nhi?”

Đừng tưởng rằng nàng ta không thấy được Tăng thúc thúc sau khi biết rõ tiền căn hậu quả, con mắt kia trong nháy mắt liền rực sáng, mặc dù không có tham lam cùng ham muốn nhìn qua, nhưng đến cùng cũng chỉ kém trực tiếp muốn hỏi nàng ta cận kề phương thuốc.

Dạo này, cái gọi là bí truyền, còn có hiệu quả rõ rệt như thế, kia giá trị vô pháp ước lượng.

Bạch ba cùng Bạch mẹ có chút lúng túng, trên thực tế bọn họ thật không có dòm ngó bí truyền của người ta, chỉ là Tăng Cục kia là bạn thân tri kỉ của Bạch ba, phát hiện cháo này xong, kinh động người người, cho rằng là kỳ tích trên phương diện ung thư, thậm chí cũng có thể bởi vậy mà tìm được biện pháp triệt để trị liệu căn bệnh nan y này.

Cái khác, Bạch ba cùng Bạch mẹ cũng không nhiều nghĩ, hơn nữa người kia cũng không phải là vì cái danh dự y học gì, đơn thuần là vì căn bệnh nan y này có hy vọng trị liệu, mới nhất thời kích động đến mức không kiềm chế được.

Tăng Cự là chuyên gia ở phương diện ung thư, đã hơn nửa đời người tận sức nghiên cứu ở phương diện này, dưới tay cũng có không ít người bệnh, hiện thời đột nhiên thấy một tia ánh rạng đông, còn không có nghĩ cái vấn đề dòm ngó hay không dòm ngó gì.

Bạch Hân không ngăn cản được cử động của các trường bối, tự giác thẹn với Dương Lam Nhi, người ta hảo tâm làm cháo thuốc cho gia gia, lại đưa tới dòm ngó của người khác, thực sự không thể đổi mặt.

Dương Lam Nhi mỗi ngày đưa cho Bạch Hân một hộp cháo thuốc, đủ để cho Bạch Tề Thiên ăn một ngày, vốn tưởng rằng Bạch Hân thấy bệnh tình của Bạch gia gia biến hóa sẽ cao hứng, lại không nghĩ, tinh thần của Bạch Hân ngược lại càng ngày càng kém, cái này làm cho nàng cực kỳ không hiểu.

Sau khi từ chỗ Mộ Đình Đình hiểu rõ tình huống, Dương Lam Nhi thở dài thán, lập tức hẹn hai bạn tốt đi uống trà trà, sau đó trong lúc vô tình nói đến: “Hân Hân, bệnh của gia gia bạn như thế nào rồi? Cháo kia còn ăn ngon sao? Nghe Đình Đình nói, tay nghề hầm cháo của nãi nãi bạn tương đối khá, nếu không, mình dạy cho nãi nãi bạn nấu cháo thuốc này?”

Bạch Hân gần nhất chịu hành hạ tâm lý tương đối lớn, tổng cảm thấy thực xin lỗi Dương Lam Nhi, hết lần này tới lần khác lại không thể cự tuyệt cháo thuốc mà Dương Lam Nhi mỗi ngày chế biến, Bạch Hân không thể vì để trong lòng mình dễ chịu hơn một chút, liền vứt bỏ không để ý đến bệnh của gia gia, từ đó cự tuyệt cháo thuốc của Dương Lam Nhi, cho nên, gánh nặng trong lòng hải tử này liền nặng.

“Lam Nhi...” Bạch Hân không ngu ngốc, vừa nghe Dương Lam Nhi nói như thế, liền minh bạch nàng đã biết rõ tình huống, hơn nữa, cũng không có cự tuyệt đem phương thuốc nói ra.

“Đưa ngốc!” Dương Lam Nhi đem trà sữa vị chocolate Bạch Hân yêu nhất đặt ở trước mặt nàng ta, lập tức từ trong túi móc ra một trang giấy: “Nha, đây là dược liệu cần thiết cho cháo thuốc kia.”

“Lam Nhi, này như thế nào có thể...” Bạch Hân một bên kích động, một bên thương cảm, cảm giác mình là đang lợi dụng giao tình giữa bằng hữu.

Mộ Đình Đình cười xem hai người hoạt động cùng nhau, bản thân uống trà sữa, không tùy tiện nói chen vào.

Bạch Hân kỳ thật cũng không có đem tình hình cụ thể và tỉ mỉ nói cho Mộ Đình Đình biết, đoán chừng là sợ nàng ta nói cùng Dương Lam Nhi đi, cuối cùng vẫn là Bạch mụ mụ lo lắng đến không được, mới uyển chuyển nói chân tướng cho Mộ Đình Đình, hy vọng Đình Đình có thể khuyên nhủ Bạch Hân, sau đó Dương Lam Nhi chủ động hỏi, mới nói cho Dương Lam Nhi nghe.

Duỗi tay cắt đứt lời nói của Bạch Hân, Dương Lam Nhi chậm rãi nói ra: “Hân Hân, kỳ thật mình rất hâm mộ bạn, cha mẹ mình sớm mất, cũng là con muốn dưỡng mà cha mẹ đã không thể chờ, bất quá chỉ là một phương thuốc mà thôi, không có cái gì so với thân nhân quan trọng hơn, huống chi, ba ba cùng mụ mụ của bạn, thật không có ý tứ dòm ngó, bọn họ là nghĩ tới bệnh của Bạch gia gia.”

“Nhưng là...” Bạch Hân được an ủi, nhưng trong nội tâm vẫn có một gánh nặng như cũ, không phải là không biết rõ lo lắng của ba mẹ, nhưng Bạch Hân cũng không cách nào yên tâm thoải mái tiếp nhận phương thuốc quý hiếm của Dương Lam Nhi.

“Kỳ thật, về phương thuốc này, mình còn có cái bí mật.” Dương Lam Nhi nhìn ra mấu chốt, quyết định triệt để loại bỏ băn khoăn của Bạch Hân.

Ở trong cái nhìn chăm chú của hai bạn tốt, Dương Lam Nhi không nhanh không chậm nói: “Kỳ thật, những người khác cảm đến phương thuốc này, tác dụng cũng không lớn.”

“A?” Mộ Đình Đình cùng Bạch Hân khiếp sợ.

“Bên trong phương thuốc này, có một loại là Xích Nguyệt Thảo, nhất định phải là hoang dã mới có hiệu quả, hiện tại cơ hồ đã tuyệt chủng, trong tay mình có chút ít, cũng là trong kỳ nghỉ hè đi du lịch tới nơi xa xôi mới có được, nếu dùng sức người trồng trọt, cơ hồ không có tác dụng gì, hết lần này tới lần khác nó lại là dược liệu mẫu chốt, thiếu cái gì cũng không thể thiếu cái này, hơn nữa, là không thể bị thay thế.”

Dương Lam Nhi nói chút ít này, chủ yếu là giảm tải cho Bạch Hân, làm cho nàng ta không cần lại có gánh nặng quá nặng trong lòng, nhưng phần lớn cũng là sự thật, khác biệt duy nhất là, Xích Nguyệt Thảo không phải là nàng đi du lịch có được, mà là trồng trọt trong không gian, kia so với hoang dã có thể còn tốt hơn.

“Hơn nữa, chế biến loại cháo thuốc này, ngoại trừ dược liệu bỏ vào theo thứ tự, còn cần thủ pháp nhất định, hết lần này tới lần khác loại thủ pháp này không có quy luật cố định, phần lớn là dựa vào chính mình linh ngộ, chỉ có thể hiểu mà không thể diễn đạt được bằng lời. Cho dù mình nói dạy nãi nãi của bạn, nhưng nãi nãi của bạn cũng chưa chắc học được, mà cái này, mình cũng không thể bảo đảm.”

Nói cách khác, phương thuốc này bị người khác cầm đi cũng vô dụng, cho dù dược liệu hoang dã tuyệt chủng còn có thể tìm tới, nhưng thủ pháp này, liền không phải có người nói liền nhất định có thể học được.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Khởi phải nghĩ đến chiếm tiện nghi

Nghe nói như thế, Bạch Hân cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, cảm giác rất nhiều tảng đá lớn áp chế ở trong lòng trong nháy mắt hóa thành phấn, cuối cùng khôi phục nét mặt tươi cười trước kia: “Vậy người khác có được phương thuốc này, cũng không có việc gì?”

“Tự nhiên không có việc gì, cho dù có người nghĩ chiếm tiện nghi, vậy cũng phải nấu được cháo này.” Dương Lam Nhi cười nhẹ.

Kỳ thật, kia cái gọi là thủ pháp đặc thù, bất quá là dùng nội lực thúc giục hóa, khiến dược tính của nhiều loại dược sinh ra phản ứng, chế tạo ra dược hiệu khác.

Cho nên nói, thành phẩm cuối cùng, dược tính đã phát sinh thay đổi, thủ đoạn xét nghiệm giống nhau, thậm chí cũng rất khó xét nghiệm ra phản ứng của vật chất trước, này cũng là nguyên nhân vì cái gì Tăng Cực lấy thuốc cháo đi xét nghiệm cũng không tra ra được phương thuốc, ngược lại nghĩ nhờ tay của Bạch Hân, tạo thành Bạch Hân ưu tư quá nặng.

“Ha ha, Lam Nhi, bạn thực ngu.” Mộ Đình Đình tán dương, người khác xét nghiệm đều nghiệm không đi ra? Nếu là công ty y dược khác, hoặc là có thầy thuốc biết rõ thủ pháp bí truyền này, tuyệt đối hâm mộ ghen ghét.

“Khụ khụ, mình cũng không phải cố ý, chủ yếu là phải đi qua thủ pháp đặc thù nấu cháo, dược hiệu mới có khắc chế tế bào ung thư, nếu không, cháo thuốc kia cũng không thể cùng ung thư nhắc lên cái quan hệ gì.” Dương Lam Nhi vội ho một tiếng, thấy Bạch Hân thật sự bỏ xuống gánh nặng, lúc này mới yên lòng lại.

Ra tay giúp Bạch gia gia ức chế bệnh tình, vốn là chuyện tốt, nhưng nếu để cho Bạch Hân mắc chứng u buồn, hảo tâm kia có thể xử lý thành chuyện xấu.

“Xác thực, quá ngu!” Bạch Hân gật đầu, cảm thấy không có gì thư thái hơn so với lúc này.

“Uy uy, Hân Hân, bạn có cần nhìn có chút hã hê rõ ràng như vậy hay không?” Mộ Đình Đình nhìn không được chăm chọc.

“Hừ hừ...” Bạch Hân bắt mắt, ai nhượng những người kia đều nhìn phương thuốc của Dương Lam Nhi? Hiện tại, nàng ta liền khiến cho mấy cái người này biết rõ, cái gì gọi là công dã tràng.

Dương Lam Nhi cười cười, cũng không nói ra chút thú vui ác nho nhỏ này của Bạch Hân, trong khoảng thời gian này, áp lực của Bạch Hân cũng là lớn.

Dương Lam Nhi cũng không có nói dối, dùng nội lực thúc giục hóa dược tính phản ứng lẫn nhau, này mới đúng là có hiệu quả với ung thư.

Đặc biệt là Xích Nguyệt Thảo kia, nói trắng ra, nó thật ra là một loại độc thảo, yêu nhất là đánh chết bộ phận đầy sức sống nhất trong thân thể con người.

Nói rõ một chút, đó là trước hết công kích nơi có năng lực sinh tồn cường đại nhất, tế bào ngoan cố nhất. Mà trong cơ thể người bệnh ung thư, đầy sức sống nhất, tế bào có năng lực sinh sản mạnh nhất, dĩ nhiên là là tế bào ung thư, Xích Nguyệt Thảo dùng trên chứng bệnh này là đúng lúc.

Cho nên nói, dược thảo này là một loại không thể thay thế nhất bên trong tất cả dược liệu của phương thuốc, phần lớn độc thảo (*có độc), chưa chắc đã có loại công hiệu đặc thù này.

Còn như các thảo dược khác bên trong phương thuốc, phần lớn là dùng để trung hòa độc tính của Xích Nguyệt Thảo, nhượng cháo thuốc cuối cùng, chỉ lưu lại chức năng công kích đối với những tế bào có năng lực sinh sản cường đại.

Còn các phần dược thảo còn lại ngoại trừ ân cần săn sóc các bộ phận khác, cũng là vì dự phòng công kích của Xích Nguyệt Thảo quá mạnh, xúc tiến đền bù sự phát triển của các tế bào bị công kích phân liệt khác.

Hơn nữa, dinh dưỡng này còn có chút xúc tiến tế bào khác, nhưng đối với tế bào ung thư liền vô dụng, nếu không, nếu như bị tế bào ung thư thu lấy, kia tất cả đều kiểm cũi ba năm thiêu một giờ.

Bởi vì cái này, nội công để thúc giục hóa phản ứng dược tính thành dược hiệu là cực kỳ trọng yếu, nếu không, rất có thể không thể giết hết tế bào ung thư, còn gia tăng dinh dưỡng cho tế bào ung thư, khiến bệnh tình nặng thêm.

Yêu cầu đối với khống chế nội lực này cực cao, còn phải hiểu rõ dược tính của mỗi loại thảo dược, cho nên nói, người bình thường căn bản không thể chế biến cháo thuốc này, Dương Lam Nhi sở dĩ nói muốn dạy cho Bạch nãi nãi, trừ đưa tới đề tài giải quyết khúc mắc bên ngoài của Bạch Hân, cũng là muốn cho những người kia hiểu rõ, cái này không phải ai cũng có thể làm..

Mặt khác chính là, lượng dùng của Xích Nguyệt Thảo cũng cần rất chú ý, một lần cho không thể quá nhiều, nếu độc tính nhiều, toàn bộ không có đi công kích tế bào ung thư, ngược lại để mất tới các tế bào khác, chuyện khi đó liền nháo lớn, đến cùng nó vẫn là độc thảo, cong cong thẳng thẳng bên trong này cần nắm chắc thật chuẩn xác.

Vì vậy, bệnh tình của Bạch gia gia mặc dù có chỗ giảm bớt, nhưng chuyển biến tốt đẹp cũng tương đối thông thả, lượng dùng Xích Nguyệt Thảo trong mỗi ngày chỉ đủ công kích một chút tế bào ung thư, cũng không có bất kỳ còn thừa lại, loại này là thả rằng thiếu, cũng không thể nhiều.

Nhưng nếu tốc độ của độc thảo giết tế bào ung thư còn không cản nổi tế bào ung thư sinh sôi nảy nở, cái dược này cũng vô dụng, cho nên lượng dùng

mỗi lần là cực kỳ nghiêm khắc.

Bất quá, bệnh tình của Bạch gia gia cho dù tạm thời còn nhìn không thấy chuyển biến tốt đẹp, nhưng tế bào ung thư rõ ràng đã không có gia tăng, phòng đoán thời gian hơi chút dài, có thể nhìn ra hiệu quả càng lớn.

Đương nhiên, nếu Bạch Tề Thiên muốn hoàn toàn chữa khỏi, đoán chừng phải dùng được có Xích Nguyệt Thảo lâu dài, hơn nữa trong vòng một hai năm là dừng nghỉ...

Quả nhiên, sau khi Bạch nãi nãi cùng Dương Lam Nhi học ba lượt cháo hầm, liền không nhìn nổi bản thân lãng phí Xích Nguyệt Thảo hoang dã ‘Vốn cũng không nhiều’, hoàn toàn buông tha học tập.

Mỗi ngày đều để Dương Lam Nhi mang phân lượng một ngày đưa cho Bạch Hân, hoặc là đưa đến bệnh viện, nếu là không rảnh, gọi điện thoại báo người của nhà họ Bạch đến địa điểm chỉ định cầm cũng được.

Vì thế, nhà họ Bạch trả cho Dương Lam Nhi một trăm vạn, cái này có thể so với ngày ngày làm trị bệnh bằng hoá chất tiết kiệm hơn nhiều, hơn nữa, nhìn thấy hiệu quả. Đặc biệt là sau khi xác định công hiệu của cháo thuốc, Bạch gia gia kiên trì không nằm viện nữa, có thể tiết kiệm một khoản chi thật lớn, nếu còn ở bệnh viện, trị liệu cũng không thay đổi, cuối cùng cả nước muối sinh lý cũng đều không cần truyền, vậy còn ở bệnh viện làm cái gì? Vốn cũng không phải là địa phương tốt.

Vì để cho nhà họ Bạch lại an tâm, Dương Lam Nhi ngược lại cũng không có cự tuyệt khoản tiền kia, không đến mức thiếu năng nhân tình quá lớn, còn sẽ cảm thấy lúc nàng hầm cháo có thể lại thêm tận tâm, hướng chi, được liệu cũng là nàng ra, nói như thế nào cũng nên nhận công này...

Cháo hầm tận tâm hay không tận tâm, cái này cùng tiền căn bản không quan hệ, bất quá là người nhà bệnh nhân cho rằng như thế mà thôi.

Hơn nữa, Dương Lam Nhi cũng không phải là mỗi ngày đều hầm cháo, nàng có không gian trừ vật bảo đảm chất lượng giữ ẩm giữ tươi, mỗi lần nấu một nồi lớn, ngày ngày cấp nhà họ Bạch phân lượng một ngày, cũng không chê phiền toái.

Tình huống này, khiến huyên não của Tăng Cực cuối cùng cũng không có biện pháp, ông đã tự quan sát Dương Lam Nhi hầm cháo, lại không minh bạch mấu chốt trong đó, hướng chi, được liệu ngang hàng, cháo thuốc ông làm ra đến, đối với tế bào ung thư không chỉ không giết diệt, ngược lại xúc tiến chúng sinh sôi nảy nở, nhưng vị thầy thuốc này rất là buồn bực.

Tăng Cực tự nhiên không biết rõ, nội lực cùng được liệu trong không gian, thậm chí gạo cùng nước trong không gian, đều là mấu chốt của cháo thuốc, được liệu bên ngoài có được tính kém rất nhiều, tự nhiên không thể thay thế, ngược lại dễ dàng trở thành thành phần dinh dưỡng cho tế bào ung thư.

Mỗi ngày làm chuyện đồng dạng, cũng là thành thói quen, Dương Lam Nhi cơ hồ sẽ không quên đưa cháo cho nhà họ Bạch, những thời gian khác, tự nhiên nên làm sao liền làm thế.

Dương Lam Nhi nhờ lớp trưởng Thu Nhi dùng học bổng mời bạn học cả lớp ăn một bữa tiệc lớn, cuối cùng còn còn dư lại một nửa, bất quá, quan hệ giữa bạn học thực sự thân mật hơn rất nhiều, cho dù học kỳ mới bắt đầu, Dương Lam Nhi liền thường xuyên trốn học.

Bất quá, biết Dương Lam Nhi thực tế là đi Viện Y học dự thính, chỉ có Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình. Những bạn học khác, còn tưởng rằng Dương Lam Nhi đi kiếm tiền, ngược lại mỗi lần lớp học tụ hội, nàng cũng sẽ không vắng mặt, quan hệ giữa mọi người cũng không có theo thời gian mà bất hòa.

Rất nhanh, đã đến ngày Quốc Khánh mừng một tháng mười, Dương Lam Nhi tương đối buồn bực, Quốc Khánh ở cái thời không này, thế nhưng cũng là nghỉ mười một ngày, tra xét, phát hiện lập quốc thật là ngày này, chẳng lẽ loại trùng hợp này còn chẳng phân biệt được không gian?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đột nhiên gặp người quen

Tổng hợp buồn bực khó chịu, nghĩ tóm lại là một chuyện khiến tâm tình của người khác rất tốt, Dương Lam Nhi còn rất có tâm ở mừng một tháng mười này, thủ trước mấy vi tính, nhìn trực tiếp nghi thức duyệt binh ở hiện trường.

Cái thế giới Hoa Hạ này, so với đời trước của nàng hiểu thấu hơn một chút, bất kể là cường ngạnh ở trên quốc tế, hay là đối với phương diện trong chính sách, đều muốn gọn gàng hơn rất nhiều, quyền phát biểu cũng lớn hơn.

Đối với này điểm, Dương Lam Nhi bày tỏ vui mừng.

Cho nên nghi thức duyệt binh cũng là một loại hoạt động phấn chấn lòng người, Dương Lam Nhi tự giác nhìn một chút liền sinh ra vài phần nhiệt huyết.

Bất quá, người hiểu chút môn đạo đều rõ, thời gian qua Hoa Hạ khiêm tốn, vũ khí dùng trong nghi thức duyệt binh, phần lớn là loại hai loại ba, một ít loại một, còn thứ đứng đầu thật sự, là không hề bày ra.

Cho nên rất nhiều người cố chấp xem vũ khí hồng hồng, cũng liền lừa dối một cái người ngoài nghề.

Dương Lam Nhi tự nhận chính mình là người ngoài nghề, cũng không phải say mê công việc quân sự, không có gì ngoài một chút so sánh những cái tên nổi danh biết rõ, kỳ thật cái gì cũng không hiểu, nhiều nhất là xem náo nhiệt.

Theo thói quen tiến vào trang web trao đổi Y học xem một phen, Dương Lam Nhi tự giác đi Viện Y học dự thính một tháng, thu hoạch khá dồi dào. Bất quá, nàng thiếu hụt, vẫn là thực tế.

Đã học xong, Dương Lam Nhi vô cùng buồn chán đổ bộ lên quan vông của Thế Giới Ngầm, nhìn nhìn một loạt nhiệm vụ gần nhất.

“Chắc chắn, xã hội thời này đều là thế nào vậy? Tám mươi phần trăm nhiệm vụ đều là thuê mua giết người?” Dương Lam Nhi nhìn không được thốn thức cảm thán.

Nhiệm vụ ban bố gần nhất, tám phần là muốn mệnh, giá cả ngược lại không thấp, hơn nữa thỉnh cầu còn rất kỳ ba.

Đại đa số nhiệm vụ giết người cũng sẽ phải im hơi lặng tiếng thỉnh cầu khiến người ta biến mất, hoặc là chế tạo thành ngoài ý muốn.

Khó trách trên thực tế lúc nào cũng nhiều ngoài ý muốn như vậy, không phải là tự sát, chính là tai họa, cũng không biết đến cùng có bao nhiêu sự kiện là không có chân tướng phía sau màn.

Châm chọc một phen xong, Dương Lam Nhi vẫn đem một chút nhiệm vụ giết người che giấu đi như cũ, nhìn nhìn cái khác, lại tìm kiếm một cái địa chỉ của Chợ Đen dưới lòng đất thành Thục Đô.

Lần trước ở Kinh Đô, đan dược nàng luyện chế không thể đẩy mạnh tiêu thụ ra ngoài, Dương Lam Nhi nghỉ thử lại ở thị trường dưới đất của thành Thục Đô một lần nữa.

Cho dù sau khi “Lừa gạt” thiếu đông gia Thiệu Trạch của tập đoàn Thiệu thị một ngàn vạn, nàng tạm thời không hề thiếu tiền, nhưng đối với đan dược chính mình luyện ra, vẫn là muốn hiểu rõ nhu cầu thị trường, để khẩn cấp có gì phát sinh, vẫn có cái đường lui.

Lễ Quốc Khánh, thật nhiều người đều nghỉ, Chợ Đen dưới đất cũng đặc biệt náo nhiệt.

Dương Lam Nhi suy nghĩ, ghi nhớ vài cái điểm cửa vào, dọn dẹp một chút liền ra cửa.

Ngày nghỉ đường dành riêng cho người đi bộ cũng rất náo nhiệt, Dương Lam Nhi ở đầu phố liếc một cái, thấy bộ dáng người đông nghìn nghịt, liền lập tức đánh trống lui quân, không muốn đi vào chen lấn.

Vốn là muốn ném thử mỹ thực trên đường dành riêng cho người đi bộ, chờ thời gian trễ một chút mới đi Chợ Đen, lúc này Dương Lam Nhi cũng không còn ý tưởng này nữa.

Chờ một lát mới vừa qua buổi trưa, phải đợi đến khi ăn xong cơm tối lại xuống Chợ Đen dưới đất, hay là tạm thời đến địa phương khác đi dạo đi!

Dương Lam Nhi không mua đồ, hứng thú đối với việc đi dạo phố thuần túy cũng không lớn, lấy điện thoại di động ra đang nghĩ ngơi tra cứu một chút các quán mỹ thực ở phụ cận, phỏng đoán đi ăn một vòng xong, thời gian cũng đã không sai biệt lắm.

Đột nhiên cảm giác bên cạnh có một cái tay đưa qua, Dương Lam Nhi còn tưởng là đoạt đi động, nhắc chân liền chuẩn bị đá qua.

Cũng may đối phương mở miệng đúng lúc: “Em gái, thật vất vả lại gặp mặt, thúc mời người ăn này nọ như thế nào?”

Nghe được thanh âm còn tính là quen thuộc này, Dương Lam Nhi thở khè một ngụm khí, miễn cưỡng đem cái chân sắp sửa đạp ra ngoài thu trở về, giống như cười mà không nghiêng đầu nhìn: “Ta nói đại minh tinh, này là đường dành riêng cho người đi bộ, người đến người đi, người cũng dám xuất hiện?”

Không chút ngoài ý muốn, Dương Lam Nhi thấy Diệp Nhạc Luân đã ngụy trang qua, cùng ban đầu lúc ở Kinh Đô, giả dạng ăn thịt nướng gặp phải xấp xỉ, cơ hồ đã nhìn không ra diện mục thật sự.

Nhưng, đại minh tinh lại dám hiển nhiên đi dạo phố như thế, trong lòng khó tránh cũng quá to gan đi!

Thấy Dương Lam Nhi không có giả bộ không quen biết, Diệp Nhạc Luân còn thờ phào nhẹ nhõm, ai oán liếc nhìn nàng một cái: “Số điện thoại của người đời? Ta ngày ngày ở ngoài lác lư, còn không phải là vì tìm người a!”

“Tìm ta?” Bị ánh mắt nhỏ sau lớp râu ria giả kia của Diệp Nhạc Luân nhìn, Dương Lam Nhi nhìn không được cả người nổi da gà, cả người khẽ run rẩy: “Uy uy, ta không phải là loli, đại thúc người vẫn là kiếm chế chút đi.”

Diệp Nhạc Luân không còn gì để nói, còn bắt đắc dĩ hỏi lại một lần: “Người đời số điện thoại?”

Trời biết một đám người trong công ty vì tìm nàng đều sắp tìm đến điên, y lúc không có chuyện gì cũng tổng đi ra ngoài lác lư, liền xem có thể gặp mặt được nàng hay không, cũng không nghĩ tới, vận khí hôm nay rất tốt.

“Đúng vậy, đôi, cái số kia rất phiền.” Dương Lam Nhi nhướn mày, cười đến rất sáng lạn.

Lúc trước giao dịch đàm phán không thành, Dương Lam Nhi thấy phiền khi người đại diện Tây Trầm của Diệp Nhạc Luân lúc nào cũng gọi điện thoại tới khuyên, mỗi lần đều nhượng bộ một chút như vậy, cuối cùng dứt khoát đổi số, cũng tránh đi một ít chuyện khác, tỷ như, loại người như Mộc Phong này.

“...” Diệp Nhạc Luân đột nhiên cảm thấy, y kỳ thật không nên hỏi cái vấn đề này, quá thương cảm

Không chỉ có là công ty, chính là người đại diện Tây Trầm cũng muốn từ từ thôi, cho đến một ngày, điện thoại Dương Lam Nhi lại cũng không gọi được.

Nhìn xung quanh gì đó một chút, Diệp Nhạc Luân chú ý gì đó nói: “Chúng ta tìm một chỗ ăn cái gì đó? Ta còn chưa ăn cơm trưa đâu!”

“Sắp hai giờ rồi người còn không có ăn cơm trưa? Khó trách người sẽ có bệnh bao tử, đáng đời.” Dương Lam Nhi không chút khách khí đã kích, hiện tại đã tu ra linh thức, hơn nữa tính toán thời gian đã học hệ thống y học, sách thuốc trong không gian lại là đứng đầu nhất bên trong Trung y, lúc này vừa nhìn sắc mặt của Diệp Nhạc Luân, liền biết thân thể y kém hơn nhiều so với vẻ ngoài.

Diệp Nhạc Luân ngẹn, cũng đã quen Dương Lam Nhi không khách khí.

“Minh tinh sao, mặt ngoài xem ra phong quang vô hạn, thật nhiều khổ tự nhiên chính mình âm thầm nuốt, đừng nói ta, chỉ sợ mười người minh tinh có đến chín người rười rượi đều có bệnh bao tử, càng hồng bệnh càng lợi hại.” Diệp Nhạc Luân vừa nói, vừa đi theo Dương Lam Nhi đi vào bên trong hướng đường dành riêng cho người đi bộ, tìm một nhà tự mình làm thịt nướng xem ra không tệ đi vào.

Nhà tự mình làm thịt nướng này tiêu phí cao, đồ vật bên trong là cái loại tự nhiên mới mẻ lại quý, nếu không, thực xin lỗi giá tiền mỗi người 288 kia.

Bởi vì đã qua giờ cao điểm buổi trưa, hai người cũng rất dễ dàng tìm được một vị trí hẻo lánh, xung quanh có bồn hoa cao hơn hai thước che lấp, yên tĩnh lại không dễ dàng bị dòm ngó.

Một lần tính cảm không thiếu thứ để chuẩn bị nướng, Diệp Nhạc Luân một tay lấy mũ râu ria mắt kính đều bỏ xuống, một gương mặt tuấn tú rất nhiều người quen thuộc lộ ra.

Đem toàn bộ gia vị cầm tới, Dương Lam Nhi còn sợ hết hồn: “Người thật đúng là không sợ bại lộ a?”

Cả ngày lẩn lờ ở trên đường liền thôi, ở trường hợp công cộng còn dám không nguy trang như thế? Cho dù vị trí này khéo léo, không chỉ có bồn hoa ngăn cản, người bình thường cũng sẽ không từ bên cạnh đi qua, nhưng cũng rất nguy hiểm có được hay không?

“Người bình thường sao có thể nghĩ đến ta đang ở đây? Ăn cái gì đó còn nguy trang, không dễ dàng lắm a!” Diệp Nhạc Luân vén tay áo lên, một bộ chuẩn bị muốn ăn đặc biệt nhiều.

“...” Dương Lam Nhi không còn gì để nói, cái này đi ra ngoài là vì ăn? Làm nửa ngày, vẫn là cái ăn hàng sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chỉ số thông minh có vấn đề

Châm chọc xong, Dương Lam Nhi vẫn đem món ăn kéo dài tới chỗ lỗ hổng như cũ, bàn này, chỉ có này một cái cửa ra vào, chặn lên xong thì cho dù là nhân viên phục vụ muốn đi qua, nàng cũng có thể trông thấy trước, dù sao cũng sớm có cái phòng bị.

Dương Lam Nhi động tay bắt đầu nướng thịt, thấy Diệp Nhạc Luân cũng không nhàn, cầm lấy chiếc đũa hành động, liền hài lòng gật gật đầu, còn may không phải đại thiếu gia com đến thì đuổi tay.

“Người tìm ta làm cái gì?” Dương Lam Nhi lật một mảnh thịt bò, đem gia vị mình thích đổ vào trong chén.

“Người nói đi? Còn có thể vì cái gì?” Diệp Nhạc Luân thở dài, xem ra cũng thường ăn loại thức ăn này, động tác rất thuần thục.

“Ha ha...” Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, đó là trào phúng: “Công ty của các người còn không phải là không đồng ý điều kiện của ta sao? Như thế nào còn tìm ta?”

Một ngày một cuộc điện thoại, mỗi lần liền bớt một chút như vậy, nàng đều lười nói.

Diệp Nhạc Luân thở dài: “Kia là công ty, không phải là ta, hôm nay nếu không phải gặp người, ta nói không chừng ta cũng sẽ đi trường học của người.”

Lúc trước công ty điều tra qua Dương Lam Nhi, tự nhiên biết rõ nàng học ở hệ Quản lý doanh nghiệp trong đại học Thực Đồ, nếu thật muốn tìm, vẫn là

dễ dàng.

Chỉ là, đường đột tìm tới cửa, sợ Dương Lam Nhi sẽ phản cảm, Diệp Nhạc Luân này mới nhìn lâu như thế.

“Hừ hừ, may mắn người không có đi, nếu không, ta khẳng định không biết người.” Dương Lam Nhi nhướn mày: “Nói như thế, người không vội?”

“Ta gấp cái gì? Có người so với ta gấp hơn.” Diệp Nhạc Luân mang điểm cười nhạo.

Đám người công ty kia, muốn chiếm nhiều chút tiện nghi, không muốn chia cho Dương Lam Nhi nhiều như vậy, cuối cùng tìm không thấy người, lại gấp đến độ tựa như kiến bò chảo nóng.

Vốn không có hai bài hát mà Dương Lam Nhi cung cấp còn tốt, phỏng chừng đến gần thời điểm, công ty cũng sẽ cho Diệp Nhạc Luân phát album, không có chất lượng, liền lấy số lượng chồng chất một cái cũng không tồi.

Hết lần này tới lần khác mọi người nghe xong hai bài hát kia của Dương Lam Nhi, còn nói cấp bậc của cái khác cũng có thể cùng cái này không sai biệt lắm, kia khiến công ty lui mà thỉnh cầu tiếp cũng hạ không được cái tay kia. Những thứ vốn là thu thập được, những ca khúc còn cảm thấy không sai kia, đột nhiên lại dần dần vô vị.

Một đám người trong công ty lại không phải là ngu ngốc, nếu như Dương Lam Nhi ra tay cho một cuốn album, phỏng đoán có thể để cho Diệp Nhạc Luân trực tiếp treo lên đỉnh cấp Ca Thần, kia có thể là mười cuốn album cũng làm không được.

“Là sao? Vậy người tìm ta có ý gì?” Dương Lam Nhi lơ đãng, nàng hiện tại lại không thiếu tiền, nếu không phải xem ở bản tính Diệp Nhạc Luân thực tốt, nàng đều mặc kệ.

“Công ty đáp ứng điều kiện chia lợi nhuận của người.” Diệp Nhạc Luân cười nhìn Dương Lam Nhi, cảm thấy quả nhiên biết bỏ đi dự vọng mới thành được đại sự, công ty đang không ngừng giảm xuống yêu cầu, Dương Lam Nhi từ đầu đến cuối liền không có hạ xuống qua một chút một ly nào.

Cuối cùng, công ty không thể không thỏa hiệp, Dương Lam Nhi còn một bộ dáng không tình nguyện.

“Đáp ứng? Hừ hừ, nhưng ta không nghĩ bán.” Dương Lam Nhi quay đầu đi, lệ mắt nói ra, khó được kiêu ngạo lên.

Không phải là mỗi người, đều ở tại chỗ chờ, nàng đối với công ty của Diệp Nhạc Luân không có cảm tình gì, mặc dù bọn họ dùng là thủ đoạn buôn bán bình thường, nhưng có điểm cốt khí, ngựa tốt không quay đầu ăn cỏ cũ được không?

Đương nhiên, Dương Lam Nhi cũng là đứng nói chuyện không đau lưng, nếu kia là chờ chất lượng ca khúc tùy ý thấy rõ, công ty tự nhiên có thể có cốt khí a!

Đáng tiếc, đối mặt với trần phẩm kinh điển, cốt khí chỉ là một trò cười.

“Đừng a, xem ở trên mặt mũi đại thúc, người cũng đừng bức bối cùng những người kia, khi bọn họ ở thái độ lắm, đại thúc còn chờ cuốn album này để phong thần đâu!” Diệp Nhạc Luân kích động, cũng không cần hình tượng, không hề áp lực tự xưng đại thúc.

Dương Lam Nhi buồn cười, vốn còn có một tia khó chịu, cũng bị Diệp Nhạc Luân cười giòn tự giễu đánh tan: “Được rồi, lần này liền xem mặt mũi của đại thúc.”

Nữ nhân sao, ước gì vĩnh viễn mười tám tuổi, cho dù Dương Lam Nhi đời trước đã ba mươi, trêu chọc lần này của Diệp Nhạc Luân cũng hoàn toàn không có áp lực.

Diệp Nhạc Luân vui mừng các thứ đã nướng gấp vào trong chén của Dương Lam Nhi, sau đó phát hiện nàng thế nhưng ăn cũng không ít hơn so với mình, nhìn không được buồn bức, chẳng lẽ nha đầu này cũng không có ăn cơm trưa?

Chờ sau khi Diệp Nhạc Luân ngụy trang xong rồi tính tiền, hai người cùng nhau trở lại đường dành riêng cho người đi bộ, đã bốn giờ chiều, dòng người chỉ có tăng không giảm.

Không chỉ Dương Lam Nhi không thích loại hoàn cảnh này, chính là Diệp Nhạc Luân cũng không quá sáng khoái, làm mình mình, ở thời điểm nhiều người thì lúc nào cũng sẽ lo lắng bị bại lộ, hậu quả kia không thể dự liệu, cho nên hai người nhất trí quyết định, trước rời khỏi đường dành riêng cho người đi bộ rồi nói sau.

Nhưng còn chưa đi ra khỏi con phố này, Dương Lam Nhi ở phía trước đã đụng phải một người không muốn gặp nhất, tâm tình trong nháy mắt không tốt lắm.

“Ồ, này không phải là Dương Lam Nhi sao?” Đông Phương Y nhìn thấy Dương Lam Nhi trước, không dung tha nàng xoay người rồi đi liền kêu lên, còn ý tứ sâu xa nhìn nhìn Diệp Nhạc Luân, mặt tràn đầy khinh bỉ: “Bạn trai người sao? Không giới thiệu một chút cùng mọi người?”

Lời nói của Đông Phương Y, khiến Mộc Phong, cùng với Văn Khiết Nghi, còn có ánh mắt của các nữ tử khác đều rơi ở trên người Dương Lam Nhi, trong khoảng thời gian ngắn, bầu không khí quái dị.

Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi nhìn Dương Lam Nhi, tự nhiên có loại cừ hận cùng oán hận, thậm chí còn có loại chột dạ cùng lúng túng.

Dù sao bị Dương Lam Nhi chứng kiến một màn như vậy, các nàng cũng có chút không mặt mũi.

Mộc Phong chính là có chút u ám nhìn nhìn Diệp Nhạc Luân ở bên cạnh Dương Lam Nhi, vẻ mặt càng thêm đen, phản ứng kia, khiến Dương Lam Nhi có chút buồn nôn.

Rõ ràng hậu cung của Mộc Phong gần đây đã tăng thêm một nữ nhân, vậy cái vẻ mặt thần sắc nhìn nàng như bạn gái ngoại tình là muốn ồn ào đến loại nào?

Cảm giác mình lại bị chán ghét, Dương Lam Nhi lạnh lùng nhìn thoáng qua Đông Phương Y đang theo dõi chuyện: “Ta cùng Đông Phương hoa khôi của trường cũng không quen, giới thiệu cái gì? Bằng hữu của ta cũng không có hứng thú đối với người, như thế nào? Mộc Phong vẫn không thể thỏa mãn người?”

Một câu hai nghĩa, còn dẫn theo chút màu sắc, Dương Lam Nhi thật không muốn cho Đông Phương Y cái mặt mũi gì, Đông Phương Y ngay từ đầu liền dám nói Diệp Nhạc Luân là bạn trai mình, lời nói kia lại là gắt tâm cỡ nào? Tâm tư lại không có gì hay, Dương Lam Nhi không nghĩ tới cái giả dối thái bình ở bề ngoài gì.

Một câu nói khiến lá gan phổi của Đông Phương Y đau nhức, từ nhỏ đến lớn, từ trước đến giờ không ai dám cùng nàng ta nói chuyện như thế, hơn nữa, Dương Lam Nhi đặt nặng vào bốn chữ “Đông Phương hoa khôi của trường”, không chỉ nghe chói tai, còn dùng sức chọc vào vết sẹo của nàng ta, lại đem một màn không chịu nổi ngày đó thả ra bên ngoài để nói, thiếu chút nữa không có khiến Đông Phương Y trực tiếp phát điên.

“Người...” Đông Phương Y vô cùng tức giận, từ trước đến giờ không có bị làm mất mặt qua như thế, trong khoảng thời gian ngắn nước mắt đều bùng lên.

Thần kỳ, Mộc Phong thế nhưng lại không có trực tiếp đi an ủi Đông Phương Y, mà là không vui nhìn Dương Lam Nhi: “Lam Nhi, em như thế nào lại nói lời nói khó nghe như thế? Trước kia em không phải như vậy?”

Lời nói trong câu không thể thỏa mãn Đông Phương Y của Dương Lam Nhi, chẳng phải là ở nghi vấn năng lực của gã sao? Mộc Phong biết vậy nên tất cả da mặt đều không có, nhất thời có chút tức Đông Phương Y mặc kệ trường hợp gì cũng loạn khiêu khích.

“Trước kia ta là cái dạng gì người thật hiểu sao? Mộc Phong, tâm các người tự hỏi...” Dương Lam Nhi khinh thường: “Các người đều như vậy, người cảm thấy ta còn có thể nói cái gì cho phải?”

“Mộc Phong, chúng ta đã không có liên quan, nhắc lại một lần nữa cho người biết, quản cho tốt nữ nhân của người, câu nói vừa rồi kia của Đông Phương Y chẳng lẽ còn dễ nghe? Người không cần lừa mình dối người, nếu không, người nghe không hiểu đó là chỉ số thông minh có vấn đề, không trách được người khác.” Lời của Dương Lam Nhi nhanh chóng kỳ thật lại thông thả ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Chợ Đen cũng có tiêu thụ gấp rút

Nhưng chính là loại ngữ điệu cùng nội dung tương phản này, lại khiến cho Đông Phương Y cùng Mộc Phong tức giận đến học máu.

Còn như Văn Khiết Nghi, nàng ta đang cố gắng làm cho mình hóa thành trong suốt, không muốn làm cho lửa đốt đến trên người mình.

Nếu như Dương Lam Nhi sắc bén như thế, Văn Khiết Nghi hoặc là sẽ cùng Đông Phương Y khiêu khích một phen, nhưng vừa nghe Dương Lam Nhi khinh bỉ một trận, Văn Khiết Nghi cũng không dám lộ đầu, dù sao, nàng ta cũng có điểm yếu giống vậy rơi ở trên tay Dương Lam Nhi, nàng ta cũng không muốn đi vạch trần tầng sọc kia.

Còn như một nữ nhân khác, mặc dù quan sát Dương Lam Nhi vài lần, lại cũng thông minh không nói gì thêm.

Dương Lam Nhi phân một tia hiếu kỳ ở trên thân nữ nhân này, không biết rõ lại là người nào trong hậu cung của Mộc Phong?

Bị Dương Lam Nhi sắc bén nói phản bác đến á khẩu không trả lời được, Mộc Phong cũng không mặt mũi gì để tiếp tục ở lại, vốn gã hận Dương Lam Nhi chụp thiếu lễ độ lại uy hiếp, nhưng một lúc sau, chẳng hề thấy Dương Lam Nhi yêu cầu cái gì, chút tình cảm ngày xưa này lại xong ra.

Hơn nữa, Mộc Phong vẫn cho rằng, Dương Lam Nhi là thích gã, thậm chí không có gã là không được, đột nhiên nhìn thấy nàng cùng một nam nhân khác ở cùng nhau, trong lòng tự nhiên có một tia không thoải mái.

“Lam Nhi, cho dù chúng ta không có liên quan, người cũng không nên lãng phí chính mình, tìm một người thật sự đau người, không tốt sao? Cần gì vì cùng ta bực bội?” Mộc Phong nhìn lại nhìn, cuối cùng vẫn còn không có phát hỏa.

Dương Lam Nhi bị gã nói đến không giải thích được, còn dĩ thường không còn gì để nói, cái gì gọi là cùng gã bực bội? Gã xứng sao?

Không ưa một bộ tình thánh kia của Mộc Phong, cảm giác còn thật giống như đội nón xanh cho gã, nàng vừa mới ăn đồ tốt, cũng không muốn lãng phí: “Không thèm nói nhiều nữa câu, ngươi vẫn là quân tốt nữ nhân của ngươi đi! Về sau gặp mặt, có thể làm như không biết, ta không có ý kiến.”

Nói xong, Dương Lam Nhi còn liếc về phía Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi một cái, thực sự không thể nào muốn gặp đám người này.

Đi xa rồi, Diệp Nhạc Luân mới từ trạng thái ngẩn ngơ trong gió phục hồi tinh thần lại, cảm thấy bất mãn: “Vừa rồi nam nhân kia có ý gì? Cái gì lãng phí chính mình, tìm một người thật sự đau người? Gã có ý gì?”

Vốn, Diệp Nhạc Luân bị lời nói hung hãn của Dương Lam Nhi chấn động cho ngốc rồi, mà ngay cả trong ngôn ngữ chê bai của Đông Phương Y cũng đều không có phản ứng lại, đến một câu nói cuối cùng của Mộc Phong, vẫn không thể đứng lúc phản bác như cũ, lúc này vừa nghĩ tới, nhin không được có chút nghiêng răng nghiêng lợi, y rất kém cỏi sao? Dù sao y vẫn là nam thần trong suy nghĩ của phần đông nữ nhân cùng nữ hài có được hay không?

Bị Diệp Nhạc Luân nhắc nhở như vậy, Dương Lam Nhi cũng hiểu rõ lời nói kỳ quái vừa nãy của Mộc Phong, nhin không được quan sát Diệp Nhạc Luân một phen, cười trộm nói: “Ta nói đại thúc, ta đã sớm nói không phải là loli, ngươi bộ đáng này, còn có thể khiến người ta có cái ý tứ gì a? Ta chịu dính lú đến người đều còn không nói gì, ngươi ngược lại còn bất mãn.”

Nghe vậy, Diệp Nhạc Luân sờ sờ râu ria trên mặt cùng mũi trên đầu, yên lặng thương cảm..

Chép miệng một cái miệng, Diệp Nhạc Luân thờ dài nói: “Các ngươi có cừ oán sao? Nói chuyện dọa người như vậy? Còn cái gì hoa khôi của trường?”

Con gái y từng gặp, không phải là giả vờ thận trọng đến mức khiến người ta nhìn không ra sơ hở, liền là có ý hung hãn để bản thân bảo vệ, dù sao ở trước mặt người ngoài đều là hình tượng hiền chuyện, cái dạng thật sự giống như Dương Lam Nhi miệng ôn nhu uyển chuyển hàm xúc không che đậy, mở miệng liền hung hãn nói lời thô tục còn là lần đầu tiên gặp phải.

“Có cừ oán, đại thù!” Dương Lam Nhi cũng mặc kệ cảm thụ của Diệp Nhạc Luân: “Thanh mai trúc mã bắt cả hai tay, nhìn đến ba nữ nhân bên cạnh gã không có? Trong đó hai cái đều là hoa khôi nổi danh trên bảng của trường, còn dư lại một cái tạm thời ta còn không biết là ai...”

“Nhất nam N nữ, người ta nguyện ý đầu, bản chết, ta cũng không muốn nhìn thấy bọn họ, bắt quá, bọn họ cũng chưa chắc muốn nhìn thấy ta, mọi người đường ai nấy đi là tốt nhất.”

“...” Diệp Nhạc Luân lần nữa cảm giác trái tim nhỏ của mình thật không thể thừa nhận, thật lâu mới thờ dài một tiếng: “Quả nhiên là già, người trẻ tuổi hiện tại, thật lòng không hiểu.”

Như thế nào có cảm giác có một số việc so với giới giải trí còn dơ bẩn hắc ám hơn? Chẳng lẽ có cái tin tức gì?

Dương Lam Nhi cười hắc hắc: “Phốc, đừng nói là người, ta cũng là không hiểu.”

Cùng Diệp Nhạc Luân thương lượng tốt thời gian giao dịch xong, Dương Lam Nhi liền cùng vị đại minh tinh này đường ai nấy đi, đã sắp tới năm giờ chiều, nàng cũng lười lại đi ăn cái cơm tối gì, trực tiếp chọn một cửa vào Chợ Đen, cầm lấy thẻ đi vào.

Chợ Đen dưới đất của thành Thực Đô không khác lắm so với Kinh Đô, bất kể là địa bàn, hay là người, xem ra chính là kết quả của trù tính quản lý chung, rất là quy phạm.

Đi dạo một vòng, phát hiện Chợ Đen dưới đất này cùng những gì nàng hiểu rõ cũng không khác lắm, Dương Lam Nhi liền trực tiếp đi phòng đấu giá trong chợ.

Lần này ngược lại thuận thuận lợi lợi, quản lý rất nhiệt tình, sự phụ đánh giá cũng rất nghề nghiệp, trực tiếp khẳng định giá trị Tiểu Bỏ Đan của Dương Lam Nhi, giá quy định liền cho ra mười vạn.

Dương Lam Nhi thờ phào nhẹ nhõm nhin không được cảm thán, lão già ở Kinh Đô kia quả nhiên là muốn chiếm tiện nghi lớn, còn nói rõ cái gì giá cao, cũng chỉ là giá quy định của người ta mà thôi.

“Mỹ nữ có muốn đan dược này được bán đấu giá hôm nay hay không?” Quản lý họ Chu, so với vị ở Kinh Đô kia xem ra còn trẻ hơn một chút, cảm giác cũng càng thêm khéo đưa đẩy.

“Ồ, hôm nay có buổi đấu giá sao?” Dương Lam Nhi kinh ngạc.

“Quốc khánh ngày một tháng mười, mỗi ngày một lần, tám giờ tối bắt đầu, rất nhiều trân phẩm cũng sẽ lưu lại trong vài ngày bán đấu giá này.” Vừa nghe lời nói của Dương Lam Nhi, liền biết nàng là nhân vật mới mới tham gia hàng ngũ, Chu quản lý cũng bắt động thanh sắc, nếu là người quen thuộc thị trường, sao có thể không rõ ràng về buổi đấu giá long trọng này?

Không chỉ ở Thành Thực Đô, ở Hoa Hạ, cơ hồ tất cả các Chợ Đen dưới đất ở thời điểm Quốc Khánh cũng sẽ nghênh đón giao dịch đỉnh cao, những quốc gia khác, cũng có ngày lễ thuộc về chính mình.

“Vậy sao?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, này là, buổi đấu giá ở Chợ Đen cũng có hoạt động bán tháo?

Mới nãy vừa vào thị trường, liền nhìn thấy không ít sạp ghi cái gì Quốc Khánh, bán bao nhiêu tặng bao nhiêu gì gì đó, Dương Lam Nhi đã quần quạ,

không nghĩ tới trong phòng đấu giá cũng có hoạt động đặc biệt.

“Đúng vậy, đan dược này của mỹ nữ, hoàn toàn có thể làm áp trực, đương nhiên, người muốn phòng đấu giá ở thời điểm nào đem bán ra, có thể tự động lựa chọn.” Chu quản lý tươi cười rạng rỡ.

“Liên hôm nay đi!” Dương Lam Nhi cũng dứt khoát: “Ta có thể vào phòng đấu giá không?”

“Tuy nói vé vào đã sớm bán hết, bất quá tiểu mỹ nữ lấy ra vật phẩm bán đấu giá giá trị rất cao, tự nhiên có thể đi vào.” Chu quản lý gật đầu.

Khuôn mặt Dương Lam Nhi tươi cười dịu dàng gật đầu, lại cảm thấy có chút buồn bực, trong tiểu thuyết Mộc Phong bắt luận xuất ra cái vật phẩm gì để bán đấu giá, ở bất cứ lúc nào cũng có thể có phòng riêng để cung cấp, loại sự việc này quả nhiên là đãi ngộ mà nhân vật chính mới có, khiến người ta quá không thể lý giải.

Nghĩ tới đây, Dương Lam Nhi còn từ trong túi lấy ra vài cái bình sứ: “Vậy làm phiền Chu quản lý mỗi ngày lưu cho ta một vị trí, những đan dược này, mỗi ngày bán đấu giá một viên.”

Đối với Chu quản lý một câu đã đổi lại xưng hô, Dương Lam Nhi đã vô lực châm chọc, dù sao cũng không khó nghe, nàng cũng lười so đo.

“Mặt khác, cái này là Đại Bỏ Đan, có hiệu quả còn tốt hơn so với Tiểu Bỏ Đan, ta hy vọng lưu lại tới ngày cuối cùng mới bán.” Dương Lam Nhi lấy ra một cái bình sứ màu hồng, vẫn nghĩ đến, đoán cũng có thể đoán, bán đấu giá ngày cuối cùng khẳng định là các thứ hiếm quý nhất, nàng quyết định đến lúc đó đến kiếm thêm kiến thức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Hợp tác khoái trá

Chu quản lý nghe vậy, ánh mắt liền sáng lên, cũng không có hoài nghi hiệu dụng của Đại Bỏ Đan kia, bất quá, trình tự nên có cũng không phải ít, đợi tí nữa cũng nhất định phải cho Đánh Giá sư xem qua mới được.

Dù sao, phòng đấu giá này không phải là của nhà y, cũng là người làm công, Chu quản lý cũng không thể phá hư quy củ, ngược lại Dương Lam Nhi cung cấp đan dược, khẳng định là rất được hoan nghênh, y chịu trách nhiệm phòng đấu giá trong Chợ Đen ở Thục Đô không chỉ có thể thu được danh dự, cũng có thể có được không ít phần trăm trích ra, có rất nhiều chỗ tốt...

Bởi vì thế, Chu quản lý nhìn nhìn gương mặt loli của Dương Lam Nhi, thái độ tốt hơn, chỉ cầu về sau còn có nhiều cơ hội hợp tác hơn: “Như thế, ta lưu lại cho người chỗ ngồi cấp hai, hy vọng người có thể ở trong hội đấu giá mua được thứ bản thân muốn, hôm nay có thể có không ít dược liệu. Dược liệu có thể đi vào buổi đấu giá, sẽ không hề kém, ít nhất cũng phải là hoang dã.”

Dương Lam Nhi đến nơi này, tự nhiên là đã nguy trang qua, nàng cũng không muốn bại lộ cái gì.

Mặc dù, nàng hiện tại đối với thực lực của chính mình cũng đã có chút khái niệm, cũng không sợ phiền toái gì, nhưng có thể yên tĩnh sống qua ngày, ai còn đi lần qua lần lại?

“Ân, cảm ơn Chu quản lý.” Dương Lam Nhi biết rõ, Chu quản lý này là đang kéo quan hệ, sớm nói cho nàng một chút tin tức, để lúc bán đấu giá càng thêm chú ý.

“Mọi người hợp tác khoái trá.” Lời nói của Chu quản lý có ý tứ sâu xa, cảm thấy tuổi của Dương Lam Nhi mặc dù không lớn, lại cực kỳ hiểu công việc, mật mờ nói cái gì nàng cũng có thể hiểu rõ: “Ta bảo người dẫn người đi.”

Dương Lam Nhi bình yên đi theo mỹ nữ phục vụ đi đến phòng đấu giá, đi ngang qua một cái hành lang, liền thấy Mộc Phong mang theo Đồng Phương Y cùng Văn Khiết Nghi, còn có một nữ nhân khác đi qua từ đằng xa, nhìn không được oán thăm, đám người này thật đúng là âm hồn không tiêu tan a! Đến chỗ nào cũng có thể gặp...

Một đám người cũng nhìn nàng một cái, không có phản ứng khác thường gì, Dương Lam Nhi sử dụng công pháp thay đổi hình tượng triệt để, tự nhiên không sợ bị nhận ra.

Cho dù Mộc Phong có hệ thống làm hậu thuẫn, Dương Lam Nhi lại có khuyên tai không gian, không chỉ che giấu hết thảy dò xét, còn có thể tự do điều chỉnh thực lực biểu hiện ra, sau khi thay đổi, Dương Lam Nhi liền đặt cho mình thành thực lực cấp hai, tin tưởng trên hệ thống của Mộc Phong nhìn không thấu thứ gì, lần này cũng hoàn toàn không thể nào phát hiện cái gì.

Như thế xem ra, hệ thống của Mộc Phong căn bản không so bằng được khuyên tai không gian mà tổ tiên truyền thừa xuống, Dương Lam Nhi tự có an ủi không ít.

Vốn, Dương Lam Nhi làm nhiều phòng bị như thế, chính là vì lẩn tránh Mộc Phong, hôm nay ở đường dành riêng cho người đi bộ nhìn thấy, phát hiện Mộc Phong vừa mới đến cấp hai, thực lực tăng trưởng so với tình tiết ở trong tiểu thuyết chậm hơn rất nhiều.

Dương Lam Nhi biết rõ, sách lược nàng đem những thứ gì đó mà Mộc Phong có thể đổi tích lũy sớm cần quét đi, đã tạo ra tác dụng, hơn nữa có hiệu quả rõ rệt.

Sở dĩ còn phải tránh Mộc Phong, đó là bởi vì hào quang nhân vật chính của gã.

Tiếp xúc qua tu chân, liền biết thứ số mệnh này là hư vô mờ mịt đến cỡ nào, bên trong hệ thống trao đổi của Mộc Phong không biết rõ có đồ vật gì đó, Dương Lam Nhi ở dưới tình huống không có mười phần nắm chắc, cũng không muốn cùng Mộc Phong phát triển đến mức không chết cũng thương.

Còn như cái gì là mười phần nắm chắc, Dương Lam Nhi nghĩ tới, Mộc Phong ở trong nội dung võ kịch, thực lực cũng là dựa theo đẳng cấp thực tế mà xếp hạng, cho dù gã cuối cùng ở phía sau màn cũng đứng ở đỉnh cao nhất của nhân loại, cũng không có thoát ly cái phạm vi này.

Dương Lam Nhi tự giác, thực lực của mình một khi đạt tới Trúc Cơ, hoặc là chỉ cần đột phá đến Luyện Khí kỳ, nàng có thể không đếm xỉa đến bàn tay vàng của Mộc Phong.

Nếu hai người thật đến trình độ đến chết không ngừng, Dương Lam Nhi cũng không sẽ mềm lòng, nhiều nhất đem thể thân người bù nhìn của Mộc Phong, hay tất cả vật phẩm cứu mạng tiêu hao hết sạch, nàng cũng không tin hệ thống giao dịch dưới tình huống không có tích lũy liên tục trao đổi đồ cho Mộc Phong.

Cũng không phải Dương Lam Nhi muốn cùng Mộc Phong liều mạng, mà là xem hết qua nội dung võ kịch, nàng đối với cái nam nhân này thật sự hiểu rất rõ, nàng suy tính nhiều như thế, chỉ là muốn chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất, đỡ phải đến thời điểm bị Mộc Phong hớ rớt một cái mạng, khóc đều không có chỗ khóc.

Cảm thấy liên tục tính toán, Dương Lam Nhi từ trước đến giờ đều thích tính trước làm sau, đi theo mỹ nữ tiếp tân chuyển qua chỗ ngoạn, liền vào đại sảnh phòng đấu giá.

Bởi vì thời gian còn sớm, người trong sảnh còn không có nhiều.

Chỗ ngồi cấp hai cho dù không bằng ghế lô, thế nhưng tương đối tốt, ghế sofa mềm mại, khay trà, xung quanh còn có thảm thực vật cùng tấm ngăn, tương đương với một cái không gian độc lập, nhỏ chút, nhưng cũng được cái thanh tĩnh.

Xuyên thấu qua bức rèm che trước cửa, có thể thấy rõ ràng tất cả ở trên đài, cuối cùng có cái tường điện tử tương đối lớn, cảm giác được, hiện trường đang rất hùng lực.

Đời trước, Dương Lam Nhi cũng đi qua phòng đấu giá mấy lần, vì khách hàng đầy hứa hẹn của công ty, cũng có vì ông chủ của công ty, nên đối với loại địa phương này cũng không xa lạ gì.

Hơn nữa, phòng đấu giá ở Chợ Đen dưới đất trừ bán đấu giá này nó bất đồng, cái khác cùng trên thực tế cũng không khác nhau nhiều, hoàn cảnh, phương tiện, phương thức kêu giá, đều xấp xỉ...

“Vị mỹ nữ này, có muốn uống chút gì không?” Nhân viên tiếp tân đem Dương Lam Nhi vào cái gian nhỏ này, cũng không có vội vã rời đi, mà là thái độ tốt đẹp hỏi thăm.

“Một chén trà sữa đi!” Nếu là đời trước, nàng nhất định không phải là gọi cà phê thì chính là gọi trà, nhưng một đời này, Dương Lam Nhi trôi qua tùy tính hơn, chỉ cần cho phép, cũng sẽ dựa theo yêu thích của chính mình, không cần lo lắng ánh mắt cùng cái nhìn của người khác.

“Được, mỹ nữ thích khẩu vị gì?”

“Táo xanh đi!” Dương Lam Nhi nhướn mày, nhìn đồng hồ, mới hơn năm giờ, còn sớm a!

“Được, mỹ nữ còn muốn ăn chút gì không? Một lát nữa đúng là thời gian dùng cơm tối, phòng đấu giá chúng tôi cũng cung cấp lựa chọn các món ăn. Mặt khác, bên cạnh có ổ điện cùng dây mạng, mỹ nữ nếu có mang máy tính, có thể tùy tiện chơi đùa, dùng trên điện thoại di động lên mạng cũng được, này là mật mã cùng tên tài khoản.”

Dương Lam Nhi thuận tay tiếp nhận mật mã mà mỹ nữ kia đưa sang, nhin không được cười lên một tiếng: “Có thực đơn sao? Cho ta xem một chút.”

Thành thật mà nói, lượng cơm ăn chọt tăng thật sự biểu lộ rõ chỗ tốt, có thể nhấm nháp rất nhiều mỹ thực, sẽ không vì ăn không vô mà có các loại tiếc nuối.

Cho dù vừa mới cùng Diệp Nhạc Luân ăn thịt nướng xong, Dương Lam Nhi lập tức lại gọi bốn cái món ăn chính cũng không hề có áp lực.

Cái gọi là món chính, phân lượng kia khẳng định là không ít, thời gian nấu nướng rất dài, Dương Lam Nhi không vội, móc ra máy tính xách tay bên cạnh lên mạng ngồi chờ.

Thời khắc này vô cùng buồn chán, Dương Lam Nhi cảm thấy còn suy nghĩ, tối nay đám người Mộc Phong cũng tham gia buổi đấu giá, không biết rõ gã có để ý hay không, vạn nhất tranh lên, nàng có thể không sánh bằng nam chủ nguyên văn có chur nữ làm hậu thuẫn.

Thực lực của Đông Phương Y cũng không có gia tăng, Văn Khiết Nghi cùng Mộc Phong sau khi XXOO có thể luyện võ, khởi điểm cũng rất cao, nhưng có thể vì thời gian không lâu, mới đến cấp một trung kỳ.

Một nữ nhân khác không biết rõ thân phận, nhưng Dương Lam Nhi nhìn ra được thực lực, so với Đông Phương Y chỉ kém hơn một bậc, nghĩ đến gia thế cũng cùng Đông Phương gia không sai biệt lắm.

Văn Khiết Nghi thăng cấp, cũng không thể gọi là nhanh so với nội dung ban đầu của vở kịch, hẳn là tích lũy của Mộc Phong không đủ dùng, bản thân gã cũng không thể thỏa mãn, dĩ nhiên là không thể cho nữ nhân bên cạnh có quá nhiều phúc lợi, này mới không khiến thực lực của nhóm người kia tập thể tăng trưởng.

Dương Lam Nhi đối với chuyện này mà nói, đều là chuyện tốt cực lớn a, vừa mất cái này lại mọc ra cái kia, Dương Lam Nhi tin tưởng, có khuyến tai không gian chênh lệch thời gian ở đây, năng sớm muộn gì cũng không cần cố kỵ cận bã nam nào đó nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Xinh đẹp phù hợp

Tạm thời không có đi trang web Y học học tập, Dương Lam Nhi dứt khoát tìm một chút điện ảnh để xem.

Mỗi cái thế giới đều có kinh điển thuộc về chính mình, cái không gian này tự nhiên cũng không ngoại lệ, cho dù cái gọi là kinh điển đều là tác phẩm có niên đại so sánh rất xa xưa, nhưng không trở ngại cái người từ ngoài đến như Dương Lam Nhi này chậm rãi thưởng thức.

Chỉ tiếc, có chút tác phẩm kinh điển bởi vì quan hệ với thời gian, dùng ánh mắt hiện tại đến xem đã không còn thích hợp, vì thế chọn chọn một chút thứ có thể tải xuống, cũng chỉ có chút ít có thể xem.

Chờ mỹ nữ tiếp tân kia đem món ăn bưng lên, Dương Lam Nhi rất dứt khoát rút ra hai tấm giấy bạc màu đỏ làm tiền boa, cái vòng này chính là như thế, nàng cũng không muốn lúc nào cũng ngịch lại.

Huống chi, chút tiền này với Dương Lam Nhi cũng coi như dễ dàng, ra tay liền hào phóng hơn. Hơn nữa, sau khi luyện võ tu chân, đối với chuyện lao lực mà kiếm tiền ít ỏi như thế, dĩ nhiên là có chút xem nhẹ.

Ăn thịt bò hầm thơm mềm nhuyễn, mắt Dương Lam Nhi sáng rực lên, tựa hồ bữa ăn ở phòng đấu giá, hương vị cũng không kém quán ăn cấp năm sao a, ra tay khẳng định là đầu bếp cấp chuyên gia, hơn nữa, tài liệu so với bên ngoài lại càng tốt hơn, thực sự không phải là dùng đồ ngón ngang để làm ra.

“Ha ha, cũng không nghĩ tới, Chợ Đen dưới đất này, chính là một cái thế giới nhỏ, trừ không có ánh mặt trời, ở những phương diện sinh sống khác thậm chí còn so với bên ngoài lại càng tốt hơn.” Dương Lam Nhi cảm thán thầm nói.

Kỳ thật cũng dễ lý giải, người có thể tới Chợ Đen dưới đất để tiêu phí, không phải là võ giả, liền là hạng người có tiền có quyền, bọn họ không thiếu tiền giấy, chỉ cầu hưởng thụ sinh sống, nếu là thứ ở bên ngoài phân đông có thể hưởng thụ đến, mọi người há lại đến dưới đất?

Cho nên, vì kinh doanh, Chợ Đen dưới đất tự nhiên muốn cung cấp những thứ người tiêu thụ cần, lấy một chút thứ ở bên ngoài rất khó hưởng thụ đến để lưu lại cho khách cũ.

Bởi vì thế, bốn cái món chính mà Dương Lam Nhi ăn này, nguyên liệu nấu ăn bên trong cơ hồ đều là thực phẩm thuần khiết tự nhiên, cho dù không sánh bằng đồ trong không gian của nàng sản xuất ra, thì ở bên ngoài cũng là phi thường khó có được.

“Khó trách nhiều người thích lẩn lư ở Chợ Đen dưới mặt đất như vậy, đều là đến hưởng thụ a!” Dương Lam Nhi ngộ ra, hai tròng mắt nheo lại, cảm giác tinh thần sáng khoái.

Trong lúc Dương Lam Nhi tâm tình tốt đẹp hưởng thụ mỹ thực, trong đại sảnh đột nhiên truyền đến một trận ồn ào, tựa hồ là có người bắt đầu xung đột, liền trực tiếp nổi giận tung tay đến.

Dương Lam Nhi kéo rèm vải ra một đường nhỏ, xuyên thấu qua bức rèm che nhìn ra phía ngoài, quả nhiên một đám bàn ghế trong đại sảnh bị đổ, còn hai bên đánh nhau, bị một loạt người mặc chế phục đề trụ, tựa hồ là bảo an của phòng đấu giá.

Bảo an của phòng đấu giá đều không phải là người bình thường, kém cỏi nhất cũng xuất thân là đặc chủng, thân thủ cùng kinh nghiệm đánh nhau đều là tuyệt hảo.

Hiệu suất công tác này cũng cao, Dương Lam Nhi vừa mới nghe được có người ồn ào, liền kéo rèm vải ra, vẫn chỉ thấy một màn người gây chuyện bị áp chế ra ngoài như cũ, lưu lại một mảnh hỗn loạn rất nhanh liền bị chuyên gia thu thập.

Người xem náo nhiệt rất nhanh liền mỗi người về mỗi chỗ, tự ý rút trở về, dường như đã tập mãi thành thói quen.

Thấy không có náo nhiệt để nhìn, Dương Lam Nhi cũng đem rèm vải chỗ mình kéo lại, âm thầm cảm thán bảo an phòng đấu giá tăng lực, ra tay thật sự là quá nhanh, nếu mỗi ngành bên ngoài đều có hiệu suất cỡ này, lo gì xã hội không phát triển cao tốc?

Hiệp khách vì phạm lệnh cấm dùng võ, người nơi này ít nhiều gì đều có chút bản lĩnh, kia rất dễ dàng động thủ, khó trách những người khác thấy nhưng không thể trách, thập phần tựa như là thói quen.

Nghĩ thông suốt điểm này, Dương Lam Nhi cũng không hề để tâm tới chuyện vừa rồi, chỉ cần không chọc tới trên đầu nàng, kia làm cái gì cũng có thể...

Nguyên liệu nấu ăn tốt, tay nghề đầu bếp tốt, món ăn làm ra tự nhiên là mỹ vị, Dương Lam Nhi cuối cùng cũng nhịn không được, lại gọi bốn món chính khác để hưởng thụ, lo lắng xem bán đấu giá đúng giờ mở màn.

Suy nghĩ một chút, Dương Lam Nhi vẫn là thò ra linh thức, tốc độ nhanh chóng đem toàn bộ phòng đấu giá đảo qua liền thu lại, dưới tình huống không có dẫn tới bất luận kẻ nào kinh sợ, chứng kiến tin tức nàng muốn biết.

Bởi vì hiện đại khoa học kỹ thuật hóa, bán đấu giá đều là trực tiếp dùng máy gọi giá kêu số, cho nên, không nghe được thanh âm của người kêu giá, tự nhiên cũng cũng không biết Mộc Phong muốn mua cái gì.

Linh thức quét qua, mà ngay cả hệ thống của Mộc Phong cũng không có phát giác được, Dương Lam Nhi an tâm ghi nhớ số ghế lô của đám người Mộc Phong, đến thời điểm cận bã nam này vừa gọi giá, nàng liền có thể biết.

Dương Lam Nhi cũng không có nghĩ muốn đem thứ mà Mộc Phong vừa ý đều giành hết, nhưng cho cận bã nam này thêm chút ngọt ngào, khiến gã trả nhiều thêm chút tiền, nàng vẫn tương đối cảm thấy hứng thú.

Không có gì bất ngờ xảy ra, bán đấu giá sư là một nữ nhân xinh đẹp, không có biện pháp, đây cơ hồ là phù hợp với văn nam chủ NP, mỗi lần dưới tình huống này, tổng có cái nữ nhân thành thực dễ thương đi ra trấn bãi.

Ánh sáng vừa phát, nữ nhân xinh đẹp vừa ra, toàn bộ phòng đấu giá tại thời điểm này tựa hồ cũng nghe được vô số thanh âm nuốt nước miếng.

Sườn xám ngắn màu đỏ, xẻ tà cao đến bắp đùi tuyết trắng nhìn không sót một cái gì, eo thon đầy một nắm tay, bộ ngực sóng lớn mãnh liệt, đắp nặn ra một dáng người ma quỷ.

Dương Lam Nhi quan sát một phen xong, khỏe miệng khê giật, nếu như không có đoán sai, vị này là bán đấu giá sư nổi danh ở Chợ Đen dưới đất của thành Thục Đô tên Hồ Mị Nhi, cuối cùng cũng sẽ trở thành một nữ nhân trong hậu cung của Mộc Phong.

Hoàn toàn không hiểu, nam nhân một bên kêu la thích thanh thuần, một bên yêu chết cái loại mê hoặc đó, dường như Hồ Mị Nhi đã đến 30, Mộc Phong cũng có thể xuống tay được, thật đúng là mặn nhạt không chê, khẩu vị đặc biệt...

Hồ Mị Nhi làm bán đấu giá sư ở Chợ Đen dưới mặt đất đã nhiều năm, người vừa ý nàng ta đếm không hết, nhưng nàng ta một cái cũng chường mất, về sau chẳng biết tại sao, liên đới với Mộc Phong có vài phần kính trọng, từ đó làm một trong những nữ nhân của cận bã nam.

Đương nhiên, cái này có thể lý giải là vì khí tràng của nam chủ, chính là hấp dẫn nữ nhân như vậy. Thậm chí, lúc Hồ Mị Nhi cùng Mộc Phong, cũng bởi vì là lần đầu tiên, cư nhiên được Mộc Phong kính trọng.

Cũng bởi vì Hồ Mị Nhi tuổi đã lớn như vậy, còn liên tục cất giữ trinh tiết, khiến Mộc Phong cảm thấy nữ nhân này đối gã là chân ái...

Chép miệng một cái, Dương Lam Nhi thỏa mãn ăn sườn cừu, cảm thấy tư duy của dạng nam nhân như Mộc Phong này thực quý dị, Hồ Mị Nhi này, rõ ràng chính là tự nhận điều kiện cao, đang treo giá được chứ? Hồ Mị Nhi biết rõ nam nhân yêu chỗ nào, cho nên liên tục không chịu đem lần đầu tiên của mình đơn giản giao ra đi, coi đây là thẻ đánh bạc càng lớn mà thôi.

Chân ái? Ha ha... Dương Lam Nhi khẽ cười một tiếng, từ trước đến giờ nàng đều cảm thấy Hồ Mị Nhi không phải là giữ mình trong sạch, mà là biết rõ giá trị của lần đầu tiên.

Đương nhiên, người khác nghĩ như thế nào nàng cũng không xen vào, dù sao lại không phải là bằng hữu của nàng, nữ nhân của nàng.

Nói một phen lời đạo đầu, dẫn dụ không ít hormone giống đực phát ra xong, Hồ Mị Nhi cười một tiếng mỉa mai, cuối cùng tiến vào chính đề.

Kiện vật phẩm thứ nhất, là một vật trang trí bằng ngọc bích, cái đầu rất lớn, hơn nửa chất ngọc tương đối cao, là thủy tinh chủng. Mặc dù không có đạt tới cảnh giới để vương lực, nhưng cũng chỉ kém một cái cấp bậc, xem như tương đối yêu thích.

Đồ chơi này, nếu đặt tại bên ngoài, chỉ sợ sẽ dẫn tới chấn động, tạo thành tranh mua, nhưng mà tại đây, cũng chỉ là vật phẩm sơ cấp thả con tép, bắt con tôm.

Mặc dù như thế, người có thể tới Chợ Đen, dòng dõi so với bên ngoài hùng hậu hơn nhiều, vật trang trí ngọc bích này, giá cả đồng ý cuối cùng, so với bán đấu giá ở bên ngoài cũng cao hơn, nếu không phải dạng này, người bán cũng không sẽ đưa đến Chợ Đen.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43: Chụp chỗ tốt xem não nhiệt

Đương nhiên, Chợ Đen Chợ Đen, danh như ý nghĩa, một chút thứ có lai lịch không rõ, cũng chỉ có ở đây mới có thể không hỏi ra chỗ giao dịch.

Cho dù giá của thứ này sau cùng so với bên ngoài thấp hơn một chút, kia cũng thập phần bình thường.

“Đây là một khối sắt thần kỳ, lửa tầm thường đốt căn bản vô pháp rèn, dựa theo đánh giá, này hẳn là một khối sắt thiên thạch đặc thù, giá quy định một vạn, mỗi lần tăng giá không thể dưới một trăm.” Thanh âm Hồ Mị Nhi mềm mại nhu nhu, cực kỳ câu dẫn người.

Còn như âm sắc của nàng ta có phải trời sinh như thế, hay là cố ý hành động, tạm thời không có người khác biết rõ.

“Cửu Âm Huyền Thiết?” Dương Lam Nhi hiếu kỳ thò ra linh thức tra xét một phen, lập tức nhận ra khối tài liệu luyện khí này.

Thật không nghĩ tới, trên thực tế vẫn còn có tài liệu của Tu Chân giới?

Nếu là tu chân thịnh thế, một khối Cửu Âm Huyền Thiết to bằng đầu nắm tay người trưởng thành như thế tự nhiên không tính là cái gì, hơi tìm một chút sẽ có. Nhưng đối với tu chân mật thế, thậm chí là hiện đại mà nói, quả thực là vật phẩm quý hiếm.

Sở dĩ giá quy định thấp như thế, hẳn là vì thuộc tính lửa tầm thường không thể rèn kia làm hại, trên thực tế, có thể có cái lửa gì không tầm thường? Laser sao? Cái kia dùng để cắt thì tạm được, dùng để rèn, chỉ sợ rất khó thao túng đi!

“Một vạn một ngàn!” Có người tăng giá, điện tử trên tường trong nháy mắt đánh ra số của một chỗ ngồi, một cái giá cả lớn.

“Một vạn hai ngàn.” Dương Lam Nhi lần đầu tiên ra giá.

Vật mà tổ tiên lưu lại ở trong không gian, cấp bậc đều quá cao, hiện tại Dương Lam Nhi căn bản không thể động vào được, lấy được một khối Cửu Âm Huyền Thiết kia, dù sao có thể cho nàng lúc vào Luyện Khí kỳ thì lấy ra luyện tay một chút.

Cho dù, dựa theo tình huống của tu chân thịnh thế mà suy đoán, Cửu Âm Huyền Thiết đối với người tu chân ở Luyện Khí kỳ mà nói, đều là tài liệu đứng đầu, chịu không được tiêu xài, nhưng tầm mắt của Dương Lam Nhi lại không đồng dạng, trước mắt chẳng qua là cảm thấy, bỏ qua sẽ có điểm lãng phí.

Lúc kêu giá, Dương Lam Nhi ở trong bóng tối quan sát chỗ ghé lỗ của Mộc Phong, thấy gã không có có phản ứng gì, mới thở phào nhẹ nhõm.

Hệ thống giao dịch có thể nhận ra này nọ, bất quá, thứ vô dụng đối với nó mà nói, nó sẽ không nói cho Mộc Phong để gã mua.

Thứ mà hệ thống cần có nhất, thứ nhất là có năng lượng, thứ hai là có kỹ thuật.

Nếu là thứ có năng lượng, hệ thống sẽ không bỏ qua, nếu là có kỹ thuật, nó cũng sẽ thu thập, tỷ như Áo Ảnh Đèn trong nguyên tác kia, hiện thời là đồ cổ trên tay Dương Lam Nhi, cấp bậc kỹ thuật trong đó tương đối cao, mới để cho hệ thống đòi cho Mộc Phong không ít tích lũy.

Bản thân của Cửu Âm Huyền Thiết chỉ là một loại tài liệu luyện khí, chủ yếu dựa vào độ bền bỉ của nó, chứ bản thân nó không ẩn chứa bao nhiêu năng lượng, hơn nữa, vị diện khác có thể có được không ít loại vật này, cho nên hệ thống một chút cũng không vừa ý.

Không vừa ý cũng tốt, khiến Dương Lam Nhi chỉ mất hai vạn khối, liền mua được khối Cửu Âm Huyền Thiết này, người kia chỉ yêu thích thu thập sự vật kỳ quái, cũng không có cùng nàng tranh lâu.

Không thể rèn, cái khối sắt này mua về nhà cũng chỉ có thể nhìn, giá cả kéo hơi cao chút, những người kia cũng không phải là rất thích, liền tiện nghi cho Dương Lam Nhi.

Đơn giản như thế liền có được một khối đồ tốt, tâm tình của Dương Lam Nhi liền tốt, tiếp đến cũng vỗ vỗ những thảo dược mà trong không gian của mình không có.

Nếu là gặp phải thứ mà Mộc Phong muốn tranh đoạt, còn liền đi lên đập thêm một cước, nhượng mỡ cặn bã nam kia hao phí thêm khoản lớn thôi.

Loại vật bán đầu giá này, vừa gọi giá, liền nhiều thêm không chỉ là chuyện của một hai vạn. Dương Lam Nhi có cảm giác sâu sắc về một vạn khối mà bản thân đã cho mượn kia đã có hồi báo thâm hậu...

Mặc dù, lúc trước đưa cho Mộc Phong một vạn khối, là vì hiểu rõ nhân quả, đồng thời cũng không có ý nghĩ muốn dây dưa thêm cùng gã.

Nhưng đối với hành vi cặn bã nói một đằng làm một nẻo của Mộc Phong, nàng càng chán ghét, cho nên mượn việc này để phát tiết một chút.

Đội khiến cho Mộc Phong tổn thêm rất nhiều cái bội số một vạn xong, Dương Lam Nhi cuối cùng đã cảm thấy thỏa mãn.

“Chắc chắn, nữ nhân của Mộc Phong, tựa hồ người người đều rất có tiền a, tối nay ít nhất mất mấy ngàn vạn, thế nhưng đến mất cũng không chớp cái nào.” Dương Lam Nhi cảm thấy, nếu không phải mình tu chân xong, chẳng hề coi trọng tiền tài, không thể nói trước còn sẽ thù hận giàu có.

Tiểu Bồ Đan của Dương Lam Nhi, quả nhiên thành đồ then chốt, mặc dù không phải là cái cuối cùng, cũng là đếm ngược vị trí thứ ba.

Lúc Hồ Mị Nhi đem công hiệu của Tiểu Bồ Đan giới thiệu, tất cả mọi người đều điên cuồng, bất kể là võ giả hay không, đều bày tỏ hứng thú thật lớn đối với đan dược này.

Dùng để treo mệnh, cứu mạng, ai cũng không thể bỏ qua cái hiệu dụng này.

Giá quy định mười vạn, mỗi lần tăng giá không ít hơn một ngàn, cơ hồ rất nhanh liền nhảy đến hơn năm mươi vạn, khiến Dương Lam Nhi trợn mắt há hốc mồm đồng thời, lại lần nữa oán thăm lão già đánh giá ở Kinh Đô kia gian trá.

“Một trăm vạn.”

Cái con số này vừa ra, hiện trường liền yên tĩnh trong một cái chớp mắt, bỗng chốc tăng lên gấp đôi, cho dù đều là người có tiền cũng có chút không cao hứng lắm.

Hơn nữa, cái con số này, dọa lùi một chút những kẻ tham gia náo nhiệt, trên cơ bản hiện tại bắt đầu kêu giá, mới chân chính là nhiều tiền không có chỗ tiêu.

Dương Lam Nhi nhìn nhìn số vừa kêu giá, là số ghê ló của Mộc Phong kia, nhìn không được cười hắc hắc, nếu cái giá này là từ trong tay một đám người Mộc Phong cảm ra, nàng sẽ chỉ cảm thấy thoải mái hơn.

Một miếng Tiểu Bồ Đan nho nhỏ, loại đan dược chỉ áp dụng được cho võ giả, đến tu sĩ Luyện Khí kỳ thì vô dụng, lại có thể có cái giá cao như thế? Dương Lam Nhi có chút bị choáng, xem ra, xã hội thực tế thật đặc biệt thiếu dược a!

Cuối cùng, Tiểu Bồ Đan bị Mộc Phong dùng một trăm ba mươi vạn mua đi, Dương Lam Nhi chợt cảm thấy sáng khoái tâm tình, thật giống như mùa hè ăn kem ly.

Không biết, nếu Mộc Phong biết được, bảy ngày Quốc Khánh, mỗi ngày đều có một viên Tiểu Bồ Đan, ngày cuối cùng còn có Đại Bồ Đan xuất hiện, gã có rất học máu hay không?

Còn như Mộc Phong mua đi, Dương Lam Nhi cũng không lo lắng, đến lúc nàng thật sự nắm chắc vạch mặt cùng Mộc Phong, liệu đến ngươi chết ta sống, nàng căn bản sẽ không cho Mộc Phong có cơ hội uống thuốc, cái đan gì đều vô dụng.

Sau Tiểu Bồ Đan, liền là một quả trái cây hiếm lạ.

Sở dĩ nói là hiếm lạ, đó là bởi vì, tựa hồ là giống loài trên Địa Cầu không có phát hiện qua thôi, không có chức năng đặc biệt gì, chính là một quả trái cây mà thôi.

Dương Lam Nhi vừa nhìn, liền biết rõ, này là thứ mà Mộc Phong lấy ra, là hệ thống đổi.

Bởi vì trái cây không có bất kỳ công hiệu, cho nên đổi tích lũy tương đối thấp, mà Mộc Phong lấy ra bán đấu giá, chỉ là thỉnh cầu cái mới mẻ hiếm lạ.

Thích ném thức ăn tươi ném hiếm lạ có khối người, cho nên trái cây này đặt ở sau Tiểu Bồ Đan, cũng cạnh tranh kịch liệt, người tranh đoạt có rất nhiều.

Đối với loại tâm tính hiếu kỳ này, Dương Lam Nhi tự giác là không hiểu, cho dù nàng hiện tại đã không quan tâm tiền tài, cũng không sẽ cầm đi vung loạn như vậy.

“Thế giới người có tiền, người bình thường... Không hiểu.” Dương Lam Nhi rung đùi đắc ý, nhìn người khác tranh một quả trái cây tranh đến mặt đỏ tai hồng.

Cũng không phải là chuyên gia nghiên cứu giống loài, phải dùng tới dạng này sao? Khó trách nguyên văn nam chủ lại càng ngày càng nhiều tiền, giá thành liền vài cái tích lũy a! Phỏng đoán Mộc Phong chế giễu đều có đủ.

Dương Lam Nhi một chút hứng thú cũng không có, đừng nói là một trái cây bình thường, dù có là có thể tăng trưởng thực lực, nàng cũng không động tâm.

Trong không gian mà tổ tiên truyền thừa, linh quả linh rau chưa thấy qua nhiều không kể xiết, xem chừng cũng có không ít là thứ Tiên giới mới có, những thứ này nàng hiện tại chỉ có thể xem không thể ăn, làm sao đối với một thứ trái cây bình thường của vị diện khác cảm thấy hứng thú?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Người tính là cái gì

Cuối cùng, quả trái cây này lấy một trăm lẻ một vạn giao dịch thành công, Dương Lam Nhi đột nhiên hiểu, vật hiếm có mới là quý, quả nhiên không phải là không có đạo lý.

Cuối cùng, là một cây thảo dược, nhưng, cái này cũng không phải là một gốc cây thảo dược bình thường, mà là loại có thể tăng trưởng công lực - một đoạn Phong Mãng.

Phong Trúc là đồ trong truyền thuyết, nghe nói loại trúc này cực kỳ bền bỉ, thậm chí có thể so với đao kiếm bình thường còn sắc bén hơn.

Mà Phong Mãng, liền là một loại thảo dược cực phẩm, nếu dùng để luyện đan, có thể luyện ra đan dược đột phá cảnh giới. Chỉ tiếc, phương thuốc dân gian thiếu thốn không nói, loại măng này cũng đã tuyệt chủng.

Không nghĩ tới, lần này thế nhưng nhìn thấy một đoạn Phong Mãng?

Cho dù không có phương thuốc dân gian để luyện chế đan dược, trực tiếp ăn vào, dù không thể đột phá cảnh giới, cũng có thể tăng lên công lực.

Đối với võ giả hiện đại mà nói, tuyệt đối là cực phẩm trong cực phẩm, cũng không trách sẽ đem tới để áp trực.

Nhìn nhìn miếng măng trong suốt như ngọc lớn cỡ bàn tay trong cái đĩa trên đài kia, Dương Lam Nhi cũng liền có điểm tâm động, chủ yếu vẫn là nghĩ tới, có thể lấy để nuôi sống hay không, cái khác, nàng không có ý tưởng.

Có khuyên tai không gian phụ trợ, thời gian để Dương Lam Nhi tu luyện là gấp N lần người bình thường, còn có nồng độ linh khí trong không gian làm nền tảng, nếu là dạng này, nàng còn phải uống thuốc để tăng trưởng công lực, kia sớm đừng tu luyện.

Nhìn người trong đại sảnh điên cuồng, Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút, không có ý tưởng tranh đoạt.

Trước khi đột phá cảnh giới, các loại này nọ để tăng trưởng công lực đều là hiếm có, được tất cả mọi người truy lùng, đừng nói đến hiện tại, lại là giá cả cao hơn nữa.

Giá quy định một trăm vạn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một vạn, vẫn không ngăn được nhiệt tình của vô số người như cũ.

Nhìn giá cả kia một đường dâng cao đến một ngàn vạn, Dương Lam Nhi giờ mới thật sự linh hội, người tới Chợ Đen đến cùng là có bao nhiêu tiền, có lẽ đối với bọn họ mà nói, sự tình có thể sử dụng tiền để giải quyết, thật không tính là vấn đề.

“Nguyên lai, ta thật rất nghèo a!” Dương Lam Nhi thấy con số một ngàn vạn kia còn đang không ngừng tăng lên, nhin không được cảm thán.

May mắn nàng không có đi đoạt, nếu không, có đặt toàn bộ dòng dõi của chính mình lên, cũng không nhất định sẽ đủ a!

Chứng kiến miếng măng kia giá cuối cùng ngừng ở một ngàn năm trăm vạn, Dương Lam Nhi nhin không được trào phúng, Mộc Phong dùng tiền của nữ nhân, là thuận tay đến bao nhiêu a?

Không biết rõ đoạn Phong Mãng này, có thể để cho Mộc Phong tăng bao nhiêu công lực?

Dương Lam Nhi nghĩ đến, công hiệu hẳn là có hạn, phân lượng dù sao không nhiều, hơn nữa, nếu hiệu quả rất rõ rệt rất cường đại, giá cả tương ứng sẽ không phải chỉ có chút như thế.

Buổi đầu giá kết thúc, Dương Lam Nhi cũng không có vội vã rời đi, đem chút món chính ăn xong, đồ uống cũng uống hết, mới chậm chạp đi đến chỗ nhận lấy vật phẩm.

Đem Thẻ Sắt đưa tới, nhân viên phục vụ ở trên máy móc vẽ một cái, thứ bán đầu giá tính giá xong, phải khấu trừ trích phần trăm cho phòng đầu giá, tiền liền tiến vào tài khoản ngân hàng liên quan cùng Thẻ Sắt.

Những thứ này mua về, tiêu phí sau khi đưa vào mật mã, trực tiếp khấu trừ ở trên chi phiếu, sau đó nhân viên phục vụ thả vài cái túi to ở trước mặt Dương Lam Nhi.

Kiểm tra một chút, đều là vài món vật phẩm mình mua về, Dương Lam Nhi hài lòng gật đầu.

Trừ Cửu Âm Huyền Thiết, những cái khác đều là thảo dược, đều là hiếm có, trong không gian của nàng lại thiếu hụt, mặc dù có chút đã bị hong khô để bảo tồn, nhưng dùng nước Suối tuyền bồi bổ, có thể sống lại.

Cầm tốt đồ của mình, Dương Lam Nhi vừa mới chuẩn bị rời đi, đã nhìn thấy Chu quản lý đi tới: “Gần nhất cẩn thận chút, có không ít thế lực đang hỏi thăm người bán đầu giá đan dược.”

“A? Ngươi không có lộ ra cái gì đi!” Dương Lam Nhi thật tò mò, Chu quản lý thế nhưng sẽ nhắc nhở nàng như vậy.

“Phòng đầu giá có quy củ của chính mình, ta tự nhiên sẽ không nói cái gì.” Chu quản lý cười một tiếng: “Nhưng, có vài người lại có thể không đếm xỉa đến loại quy củ này, tiến tới tra được trên đầu ngươi, vẫn là cẩn thận một chút đi!”

“Vây là tốt rồi, yên tâm, ta cũng không phải là dễ trêu.” Tâm Dương Lam Nhi âm áp: “Còn có sáu ngày sáu trận bán đấu giá, Chu quản lý cần phải lưu vị trí cho ta a.”

“Đó là tự nhiên, cái vị trí hôm nay kia, liền giữ lại cho ngươi.” Chu quản lý có chút tò mò, ông vốn cho là Dương Lam Nhi là người mới, bây giờ nhìn nàng không có bộ dáng sợ hãi, chẳng lẽ còn có bối cảnh cường đại? Đan được kia cũng không phải ngẫu nhiên sao?

Cảm thấy cảnh giác, trên mặt tự nhiên muốn làm bộ như không sợ hãi, Dương Lam Nhi lơ đãng cùng Chu quản lý nói vài câu cáo từ, còn chưa ra khỏi phòng đầu giá, liền có nhiều hơi thở tập trung lên người mình.

“Xem ra, đan được kích thích tương đối lớn a!” Dương Lam Nhi đối với được của mình có nhận thức sâu hơn.

Nơi có người liền có giang hồ, cái gọi là công bằng ở phòng đầu giá, kỳ thật cũng có một chút hạn chế, một khi lướt qua cái tuyến kia, liền có vô số người là chó cùng rứt giậu.

Rõ ràng, đan được của Dương Lam Nhi đã làm cho rất nhiều người phá hư quy tắc.

Không tiếng động cười một tiếng, Dương Lam Nhi giả vờ như không biết gì, đi ra khỏi phòng đầu giá như thường, lại bị người cản lại, làm cho tâm tình vốn là rất tốt của nàng trong nháy mắt bị hư chín phần.

Đồng Phương Y, không sai, lại là cái Đồng Phương hoa khôi này của trường, thật sự là tới chỗ nào đều có nàng ta, quá chán ghét.

Chuyển trái quẹo phải, đều không có thoát khỏi Đồng Phương Y chặn lại, xác định nàng ta là cố ý, ánh mắt Dương Lam Nhi bất thiện: “Ta nói vị đại tỷ này, ngươi muốn làm gì?”

Lấy dạng nàng biến đổi thành loli xong, Dương Lam Nhi hoàn toàn có thể xưng hô Đồng Phương Y như thế, đáng tiếc, Đồng Phương Y rõ ràng còn bị xưng hô này làm cho tức giận, mặt lập tức đen, ngực phập phồng liên tục.

Tựa hồ nhìn lại nhìn, Đồng Phương Y này mới không có trực tiếp phát giận: “Tiểu Bồ Đan là của ngươi? Một trăm vạn một viên, ngươi cho ta mười viên.”

Nhìn Đồng Phương Y bị một cái xưng hô tức giận đến phổi đau nhức, Dương Lam Nhi rất tà ác nghĩ đến, nàng còn không có trực tiếp gọi đại thẩm cũng đã rất miệng hạ lưu tình có được hay không?

Kết quả, nghe Đồng Phương Y kia nói giọng kiêu căng lại mang mệnh lệnh, vẻ mặt Dương Lam Nhi lạnh xuống: “Ngươi tính là cái gì? Thế giới này lấy ở đâu ra lắm kẻ ngốc như thế?”

Châm chọc xong, Dương Lam Nhi không để ý đến Đồng Phương Y đang tức nổ phổi, bước chân vừa động, liền dịch ra khỏi người nàng ta, tự ý đi đường của mình.

Dương Lam Nhi cảm giác được, vài hơi thở tập trung trên người mình kia trong nháy mắt đều có đình trệ, phỏng đoán đều bị hành vi của Đồng Phương Y làm cho mê muội.

“Ngươi hiểu rõ ràng, là Đồng Phương gia ta tìm ngươi giao dịch, ngươi dám cự tuyệt, còn nói năng lỗ mãng, về sau có muốn ở trên đường hỗn hay không?” Đầu óc Đồng Phương Y tất cả đều là hồ đản, lời nói này còn phóng lớn, nghiêm nghị nói ra.

Dương Lam Nhi không còn gì để nói, quay đầu lại nhìn nhìn Đồng Phương Y, nơi nào còn có nửa điểm dạng hoa khôi cao quý của trường trong trường học?

“Đại tỷ ngươi hỗn cái đạo nào? Ta không hỗn hắc đạo a!” Dương Lam Nhi quyết định giận điên người không đền mạng: “Hơn nữa, đại tỷ ngươi đại biểu Đồng Phương gia? Nguyên lai Đồng Phương gia đại danh鼎鼎 chính là chơi ép mua ép bán như vậy? Lần sau gặp Đồng Phương Hồng, ta phải hỏi hỏi, lão dựa vào điểm nào mà cũng dám lớn lối như thế?”

Dương Lam Nhi sớm không phải là ‘thái điều’ (người mới) lúc trước, kể từ có được tờ giấy thông hành vào Thế Giới Ngầm kia, thông qua quan võng, nàng đã hiểu rõ không ít về các võ giả trong thế giới này, tự nhiên cũng kể cả việc phân chia thế lực cơ bản trong Hoa Hạ.

Đồng Phương gia nổi tiếng trên bảng, Dương Lam Nhi cũng không hư, hơn nữa, gia chủ hiện tại của Đồng Phương gia, tên bởi vì gọi ‘Đồng Phương Hồng’ ngang ngược như thế, mới khiến ký ức của nàng hãy còn mới mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Theo dõi thất bại

Giờ phút này, Dương Lam Nhi trực tiếp kéo ra, hù dọa con gái của Đông Phương gia chủ một chút, hoàn toàn không có áp lực,

Đông Phương gia dường ra hoa khôi cao quý thần bí của trường, liền là cái đức hạnh này?

Quả nhiên, Đông Phương Y bị Dương Lam Nhi gọi thẳng tên của Đông Phương gia chủ làm cho kinh hãi, cảm thấy cách một cái, có chút không mờ rõ lai lịch của Dương Lam Nhi.

Đông Phương Y vốn là chột dạ, nàng ta tìm đến Dương Lam Nhi, cũng lợi dụng danh tiếng của Đông Phương gia để áp chế người, không phải là vì gia tộc, mà là vì Mộc Phong, cho nên, bị Dương Lam Nhi cây ngay không sợ chết đứng nói câu này, nàng ta liền kinh sợ.

“Người lại dám gọi thẳng tục danh(*tên thường gọi) của cha ta?” Đông Phương Y nói lắp một cái, khí chất vốn là thần bí truyền lưu không còn sót lại chút gì.

Trên dưới quan sát Đông Phương Y một phen, Dương Lam Nhi không chút khách khí nhạo báng một tiếng, rút đi tầng áo ngoài thần bí của hoa khôi trường, nữ nhân này cũng là tục đến không chịu được, ánh mắt của Mộc Phong liền chỉ có chút này?

“Ta nói đại tỷ này, giờ là thời đại nào rồi? Chẳng lẽ tên không phải là dùng để gọi? Ta gọi một tiếng liền muốn đem ta băm thây vạn đoạn, hoặc là muốn đòi muốn kiếp không trở mình lại được? Đại tỷ, đầu óc người không có vấn đề đi!” Dương Lam Nhi đối với chỉ số thông minh của Đông Phương Y này bày tỏ thương cảm, là bị sùng hư đi!

Bất kể là Đông Phương gia tộc, hay là trường học, Đông Phương Y đều bị mọi người nâng ở trong lòng bàn tay, có thói quen mệnh lệnh sai sử người, còn thật không biết giữa người với người có cái gì khác biệt.

Không thể không nói, Dương Lam Nhi kỳ thật cũng thật hâm mộ Đông Phương Y, không có nữ nhân nào không thích làm loại công chúa được nâng lên mà sống qua ngày này.

Đương nhiên, hưởng thụ sinh sống của công chúa, cùng ngu xuẩn là hai việc khác nhau, không thể nói nhập làm một.

“Người...” Đông Phương Y thiếu chút nữa muốn trực tiếp động thủ, đối mặt là tiểu loli thực lực chỉ có cấp hai, nàng ta cũng không sợ đánh không lại.

“Chẳng lẽ còn muốn động thủ? Đông Phương gia có thể không đếm xỉa đến quy củ của Chợ Đen?” Dương Lam Nhi liếc xéo sắc mặt tái xanh của Đông Phương Y một cái, kiên quyết không thừa nhận chính mình trong nháy mắt này rất tà ác, kỳ thật đem loại công chúa kia dẫm vãi cái dưới hai chân, cũng là một loại sáng khoái.

Rất nhiều người thực sự có thể không đếm xỉa đến quy củ của Chợ Đen, nhưng phạm quy rõ rệt, còn không có người ngốc như vậy, cho nên, Dương Lam Nhi không có sợ hãi.

Đừng nói ở bên ngoài phòng đấu giá, chính là ở trên địa bàn của Chợ Đen, cũng tuyệt đối cấm động võ đánh nhau.

Còn lo khích kích thích Đông Phương Y không đủ, Dương Lam Nhi trước khi quay đầu bước đi, còn để lại một câu: “Đại tỷ, người nên uống thuốc.”

Không có cùng Đông Phương Y chung đụng qua, còn không biết Đông Phương hoa khôi của trường liền là dạng này, không thể không nói, cực phẩm cũng nào tàn, quả nhiên đều ở bên cạnh nhân vật chính.

Rời đi ánh mắt của Đông Phương Y, Dương Lam Nhi đột nhiên cảm giác, toàn bộ thế giới đều bình thường, không dễ dàng a!

Cúi đầu cười một tiếng, Dương Lam Nhi không vội mà rời đi, thoải mái nhàn nhã đi dạo các quầy hàng.

Vừa mới đá kích Đông Phương Y xong, lúc rời đi, trên người lại tập trung nhiều thêm vài cỗ hơi thở, chỉ có một cỗ thật đặc biệt, Dương Lam Nhi suy nghĩ một chút, xác định hẳn là hệ thống của Mộc Phong.

Mộc Phong cũng để ý Tiểu Bô Đan? Dương Lam Nhi buồn bực cân nhắc một phen, là phương thuốc dân gian, hay là thuần túy muốn được này?

Bất quá, hành vi của Đông Phương Y là nàng ta chính mình làm ra, hay là do Mộc Phong xui khiến? Ngạch, hẳn là nàng ta nghĩ tra đi, nguyên văn nam chủ cho dù nhân phẩm có cận bã, cũng không xui khiến nữ nhân ra mặt, còn gã trốn ở phía sau màn đi a! Nhiều nhất, là Đông Phương Y là xung phong nhận việc...

Đem kế hoạch trong suy nghĩ của mình nghĩ lại một lần, Dương Lam Nhi mới không nhanh không chậm rời đi Chợ Đen, đi đến cửa vào lúc trước tiến vào.

Sớm đã đoán được sẽ có loại chuyện này, Dương Lam Nhi đã sớm làm chuẩn bị, đến cả lựa chọn cửa vào, cũng là một bước trong kế hoạch lẩn tránh.

Cửa này là thông với trung tâm ở Thành Thực Đô, trong ngày nghỉ Quốc Khánh, người đông nghìn nghịt.

Dương Lam Nhi chọn một cái nhà vệ sinh công cộng nhiều người nhất, xem chuẩn địa điểm, lập tức đem hơi thở tập trung trên người ngăn cản ở ngoài nhà vệ sinh, cũng sử dụng linh thức ngăn cách, làm cho đối phương căn bản không vào thăm dò được.

Lách mình vào phòng xông, Dương Lam Nhi khóa trái cửa, trực tiếp đưa mấy cái túi to trong tay bỏ vào không gian, sau đó thay đổi cái bộ dáng, đổi y phục, toàn thân cao thấp cơ hồ đều không có dấu vết của hình tượng vừa rồi.

Hơn nữa, vì lý do an toàn, Dương Lam Nhi cũng không có thay đổi về gương mặt thật sự, chỉ sợ có người sẽ không hiềm khích phiền toái nguyên một đám đi thăm dò, nằng thích thanh tĩnh.

Cho dù này nhà vệ sinh có ẩn núp theo dõi Dương Lam Nhi cũng không sợ, linh thức của nàng, đến cả theo dõi cũng đều che giấu được.

Đi nhà cầu xong, Dương Lam Nhi đeo gương mặt người đi đường không hề đặc sắc ra, tay không, lưng đeo cái ba lô nhỏ, lẫn ở trong đám người ra khỏi toilet.

Mãi cho đến đi vào bên trong hội trường, chìm ngập trong biển người, Dương Lam Nhi mới rút linh thức phong tỏa đi, để hơi thở vốn đang theo dõi điều tra đi vào, lại cái gì cũng không có phát hiện.

“Ồ?” Hệ thống ở trong đầu Mộc Phong rất kinh ngạc.

“Như thế nào?” Mộc Phong liền vội vàng hỏi, gã còn là lần đầu tiên nghe được hệ thống phản ứng như thế, hoàn toàn khác với khô khan cùng trình tự hóa ở ngày thường.

Bất quá, Mộc Phong một lòng đặt ở trên việc theo dõi người có Tiểu Bô Đan, ngược lại không có phát hiện không ổn.

Hệ thống rất nhanh khôi phục như thường: “Theo dõi thất bại, mục tiêu đã đào thoát.”

“Thất bại?” Mộc Phong đặc biệt kinh ngạc: “Như thế nào lại thất bại?”

Mộc Phong kể từ có được hệ thống đến nay, liền không có gặp qua loại chuyện này, theo dõi của hệ thống, còn có người có thể né tránh?

Hệ thống dừng một chút, không có tình cảm gì nói ra: “Vô phương, người giỏi còn có người còn giỏi hơn, người này chắc có năng lực che giấu dò xét, không chỉ có ta là theo dõi thất bại, những người khác cũng không công mà lui.”

Mặc dù lời nói này là có đạo lý, nhưng Mộc Phong vẫn cảm thấy có chút hoang đường như cũ, vì cái gì gã nhìn trúng người này, theo dõi liền thất bại?

“Nàng biến mất như thế nào?”

“Nhiều người, vào nhà vệ sinh, tất cả người dò xét cũng không vào được, chúng ta canh giữ ở cửa cũng không thấy người đi ra.”

“Đó là vấn đề ở người, hay là nhà vệ sinh có chỗ đặc thù?”

“Vấn đề ở người, bởi vì về sau chúng ta lại có thể vào, nhưng vẫn không thấy có người ở bên trong như cũ.”

Nghe vậy, Mộc Phong trầm mặc, nói cách khác, không chỉ không biết rõ người kia có năng lực gì, còn không biết cái thời điểm gì thì biến mất?

Sau khi có được hệ thống, lần đầu tiên Mộc Phong cảm thấy hết chỗ nói như thế, cho gã một cước biết được, thế giới võ giả, cũng không phải là đơn giản như gã đã biết, tâm vốn là có chút kiêu ngạo, trong nháy mắt bình ổn lại.

Kỳ thật hệ thống còn tốt, dù sao so sánh ở trên mặt theo dõi còn rõ ràng, các hơi thở tập trung khác, cơ hồ ở lúc bị Dương Lam Nhi đánh văng ra liền sụp đổ, sau khi chủ nhân hơi thở đuổi tới hiện trường, mới phát hiện là địa phương nào, lại phỏng đoán Dương Lam Nhi đào thoát như thế nào, căn bản không có rõ ràng như hệ thống.

Ở phương diện theo dõi điều tra, hệ thống cùng linh thức của Dương Lam Nhi có chút cùng loại, chỉ là, hệ thống không chịu Mộc Phong thao túng.

Mà những ẩn ký hơi thở của những người khác, lại kém rất nhiều cấp bậc.

Quốc Khánh là thời điểm trung tâm buôn bán suốt ngày đêm, nếu không, Dương Lam Nhi cũng không dám chọn cái cửa vào như thế, mắt thấy thời gian đã rất trễ, nàng liền theo dòng người ra khỏi trung tâm, về trên xe của chính mình đang dừng ở bãi đậu xe.

Lên xe xong, Dương Lam Nhi thở nhẹ ra một hơi, buồn cười nghĩ đến, may mắn nàng suy tính đến hệ thống của Mộc Phong, sớm đã làm ra nhiều loại chuẩn bị, nếu không, lần này sợ là thoát được những người khác, cũng tránh không khỏi hệ thống truy tung của Mộc Phong.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Đem bằng ký tên cho ta

Cũng không biết, lúc Mộc Phong phát hiện theo dõi thất bại, tâm tình sẽ là dạng phản ứng gì?

Đương nhiên, Dương Lam Nhi cũng chỉ châm chọc một cái, thực tế cũng không hứng thú biết rõ lắm.

Bên ngoài đã sớm đen nhánh, Dương Lam Nhi đèn gì cũng không có mở, yên tĩnh chờ trong chốc lát, vận chuyển công lực, biến trở về gương mặt thật sự của chính mình, đồng thời, đem áo khoác cởi ra một cái, xem như đổi bộ y phục.

Làm xong chút ít này, Dương Lam Nhi mới nở má, theo dòng xe chạy khỏi địa phương này.

Về nhà đã nửa đêm, Dương Lam Nhi tiến vào không gian ngâm Ôn tuyền, đồng thời đem thảo dược đầu giá được ngâm vào nước suối, thấy không sai biệt lắm mới trông xuống.

Lập tức, theo thông lệ tu luyện, mãi cho đến khi bên ngoài là hừng đông, Dương Lam Nhi mới ra không gian, liếc một cái về di động trên bàn trà bị gọi đến sắp vỡ.

Bất đắc dĩ khẽ cười một tiếng, Dương Lam Nhi dè xuống số điện thoại gọi lại.

“Uy, đại minh tinh, có chuyện?” Dương Lam Nhi nhìn đồng hồ, rất nghi ngờ hỏi.

“Hỏi người rời giường chưa a, ra cửa chưa, có phải tắt chuông hay không, như thế nào gọi qua đều không có người nhận?” Thanh âm Diệp Nhạc Luân rất vội vàng.

“...” Dương Lam Nhi không còn gì để nói trầm mặc một hồi: “Ta nói đại minh tinh, người không có vấn đề đi, chúng ta không phải là hẹn buổi trưa sao? Hiện tại mới có chín giờ sáng, thời điểm cú điện thoại đầu tiên của người đánh tới, mới là bây giờ sáng.”

Gặp qua nóng lòng, lại chưa thấy qua người gấp như Diệp Nhạc Luân, buổi sáng bảy giờ liền hỏi nàng đã ra cửa chưa? Hẹn mười hai giờ gấp đâu? Đầu óc nàng cũng thanh tỉnh, không làm chuyện ngu xuẩn như thế a.

Diệp Nhạc Luân ngượng ngùng cười một tiếng: “Cái này, ta không phải là nóng lòng sao? Không có ký hợp đồng, tổng cảm thấy không quá thực, người có chuyện gì không? Nếu không có, không bằng hiện tại ra cửa đi, chúng ta gấp mặt sớm một chút đem hợp đồng ký đi.”

“Ngạch, đại thúc, chừng chặc chút được không? Ta lại là không có việc gì, người thì không sao?” Dương Lam Nhi buồn bực, minh tinh hồng như vậy, không phải là bề bộn nhiều việc sao?

“Có rảnh a, Thành Thục Đô người quen hơn ta, chọn địa điểm đi!” Diệp Nhạc Luân cười ha hả nói.

Người đại diện Tây Trầm ở một bên xem màn này không còn gì để nói, quan sát trên người Diệp Nhạc Luân còn mặc trang phục biểu diễn một cái, đang trong diễn tập, cũng gọi là có rảnh? Quả nhiên là quá không đủ chừng chặc.

Hỏi chỗ của Diệp Nhạc Luân một cái, Dương Lam Nhi chọn một chỗ cách y tương đối gần, sau đó lái xe đến địa điểm hẹn, trước sau không đến một tiếng đồng hồ liền thấy.

Cùng Tây Trầm lễ phép lên tiếng chào xong, Dương Lam Nhi kinh ngạc nhìn Diệp Nhạc Luân: “Người là đến Thành Thục Đô nghỉ phép? Có đúng không?”

Nghe vậy, Diệp Nhạc Luân yên lặng, Tây Trầm đi theo cũng lặng yên, lập tức cười một tiếng: “Xem ra, công việc quảng cáo của chúng ta còn không có làm tốt a, nhạc hội lưu động của Diệp thiên vương xào lâu như thế, người thế nhưng không biết rõ.”

Về mặt Dương Lam Nhi ngưng trệ, trong mắt tất cả đều là vô tội.

Diệp Nhạc Luân buồn cười: “Ta cho rằng người biết.”

“Khụ khụ...” Dương Lam Nhi vội ho một tiếng: “Như thế nói, người đến Thành Thục Đô khai diễn nhạc hội? Thời điểm nào?”

“Tối mai.” Diệp Nhạc Luân cũng không giận, rất vui vẻ móc ra mấy tờ vé vào cửa chỗ VIP: “Có muốn tới nghe một chút hay không? Nếu như có thể, ta sẽ trực tiếp ở tối mai thủ hát một bài hát.”

Dương Lam Nhi nhìn Diệp Nhạc Luân một cái, mộng cảm thấy, đại minh tinh này, thật đúng là... Đáng yêu a, quá ngoài ý muốn.

Không chút khách khí tiếp nhận vài tấm vé vào cửa, Dương Lam Nhi nghĩ đến hai vị tỷ muội kia, dường như thường xuyên nghe các nàng đề cập Diệp Nhạc Luân, hẳn là fan của vị đại minh tinh này đi!

“Nếu đã dạng này, cho ta hai cái album ký tên đi! Về sau ra album mới, album đánh thẳng vào Ca Thần kia cũng nhất định phải lưu lại cho ta hai cái.”

Dương Lam Nhi nói cho hết toàn bộ không có tí áp lực tâm lý nào.

“Tốt, album đâu?” Diệp Nhạc Luân thấy Dương Lam Nhi nhận lấy vé vào cửa vốn là chuẩn bị cho nàng, tâm tình vừa vắn, liền xuất ra bút ký tên.

Dương Lam Nhi động tác lại ngưng, nhìn nhìn người đại diện bên cạnh, cười mỉa nói: “Người đem bảng ký tên cho ta.”

Nghe vậy, Diệp Nhạc Luân giật mình, ha ha cười một tiếng, đem bút ký tên thu hồi: “Ta cũng biết là người không có mua, tối mai đến hậu trường tìm ta, ta đưa cho người đi!”

Tây Trầm chính là không còn gì để nói, đối với phương thức chung đụng của hai người trước mặt này đã mê muội, lại đối với Dương Lam Nhi chịu phục, muốn album ký tên, lại còn muốn đại minh tính tự mình bỏ ra? Loại phương thức này quả thực quá ngu đúng không?

Hàn huyền xong, liền nói đến công việc họp đồng.

Dương Lam Nhi đem họp đồng Tây Trầm đưa tới nhìn kỹ một lần, mỉm cười chỉ ra mấy chỗ thuyết minh mơ hồ không rõ, nói giỡn, nàng đòi trước thế nhưng là CEO khu Châu Á của Tập đoàn vượt quốc gia, còn có thể không xem qua họp đồng sao?

Mặc dù này mấy chỗ chẳng hề trở ngại cái chuyện gì, nhưng Dương Lam Nhi cảm thấy, vẫn là biểu đạt rõ ràng thì tốt hơn, đồ phải tranh cãi về sau.

Vốn là chuyện nhỏ, Tây Trầm cũng không so đo, trực tiếp gật đầu đem sửa lại.

“Phương diện luật pháp học cũng không sai a!” Tây Trầm khen ngợi nói, kỳ thật y cũng thương thức Dương Lam Nhi, lúc trước nói huyền nào chia ra cũng không quá khoải trá, hoàn toàn là lập trường của công ty, nhưng với cá nhân y mà nói, lại khuynh hướng cùng Dương Lam Nhi hợp tác thật tốt.

“Tạm được, chuyên nghiệp cần sao!” Dương Lam Nhi cũng không khách khí, đem khen ngợi toàn bộ tiếp nhận.

“Tối mai có đến không?” Diệp Nhạc Luân mong đợi hỏi, dù sao ca khúc là Dương Lam Nhi viết, lời bài hát mà nói, y hy vọng Dương Lam Nhi có thể chính tai nghe một chút.

“Đi!” Dương Lam Nhi nhưn mảy, đem ca khúc khúc phổ đã chuẩn bị tốt đưa cho Diệp Nhạc Luân.

Đại minh tinh diễn nhạc hội, nàng vẫn có chút hứng thú, kiếp trước kiếp này nàng đều không có đi qua hiện trường, kiến thức một phen cũng tốt, hiện thời, nàng chính là hưởng thụ thể nghiệm sinh sống.

Thơ sơ giản lược nhìn qua ca khúc một chút, tâm Diệp Nhạc Luân vui sướng ngoài dự đoán, còn giơ ngón tay cái lên đối với Dương Lam Nhi, y phát hiện, hai bài hát lần trước Dương Lam Nhi cho y, kỳ thật cũng không hoàn chỉnh, còn chưa ra hết thực lực. Hôm nay chứng kiến, mới là toàn bộ khúc phổ.

“Ra hết này cuốn album, nếu như vẫn không thể thành thần, ta nên trực tiếp thoái ẩn tương đối khá, ít nhất có thể làm cho nhân sinh dừng lại ở thời khắc đỉnh cao lộng lẫy nhất.” Diệp Nhạc Luân thờ dài nói ra.

Tây Trầm nhắm hai mắt, nhíu nhíu mày: “Ca khúc này chất lượng quả nhiên là tốt, nhưng, cấp bậc quá cao, công ty sẽ không để cho người thêm cái ca khúc khác, chia làm hai cuốn album, hoặc là cấp người khác một hai bài?”

Sắc mặt Diệp Nhạc Luân thối thối, Dương Lam Nhi nhìn thấy mà buồn cười: “Vậy cũng không được, bên trong họp đồng viết rõ, mười sáu bài hát này, chỉ có thể để Diệp Nhạc Luân ra một cuốn album, không thể chuyển nhượng cho người khác, hừ hừ, công ty của các người nếu thật có tưởng tách ra ý, vậy khẳng định nào tàn, làm người đứng đầu ngành sản xuất, không người vượt qua sự kiện quan trọng, loại chuyện như vậy còn không đáng để đánh cược một lần? Liền vì kiếm nhiều thêm chút tiền?”

“Ta lấy chia lợi nhuận, ta đều chưa nói muốn kiếm nhiều một chút, liền cho chia album các loại.” Dương Lam Nhi khi dễ nói, đối với nhóm người ở công ty kia không có cảm tình gì.

May mà nàng sớm nghĩ đến chất lượng của hơn mười bài hát này, sợ những người khác nghĩ cách, cho nên trước đó ở trên họp đồng đã đưa ra quy định chết, không để cho người trong công ty cố ý chui chữ.

Tây Trầm sửng sốt, lập tức nhìn kỹ họp đồng một chút, quả nhiên nhìn thấy Dương Lam Nhi sửa đổi một điều này, ngay từ đầu y còn không có đặc biệt chú ý, giờ mới nhìn đến quy định chết này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Có mỹ nam ẩn hiện

Nhìn không được cười lên một tiếng, Tây Trầm nhưn mày nói ra: “Dạng này cũng tốt, ngăn chặn tâm tư dòm ngó của những người khác.”

“Dạng điều khoản này, người không cần hỏi báo cho công ty sao?” Dương Lam Nhi thấy Tây Trầm một lát mới phản ứng lại, cũng có chút ngoài ý muốn, thái độ hẳn là tùy ý nàng ra điều kiện.

“Không cần, công ty đã trao quyền làm chủ cho ta.” Tây Trầm nhovn miệng cười, trong mắt nhìn có chút hả hê nồng nặc.

Phòng đoán, công ty cũng không nghĩ tới, Dương Lam Nhi đối với hợp đồng lại hiểu rõ như thế đi! Chỗ có chút mơ hồ không rõ kia vốn là chuẩn bị dùng để chui chữ, bọn họ không nhúng tay lúc đàm luận, liền không muốn nhắc nhở Dương Lam Nhi một chút chỗ có mờ ám, chưa nghĩ, Dương Lam Nhi cần bản không cần người khác nhắc nhở.

“Dạng này tốt nhất, ai không nghĩ lấy nhất bài ra cho người khác làm album kinh điển ra?” Diệp Nhạc Luân hắc hắc một tiếng: “Chút ca khúc này, cho dù là ca khúc kinh điển hội tụ mười năm cũng không có sánh bằng, để những ca khúc khác ghép vào thấy thế nào cũng chán ghét.”

“Đúng!” Dương Lam Nhi một điểm cũng không khiêm tốn.

“Người chính là có lòng tin đối với ca khúc của mình như vậy?” Diệp Nhạc Luân ngoài ý muốn, kỳ thật rất ít nhìn thấy người làm thơ soạn nhạc như Dương Lam Nhi lại không chú ý tới giới giải trí như thế, đến nhạc hội của y tới mai khai diễn cũng không biết.

“Khẳng định, nếu không, ta nào dám muốn loại chia lợi nhuận này?” Lòng mày Dương Lam Nhi giương lên.

Nói giỡn, các khúc ca kinh điển của nhiều album hội tụ lại như vậy, còn có thể kém kinh điển xa hoa của mười năm sao? Kia nàng không bằng ngay từ đầu cũng đừng lấy ra a.

“Được, đại thúc nhất định hát thật tốt.” Diệp Nhạc Luân vỗ vỗ ngực, hưng phấn đến hồ ngôn loạn ngữ.

Tây Trầm sững sờ một cái, lập tức che mặt, này nha thế nhưng tự xưng đại thúc? Diệp Nhạc Luân không phải là chán ghét nhất loại cấp bậc này sao?

“Tốt, đại thúc buổi trưa mời khách, hiện tại thời gian còn sớm, cũng không thể không ăn cơm trưa đi!” Dương Lam Nhi cười tủm tỉm, đứng dậy muốn đi nhà vệ sinh.

Ai ngờ, vừa mới chuyển thân, thiếu chút nữa đụng vào một người.

Cũng chính là thiếu chút nữa mà thôi, Dương Lam Nhi bởi vì né tránh nên không có đứng vững, cái mông ngồi trở lại vị trí.

Này là một quán cà phê cao cấp rất thanh nhã, chỗ ngồi đều thoải mái so sánh được với ghế sofa, Dương Lam Nhi bị buộc ngồi trở về, cũng không có cảm thấy nơi nào không thoải mái.

Ngẩng đầu nhìn lên, Dương Lam Nhi rất tự giác đột nhiên lọt vào bên trong một cặp mắt sáng như bầu trời sao, rất khiếp người, thần hồn dường như bị hấp dẫn, hoàn toàn không tự chủ được.

“Thực xin lỗi, không nghĩ tới người lại đột nhiên đứng lên.” Thanh âm nam tính dễ nghe vang lên, giống như gió mát phát qua, khiến người ta ảm áp.

“Không quan hệ, ta không sao.” Dương Lam Nhi thường thức mỹ nam kia vài lần, khẽ nhủ mày trả lời.

Rất không thích hợp a, nam nhân này đến bên người nàng, nàng thế nhưng một chút cảm giác cũng không có? Còn thiếu chút nữa đụng vào? Kể từ nàng bắt đầu tu luyện tới nay, cái này không khoa học...

Nghĩ tới điều này, Dương Lam Nhi cẩn thận xem xét nam nhân này một lần nữa, không chỉ có thanh âm dễ nghe, hơn nữa quả nhiên là mỹ nam.

Khuôn mặt tinh xảo, một đôi mắt phượng dài cực kỳ đặc thù lại câu hồn, cánh môi không dày không mỏng, tựa hồ vừa đúng, khẽ nhếch lên liền khiến tâm người ta cực kỳ vui vẻ, giống như không có ý thức, liền sẽ bị một cái ánh mắt, một cái cười nhẹ của hắn hấp dẫn.

Mỹ nam này tựa như là một cái yêu nghiệt, đồng thời, cũng là một cái nam nhân cực kỳ hút hồn, mị lực tuyệt luân.

Xem mỹ nam là chuyện cảnh đẹp ý vui, nhưng Dương Lam Nhi cảm thấy lại là ngưng tụ, vì mỹ nam này, nàng nhìn không thấu.

Nàng có thể cảm giác được, người này tuyệt không phải là người bình thường không có tu luyện, nhưng nàng nhìn không thấu cảnh giới của người này, nếu không phải mỹ nam thực lực cao hơn linh thức của nàng, thì chính là hắn có phương pháp ẩn giấu.

Hơn nữa, loại phương pháp ẩn giấu này phải rất đặc thù, cũng có thể hoàn toàn lẩn tránh linh thức dò xét của nàng.

Nên biết, linh thức của Dương Lam Nhi bởi vì chịu Trúc Cơ Trận rèn luyện, nên so với cảnh giới thực tế thì cao hơn rất nhiều, đã đạt tới Luyện Khí kỳ, còn như đến cùng đạt tới Luyện Khí tầng mấy, thì nàng còn không có khái niệm cụ thể gì.

Cho nên, Dương Lam Nhi từ trước có thể điều tra tình huống thực lực là vì cảnh giới của nàng cao hơn người, nhưng nếu mỹ nam này thật sự cao hơn linh thức của nàng, vậy hẳn đến thật là cảnh giới gì?

Từ lúc lẩn vào Chợ Đen tới nay, Dương Lam Nhi còn là lần đầu tiên gặp phải người có cảnh giới so với nàng cao hơn nhiều như vậy.

Về phần tại sao không phải là công pháp ẩn giấu, Dương Lam Nhi có loại trực giác, mỹ nam trước mặt này thật sự là có thực lực cao.

Con mắt sắc lưu chuyển, nam nhân này hướng Dương Lam Nhi cười xin lỗi một tiếng, khiến Dương Lam Nhi chợt cảm thấy hoa mắt, có loại ảo giác nhiều đóa nhiều đóa hoa nở tung, quá tao nhã, quá kinh diễm.

May mắn, định lực của Dương Lam Nhi đủ mạnh, thấy thế cũng chỉ là cảm thán trong nội tâm một phen, cũng không có si mê hoặc là trầm luân.

Lại lần nữa hiếu kỳ nhìn Dương Lam Nhi một cái, nam nhân này chuyển hướng sang Diệp Nhạc Luân, thanh âm réo rất dễ nghe: “Không nghĩ tới, ở chỗ này có thể gặp được đại minh tinh, có thể ký cho ta cái tên không?”

Lời này vừa nói ra, ba người ở đây đều là lạ nhìn hắn, nam nhân yêu nghiệt như thế, còn truy tình? Rõ ràng lớn lên so với đại minh tinh còn muốn giống thần tượng hơn, chẳng lẽ cũng là fan của Diệp Nhạc Luân? Thấy như thế nào cũng không thích hợp a!

Quan sát nam nhân này vài lần, Diệp Nhạc Luân đều có tự có cảm giác của mình, y tự biết, nam nhân này cũng không phải là fan của y, bởi vì yêu nghiệt nam này cũng giống như Dương Lam Nhi, lúc nhìn y, ánh mắt đều tinh táo quá mức, hoàn toàn không phải là biểu hiện của fan.

“Cho người khác sao? Muốn ký ở đâu?” Diệp Nhạc Luân rất nhanh liền nghĩ thông suốt chỗ mấu chốt, xuất ra bút ký tên.

Thực tế, bị một cái yêu nghiệt nam như thế xin ký tên, Diệp Nhạc Luân mặc dù cũng là nam nhân, định hướng tình dục cũng rất bình thường, nhưng vẫn có chút cao hứng hưng vinh như cũ.

Quả nhiên, bên trong nụ cười nhẹ của yêu nghiệt nam mang theo chút bất đắc dĩ, mắt phượng sáng lóng lánh: “Ta gọi là Tần Mục Diễm, có muội muội gọi Tần Mộ Vân, là fan của Diệp thiên vương, cũng biết rõ tối mai ở Thành Thực Đồ có nhạc hội của Diệp thiên vương, nhưng nó mới vừa lên cao tam, cũng không có thời gian đến cổ vũ. Hôm nay vô tình gặp phải, ta liền giúp nó đem một bảng ký tên về.”

Nói đến muội muội, về mặt Tần Mục Diễm là ôn nhu, trực tiếp nhìn vào Diệp Nhạc Luân, khiến y kém một chút liền bị tao nhã kinh diễm của hắn trong nháy mắt kia bị điện giật đến, may mắn, y là nam nhân mới không có thất thố.

Tần Mục Diễm so với Dương Lam Nhi cũng chuyên nghiệp hơn nhiều, trực tiếp móc ra cái album mới nhất của Diệp Nhạc Luân, còn chưa có bóc ra, rất rõ ràng là sớm có tính toán.

Nhìn ra được, chính là hôm nay cho dù không có đụng phải Diệp Nhạc Luân, hắn vẫn như cũ sẽ tìm cơ hội muốn ký tên, còn như tìm cơ hội nào? Kìa tự nhiên là chuyện của Tần Mục Diễm, Dương Lam Nhi nhìn ra được, đồng đội của người này cũng không đơn giản, phỏng đoán muốn tìm Diệp Nhạc Luân cũng không khó.

Đầu óc của Diệp Nhạc Luân trong một lát này có chút choáng váng, lại không dám đối mặt cùng Tần Mục Diễm, trực tiếp nhận album, hỏi cụ thể tên muội muội của Tần Mục Diễm, còn viết cái TO, cùng vài câu chúc phúc.

Dáng tươi cười gia tăng một phần, Tần Mục Diễm đem album cất kỹ, sau khi nói cảm ơn xong con mắt chuyển sang nhìn nhìn Dương Lam Nhi, lại lần nữa gật đầu ý bảo xin lỗi, cũng không có nói cái gì nữa, xoay người rất tiêu sái đi xa.

Nhìn Tần Mục Diễm rời đi, đầu Dương Lam Nhi đầy hắc tuyến, vì cái gì nàng ở trên thân nam nhân này chứng kiến đáng về ngàn vạn? Liền kia bóng lưng rời đi, lại có loại phong thái yêu diệu đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Làm được sao

Dương Lam Nhi sờ sờ cằm, cảm thấy vô cùng rối rắm, rõ ràng nam nhân gọi là Tần Mục Diễm này, từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài đều không có một chỗ nương, hoàn toàn là phong độ nam nhân, vì sao nàng liền nhìn ra từ hình dung cho nữ nhân? Quả nhiên là hoa mắt, không khoa học...

Diệp Nhạc Luân thở phào nhẹ nhõm, đều là nam nhân, khí tràng của Tần Mục Diễm cường đại, nhưng y rất có áp lực.

Duỗi tay quơ quơ trước mắt Dương Lam Nhi đang có trạng thái như đi vào cõi thần tiên, Diệp Nhạc Luân trêu tức nói ra: “Như thế nào, xem mỹ nam đến ngay người? Không giống như tác phong của người a!”

Không chút khách khí phát tay đem móng vuốt của Diệp Nhạc Luân vứt đi, Dương Lam Nhi trợn mắt nhìn: “Tự nhiên đẹp hơn người, ghen tị cũng vô dụng.”

Kỳ thật, Dương Lam Nhi là đang buồn bực, cái tên Tần Mục Diễm này, như thế nào nghe có chút quen tai đâu? Dem ký ức nguyên chủ lật lại một lần,

lại không phát hiện có ẩn tượng gì, nàng liền suy nghĩ, không phải là trong tiểu thuyết có nhắc tới chứ, còn không có nhớ lại, liền bị Diệp Nhạc Luân cắt đứt, trong khoảng thời gian ngắn liền ném ở sau đầu, không có hết sức đi suy tư.

Nàng đối với mỹ nam lại không có cái ý tưởng đặc thù gì, không cần níu lấy không buông.

Lừa gạt Diệp Nhạc Luân một bữa cơm trưa xa hoa xong, mắt thấy đại minh tinh vẫn không có dự định rời đi như cũ, Tây Trầm bất đắc dĩ nói: “Nhạc hội ngày mai sẽ bắt đầu, người diễn tập còn có hơn phân nửa, xác định còn muốn tiếp tục chơi? Còn có, người chuẩn bị hát bài hát kia thế nào? Tìm được người đệm nhạc cho người chưa.”

Về mặt Tây Trầm kia như muốn nói còn rất nhiều chuyện cần làm, khiến Diệp Nhạc Luân trong nháy mắt không có tâm tư chơi gì nữa, than thở gục xuống bàn giả chết.

Dương Lam Nhi buồn cười xem này một màn, cảm thấy Diệp Nhạc Luân chính là sống đến thuần bạch, có đôi khi loại thủ đoạn nhỏ như làm nũng này cũng dùng đến thành thạo.

“Uy uy, người còn có muốn hình tượng hay không?” Tây Trầm quần bách, không nghĩ tới Diệp Nhạc Luân ở trước mặt Dương Lam Nhi còn tùy ý như thế.

“Ồ trước mặt em gái nhỏ, đại thúc đã sớm không có hình tượng rồi.” Về mặt Diệp Nhạc Luân bình nứt không sợ vỡ, uể oải nói ra.

“Phốc - -” Dương Lam Nhi nhin không được, trực tiếp cười ra tiếng.

Đời trước nàng cũng tiếp xúc qua không ít minh tinh, nhưng sạch sẽ như Diệp Nhạc Luân ngược lại một cái cũng không đụng phải, đương nhiên, ngành sản xuất ở cái thế giới này càng thêm quy phạm, minh tinh đi chệch đường còn được thưởng vị tựa hồ lại càng ít, hơn nữa, dựa vào bản lĩnh để ăn cơm lại nhiều không ít.

Cái loại chế độ đẳng cấp rất rõ ràng đó, mặc dù xem giáo điều, kì thực khiến các minh tinh có cái mục tiêu phấn đấu rõ ràng, sẽ không mù quáng truy phùng cùng nhân khí hư cao, điểm này thực sự rất tốt.

“Ai, ngoan ngoãn a, mau trở về diễn tập, đừng quên album ký tên của ta, đêm mai ta sẽ cùng bằng hữu đi xem a.” Dương Lam Nhi giống như đang dỗ hài tử, nói đến Diệp Nhạc Luân trực tiếp đen mặt, lập tức ngửa đầu cười to rồi đi trước.

Vô cùng vui vẻ gọi điện thoại cho Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, Dương Lam Nhi lái xe đưa cháo thuốc cho nhà họ Bạch, thuận tiện đón Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình chuẩn bị đi uống trà chiều.

“Oa, Lam Nhi, bạn thế nhưng mua xe, còn có giấy lái xe?” Lần đầu tiên ngồi xe của Dương Lam Nhi, Mộ Đình Đình vừa mới mở lại vừa kinh ngạc.

Đối với tiền, hai bạn tốt cũng không cho là đúng, đừng nói nhà họ Bạch trực tiếp trả Dương Lam Nhi một trăm vạn, chính là tiểu cừu cừu của Mộ Đình Đình kia làm ăn cũng là rất tốt, nếu Dương Lam Nhi nguyện ý ngày ngày đưa nguyên liệu nấu ăn qua, Trương Tiêu còn ước gì đâu!

Như thế, Dương Lam Nhi phải không thiếu tiền, mua chiếc xe loại này vẫn là dư dả.

“Đúng vậy, bạn đi thi bằng lái lúc nào vậy?” Bạch Hân sờ sờ chỗ này sờ sờ chỗ kia một chút, tò mò hỏi.

“Chính là nghỉ hè a, chính mình có xe, tiện hơn nhiều!” Dương Lam Nhi thuận miệng nói.

May mắn Mộ Đình Đình cũng không biết Dương Lam Nhi mỗi lần đi giao hàng cho Trương Tiêu đều là tự mình lái xe tải, nếu không nàng ta khẳng định gào to, nghỉ hè mới cầm bằng lái, chẳng lẽ trước học kỳ giao hàng vẫn là không bằng lái?

“Ha ha, tốt lắm, lần sau bọn mình đi chơi, bạn cần phải làm lái xe.” Mộ Đình Đình cười hắc hắc, nghĩ hay lắm.

“Có thể, bạn muốn đi chơi chỗ nào?” Dương Lam Nhi cười dịu dàng, dạo này, chỉ cần không thiếu tiền, không sai biệt lắm đều thích đi du lịch.

“Đến thời điểm đó hãy nói!” Bạch Hân phui tay: “Hiện tại, bọn mình đi nơi nào?”

Cuối cùng, vẫn là Mộ Đình Đình chọn một địa phương tốt, bởi vì có xe, liền không sợ khoảng cách xa.

Dương Lam Nhi nghe được kinh ngạc, tựa hồ cái địa phương nào có cái mỹ thực gì, Mộ Đình Đình đều biết rõ không sai biệt lắm, đặc biệt là mới mở, nàng ta cũng sẽ không bỏ qua.

Đi đến một quán trà sữa hoàn cảnh ưu nhã, ba người lần lượt gọi trà sữa cùng kem ly, còn có chút món ăn bình dân khác.

“Đúng rồi, Lam Nhi, cái Mộc Phong kia lại có thêm nữ nhân bạn có biết không?” Bạch Hân đào một thìa kem ly vị dưa hấu, mặt mũi tràn đầy bất quái.

“Ngày hôm qua gặp, là ai a?” Dương Lam Nhi một điểm cũng không ngoài ý muốn, tin tức của hai vị bạn tốt vẫn linh thông như thế.

“Gặp? Nói gì đó sao?” Mộ Đình Đình quan tâm hỏi.

“Có thể nói cái gì, nhìn thấy gã mình đã cảm thấy chán ghét, trước kia mình đến cùng là có bao nhiêu mất mủi?” Dương Lam Nhi thở dài, là thay nguyên chủ không đáng giá. Đặc biệt là nghĩ đến nội dung tiểu thuyết về sau, sinh sống của nguyên chủ cùng kết cục thể lương như vậy, thực sự cực kỳ không còn gì để nói.

“Hiện tại đánh bóng con mắt liền tốt, vẫn còn kịp.” Bạch Hân tán dương.

“Vây cũng được.” Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, các nữ nhân của Mộc Phong còn muốn lấy nàng làm bia đỡ đạn, cũng không dễ dàng.

“Nghe nói, là cái mỹ nữ, hoa khôi số một của Hệ Nghệ thuật Bạch Tinh Tinh, cũng là hoa khôi xếp hạng thứ bảy trên bảng của trường.” Mộ Đình Đình nói xong, liền cùng Dương Lam Nhi cùng nhau nhìn chăm chăm sang Bạch Hân.

Bạch Hân nguyên còn không có cảm thấy có cái gì, nhưng bị hai bạn tốt nhìn thấy sợ hãi trong lòng, vô tội nói ra: “Đừng nhìn ta, mặc dù cùng họ Bạch, nhưng cùng ta không có quan hệ gì.”

Dương Lam Nhi cười hi hi một tiếng, lập tức thở dài nói: “Nam nhân Mộc Phong này đến cùng có thích bao nhiêu hoa khôi của trường a? Ba nữ nhân bên cạnh trước mắt, tựa hồ cũng là hoa khôi của trường?”

Nói xong, Dương Lam Nhi liền nghĩ, trong nội dung vở kịch của tiểu thuyết xác thực như thế, mười hoa khôi bài danh của trường, Mộc Phong độc chiếm một nửa, chẳng lẽ thu rất nhiều nữ thần trong suy nghĩ của nam sinh, gã liền rất có cảm giác thành tựu?

Vốn đang không biết là có cái gì, nhưng bị Mộc Phong can thiệp như thế, Dương Lam Nhi liền đối với cái hoa khôi gì đó của trường, không ưa.

“Nam nhân yêu cười thôi! Huống chi, hoa khôi của trường bị nhiều nam sinh trong tối ngoài sáng thích như vậy, Mộc Phong vừa thu lại nhiều thêm một cái, có thể không thấy hưng vinh sao?” Mộ Đình Đình rất sắc bén nói ra, còn như yêu hay không yêu kia, nàng ta thật không nhìn ra.

Còn như những thứ hoa khôi của trường kia vì sao cam nguyện cùng hầu hạ một chồng? Được rồi, không chỉ có là Mộ Đình Đình, rất nhiều người xem bát quái cũng không hiểu như vậy. Tựa hồ trong nháy mắt có cảm giác, hoa khôi cao cao tại thượng của trường, danh tiếng đều bị bôi nhọ, lập tức rơi xuống phạm trần.

Đừng nói những người khác không biết rõ bàn tay vàng của Mộc Phong, chính là Dương Lam Nhi rất rõ ràng tiềm lực cùng tương lai của Mộc Phong, cũng giống vậy không hiểu nổi tâm tư của những nữ nhân này, quá thần kỳ...

“Quản gã khi gió đầu, yêu bao nhiêu thu bao nhiêu cái, không liên quan gì tới mình.” Dương Lam Nhi lạnh nhạt dị thường.

“Bạn nói...” Mộ Đình Đình tới gần phía trước đến gần, thần bí hề hề nói ra: “Mộc Phong đã thu ba nữ nhân, làm được sao? Sẽ không lúc nào liền tỉnh táo mà chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Mò tiền đại sát khí

Nghe vậy, Dương Lam Nhi cùng Bạch Hân thiếu chút nữa phun, Mộ Đình Đình lời này tuy rất chính xác, nhưng là đột nhiên vừa nghe, lại rất kinh người.

Hiện tại em gái đều hung hãn, không có người ngoài, nói chuyện mặt nhạt đều đều không ngại.

“Bạn quản gã khi gió có được không, dù sao lại cùng bọn mình cũng không có quan hệ.” Bạch Hân châm chọc nói.

“Huống chi, hoa khôi của trường người ta nguyện ý, chúng ta cần gì hoảng để không gấp thái giám gấp?” Dương Lam Nhi khinh thường nói, nếu không phải là người có công pháp tu luyện kia, lại có phần đồng vật trao đổi của hệ thống làm hậu thuẫn, Mộc Phong đặc biệt đã bị nữ nhân ép khô.

“Thôi, đừng nói tới gã, ô nhiễm lỗ tai.” Dương Lam Nhi thần bí cười một tiếng: “Lần này, mình cũng mạng cho các bạn đồ tốt, cũng không cần rất cảm tạ mình a!”

“Cái gì?” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình trầm miệng một lời.

“Lại nhai...” Dương Lam Nhi đem mấy tờ phiếu giương ra, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình ngay từ đầu còn không thấy rõ ràng, nhìn chăm chú xong, lập tức kinh hãi.

“Vé vào cửa nhạc hội của Diệp Nhạc Luân?” Bạch Hân kinh hô.

“Còn là chỗ ngồi VIP a!” Mộ Đình Đình ngạc nhiên mừng rỡ.

“Lam Nhi, bạn thật sự là quá tốt.” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình lần nữa trăm miệng một lời nói ra, hai trông mắt mắt lấp lánh nhìn Dương Lam Nhi.

Dương Lam Nhi hắc tuyền: “Có muốn ăn ý như thế hay không a? Không biết rõ còn nghĩ đến đám hai người các bạn là kéo kéo đâu!”

“Cắt...” Mộ Đình Đình đoạt một tấm vé vào cửa, khinh thường phát tay: “Tùy ý người khác hâm mộ ghen ghét, lại hận cũng không được vé vào cửa.”

“Hừ hừ.” Ánh mắt Bạch Hân trực tiếp coi rẻ: “Nói chết, cũng sẽ không biến thành thật, lý nhiều như vậy làm sao?”

Cao hứng một trận, Bạch Hân nhìn nhìn trước mặt Dương Lam Nhi còn dư lại ba tấm vé: “Mình bạn có một cái, còn dư lại hai cái, có người để cho sao?”

Dương Lam Nhi lắc đầu: “Tạm thời còn không có.” Nàng đang suy nghĩ, sáng sớm ngày mai có muốn đi hiện trường một lần hay không, xem một chút có fan muốn mua không? Lãng phí đáng xấu hổ.

“Kia, cho mẹ mình một vé có được hay không? Để mẹ mình trả tiền vé.” Bạch Hân đề nghị nói ra.

“Còn còn dư lại một vé cũng để cho mẹ mình đi, cũng trả giá vé, vé vào cửa nhạc hội của Diệp Nhạc Luân bình thường cũng khó mua, huống chi chỗ VIP.” Mộ Đình Đình mong đợi nhìn Dương Lam Nhi.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi kinh hãi: “Mẹ các bạn cũng là fan của Diệp Nhạc Luân?”

Này là lớn nhỏ đều giết sao? Nguyên lai nhân khí của Diệp Nhạc Luân cao như thế?

“Đúng vậy, vừa nghe nói Diệp Nhạc Luân muốn đến Thành Thục Đô mở nhạc hội lưu động, mẹ mình đã sớm chờ, kết quả thời điểm đoạt phiếu lại không có sức, không có cướp được, còn buồn bức một trận đâu!” Bạch Hân bày tỏ, mẹ mẹ là fan của Diệp thiên vương, còn không phải fan nhỏ.

“...” Dương Lam Nhi không có lời nói có thể nói, trực tiếp đem hai tấm vé vỗ đến trước mặt hai bạn tốt, đạo này, bác gái cũng truy tình, hâm hại không nói a: “Cấp tiền cái gì, cầm đi đi, dù sao mình cũng là có được miễn phí, không cần lãng phí.”

Đem hai bạn tốt đang tràn ngập niềm vui đưa về nhà, Dương Lam Nhi vỗ trán, tổng có loại ảo giác bản thân không ở trên Địa Cầu.

Buổi tối, Dương Lam Nhi vẫn biến hóa bề ngoài như cũ đi tham gia buổi đấu giá, lại lấy biện pháp đồng dạng thoát khỏi truy tung, khiến một đám người tức giận đến hộc máu cao ba thước.

Phương pháp không chê nát tực, chỉ cần có dùng, Dương Lam Nhi làm đến dị thường vui vẻ, từng bảy người muốn chiếm tiện nghi, sao có thể a?

Giữa trưa ngày thứ hai, Dương Lam Nhi lại lần nữa nhận được điện thoại của Diệp Nhạc Luân, dùng album ký tên mê hoặc nàng đến hiện trường nhạc hội sớm một chút, cái này khiến Dương Lam Nhi có cảm giác rất đau đớn, Diệp đại thúc đến cùng là có bao nhiêu lo lắng về việc nàng không xuất hiện a?

Không nghĩ tới việc đi sớm làm cộc gỗ như vậy, Dương Lam Nhi vẫn làm theo ý mình như cũ, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình muốn cùng mẹ mẹ nhà mình đi cùng nhau, nên không cần nàng đi đón.

Thoải mái nhàn nhã ở gần đó chơi đến lúc không sai biệt lắm, Dương Lam Nhi lúc này mới chậm rãi đến sân thể dục.

Kết quả, bị nhóm fan khổng lồ đứng bên ngoài sân thể dục làm kinh sợ, chút này còn đều là những người không có vé, không vào được.

Dương Lam Nhi lần đầu tiên đối với nhân khí của Diệp Nhạc Luân có nhận thức nhất định, đạo này, truy tình thật sự nhiều như vậy?

Ngắm vài lần, Dương Lam Nhi phát hiện, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình nói đúng, mẹ mẹ làm fan thật không ít, còn mặc trang phục thống nhất nữa, tỏ ra thập phần có tổ chức.

Nhưng, chút chúng nương nương này, các người truy tình như thế, lão công hài tử các người đều biết rõ sao?

Dựa vào vé đi vào trong xong, Dương Lam Nhi liền gọi điện thoại cho Diệp Nhạc Luân, không lâu sau, Tây Trầm liền xuất hiện ở phía trước nàng.

Đi theo sau lưng người đại diện, Dương Lam Nhi rất nhẹ nhàng liền tiến vào hậu trường, nhìn thấy Diệp Nhạc Luân, giờ phút này còn đang hoá trang.

Một người ở trên đầu Diệp Nhạc Luân bận việc, một người ở trên mặt y bận rộn, cảm giác kia, rất quái.

“Người như thế nào hiện tại mới đến?” Từ trong gương nhìn thấy Dương Lam Nhi xuất hiện, Diệp Nhạc Luân không có biểu cảm gì nói ra.

Y đang trong hoá trang, tự nhiên không thể có quá nhiều vẻ mặt, đồng thời, hiện trường cũng có quá nhiều người, Diệp Nhạc Luân cũng không dám cùng Dương Lam Nhi tùy tiện chung đụng như bình thường.

Bất quá, u oán trong lời kia, Dương Lam Nhi nghe được rõ ràng, khoe miệng mị mị kéo ra: “Album có chữ ký ta muốn đâu?”

Diệp Nhạc Luân cũng không so đo Dương Lam Nhi ‘Không có tình người’ như thế, đầu không động đậy, đưa tay chỉ cái thùng giấy con ở một bên trong

góc: “Ồ bên trong, người tự mình cầm đi.”

Dương Lam Nhi thăm dò nhìn qua, phát hiện được xếp chỉnh tề, lại có một đồng album đã ký tên.

Trong nội tâm vui mừng, Dương Lam Nhi không chút khách khí cầm bốn cái, vốn còn nghĩ tới mở miệng nói với Diệp Nhạc Luân muốn nhiều hơn hai cái như thế nào, giờ thì tốt lắm, chính mình tùy tiện cầm.

“Ta có bốn người bằng hữu tới xem nhạc hội của người, ta lấy bốn cái a!” Dương Lam Nhi tự giác, kỳ thật mình đã rất phúc hậu, có cần mới cầm, bản thân nàng cũng không có.

“A, không thành vấn đề.” Diệp Nhạc Luân không biết là có cái gì, không cho là đúng đáp một tiếng: “Bản thân người không cần sao? Nói không chừng chờ ta thành Ca Thần, còn có thể tặng giá trị tài sản đâu!”

Diệp Nhạc Luân nói được vui vẻ, đã vọng sắp tới.

“A, phải ha, vậy ta cầm thêm một cái đi!” Dương Lam Nhi không đành lòng bác bỏ mặt mũi của Diệp Nhạc Luân, liền không tình nguyện cầm thêm một cái.

Tây Trầm nhìn thấy mà đầu lông mày run rẩy, nói hai cái đâu? Nhiều gấp đôi không nói, để cho nàng cầm thêm một cái cho chính mình, còn về mặt ghét bỏ kia đều là chuyện thế nào?

“Buổi tối người định hát bài nào?” Dương Lam Nhi tò mò hỏi.

“‘Hôn tạm biệt’ đi!” Diệp Nhạc Luân từ trong kính liếc nàng một cái, muốn nhìn về mặt Dương Lam Nhi một chút.

“Ha ha, cũng biết nhìn hàng.” Dương Lam Nhi cười khê, trực tiếp chọn cái tốt nhất.

Tán gẫu vài câu xong, thấy Diệp Nhạc Luân đích xác không rảnh, Dương Lam Nhi liền tự giác đi về chỗ ngồi ở hiện trường.

Từ phía sau đài đến trước đài, Dương Lam Nhi cảm giác có một trận ù tai.

Nơi này là Sân vận động Gấu Trúc của Thành Thục Đô, mấy năm gần đây mới sửa xây lại, lúc trước còn dùng làm phân hội của thể vận hội Olympic, bởi vậy thấy rõ, địa bàn tuyệt đối không nhỏ, nghe nói chỗ ngồi có hơn sáu vạn cái.

“Thế nhưng không còn chỗ ngồi?” Dương Lam Nhi từ lối đi đi đến trên chỗ ngồi, âm thầm sợ hãi than.

Cho dù chỗ ngồi chia làm ba bảy loại, giá vé cũng bởi vì cái này mà không đồng nhất, nhưng một buổi nhạc hội này tính xuống, sau khi khấu trừ các loại phí tổn, tính tính cũng có mấy ngàn vạn nha! Khó trách phần đông đại minh tinh đều hứng thú với việc mở nhạc hội, còn động một chút là mở nhạc hội lưu động, mỗi một thành phố lớn đều đến một lần, quả thực là đại sát khí mò tiền.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Hung tàn đến

Dương Lam Nhi tới muộn, vừa mới cùng Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, cùng với mụ mụ các nàng hàn huyên một trận, toàn trường liền đèn tắt, nhạc hội bắt đầu.

Khiến Dương Lam Nhi thật bất ngờ, kỹ năng của Diệp Nhạc Luân rõ ràng rất vượt qua thử thách, trừ thực lực biểu diễn, công phu vũ đạo cũng không tầm thường. Ca chậm ca nhanh đan xen, mỗi lần cũng có thể làm cho hiện trường mở rạp cũng sẽ không quá mức kịch liệt.

Nghĩ đến, cũng là người quen mở nhạc hội, chọn lọc như thế nào phải rất rõ ràng.

Bất quá, yêu cầu của thế giới này đối với đại minh tinh thực sự cũng không đồng nhất, muốn trở thành Ca Thần, cũng không phải chỉ hát ca hay liền thành, trừ kỹ nghệ, còn phải có thực lực, tốt nhất là có thể phát triển toàn diện.

Một khúc ca trữ tình chậm kết thúc, Diệp Nhạc Luân lại bắt đầu một bài vũ khúc, Dương Lam Nhi đang yên lặng thưởng thức, lại đột nhiên ưỡn thẳng sống lưng, ánh mắt cảnh giác quét tới bốn phía.

Bởi vì tất cả mọi người đều chú ý lên sân khấu, nên hai bạn tốt ngồi ở bên cạnh Dương Lam Nhi cũng không có phát hiện ra sự khác thường của nàng.

“Là ảo giác sao?” Dương Lam Nhi nghi hoặc lăm bằm lâu bầu, ánh mắt không ngừng nhìn quét.

Nhưng sân thể dục quá lớn, lại chật kín cả người, chỗ tầm mắt đạt tới thực sự có hạn.

Trong tích tắc vừa rồi, nàng thế nhưng cảm giác được một tia sát khí? Đương nhiên không phải là hướng về nàng, mà là hướng đến Diệp Nhạc Luân ở giữa sân khấu đi.

Quá không thể tưởng tượng nổi, trong lúc nhạc hội đang tiến hành, tại sao có thể có sát khí?

Nhìn nhìn Diệp thiên vương trên sân khấu đã tiến vào vũ khúc, Dương Lam Nhi thập phần buồn bực, Diệp Nhạc Luân chỉ là người bình thường, tại sao có thể có người muốn giết y? Còn là lấy phương thức trực tiếp như thế? Đây không phải là muốn tạo thành rung chuyển của xã hội sao?

Quét vài vòng cũng không có phát hiện ra dị thường, Dương Lam Nhi nhú nhú mày, triển khai linh thức.

Sân thể dục thính phòng lớn cỡ nào, linh thức của Dương Lam Nhi trước mắt căn bản không đủ để nhìn quét toàn bộ, trong ngày thường có rất ít phạm vi lớn như thế để sử dụng linh thức nên nàng không cảm thấy như thế nào, hiện thời lấy trứng chọi đá, lại cảm thấy không quá đủ.

Đi vào khuôn khổ mà nói, linh thức hiện tại của nàng xác thực kém xa so với hệ thống quét hình của Mộc Phong.

“Chỉ có thể bao trùm một phần tư? Như thế tựa hồ không có vấn đề.” Dương Lam Nhi chau mày, đứng lên, giả bộ đi nhà WC chạy đến cuối cùng, nhanh chóng chạy đến một góc một phần tư ở khu vực khác, lại triển khai linh thức tiếp tục quét.

Vẫn không có phát hiện vấn đề gì như cũ, Dương Lam Nhi âm thầm an ủi, hy vọng vừa rồi là ảo giác của nàng mới tốt.

Lại lần nữa thay đổi địa phương, chẳng khác gì là nàng phải chạy đến chỗ ngồi đối diện mới này của mình, cái này mất một ít thời gian.

Trong lúc Dương Lam Nhi lại muốn triển khai linh thức lúc, đột nhiên có cảm giác khác thường, Dương Lam Nhi lập tức hướng tới một phần tư khu vực còn chưa tới qua kia nhìn lại.

Quá nhiều người, tự nhiên cũng nhìn không thấy cái gì, nhưng Dương Lam Nhi rất khiếp sợ bắt được dấu vết của viên đạn xẹt qua, hít vào một hơi, vội vàng nhìn qua hướng sân khấu.

Chỉ thấy Diệp Nhạc Luân không có việc gì, vừa lúc bị bạn nhảy hợp tác kéo xoay tròn một cái.

Khẩu súng gắn ống hãm thanh, hiện trường lại có âm nhạc đỉnh tai nhức óc, tiếng người huyên náo, tự nhiên không ai có thể phát hiện ra dị thường.

Hướng chỉ, thính phòng gần nhất cách sân khấu đến vài cái đường băng rộng như vậy, mắt thường muốn nhìn thấy viên đạn bắn đến sân khấu, cũng không dễ dàng.

Tiến lên hai bước, Dương Lam Nhi phát hiện cái bạn nhảy kia cũng không thích hợp, tựa hồ không phải là bạn nhảy tầm thường, mỗi lần đều khiến Diệp Nhạc Luân tránh được viên đạn căn bản không phải trùng hợp, mà là cố ý làm ra.

Loại động tác này, tự nhiên cùng diễn tập không giống, về mặt Diệp Nhạc Luân không thay đổi, ca từ không đứt, bước nhảy cũng không loạn chút nào, nhưng trong mắt lại mang chút kinh ngạc nhìn bạn nhảy, không biết rõ nàng ta đang làm gì?

Động tác của bạn nhảy kia cũng không có loạn, chỉ là trong thời khắc chuyển mình nghiêng người một cái, chỉ chỉ vết đạn cho Diệp Nhạc Luân xem.

Diệp Nhạc Luân mặc dù là người bình thường, nhưng ở cái giai đoạn này, y vẫn còn có chút kiến thức, không cần ngồi chồm hổm xuống tinh tế kiểm tra, y vẫn biết là có gì đó không đúng.

Đồng tử co rút lại, Diệp Nhạc Luân liền có quyết đoán, chủ động buông tha cử động của bản thân, tùy ý bạn nhảy rõ ràng không thích hợp này mang theo y nhảy đến hết khúc nhạc này.

Thấy hai người kia trong bóng tối trao đổi xong, vẫn không có ảnh hưởng đến việc phát huy bài nhảy như cũ, khóe miệng Dương Lam Nhi giật giật, tố chất tâm lý của Diệp thiên vương này khó tránh cũng quá tốt đi!

Người bình thường gặp phải loại chuyện này, cho dù không có bị sợ hãi, cũng không phải nên đứng im tại chỗ, hay nhũn chân ra sao?

Diệp thiên vương ngược lại càng tốt, hơi giận trong nháy mắt tức biến mất, cũng không có ảnh hưởng đến biểu diễn ca khúc.

Loại chuyện này, như thế nào cảm giác đều giống như khi quay TV điện ảnh mới xuất hiện a, quá đáng sợ.

Có người ở khoảng cách gần bảo vệ Diệp Nhạc Luân, Dương Lam Nhi tạm thời yên tâm, bước chân không ngừng hướng chỗ nổ súng chạy tới, mở ra linh thức nhưng cũng tới muộn.

Trong linh thức, chỉ thấy người vứt bỏ vũ khí, âm ngoan nhìn sân khấu một cái, liền không chút do dự xoay người rời đi.

Dương Lam Nhi nhú nhú mày dừng lại bước chân, xoay người chạy về phía sau đài, người kia hẳn là không phải phát hiện nàng đang tới gần, mà là đơn thuần cảm giác được chuyện không thể làm, cho nên biến đổi phương thức.

Bởi vì khoảng cách quá xa, không có đúng lúc truy đuổi được sát thủ, Dương Lam Nhi hơi có chút tiếc nuối, lại biết một lát nữa phải ở Diệp Nhạc Luân gần một chút mới dự phòng được động tác kế tiếp của sát thủ.

“Như thế nào đột nhiên đến hậu trường?” Tây Trầm thấy Dương Lam Nhi chạy nhanh lại gần, không khỏi buồn bực.

May mắn y vừa mới mang Dương Lam Nhi đi vào, nếu không, nhân viên bảo an khẳng định ngăn nàng ở ngoài.

“Người không có phát hiện?” Về mặt Dương Lam Nhi ngưng trọng.

“Phát sinh cái gì?” Tây Trầm không ý thức nghiêm nghị theo.

“Có người muốn hạ sát Diệp thiên vương, nếu không phải là bởi vì bài nhảy, động tác lại không có quy luật, chỉ sợ y hiện tại đã nằm trên đài.” Sắc mặt Dương Lam Nhi trầm trầm.

Diệp đại thúc là nghệ sĩ năng từ hai đời tới nay, là người sạch sẽ nhất mà nàng gặp qua, hơn nữa sau mấy lần chung đụng, tư giao rất tốt, nàng tự nhiên không hy vọng Diệp Nhạc Luân cứ như vậy bị người giết chết.

Về mặt Tây Trầm nghiêm túc, lập tức đối với trợ lý bên cạnh nói ra: “Còn còn dư lại mười bài hát, trực tiếp cắt đứt, mặc dù có chút thực xin lỗi fan, nhưng có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, bài hát mới cuối cùng kia, bảo Diệp Nhạc Luân dừng đứng ở một chỗ hát, nhất định phải vận động không có chút quy luật nào.”

“Ồ?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, người bình thường nghe lời nói của nàng, không phải nên cảm thấy hoang đường sao? Như thế nào Tây Trầm lại có loại phản ứng này? Tựa hồ đối với lời nàng đã nói tin tưởng không nghi ngờ.

Nghi hoặc này trước bỏ xuống, Dương Lam Nhi ngăn trợ lý lại: “Đợi chút, sát thủ kia đã vứt bỏ vũ khí rồi đi, đang ở bên đó, người có thể tìm người đi xem một chút.”

Dương Lam Nhi chỉ chỉ vị trí, nhìn Tây Trầm nói: “Cho nên, gã sẽ không nổ súng nữa, hiện tại trên sân khấu ngược lại là chỗ an toàn nhất, nhạc hội có thể tiến hành bình thường, chúng ta thừa dịp thời gian này nghĩ chút đối sách thì tốt hơn, ta cảm giác, sát thủ kia sẽ không thối lui như vậy.”

Trầm mặc nhìn Dương Lam Nhi trong chớp lát, đuôi lông mày của Tây Trầm nhảy lên: “Được, nhạc hội tiếp tục tiến hành.”

“Đúng rồi, tốt nhất bảo cái bạn nhảy kia, liên tục đi theo Diệp đại thúc, còn có thể có bảo đảm chút ít.” Dương Lam Nhi vờ tay, ý bảo một cái bạn nhảy đứng đầu còn đang nhảy cùng với Diệp thiên vương kia.

“Nàng ta?” Tây Trầm kỳ quái quay đầu lại nhìn nhìn sân khấu, lập tức mở to mắt: “Sao lại thế này? Nàng ta không phải là Giang Liễu, Giang Liễu đi chỗ nào?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Để người ta khiêng người ra ngoài

Nghe vậy, Dương Lam Nhi một bộ quả nhiên là thế, nàng liền nói, một cái bạn nhảy sao có thể có bản lĩnh này, trừ muốn ẩn giấu ở giang hồ, làm sao lẫn thành dạng này?

Bất quá, ngẫm lại cũng là mê muội, bạn nhảy chính của đại minh tinh cư nhiên bị đối, nếu sát thủ lựa chọn làm nhân vật này, Diệp Nhạc Luân còn có đường sống?

Một đám người, kể cả nhiều nhân viên bảo an như thế thế nhưng không có một ai phát hiện.

Cho dù là hóa trang đậm đặc xong, ngũ quan có biến hóa quá lớn, nhưng dù sao cũng coi như là người quen a!

Phóng đoán Tây Trầm cũng nghĩ đến vụ này, nên sau đó sợ lau cái trán đỏ đầy mồ hôi một cái, may mắn là bạn không phải địch.

Chờ đợi là gian nan, Tây Trầm cũng được cho là người đại diện kim bài trong nghề, trong một lát này lại hoàn toàn không trấn tĩnh được.

Đi lại vài vòng, y không khỏi cùng Dương Lam Nhi nói chuyện: “Kỳ thật, ở trước khi mở nhạc hội lưu động, chúng ta đã nhận được tin tức, có người muốn mệnh của Diệp Nhạc Luân.”

“Vậy tại sao còn muốn mở?” Dương Lam Nhi bưng tỉnh, khó trách mới vừa rồi nghe nàng nói cái gì bắn chết, mấy người này thế nhưng không có điểm ngoài ý muốn, còn phản ứng cực kỳ nhanh chóng an bài bảo vệ.

“Tên đã trên đây, không phát không được a! Khi đó công ty vì nhạc hội lưu động đã làm trước giai đoạn chuẩn bị, đã đổ vào lượng lớn tài chính, sân bãi, thời gian đều chọn tốt lắm, đồng thời vẽ vào cửa đã dự bán, nếu nhạc hội này đột nhiên không mở, nhân khí của Diệp thiên vương ít nhất phải trượt hơn một nửa.”

Tây Trầm than thở: “Muốn nói rõ chân tướng? Cát, sát thủ cái gì, ai tin a? Còn như lý do hoàn mỹ khác, cũng đền bù không được lần tổn thất này, rất có thể khiến Diệp Nhạc Luân ở trong khoảng thời gian ngắn không thể đánh thẳng vào Ca Thần.”

Thì ra là như vậy, tin tức tựa hồ còn rất phức tạp a, bất quá, độc thủ phía sau màn cũng lựa chọn thời gian rất khéo léo a, khẳng định biết rõ Diệp Nhạc Luân không thể buông tha cho tuần diễn này.

“Cạnh tranh ác ý? Hay là thù riêng của Diệp đại thúc?” Dương Lam Nhi tự giác thế giới sau khi xuyên việt, quả nhiên long trời lở đất.

“Tra tới tra lui, tựa hồ là cái fan cấp tiến, nhưng không có chứng cứ.” Tây Trầm cũng không sợ nói cho Dương Lam Nhi nghe, nhìn nàng có thể phát hiện tình huống, cũng tự mình đi điều tra chỗ của sát thủ liên biết, tiểu cô nương này kỳ thật cũng không đơn giản.

“...” Dương Lam Nhi lặng yên.

Nàng chính là nghĩ phá đầu, cũng sẽ không nghĩ đến, chân tướng của sự tình thật không ngờ... Hồ người.

“Fan?” Dương Lam Nhi cảm thấy phổi đau nhức: “Nếu đã là fan, tại sao phải giết thân tượng? Còn dùng phương thức rõ ràng như thế, sẽ không sợ sau đó chạy không thoát, bị cả xã hội khiếp sợ?”

Tây Trầm nhìn ý tứ sâu xa Dương Lam Nhi một cái: “Người biết cái gì gọi là không chiếm được người, liền phá hủy người không? Kẻ đó chính là nghĩ dẫn tới chấn động, khiến tất cả mọi người nhắc tới Diệp Nhạc Luân, đều tuyệt sẽ không đổ vào kẻ đó, dạng này, kẻ đó cùng Diệp Nhạc Luân liên đới một loại phương thức vĩnh viễn ở cùng một chỗ.”

Dương Lam Nhi nghe được trợn mắt há hốc mồm, vẫn còn có loại chuyện này?

Có dạng fan này, cũng không biết Diệp Nhạc Luân nên khóc hay nên cười đâu?

“Thế nhưng nào tàn như thế? Coi là đang quay TV điện ảnh sao?” Dương Lam Nhi hoàn toàn không thể lý giải, thật sự là quá hung tàn.

Mười phút này rất dài đằng đẳng, dường như qua nhiều cái thế kỷ, nhạc hội của Diệp Nhạc Luân cuối cùng ở trong sự lưu luyến không rời của fan mà kết thúc.

Dưới sân khấu, Diệp Nhạc Luân liền chống tường ngồi trên đất, chân y đã nhuyển đến không có bất luận cái tri giác gì, thấy Dương Lam Nhi xuất hiện ở trước mặt, còn rất kinh hãi: “Người tới hậu trường làm gì? Tây Trầm, đưa nàng rời đi, bên trong rất nguy hiểm.”

“Thôi đi, nàng so với người lợi hại hơn nhiều, vị trí của sát thủ là nàng tìm được.” Tây Trầm khinh bỉ nhìn Diệp Nhạc Luân một cái, cái tên này ở phía trước thì bình tĩnh vô cùng, phía sau còn không phải là biến thành người bình thường, y còn tưởng rằng này tên này thật không sợ, lúc trước không phải muốn tiếp tục nhạc hội, nói đến cái kia cây ngay không sợ chết đứng a!

Sắc mặt Diệp Nhạc Luân xanh xanh trắng trắng, sau khi thả lỏng, đã vô lực nói cái gì nữa, chỉ phát phát tay, để Tây Trầm bảo vệ Dương Lam Nhi.

Lúc này, Tây Trầm cùng Dương Lam Nhi mới thả sự chú ý tới trên người bạn nhảy khách mời kia.

Hoà trang tựa hồ có chút che giấu ngũ quan của nàng ta, khiến người ta nhìn không rõ lắm.

Cũng không phải nói tay nghề hóa trang của người này rất kém cỏi, mà là quá tốt, rõ ràng là ngũ quan hiện rõ, lại không có cố ý che giấu, nhưng hết lần này tới lần khác lại làm cho người ta có một loại cảm giác rất mơ hồ, phỏng đoán quay người lại liền sẽ đem này khuôn mặt này quên đi.

Dương Lam Nhi ngẫm vụng trộm tám tấc lấy làm kỳ lạ, cảm thấy thủ đoạn này dùng ở Thế Giới Ngầm, thì rất dễ dàng làm nhiệm vụ.

“Xin hỏi, cô là...” Tây Trầm nói được có một ít tâm.

“Ta là ai cũng không trọng yếu.” Nữ nhân kia dáng người mảnh mai, vóc dáng cao gầy, hơn nữa xuyên một đôi giày cao gót nhọn, tỏ ra càng thêm yếu điệu.

“Trọng yếu là...” Về mặt của nữ nhân cùng thanh âm đều rất lạnh, hoàn toàn là một bộ khuôn cách nữ thần cao quý lãnh diễm, muốn nói khí tràng, cũng không thấp hơn bao nhiêu so với đại minh tinh Diệp Nhạc Luân này, ở trên đài, đó là nàng ta đã có ý thu liễm.

Khi đang nói chuyện, nữ nhân liếc mắt nhìn sang Dương Lam Nhi, trong con mắt mang cảnh giác cùng lạnh lùng: “Người là đến đoạt làm ăn cùng ta?”

Người khác nghe không hiểu ra sao, Dương Lam Nhi chính là sưng sò liền hiểu ra: “Không phải, Diệp đại thúc là bằng hữu của ta.”

Nghe lời nói của nữ nhân này, Dương Lam Nhi liền biết, nàng ta là người ở Thế Giới Ngầm, còn tiếp nhận nhiệm vụ bảo vệ Diệp Nhạc Luân, mới cùng sát thủ chống lại.

Nghĩ đến đây, Dương Lam Nhi cũng có một trận ảo não, gần nhất nàng rất ít đi lên quan võng ở Thế Giới Ngầm, cho dù đi cũng sẽ trực tiếp che giấu nhiệm vụ giết người, đối với nhiệm vụ bảo vệ, nàng cũng không có hứng thú gì, cho nên không hề chú ý, thế cho nên cũng không biết rõ, có người trực tiếp phát nhiệm vụ ở trên quan võng, muốn mua mệnh của Diệp Nhạc Luân.

Nếu đã sớm nhìn thấy, nàng cũng có thể có chỗ chuẩn bị sớm một chút a, tối nay cũng không trở thành bị đánh trở tay không kịp.

Phòng đoán bị xưng hô Diệp đại thúc kia của Dương Lam Nhi lời đến, vẻ mặt của nữ nhân cứng đờ, là lạ quay đầu lại nhìn Diệp Nhạc Luân một cái, lại có người dám gọi Diệp thiên vương là đại thúc? Thế giới này quả nhiên kỳ lạ.

“Không phải liên tốt.” Nữ nhân lạnh lùng nói một câu, liền không lên tiếng nữa, mà là đứng ở bên cạnh Diệp Nhạc Luân, một bộ tư thái bảo vệ. Nàng ta cũng biết rõ, sát thủ cũng không có buông tha cho nhiệm vụ, cho nên nhiệm vụ của nàng ta tạm thời còn tiếp tục đi!

“Các người... Đang nói cái gì?” Vẻ mặt của Tây Trầm mờ mịt.

“Không nói gì, yên tâm đi, nàng ta sẽ bảo hộ Diệp đại thúc.” Dương Lam Nhi hàm hồ nói ra.

Dương Lam Nhi còn lần đầu tiên ở khoảng cách gần như vậy tiếp xúc đến người thi hành nhiệm vụ “Đồng hành”, đối với nữ nhân này hơi có chút hiếu kỳ, nhưng nàng ta cực kỳ lạnh lùng, cũng không thích nói chuyện, một lúc sau, liền mất hứng thú, không chú ý nữa.

Sự tình có người bắn chết Diệp Nhạc Luân, tự nhiên không để cho tất cả mọi người biết rõ, chỉ giới hạn ở vài cái tâm phúc.

Thấy Diệp Nhạc Luân xuống sân khấu, liên tục xui lơ nghỉ ngơi, còn đều cho rằng y là một mối, cả đám thu dọn đồ đạc đều rón rén, bảo trì yên tĩnh.

“Diệp đại thúc, người còn có thể đi hay không a?” Dương Lam Nhi thấy Diệp Nhạc Luân khôi phục một chút, liền cười đùa nói, bầu không khí quá trầm trọng, làm người ta khó chịu: “Nếu không, chưa khỏi bệnh? Hoặc là bị thương? Hay là một mối đi cũng tốt a, để người ta khiêng người ra ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Cái giá của đại minh tinh

Diệp Nhạc Luân vô lực liếc mắt, vẫn cảm thấy nguy hiểm vừa nảy ở trên đài hiện ra rõ mồn một trước mắt như cũ, làm người ta sợ không thôi.

Lúc này, y không muốn suy nghĩ, nhưng như thế nào cũng không dời đi được sự chú ý, cái loại bóng ma từ vong đó, như bóng với hình.

“Cái gì nâng ta ra ngoài? Nói chuyện thật khó nghe, người không thể an ủi đại thúc ta một chút sao?” Diệp Nhạc Luân tức giận.

Nghe vậy, khoe miệng Tây Trầm rụt rụt, kỳ thật không biết rõ, vì cái gì tuổi tác tướng mạo của Dương Lam Nhi cũng không có đạt đến cảnh giới loli, mà Diệp Nhạc Luân lại cam nguyện tự xưng đại thúc?

Về mặt của nữ nhân làm nhiệm vụ bảo vệ vẫn như cũ, trông mắt lại chuyển chuyển, nhìn Dương Lam Nhi một chút, lại nhìn Diệp Nhạc Luân một chút.

“Ta chính là đang an ủi người a, người xem người vừa cùng ta nói nói, sắc mặt đều tốt lên rất nhiều.” Dương Lam Nhi nhướn mày, bày tỏ nàng xác thực thành công dời đi sự chú ý của Diệp Nhạc Luân, khiến y không đến mức tiếp tục đắm chìm ở trong bóng ma nguy hiểm vừa rồi.

Đối với người bình thường mà nói, trải qua cái dạng này đích xác giống như con ác mộng, phàm là tâm trí có chút yếu, tinh thần đều có thể bị sụp đổ.

Diệp Nhạc Luân sững sờ, lập tức thoải mái cười cười, không nói thì không biết, vừa nói ngược lại thật.

“Hành, đại thúc, yên tâm đi, sát thủ kia không đủ gây sợ, ta thay người thu phục kẻ đó.” Dương Lam Nhi vỗ bộ ngực bảo đảm.

“Ha ha!” Diệp Nhạc Luân mở miệng cười to, cảm thấy dạng như Dương Lam Nhi chơi thật quá thú vị, nghĩ lại lại cảm thấy âm áp.

Nói cho cùng, y cùng Dương Lam Nhi chỉ thấy qua mấy lần, đụng nhau cũng coi như hơi hợt, cái này đều là liều mạng, nàng lại nói được đơn giản như thế.

Mặc dù Tây Trầm nói Dương Lam Nhi lợi hại, Diệp Nhạc Luân lại không cho là đúng, bất quá là tiểu cô nương mười bảy tuổi, còn chưa trưởng thành đâu, có thể lợi hại đến chỗ nào?

Cho dù có chút thân thủ, cũng không thể chống lại cùng sát thủ đi!

Chờ mọi người thu dọn được không sai biệt lắm, Tây Trầm bảo trợ lý mua bữa ăn khuya, phân cho mọi người ăn, đều đang đợi Diệp Nhạc Luân khôi phục.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi cùng nữ nhân làm nhiệm vụ kia cũng có phần.

Mặc dù nhấm nháp qua thức ăn ở Chợ Đen, nhưng Dương Lam Nhi cũng không phải là người rất bất bễ, thức ăn trong cặp lồng đựng cơm rất phong phú, còn buồn bực nghĩ, cặp lồng đựng cơm ở giới giải trí, dường như cũng không có khó ăn như trong truyền thuyết a!

“Diệp đại thúc, cuộc sống của người trôi qua cũng thật dễ chịu, khó trách có người đỏ mắt với người!” Dương Lam Nhi nhìn nhìn nữ nhân kia, cũng không có cự tuyệt dạng thức ăn này, thậm chí ăn đến cực kỳ chậm rãi cùng quý trọng, khiến người ta nhìn thấy mà mềm lòng.

Kỳ thật nàng cũng nhìn ra, nữ nhân này tính cách lạnh lùng, thậm chí rất quái gở, kì thực không tính là chán ghét, chỉ là không quá biết chung đụng cùng người, liền tỏ ra lãnh ngạo chút.

Không biết rõ nữ nhân này đã trải qua cái gì, thế nhưng dường ra dạng tính cách có chút cổ quái này.

Người kiếm sống ở Thế Giới Ngầm, chín phần đều có chuyện xưa của chính mình, có một loại đồng thoại, cũng có kiếp nạn, nữ nhân này vừa nhìn cũng sẽ thấy không có quá khứ quá tốt đi.

Đối với nữ nhân này, Dương Lam Nhi rất có cảm tình, không phải bởi vì nàng ta bảo vệ Diệp Nhạc Luân một lần, mà là quá khứ của nàng ta xem ra chẳng có gì đặc sắc, nhưng vẫn bảo trì một phần nguyên tắc cùng lương tri như cũ.

Cho dù là người vừa mới tiến vào Thế Giới Ngầm cũng biết rõ, tiền thưởng của nhiệm vụ ám sát, vĩnh viễn so với bảo vệ mục tiêu còn cao hơn.

Hơn nữa, tùy ý tiến công, so với đề phòng cùng bảo vệ lại càng thoải mái dễ dàng, cho nên, phần lớn người cũng sẽ lựa chọn giết mà không phải là bảo vệ.

Hết lần này tới lần khác nữ nhân này lại lựa chọn bảo vệ vừa phí sức lại chẳng có kết quả tốt, càng không có bởi vì ở trên sân khấu giúp Diệp Nhạc Luân tránh được một kiếp liên buồng tay.

Trên thực tế, nhiệm vụ bảo vệ của nàng ta, vào lúc này, đã có thể xem như hoàn thành, dù sao sát thủ đã xuất thủ qua, hiện tại đã có thể rời đi.

Bất kể là sát thủ tạm thời rời đi, hay là vĩnh viễn không tiếp tục xuất hiện, cũng đã cùng nàng ta không còn quan hệ.

Dương Lam Nhi vừa mới dùng quan vọng ở trên điện thoại di động xem qua, yêu cầu của nhiệm vụ chỉ là giúp Diệp Nhạc Luân bình an thuận lợi diễn hết nhạc hội tại Thục Đô, hiện tại, nữ nhân này đã làm xong.

“Này cũng gọi là thoải mái? Còn tính là vào miệng mà thôi.” Diệp Nhạc Luân thấy không có gì muốn ăn, liền chưa ăn.

“Cắt, đại minh tinh xa xỉ.” Dương Lam Nhi hừ lạnh một tiếng.

Hai mặn một chay, cộng thêm một cái đùi gà một đôi cánh nướng mật, vẫn chỉ là có thể vào miệng? Mỗ đại thúc, có tiền liền làm đi!

Tây Trầm nhìn náo nhiệt, ánh mắt rơi xuống trên người nữ nhân đang trầm mặc ăn cái gì đó kia, đột nhiên nhớ tới: “Đúng rồi, Giang Liễu đâu? Cô đem nàng ta làm gì rồi?”

Nữ nhân kia vốn còn không có phản ứng, bị khuỷu tay Dương Lam Nhi đụng một cái, cả người cứng đờ, giống như báo săn mỗi vận sức chờ phát động, một hồi lâu mới buông lỏng da thịt, nhìn nhìn Tây Trầm vừa nói chuyện, mới nghĩ đến bạn nhảy bị mình thế thân kia: “Ồ trong phòng của nàng ta tại khách sạn, ngủ.”

Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân đều là lạ nhìn nàng ta, không biết rõ nên nói cái gì cho phải, toàn bộ nhạc hội không có đảm nhiệm sai lầm gì, quả thực là kỳ tích.

Đội mọi người ăn xong, mọi người liền chuẩn bị ly khai về khách sạn.

Lúc này, nữ nhân kia đột nhiên nói một câu: “Để bọn họ đi trước.”

Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân sửng sốt, có chút không hiểu rõ, nhiều người không phải là tốt hơn an toàn hơn sao?

“A!” Dương Lam Nhi nhanh chóng giúp giải thích một tay: “Cùng với kia hậu hoạn vô cùng, không bằng hôm nay đem sát thủ kia giải quyết, quá nhiều người, dễ dàng suy giảm khả năng gãi tới. Hơn nữa, chế tạo cơ hội cho sát thủ, dụ gã đi ra, tối nay mới an ổn ngủ được.”

Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân đầu đầy hắc tuyến nhìn Dương Lam Nhi, nghe lời nói này, như thế nào càng lúc càng giống như nghe chuyện xưa, hoặc là quay phim đâu? Còn dụ ra giải quyết?

Nữ nhân kia nhìn Dương Lam Nhi một cái, trong con mắt ít đi rất nhiều phòng bị.

“Đây ý là, sát thủ kia còn ở phụ cận?” Tây Trầm có chút đầu đầu, cái fan kia đến cùng làm sao làm được, thế nhưng thật sự thuê sát thủ làm việc, cái này nghe như thế nào đều như mò trăng dưới nước đi!

“Bất quá là một lần ám sát thất bại mà thôi, sát thủ sẽ không dễ dàng thối lui như vậy.” Dương Lam Nhi lạnh nhạt.

Trên thực tế, trong lòng Dương Lam Nhi một điểm cũng không bình tĩnh, vừa rồi xem qua nhiệm vụ, tiền thuê giết Diệp Nhạc Luân lại là tám trăm ngàn a! Không có bất kỳ yêu cầu giữ bí mật nào, như thế nào lại chấn động như thế, mã đàn, cái này còn là phương thức sát thủ thích nhất, đơn giản lại thoải bạo, còn không cần phải để ý đến hậu quả, tự có chủ thuê lợi dụng thêm thu thập.

Tiền thuê cao như thế, mục tiêu lại thường xuyên đứng ở dưới ánh đèn, địch ngoài sáng ta trong tối quả thực không cần quá dễ dàng.

Thuận túy là ai nhanh tay liền tính là người đó tiếp nhiệm vụ, nhưng mà, nhiệm vụ bảo vệ Diệp Nhạc Luân, chỉ có chính là một trăm vạn.

Mặc dù giá cả này cũng coi như là cao, nhưng cùng nhiệm vụ ám sát so sánh, quả thực là yếu đến không chỉ là một chút.

Cho nên nói, Dương Lam Nhi mới phát giác được nhân phẩm của nữ nhân trước mặt này rất đáng quý.

Nàng ta không chỉ đến gần Diệp Nhạc Luân, còn ở bên người, nếu muốn giết đại minh tinh này mà nói, quả thực dễ như trở bàn tay, nhưng nàng ta vẫn như cũ không có bị tám trăm ngàn kia mê hoặc, ngược lại phòng thủ một trăm vạn của mình còn thêm vào việc vượt qua phạm vi nhiệm vụ.

“Nói như thế, sát thủ này một lần giết không được, còn đến lần thứ hai? Lần thứ hai không thành còn lần ba? Khi nào mới là kết thúc?” Tây Trầm kinh ngạc, dạng này đi xuống, Diệp Nhạc Luân còn có muốn công tác hay không?

Nghe được chuyện này, sắc mặt Diệp Nhạc Luân cũng khó nhìn, chẳng lẽ y phải trực tiếp thoái ẩn? Đây là trêu ai chọc ai?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Một nhân vật mới

Dương Lam Nhi đã tính trước, ngược lại không chút hoang mang.

“Đại thúc, đừng lo lắng, ta chỉ ngại một cách.”

Dương Lam Nhi ở trong ánh mắt chăm chú của Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân, bắt từ bắt đầu nói ra: “Tối nay, đem sát thủ dụ ra giải quyết, ít nhất trong một tháng, sẽ không còn có người ám sát xuất hiện, nhân cơ hội này, các người đem người giật dây tìm ra cũng xử lý tốt sự kiện này, dĩ nhiên sẽ không có ám sát.”

Thấy hai người trầm mặc, Dương Lam Nhi nhướn mày: “Đừng nói với ta, một cái công ty của các người lớn như vậy, liền bị một cái fan lấn qua lấn lại cũng không làm gì được?”

Này có thể so với fan đời trước, biết thần tượng kết hôn liền nhảy lầu tự sát còn khủng bố hơn, quả thực là hóa thân thành phần tử kinh khủng của xã hội, một cái không được chú ý, liền suy giảm tới vô tội.

“Người nói giải quyết là thế nào?” Diệp Nhạc Luân cảm giác là lạ, có loại dự cảm điềm xấu.

Dương Lam Nhi gạt mình, nghiêng đầu nhìn về phía nữ nhân trầm lặng kia: “Cái này, người không cần phải để ý đến, có người xuất tiền bảo vệ người, nàng ta tự nhiên sẽ giúp người giải quyết.”

Nghe vậy, Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân đều thở phào nhẹ nhõm, bọn họ liền nói, vì cái gì xuất hiện nữ nhân mà không giải thích được này? Mặc dù không biết là ai xuất tiền, nhưng dù sao cũng biết rõ nguyên nhân nữ nhân này tận tâm tận lực.

Dương Lam Nhi không có nhiều lời, Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân cũng thông minh không hỏi nữa, thương lượng tốt xong, Tây Trầm liền an bài những người khác rời đi trước. Cuối cùng, chỉ còn lại bốn người Tây Trầm, Diệp Nhạc Luân, còn có Dương Lam Nhi cùng nữ nhân làm nhiệm vụ kia.

Vừa rồi Dương Lam Nhi sờ dĩ nói có một tháng giảm xóc, là vì hệ thống nhiệm vụ ở Thế Giới Ngầm.

Trừ phi có nhiệm vụ có ý đánh dấu không giới hạn số người, cái khác đều là một mình làm nhiệm vụ.

Một người tiếp nhận xong, nhiệm vụ liền đóng lại, những người khác liền không nhận được nữa.

Một khi nhiệm vụ thất bại, như vậy người ban bố nhiệm vụ không cần phải ban bố một lần nữa, ngoài nâng cao tiền thưởng, nhiệm vụ cũng phải đợi một tháng mới có thể tiếp tục kích hoạt cho những người khác nhận.

Cái fan bởi vì “Yêu” nên muốn giết Diệp Nhạc Luân, tiền thưởng bố trí cao như vậy, rõ ràng là toàn bộ tài sản đều bỏ ra đi, cũng thực sự đã làm tốt chuẩn bị để Diệp Nhạc Luân sau khi chết, liền tiếp nhận hết thầy trừng phạt, hoặc là dứt khoát tự sát.

Cho nên, nếu muốn nâng cao tiền thưởng ám sát hơn, liền không dễ dàng.

Hơn nữa, cái fan kia nếu không phải là người ở Thế Giới Ngầm, lại cũng biết ở trên quan võng của Thế Giới Ngầm phát nhiệm vụ, này kỳ thật không dễ dàng, trừ phi thù tặc kén thù ra, còn được có nhân mạch cùng số lần thời gian hạn chế.

Trừ phi tiền thưởng ban bố nhiệm vụ ở Thế Giới Ngầm đã tích lũy đến một con số kinh khủng, nếu không nhất định phải thật sự có người bảo đảm ở Thế Giới Ngầm, đồng thời một tháng chỉ có thể phát nhiệm vụ một lần.

Từ trên tổng hợp lại, cái fan kia có khả năng rất lớn trong vòng một tháng sẽ không thể có động tác khác.

Thật sự người ở Thế Giới Ngầm có kiến thức không đồng nhất, nếu là sẽ vì một minh tinh muốn chết muốn sống, phỏng đoán toàn bộ Thế Giới Ngầm đều nên mê. Hơn nữa, nếu như cái fan kia chính là người trong Thế Giới Ngầm, bản thân nên tự động thủ giết Diệp Nhạc Luân.

Chờ sau khi tất cả mọi người rời khỏi, bốn người cuối cùng ra khỏi sân thể dục.

Nhưng mới ra cửa chính, đi đến quảng trường chỗ fan hội tụ lúc nhạc hội diễn ra, đã có người ở bên ngoài chờ bọn họ.

Giờ phút này bốn phía đều không có người ở, đến ánh sáng cũng bị phá hư, chớ nói chi là camera trong bóng tối, tạm thời, địa phương này trở thành khu mù.

Người chờ kia, chính là tên sát thủ Dương Lam Nhi mà dùng linh thức đã trông thấy, cũng rất lớn gan, lại thẳng thắn tới giết người.

Kế hoạch của bọn họ là dẫn sát thủ ra, sát thủ cũng phản lợi dụng kế hoạch của bọn họ, để bên cạnh Diệp Nhạc Luân không có người nào, thay đổi sang mình sát (*ngược với ám sát, giết ngay trước mặt) dễ dàng hơn.

Nữ nhân kia trực tiếp đứng ở trước người Diệp Nhạc Luân, cùng sát thủ giằng co.

“Sẹo Dao? Lại là người tiếp nhiệm vụ.” Lời nói cảm thán này, lại để nữ nhân này nói thành câu trần thuật lạnh như băng, làm người ta có cảm giác cực kỳ quái dị.

“Nhận ra ta? Ha ha, quả nhiên là người cùng đường, người là ai?” Sẹo Dao là cái đầu trọc, cũng không phải hói đầu hay là bản thân cạo sạch, mà là trên đầu có một vết thương cực sâu, cực kỳ kinh người, đầu tóc tự nhiên liền không dài.

Vấn đề này, ba người Dương Lam Nhi cũng thật tò mò, liền đều nhìn về nữ nhân kia.

“U Dạ.” Nữ nhân kia thở khê ra hai chữ.

Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân nghe được mà mặt tối sầm, tên này, càng giống như trong tiểu thuyết có được hay không?

Dương Lam Nhi là có chút tiếc nuối, nàng thiếu chút nữa đã quên, hành tẩu trong Thế Giới Ngầm, đều dùng biệt hiệu trên thẻ chứng minh, tên của chính mình có rất ít người đề cập tới, cho nên vẫn không biết rõ nữ nhân này là ai như cũ.

Giống như Sẹo Dao, danh hiệu này rất nhiều người ở Thế Giới Ngầm đều biết rõ, lại không ai biết được gã vốn là gọi cái gì.

“U Dạ lại là nữ nhân?” Sẹo Dao không có đem ba người kia nhìn ở trong mắt, ngoài ý muốn trêu tức nói ra.

Tựa hồ không phải là lần đầu tiên gặp loại chuyện này, U Dạ không có bất kỳ tâm tình không ổn định gì: “Người cho rằng đâu?”

“Ha ha, nhiệm vụ của người, tựa hồ đã hoàn thành, vì cái gì còn muốn ngăn cản ta?” Sẹo Dao cười đến hung ác nham hiểm, khiến người ta sống lưng phát lạnh.

U Dạ giống như lão tăng ngồi thiền, không động một chút, cũng không trả lời.

“Chính vì một trăm vạn, người thế nhưng phí sức như thế, không bằng giúp ta giết mục tiêu, tiền thưởng ta phân người một nửa.” Sẹo Dao không hiểu, vì cái gì có người có thể ngốc như thế? Máy ngàn vạn không cần, lại cố sống chết để giữ lấy một trăm vạn kia, nếu U Dạ không vì tiền, cần gì phải đến lợi vùng nước đục này?

“Người...” Đang muốn tiếp tục khuyên, về mặt Sẹo Dao đột nhiên ngoan lệ, đưa tay hướng phía bên phải nổ súng.

Sẹo Dao không dùng đao, vũ khí lại là súng.

“Ha ha!” Dương Lam Nhi nhẹ giọng cười một tiếng, bước chân xô dịch, liền tránh khỏi viên đạn, về mặt tươi cười nhìn về phía Sẹo Dao: “Lòng cảnh giác thật không tệ.”

Bản thân ẩn nấp đến gần thế nhưng thất bại, Dương Lam Nhi mặc dù sớm đã có chuẩn bị, lại không thừa nhận cũng không được, sát thủ đi ra từ thời khắc sinh tử, trực giác là có thể cứu mạng.

Về mặt Sẹo Dao khó coi, gã không nghĩ tới, bên trong lại còn có một người đồng đạo, gã vẫn cho là, tiểu nha đầu này chỉ là trợ lý của đại minh tinh, liên tục không để vào mắt, vừa rồi lại thiếu chút nữa lật thuyền trong mương.

“Người là ai?”

Dương Lam Nhi buông tay ra: “Nhân vật mới, không đáng giá được nhắc tới.”

Nàng mặc dù hoàn thành nhiều cái nhiệm vụ được liệu, nhưng xác thực vẫn là một người mới, đến Thẻ Sát thấp nhất cũng chưa tới điều kiện thăng cấp đâu!

Sẹo Dao đang muốn tiếp tục trách mắng, U Dạ lại động.

Thừa dịp sự chú ý của Sẹo Dao ở trên người Dương Lam Nhi, tốc độ cả người U Dạ phóng đến cực hạn, một cái nhảy mắt liền đến trước người Sẹo Dao, không rõ từ đâu rút ra một thanh đoản đao, mang theo tàn ảnh hướng Sẹo Dao bổ tới.

Dương Lam Nhi lắc đầu cười than thở, làm chuyện xấu, liền chớ nói nhảm nhiều như vậy a, hỏi cái kia nhiều làm chi? Lại không phải là quay phim, phải cần nội dung vô kích, nói nhảm chính là dễ dàng bị bỏ.

Bất quá, Sẹo Dao không cần đao, U Dạ mới là dùng đao, thế giới này như thế nào lại quý dị như vậy?

Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân cẩn thận hướng sát vào bên cạnh Dương Lam Nhi, cùng một chỗ xem đánh nhau, tâm thần không tập trung, đến cùng ai mới là minh tinh diễn viên? Nếu đã là thế giới thực tế, có muốn hung tàn như thế hay không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Lại một đóa hoa khô

Một màn Dương Lam Nhi vừa đàm tiếu nhân gian vừa tránh né viên đạn vừa rồi, Tây Trầm cùng Diệp Nhạc Luân đều thấy rõ ràng, lúc này mới chân thực cảm giác được Dương Lam Nhi lợi hại.

Đứng ở bên cạnh Dương Lam Nhi, tự dung đã cảm thấy có cảm giác an toàn.

Trong lúc đánh nhau, có tiếng súng vang lên, cũng không bao lâu, U Dạ liền một chương bổ vào cổ Sẹo Dao, lập tức khiến gã hôn mê.

Sẹo Dao dùng súng, lại là súng lục ở khoảng cách gần như thế, viên đạn sau khi dùng hết, U Dạ cũng sẽ không để cho gã có cơ hội đổi băng đạn, cho nên, bị bắt là chuyện sớm muộn.

“Mụ mụ a, Địa Cầu thật sự là quá nguy hiểm, ta phải về nhà.” Diệp Nhạc Luân thở khê một ngụm khí, còn có tâm tư nói giỡn.

Dương Lam Nhi giống như cười mà như không nhìn y: “Đại thúc, người quả nhiên là từ ngoài hành tinh đến, tối nay đã an toàn, các người nhanh đi về nghỉ ngơi đi, chuyện vừa mới chứng kiến, tốt nhất coi nó như không tồn tại.”

“Người không đi?” Lúc này tâm tình Diệp Nhạc Luân cảm thấy phức tạp, cảm giác chỉ một buổi tối, thế giới quan trước kia đều bị lật đổ.

“Như thế nào không đi, ta cũng phải đi về ngủ a! Nếu có thì giờ rảnh, đại thúc mời ta ăn cơm an ủi a!” Nói, Dương Lam Nhi thấy U Dạ một tay mang theo Sẹo Dao rồi đi, vội vàng nói kết thúc câu chuyện rồi đuổi theo.

Về mặt Diệp Nhạc Luân kinh ngạc, nhìn Dương Lam Nhi đi xa, lẩm bẩm nói: “Đến cùng là ai chấn kinh a? Vì cái gì ta còn phải mời khách?”

Tây Trầm lặng yên, y thật không hiểu phương thức chung đụng của hai người này.

Đi theo U Dạ đến nghĩa địa hoang ngoài thành, Dương Lam Nhi không còn gì để nói khi trông thấy nàng ta dừng lại ở bên cạnh một cái hồ, dường như đất ở hồ bùn kia còn ướt, rõ ràng là mới đào không lâu.

Hơn nữa, bờ hồ mặc dù không có bia, lại có chuẩn bị hết nền thơm tiền giấy.

U Dạ đến cùng là làm chuyện này có bao nhiêu quen thuộc? Thế nhưng lại chuẩn bị đầy đủ hết như thế?

Quả nhiên, U Dạ đem Sẹo Dao ném vào trong hố trước, đơn giản lại thô bạo ở trên cổ Sẹo Dao sờ sờ, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Sẹo Dao vốn đang hôn mê liền không còn thở nữa.

Nhìn thủ pháp thuần thục kia...

Ngực Dương Lam Nhi nhảy dựng, liền khôi phục bình tĩnh, kỳ thật nàng không phải là lần đầu tiên gặp loại chuyện này, đời trước nàng mặc dù không có tiếp xúc qua Thế Giới Ngầm, nhưng thân ở vị trí kia, có chút việc riêng tư cũng đã gặp không ít.

Đã từng, nàng ở trên đường cái tận mắt thấy tai nạn xe cộ, hiện trường huyết nhục mờ mờ, hài cốt bị gãy đứt, chết thảm thiết, trở về ới ra cả ngày, mấy ngày tiếp đến đều ăn không vô này nọ, cả người gầy hai ba vòng, mới chậm rãi bình phục lại, từ đó về sau, nàng sẽ không sợ những chuyện này nữa.

Thấy U Dạ ra sức xúc đất chôn, Dương Lam Nhi đi qua hỗ trợ, dọc theo đường đi nàng không có ẩn nấp thân hình, U Dạ tự nhiên không thể nào không biết rõ.

Nghiêng đầu nhìn Dương Lam Nhi một cái, động tác U Dạ không ngừng: “Người cần gì đi theo.”

“A, hiểu kỳ mà thôi.” Dương Lam Nhi cảm thấy bất ngờ, U Dạ thế nhưng chủ động cùng nàng nói chuyện.

Lại kỳ quái nhìn Dương Lam Nhi một cái, U Dạ khẳng định nói: “Người chưa từng giết người.”

“Cho nên a, ta là người mới, vừa mới tham gia hàng ngũ.” Dương Lam Nhi cảm thấy tình huống này thật quý dị, hai nữ nhân các nàng ở đây chôn thi thể, lại nói chuyện với nhau thật vui, thậm chí có một loại hữu nghị không hiểu xuất hiện.

U Dạ không có nói nữa, đem hố lấp xong, bắt đầu đốt nén thơm tiền giấy, liền mờ mờ tỏ tỏ đốt lửa.

Bề ngoài nhìn, cũng không phải là nấm mồ, một lúc sau, địa phương này cũng sẽ không bị phát hiện đã chôn người.

“Người giết gã, lại đốt tiền vàng mã cho gã? Cái này mà gã cũng muốn a?” Dương Lam Nhi cảm thấy ý tưởng của U Dạ thật kỳ quái, thế nhưng sẽ phải làm như vậy.

Xuyên việt một hồi, lại tiếp xúc tu chân, Dương Lam Nhi ngược lại thật tin chuyện quỷ hồn địa phủ.

“Quần gã có muốn hay không, tất cả mọi người đều là làm nhiệm vụ, ta không thẹn với lương tâm.” U Dạ khó nói được câu nói dài như thế: “Sinh mệnh trên tay gã, so với ta còn nhiều hơn.”

Khỏe miệng Dương Lam Nhi rụt rụt, mọ nó, đốt tiền giấy cho người ta, còn nói quần gã có muốn hay không? Tỷ tỷ này thật ngang ngược...

Về đến trong thành, Dương Lam Nhi âm thầm thở ra một hơi, cuối cùng cũng trở về thế giới bình thường.

Nhân sinh quý dị này, tổng có loại ảo giác là phương thức mở mắt không đúng.

Ở bên ngoài toilet công cộng chờ một hồi lâu, Dương Lam Nhi cuối cùng cũng thấy được gương mặt thật của U Dạ, nhìn không được có chút cảm thán, thế nhưng so với lúc hóa trang xong còn xinh đẹp hơn, hơn nữa tuổi so với nàng cũng không lớn hơn bao nhiêu, giá trị nhan sắc cùng Đồng Phương Y so sánh cũng sẽ không kém.

“U Dạ, bận việc đến hơn nửa đêm, lại đói, chúng ta đi ăn lẩu có được hay không?” Dương Lam Nhi hiếu kỳ đối với U Dạ, cũng hiếu kỳ đối với Thế Giới Ngầm mà nàng biết rõ, cho nên bắt đầu chấp nôi quan hệ.

“Âm Từ Mạt.” U Dạ nói xong ba chữ này, bản thân đều cảm thấy có chút không hiểu, như thế nào liền đơn giản đem thân phận của mình nói cho người trước mặt này?

“A?” Dương Lam Nhi sờ sờ một cái, phản ứng lại, thần sắc cổ quái: “Người nói tên người a, ha ha, ta gọi Dương Lam Nhi, bắt quá tên của người cảm giác nghe qua ở nơi nào đó, dường như hoa khôi xếp hạng thứ tư trên bảng mỹ nhân trường của trường học ta...” Liền kêu cái tên này a!

Âm Từ Mạt kinh ngạc quan sát Dương Lam Nhi một cái: “Người ở đại học Thục Đô?”

“Không phải đâu, thật sự là bạn học? Thành Thục Đô thật sự là nhỏ a!” Dương Lam Nhi cảm giác thực mê muội, tại sao lại gặp một đóa hoa khôi của trường?

Trời biết, nàng hiện tại đối với hoa khôi của trường có các loại dị ứng, hoàn toàn không thích ứng được.

Dương Lam Nhi sờ dĩ rõ ràng như thế, là bởi vì chuyện của Mộc Phong kia, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình đã cho nàng kiến thức, mười hoa khôi xếp hạng trên bảng của trường, có hơn phân nửa nàng nghe quen tai, bởi vì đều ở trong nội dung tác phẩm xuất hiện qua.

Gần một nửa không quen, phỏng đoán là bởi vì nàng mới năm hai, Mộc Phong cũng là năm hai, hai năm sau, khẳng định sẽ xuất hiện học muội mới leo lên bảng hoa khôi của trường.

“Năm hai.” Âm Từ Mạt khẳng định một câu, nói đến Dương Lam Nhi đầu đầy hắc tuyến, loại phương thức trao đổi này, người bình thường còn thật cảm không nổi toát ra độ này.

“Ta cũng là năm hai.” Dương Lam Nhi ngược ngừng nói, lại đột nhiên nhớ tới, cái tên Âm Từ Mạt này, ở trong nội dung vở kịch đã xuất hiện qua, chỉ là người qua đường Giáp lúc nhắc tới bảng hoa khôi của trường thì có đề qua, tên thì có, người lại chưa từng xuất hiện qua.

Cũng là hoa khô trên bảng của trường, là một hoa khô của trường duy nhất cùng Mộc Phong hoàn toàn không có bất cứ quan hệ nào hay cùng lúc xuất hiện nào.

Trong nháy mắt, Dương Lam Nhi không buồn bực, nàng chỉ sợ hoa khô cao quý lãnh điểm này của trường lại cùng Mộc Phong có cái gì, nàng khó có được có cảm tình như thế đối với Âm Tử Mạt, đích xác có chút đáng tiếc.

Âm Tử Mạt khó được câu ra một cái khoe miệng, trong nháy mắt càng thêm chói mắt.

Không biết có phải nguyên nhân là từ tâm lý hay không, Dương Lam Nhi đã cảm thấy, Âm Tử Mạt bài danh thứ tư, so với Đông Phương Y bài danh thứ hai lại càng xinh đẹp hơn.

Hẹn cùng đi ăn lẩu, dọc theo đường, bước chân Âm Tử Mạt đột nhiên ngừng lại, lẩm bẩm tự nói: “Đã quên lấy một cái album có chữ ký, Diệp thiên vương sau khi thắng cấp thành Ca Thần, khẳng định là tài sản tăng giá trị.”

Đầu Dương Lam Nhi đầy hắc tuyến, uy uy, hoa khô của trường, khuôn cách cao quý lãnh điểm của người đâu? Không cần nói loại lời nói này có được hay không?

“Ngày mai để Diệp đại thúc mời khách, ta thay người lấy là được.” Dương Lam Nhi cảm thấy, hoa khô của trường này cuối cùng có nhân khí, mặc dù không có hình tượng tiên khí thần bí khó lường.

“A, cảm ơn.” Ánh mắt Âm Tử Mạt vẫn lạnh lùng như cũ, lại thiếu nhiều xa cách, nàng ta cảm thấy, Dương Lam Nhi so với những bạn học khác cư xử khéo léo hơn nhiều, ít nhất nàng ta nói cái gì, Dương Lam Nhi tựa hồ cũng có thể nghe hiểu, hơn nữa sẽ không cảm thấy nàng ta quái gở quỷ dị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Khó được tận hưởng một lần

Cùng nhau đi tới, nhìn sơ qua cửa hàng lẩu đầu tiên thấy, Dương Lam Nhi cùng Âm Tử Mạt liền chui vào.

Vừa nhìn, dường như cấp bậc còn không tệ, liền lấy một cái nhĩ gian.

Dương Lam Nhi mở ra thực đơn, liền gọi một chuỗi, mỗi loại đều là muốn ba phần bốn phần, còn không phải là mỗi người là hai phần.

Không có biện pháp, Âm Tử Mạt cũng là luyện võ, dường như cảnh giới còn không thấp, sức ăn khẳng định cũng khổng lồ, vừa rồi ở chỗ Diệp Nhạc Luân ăn một hộp cơm, phỏng đoán liền chỉ đủ để nhét kẽ răng.

Nhân viên phục vụ nghe mà sững sờ, lập tức vẻ mặt tươi cười, rất là hảo tâm nhắc nhở: “Hai vị mỹ nữ, món ăn ở tiệm chúng ta, phân lượng mỗi một phần đều là mười phần, các cô gọi nhiều như vậy, chỉ sợ ăn không hết.”

Nói giỡn, những vật này, đều đủ năm sáu người ăn, hiện tại liền có hai vị?

Hiện tại đã đến nửa đêm, người đến ăn lẩu thì có, nhưng cũng không nhiều, cửa hàng lẩu này cũng là buôn bán suốt đêm, tự nhiên cũng không sợ hai vị khách nhân này từ từ ăn, nhưng nếu lãng phí thì không thể thực hiện.

Dương Lam Nhi khẽ mỉm cười: “Không quan hệ, chúng ta còn muốn đóng gói nữa, có đồng nghiệp làm thêm ca đêm, đến thời điểm chúng ta mang về.”

Nhân viên phục vụ lúc này mới gật đầu: “Tốt lắm, món ăn lập tức tới ngay.”

Đang nói, có người bụng nổi lều, sau đó chậm rãi ra ngoài.

Thấy thế, nhân viên phục vụ đem hết thấy bát đĩa gia vị đều mang lên bàn: “Hai vị mỹ nữ, có muốn uống chút hay không?”

Nhìn nhìn Âm Tử Mạt, Dương Lam Nhi nhướn mày: “Đến một can bia đi!”

Khi tất cả những người không liên quan đều ra ngoài, nhân viên phục vụ sẵn sàng đóng cửa lại, Âm Tử Mạt không khỏi ở trước mặt Dương Lam Nhi biểu lộ tâm tình chân thật, toàn thân buông lỏng xuống, còn ói ra một ngụm trọc khí.

Thấy Dương Lam Nhi vừa vắn cười nhìn mình, Âm Tử Mạt suy nghĩ một chút nói ra: “Cùng người khác đi ra ngoài ăn cái gì đó, tổng phải chú ý, không thể ăn quá nhiều.”

Hiện tại cùng Dương Lam Nhi cùng nhau ăn lẩu thật tốt a, nghĩ muốn gọi bao nhiêu thì gọi bấy nhiêu, Âm Tử Mạt trong ngày thường tính tình có lãnh

đậm, lúc này cũng có loại khoái ý khó nén dâng lên.

Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng: “Còn không phải sao, từ trước đến giờ đều chưa tẩm hứng, tối nay, hai chúng ta có thể ăn thật ngon một trận. Đừng nói cùng người khác cùng nhau ăn, chính là bản thân ra ngoài ăn, cũng phải chú ý, ở một địa phương cũng không thể ăn nhiều.”

“Ồ Chợ Đen là có thể, ăn có nhiều hơn cũng không có ai để ý, này nọ cũng mỹ vị, chính là quá đắt.” Âm Từ Mạt cảm thán.

Dương Lam Nhi gật đầu, ở Chợ Đen đều là cùng loại người, mọi người sức ăn đều lớn, cũng thấy nhưng không thể trách. Nghĩ đến bữa ăn ngày đó nàng gọi ở Chợ Đen, kia mỗi một phần đồ chứa đều là khổng lồ, phân lượng chính là gấp ba bốn lần bên ngoài, đều biết rõ ăn được nhiều.

Đơn giản tán gẫu vài câu, hai người liền quen thuộc, lúc chờ thêm món ăn, các nàng không làm sao nói, đám người vừa đi, lại hàn huyên cùng nhau.

Dương Lam Nhi bỗng nhiên phát hiện, Âm Từ Mạt kỳ thật không hề vô lý, hoặc là lạnh lùng ít nói, mặc dù giọng nói nhàn nhạt, tính tình có chút thiếu tình cảm, vì vậy nên lúc nói, nàng ta cũng nghiêm túc, nghĩ đến, trong ngày thường hẳn là ít có người để cùng trao đổi.

Mà Âm Từ Mạt lần đầu tiên cảm thấy cùng người khác nói chuyện phiếm là sự tình khoái trá như thế, khó trách người bên cạnh, mặc kệ nam nữ đều yêu nói chuyện phiếm bát quái.

“Người nói, cái Sẹo Dao kia là cấp năm? Vậy còn người?” Dương Lam Nhi biết rõ đường đột hỏi thực lực của người khác cũng không tốt lắm, nhưng nàng rất thiếu nhận thức ở phương diện này, liền cũng bắt cháp.

Âm Từ Mạt cùng Dương Lam Nhi nói chuyện rất là hợp ý, thật cũng không cảm thấy có cái gì: “Cấp tám đỉnh phong, cho nên ta đối phó với Sẹo Dao, mới có thể dễ dàng như vậy.”

“Ngạch...” Kém ba cảnh giới còn nhiều? Khó trách Sẹo Dao thua mau như vậy thảm như vậy, bất quá, Âm Từ Mạt dùng danh hiệu U Dạ này hành tẩu ở Thế Giới Ngầm, phải có rất ít người biết thực lực cụ thể của nàng ta đi!

Dương Lam Nhi kinh ngạc nghĩ đến, cái gì gọi là thiên tài? Đây mới là thiên tài có được hay không? Mười chín tuổi, so với nàng lớn hơn không sai biệt lắm hai tuổi, cũng đã cấp tám, Đông Phương Y tính cái gì?

Huống chi Đông Phương Y từ nhỏ đến lớn có tài nguyên tốt nhất, công pháp tốt nhất, mà Âm Từ Mạt lại là cô nhi, luyện võ là ở một lần ngoài ý muốn lúc mười tuổi, ai mạnh ai yếu quả thực vừa xem liền hiểu ngay.

Bất quá, Dương Lam Nhi cảm giác công lực cùng cảnh giới của mình ở phía trên Âm Từ Mạt, đối ngoại chỉ để lộ cấp hai đỉnh phong mà thôi.

Khiêm tốn hướng Âm Từ Mạt thỉnh giáo một chút về tiêu chuẩn phân cảnh giới thực lực, Dương Lam Nhi cuối cùng minh bạch, bản thân thế nhưng đã nửa bước Bẩm Sinh, khó trách gần nhất tổng cảm thấy luyện như thế nào đều bước không qua được một bước, nghĩ đến là đã gặp gỡ cổ bình(*vách ngăn).

Có thực lực cỡ này, Dương Lam Nhi cũng không thấy có gì có thể kiêu ngạo, nên biết nàng lợi dụng chênh lệch trong không gian mà tu luyện, kì thực thời gian luyện công chẳng hề dưới mười hai năm, này mới được nửa bước Bẩm Sinh, đích xác không có gì đáng để kiêu ngạo.

Tư thái tươi đẹp “Bá” một cái gấp đi một cái dạ dày vệt thật dài, Âm Từ Mạt mặt mày giãn ra: “Ồ bên trong Thế Giới Ngầm, biệt hiệu của người gọi là cái gì?”

“Hoàng Vũ, còn chi tiếp mấy nhiệm vụ được liệu, Thế Sát thấp nhất còn không có thăng cấp đâu!” Dương Lam Nhi gấp may ở bên trong nôi vớt ra thịt bò, thâm than so với thịt ở Chợ Đen chất lượng kém hơn nhiều.

“Người mới tham gia hàng ngũ, không vội.” Nói chuyện với nhau được nhiều, Âm Từ Mạt thế nhưng học được an ủi, trước kia quả nhiên là cùng người trao đổi quá ít.

“Là không vội, ta cũng không cần đăng cấp cao thế làm gì.” Dương Lam Nhi gật đầu, không cho là đúng.

Thế Giới Ngầm hạng người gì đều có, vì tiền, cũng có vì thăng cấp, mà nàng, nhưng thật ra là thuộc về nghỉ ngơi, không có chuyện gì thì xem một chút, làm một chút nhiệm vụ để tiêu khiển, có chuyện cũng không liên quan gì nhiều.

Đương nhiên, đăng cấp cao thế tự có chỗ tốt của nó, một điều trực tiếp nhất liền là, ban bố nhiệm vụ cùng hoàn thành nhiệm vụ, phí thủ tục quan vãng lấy ra sẽ giảm bớt, thậm chí, phí thủ tục ở phòng đấu giá Chợ Đen cũng đồng dạng áp dụng quy tắc này.

Trước mắt, Dương Lam Nhi nhận nhiệm vụ cũng không nhiều, thật cũng không đau lòng điểm này.

“Vài ngày này, Chợ Đen có buổi đấu giá.” Biết rõ Dương Lam Nhi đối với Thế Giới Ngầm cũng không biết rõ, Âm Từ Mạt liền nghĩ đến cái gì nói cái này, kì thực là phổ cập khoa học cho Dương Lam Nhi.

“À, cái này ta biết rõ, buổi tối hai ngày trước ta đều đi tham gia, khuya hôm nay vì đi nhìn nhạc hội của Diệp đại thúc, nên không có đi.” Dương Lam Nhi nhếch miệng, mỗi lần buổi đấu giá kết thúc, đều trêu chọc những người kia chơi vui đâu!

“Nghe nói trong buổi đấu giá xuất hiện một loại đan dược chữa thương hiệu quả tuyệt hảo, ta tối mai muốn đi xem có thể chụp một viên hay không, cũng

để dành phòng thân.” Âm Tử Mạt có sao nói vậy, nói chuyện từ trước đến giờ không hề rề rề ngoặt.

Động tác Dương Lam Nhi ngừng lại, nhìn không được cười nói: “Đều đã truyền như thế sao? Tử Mạt, tặng cho người.”

Cũng không phải Dương Lam Nhi đơn giản tin người, mà là tiếp xúc thời gian dài như vậy, tính tình Âm Tử Mạt thật sự tốt, huống chi, thực lực của nàng so với Âm Tử Mạt cao hơn, thuần túy không có sợ hãi.

Vẫn là câu nói kia, nàng mặc dù tận lực lần tránh phiền toái, lại không sợ phiền toái, sự tình nếu thật muốn tiết lộ, nàng cũng có thể đánh bạc để đối kháng.

Âm Tử Mạt khiếp sợ, cầm lấy bình sứ trong tay nhìn nhìn, lập tức có chút không biết nên như thế nào cho tốt: “Vậy cũng không được, muốn hơn một trăm vạn, hơn nữa có tiền mà không mua được, lấy tới rất khó.”

Dương Lam Nhi ngẩn người, lập tức hiểu ra, Âm Tử Mạt còn tưởng rằng là nàng mua, cũng không nghĩ tới nàng chính là chủ bán.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Người không có tim phổi

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Dương Lam Nhi cũng không giấu giếm: “Người nghĩ nhiều, được này vốn là của ta, tự nhiên không cần đi cùng người khác tranh, người nếu dùng tiền mua, còn phải cho buổi đấu giá trừ thành đầu, dù nói thế nào, chỗ đó cũng có thể như ăn vài bữa giống như tối nay đi, rất đáng tiếc a!”

Lấy Thẻ Sắt của nàng tính toán, trừ thành chính là mười phần trăm, một trăm vạn này nọ, muốn lấy đi mười vạn, nếu như buông ra khẩu vị ăn như tối nay như thế, vậy cũng phải ăn bao nhiêu lần?

Âm Tử Mạt ngơ ngẩn, cũng không có hỏi thêm Dương Lam Nhi được này đều từ đâu nhi đến, chỉ là có chút rối rắm, cứ cảm như thế cũng không tốt lắm? Mặc kệ ở trong mắt Dương Lam Nhi không quan tâm cỡ nào, nhưng phóng ra bên ngoài đến cùng là hơn một trăm vạn a!

“Giữ phòng thân đi, đừng có lại rồi rắm, ta không thiếu chút này.” Dương Lam Nhi nhướn mày, an ủi nói ra.

Âm Tử Mạt thật cũng không ngưng ngừng, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn nhận lấy phần lễ nặng này, trong lúc lơ đãng, lộ ra càng nhiều tin tức trong Thế Giới Ngầm cho Dương Lam Nhi nghe, thỏa mãn tâm lý bất quá của Dương Lam Nhi một cái.

Kỳ thật Dương Lam Nhi rất phiền cái loại khách khí đẩy tới đẩy đi đó, Âm Tử Mạt có loại dứt khoát này, ngược lại là nàng thích tiếp xúc nhất.

“Người nói, hiện tại ở Thế Giới Ngầm có người đến được đẳng cấp cao nhất là Thẻ Ngọc? Cái nam nhân kia gọi là Tân Hoàng?” Dương Lam Nhi cũng bái, Thẻ Ngọc cao nhất a, kia là tích lũy được bao nhiêu nhiệm vụ đến chồng chất? Quả thực chính là con số thiên văn, nàng nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, thuần túy là một tên cuồng thăng cấp.

“Đúng vậy, tên kia gọi là Tân Hoàng, làm nhiệm vụ rất liều mạng, tháng bảy năm nay, chính thức thăng cấp làm Thẻ Ngọc, phỏng đoán người không có chú ý, trên quan võng còn kéo thông cáo, ăn mừng một phen.” Trong mắt Âm Tử Mạt hiện lên vẻ sùng bái, trạng thái này biểu hiệu Tân Hoàng kia, đã thành nhân vật thần tượng đại biểu cho Thế Giới Ngầm.

“Liều mạng cái gì, nghĩ cũng biết rồi a!” Dương Lam Nhi cảm thán, nàng cũng không có dũng khí đi tích lũy thăng cấp làm Thẻ Ngọc đến cùng có bao nhiêu cái lễ, mới nghe có người làm được, nhìn không được thần thức.

Từ nửa đêm ăn tối trời tờ mờ sáng, Dương Lam Nhi cùng Âm Tử Mạt lúc này mới thỏa mãn rời đi, vừa vặn nhân viên phục vụ cùng thợ cả đều đổi ban, nên không có ai chú ý hai người bọn họ đến cùng đã ăn bao nhiêu này nọ, lại có người trước đó mang đi chút ít hay không?

Mặc dù thời điểm tính tiền, bởi vì số lượng người ít so sánh không lỗ, khiến nhân viên thu ngân nhìn chăm chú một phen, nhưng cũng không có sự tình đặc thù gì khác phát sinh.

Ăn no dễ dàng một bữa rồi, hơn nữa lại sắp hừng đông, Dương Lam Nhi cùng Âm Tử Mạt từng người về nhà nghỉ ngơi.

Sau khi về nhà, Dương Lam Nhi liền vào không gian, không chỉ nghỉ ngơi tốt, còn có thể có thời gian tiếp tục luyện công.

Cho dù gặp được cổ bình, luyện công cũng không có cái gì tiến triển, nhưng Dương Lam Nhi tin tưởng, ngày ngày tu luyện, nền tảng sẽ càng thêm kiên cố, một khi gặp gỡ kỳ ngộ, tự nhiên sẽ nước chảy thành sông.

Mãi cho đến buổi tối, khi Dương Lam Nhi ra khỏi không gian, trong lúc suy tính là tìm Diệp Nhạc Luân hay là đi buổi đấu giá, Diệp Nhạc Luân lại chủ động gọi điện thoại đến.

“Muội tử, ta mời khách ăn cơm, người thời điểm nào đến a?” Diệp Nhạc Luân ước chừng ngủ một ngày rưỡi ban đêm, tinh thần tốt lắm.

Cái này là sức thừa nhận tâm lý lớn cỡ nào, thế nhưng không có làm ác mộng, còn bộ dáng nghỉ ngơi cực kỳ tốt nữa, Dương Lam Nhi rất là cảm thán: “Ồ đâu?”

Diệp Nhạc Luân quần, lúc này mới nghĩ đến, y chỉ thúc giục Dương Lam Nhi nhanh nhanh đến, cũng không có chọn địa phương tốt a: “Thành Thục Đô ta không quen, người nói đi!”

“...” Dương Lam Nhi đối với đại minh tinh này không còn gì để nói, có sợ ý như thế sao?

Chọn địa phương xong, Dương Lam Nhi còn không khách khí bảo Diệp Nhạc Luân mang mấy cái album ký tên đến, mỗ đại thúc cũng sáng khoái đáp ứng.

Tây Trầm nhìn Diệp Nhạc Luân sau khi cúp điện thoại, đặc ý hừ hân tạm biệt, kia cao hứng được tốt đỉnh, nhìn không được nâng trán ai thán.

Trước kia cũng không có cảm thấy Diệp Nhạc Luân có ngốc như thế a? Tối ngày hôm qua đến cùng là ai oán hận bản thân bị chấn kinh, vì cái gì còn muốn chính mình mời khách? Hôm nay như thế nào liền cao hứng bùng bùng nói bản thân mời khách? Còn có một điểm nguyên tắc hay không?

“Người cũng đi đi, nhiều người náo nhiệt.” Diệp Nhạc Luân cùng người đại diện nhà mình nói ra.

Tây Trầm ngăn người, có chút thụ sủng nhược kinh: “Đó là tự nhiên, nguy cơ còn có một nửa không giải trừ đâu!”

“Chỉ người?” Diệp Nhạc Luân ghét bỏ quan sát một cái: “Nếu có sát thủ đến, còn không phải là không có chỗ dừng? Có muội tử ở đây, không ra chuyện được, đi nhanh lên đi, còn dư lại mấy cái album ký tên, đều mang lên cho ta.”

Bị kinh hãi Tây Trầm lặng yên, làm nửa ngày, y từ người đại diện kim bài rút xuống làm trợ lý, chuyên môn cảm này nọ.

Nhìn thấy bộ dáng mặt mày hồng hào của Diệp Nhạc Luân, Dương Lam Nhi còn kinh hãi một cái, đang suy nghĩ tinh thần người này có phải có chút khác thường hay không, kết quả nhìn sắc mặt Tây Trầm tái nhợt, tinh thần uể oải, nàng liền lặng yên, tối qua đến cùng ai bị ám sát a? Đại minh tinh này không phải có chút không tìm không phổi chứ?

Dương Lam Nhi nói thẳng album ký tên là ân nhân cứu mạng tối qua muốn, Diệp Nhạc Luân lập tức đem mang đến toàn bộ album đưa cho Dương Lam Nhi.

Mặc dù nghe lời nói của Âm Tử Mạt, biết rõ nàng ta là vì tiền thưởng mới cứu mình, cũng mặc kệ ai bỏ tiền này, Diệp Nhạc Luân đều đối với Âm Tử Mạt có cảm kích tương đối lớn, dù sao cũng là cứu mệnh của mình.

“Đại thúc, tháng gần nhất, người tốt nhất đừng ra cửa, dù sao đem sự tình giải quyết mới phóng tâm.” Dương Lam Nhi hiện tại biết rõ, nhạc hội của Diệp Nhạc Luân ở Thành Thục Đô ngày hôm qua, đã là trạm cuối cùng, có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

“Ân, tiếp đến ta sẽ ở công ty thu lại album, cũng không có thời gian ra ngoài, vừa vặn bề quan.” Diệp Nhạc Luân quả nhiên không có đem sự tình tối qua để ở trong lòng, cho dù khi đó bị hù dọa đến mềm chân.

“Ngạch... Không có phải nghỉ ngơi sao? Làm đại minh tinh quả nhiên vất vả.” Dương Lam Nhi đồng tình nói ra.

“Còn tốt, có thể nghỉ ngơi tầm vài ngày đi, dù sao khúc phổ có, nhạc đệm còn phải làm.” Diệp Nhạc Luân tiếp nhận toàn bộ, kỳ thật y cũng cảm giác mình thật đáng thương.

Sau khi cơm nước xong, đưa Diệp thiên vương đi, Dương Lam Nhi đi đến chỗ cửa vào đã hẹn trước, gặp Âm Tử Mạt thế nhưng đã chờ: “Còn kém mười phút mới đến bây giờ rồi đâu, đến lâu chưa?”

“Vừa tới, đang chuẩn bị tìm một chỗ ngồi.” Âm Tử Mạt nhìn nhìn cái túi trong tay Dương Lam Nhi nói.

Chỗ hai người bọn họ hẹn vẫn là ở trung tâm, nhiều người dễ làm việc, bất quá Dương Lam Nhi lần này sẽ không nguy trang, mà là dùng gương mặt thật đi cùng Âm Tử Mạt.

“Nha, này là đại minh tinh đưa người.” Dương Lam Nhi đem toàn bộ túi to kín đáo đưa cho Âm Tử Mạt.

Xem xét bên trong quả nhiên là album có ký tên, còn có ước chừng tám cái, Âm Tử Mạt trong mắt hiện lên một mặt hài lòng: “Người không cần sao?”

“Ta có một cái là đủ.” Dương Lam Nhi bày tỏ, nàng cũng không có nghĩ tới việc muốn bán đi album của Diệp đại thúc này để kiếm tiền.

“Gặp qua Diệp thiên vương, ăn chưa?” Âm Tử Mạt gạt đầu, cũng không bắt buộc.

“Ăn rồi, nhưng chưa ăn no, tối nay ta mời người ăn.” Tối qua là Âm Tử Mạt trả tiền, Dương Lam Nhi cũng không có cùng nàng ta tranh: “Thức ăn ở Chợ Đen không tệ, ta còn nhớ kỹ đâu!”

Nếu đã không phải là bộ dạng tiểu loli kia, Dương Lam Nhi tự nhiên không thể nào lại dùng vị trí mà phòng đầu giả lưu cho nàng, cũng không có chào hỏi gì cùng với Chu quân lý.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Lại thất thủ

Cũng may Âm Từ Mạt sớm đã có chỗ chuẩn bị, mua chỗ ngồi cấp hai, hai người vẫn có thể thoải mái ngồi ở trong phòng nhỏ như cũ, kêu không ít thức ăn ngon để chuẩn bị hưởng thụ.

“Ngươi thật không tiếc.” Âm Từ Mạt nhìn nhìn món ăn bưng lên nói ra.

Thứ ở Chợ Đen, phân lượng là gấp ba bốn lần bên ngoài, giá cả lại là gấp hơn mười lần bên ngoài.

“Ngươi không phải là mới lái một trăm vạn? Liền chút ăn này cũng không bỏ được?” Dương Lam Nhi cảm thấy, Âm Từ Mạt dị thường tiết kiệm, bộ dáng tựa hồ rất thiếu tiền.

“Tu luyện không cần mua tài nguyên sao? Cái kia cũng là rất phí tiền.” Âm Từ Mạt kinh ngạc: “Hơn nữa, ta mỗi tháng còn muốn kiếm chút tiền đưa cho cô nhi viện đã nuôi dưỡng ta.”

“Tài nguyên?” Dương Lam Nhi lặng yên, được rồi, nàng là kẻ no bụng không biết nỗi khổ của người đói, có khuyên tai không gian ở đây, nàng căn bản không thiếu cái tài nguyên gì.

Xem một chút này nọ trên sạp ở Chợ Đen, cùng giá cả ở buổi đầu giá liền biết, cái gọi là tài nguyên quả nhiên là hàng đắt tiền.

Tiểu Bồ Đan đêm nay vẫn là đồ then chốt nhất như cũ, mọi người tranh đoạt được hừng hực.

Bất quá, bởi vì ngày ngày đều có, độ quý hiếm liền giảm xuống, ngược lại không có bán được giá cao như ngày đầu tiên.

“Chúc mừng, lại doanh thu hơn một trăm vạn.” Âm Từ Mạt giống như là rất có cảm xúc, kỳ thật ở bên trong Chợ Đen kiếm tiền, so với bên ngoài dễ dàng hơn, bất quá cần lấy mạng liều mạng.

Không có gì để ý, Dương Lam Nhi vẫn chỉ chụp vài cọng thảo dược mà bản thân không có như cũ.

Âm Từ Mạt thì cái gì cũng không có mua.

Diệp Nhạc Luân đi, Âm Từ Mạt lại tiếp nhiệm vụ đi làm, vài ngày kế tiếp, Dương Lam Nhi đều biến hóa bộ dáng đi Chợ Đen tham gia náo nhiệt.

Có lẽ biết rõ chuyện không thể làm, khi Dương Lam Nhi xuất hiện lần nữa ở Chợ Đen, cũng không có người lại đi theo dõi nàng.

Buổi tối thứ bảy, Đại Bồ Đan xuất hiện, lần nữa đưa tới xôn xao, công hiệu so với Tiểu Bồ Đan càng cường đại hơn, tự nhiên lại dẫn tới nhiều người tranh đoạt.

Có vài người còn tưởng rằng dược này về sau cũng có, Tiểu Bồ Đan không phải là ngày ngày đều xuất hiện sao?

Buổi đầu giá nhìn ra này điểm, nói thẳng chỉ có một viên này, khiến đầu giá càng thêm hưng phấn lên.

Cuối cùng, Đại Bồ Đan có giá gấp bốn lần Tiểu Bồ Đan, khiến Dương Lam Nhi cao hứng rất nhiều, càng thêm cảm thán người có tiền thật nhiều.

Ngày nghỉ kết thúc, một lần nữa nhập học, Dương Lam Nhi vẫn dành phần lớn thời gian chạy sang Viện Y học như cũ, Âm Từ Mạt chọn khoa Lịch Sử khảo cổ, lý do là cái khoa này có thời gian tự do nhiều hơn.

Bất quá, cũng xác thực như thế, mười lần gọi điện thoại cho Âm Từ Mạt, thì có chín lần đang bên ngoài làm nhiệm vụ, giống như là cái người cuồng nhiệm vụ.

Đương nhiên, Âm Từ Mạt là vì tiền thưởng, mà không phải là thăng cấp.

Dù vậy, sau khi biết Âm Từ Mạt là Thẻ Vàng, Dương Lam Nhi tự hỏi bản thân, nàng có quá không để bụng hay không?

Âm Từ Mạt kỳ thật mới là BOSS ẩn giấu trong văn nam chủ NP này đi, cường hãn như thế?

Một học kỳ sắp kết thúc lúc, Dương Lam Nhi lại đi nhìn nhìn Bạch gia gia, phát hiện ông đã khôi phục tốt đẹp, liền sửa lại phương thuốc, giảm bớt lượng

dùng của Xích Nguyệt Thảo.

Liên tục dùng nửa năm, tế bào ung thư đã chỉ còn một phần năm, mặt ngoài xem ra, Bạch Tề Thiên đã tốt không sai biệt lắm.

Bởi vì trị bệnh bằng hoá chất mà tóc rụng, một lần nữa đã dài ra, sắc mặt vốn là yếu ớt, ngược lại mang theo tia đỏ thắm, mỗi ngày uống chút trà lưu chơi đùa, cũng qua đến vô cùng tự tại.

Thời điểm kiểm tra cuối kỳ, khuôn mặt vốn là trong ngày thường khó gặp rất nhiều cũng xuất hiện, Âm Tử Mạt tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Vừa mới thi xong một môn đi ra, toàn thân Dương Lam Nhi thoải mái, hôm nay đã không có lớp, ngày kia thi xong môn cuối cùng, liền bắt đầu nghỉ đông.

Ngày nghỉ ở đại học, bình thường là không có loại đồ chơi là bài tập nghỉ hè này, có thể tùy ý chơi.

Vốn là tâm tình không tệ, Dương Lam Nhi lại gặp phải cái người không muốn gặp quá, bạn cùng phòng Phó Tinh Ngọc.

Vốn định trực tiếp làm như không nhìn thấy, dù sao học kỳ trước sau khi nàng xuyên đến, liền không có ở trong phòng ngủ nữa.

Đáng tiếc, Phó Tinh Ngọc vốn là cố ý ở chỗ này chờ nàng, nơi nào sẽ để Dương Lam Nhi đơn giản rời đi: “Dương Lam Nhi, bạn thật lâu không trở về phòng ngủ, cũng không báo cho tất cả mọi người, bạn đổi số điện thoại như thế nào không nói cho bọn mình biết một tiếng?”

Đối mặt với Phó Tinh Ngọc hảo tâm trách cứ, Dương Lam Nhi chỉ cảm thấy ngán ngẫm, thành thật mà nói, nàng còn thật không có nghĩ qua, đổi số điện thoại còn có thể né tránh mấy người này, quả thực quá tốt.

“Tìm ta có việc?” Dương Lam Nhi rất không tình nguyện dừng bước, cố gắng hỏi tưởng người này tìm mình có cái mục đích gì?

Liên lạc tình cảm? Thuần túy là trò cười, nếu là có giao tình này, sớm liền tìm đến đi, cần gì chờ tới bây giờ?

Thấy Dương Lam Nhi không kiên nhẫn, Phó Tinh Ngọc có chút lúng túng, còn cảm thấy có chút nghi hoặc, nàng ta dường như không trêu chọc đến Dương Lam Nhi a? Như thế nào lại thay đổi thành xa lạ như thế?

“Hôm nay mình mời khách, cả phòng ngủ đều ở đây, bạn cũng tới đi, chúng mình thật lâu không có sếp lại gần.” Phó Tinh Ngọc mặc dù buồn bực, thế nhưng nhẫn nại tính tình nói ra.

Dương Lam Nhi nhướn mày: “Có chuyện gì người vẫn là nói thẳng đi! Ta còn phải đi làm nữa...”

Lời nói này cũng không sai, đã nói lát nữa sẽ đi đưa cho Trương Tiêu một nhóm hàng, này không phải là đi làm việc sao?

Phó Tinh Ngọc giật mình, nhất thời có chút không có phản ứng lại, không có đoán được Dương Lam Nhi sẽ không nể mặt nàng ta như vậy: “Dương Lam Nhi, tất cả mọi người đều bạn cùng phòng, nể mặt mũi...”

“Nói chuyện đi.” Dương Lam Nhi càng thêm xác định Phó Tinh Ngọc là có mục đích, trực tiếp cắt đứt.

Phó Tinh Ngọc hít sâu một hơi, đề xuống con tức dâng lên trong nội tâm, đáng tuổi cười cứng ngắc nói: “Nghe nói, bạn cùng Mộc Phong là thanh mai trúc mã? Không bằng cũng thỉnh bạn ấy đi cùng đi!”

Nghe vậy, Dương Lam Nhi giống như cười mà như không, quả nhiên là cùng Mộc Phong có quan hệ, một học kỳ này, danh tiếng của Mộc Phong ở trong trường học chính là rất thịnh.

Cơ hồ đem Hội quán Taekwondo đánh cho tàn phế, đến một cái đánh một cái, Hội quán Taekwondo dùng bi kịch của bọn họ, thành toàn cho Mộc Phong nổi danh.

Hiện thời, tướng mạo của Mộc Phong cho dù vào không được bảng xếp hạng hot boy, lại trở thành nhân vật đứng đầu bảng Phong Vân, bên người còn tề tụ ba đóa hoa khô của trường, nhượng gã càng thêm đắc ý phi phàm.

Trong khoảng thời gian ngắn, có rất nhiều nữ sinh đều đối với gã hâm mộ không thôi, dù sao vẫn là tiểu nữ sinh trong tháp ngà a, thích anh hùng cùng nam sinh thân thủ tốt là chuyện rất bình thường.

“Xin lỗi, ta cùng Mộc Phong đã không có vấn đề gì.” Dương Lam Nhi cười lạnh một tiếng.

Cùng nội dung vở kịch ban đầu giống nhau, Phó Tinh Ngọc cũng đặc biệt ái mộ đối với Mộc Phong, lợi dụng quan hệ của nguyên chủ cùng Mộc Phong, chậm rãi đến gần Mộc Phong, trở thành một nữ nhân trong hậu cung của Mộc Phong.

Nàng nhìn không ra Phó Tinh Ngọc đối nguyên chủ đến cùng có cái hữu nghị gì? Biết rõ một lòng của nguyên chủ đều ở trên người Mộc Phong, vì gã muốn chết muốn sống, Phó Tinh Ngọc vẫn chen một chân vào giữa hai người như cũ, lại ở trên thể xác và tinh thần của nguyên chủ chen vào một đao.

Không chiếm được tình yêu, bạn thân lại phản bội, khó trách nguyên chủ cuối cùng lại tiến hóa thành nữ phụ ác độc, cơ hồ đã bị dồn vào đường cụt.

“Như thế nào lại không có quan hệ? Bạn cùng Mộc Phong chính là thanh mai trúc mã, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cũng không thể giận đối như thế, không bằng liền thừa dịp hôm nay mình mời khách, mọi người ngồi xuống ăn một bữa, nói chuyện thật tốt, một nụ cười xóa hết thù hận...” Mặc dù bị ánh mắt quái dị của Dương Lam Nhi nhìn đến toàn thân tê dại, Phó Tinh Ngọc vẫn cứng đầu nói ra như cũ.

Một bộ dáng suy nghĩ vì người, đừng không thức thời này, khiến Dương Lam Nhi nhìn mà đau bụng, này nha coi người khác đều là đũa ngọc, nhìn không ra sao? Phòng đoán chỉ có nguyên chủ là quý trọng tình hữu nghị giữa hai người, cho dù phát hiện không ổn cũng cho là không tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Khứu giác có vấn đề

Lời nói của Phó Tinh Ngọc, khiến Dương Lam Nhi nhìn không được cười nhạo, còn một nụ cười xóa hết thù hận? Đến cùng ai mới là người lẫn lộn trong giang hồ? Nhập diễn quá sâu đi, con nhóc.

Quả nhiên, kể từ sau khi Mộc Phong lộ rõ thân thủ càng lúc càng cường hãn xong, tình tiết võ hiệp anh hùng của phần đông tiểu nữ sinh liền bộc phát.

“Phó Tinh Ngọc, mấy lời nói này mà người cũng không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng? Dứt khoát nói thẳng người cảm thấy hứng thú đối với Mộc Phong, nhưng ta đáp câu đất mỗi đi.” Thuộc tính độc miệng của Dương Lam Nhi bắt đầu phát tác: “Cần gì vòng tới vòng lui, ra về mình thuần khiết biết bao, thay ta suy nghĩ nhiều làm gì.”

“Ta cùng Mộc Phong là thanh mai trúc mã, nhưng ta không có vấn đề gì cũng không vội, người gấp cái gì? Thật sự là buồn cười, người đến cùng có tư cách gì yêu cầu ta nhất định phải cùng Mộc Phong duy trì quan hệ thanh mai trúc mã?”

Phó Tinh Ngọc bị nói đến có chút trợn mắt há mồm, chỉ phản xạ có điều kiện ủy khuất nói ra: “Chúng ta không phải là bằng hữu sao?”

“Chúng ta là bằng hữu ở thời điểm nào?” Dương Lam Nhi cảm dao chọc lòng người: “Huống chi, thật là bằng hữu, người như thế nào không vội vàng giúp ta phủ sạch quan hệ cùng Mộc Phong? Người không biết rõ già đã có mấy cái nữ nhân sao?”

“Làm bằng hữu, người không biết rõ ta thích sạch sẽ sao? Nam nhân bản như thế, người còn cường bức ta bảo trì quan hệ thanh mai trúc mã cùng Mộc Phong, người tồn cái tâm gì? Ai có một cái bằng hữu đúng sai chẳng phân biệt được, trong lòng xấu xa như người thế, đúng là bị kịch a! Người thích nam nhân bản thể thì chính mình bỏ lên giường già đi, chuyện liên quan gì tới ta?”

Dương Lam Nhi cũng muốn nhìn một chút, Phó Tinh Ngọc không có năng trợ giúp, rốt cuộc muốn cùng Mộc Phong có một chân như thế nào, cũng bị già vờ ỷ ra sao.

Phó Tinh Ngọc mặc dù lớn lên không tệ, nhưng không bằng hoa khôi của trường, luận dòng dõi cũng chẳng ra gì, ở trong tất cả nữ nhân của Mộc Phong, nàng ta là ở vào cấp thấp nhất. Ở trong nội dung ban đầu của vở kịch, nếu không phải là vì quan hệ với nguyên chủ, căn bản là vào không được mắt của Mộc Phong.

Tối khôi hài là, trong nội dung tác phẩm, sau khi Dương Lam Nhi chết, Phó Tinh Ngọc còn lúc nào cũng lợi dụng điểm áy náy cùng hoài niệm của Mộc Phong đối với nguyên chủ này, mới ở trong phần đông nữ nhân biến thành một người đặc biệt nhất đối với Mộc Phong, nếu không, nàng ta đã sớm bị đào thải.

Vừa nghĩ tới Phó Tinh Ngọc lúc nào cũng cùng Mộc Phong XXOO xong, liền nằm ở trong lòng nam nhân hồi tưởng nàng cùng thanh mai trúc mã của vị nam chủ này năm đó tốt đẹp cỡ nào, Dương Lam Nhi đã cảm thấy một trận ác hàn, thật là làm cho người ăn không ngon.

“Người...” Phó Tinh Ngọc vốn là trong nhà được nuông chiều mà lớn lên, lúc này tự nhiên chịu không nổi Dương Lam Nhi không chút lưu tình chế nhạo, con tức có áp chế như thế nào cũng đều ép không được.

“Người cái gì người? Người này không phải là gấp gấp tìm mắng sao? Ta cho rằng người thích.” Dương Lam Nhi vẽ mặt mỉm cười: “Chẳng lẽ, ta nói còn không đủ ngoan, người còn không hài lòng?”

Không có thể chống chọi với Dương Lam Nhi độc miệng, Phó Tinh Ngọc rơi nước mắt, lần này cũng không phải là cố làm ra vẻ ủy khuất, dậm chân xong, liền ngao khí xoay người rời đi.

Bên tai truyền đến một tiếng cười khê, Dương Lam Nhi hướng bên phải nhìn lại, lại chỉ nhìn thấy một thân cây.

Bất quá, Dương Lam Nhi cũng không có hứng thú đối với người nghe lén ở đó, nơi này là trên đường lớn người đến người đi, hai người bọn họ nói chuyện lại không có hết sức lẩn tránh, bị người khác nghe được thực sự là rất bình thường.

Có người nghe được cũng tốt, tâm tư gì đó của Phó Tinh Ngọc không phải là rất rõ ràng sao? Truyền đi, nữ nhân hậu viên đoàn của Mộc Phong không thể nói trước sẽ còn tìm nàng ta gây phiền toái a, Dương Lam Nhi rất vui vẻ xem cuộc vui.

Không phải a? Đây một cái học kỳ đến, Mộc Phong đã có hậu viên đoàn, cỡ nào lợi hại...

Lơ đễnh chuẩn bị rời đi, Dương Lam Nhi lại gặp Âm Từ Mạt từ bên trái đi đến, khí chất thanh lệ lạnh như băng kia, có thể nói người ngoài không thể lại gần trong phạm vi ba thước.

“Người thi xong?” Ánh mắt Âm Từ Mạt lại âm áp, mấy tháng xuống, hai người chung đụng lại càng ngày càng tốt.

“Còn không có đâu, ngày kia còn có một môn cuối cùng, còn người?” Dương Lam Nhi hoàn toàn không có sự sắc bén vừa rồi, nói chuyện đều mang một tia lười biếng, giống như là con mèo nhỏ đang phơi nắng sau giờ ngủ.

“Xế chiều hôm nay thi xong.” Âm Từ Mạt gật đầu nói: “Vừa rồi nói chuyện với người, là bạn cùng phòng của người?” Cách khá xa, Âm Từ Mạt chỉ thấy một cách đại khái, dường như hai người chung đụng cũng không vui.

“Là ở cùng một cái phòng ngủ, một điểm cũng không ‘Bạn’.” Dương Lam Nhi châm chọc: “Vừa ý Mộc Phong, muốn từ chỗ ta ra tay đâu!”

“Mộc Phong?” Âm Từ Mạt rất nghiêm túc suy nghĩ một chút: “A, cái nam nhân vô cùng bản thủ kia a!”

“Ồ, người cũng cảm thấy như thế? Người gặp qua?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, chẳng lẽ nội dung vở kịch đã phát sinh biến hóa, Mộc Phong còn gặp qua Âm Từ Mạt?

“Đúng vậy, ngày đó ta vừa trở về kiểm tra, có người từ khúc quanh đột nhiên lao ra, thiếu chút nữa là đụng vào ta, rõ ràng ta đã né tránh, gã lại nhất định phải đỡ ta một phen, toàn thân đều là mồ hôi, bản chết. Đụng phải tay ta, ta đi toilet liền dùng nước rửa tay rửa năm lần.” Sắc mặt Âm Từ Mạt lạnh hơn, tựa hồ đặc biệt chán ghét loại chuyện như vậy.

Làm hoa khôi của trường, gặp gỡ loại tiết mục “Giã vò dựng xe” này, cực dễ dàng.

“A?” Dương Lam Nhi triệt để mê, nguyên lai bản trong miệng Âm Từ Mạt, cùng nàng không phải là một cái ý tứ a!

Bất quá, nàng dám khẳng định, Mộc Phong kia nhất định là cố ý, trong tiểu thuyết đều dùng nát cái thủ đoạn này, muốn nhận biết Âm Từ Mạt?

Kỳ quái, trong nội dung tác phẩm Mộc Phong cùng Âm Từ Mạt không có bất kỳ cùng xuất hiện nào a, nam nhân này từ lúc nào để mắt tới nàng ta? Chẳng lẽ cũng bởi vì Âm Từ Mạt là hoa khôi thứ tư trên bảng của trường?

Ngược lại bị câu ‘Rõ ràng ta đã né tránh, gã lại nhất định phải đỡ ta một phen’ kia của Âm Từ Mạt chọc cười, không thể nói trước Mộc Phong còn từ lấy vì người khác nhìn không ra đâu!

“Nhưng là, những nữ sinh khác đều thích lúc gã chảy mồ hôi là soái khí cùng có vị nam nhân.” Đó là Mộc Phong hoàn mỹ nhất, là một mặt khiến người hâm mộ cùng hậu viên đoàn thét chói tai nhất, bởi vậy thấy rõ, Mộc Phong tuyệt đối có âm mưu.

“Những nữ nhân kia có vấn đề về khứu giác, vừa thối lại vừa bản, còn vị nam nhân?” Thời gian qua trên mặt Âm Từ Mạt không có chút thay đổi nào, thế nhưng xuất hiện một tia ghét bỏ rõ ràng.

“Ha ha...” Dương Lam Nhi háng giọng cười to, đích xác nhìn không được, quan trọng nhất là, nàng lại nghe thấy kia thanh âm ần ần kia cười khê, không phải đâu, vẫn còn nghe lén?

Ánh mắt Âm Từ Mạt lạnh lẽo, đang muốn ra tay với chỗ kia, lại bị Dương Lam Nhi kéo: “Không cần để ý tới, chúng ta đi ăn cái gì đó đi!”

Lại không phải là nói cái gì bí mật, nghe liền nghe, vì thế nổi giận thương thân thể cũng không đáng.

Cùng Âm Từ Mạt cùng ăn các món ăn đặc sắc của nhiều cửa tiệm, Dương Lam Nhi lúc này mới vừa lòng thỏa mãn về nhà của chính mình, đồ bộ quan võng, đi điều tra có chút ít nhiệm vụ gì.

Nghỉ đông không có việc gì, Dương Lam Nhi quyết định hướng Âm Từ Mạt học tập, làm nhiệm vụ đi.

Chọn chọn lựa lựa, Dương Lam Nhi nhìn trúng một cái nhiệm vụ dò xét, không có hạn chế số người tiếp nhiệm vụ, tìm bản đồ cùng tin tức cơ bản, dò xét cụ thể tình huống ở chỗ kia, tiền thưởng liền theo nội dung dò xét được bao nhiêu mà phát ra.

Suy nghĩ một chút, Dương Lam Nhi quyết định tiếp trước, chờ ngày kia thi xong liền ra ngoài.

Lập tức lại nhìn những nhiệm vụ khác một lần, Dương Lam Nhi mới phóng tâm lui ra, sau khi trải qua sự kiện Diệp Nhạc Luân bị ám sát, nàng cũng không tiếp tục hoàn toàn che giấu nhiệm vụ giết người nữa, cho dù nàng không nhận, nhưng có thể hiểu rõ tình huống.

Nếu lại có người bên cạnh bị ban bố nhiệm vụ, nàng cũng có chuẩn bị tâm lý trước, rồi lại thi thố ứng phó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Hiện trường phim võ thuật

Kế hoạch có chút thay đổi, Dương Lam Nhi quên thi xong, trong lớp còn có truyền thống tụ hội, cho nên lúc đó không có đi thành công.

May mà lần này nghỉ đông, tất cả mọi người đều muốn về sớm một chút để thăm người thân, chuẩn bị ăn tết, liền không có lựa chọn đi địa phương nào chơi mấy ngày mấy đêm, chỉ là đơn giản ăn một bữa, liền tản đi.

Tiếp tục ở nhà thêm một đêm, Dương Lam Nhi đến sáng sớm hôm sau mới xuất phát.

Hai ngày trước đưa cho Trương Tiêu một nhóm hàng lớn, người này ngược lại không cao hứng lắm, Trương Tiêu biết rõ, Dương Lam Nhi lại muốn đi xa nhà, còn không biết cái thời điểm gì mới có thể trở về đến, nhưng lễ mừng năm mới thì sao, thứ đồ tốt lại là không đủ bán.

Còn như cháo thuốc của Bạch gia gia, Dương Lam Nhi trực tiếp bỏ nước thuốc, sau đó dựa theo phân lượng ngưng kết thành hình khối, mỗi ngày nhà họ Bạch có thể tự hầm cháo cho Bạch gia gia, sau đó thêm một cái dược khối liền thành.

Cho nên, Dương Lam Nhi đi được rất tiêu sái, cơ bản không có gì buồn phiền.

Vừa mới bắt đầu nghĩ, vé xe lửa là không dễ mua, nhưng địa phương muốn đi không có sân bay, Dương Lam Nhi vốn là còn đang suy nghĩ, nhà xe có lúc nào làm việc đúng giờ đâu? Vẫn là tự mình lái xe thì tốt hơn, nhưng lại từ trong miệng Âm Tử Mạt biết được một cái tin tức bạo phát mạnh mẽ.

Thân phận Thế Giới Ngầm, thế nhưng có thể ưu tiên đoạt vé xe lửa, cho dù là Thẻ Sắt cấp thấp nhất, tỷ lệ thành công cũng có chín phần.

Khó trách vé xe lửa trên thực tế không dễ mua a, nguyên lai có người thỏa mãn trước rồi.

Châm chọc thì châm chọc, Dương Lam Nhi giờ phút này lại đang hưởng thụ loại phúc lợi này, trực tiếp ở trên quan võng của Thế Giới Ngầm đặt một phiếu giường nằm, quả nhiên không tốn chút sức nào đã thành công.

Sáng sớm, Dương Lam Nhi lưng đeo túi du lịch cỡ nhỏ xuất phát, trước tiên ở điểm nào đó lấy vé xong, còn đi dạo siêu thị một hồi, mua không ít đồ ăn vặt nhét vào bên trong, lúc này mới thoải mái nhàn nhã ngồi xe bus đến nhà ga.

Xe lửa là mười hai giờ, Dương Lam Nhi ra cửa sớm, cho nên hoàn toàn không giống những thân ảnh vội vàng của những người khác.

Người trong nhà ga lúc nào cũng nhiều, vài ngày này ngược lại hơn phân nửa đều là sinh viên, Dương Lam Nhi lẩn vào bên trong đó, một điểm cũng không chói mắt.

Download bản đồ nhiệm vụ ở trên điện thoại di động, Dương Lam Nhi không có việc gì liền lấy ra xem xét.

Địa phương kia đã ra khỏi tỉnh Thực Đô, thuộc về phạm vi thành Xuân Qua của tỉnh bên cạnh, nhưng là tương đối vắng vẻ, cho nên ngồi xe lửa so với ngồi máy bay đến thành Xuân Qua, lại đổi xe thì đến gần đích hơn một chút.

Gần đó có khu du lịch, lại mới khai phá, căn bản còn không có lượng du khách nhiều, qua năm mới chạy tới đây chơi, xác thực có chút là lạ.

May mà gần mục đích có một cái huyện thành, nhân khẩu không tính ít, trạm xe lửa đến, liền là cái thị trấn hơi lộ vẻ hẻo lánh này.

Nằm ở trên giường nằm dùng di động tra xét một chút tài liệu cùng lịch sử của cái thị trấn này, Dương Lam Nhi âm thầm phỏng đoán, địa phương cần tìm kiếm, không biết rõ cùng thị trấn này có cái liên quan gì không?

Quan võng ở Thế Giới Ngầm, nhiệm vụ quái lạ, không thể nói trước liền có nhà khảo cổ vì nghiên cứu mà ban bố nhiệm vụ, tỷ như tìm kiếm đồ cổ nào đó; tỷ như điều tra nguy hiểm chỉ địa gì đó, dù sao Địa Cầu mặc dù không lớn, nhưng ẩn nấp rất nhiều địa phương nhỏ cũng nhiều cổ quái.

Học giả nghiên cứu tầm thường tự nhiên không có bản lĩnh đi vào, liền ban bố nhiệm vụ thuê người Thế Giới Ngầm đến bảo vệ, hoặc là dứt khoát xuất tiền để người ta đi thăm dò điều tra rõ ràng, mang chút vật có giá trị nghiên cứu ra làm vật phẩm nhiệm vụ cũng không có gì đáng trách.

Đăng cấp nhiệm vụ phân từ F đến A, bên trên còn có phân loại thành S, SS, SSS, Dương Lam Nhi tiếp cái nhiệm vụ tìm kiếm này, bất quá mới cấp D.

Đương nhiên, nhiệm vụ cấp D, không bày tỏ nguy hiểm cũng chỉ có cấp D, dù sao chỗ tìm kiếm là không biết, bên trong có nguy hiểm gì ai cũng không biết, nhiệm vụ tạm định là cấp D, là tổng hợp suy tính trên khắp các phương diện, nếu nguy hiểm gia tăng, đăng cấp hoàn thành nhiệm vụ cũng sẽ gia tăng.

Đã từng có cái nhiệm vụ cấp B, kết quả nguy hiểm lại là cấp SS, chôn vùi vô số võ giả làm nhiệm vụ đi vào, cuối cùng Thế Giới Ngầm phải phái ra cao thủ Thẻ Ngọc mới giải quyết được, nhưng cao thủ Thẻ Ngọc kia cũng bị trọng thương, không bao lâu liền ngã xuống.

Thấy rõ, đăng cấp của mỗi cái nhiệm vụ, cũng không phải là một tầng không thay đổi.

Xem hết tài liệu có quan hệ với nhiệm vụ, Dương Lam Nhi liền dùng di động đi dạo trên trang web Y học, ở trong xe lửa lay động thoảng một cái, đánh cái ngáp.

Đột nhiên, Dương Lam Nhi kỳ quái phát hiện đỉnh đầu tựa hồ có chút khác thường, nhìn những người khác một chút, đều hoàn toàn không có cảm ứng, tựa hồ là tiếng xe lửa kêu quá lớn, che giấu động tĩnh trên đỉnh đầu.

Xác nhận một chút cũng không có nghe sai, Dương Lam Nhi liền thò ra linh thức hướng lên bên trên tra xét, muốn biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ai biết, Dương Lam Nhi thể nhưng “Xem” đến hai người đang đứng ở trên nóc xe lửa giằng co, tựa hồ là đang đánh nhau.

Thấy thế, Dương Lam Nhi trong nháy mắt liền mê muội, giờ là bốn giờ chiều, trời còn chưa tối đâu, hai người lên nóc xe lửa ‘Ngắm phong cảnh’? Chẳng lẽ thật không sợ trở thành phong cảnh cho người khác nhìn à?

Nhìn hai người đánh nhau, có lẽ là do cảnh giới của chính mình quá cao, Dương Lam Nhi thấy thế nào cũng là sơ hở chổng chát, huống chi đang ở trên nóc xe lửa chạy nhanh, còn thật không phải là cái địa phương tốt gì để đánh nhau.

Lớn gan đem hai người nhìn quét một lần, cũng không có bị phát hiện, ngược lại khiến Dương Lam Nhi trông thấy giấy chứng nhận trên người của một người trong đó, Đặc Cần Cứu Hộ? Dựa theo tài liệu quan võng của Thế Giới Ngầm đến nói, này không phải là Long Tổ, là người Hoa Hạ?

Mọi nó, người Hoa Hạ lại ở trên nóc xe lửa đánh cái gì hả? Đối phương biết rõ thân phận sao? Thi hành nhiệm vụ, bắt phạm nhân?

Đáng tiếc, hai người liên tục đánh, cũng không có dừng lại nói hai câu gì, cũng cho Dương Lam Nhi một chút manh mối có thể dự đoán.

Cũng chỉ chăm chọc một cái, kỳ thật Dương Lam Nhi rất rõ ràng, trên nóc xe lửa vận hành cao tốc, gió thổi rất lớn, ở trên đó nói chuyện kỳ thật rất khó bức.

Còn như tình tiết trên điện ảnh truyền hình, lời nói của diễn viên đều là kịch cho người xem nghe, đối phương có nghe hay không đều không sao cả, cho nên mới rõ ràng như vậy.

Lấy ra một bao khoai tây chiên bắt đầu răng rắc răng rắc ăn, Dương Lam Nhi chính mình liền xem hiện trường bản phim võ thuật, bất quá, rất nhanh khi hai người phía trên ra chiêu, liền thiếu chút nữa khiến Dương Lam Nhi cắn vào đầu lưỡi của chính mình.

Dị năng? Lại là người có dị năng?

Dương Lam Nhi rung động, nàng còn là lần đầu tiên chứng kiến người có dị năng đánh nhau, mặc dù nàng tổng cộng cũng không có gặp phải qua mấy lần đánh nhau tại hiện trường.

Thế Giới Ngầm có võ giả, tự nhiên cũng có người có dị năng, bất quá, võ giả phần lớn là có gia tộc truyền thừa, hoặc là thầy trò truyền thừa, người có dị năng cơ bản là bị quốc gia thu vào.

Tại thời đại tu chân xuống dốc, có vài người trời sinh vẫn mang âm dương ngũ hành như cũ, đều là có năng lực đặc thù ở phương diện nào đó, một khi ngoài ý muốn thức tỉnh, liền thành người có dị năng.

Nếu ở thời đại tu chân, dạng người này, nếu có thể tiến vào tu hành, lựa chọn công pháp cùng năng lực của bản thân phù hợp, kia so với người thường lại có thể có thành tựu hơn, thậm chí về phương diện nào đó còn có thể phát triển thành người Đại Năng, thuộc về đám người con cưng hiếm có của trời.

“Cái Long Tổ kia là Phong hệ, đối thủ là Hỏa hệ, ha ha, có chút ý tứ.” Dương Lam Nhi cúi đầu nói ra.

Ở trên nóc xe lửa, Phong hệ khẳng định chiếm tiện nghi, nếu là bình thường, gió trợ thế lửa, Hỏa hệ hơi chút có thể khắc chế một chút Phong hệ, ngược lại còn có ưu thế, đáng tiếc, tình cảnh này lại không đúng lắm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đường lang, Hoàng tước, Thợ săn

Rất nhanh, chút hưng phấn kia của Dương Lam Nhi liền giống như bị hắt một gáo nước lạnh, cảm giác thần bí của người có dị năng liền không còn sót lại chút gì.

Phong hệ liền chỉ vài cái đao gió ném đến ném đi, độ chính xác còn chờ khảo cứu.

Hỏa hệ, từ đầu tới đuôi đều chỉ thấy tiêu hỏa cầu công kích, này... Quá làm người ta thất vọng đi!

Đầu đầy hắc tuyến xét lại mình, Dương Lam Nhi trầm tư, chẳng lẽ là bản thân yêu cầu quá cao? Đòi trước đọc tiểu thuyết, người có dị năng bên trong quá mức cố chấp hống hống, chiều thức quá khổng lồ kinh người? Cho nên năng không hiểu công kích “Nhỏ” đang nhìn thấy ở hiện tại?

Như thế nào cũng cảm giác, loại dị năng này để làm việc rất vô bổ đâu? Chẳng lẽ Long Tổ của quốc gia đều là thực lực này? Kia còn không sánh bằng tiên thiên vô giả a!

Xem người có dị năng Phong hệ cuối cùng đem Hòa hệ áp chế, hơn nữa đánh ngất xỉu kéo đi, Dương Lam Nhi rồi rầm nhớ lại nội dung vở kịch, không đúng, nguyên trong nội dung tác phẩm, Mộc Phong về sau cũng cùng người có dị năng trong Long Tổ quen biết a, còn có nước ngoài nữa, thực lực tựa hồ đều rất cường đại a? Chẳng lẽ chỉ có nàng gặp phải hai người là con tôm nhỏ này? Cho nên thực lực còn tương đối kém?

Cảm giác mình đã hiểu, Dương Lam Nhi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tốt nhất là dạng này, nếu không mong đợi của nàng đối người có dị năng sẽ phải hăng.

Nhìn một hồi hiện trường người có dị năng đánh nhau, đường đi liền khôi phục gió êm sóng lặng, Dương Lam Nhi cầm đồ ăn vặt lên mạng, phát chút tin tức qua cho Âm Từ Mạt, được Âm Từ Mạt khẳng định, người có dị năng, ngang cấp có thể lấy một đánh hai, nếu là có thể lực cường đại, một đám vô giả cũng chưa hẳn là đối thủ.

Phân cấp của người có dị năng, cùng vô giả không sai biệt lắm, Âm Từ Mạt đã từng gặp gỡ một người có dị năng cấp sáu, cùng Âm Từ Mạt vô giả thực lực cấp bảy đấu lực lượng ngang nhau.

“Hai cái người có dị năng mà ngươi gặp gỡ, rất có thể là mới phát giác là cấp một, chiều thức lớn căn bản không có năng lượng phát ra.” Âm Từ Mạt nói thẳng ra.

“Vậy chắc là đúng, ta còn tưởng rằng thực lực của người có dị năng thấp đâu! Liền nói không khoa học.” Dương Lam Nhi động ngón tay, đánh ra một đoạn văn.

“Trong Long Tổ người có dị năng mà thực lực lại thấp như thế, phải có đồng bạn mang theo rèn luyện, năng lực quá lạ, cẩn thận chút.” Âm Từ Mạt dặn dò.

“Àn, còn tốt, xuống xe lửa liền đường ai nấy đi, không liên hệ.” Dương Lam Nhi còn tò mò hỏi: “Người có dị năng không phải đều là người Long Tổ sao?”

“Kỳ thật, Long Tổ mặc dù là tụ tập người có dị năng, nhưng cũng chỉ thu hẹp ước chừng một nửa người có dị năng, có vài người đột nhiên thức tỉnh dị năng, cũng không muốn tiếp nhận quốc gia quản thúc.”

“A, ta nói đâu, còn tưởng rằng nội chiến, hoặc là thanh lý phản đồ.” Dương Lam Nhi nào động mở rộng ra.

“... Ngươi nghĩ quá nhiều.” Âm Từ Mạt phát về mặt thờ dài: “Long Tổ chẳng hề cường ngạnh chiều hàng, nếu là bản thân thật sự không muốn, cũng không bắt buộc, mà người có dị năng gia nhập Long Tổ phần lớn là tự nguyện, độ trung thành rất cao, rất ít xuất hiện phản đồ.”

“A!” Dương Lam Nhi bưng tỉnh.

Được rồi, tổ chức quốc gia ngang ngược không nói đạo lý cái gì, đó là đọc tiểu thuyết xem nhiều, dường như trong nội dung vở kịch, quan hệ của Mộc Phong cùng Long Tổ cũng là tương đối hòa hợp.

Ngồi mười bốn tiếng đồng hồ trên xe lửa, cuối cùng đến đích, Dương Lam Nhi xuống xe lửa, phát hiện không còn gì để nói, nàng nói cái gì đường ai nấy đi nói được quá sớm, vài vị phía trước cùng nhau xuống xe lửa, cũng không chính là cùng một nhóm với vị năng lực Phong hệ đánh nhau trên nóc xe lửa kia đi?

Suy nghĩ một chút, Dương Lam Nhi vươn tay, tiếp tục gửi tin tức cho Âm Từ Mạt, làm cục cung hiếu kỳ ba nghìn hỏi: “Long Tổ cũng là người Thế Giới Ngầm?”

“Đương nhiên, thế của người mới trong Long Tổ khi bắt đầu, đã có thể cảm đến Thế Hợp Kim” Âm Từ Mạt lạnh nhạt trả lời.

Nói cách khác, khởi điểm của Long Tổ có thể so với người bình thường cao hơn nhiều, không cần hao tâm tổn trí phí sức trước từ Thế Sát, Thế Đồng thăng cấp lên.

“Ai!” Dương Lam Nhi phát cái về mặt thờ dài.

“Chuyện gì?” Âm Từ Mạt không có hiểu rõ.

“Ta hoài nghi, nhiệm vụ của ta cùng đội Long Tổ gặp phải này đụng nhau.” Dương Lam Nhi nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy loại khả năng này rất lớn.

“...” Âm Từ Mạt trầm mặc trong chốc lát: “Chúc ngươi nhiều may mắn.”

Dương Lam Nhi đại thán, làm nhiệm vụ không giới hạn số người chính là có cái bi kịch này, dễ dàng gặp gỡ người cùng làm nhiệm vụ, có nguy cơ tranh đoạt.

Ở khách sạn trụ ba ngày, Dương Lam Nhi cuối cùng thấy người Long Tổ hành động, nhìn không được làm bộ ngựa bất ve, thợ săn cuối cùng rình sau chim sẻ kia.

Bởi vì trong mấy ngày nay, nàng lại phát hiện một nhóm người khác, tựa hồ cũng là vì nhiệm vụ này mà đến.

Không chỉ như thế, người Long Tổ cũng phát hiện, một nhóm người khác đang theo kia, muốn làm hoảng tước đầu!

Kiểm tiện nghi là bản tính trời cho của con người, Dương Lam Nhi đi theo cuối cùng cũng không có cái ý xấu muốn cướp đoạt gì, chỉ muốn đi xem, nếu mình không kết thúc nhiệm vụ cũng không sao, nàng lại không nắm chắc dựa theo chứng cứ bách, trông thấy nhiệm vụ hoàn thành không tới trăm phần trăm liền khó chịu.

Có linh thức theo dõi, Dương Lam Nhi lái xe rút phía sau cực kỳ xa, tuyệt không làm cho phía trước phát hiện không ổn.

Hướng chỉ, tất cả mọi người chiếu theo bản đồ mà đi, mục đích cuối cùng đều là cùng địa phương, căn bản không cần hết sức theo sát.

“Nhìn” hai đội phía trước đều dừng xe ở chỗ bí mật, sau đó từng người vận dụng năng lực che giấu, Dương Lam Nhi tự ý xuống xe, đem con xe của mình thu vào không gian, liền hoàn toàn không có dấu vết.

Đội thứ nhất dạo qua một vòng quanh tọa độ, phát hiện có sơn động ẩn giấu, thăm dò một phen, liền đi vào.

Chờ nửa giờ, người Long Tổ cũng đi vào, Dương Lam Nhi không có đợi quá lâu, trực tiếp ẩn nấp thân hình, đi theo đằng sau một đội người Long Tổ.

Vừa mới tiến vào mười phút, phía trước truyền đến một trận động tĩnh, tựa hồ có người kêu cứu thảm thiết, người Long Tổ nhìn nhau, vội vàng bốn ba đi qua.

Người sống trong giang hồ, sao có thể không bị chém

Người Thế Giới Ngầm phần lớn có chút hiểu nhau không cần nói, chỉ cần không phải có cừu oán, giống nhau có thấy cũng sẽ tương cứu lẫn nhau, nhớ ân hay không nhớ ân, tất cả ở người.

Vì vụ này không hạn chế số người, tỷ lệ gặp đồng hành tự nhiên rất lớn, thời điểm tiếp nhiệm vụ nên sớm có chuẩn bị tâm lý, không tồn tại ai có ý đoạt nhiệm vụ của ai.

Hiện tại đội thứ nhất có người gặp nguy hiểm, người Long Tổ liền vội đi cứu viện.

Đáng tiếc, bọn họ tới muộn chút ít, năm người của đội thứ nhất, đã chết đến cận bã cũng không thừa.

“Đội trưởng, vụ này, tuyệt đối không chỉ là cấp D.” Cái người có năng lực Phong hệ mà Dương Lam Nhi gặp qua thấp thỏm nói ra.

Người không thấy liên tính, liền nguy hiểm cũng không biết là cái gì, bầu không khí trong nháy mắt ngưng trọng.

“Đội trưởng, chúng ta hết tốc lực đuổi lại đây, chỉ mất một phút, năm người biến mất không nói, còn cái gì cũng không thấy, nguy hiểm này chỉ sợ không thấp, ta đề nghị, đi về báo lên trên trước, không còn sợ hy sinh tại chỗ này.” Nữ nhân duy nhất bên trong Long Tổ nói.

Dương Lam Nhi quan sát nữ nhân này một cái, có loại cảm giác băng nhuận mát lạnh, không hiểu liền biết, nàng ta nếu không phải là người có năng lực Thủy hệ, thì cũng là Băng hệ.

Đội trưởng xem ra trắng kiện, đầu óc lại không đơn giản, thoáng trầm tư một phen, liền quyết đoán buông tha cho nhiệm vụ: “Sơn động này chỉ sợ không đơn giản, chúng ta rút lui trước.”

Đáng tiếc, lời nói này nói được hơi trễ, không đợi một đội Long Tổ bảy người này rời đi, mặt đất liền có động tĩnh, một cổ cảm giác nguy cơ đột nhiên phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Mở ra linh trí

Trong khoảng thời gian ngắn, người Long Tổ không dám lộn xộn, chỉ nín thở phòng bị, tựa hồ bốn phương tám hướng đều bị kẻ địch tập trung, muốn trồn cũng không có địa phương.

Mặt đất run run một trận, đột nhiên, từ phía dưới liền toát ra rất nhiều rễ cây, giống như tay người, có ý thức vung về phía bảy người Long Tổ.

Không cần đội trưởng lên tiếng, thành viên Long Tổ cũng biết rõ phải tự vệ, thủ đoạn ào ào dùng ra hết, không cho rễ cây lại gần.

Dương Lam Nhi nhìn thấy mà kinh ngạc, chẳng lẽ bên trong có thực vật mở ra linh trí, đem người vừa rồi tiến vào đều trở thành phân bón ăn hết?

Người Long Tổ mặc dù phối hợp không tệ, nhưng rễ cây quá nhiều, cơ hồ không đến hai phút, liền ở thế bại.

Việc này không nên chậm trễ, Dương Lam Nhi lộ ra thân hình, móc ra một sợi dây thừng mà nàng cũng không biết mua từ chỗ nào, liên tục vung vẩy mấy cái, đem người Long Tổ kéo ra ngoài,

Nàng sớm đã phát hiện, công kích của rễ cây thực vật này là có phạm vi, nàng đứng chỗ này, liền là bên ngoài công kích của rễ cây.

Cùng từ thần gặp thoáng qua, mọi người trong Long Tổ còn có chút chưa tỉnh hồn, chỉ có đội trưởng tâm thần vững vàng, hướng Dương Lam Nhi ôm quyền: “Cảm tạ bằng hữu cứu trợ.”

Thế Giới Ngầm lấy thực lực vi tôn, thực lực yếu, tự nhiên có thể xưng hô thực lực mạnh là tiền bối. Nhưng thực lực mạnh, cũng không thể trực tiếp xưng hô kẻ yếu là vãn bối đi, huống chi người ta vừa mới cứu mệnh nhóm người mình.

Dương Lam Nhi đã là nửa bước Bẩm Sinh, nhưng nàng biểu hiện ra ngoài chỉ có cấp ba, cho nên bọn người Long Tổ cho rằng nàng mới có chút thực lực này.

“Còn không rời đi?” Dương Lam Nhi không có ý tưởng kéo quan hệ, lưu lại một câu nói xong, trực tiếp lại ẩn nấp thân hình, đến quay người đối mặt cũng không làm.

Người trước mặt trực tiếp biến mất, đến hơi thở cũng không có lưu lại nửa điểm, bảy người Long Tổ toàn bộ sững sờ.

Lập tức, đội trưởng Long Tổ hướng không khí ôm quyền nói: “Bằng hữu, sau này còn gặp lại.”

Lời nói dư thừa, xác thực không cần thiết nhiều lời, bọn họ nhớ ở trong lòng liền đủ.

Đi ra ngoài xong, có người thấp giọng nói ra: “Đội trưởng, người vừa mới kia, không phải là Ninja của Tiểu RB đi?” Thế nhưng liền biến mất như vậy.

“Đi một bên, ít đồ kia của Tiểu RB chẳng lẽ không phải học trộm ở chỗ Hoa Hạ chúng ta sao?” Nữ nhân duy nhất trong đội một bàn tay chụp cái ót của đồng đội đang nói chuyện, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: “Hiện thời võ học xuống dốc, Tiểu RB còn có thể lợi hại như thế, Hoa Hạ chẳng phải là gặp nạn?”

“Chớ nói nhảm, người kia có lẽ là có cái bản lĩnh đặc thù đi!” Đội trưởng buông tiếng thở dài: “Hiện tại nhiều người lấy oán trả ơn, phỏng đoán nàng là vì bất việc, liền một câu nói cũng không muốn nhiều lời. Ân cứu mạng này, mọi người ghi ở trong lòng liền được, nếu có duyên gặp lại, thì làm báo đáp thật tốt.”

“Đội trưởng nói đúng, nếu không phải nàng ra tay, mấy người chúng ta, lúc đó chỉ sợ cũng không ở trên đời này!” Nữ nhân tiếp lời nói, mọi người ào ào gật đầu.

Cái người năng lực Phong hệ kia buồn bực vô đầu: “Đáng tiếc, ta đến hình dạng nàng thế nào cũng không thấy.”

“Không quan hệ, nhớ kỹ thanh âm cùng khí tức là đủ, lần sau gặp lại, nhất định có thể nhận ra...” Khóe miệng đội trưởng khẽ nhếch cười, mang đội viên nhanh chóng ra khỏi núi, lên xe liền dứt khoát rời đi.

Trong động, Dương Lam Nhi ẩn nấp thân hình quan sát một trận, phát hiện rễ cây ở trong không trung cuồng loạn nhảy múa, liên tục đề phòng không có biến mất, liền biết rõ mình ẩn nấp là tránh không thoát cái rễ cây này, có lẽ nó biết rõ nàng còn chưa đi, cho nên cũng không có rút về.

Nếu đã có thể phát hiện, Dương Lam Nhi cũng liền không hao phí sức lực để ẩn nấp, trực tiếp hiện ra, từ không gian rút ra một thanh bảo kiếm, hàn quang lấp lánh, sát khí lộ ra.

Bên trong đồng rác rưởi phạm trần mà tổ tiên cất giữ kia, tự nhiên cũng không thiếu thần binh lợi khí trong mắt người phạm, phỏng đoán đều là binh khí quý hiếm khi đó truyền lưu tại thế, mấy thứ này, nàng vừa vận lấy ra dùng một chút.

Xông vào phạm vi của rễ cây, Dương Lam Nhi dùng kiếm pháp mình học vì phòng ngừa vạn nhất, thành thạo đi tới.

Nửa bước Bẩm Sinh, tự nhiên không phải là hai đội người phía trước có thể so sánh, trong tay lại có bảo kiếm xuy mao đoạn phát (*chém tóc cũng đứt), Dương Lam Nhi ứng phó với rễ cây ừn ừn kéo tới vẫn là rất nhẹ nhàng.

Chém đứt không ít rễ cây, Dương Lam Nhi cuối cùng cảm giác được một cổ kêu đau mịt mờ, tựa hồ là thực vật rễ cây kia đang khóc.

Quái dị vô cùng nghĩ tới thực vật quả nhiên đã mở ra linh trí, rễ cây vốn còn là khí thể hung hăng ở trong tích tắc toàn bộ lùi về mặt đất, cũng không tiếp tục lộ đầu ra nữa.

“Mở ra linh trí, liền biết tránh hung tìm cát?” Dương Lam Nhi kinh ngạc một cái, thấy cái rễ cây cuối cùng cũng bỏ chạy đến không còn bóng dáng, nhìn không được có một chút hắc tuyến, đến cùng là loại thực vật nào?

Tạm cách nguy hiểm, Dương Lam Nhi cẩn thận hướng trong sơn động tiếp tục đi đến, không lâu sau, thật giống như đạp trúng cái gì, cả người nàng cứng đờ, có chút không dám lộn xộn.

Nhưng mà, cho dù Dương Lam Nhi không có động, trước mắt cũng chậm chậm có biến hóa, nàng tựa hồ đột nhiên trở về trong công ty đời trước, tình dục đuổi lưng một cái, bốn phía cái gì cũng đều không có thay đổi.

Cái gì tổ tiên truyền thừa, cái gì Mộc Phong, kia đều là giấc mộng Nam Kha.

Giật mình xong, trên gương mặt tuyệt mỹ của Dương Lam Nhi hiện ra một vẻ kinh diễm vui vẻ, môi hồng mê hoặc cong lên, thở khê ra hai chữ: “Áo trận?”

Không biết rõ vì sao, nàng thân vùi lấp trong Huyền trận, trong mắt lại chứng kiến, những chỗ đụng chạm đến đều rất chân thật, nhưng thần hồn nàng lại không có chút nào bị đầu độc, trong lòng đặc biệt thanh tỉnh, rất rõ ràng chính mình xông vào trong Huyền trận.

“Thi tổng, bên trong này có văn kiện cần ngài ký tên, ngài xem một chút!” Thư ký Bạch Băng đi đến, cầm một túi văn kiện để tới trước mặt nàng.

Cũng đúng, đời trước nàng họ Thi a, Dương Lam Nhi xuyên việt còn chưa đến một năm, lại cơ hồ không có nghĩ qua đời trước như thế nào.

“Đề đó đi, tôi xem xong lại đến cầm.” Dương Lam Nhi không cho là đúng trả lời, nhìn kỹ Bạch Băng một chút, từ vẻ mặt đến thói quen tư thái, thế nhưng không có chút sơ hở nào.

“A!” Bạch Băng kỳ quái liếc nhìn nàng một cái, cuối cùng cái gì cũng không nói, như thường đi ra ngoài.

Hoàn toàn không có đi nhìn cái văn kiện kia, Dương Lam Nhi cười khê đứng lên: “Áo trận, chỉ cần tìm được tâm trận liền có thể phá, trong sơn động lại có áo trận, chẳng lẽ bên trong có cái gì có quan hệ với tu chân?”

Dương Lam Nhi một bên suy tư, một bên đem mắt lướt qua các chỗ này nọ một lần, cuối cùng thấy quyển tiểu thuyết đô thị dị năng NP vốn dĩ có Mộc Phong là nhân vật chính kia, đột nhiên phúc chí tâm linh (*phúc đến thì lòng cũng sáng ra (khi vận may đến, thì người ta linh hoạt khôn ngoan hơn), cười tươi như hoa lên.

Tốc độ đem quyển tiểu thuyết này lật lại một lần, trước kia nhìn không cẩn thận, đem chỗ mà ký ức khắc không sâu lại nhét vào đầu óc lẫn lộn, Dương Lam Nhi lúc này mới cầm lấy cái bật lửa bên cạnh bao thuốc lá ở trên bàn, nhìn tiểu thuyết từng chút bị lửa thôn tính, hoàn cảnh trước mắt cũng từng chút một bị nghiền nát.

“Quả thế.” Khóe miệng Dương Lam Nhi nở nụ cười, lập tức cảm thấy trời xoay đất chuyển một trận, nàng liền xuất hiện trong một gian mật thất.

Hậu tri hậu giác phát hiện, cái này không chỉ có là áo trận, còn là Truyền Tống trận ở cự ly ngắn, Dương Lam Nhi nhìn không được cảm thán, quả nhiên là thứ của Tu Chân giới.

Trong mật thất trống rỗng, trừ một chiếc giường đá, một cái bàn đá, không có gì cả.

Dương Lam Nhi không hiểu sờ sờ khắp nơi, lại không có phát hiện bất luận cái cơ quan cùng hóc tối gì, nhìn không được nghi hoặc, Áo trận cùng Truyền Tống trận này, lại thêm cái rễ cây không rõ kia, chỉ là để cho nàng đi đến xem cái mật thất không có gì cả này? Đây không khoa học đi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thăm huyết ngọc mai

Dương Lam Nhi vốn không phải đến tìm bảo vật, không có bất kỳ vật gì cũng không phải thấy thất vọng, chẳng qua là cảm thấy không hiểu.

Hao tâm tổn trí như thế để xếp đặt Không Thành Kế, chỉ vì đùa bốn người khác? Đường như người kiến tạo căn mật thất này cũng không tránh khỏi quá đau đầu đi!

Chẳng quan tâm suy nghĩ nhiều, Dương Lam Nhi ngồi xếp bằng ở trên giường, trải qua một lần Áo trận vừa rồi, vách ngăn nửa bước Bẩm Sinh của nàng đã dần ra, nàng khẩn cấp cần thời gian để đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

Địa phương này là mật thất, xem ra rất thích hợp tu luyện, liền quyết định đột phá trước rồi nói sau.

Ở bên ngoài, không biết địa phương nào, Dương Lam Nhi không nghĩ đơn giản tiến vào không gian như vậy, thân là địa phương có quan hệ cùng tu chân, nàng sợ có cái cơ quan gì mình không thể phát hiện, vạn nhất bị người dòm ngó đến không gian, giết người đoạt bảo, nàng có muốn khóc cũng không có địa phương mà khóc.

Mặc dù nàng biết rõ không gian nhận chủ có rất nhiều hạn chế, nhưng người khác không biết rõ a, chỉ biết trước cướp đến tay rồi nói sau.

Cho nên, Dương Lam Nhi từng bước ở trong mật thất đột phá.

Lúc đột phá, Dương Lam Nhi bỗng nhiên phát hiện linh khí trong mật thất, kỳ thật so với bên ngoài hùng hậu hơn nhiều, lại thêm yên tâm đánh thẳng vào vách ngăn.

Không lâu sau, Dương Lam Nhi chỉ cảm thấy nghe được một tiếng răng rắc nhẹ vang lên, nội kinh rất lâu không có tiến triển giống như phóng áp nước, ở trong kinh mạch lao nhanh qua.

Một vòng, hai vòng... Dần dần, linh khí bên ngoài liên tục tiến vào, nội kinh liên tục phóng lớn, cuối cùng, bắt đầu chậm rãi lộ xác.

Sau một hồi, đan điền vốn đã sung mãn nội kinh, thế nhưng hóa thành một tia năng lượng xanh ngọc, toàn bộ mở rộng vô số lần bao phủ đan điền, trống rỗng không còn gì khác.

Bất quá, Dương Lam Nhi có thể cảm giác được, cho dù hiện tại chỉ có một tia năng lượng, cũng so với đan điền sung mãn năng lượng ban đầu còn cường đại hơn.

“Đây chính là Bẩm Sinh?” Dương Lam Nhi hơi có chút say mê hưởng thụ cảm giác tai thính mắt tinh tăng gấp bội trước mắt, cùng sự nhạy cảm của ngũ giác.

Mặc dù trong mật thất quá yên tĩnh, nhưng không trở ngại nàng quen thuộc với biến hóa của thân thể.

Đột nhiên, Dương Lam Nhi nghe được một trận thanh âm tất tất tác tác sột soạt, lập tức mở mắt ra, kết quả thấy một vị khách không mời mà đến rất quái dị.

Địa phương cách đó ba thước, có một gốc cây mai cao một thước đang rón ra rón rén đi về phía nàng.

Không có sai, rón ra rón rén.

Gốc mai này chỉ có một cái trụ cột, cành cây khác đều biến ảo phân sang hai bên gì đó, thật giống như hai cánh tay của nhân loại. Rễ cây cũng phân thành hai cái, thật giống như hai cái chân của nhân loại.

Lúc này, nó phi thường có tính người làm trạng thái “Gập cong câu lưng”, rón ra rón rén đi qua, đột nhiên thấy Dương Lam Nhi mở mắt ra nhìn nó, cả cây đều cứng đờ, một cái “Chân” còn nâng ở giữa không trung không có bỏ xuống đi.

Đỉnh cây có một nụ hoa mai khéo léo, màu hồng gần như máu, óng ánh trong suốt, chính là bộ dáng có chút uể oải, màu sắc cũng không đủ tươi đẹp, tựa hồ có chút dinh dưỡng không đầy đủ.

Cảm thấy một màn này dị thường quý dị, Dương Lam Nhi nhìn không được buồn cười, lại chứng kiến nụ hoa thật nhỏ kia, nhìn không được kinh ngạc: “Thẩm Huyết Ngọc Mai?”

Trong giới thiệu về ‘Vật bảo hiếm thấy’ mà tổ tiên lưu lại trước đây có nói, Thẩm Huyết Ngọc Mai là loại cây mà dù ở tu chân thịnh thế cũng đều khó gặp, toàn thân không chỉ đều là dược liệu hiếm thấy, có thể luyện chế rất nhiều đan dược, còn tập trung tinh khí, hóa độc trừ tà, kết xuất Ngọc Mai lại có thể trợ giúp đột phá, tăng trưởng công lực các loại vân vân, tóm lại đây, chính là nhiều công hiệu, là bảo bối tuyệt phẩm.

Nhưng bây giờ, xã hội hiện tại so với tu chân mật thế còn thảm thiết hơn, năng thế nhưng lại nhìn thấy một gốc cây Thẩm Huyết Ngọc Mai? Phản ứng đầu tiên của Dương Lam Nhi chính là mình đã nhận sai, vội vàng đem hình ảnh bên trong ‘Vật bảo hiếm thấy’ ra để đối chiếu một phen, mới phát giác không có sai.

Mặc dù kia nụ hoa mai còn không có nở, nhưng luận về màu sắc, hay là tượng hình, đều không có chút khác biệt nào, chính là nụ hoa nhỏ chút, uể oải chút, dinh dưỡng không đầy đủ chút.

Thẩm Huyết Ngọc Mai toàn thân đều là bảo vật, vốn chính là cây được thượng thiên chiếu cố, số lượng hiếm thấy, chớ nói chi là gốc cây trước mặt này còn mở ra linh trí, thành tinh, tỷ lệ này... Phòng đoán xu thế gần với lẽ vô hạn.

Cũng không trách này gốc cây Thẩm Huyết Ngọc Mai này có một bộ dáng dinh dưỡng không đầy đủ, vốn loại thiên tài địa bảo như nó liền cần rất nhiều linh khí mới có thể trưởng thành, hiện thời lại thành tinh, loại hoàn cảnh như xã hội hiện đại này sao đủ nuôi sống a?

Thành thật mà nói, có thể nhìn thấy gốc cây Thẩm Huyết Ngọc Mai này còn sống, Dương Lam Nhi đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chỗ này lấy ở đâu ra linh khí đủ cho nó sinh tồn?

Mất thấy thân phận đều bị gọi ra, Thẩm Huyết Ngọc Mai kia cũng bình nứt không sợ vỡ, không quan tâm ngó ngang vọt tới bên cạnh Dương Lam Nhi, nín lấy ống quần nàng liền đáng thương, đứt quãng nói ra: “Khí... Khí...”

Khí? Dương Lam Nhi vốn đang đề phòng, lúc này lại nghe được không hiểu ra sao, mắt thấy trên nụ hoa mai kia đều tràn ra chút bọt nước, thật giống như đang rơi lệ, không khỏi đầu đầy hắc tuyến, nếu không phải bề ngoài quá mức kỳ lạ, thuần túy là một con người a!

Ở trong lúc Thảm Huyết Ngọc Mai sốt ruột, Dương Lam Nhi đột nhiên lại một lần phúc chí tâm linh, đem năng lượng mới vừa luyện ra tách một ít, xuất hiện trong lòng bàn tay.

Quả nhiên thấy Thảm Huyết Ngọc Mai không thể chờ đợi được đem đóa hoa kia tiến vào trong lòng bàn tay nàng, cánh hoa khép khép mở mở nhiều lần, liền đem kia tia năng lượng kia hấp thu, trong nháy mắt, nụ hoa màu đỏ càng thêm đẹp đẽ, cũng có tinh thần hơn rất nhiều.

Khỏe miệng Dương Lam Nhi giật giật, sự tình hôm nay gặp phải, cũng thật là quý dị thần kỳ a!

“Người tiểu gia hỏa này, còn không biết ở bên trong đây đợi bao nhiêu năm đi!” Dương Lam Nhi nhìn không được sờ sờ nụ hoa đẹp mắt kia, này chính là một gốc cây tiểu nhân nhi đối thảm a!

Thảm Huyết Ngọc Mai tương đối nhân tính hóa vận vẹo uốn éo nụ hoa, ở trong lòng bàn tay Dương Lam Nhi cọ xát, một bộ rất thỏa mãn, lập tức một “Tay” kéo vạt áo Dương Lam Nhi, lôi nàng hướng tới cái bàn đá trong mật thất.

Dương Lam Nhi không cho là đúng, thuận theo lực đạo của Thảm Huyết Ngọc Mai đi đến bên cạnh cái bàn đá, thấy nó nhảy lên bàn đá, dùng “Tay” chỉ giữa cái bàn: “Khí, khí...”

Ngần người, Dương Lam Nhi trong nháy mắt liền hiểu ra, nguyên lai cơ quan ở bên trong sao?

Nhưng là, này không có bất kỳ gợi ý, không có bất kỳ đồ án gì giữa bàn đá, người bình thường đợi ở cái chỗ này cũng không có gì? Mọi nó, chủ nhân mật thất này, sợ là không muốn cho kẻ đến sau phát hiện này nọ đi!

Oán thầm vài câu, Dương Lam Nhi đem năng lượng trong thân thể góp vào, quả nhiên có cái gì đó bắt đầu hấp thu.

Nhưng là, sự tình bị kịch lại tới, Dương Lam Nhi mới vừa đột phá Bẩm Sinh, năng lượng chỉ có một tia, lập tức vận chuyển xong rồi, bàn đá còn không có bất kỳ phản ứng gì.

Hơn nữa, Dương Lam Nhi có thể cảm giác được, năng lượng của nàng tựa hồ còn thấp một chút, không đủ nhét kẽ răng cho bàn đá.

Cân nhắc một cái, Dương Lam Nhi nghĩ đến, nàng mới vừa đột phá đến Bẩm Sinh, tựa hồ còn không tính là tiến vào Luyện Khí kỳ, năng lượng trong cơ thể vẫn là nội lực, vẫn không tính là Chân Nguyên Lực, chẳng lẽ, cái bàn đá muốn thật ra là linh khí? Dù sao này địa phương này chính là của người tu chân lưu lại.

Năng lượng nội kinh của võ giả phàm trần làm sao có thể cùng linh khí so sánh? Mớ không nổi bàn đá, vậy khẳng định là đẳng cấp năng lượng cùng số lượng không đủ.

Ở trong vẻ cúi nụ hoa thất vọng của Thảm Huyết Ngọc Mai, Dương Lam Nhi lấy ra một khối hạ phẩm linh thạch, trực tiếp thả vào giữa bàn đá.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nhân quả tuần hoàn

Vừa thấy được linh thạch, Thảm Huyết Ngọc Mai liền kích động, hai tay hai chân canh cây chao đảo, tựa hồ rất muốn đem linh thạch lấy qua, nhưng nó cũng không có làm như vậy.

Nhìn phản ứng của Thảm Huyết Ngọc Mai, Dương Lam Nhi liền biết chính mình đã đoán đúng, võ giả phàm trần cho dù đột phá đến Bẩm Sinh, cũng còn không có tiến vào ngưỡng cửa của tu chân, cho nên, bàn đá đối với năng lượng của nàng cũng không có tí sức mẻ nào.

Chỉ có thể nói, năng lượng Bẩm Sinh, đã đến gần vô hạn Chân Nguyên Lực của tu chân, cho nên cũng có chút ít phản ứng.

Thúc giục linh khí bên trong linh thạch tràn ra, cơ hồ đều bị bàn đá hấp thu, không lâu sau, bàn đá giống như là động phải cái cơ quan gì, bắt đầu từ giữa tách sang hai bên.

Dương Lam Nhi vội vàng đem linh thạch cấp cầm lấy, năng lượng bên trong chỉ mất một phần mười, vẫn rất có chỗ dùng.

Bàn đá nứt ra xong, bên trong bay ra hai cái Ngọc Đồng Giản cùng một chiếc nhẫn, Dương Lam Nhi thăm dò một cái, không có cảm giác nguy hiểm, mới thu hồi mấy thứ này.

Các thứ bị lấy đi, bàn đá tự động phục hồi như cũ, mặt tường trong mật thất ầm một tiếng, mở ra một cái lối đi.

Dương Lam Nhi cảm thấy, thiết kế này thật đúng là nghiêm cẩn, nếu người tiến vào không được lấy được Ngọc Đồng Giản cùng chiếc nhẫn này, chẳng

phải là còn tìm không đến đường ra?

Nhìn thoáng qua Thảm Huyết Ngọc Mai, Dương Lam Nhi không quá rõ ràng, nó từ nơi nào vào? Nàng có thể xác định, ngay từ đầu nó chẳng hề ở trong mật thất.

Nụ hoa của Thảm Huyết Ngọc Mai khép khép mở mở nhiều lần, tựa hồ rất muốn linh thạch trong tay Dương Lam Nhi, bắt quá, nó cũng không có làm cái gì, chỉ là theo ở sau lưng nàng, đi vào lối đi, rồi khỏi mật thất.

Cảm giác đi được rất lâu, Dương Lam Nhi cuối cùng cũng đến điểm cuối, trông thấy một cái hang động rộng rãi ở dưới đất, tựa hồ còn có một vũng nước suối, trong nước mọc một mảnh thực vật.

“Vân Nguyệt Linh Tuyền cùng Thất Sắc Ngọc Liên (*sen ngọc bảy màu)?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, bên trong không chỉ có một gốc cây Thảm Huyết Ngọc Mai mở ra linh trí, vẫn còn có thứ bảo bối này?

Đương nhiên, bảo bối là nước suối kia, thuộc về phạm vi Linh tuyền, hơn nữa đối với luyện đan cùng luyện khí đều có hiệu quả.

Mà Thất Sắc Ngọc Liên trong nước, ăn hạt sen kia mặc dù đối với người tu chân có chỗ tốt, nhưng cũng chỉ là một loại linh thực, ở Tu Chân giới có rất nhiều linh rau, linh quả, linh thực, đều có công hiệu này, thuộc về phạm vi thức ăn.

Hạt sen của Thất Sắc Ngọc Liên, giá trị ở tại hương vị quý hiếm tốt đẹp của nó.

Thất Sắc Ngọc Liên sinh trưởng cực kỳ hà khắc, rất ít ỏi có thể bị người nuôi dưỡng, hơn nữa cũng chỉ có thể ở trong Vân Nguyệt Linh Tuyền mới có thể còn sống sinh trưởng.

Hạt sen của Thất Sắc Ngọc Liên, chính là mỹ vị đứng đầu trong mười món mỹ vị nhất, cho dù là lúc tu chân thịnh thế cũng thuộc về tồn tại trong truyền thuyết.

Dương Lam Nhi cuối cùng minh bạch Thảm Huyết Ngọc Mai vì sao có thể còn sống, chính là vì có nước suối này cùng Thất Sắc Ngọc Liên mới có thể sinh tồn đến bây giờ, có lẽ, nó ở bên trong đây, đã không biết bao nhiêu năm, mới từ từ có cơ duyên, mở ra linh trí.

Nhưng mà, Vân Nguyệt Linh Tuyền này cũng chỉ có thể giúp Thảm Huyết Ngọc Mai không bị khô, muốn dưỡng được tốt thì còn kém rất nhiều.

Thấy Thảm Huyết Ngọc Mai đối với linh thạch cực kỳ khát vọng, lại có thể kiểm chế dục niệm của mình, Dương Lam Nhi nhìn không được có thêm vài phần yêu thích đối với nó, liền bắt đầu có ý tưởng bắt cóc.

Thảm Huyết Ngọc Mai mặc dù so ra kém Hoàn Vũ Tam Trân trong truyền thuyết, nhưng cũng là thiên tài địa bảo đứng đầu, huống chi đã tiến hóa ra linh trí, khiến công hiệu của nó lại tăng thêm vài phần, đối với người tu y đạo mà nói, tuyệt đối là trợ lực cực lớn.

Nếu nàng đem Vân Nguyệt Linh Tuyền cùng Thất Sắc Ngọc Liên lấy đi, Thảm Huyết Ngọc Mai hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Quơ quơ linh thạch trong tay, khiến nụ hoa của Thảm Huyết Ngọc Mai lắc lư theo, Dương Lam Nhi buồn cười: “Lúc ta đi vào, là người giết người?”

Thảm Huyết Ngọc Mai quả nhiên nghe hiểu, vội vàng lắc lắc nụ hoa đáng thương kia: “Cây, cây...”

Nghe vậy, trong lòng Dương Lam Nhi căng thẳng, nói cách khác, bên trong còn có cái cây khác có linh trí? Còn là loại không hữu hảo?

Tốt thì không linh, hư thì lại linh, Thảm Huyết Ngọc Mai vừa mới nói xong, một tiếng gầm nhẹ liền truyền tới, mặt đất chỗ vào, trong nháy mắt chui ra một cái không lồ, cành cây cổ quái, giống như cây Khô Lão Đằng.

Mọi nó, hình tượng này, như thế nào có điểm giống Hắc Sơn Lão Yêu trong bộ phim nào thế?

Theo cái cọc gỗ xuất hiện, không trung tràn ngập mùi xác thối nồng nặc, trong cành cây, mơ hồ thấy rõ huyết sắc đỏ bùng, giống như mạch máu đang lưu động trong thân thể con người.

Hiển nhiên, cái cọc gỗ này mặc dù mở ra linh trí, lại giết chóc quá nặng, đã nhập ma.

Biết không phải là Thảm Huyết Ngọc Mai giết người, Dương Lam Nhi còn thờ phào nhẹ nhõm, yêu tu thành người, nhân quả phải thừa nhận so với nhân loại có thể nặng hơn nhiều, khó trách nàng cũng không có cảm giác được trên người Thảm Huyết Ngọc Mai có sát khí cùng lệ khí.

Nghĩ đến cũng đúng, xem cái cọc gỗ đầy tinh thần liền biết, Thảm Huyết Ngọc Mai nếu thật ăn người làm phân bón, thì cũng sẽ không nên là trạng thái uể oải như lúc ban đầu nàng nhìn thấy.

Hơn nữa, hoa của Thảm Huyết Ngọc Mai mặc dù hồng đến mức giống như là nhiễm máu, nhưng lại là thứ thánh khiết, ma vật tà vật, cũng không dám tới gần nó.

Cái cọc gỗ rỗng cang lợi hại hơn, lại bén nhọn, nhưng cũng không dám bước gần một bước.

Dương Lam Nhi âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, tùy ý rẽ cây cùng cành cây của cái cọc gỗ kia quần ma loạn vũ, nhìn kinh người, nàng ngược lại ngồi

xuống bắt đầu điều tức.

Đem trạng thái của chính mình khôi phục lại điểm cao nhất, Dương Lam Nhi không vội mà cùng cái cọc gỗ đánh, xoay người đem cả gốc cùng nguồn suối của Vân Nguyệt Linh Tuyền đào lên đưa vào trong không gian tìm nơi thích hợp để an trí, lúc này mới cảm linh thạch trong tay đưa cho Thẩm Huyết Ngọc Mai.

Vốn là đào lấy thiên tài địa bảo, tốt nhất đều phải lưu lại một đường, không thể làm việc quá tuyệt tình.

Nhưng trong quá trình Dương Lam Nhi đang đào lấy củ sen của Thất Sắc Ngọc Liên, liền phát hiện nguồn suối của Vân Nguyệt Linh Tuyền đã gần như khô kiệt, có lẽ là xã hội hiện đại bị phá hư quá nhiều, hoàn cảnh kém đến quá thái quá, nguồn suối đã không thể chế tạo ra nước linh tuyền, dùng không được bao lâu, tuyền này liền khô kiệt.

Bởi vì cái này, Dương Lam Nhi mới đưa toàn bộ gốc rễ của Vân Nguyệt Linh Tuyền vào trong không gian, nhượng Linh tuyền này có thể tiếp tục chuyển hóa cùng tồn tại xuống.

Thẩm Huyết Ngọc Mai có lẽ không nghĩ tới hạnh phúc sẽ đến mau như thế, ngẩn ngơ, mới nhìn nhìn Dương Lam Nhi chứng thực, mặc dù nó chỉ có nụ hoa, không có ngũ quan cụ thể, nhưng Dương Lam Nhi liền có thể cảm giác được, nó đang quan sát mình.

“Vân Nguyệt Linh Tuyền bị ta lấy đi, ngươi không có gì để sinh tồn, linh thạch này, ngươi yên tâm cầm đi đi!” Dương Lam Nhi cảm thấy Ngọc Mai này càng nhìn càng đáng yêu, quả thực là đứa bé cực kỳ hiểu chuyện.

Kỳ thật thực vật yêu tu, trời sinh đối với phép tắc thiên đạo nhân quả đều có cảm ứng, loại được thượng thiên chiếu cố như Thẩm Huyết Ngọc Mai này lại càng nhạy cảm, tự nhiên không muốn không duyên có mà tiếp nhận chỗ tốt của người khác.

Ở trong mật thất, nó hấp thu một tia năng lượng của nàng, lại nói cho nàng biết cơ quan ở trong mật thất, coi như là báo ân tình.

Cẩn thận dùng “Tay” tiếp nhận linh thạch, Thẩm Huyết Ngọc Mai còn dùng nụ hoa cụp xát, giống như là liếm, không bỏ được bỗng chốc cấp “Ăn”.

Khẽ cười một tiếng, Dương Lam Nhi ngăn không được yêu thích, lại quyết định muốn dẫn nó rời đi, nếu không, Thẩm Huyết Ngọc Mai rất khó sinh tồn.

Xoay người nhìn về phía cái cọc gỗ, nó còn đang gằm nhẹ uy hiếp, linh trí tựa hồ chỉ còn lại một tia, những cái khác cũng đã bị mục nát thành bản năng giết chóc, bởi vậy thấy rõ, người bị nó ăn tuyệt đối không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thắng lợi trở về

Vốn, Dương Lam Nhi định mang Thẩm Huyết Ngọc Mai đi, có thể bình yên rời đi địa phương này, lẩn tránh cùng cái cọc gỗ đánh nhau.

Nhưng là, nàng còn được cả Vân Nguyệt Linh Tuyền cùng Thất Sắc Ngọc Liên, còn muốn đem Thẩm Huyết Ngọc Mai mang đi, việc cái cây kia đi gieo họa liền không thể không trừ.

Nếu không, không có Linh tuyền cùng Ngọc Mai trời buộc, nó chạy đi chỗ khác hại người, chỗ tạo nghiệt này toàn bộ liền được tính ở trên đầu nàng, nhân quả nặng như vậy, nàng cũng không kham nổi, hiện tại đánh một trận này, là tránh không được.

Cũng không muốn nói tiếp cái gì, Dương Lam Nhi rút ra bảo kiếm vừa rồi dùng qua, trực tiếp vọt tới cái cọc gỗ.

Kết quả, chạy xa bao nhiêu, cái cọc gỗ đã cấp tốc lui về phía sau, kêu đến hung tàn, lại theo bản năng tránh né cái gì đó.

Dương Lam Nhi quay đầu nhìn lại, quả nhiên, Tiểu Thụ Mai ôm linh thạch đang chạy theo nàng, liên tục ở sau lưng, khó trách cái cọc gỗ không tiến mà lui a!

Hắc tuyến một phen, Dương Lam Nhi vỗ vỗ nụ hoa của Tiểu Thụ Mai, chỉ chỉ cái chỗ mới vừa rồi còn là Vân Nguyệt Linh Tuyền, giờ chỉ là một cái hố to: “Ngươi qua bên kia chờ ta a!”

Thẩm Huyết Ngọc Mai vịn vẹo uốn éo nụ hoa, tựa hồ cân nhắc cái gì, cuối cùng không tình nguyện chuyển đến bờ hồ.

Thẩm Huyết Ngọc Mai vừa đi, cái cọc gỗ kia lập tức đi lên bắt nạt, toàn bộ cành cây rễ cây hướng Dương Lam Nhi vọt tới, tựa hồ nếu không đem nàng quất chết, cũng muốn đem nàng siết chết.

Lại lần nữa vung vẩy bảo kiếm chống lại, Dương Lam Nhi rõ ràng cảm giác được, lực công kích của cái cọc gỗ gia tăng, không phải là loại công kích rễ cây như trong thông đạo gặp phải là có thể so sánh.

Chẳng lẽ lúc đó cách lối đi quá xa, cho nên đường xa tác chiến, lực công kích không đủ?

Chém chém chém, gọt gọt gọt.

Dương Lam Nhi cảm thấy, cành cây rẽ cây có thể sống lại cái gì, chán ghét nhất đúng hay không?

Mặt đất phủ kín “Hải cốt” của cái cọc gỗ, nhánh cây vừa chặt lại dài ra, mặc dù cái cọc gỗ kia một bên kêu đau, một bên công kích, càng đánh con tức càng lớn, nhưng mặt ngoài xem ra xác thực không có tổn thương gì.

Dương Lam Nhi lại biết, bất kể tái sinh thế nào, tiêu hao khổng lồ là nguồn gốc năng lượng của cái cọc gỗ, một khi loại năng lượng này hao hết, cái cọc gỗ này liền dễ đối phó.

Đáng tiếc, hao hết? Nói dễ vậy sao.

Công kích của cái cọc gỗ mặc dù còn không đạt đến Bẩm Sinh, nhưng năng lượng tựa hồ liên tục không ngừng, Dương Lam Nhi đã chém đến mệt mỏi, cái cọc gỗ này vẫn đầy tinh thần như cũ.

Như thế gọt xuống, khi nào mới là kết thúc a?

Đem mình mệt đến mức thờ hồng học, Dương Lam Nhi không lưu ý dựa vào gần trụ cột của cái cọc gỗ, bảo kiếm trong lúc vô tình xẹt qua, lại khiến cái cọc gỗ điên cuồng kêu la cùng công kích mạnh hơn, thiếu chút nữa đem nàng ném trên mặt đất.

Bỏ chạy ra khỏi phạm vi công kích của cái cọc gỗ, Dương Lam Nhi hoảng hốt, con mắt sáng trong, thì ra là như vậy, nàng thật đúng là ngốc a, thế nhưng không nghĩ tới, trụ cột chỉ tới phần eo của cái cọc gỗ kia mới là nhược điểm, luôn cùng cành cây cùng rễ cây đấu, chẳng phải là muốn mệt chết?

Lần nữa xông vào phạm vi công kích, Dương Lam Nhi cũng mặc kệ cành cây rẽ cây múa may như thế nào, chỉ để ý vận khởi bộ pháp, toàn bộ né tránh, bảo kiếm trong tay toàn bộ chào hỏi về trụ cột của cái cọc gỗ.

Quả nhiên, công kích nhược điểm là cường đại nhất, cái cọc gỗ trực tiếp ở vào trạng thái điên cuồng, nhưng là đánh không trúng Dương Lam Nhi, sau khi thét chói tai điên cuồng một trận, thì càng lúc uể oải.

Hơn nữa, cái cọc gỗ trụ cột bị bảo kiếm phá ra, thế nhưng chảy ra chất lỏng màu đỏ tanh hôi, giống như là máu, chảy ra khắp nơi làm ô nhiễm mặt đất.

Một lúc sau, cái cọc gỗ đột nhiên hét lớn một tiếng, khiến đồng “Hải cốt” bị gọt kia thế nhưng giống như bị triệu hoán, toàn bộ bay lên không trung, thật giống như viên đạn cuồng bạo, bay đến chỗ Dương Lam Nhi.

Công kích đông đúc như thế, lập tức khiến Dương Lam Nhi luống cuống tay chân tránh né, lại không cẩn thận liếc thấy cái cọc gỗ thế nhưng đang chạy trốn.

Cả người quần bách, Dương Lam Nhi thiếu chút nữa bỏ nhào lên, mợ nó, cái cọc gỗ này vẫn còn biết phóng đại chiêu làm che chở, sau đó tự mình chạy trốn?

Không phải là trạng thái nhập ma cuồng bạo sao? Như thế nào còn biết chạy trốn? Chẳng lẽ cái này cũng là tài nghệ của bản năng?

Quần lại quần, Dương Lam Nhi cũng cảm thấy có gấp, nếu để cho cái cọc gỗ chạy trốn, muốn tìm lại cũng khó, cái này chính là đòn thả a...

Mất thấy cái cọc gỗ sắp biến mất dưới đất, Thẩm Huyết Ngọc Mai đột nhiên xuất hiện ở lối vào, hai “Chân” cắm vào dưới đất, lập tức liền nghe thấy cái cọc gỗ truyền đến một tiếng bi thương, tựa hồ không có đòn thả được, còn liên tiếp lui về phía sau suy nghĩ muốn cách Thẩm Huyết Ngọc Mai xa một chút.

Phương hướng cái cọc gỗ rút đi đúng lúc là bên cạnh của Dương Lam Nhi, hoàn toàn đem đoạn cành xoá sạch tránh né xong, Dương Lam Nhi vừa vịn một kiếm thật sự bỏ trên cột cây, ở trong một tiếng kêu thảm thiết rợn cả tóc gáy, đem nó chia ra làm hai, cuối cùng KO.

Lập tức, lưu lại đầy đất máu tanh hôi, còn rơi ra không ít thứ kì kì quái quái.

Tỷ như y phục rách nát, chi phiếu, thẻ căn cước, cảm giác này, khiến Dương Lam Nhi rất chăm chọc, như thế nào cảm thấy giống như là ở phụ bản đánh giết BOSS vậy?

Phỏng đoán những thứ này đều là người bị cái cọc gỗ ăn hết tất cả, bởi vì thời gian ngắn, người lại không phải lòng trắng trứng, cho nên tiêu hóa tương đối chậm.

Thẩm Huyết Ngọc Mai vẫn như cũ ôm linh thạch cộ lại đây, rất thân mật ở trên đùi Dương Lam Nhi mè nheo, Dương Lam Nhi vỗ vỗ nụ hoa của nó khen: “Làm tốt lắm a!”

Cầm bảo kiếm đem những thứ rơi ra từ cái cọc gỗ kia lôi ra, phần lớn đều là vô dụng, Dương Lam Nhi chỉ đem thẻ căn cước cùng chi phiếu thu lại, cũng không biết có thể đổi được bao nhiêu tiền, nếu không, nàng cầm cũng không có biện pháp gì.

Địa phương này mùi vị thực khó ngửi, Dương Lam Nhi thu dọn một chút liền đến vào trong lối đi nghỉ ngơi, khôi phục không sai biệt lắm xong, mới chuẩn bị rời đi.

Thẩm Huyết Ngọc Mai liên tục đi theo Dương Lam Nhi thấy nàng phải rời đi, còn không đợi Dương Lam Nhi mở miệng bắt cóc, liền trực tiếp nhảy đến trên người Dương Lam Nhi, nụ hoa kẹp một cái lên ngón tay của Dương Lam Nhi, hấp thu một giọt máu của nàng, sau đó toàn thân phát một ánh sáng đỏ chói mắt, ngưng tụ ra một chữ kỳ quái, bộ dáng rất cổ xưa, một nửa trở lại trong thân thể Tiểu Thụ Mai, một nửa kia chui vào trong cơ thể của Dương Lam Nhi.

Ngay sau đó, Thẩm Huyết Ngọc Mai ở trong ánh sáng đỏ biến thành một tia sáng đỏ, chui vào cánh tay trái của Dương Lam Nhi.

Hết thấy phát sinh quá nhanh, khiến Dương Lam Nhi không kịp phản ứng lại, vén ống tay áo lên nhìn, trên cánh tay trái nhiều thêm một đóa hoa mai yêu đã màu đỏ, giống như là sinh trưởng ở trên làn da, lập thể lại sinh động.

“Thực vật sinh ra linh trí quả nhiên không đồng nhất, thế nhưng bản thân còn biết nhận chủ? Phương thức kia lại còn rất cổ xưa.” Dương Lam Nhi có thể cảm giác được, Thẩm Huyết Ngọc Mai đem viên linh thạch kia bỏ vào trong nụ hoa, sau đó liền sa vào ngủ say.

Đều nói yêu tu đơn thuần, nhưng không có nghĩa là ngu a, bản năng biết rõ đối với mình như thế nào là tốt nhất, Thẩm Huyết Ngọc Mai chính là như thế.

Vừa mới bắt đầu có được linh thạch, nó cũng không có “Ăn”, hiện thời nhận thức nàng làm chủ, có bảo vệ, an toàn không sai biệt lắm, mới “Ăn” rồi ngủ say, không phải là rất thông minh sao?

Thờ dài thán, Dương Lam Nhi khuyên bảo chính mình, thật không nên xem thường bất luận cái tu chân giả gì.

Ra khỏi động núi nhìn nhìn, đã là một tuần lễ sau, phỏng đoán thời gian dùng để đột phá Bẩm Sinh không ít, quả nhiên trong núi không rõ năm tháng.

Về đến huyện thành, Dương Lam Nhi tìm cái khách sạn vào ở, trước tiên chính là mở nước tắm rửa.

Lúc đột phá Bẩm Sinh, là một lần tẩy mao phạt tủy, loại trừ không ít độc tố tạp chất, bởi vì hoàn cảnh không an toàn, Dương Lam Nhi liên tục chịu đựng không có đi vào trong không gian thanh lý.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Sắp hết năm

Sau đó lại cùng cái cộc gỗ đại chiến một trận, dính chút hơi thở ăn mòn, Dương Lam Nhi đều có cảm giác có chút chịu không nổi nữa.

Nếu không phải dùng phương pháp khống chế luồng khí của bản thân, để cho người khác người không thấy mùi kỳ lạ này, khách sạn có lẽ cho nàng vào ở hay không đều rất khó nói!

Cẩn thận tắm giặt ba lần xong, Dương Lam Nhi cuối cùng đã cảm thấy sáng khoái, linh thức thò ra, kiểm tra gian phòng một lần, nàng trực tiếp tiến vào trong không gian, ngâm vào suối nước nóng.

Đột phá Bẩm Sinh, tẩy mao phạt tủy, loại trừ tạp chất, Dương Lam Nhi cảm giác mình lại tiến một bước đến gần tu chân.

Nghĩ đến trong nội dung võ kịch, Mộc Phong đòi ra một chút dược thuốc cho nữ nhân của mình dùng, nguyên một đám loại trừ tạp chất xong, điểm chú ý thế nhưng chỉ là da mình đã thay đổi tốt lắm, tướng mạo cũng đẹp hơn, thế nhưng không có có một người hoài nghi là tẩy mao phạt tủy?

Dương Lam Nhi lúc trước khi đọc tiểu thuyết, đã cảm thấy cực kỳ không khoa học, cho dù là người bình thường không xem ti vi, không đọc tiểu thuyết, không biết rõ còn có thể tha thứ, nhưng những kẻ kia bản thân là võ giả mà cũng không biết? Chỉ số thông minh đâu? Tiết tháo đâu?

Một cái võ giả thế nhưng không chú ý thân thể mình có được chỗ tốt gì sau khi tẩy mao phạt tủy, chỉ đi kinh hô da mình thay đổi tốt lắm, mợ nó, Dương Lam Nhi ngâm lại đều là mê.

Người bên cạnh nguyên văn nam chủ, quả nhiên sẽ đối với tất cả chỗ sơ hở không thể giải thích lựa chọn coi thường.

Phàm là có một người nghĩ nhiều, đều không thể giải thích hệ thống bàn tay vàng của Mộc Phong, gã dùng đến thực sự quá kiêu ngạo.

Châm chọc một lúc xong, không hề để tâm đến đám người nào tàn Mộc Phong, Dương Lam Nhi mức một ly Vân Nguyệt Linh Tuyền uống vào, bắt đầu tu luyện.

Vân Nguyệt Linh Tuyền có tác dụng rèn luyện, cho nên mặc kệ luyện đan, hay là luyện khí, đều là tài liệu phụ trợ thật tốt, trực tiếp uống, tự nhiên cũng

có thể ngâm mình.

Tu luyện một trận, dùng ba lượt linh tuyến, Dương Lam Nhi rất rõ ràng cảm giác được, cấp bậc cường độ của thân thể tăng lên.

Năng lượng trong cơ thể, cũng triệt để lột xác, đến gần vô hạn linh khí, hơn nữa, tựa hồ so với vừa mới đột phá Bẩm Sinh còn nâng cao hơn một bước.

“Chẳng lẽ, ta đã tiến vào Luyện Khí kỳ?” Dương Lam Nhi nắm chặt quả đấm, cảm giác được năng lượng êm dịu lưu động.

Ra khỏi không gian, đã là buổi sáng, khó trách có cảm giác lên cấp, ở trong không gian dạo chơi một thời gian không ngắn a!

Cầm lấy thẻ căn cước cùng chi phiếu lấy từ chỗ cái cộc gỗ, Dương Lam Nhi chạy qua nhiều cái ngân hàng trong thị trấn.

Có chút nhìn không ra số, tự nhiên không dùng được, đối với cái nhìn ra số, có thân phận chứng minh liền có thể lấy ra.

Giải quyết thêm một tấm thẻ, Dương Lam Nhi đem tất cả 145 vạn toàn bộ chuyển hết ra, trở lại khách sạn xong, móc ra máy vi tính xách tay, tra xét một quỹ giáo dục trợ giúp nghèo khó vùng núi uy tín tốt đẹp, liền đem toàn bộ số tiền quyên ra ngoài, một phần cũng không giữ.

Làm xong chút việc này, Dương Lam Nhi mới thờ phào nhẹ nhõm, sau đó đem một đoạn gốc rễ cầm về làm nhiệm vụ vật phẩm giao lên.

Có lẽ đám người Long Tổ đã đem tình huống báo lên trên, đăng cấp nhiệm vụ đã tăng đến cấp B.

Bất quá, này vẫn không đủ, nếu không phải nàng đi vào, cũng đột phá đến Bẩm Sinh, vụ này liền không chơi nổi.

Nếu không phải là đột phá, Thẩm Huyết Ngọc Mai cũng sẽ không tới đòi năng lượng, bí mật của bàn đá kia còn không biết ở cái thời điểm gì mới có thể phát hiện. Mặc dù có không gian ở đây, năng lượng lại sẽ không bị chết đói, nhưng bị nhốt là khẳng định.

Hơn nữa, ở sau khi nhìn sơ qua một chút hai cái Ngọc Đồng Giản kia, Dương Lam Nhi cũng hiểu ra, nàng có thể dễ dàng phá ảo trận như vậy, thuận tiện là trùng hợp.

Cái Ảo trận kia là căn cứ năng lực của người tiến vào mà phát huy uy lực, nói cách khác, thực lực càng mạnh, tiến vào Ảo trận chỉ sợ sẽ càng thâm.

Nhưng Dương Lam Nhi lại là cái dị số, thực lực không đủ Bẩm Sinh, thần hồn lại đủ cường đại, cho nên Ảo trận xuất hiện sơ hở rõ ràng, chỉ làm cho chân thân của nàng sa vào ảo cảnh, linh thức lại thanh tỉnh, phá trận này dĩ nhiên là đơn giản.

Cho nên nói, đừng xem Dương Lam Nhi được không ít đồ tốt, còn thuận lợi làm thịt BOSS rồi đi, nhưng chỉ cần một cái phân đoạn không đúng, liền bị kịch.

Nghĩ đến, tiền bối lưu lại Ngọc Đồng Giản cùng nhẫn trữ vật là muốn dùng mật thất tìm kiếm truyền nhân, làm sao lại có thể đơn giản liền bị lấy đi như vậy?

Huống chi, tiền bối này mặc dù không phải là đến từ tu chân thịnh thế, nhưng cũng là niên đại rất xưa, rất nhiều cơ quan đều bởi vì hoàn cảnh quan hệ mà mất đi tác dụng, thế mới để cho Dương Lam Nhi nhặt cái tiện nghi.

Còn có, vị tiền bối này là cái Ma tu, mặc dù không phải là đi con đường Ma tu tàn nhẫn lạm sát kẻ vô tội, nhưng cũng không thấy được nhiều lương thiện, đoán cũng đoán được, những thứ cơ quan mất tác dụng kia tuyệt đối đủ để muốn mạng người.

Dường như sau khi xuyên việt, vận khí của nàng thay đổi tốt lắm, Dương Lam Nhi đang suy nghĩ, có muốn thuận tay đi mua một ít vé số thử xem hay không?

Chờ trong chốc lát, Dương Lam Nhi cực kỳ kinh ngạc phát hiện, đăng cấp nhiệm vụ của nàng lại tăng thêm, mà nàng lại trực tiếp từ Thẻ Sắt thăng cấp đến Thẻ Hợp Kim, bảo nàng đi đổi thẻ ở Chợ Đen gần nhất.

Nhiệm vụ cấp A, có thể khiến Thẻ Sắt đổi thành Thẻ Hợp Kim, trực tiếp nhảy lớp tăng?

Dương Lam Nhi này là đứng nói chuyện không đau thắt lưng, giống nhau mới vừa vào Thẻ Sắt, sao có thể vượt cấp tiếp nhiệm vụ cấp A? Đó là hiếm khách chết không đủ nhanh đi!

Huống chi, nàng là vì vụ này mà thăng cấp lên, nếu không phải là bởi vì phán định cấp S quá mức nghiêm cần, những người khác không biết rõ tình huống lại không dám có kết luận, chỉ sợ còn không chi là cấp A đâu!

Đương nhiên, chỉ tiếp một cái nhiệm vụ cấp A, cũng không thể khiến Thẻ Sắt thăng cấp làm Thẻ Hợp Kim, này chỉ là quan vông bởi vì không thể quyết định có phải nhiệm vụ cấp S hay không, từ đó đền bù tổn thất cho Dương Lam Nhi.

Hơn nữa, mấu chốt là ở đoạn gốc rễ cụt mà Dương Lam Nhi nộp lên kia, tế bào hoạt tính cùng tái sinh quá mạnh mẽ, cái này đối với rất nhiều ngành sản xuất nghiên cứu đều đặc biệt hữu dụng, cho nên, Thế Giới Ngầm kết luận cái này là sự vật tuyệt phẩm, tự nhiên tăng gấp đôi thưởng.

Mấy thứ này, ở trong tin nhắn quan vông gửi đến có giải thích, Dương Lam Nhi cũng minh bạch, chỉ tiếc dự định của bọn họ muốn hẫng, cho dù bọn họ lại đi son động, cũng tìm không đến thứ bọn họ muốn.

Thân thể của cái cọc gỗ kia, Dương Lam Nhi cũng tò mò, cảm thấy nói không chừng thật sự là tài liệu tốt để luyện khí, cho nên đều lấy đi.

Ngay từ đầu nàng cũng không biết người lãnh đạo ở Thế Giới Ngầm sẽ coi trọng cái này a, cho nên liền không có lưu lại cho bọn họ.

Từ nhỏ thị trấn trở lại Thành Thục Đô, đã sắp hết năm cũ, Dương Lam Nhi thấy khắp nơi trên đường đều đỏ rực, cũng là vui mừng.

Đi ngang qua chỗ quản lý vật gửi, Dương Lam Nhi còn nhận lấy một cái bao, là đại minh tinh Diệp Nhạc Luân gửi qua.

Thời điểm Nguyên Đán, album mới của Diệp Nhạc Luân liền đẩy ra, lại còn như cuồng phong quét lá rụng, đem cả cái thị trường thu vào, khiến những người đồng hành khác cả kinh cùng sửng sò.

Không chỉ như thế, trong vòng toàn bộ âm nhạc Hán Ngữ Châu Á, đều nổi lên một cổ gió lốc mãnh liệt mang tên Diệp thị, album mấy lần bán được hết hàng, công ty giải trí tăng giờ làm việc chế tác, cũng hoàn toàn không thể thỏa mãn nhu cầu cần thiết của thị trường.

Vô luận là đánh giá của chuyên nghiệp trong giới, hay là tiếng vang của fan, đều là một mảnh tán dương.

Nhìn bộ dáng hung tàn đem những người đồng hành khác giết đến mảnh giáp cũng không lưu này, lên cấp Ca Thần là chuyện sớm muộn.

Đồng thời, rất nhiều người đối với Người Vô Danh xuất hiện trong album cảm thấy cực kỳ hứng thú, tất cả ca khúc bên trong album, làm thơ soạn nhạc đều là vị Người Vô Danh này, tác giả làm ra từ khúc chất lượng cùng sản lượng đều cao như thế, đến chỗ nào tìm?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Mỗi ngày làm một việc thiện

Một cuốn album tạo nên một Ca Thần, các công ty giải trí khác tự nhiên trông mà thèm đến không được, ào ào hỏi thăm cái Người Vô Danh này, lại không thu hoạch được gì.

Chỉ có một bên ghen tị thành tích album mới cùng mệnh tốt của Diệp Nhạc Luân, vừa muốn nghĩ cách đào tin tức.

Còn công ty giải trí của Diệp Nhạc Luân, cuối cùng không biết là yêu cầu chia lợi nhuận của Dương Lam Nhi quá cao, một mặt vui sướng hài lòng để Diệp Nhạc Luân cùng Dương Lam Nhi đánh tốt quan hệ, một mặt bụng chặt tin tức có quan hệ với Người Vô Danh, sợ bị những công ty khác hỏi thăm đi.

Lần này Diệp Nhạc Luân gửi cho nàng mười cái album có ký tên qua, Dương Lam Nhi rất vui mừng, dường như album mới ở bên ngoài liên tục cung không đủ cầu, căn bản không dễ dàng mua được, giá cả giao dịch trên web so với album bên ngoài giá cao hơn nhiều.

Phân ra bốn cái đưa Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình, cùng với Bạch mục cùng Mộ mục, nhượng hai mục mục cực kỳ cao hứng nâng nàng làm thượng khách, thường xuyên thỉnh Dương Lam Nhi tới ăn, kích động hai lão ba ba hướng nàng cười khổ.

So sánh với đó, Âm Từ Mạt liền lạnh nhạt hơn.

Còn dư lại sáu cái, Dương Lam Nhi lấy bốn cái chia cho Âm Từ Mạt, nàng ta chỉ lạnh nhạt nhử này: “A, bên ngoài thật khó mua được, album này tuyệt đối là tài sản tăng giá trị cao nhất.”

Nghe lời nói này, Dương Lam Nhi cười hắc hắc, chính mình chỉ là lấy để cất giữ, hai cái là đủ, Âm Từ Mạt là chuẩn bị dùng để làm tăng giá trị tài sản, về sau bán cái giá tốt hơn, lấy thêm một chút cũng tốt.

Sắp hết năm, Dương Lam Nhi cùng Âm Từ Mạt cũng không tiếp nhiệm vụ nữa, hai người kết bạn đi bách bộ trong Chợ Đen, hoặc là tham gia buổi đấu giá, ngẫu nhiên ở trong nhà Dương Lam Nhi ngồi ăn lẩu, xem tivi, tán gẫu bát quái, cuộc sống này cũng trôi qua thanh thản.

Rất nhanh, liền đến giao thừa.

Sáng sớm Âm Từ Mạt liền rời đi, đi mua sắm trước, sau đó về cô nhi viện cùng các đồng bạn nhỏ cùng nhau mừng năm mới.

Dương Lam Nhi vô cùng buồn chán, khắp nơi đi dạo, lại cũng không có mua cái gì.

Này là năm đầu tiên sau khi nàng xuyên việt đến, vẫn cùng tiền thế giống nhau, đều một mình cô đơn, bất quá Dương Lam Nhi bày tỏ, nàng đã thành thói quen, đối diện với loại chuyện như vậy, nàng cũng không có bao nhiêu cảm giác.

Chạng vạng sáu giờ hơn, trời đã tối, Dương Lam Nhi quyết định về nhà xem Xuân Mọn, dường như giới giải trí ở cái thế giới này càng thêm quy phạm,

Xuân Muộn cũng không có khô khan như vậy, dù sao hàng năm đều có tiết mục không tẻ, xem như có đáng xem

Mặc dù hàng năm cũng có người chiêm chọc, nhưng tổng thể đánh giá, so với đời trước của nàng cao hơn nhiều.

Người trên đường rất nhiều, Dương Lam Nhi đi cũng không nhanh, tỏ ra dị thường chậm chạp thanh thản.

Mùa đông ở Thành Thục Đô, có thể sống tốt hơn nhiều so với ở Kinh Đô, mặc dù có chút lạnh, nhưng không có tuyết, giúp người đi lại không hề lao lực.

Kể từ sau khi tu luyện, nàng là nóng lạnh không thấm, nếu không phải là sợ tỏ ra ngoại tộc quá, Dương Lam Nhi đến áo lông cũng không muốn mặc.

May mắn nàng mặc áo lông cũng là cái loại rất mỏng, hoạt động sẽ không cảm thấy béo phì.

Vừa miên man suy nghĩ, vừa hướng một bên đi, lúc cùng người nào đó thoáng qua, báo động của Dương Lam Nhi liền bật, đang chuẩn bị trốn sang bên cạnh, cổ tay lại bị người tóm lấy.

Dương Lam Nhi cả kinh, chẳng lẽ nguy hiểm này là hướng nàng mà đến? Người này thế nhưng có thể thừa dịp nàng không có phản ứng liền đến gần như vậy? Cao thủ ở thế giới này nhiều như vậy sao?

Nghiêng đầu vừa nhìn, một gương mặt quen thuộc hướng nàng cười yêu nghiệt một tiếng, khiến người ta có chút chóng mặt, này không phải là yêu nghiệt nam lần trước gọi là Tần Mục Diễm muốn Diệt Nhạc Luân ký tên kia sao?

“Người...” Lời nói của Dương Lam Nhi còn chưa ra khỏi miệng, liền một cái nhìn ra, tình huống của Tần Mục Diễm thật không tốt.

Sắc mặt tái nhợt, môi xanh lên, đáng tuổi cười gượng ép, ánh mắt âm đạm... Này rõ ràng là chịu nội thương rất nặng, có thể kiên trì thanh tỉnh đến bây giờ, quả thật kỳ tích.

Tần Mục Diễm nắm chặt quả đấm, dùng bàn tay đau nhức kích thích bản thân giữ chút thanh tỉnh cuối cùng: “Dương Lam Nhi!”

Nói chuyện tựa hồ có chút khó khăn, Tần Mục Diễm thở gấp một ngụm khí: “Cứu ta một lần, thù lao tùy người ra.”

Nói xong, Tần Mục Diễm cũng không biết là nhìn thấy “Người quen” thì thả lỏng, hay là bị thương quá nặng nên không thể kiên trì nữa, thẳng tắp đổ sang chỗ Dương Lam Nhi, mắt thấy sẽ phải ngất đi.

“...” Dương Lam Nhi cảm thấy, loại sự tình mỹ nam đưa tới này, kỳ thật một điểm cũng không tốt đẹp.

Một tay vịn lấy Tần Mục Diễm, một tay bấm lên huyệt vị trên cánh tay hắn, khiến hắn không đến mức bất tỉnh nhân sự: “Uy, Tần Mục Diễm? Người không phải là bị đuổi giết đi?”

Tình cảnh này, thấy thế nào cũng quý dị, nếu là bị người truy sát, nàng cũng không dám đem người dẫn về nhà a!

Sức nặng của nửa người đều khoác lên trên người Dương Lam Nhi, tư duy của Tần Mục Diễm đã mơ hồ, lại còn nghe được lời nói của Dương Lam Nhi, bản năng đáp: “Không có... Vào nhầm hiểm địa.”

Nghe được không phải bị đuổi giết, Dương Lam Nhi còn thở phào nhẹ nhõm, đỡ Tần Mục Diễm đi vào trong nhà, may mắn không xa.

Tần Mục Diễm cả người khoác lên trên người Dương Lam Nhi, lại giống như là ôm nàng, giống như tình lữ, kề cận bên nhau gần bó đi tới.

Thật vất vả về đến nhà, vào cửa xong, Dương Lam Nhi thả huyệt đạo của Tần Mục Diễm ra, yêu nghiệt nam này rất trực tiếp triệt để hôn mê bất tỉnh, hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Không còn gì để nói đóng kín cửa chính, Dương Lam Nhi cách xách lên, đem đáng người thon dài của Tần Mục Diễm ném lên trên giường trong phòng khách, phui tay xong, còn nhìn không được nghĩ đến, thật sự là kỳ quái, ngày đó người này muốn Diệt thiên vương ký tên lên album, nàng không có tự giới thiệu qua mình a? Yêu nghiệt nam này vì cái gì biết rõ tên nàng như vậy?

Suy nghĩ một chút, lại bắt mạch cho Tần Mục Diễm, Dương Lam Nhi nhủ mày, nội thương so với nàng nghĩ còn nghiêm trọng hơn, nếu để mặc hắn nằm như thế, còn không biết phải tới thời điểm gì mới có thể tỉnh lại...

Vì để tránh cho người này coi là thật chết ở trong nhà mình, Dương Lam Nhi trừ trừ trong chốc lát, xuất ra một viên Đại Bồ Đan, một ly Vân Nguyệt Linh Tuyền rót hết vào miệng Tần Mục Diễm, liền ra phòng khách mặc kệ.

Lúc trước, Dương Lam Nhi không cảm giác được cảnh giới của Tần Mục Diễm, nhưng bây giờ nàng đã đột phá Bẩm Sinh, lại dùng Vân Nguyệt Linh Tuyền lên cấp một lần, ngược lại có thể cảm giác được, cảnh giới của Tần Mục Diễm cùng nàng lại không cách biệt lắm.

Chỉ là Tần Mục Diễm ở cảnh giới này so với nàng lâu hơn, tựa hồ muốn vững chắc hùng hậu hơn một chút.

“Không biết có phải là Luyện Khí kỳ hay không a?” Dương Lam Nhi nói thầm một câu, quyết định chờ yêu nghiệt nam kia tỉnh lên sau đó lại hỏi.

Không hề để tâm đến Tần Mục Diễm đột nhiên xông loạn vào, Dương Lam Nhi mở ti vi, tập trung vào một đài chính, liền trải thảm ở trước ghế sofa,

móc ra một cái bàn nhỏ dùng để pha trà, thả cái nôi lên.

Đem nguyên liệu làm lẩu mình đã chọn tốt thả vào xong, mở lửa nhỏ hầm cách thủy, đem đồ ăn khác nhất nhất bày ra, Dương Lam Nhi liền một bên xem ti vi, một bên hưởng thụ.

Tám giờ đứng, Xuân Muộn bắt đầu, Dương Lam Nhi đang ăn hăng say vui mừng, động tác đột nhiên ngừng lại, nhìn thoáng qua cửa phòng khách, nhận không được chăm chọc.

Mợ nó, một viên Đại Bồ Đề, một ly Vân Nguyệt Linh Tuyền thế nhưng giúp yêu nghiệt nam kia lên cấp? Có muốn hung tàn như thế hay không a?

Chẳng lẽ thể chất của yêu nghiệt nam này còn giống với nguyên văn nam chủ Mộc Phong? Càng bị đánh thảm, càng bị thương nặng, chờ thương thế tốt lên xong, thực lực lại tăng tiến càng nhanh?

Nói đi thì nói lại, tuổi của yêu nghiệt nam này không thể lớn hơn bao nhiêu so với nàng, thực lực lại kinh khủng như thế, trong tiểu thuyết ban đầu, loại thiên tài như Đông Phương Y quả thực chính là cái cặn bã a đúng không? Tên này so với Âm Tử Mạt còn mạnh...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Cảm ơn chiếu cố

Xuân Muộn tới được một nửa, cửa phòng khách liền mở ra, sắc mặt Tần Mục Diễm khôi phục như bình thường, chậm rãi đi ra, có chút lười biếng dựa vào cạnh tường, xem người ngồi trên thảm trải sàn, dựa lưng vào ghế sofa, ăn hăng say kia.

Rõ ràng không có có hình tượng gì, lại cảm thấy vô cùng ưu nhã, ngẫu nhiên thấy tiết mục đến chỗ khôi hài, còn cười khanh khách không ngừng, dường như chỉ một mình nàng cũng sống đến vô cùng sung sướng bừa bãi.

Tranh thủ nhìn người bên tường một cái, Dương Lam Nhi cầm lấy bát đĩa sạch sẽ bên cạnh đưa tới: “Người không đói bụng sao?”

Bởi vì là thăng cấp trong cùng cảnh giới, không hề giống Dương Lam Nhi ở thời gian trước, từ hậu thiên thăng nhập Bẩm Sinh, thời gian cần thiết tự nhiên không cần quá dài.

Tần Mục Diễm cười tiếp nhận bát đĩa, lại không có động tác lập tức gì: “Có thể dùng toilet sao?”

“A!” Dương Lam Nhi liếc hẩn một cái, thấy trên mặt kia có chút ít màu đen, liền biết rõ người này lại tẩy mao phạt tùy một lần: “Đi thôi!” Cũng là cái nam nhân thích sạch sẽ.

Mười phút sau, tiểu phẩm vừa mới kết thúc, tiến vào tiết mục ca hát, Tần Mục Diễm mang một thân hơi nước nhẹ nhàng khoan khoái đi ra.

Đối với Tần Mục Diễm thế nhưng đổi một bộ áo ngủ đi ra, Dương Lam Nhi ngăn người, cũng không phải đắm chìm ở trong tư sắc mùi phấn mê hoặc kia, mà là tên này thế nhưng không chút nào giấu diếm việc hẩn có pháp bảo trữ vật sao? Nếu không đồ ngủ này từ nơi nào đến?

ORZ, có muốn càn rỡ như thế hay không a? Chẳng lẽ muốn giết người diệt khẩu?

“Người cũng là tu chân giả, cũng có truyền thừa?” Bị Dương Lam Nhi nhìn thấy không quá tự tại, Tần Mục Diễm cũng tùy ý chọn này nọ ăn, rồi vô tình hỏi.

“Gia tộc truyền thừa.” Dương Lam Nhi lúc này mới nhớ tới, sau khi về đến nhà, chính mình liền không có nguy trang thực lực, tự nhiên bị Tần Mục Diễm nhìn ra: “Người đến cảnh giới gì?”

Mặc dù cảm thấy tình huống hiện tại này có chút quỷ dị, nhưng Dương Lam Nhi vẫn là trực tiếp hỏi.

“Luyện Khí tầng hai, người... Mới đột phá Luyện Khí tầng một không lâu đi!” Tần Mục Diễm cho là thực lực của mình đã cao hơn một chút, Dương Lam Nhi nhìn không thấu, liền thành thật trả lời.

Trên thực tế, Dương Lam Nhi nhìn ra được thực lực của Tần Mục Diễm, chỉ là không biết rõ đẳng cấp cụ thể mà thôi.

“A! Ân!” Dương Lam Nhi nhướn mày cười một tiếng, thầm nói một tiếng quả nhiên, chính mình ngay từ đầu suy đoán là không có sai: “Người cũng là gia tộc truyền thừa?”

“Đúng vậy! Đáng tiếc xã hội hiện đại linh khí quá ít, muốn tu luyện thành công, quá khó.” Về mặt Tần Mục Diễm đầy tiếc nuối: “Thứ bên người cũng không tệ.”

“Cũng tốt.” Dương Lam Nhi cảm giác đề tài càng lúc càng quý dị, âm thầm cảm thấy may mắn bản thân nhiều cái đầu óc, nghĩ tới trong nhà có người, liền cảm nguyên liệu nấu ăn định giao cho Trương Tiêu mang ra, mặc dù ít ỏi, nhưng trong Chợ Đen cùng thực tế đều là có thể tìm tới, nếu không, hàm lượng linh khí vượt chỉ tiêu kia, đã không thể giải thích.

“Ta lại kỳ quái, người vì cái gì biết rõ tên ta?” Dương Lam Nhi cuối cùng hỏi ra vương mắc trong lòng.

“Ngày kiểm tra đó, ta có nghe được người cùng bằng hữu nói chuyện.” Tần Mục Diễm tựa hồ còn nghĩ đến tình cảnh lúc ấy, nhin không được cười khẽ một tiếng.

Nghe được tiếng cười khẽ quen tai này, Dương Lam Nhi quần, chẳng lẽ chính là người bí ẩn nghe lén trong ngày đụng phải Phó Tinh Ngọc còn chế nhạo một trận, còn cùng Âm Tử Mạt nói chuyện phiếm kia?

Được rồi, này thật không nên nói là nghe lén, lấy thực lực của Tần Mục Diễm, khi đó nếu thật là nghe lén, không cho ai biết, căn bản sẽ không bị năng phát hiện.

Chuyện này không phải là cái gì hay để so sánh, Dương Lam Nhi trực tiếp không đếm xỉa, đưa tay chia ra trước mặt Tần Mục Diễm: “Cứu người một mạng, một viên Tiểu Bỏ Đan, coi như cho người giá hữu nghị, thu hai trăm vạn đi, cảm ơn chiếu cố.”

Đôi mắt câu hồn của Tần Mục Diễm hiện lên sự vui vẻ khó có, bỏ bát dưa xuống, tay vung lên, trên ghế sa lon sau lưng liền xuất hiện một đồng tiền giấy.

Cái cảm của Dương Lam Nhi thiếu chút nữa rớt trên mặt thảm, biết rõ này yêu nghiệt nam có tiền, nhưng mang một đồng lớn tiền mặt như thế làm chi? Hai trăm vạn tiền mặt đập lên, chính là rất có lực đánh vào thị giác.

Sở dĩ nói là Tiểu Bỏ Đan, đó là bởi vì Đại Bỏ Đan ở Chợ Đen chỉ bán ra một viên, nàng nếu là nói là cái này, chỉ sợ muốn lòi.

Thành thật mà nói, Đại Bỏ Đan đối với loại tu chân giả như Tần Mục Diễm mà nói, tác dụng đều cực kỳ bé nhỏ, thật sự hữu dụng đối với yêu nghiệt nam, là Vân Nguyệt Linh Tuyền, đáng tiếc đồ chơi này không tiện bày ra rõ ràng giá trị của nó, Dương Lam Nhi cũng liền tan vờ.

Cầm một xấp tiền ngay trước mắt quơ quơ, Dương Lam Nhi hoài nghi nói ra: “Không phải là giả đi!”

Dáng tươi cười của Tần Mục Diễm cứng đờ: “Ta lấy tiền giả làm cái gì?” Chẳng phải là không có chuyện gì thì tìm việc sao?

“Nói cũng phải.” Dương Lam Nhi gật đầu, tùy ý để tiền ở trên ghế sofa, cảm giác rất mỹ quan

“Người nói là Tiểu Bỏ Đan, là thứ mà Chợ Đen bán đâu giá kia?” Tần Mục Diễm như có điều suy nghĩ, hẳn không biết rõ Dương Lam Nhi cho mình ăn cái gì, nhưng bỗng chốc liền có linh khí chữa trị thương thế, cũng giúp hắn đột phá đến Luyện Khí tầng hai.

Động tác của Dương Lam Nhi ngừng lại, không biết nên gật đầu hay là lắc đầu, dù sao lời nói này có chỗ sơ hở xác thực rất lớn, chịu không được cân nhắc.

Tần Mục Diễm không có chú ý đến phản ứng của Dương Lam Nhi, tự lo suy tư: “Tiểu Bỏ Đan này đối với ta cũng hữu dụng? Người bán hai trăm vạn sẽ không quá tiện nghi đi?”

Ít nhất giá cả ở buổi đấu giá thực sự quá tiện nghi, hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng là đan dược thích hợp cho võ giả đầu, sớm biết như thế, liền nên đi lấy hai viên.

“...” Dương Lam Nhi cảm thấy, chính mình không cần thận đào hố, đem mình chôn vào: “Người nếu hiềm khích nhiều tiền, tùy tiện cấp đi, ta chính là người nghèo.”

Gặp qua người chê đất, nhưng chưa thấy qua hiềm khích tiện nghi, yêu nghiệt nam này tu luyện liền đem đầu óc tu luôn đi!

Tần Mục Diễm nhin không được cười: “Người thiếu tiền? Làm nhiều nhiệm vụ không phải tốt sao.”

“Kia dễ dàng như vậy a, trừ nhiệm vụ giết người, những nhiệm vụ khác cũng không dễ làm, nhất là tìm được liệu, xã hội hiện đại đi chỗ nào tìm?” Dương Lam Nhi châm chọc.

“Người không nhận nhiệm vụ giết người?” Tần Mục Diễm kinh ngạc, có rất ít người trong Thế Giới Ngầm nói nguyên tắc như thế, trên tay không có dính máu, vạn người chưa chắc có được một.

“Tu chân giả không phải là rất coi trọng nhân quả sao? Người giết?” Dương Lam Nhi đem Tần Mục Diễm từ trên xuống dưới quan sát nhiều lần, có chút nghi hoặc, trên thân người này tại sao không có sát lực chi khí?

“Là nặng nhân quả, bất quá người nghĩ nhiều, người trên quan võng bị mua giết, cũng không phải tất cả đều là người tốt, người có thể lựa chọn những thứ người cùng hung cực ác để làm nhiệm vụ, như vậy còn có thể kiếm chút ít công đức.” Tần Mục Diễm cung cấp kinh nghiệm của chính mình, có thể suy đoán, hẳn cũng không phải là người vô hại như bên ngoài nhìn thấy.

Dạo này, quả nhiên lưu hành giả heo ăn cạp a.

“Nói như thế, cũng đúng a!” Dương Lam Nhi cảm thấy, ý nghĩ trước kia của mình có chút hẹp hòi, nếu đã từng làm kẻ ác, kia giết cũng là một phần công đức, còn hoàn thành nhiệm vụ, thật đúng là một công đôi việc.

Khó trách thời điểm mới quen, Âm Tử Mạt lại không chút do dự giết chết Sẹo Dao kia, còn nói Sẹo Dao so với nàng ta giết nhiều người hơn, kỳ thật cũng là cái đạo lý như thế.

Còn như mục tiêu nhiệm vụ là kẻ ác hay không, vậy thì phải xem thủ đoạn điều tra của mình.

“Thụ giáo.” Nghĩ thông suốt điểm mấu chốt, Dương Lam Nhi tán thưởng nhìn yêu nghiệt nam, quả nhiên cùng người trao đổi, có thể có được càng nhiều kinh nghiệm, khó trách tu chân giả kỳ thật dễ xướng thường thường luận đạo, cùng chung tiến bộ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Mồ cấn bã bị treo giải thưởng

Có lẽ bởi vì tất cả mọi người đều là tu chân giả, trong lúc vô hình tỏ ra thân cận một chút, Dương Lam Nhi cùng Tần Mục Diễm chung đụng giống như bạn cũ rất lâu, không có cái gì xa lạ cùng ngăn cách, vừa ăn này nọ vừa xem Xuân Muộn, còn có thể trao đổi một chút rõ kinh nghiệm mà mình biết.

Khó có được lúc trò chuyện vui vẻ với nhau như thế, Tần Mục Diễm cảm thấy có chút cảm thán, hẳn sau khi bị thương có chút nhịn không được, thiếu chút nữa phải trực tiếp nằm trên đường, đột nhiên thấy Dương Lam Nhi liền không chút do dự hướng nàng xin giúp đỡ.

Không nghĩ tới, Dương Lam Nhi cũng không coi trọng đồ của mình như các lão ngoan đồng khác, mặc dù hẳn nói cho Dương Lam Nhi rất nhiều chuyện, nhưng Dương Lam Nhi cũng nói cho hắn nghe không ít kinh nghiệm.

Nghĩ đến, hẳn là kinh nghiệm tu luyện trong truyền thừa của Dương Lam Nhi, lúc nào cũng rất sâu sắc, khiến hắn được ích lợi vô cùng.

Thời gian như thế trôi thật nhanh, cơ hồ là chỉ chớp mắt, Xuân Muộn liền kết thúc, nhưng hai người tán gẫu đang cao hứng, cũng mặc kệ trong ti vi tiếp tục bày đặt cái tiết mục gì, trò chuyện một chút liền hàn huyên tới hừng đông.

Trong lúc này, Tần Mục Diễm cũng không có cố gắng giấu giếm việc pháp bảo trừ vật của hắn bại lộ ra, móc ra rất nhiều nguyên liệu nấu ăn thả vào nồi lẩu.

Cùng một loại người như hắn, đối với thức ăn thuần khiết tự nhiên là thích nhất, cho nên tất cả lấy ra đều là loại này, khiến Dương Lam Nhi âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, này nọ kia của nàng liền hoàn toàn không để chú ý đi!

Sau khi trời sáng, Tần Mục Diễm rất tự nhiên cáo từ rời đi, Dương Lam Nhi lúc này mới vui vẻ đem một đồng lớn tiền mặt kia cất vào trong không gian.

Quét dọn phòng khách, Dương Lam Nhi đi nhà vệ sinh tắm rửa sạch sẽ, lại đi không gian ngâm Ôn tuyền, xác định trên người mình không có mùi lẩu, mới đi ra vô cùng buồn chán mở quan võng.

Tần Mục Diễm tựa hồ biết rõ rất nhiều tin tức tên quan võng, nói cho nàng không ít chuyện đến cả Âm Tử Mạt cũng không rõ ràng lắm, nếu không phải đẳng cấp của hắn đặc biệt cao, thì đó chính là cùng người phụ trách của Thế Giới Ngầm có quan hệ, nhìn bộ dáng kia của hắn, liền biết gia thế không đơn giản.

Thành công đồ bộ quan võng xong, Dương Lam Nhi sờ sờ một cái, lập tức không chút khách khí cười ha ha một tiếng, ngày đầu tiên của năm mới này, có muốn đến tin tức tốt mạnh mẽ như thế hay không a?

Đầu của Mộc Phong, cư nhiên bị treo giải thưởng, mặc dù chủ thuê không có lộ đặc biệt tin tức gì, nhưng Dương Lam Nhi biết rõ, khẳng định là tập đoàn Thiệu thị.

Đáng thương, Thiệu thị trong kết quả của việc nhất nhất phái người ra đều bị Mộc Phong đánh chết mà không thu được gì, cuối cùng ở trên quan võng ban bố nhiệm vụ.

Kỳ thật Dương Lam Nhi rất không hiểu, Thiệu thị tại sao phải đem người trong nhà từ thấp đến cao phái ra? Ngay từ đầu liền để cao thủ đi không được sao? Cho dù không thể giết Mộc Phong, cũng có thể dễ gã thương nặng a! Nơi nào còn có thể trở thành đá kê chân cho Mộc Phong, khiến thực lực của gã thoải mái liên tục tăng lên?

Liền nói nhiệm vụ ở trong Thế Giới Ngầm cũng thế, bởi vì tiền thưởng Thiệu thị cho ra giống nhau, độ khó nhiệm vụ tự nhiên không cao, tiếp nhiệm vụ ngay từ đầu đều là sát thủ cấp tương đối thấp, cơ hồ người người đều là đưa đồ ăn cho Mộc Phong.

Đội đến cuối cùng Thiệu thị ý thức được không đúng, nâng cao tiền thưởng cùng đẳng cấp nhiệm vụ xong, thực lực của Mộc Phong đã rất cao, cho dù một chút sát thủ cao cấp lại đi ra, vẫn là đưa đồ ăn như cũ.

Cho nên nói, ở bên trong thế giới nam chủ, mỗi cái đối thủ cũng sẽ không có năng lực đem gã miểu sát, thế cho nên mỗi lần đều chậm một bước.

“Số mệnh của nam chủ, quả nhiên không thể khinh thường.” Dương Lam Nhi gật đầu, lại không có ý tưởng tiếp vụ này, chỉ là nhìn có chút hả hê xem Mộc Phong bị phiền toái liên tục.

Mộc Phong mặc dù làm người có chút cặn bã, đối với nguyên chủ lại không tốt, nhưng đến cùng không phải là người đại gian đại ác, thậm chí còn có một chút trợ giúp với xã hội nhân dân, nếu không có duyên cớ mà giết gã, hậu quả này thật có chút trầm trọng.

Huống chi, cho dù là trong tiểu thuyết, Mộc Phong cũng không có tự mình ra tay với Dương Lam Nhi nguyên chủ, chỉ là bạo lực lạnh lùng cùng dung túng nữ nhân của mình đối phó thanh mai trúc mã mà thôi.

Nhưng những chuyện này, thực tế cũng còn chưa có phát sinh, Dương Lam Nhi đường đột ra tay, không nên.

Hơn nữa, hiện tại Dương Lam Nhi đã tiến vào Luyện Khí kỳ, vượt qua cảnh giới Bẩm Sinh, nói không chút khách khí, đã có thể coi rẻ Mộc Phong. Trong khoảng thời gian ngắn, cái loại cảm giác tranh phong tương đối đến chết không ngừng đó, bởi vì cảnh giới chênh lệch, ngược lại đã yếu đi không ít.

Cân nhắc một phen, Dương Lam Nhi vẫn quyết định không chủ động xuất kích, nếu cặn bã nam này lại phạm đến trên đầu nàng, thì không thể trách được nàng.

Muốn nói lời nói, Dương Lam Nhi kỳ thật rất mong đợi nữ nhân của Mộc Phong tới phạm, như vậy nàng liền có lý do ra tay, đương nhiên, chủ động đi treu chọc, nàng bây giờ còn không có nhân nhà đến mức đau trứng như vậy.

Cái mòng một đầu năm này mở đầu còn không tệ, Dương Lam Nhi hừ ca tiếp tục đi dạo quan võng, cũng là Âm Tử Mạt gọi điện thoại đến, hỏi nhiệm vụ Mộc Phong bị treo giải thưởng.

Đến cả Âm Tử Mạt đang chơi cùng các em nhỏ còn biết rõ chuyện này, vậy Mộc Phong cũng phải nhận được tin tức đi! Không biết là loại về mặt nào đâu?

“Không thể nào, người muốn nhận nhiệm vụ này?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, trong nội dung võ kịch ban đầu tại sao không có vụ này? Hay là nói vốn là Âm Tử Mạt cũng suy tính qua, cuối cùng bởi vì nguyên nhân khác mà buông tha?

“Mục tiêu nhân vật gần.” Âm Tử Mạt thực sự cầu thị: “Người không bỏ được?”

“Cắt, người đang cùng ta nói đùa sao!” Dương Lam Nhi không còn gì để nói, nguyên lai Âm Tử Mạt gọi điện thoại tới hỏi trước, chính là vì xác định nàng có bỏ được hay không?

“Bất quá, Mạt Mạt a, vụ này người vẫn là đừng tiếp, Mộc Phong người kia, có rất nhiều lá bài tẩy người khác không biết rõ, không phải là dễ giết như vậy.” Dương Lam Nhi nói lời thăm thía, sợ nhất Âm Tử Mạt ám sát không thành, ngược lại cùng Mộc Phong liên lụy không rõ, vậy thì thương cảm.

Đương nhiên, Dương Lam Nhi cũng liền ngừng lại dạng này, bởi vì ban đầu trong nội dung võ kịch, có một nữ nhân ở bên cạnh Mộc Phong, chính là sát thủ đến ám sát gã, kết quả bị nam nhân này thu vào hậu cung.

Còn như Âm Tử Mạt, lấy hiểu biết của Dương Lam Nhi đối với nàng ta, tuyệt không có khả năng xuất hiện loại tình huống cầu huyết này.

“... Ta nhớ được, gã chỉ có cấp ba.” Âm Tử Mạt có chút không rõ, Dương Lam Nhi vì cái gì sẽ khẳng định như vậy.

“Cấp ba cũng giống vậy, Mạt Mạt, người chờ đi, những sát thủ Thế Giới Ngầm tiếp nhiệm vụ kia, tuyệt đối giết không được gã.” Dương Lam Nhi lại nghĩ tới cái người bù nhìn thể thần mà hệ thống đưa tặng kia, tuyệt đối là thứ đồ tốt a: “Một lần không thành, người không có cơ hội lần thứ hai.”

Bởi vì, hệ thống sẽ giúp gấp rút giám thị, một khi nhân vật trước kia uy hiếp qua xuất hiện, cũng sẽ sớm báo nhanh cho Mộc Phong, đến thời điểm, nắm chắc bài, có công nghệ cao vũ khí, hơn nữa có tâm tính vô tâm, ai sẵn giết ai còn không nhất định đâu!

Hơn nữa, Mộc Phong mượn hệ thống, rất giỏi về phản kích, rất nhiều sát thủ không đợi tổ chức được lần ám sát thứ hai, đã bị Mộc Phong làm thịt.

“Gã lợi hại như thế?” Âm Tử Mạt cảm thấy không thể tin, chẳng lẽ nàng ta cấp tám còn giết không được một cái cấp ba?

“Tin tưởng ta Mạt Mạt, ta so với người hiểu rõ gã, cho dù người đem gã miểu sát, gã cũng chưa chắc sẽ chết.” Dương Lam Nhi tận tình khuyên bảo, hy vọng Âm Tử Mạt đừng đi nhận.

Vì cái gì miểu sát còn sẽ không chết? Đây không phải là tự mâu thuẫn?

Âm Tử Mạt cho dù nghĩ không ra, nhưng cũng bỏ ý niệm tiếp cái nhiệm vụ xem ra rất đơn giản này trong đầu: “Đã như vậy, vậy thì thôi, bất quá năm mươi vạn, giá cực kỳ rẻ.”

Còn không phải sao, so với giá cao của Diệp Nhạc Luân lúc trước mà nói, cái mạng này của Mộc Phong quá không đáng giá, cho nên sát thủ ngay từ đầu tiếp nhiệm vụ, chỉ là mang đến cho Mộc Phong một chút phiền toái mà thôi, căn bản không có uy hiếp quá lớn.

Chương 69: Sân trường thanh xuân a thanh xuân

Dương Lam Nhi nhin không được cười: “Là rất rẻ, người lười phải phí tinh thần.”

Vì ít tiền này, đích xác không đáng đi gánh cái nhân quả kia.

Thấy Âm Từ Mạt thật không nhận, Dương Lam Nhi còn thở phào nhẹ nhõm, vụ này thất bại còn là chuyện nhỏ, vạn nhất Mộc Phong dùng người bù nhìn thể thân sống lại xong, lại đi tìm Âm Từ Mạt báo thù, kia có thể khó lòng phòng bị.

Không tìm được nhiệm vụ thích hợp để tiếp, Dương Lam Nhi liên tục ngồi lì ở nhà đến khi khai giảng, mỗi ngày đều ở trong không gian tu luyện.

Sau khi tiến vào Luyện Khí kỳ, tu luyện của Dương Lam Nhi tiến triển cũng chậm đi nhiều, chủ yếu vẫn là nàng không có công pháp tu luyện của Luyện Khí kỳ, toàn dựa vào phương thức tích lũy năng lượng nguyên thủy.

Mặc dù dạng này so sánh làm nhiều công ít, nhưng căn cơ vô cùng dày đặc, dù sao cũng cho Dương Lam Nhi có chút an ủi.

Cùng Tàn Mộc Diễm trao đổi xong, Dương Lam Nhi chỉ biết phân biệt đẳng cấp cảnh giới như thế nào, đến lúc khai giảng, nàng đã thuận lợi tiến vào Luyện Khí tầng hai, thực lực lần nữa ngang hàng cùng Tàn Mộc Diễm.

Không gian chênh lệch chính là nghịch thiên, nhưng bản thân Dương Lam Nhi lại rất khổ bức, bày tỏ tu luyện hơn mười hai mươi năm mới đột phá.

“Không đúng, chiếu theo thuyết pháp của Tàn Mộc Diễm, Luyện Khí từ tầng một đến tầng hai lúc nào cần nhiều thời gian như thế? Cho dù xã hội hiện đại linh khí mỏng manh, cũng không thể lâu như thế đi! Nếu không, tu luyện trên thực tế, chẳng phải là cả đời đều rất khó đột phá?” Dương Lam Nhi buồn bức, bắt đầu lật xem kinh nghiệm cùng điển tịch mà tổ tiên lưu lại, cố gắng tìm ý kiến về hiện tượng quỷ dị của mình.

“Thân thể thuần âm cùng Hỗn Độn linh căn, đặt nền móng đều đặc biệt chậm? Tốc độ tu luyện sẽ khôi phục bình thường sau khi kết thành Nguyên Anh?” Dương Lam Nhi rối rắm: “Cho nên một cộng một, xa xa lớn hơn hai? Ngạch... Nếu là không có không gian, loại thể chất này vẫn không thể khổ bức mà chết sao? Không bằng không tu luyện.”

Đương nhiên, đây cũng không phải là không có lợi.

Thân thể thuần âm tu luyện ra Chân Nguyên Lực, độ tinh khiết cực cao, cho nên nói, là thể chất cực phẩm lô đỉnh từ trước đến giờ.

Hỗn Độn linh căn đồng dạng chiết xuất Chân Nguyên Lực, đồng thời, năng lượng trong cơ thể tồn trữ là gấp hai lần so với đồng cấp, hơn nữa theo đẳng cấp gia tăng, loại bội số này còn sẽ tăng lên.

Xét thấy hai cái chỗ tốt rõ ràng nhất này, Dương Lam Nhi cuối cùng không thể oán niệm không nói cái gì, khó trách này hai loại thể chất lại bị tu chân thịnh thể xưng là phong thái thiên tài, vậy khẳng định là có đạo lý, hai người hợp nhất, liền lại là bánh trái thơm ngon trong mắt người khác.

Rùng mình một cái, Dương Lam Nhi quyết định dù chết cũng muốn đem thể chất của mình che dấu thật tốt, nếu không, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Sáng sớm đi trường học báo danh, Dương Lam Nhi không chút ngoài ý muốn lại gặp lớp trưởng Thu Nhi, có thể nói, lớp trưởng vốn là đang đợi nàng.

“Dương Lam Nhi, bạn lại được thưởng hạng nhất, tất cả tiền thưởng là một vạn năm, mình vừa mới lĩnh thay bạn.” Thu Nhi đưa qua một gói tiền dùng tờ báo gói kỹ lưỡng, cảm thấy là có chút cảm thán, học kỳ trước Dương Lam Nhi thiếu không ít khóa, lại còn có thể được thưởng hạng nhất? Thật sự là lợi hại...

Dương Lam Nhi cười một tiếng, đem tiền đẩy trở về: “Lớp trưởng, như học kỳ trước đi, quy củ cũ, dùng còn dư lại lại đưa mình đi! Nếu không đủ, nhớ tìm mình lấy!”

Thu Nhi cũng không ngượng ngùng: “Tốt lắm, sau khai giảng mình liền an bài, Dương Lam Nhi, bạn buôn bán có phải kiếm được tiền hay không?” Xem bộ dáng bạn học này không thiếu tiền, cùng cái học kỳ đầu so sánh, hoàn toàn khác nhau.

“Đúng vậy, cho nên, học bổng này là ngoài ý muốn có được, lớp trưởng không cần tiết kiệm cho mình.” Dương Lam Nhi nhướn mày, nói giỡn ra.

Cười cùng Thu Nhi tán gẫu vài câu, Dương Lam Nhi đem thủ tục báo danh làm xong rồi rời đi, liền gặp gỡ Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình.

Học kỳ này mặc dù không cần giao học phí, nhưng chi phí học thêm, phí sách vở vẫn là không ít, hơn nữa còn phí ban, có hơn một ngàn điểm.

Cho nên, học đại học kỳ thật rất hao tổn tiền của.

“Đương Lam Nhi, bạn có nghe nói không? Mộc Phong đang chạy quan hệ, chuẩn bị mở công ty đâu!” Bạch Hân bát quái nói ra.

“À!” Đương Lam Nhi một chút cũng không kinh ngạc, nam chủ trong nội dung vở kịch, mở công ty cái gì, kia cũng bình thường a!

Bất quá, trong nội dung vở kịch ban đầu, Mộc Phong là trước là mở một cái công ty nhỏ, bởi vì hệ thống đòi ra khoa học kỹ thuật vô cùng cường hân tiên tiến, tự nhiên làm ăn bạo phát tốt.

Còn không đợi Mộc Phong khuếch trương lớn quy mô công ty, tập đoàn Thiệu thị liền bị gã đánh cho tàn phế, sau đó tiếp thu, tài sản trong nháy mắt bành trướng.

Còn như chạy quan hệ, có nhiều nữ nhân bối cảnh hùng hậu như vậy làm hậu thuẫn, còn phải tính đến chuyện này sao?

“Nghe nói, còn mở cái công ty khoa học kỹ thuật gì? Ha ha, thanh mai trúc mã này của bạn cũng biết lợi nhuận sao?” Mộ Đình Đình cười giong đạo.

“Đừng, đừng nói với mình cái thanh mai trúc mã gì, mình cùng cái người này không thể có quan hệ đâu, chẳng lẽ các bạn hy vọng mình bị hậu viên đoàn của nam nhân này gây phiền toái sao?” Đương Lam Nhi ra vẻ quá sợ hãi, cũng không muốn tiếp xúc loại vở kịch nội dung tiết mục sân trường này.

Ba người đang nhạo báng, đi ngang qua khúc quanh liền gặp tiết mục lời người.

“Phó Tinh Ngọc đứng không, như thế nào, vừa ý Mộc Phong?”

“Người cũng không nhìn một chút bộ dáng của người kia, cùng hoa khôi của trường so sánh, vậy thì thật là xấu đến vào trong bụi bặm”

“Nghe nói người thật giống như tìm cái thanh mai trúc mã kia để giặt dây đi? Nghĩ đến cũng hay a.”

“Đáng tiếc a, người ta sớm cùng Mộc Phong không có quan hệ gì, là bạn cùng phòng thì thế nào?”

“...”

Một đám nữ sinh thật giống như Thái muội, vây quanh Phó Tinh Ngọc lần qua lần lại, thỉnh thoảng nhéo nằng ta một cái, đập cho một cước, bảy miệng tám lời nói chuyện không có một câu là để nghe.

Vốn là nữ nhân lớn lên còn không tính là quá kém, lúc này chính là chật vật trốn khắp nơi, trong miệng liên tục cầu xin tha thứ, hoàn toàn không có khí chất.

Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình nhìn thấy mà tròn mắt há mồm, đầu đầy hắc tuyến, chờ đám nữ sinh kia bắt nạt người ta xong, vừa lòng thỏa mãn rồi đi, mới trộm nhìn mặt nhau không nói gì.

Thật lâu, Bạch Hân mới tương đối kỳ lạ nói ra: “Ai nha, nguyên lai nội dung vở kịch truyền hình trong tiểu thuyết, nhưng thật ra nguồn gốc là tại cuộc sống.”

“Ngạch... Nguyên lai trường học của chúng ta cũng có loại tiết mục này a, sân trường thanh xuân a thanh xuân!” Mộ Đình Đình một bộ khẩu khí bản thân đã già, vô cùng cảm khái.

Những thứ không nói khác, ý tưởng của mấy nữ sinh này, hai người bọn họ đều bày tỏ không thể lý giải, rõ ràng tuổi không sai biệt lắm, nhưng lại có cảm giác không ở cùng cấp độ.

“Lam Nhi, bạn có cảm tưởng gì?” Bạch Hân giễu giễu nói.

“Cảm tưởng a?” Đương Lam Nhi điểm gậy đầu: “Lão có cảm giác mình không ở trên Địa Cầu, đều là mấy tiểu nữ sinh còn không có lớn lên a!”

Bất kể là sinh sống, hay là ý tưởng, đều là người sống ở trong tháp ngà, còn có tinh lực để chơi loại chuyện này, thật sự là không rành thế sự.

Bạch Hân hắc tuyến: “Uy uy, mình nhớ được bạn năm nay mới mười tám, cùng học đệ học muội cũng không sai biệt lắm lớn hơn có một tuổi, bạn cảm khái như thế làm cái gì?”

“Này cùng tuổi không quan hệ được chứ?” Đương Lam Nhi thật đã quên, tuổi nằng bây giờ còn là bông hoa nhỏ đâu!

“May mắn bạn cùng nam nhân kia đoạn tuyệt quan hệ nhanh chóng, nếu không, cái đám tiểu nữ sinh cả ngày không có chuyện gì làm, tâm lý còn chưa thành thực, vẫn không thể ngày ngày tìm bạn gây phiền toái a!” Mộ Đình Đình thổn thức.

“Ha ha, ta cũng vậy như thế cảm thấy, may mắn lúc trước đoạn nhanh, tình huống mọi người cũng đều biết.” Đương Lam Nhi như cơn mây, cảm giác quyết định ban đầu của mình quả thực quá sáng suốt.

Những tiểu nữ sinh tâm lý còn chưa thành thực này, dù sao có đôi khi cũng không có triệt để nào tàn, tin tức linh thông, tự nhiên sẽ không để mất tới nằng để đến tìm phiền toái.

Chương 70: Nam nhân đáng thương

Cảm tạ chút nữ sinh này không có triệt để nào tàn, khắp nơi lần qua lần lại người.

“Dương - Lam - Nhi!”

Ba người đang nói, một tiếng quát chói tai truyền đến, đem sự chú ý của ba người đều hấp dẫn đến.

Chỉ thấy Phó Tinh Ngọc thay đổi bộ dáng nhu nhược vừa rồi, khí thế hung hăng, mặt tràn đầy lửa giận xông qua chỗ Dương Lam Nhi, lời nói trong miệng hoàn toàn có khác với ôn nhu khéo hiểu lòng người ngày thường: “Dương Lam Nhi, có phải là ngươi hay không? Khắp nơi nói lung tung ta cái gì? Làm hại ta bị người khi dễ, ngươi thật cao hứng có đúng hay không?”

Lời này vừa nói ra, đừng nói là người trong cuộc như Dương Lam Nhi, chính là Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình đều hoàn toàn ngây người, kinh ngạc nhìn Phó Tinh Ngọc loạn căn người ở khắp nơi.

“Cao hứng a, như thế nào lại mất hứng?” Thuộc tính độc miệng của Dương Lam Nhi lập tức phát tác: “Trông thấy ngươi trời qua không tốt như thế, ta liền vui vẻ, sự tình đến cùng như thế nào, chính ngươi cũng rõ ràng, ngược lại ngươi loạn bầu vịu cần, tùy tiện tìm người trốn tránh trách nhiệm để phát tiết khó chịu khi bị bắt nạt, là đây thoải mái đi!”

Phó Tinh Ngọc ghen, cũng cảm thấy có chút chột dạ, cũng rất là tức giận, trước kia như thế nào không biết rõ miệng của Dương Lam Nhi lại lợi hại như thế đâu?

“Nhìn vẻ mặt của ngươi, liền là cố ý tìm việc đi, chính mình chỉ số thông minh không hạn cuối, ngươi cho ta cũng IQ thấp giống như ngươi sao?” Dương Lam Nhi khinh bỉ nhìn Phó Tinh Ngọc.

Tự biết không thể trâu vào một đám Thái muội kia, liền chọn nâng cái quả hồng nhuyển này để bóp? Cho rằng nâng bây giờ còn dễ khi dễ như vậy?

“Phốc!” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình nhin không được, trực tiếp cười thành tiếng, Dương Lam Nhi nói chuyện nói quá trúng tim đen, chọc thẳng lòng người a.

Mặt Phó Tinh Ngọc tự nhiên có chút không nhin được, ánh mắt nảy sinh ác độc nói ra: “Liền ngươi cái dạng này, trông thấy bạn cùng phòng bị người khi dễ cũng máu lạnh ngoảnh mặt làm ngơ, khó trách Mộc Phong không cần ngươi.”

Phó Tinh Ngọc cho rằng đây là chỗ đau của Dương Lam Nhi, cho nên không chút lưu tình cầm lời nói chọc vào.

Dương Lam Nhi khinh thường: “Cất, biết rõ ngươi thích Mộc Phong, đem Mộc Phong làm bảo bối đâu, không cần mạnh như thế. Bất quá là đi ngang qua, liền bị ngươi giận chó đánh mèo trách cứ thành dạng này, nếu là cứu ngươi, chẳng phải là bị trách cứ thâm hại hơn? Ngươi cũng có thể ác độc như thế, ta máu lạnh một chút thì tính cái gì?”

Phó Tinh Ngọc cùng Bạch Hân và Mộ Đình Đình đồng dạng, nghe được sững sờ, trong lúc nhất thời không có phản ứng lại, cái gì gọi là đi ngang qua đều bị giận chó đánh mèo, cứu chẳng phải là bị mắng thâm hại hơn? Đây là cái logic gì?

Dương Lam Nhi nhướn mày nhìn Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình một cái, cho nên nói, người này ác độc như vậy a! Có vài người không phân phải trái? Cứu ngược lại lại là sai.

“Ngươi...” Phó Tinh Ngọc chỉ cảm thấy bản thân có loại cảm giác muốn hộc máu.

“Đã quên nói cho ngươi biết, ta chán ghét nhất là bị người chỉ mũi oan uổng.” Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, không đợi Phó Tinh Ngọc cả kinh rút tay trở về, liền đưa tay cầm cổ tay của Phó Tinh Ngọc, một cái dùng sức liền làm một đòn ném qua vai xinh đẹp.

Phó Tinh Ngọc hét lên một tiếng, chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, sau đó toàn thân liền giống như bị rụng rời, cả người đều chóng mặt.

Buồn cười nhìn Phó Tinh Ngọc nằm im không nhúc nhích, Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình đi theo Dương Lam Nhi đang vỗ tay mà rời đi.

“Lam Nhi, không có chuyện gì chứ? Ngã có nặng hay không?” Bạch Hân có chút bận tâm, cũng không phải lo lắng Phó Tinh Ngọc có bị thương hay không, mà là có chút vấn đề, sợ nàng ta tìm Dương Lam Nhi gây phiền toái.

“Đừng vậy, một đòn vừa rồi bạn kia, quá soái.” Mộ Đình Đình cũng có ý tưởng giống vậy, căn bản không quan tâm đến tình huống của Phó Tinh Ngọc, hai người bọn họ lại không phải là bạch liên hoa, sao lãng phí cái tâm đồng tình kia đi lo lắng cho người xa lạ.

“Không thành vấn đề, chỉ là làm cho nàng ta đau nhức một chút.” Dương Lam Nhi không cho là đúng: “Hôm nay vận khí thật sự là lúc tốt lúc xấu, vừa đến trường học, lớp trưởng liền cầm học bổng cho mình, là chuyện tốt biết bao a! Khiến tâm tình của mình rất tốt, kết quả vừa thấy Phó Tinh Ngọc, vận rui liền đến, không giải thích được bị giận chó đánh mèo cũng là mê.”

“Minh xem a, bạn là dính vào Mộc Phong liền không có chuyện gì tốt, nam nhân này thật là có thể lấn qua lấn lại.” Mộ Đình Đình đi theo châm chọc.

“Không phải a? Lần nữa may mắn đoạn được sớm.” Dương Lam Nhi thốt thức, những nữ nhân mê luyến Mộc Phong này mới lại có thể lấn qua lấn lại.

“Hành, không nói đến nam nhân khiến người ta không giải thích được nữa, buổi trưa hôm nay chúng mình đi ăn lẩu đi, mình mời khách.” Bạch Hân cười hi hi nói, tinh thần rất là không tệ.

“Trời a, lại ăn lẩu?” Mộ Đình Đình che mặt: “Minh hiện tại hôm sau sẽ phải ăn một bữa, tối qua mới ăn, trong cơ thể vẫn còn nặng bụng, có thể ăn chút gì khác hay không?”

“Mùa đông ăn lẩu nóng hổi a, yên tâm, mình điều chế cho bạn một chút Quy Linh Cao có hiệu quả hạ hỏa rất tốt, mỗi ngày ăn một phần, bạn có là ngày ngày ăn lẩu cũng không thành vấn đề.” Dương Lam Nhi vui mừng, cảm thấy nồi lẩu Thành Thục Đồ là giết thời gian tốt nhất.

“Thật?” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình ngạc nhiên mừng rỡ.

“Uy uy, có loại đồ tốt này, bạn nên nói sớm a, trong khoảng thời gian lễ mừng năm mới này, trong miệng mình ngày ngày bị loét, nóng sắp chết rồi.” Bạch Hân bừa bời nói ra.

“Ngạch... Các bạn cũng không có hỏi a!” Dương Lam Nhi vô tội buông tay.

“Dạng này a, vậy không bằng chúng ta đi ăn thịt nướng đi, cái này so với nồi lẩu còn nóng hơn, có Quy Linh Cao của Lam Nhi ở đây, cũng sẽ không sợ!” Mộ Đình Đình vừa thấy có cách giải quyết, lập tức liền đến cái mạnh hơn.

Dương Lam Nhi hắc tuyến: “Kỳ thật bạn này gọi là lộn chết không sợ nước sôi đi!”

Đi đến một quán thịt nướng mà Mộ Đình Đình lựa chọn, ba người thật cao hứng một bên bát quai, một bên ăn thịt nướng, chơi đến phi thường cao hứng.

“Đúng rồi, còn nhớ cái hoa khôi hệ Nghệ Thuật của trường Bạch Tinh Tinh bên cạnh Mộc Phong kia sao?” Về mặt Bạch Hân thần bí nói ra.

Dùng rau xà lách cuốn một khối thịt bò, Dương Lam Nhi rút một tờ giấy ăn: “A, cái kia a, nàng ta như thế nào?”

Mộ Đình Đình cũng phi thường hiếu kỳ, cho chút dầu vào bên trong nôi, liền chờ Bạch Hân mở miệng.

“Hắc hắc, nghe nói...” Bạch Hân nhỏ giọng nói: “Cái Bạch Tinh Tinh kia, nhưng thật ra là có vị hôn phu, vì Mộc Phong, kỳ nghỉ đông này trở về liền đi từ hôn, thiếu chút nữa làm cho gia gia Bạch Tinh Tinh tức chết, bây giờ còn đang nằm bệnh viện đâu!”

Dương Lam Nhi dừng một chút, lập tức cười một tiếng: “Này chỉ có thể chứng minh, mị lực của Mộc Phong lớn.”

Ngõ nghịch trường bối, đem trường bối tức đến mức trực tiếp vào bệnh viện cũng phải làm như vậy, xem Bạch Tinh Tinh vì Mộc Phong làm bao nhiêu chuyện?

Có lẽ có người sẽ cảm thấy loại “Tình yêu” này đáng giá tán dương, tình vững hơn vàng cỡ nào...

Đáng tiếc, Dương Lam Nhi xem ra, Bạch Tinh Tinh chính là một ác nữ, giẫm đạp lên sự thương tâm cùng khỏe mạnh của trường bối để thành toàn tình yêu của mình thì tính cái gì? Huống chi, vẫn là N nữ một nam đâu!

Hơn nữa, cái vị hôn phu kia là vô tội cỡ nào? Cứ như vậy bị Mộc Phong lấy làm bia đỡ đạn, quả thực có chút cổ tình gây sự.

“Cất, cái gì mị lực? Minh như thế nào không nhìn ra?” Mộ Đình Đình khi dễ nói: “Vì cái nam nhân như thế, cùng người trong nhà trở mặt, quả thực đầu óc đầy đậu.”

“Người ta nguyện ý, người ta cao hứng, bạn quản nhiều như vậy làm gì?” Bạch Hân rất tán thành: “Nghe nói cái vị hôn phu kia của Bạch Tinh Tinh, cũng ở đại học Thục Đồ đâu, may mắn không có người biết là ai, nếu không, mặt này đều không có chỗ mà đặt.”

“Ngạch, nam nhân đáng thương.” Dương Lam Nhi đồng tình nói ra.

Không phải sao? Nữ nhân của mình thà rằng theo người ta cùng hầu hạ một chồng, cũng không cần mình, làm nam nhân, phỏng đoán tâm tình tương đối tệ nhĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Nam phụ bia đỡ đạn thần bí

Đừng xem Mộc Phong ở trong trường học có hậu viên đoàn, đó cũng là fan mê luyện gã.

Nữ sinh không ưa gã vẫn có khối người như cũ, tỷ như Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình.

Hơn nữa, Mộc Phong thật sự là nam nhân hoàn mỹ trong suy nghĩ của nhiều nữ sinh, cũng lại là đối tượng cừu thị trong nội tâm của nhiều nam sinh.

Một người thu nhiều cái hoa khôi của trường như vậy, còn có thể không trở thành kẻ thù chung sao?

Bất quá trở ngại là cái hậu viên đoàn gì kia, hơn nữa giá trị võ lực của bản thân Mộc Phong đủ cao, mới không có người công khai tìm gã gây phiền toái.

“Xác thực, nam nhân đáng thương.” Về mặt Mộ Đình Đình cũng là đồng tình: “Nói, cái nam nhân này kỳ thật rất thông minh, thế nhưng không có người biết rõ quan hệ của hắn cùng Bạch Tinh Tinh, trong ngày thường cũng không thấy cùng Bạch Tinh Tinh có liên hệ gì, giờ mặc dù bị nói, nhưng ai cũng không biết hắn là ai, nếu không, mặt ngoài mặt trong cũng đừng nghĩ muốn.”

“Kia cũng đúng, chẳng lẽ hắn biết rõ Bạch Tinh Tinh muốn ngoại tình, cho nên đã có phòng bị từ lâu?” Dương Lam Nhi nào động mở rộng ra.

“Phốc, các bạn cho là nam nhân này biết trước a, còn sớm có phòng bị?” Bạch Hân hắc tuyến: “Mình lại là cảm thấy, nam nhân này chắc là không ưa Bạch Tinh Tinh, chỉ là ngại mặt trường bối mới duy trì hôn ước, hiện tại Bạch Tinh Tinh chủ động từ hôn, đối với hắn mà nói vẫn là một chuyện tốt vui tay vui mắt.”

“Khụ khụ, Hân Hân a! Bạn có thể đi làm biên kịch, đến tiền căn hậu quả, trong lòng nghĩ pháp đều nào bỏ ra.” Mộ Đình Đình thiếu chút nữa phun.

“Ha ha, mình lại cảm thấy Hân Hân nói rất có lý.” Dương Lam Nhi gật đầu: “Nếu không, tình huống này không giải thích được.”

“Hắc hắc, mặc dù không biết rõ cái vị hôn phu này của Bạch Tinh Tinh là ai, nhưng có lần chính Bạch Tinh Tinh nói lỡ miệng, hình như là họ Tần, nhưng họ Tần trong đại học Thục Đô, không có một ngàn cũng có tám trăm, hoàn toàn không sàng lọc được.” Bạch Hân tiếu nuối nói.

Họ Tần? Động tác của Dương Lam Nhi ngừng lại, bỗng nhiên nhớ tới Tần Mục Diễm, lập tức cuối cùng nhớ lại vì cái gì lần đầu tiên lúc nghe được Tần Mục Diễm tự giới thiệu mình, lại cảm thấy tên hắn có vài phần quen tai.

Mợ nó, cái Tần Mục Diễm này cũng không chính là nam nhân đáng thương không hiểu vì sao bị Mộc Phong cho thành bia đỡ đạn đá rớt sao?

Một trong những nữ nhân của Mộc Phong, hiện tại nhớ tới chính là Bạch Tinh Tinh, thuở nhỏ cùng người thừa kế của nhà họ Tần đính hôn, sau khi gặp gỡ cũng yêu Mộc Phong, liền nghĩ hết biện pháp lui hôn cùng nhà họ Tần.

Mặc dù nhà họ Bạch khi đó không hiểu, thậm chí người ngã ngựa đổ, một lần thiếu chút nữa cùng Bạch Tinh Tinh đoạn tuyệt quan hệ cha con, ông cháu, nhưng ở dưới thế công về tài liệu khoa học kỹ thuật tiên tiến của Mộc Phong, nhà họ Bạch liền tán thành con rể này, hơn nữa sau đó, phát triển được thật tốt, vượt qua quy mô gia thế vốn có, nhảy lên trở thành một trong mười đại thế gia nổi danh nhất ở Hoa Hạ trong tương lai.

Còn như cái người thừa kế của nhà họ Tần bị làm bia đỡ đạn kia, ở trong nội dung vở kịch từ đầu tới đuôi đều không có ra mặt, chỉ là ở lúc Bạch Tinh Tinh từ hôn nói qua một lần, cũng không gọi là Tần Mục Diễm?

Dương Lam Nhi càng nghĩ càng hắc tuyến, chẳng lẽ thật là cái Tần Mục Diễm nàng nhận biết sao? Mợ nó, ánh mắt của Bạch hoa khôi của trường thật không thành vấn đề sao?

“Lam Nhi, bạn nghĩ tới điều gì?” Bạch Hân cảm thấy hứng thú hỏi, bất quá sao, có vài người trong lúc lơ đãng nghe được tin tức, có lẽ liền thành mẩu chót.

“Các bạn có nghe nói qua cái người tên Tần Mục Diễm không?” Dương Lam Nhi cẩn thận hỏi, tổng cảm thấy lấy nhân tài như Tần Mục Diễm, không nên im hơi lặng tiếng mới đúng.

Mặc dù nàng không biết cái Tần Mục Diễm mà mình nhận biết kia, đến cùng có phải là sinh viên đại học Thục Đô hay không, nhưng cùng cái tên trong nội dung tác phẩm giống nhau như đúc, lại không phải là cái tên đại chúng gì, sẽ không trùng hợp như vậy đi!

“Tần Mục Diễm?” Bạch Hân cả kinh.

“Không thể nào!” Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình trầm miệng một lời khẳng định nói.

Dương Lam Nhi quăn: “Vì cái gì?” Thấy phản ứng của hai bạn tốt, nàng liền có tám phần khẳng định cái người mà mình nhận biết kia chính là cái bia đỡ đạn nam phụ đáng thương trong nội dung tác phẩm.

“Bạn muốn nói là, Tần Mục Diễm chính là vị hôn phu không biết tên của Bạch Tinh Tinh? Kia không thể nào.” Bạch Hân cảm thấy cái này thuần túy là

mở trắng dưới nước: “Mình xem a, Lam Nhi bạn mặc dù biết bảng hoa khôi của trường, nhưng đối với bảng hotboy lại hoàn toàn không biết gì cả. Bạn đến cùng có còn phải là nữ hay không?”

Dương Lam Nhi hắc tuyền, không phải là không chú ý bảng hotboy sao? Còn nghiêm trọng đến mức giới tính đều bị nghi vấn như thế?

“Tần Mục Diễm a, xếp thứ ba trên bảng hotboy.” Mộ Đình Đình cười ha hả nói: “Nhưng, hắn là một vị hotboy thần bí nhất trên bảng, thầy trò toàn trường gặp qua hắn cũng không nhiều, nghe nói, người xếp thứ nhất trên bảng hotboy, vô luận là gia thế hay là tướng mạo đều cần không nổi hắn.”

“Sở dĩ nổi tiếng thứ ba, đó là bởi vì người gặp qua hắn quá ít, đến người xếp bảng cũng chưa thấy qua, nếu dựa vào truyền thuyết đem hắn xếp hàng thứ nhất, chỉ sợ không thể nói với thầy trò toàn trường, thế nên mới rơi xuống vị trí thứ ba.” Bạch Hân bổ sung nói ra, tính tế phổ cập khoa học cho Dương Lam Nhi, này nha, quả thực không giống như là sinh viên đại học Thực Đồ, đến chút “Thường thức” này cũng không biết.

Dương Lam Nhi liên tục duy trì mặt đen, yêu nghiệt nam kia, ở trường học thế nhưng thần bí như thế. Nghĩ đến gương mặt đó, chẳng lẽ là sợ phiền toái, mới chơi như thế?

“Bạn nói, có cái vị hôn phu thần bí lại mị lực như thế, Bạch Tinh Tinh còn lựa chọn cùng nữ nhân khác cùng nhau "Chia sẻ" cùng một cái nam nhân, kia há nào tàn lại có thể giải thích?” Bạch Hân rung đùi đắc ý: “Nếu thật là dạng này, ngực to mà không có não đều không đủ để hình dung nữ nhân như Bạch Tinh Tinh này, quả thực là đầu óc không có tiến hóa hoàn toàn, con mắt là mù.”

Dương Lam Nhi cứng họng: “Không phải là nói chưa thấy qua người thật sao? Các bạn làm sao biết hắn có mị lực? Lại là truyền thuyết?”

Vẫn là không nên đề cập tới Bạch Tinh Tinh đi, nếu không chỉ số thông minh cũng bị kéo thấp.

Vốn Dương Lam Nhi cảm thấy, Đồng Phương Y vì Mộc Phong vứt bỏ Thiệu Trạch, còn có thể nói là nhìn trúng tương lai có khả năng vô hạn của Mộc Phong, vậy Bạch Tinh Tinh vì cái gì mà buông tha cho Tần Mục Diễm? Cũng không biết Bạch hoa khôi của trường nghĩ như thế nào, tần số sóng điện não kia hoàn toàn không ở trên trục hoành đi.

“Ai nha, loại thần bí này chính là mị lực lớn nhất a, nhóc con, người rớt lại phía sau quá rồi.” Ánh mắt Mộ Đình Đình là lạ nhìn Dương Lam Nhi, tư duy phương thức của bạn tốt này, như thế nào không thể bình thường chút?

Nếu Dương Lam Nhi biết rõ oán thâm của Mộ Đình Đình, nhất định sẽ lật bàn, đến cùng ai mới không bình thường a? Nàng chỉ sống thực tế một chút, lại không thần tượng hóa tình yêu giống như cả trai lẫn gái trong tháp ngà kia, chẳng lẽ còn có sai?

Đáng tiếc Dương Lam Nhi không biết rõ, cho nên đối mặt với lời nói của Mộ Đình Đình, nàng triệt để lặng yên.

Nghe bát quái này, Dương Lam Nhi nhớ tới nội dung vở kịch của Tần Mục Diễm một chút, cảm thấy kỳ thật có chút thỏa mãn, nguyên lai yêu nghiệt nam kia cũng là một cái bia đỡ đạn a, còn là cái bia đỡ đạn đến cả bóng dáng cũng không có xuất hiện qua.

Bất quá, Mộc Phong kia đến cùng là có bao nhiêu yêu thích đi đoạt vị hôn thê của người khác? Chẳng lẽ đồ giành được thật sự tốt đẹp hơn?

Ăn thịt nướng xong, Dương Lam Nhi cùng hai bạn tốt còn đi dạo phố, uống trà sữa, cùng nhau giải quyết cơm tối xong mới chia tay, mỗi cái tự về nhà...

Tắm rửa xong, Dương Lam Nhi một đầu tóc dài nửa khô mở máy tính xách tay, trực tiếp lên diễn đàn chính thức của đại học Thực Đồ.

Quả nhiên liếc mắt liền thấy được xếp hạng danh sách bảng hoa khôi cùng bảng hotboy của trường, nội tâm ngoài hắc tuyền, Dương Lam Nhi lần đầu tiên mở nó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Giáo sư giảng bài về Mộc Phong

Tin tức của những người khác đều đặc biệt đầy đủ, học hệ nào, phạm vi hoạt động thường xuyên, được qua cái vinh dự nào, ảnh chụp chân nhân cái gì cần có đều có, thậm chí ngay cả ai có bạn gái đều đánh dấu ra, tin tức của bạn gái cũng có giới thiệu một chút.

Duy chỉ có Tần Mục Diễm xếp hạng ba, chỉ có một cái tên, phản ảnh chụp là trống không, đến học hệ nào cũng không có điền, tư liệu khác lại là trống tuếch.

Dương Lam Nhi nhìn thấy mà đầu đầy hắc tuyền, có thể thần bí thành dạng này, xác thực là một loại mị lực.

Comment nhấn lại trên bảng xếp hạng Hotboy, đều chồng chất thành núi, tám mươi phần trăm, đều có quan hệ cùng Tần Mục Diễm.

“Mợ nó, chuyện của hotboy số 3 đâu? Tài liệu đâu? Ảnh chụp đâu?”

“Chẳng lẽ tài liệu cũng quá đáng sợ? Vậy tại sao lại đem hẳn xếp hạng ba?”

“Hỏi một vòng, dường như không có người gặp qua a, trường học chúng ta thật có cái người này?”

“Ai nha, học hệ nào không có, sinh hoạt ngày thường cùng ảnh chụp cũng không có, dù sao cũng lấy cái giấy chứng nhận nhập học lên cho mọi người thấy hình dáng oa, ta cũng không tin, giấy chứng nhận nhập học hay hồ sơ báo danh trong trường học cũng không có hình?”

“...”

Thấy cái này, Dương Lam Nhi trực tiếp phun, mấy bạn học này thật đúng là có tài a, hơn nữa nói rất có đạo lý!

Ngẫu nhiên có người nhảy ra kể một chút về phong thái người trời của Tần Mục Diễm, phần lớn đều bày tỏ không tin, bởi vì nếu như bọn họ nói, xếp hạng thứ nhất đều dư dả có được hay không?

Cuối cùng đánh giá cho rằng, là vì mọi người chưa có xem qua người thật, nào bỏ là hoàn mỹ nhất, phát thiếp hình dung Tần Mục Diễm, phần lớn là khen ở trên chữ nghĩa đầu, dần dà, liền không ai tin.

Làm nửa ngày, vẫn là nhân vật phong vân trong trường học a, Bạch Tinh Tinh đến cùng có biết hay không?

Thỏa mãn bát quái của mình xong, Dương Lam Nhi cảm thấy, Bạch Hân suy đoán có lẽ không có sai.

Tần Mục Diễm đối với Bạch Tinh Tinh, khẳng định là không có để tâm, nếu không lấy thực lực của hắn, Mộc Phong cho dù có nhiều đồ cứu mạng hơn cũng có thể đem gã miếu sát rồi lại miếu sát. Bản thân hắn cũng ở đại học Thực Đồ, nhưng trong nội dung tác phẩm từ đầu đến cuối lại không có xuất hiện qua, bởi vậy thấy rõ, căn bản không quan tâm.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, công ty của Mộc Phong thuận thuận lợi lợi mở ra, ở trong khắp trường, đều rất là nổi danh.

Có người sùng bái, có người chờ chế giễu, Mộc Phong đều mặc kệ, gã chỉ lo tiền lợi nhuận của chính mình.

Lấy thực lực mà nói, Mộc Phong thực sự không có thắng được nhanh như trong nội dung vở kịch, ngoài trừ ngay từ đầu khởi bước đã lăn qua lăn lại một trận, tập đoàn Thiệu thị truy sát cũng tạo thành cho gã không ít phiền toái.

Mặc dù Mộc Phong mỗi lần vẫn ứng phó qua được như cũ, nhưng cũng hao phí tinh lực, thứ để bảo vệ tính mạng đối cùng hệ thống, so với trong nội dung vở kịch còn muốn nhiều hơn, điểm cần tích lũy cũng liên nhiều, tự nhiên mất đi không ít tích lũy dùng vào tu luyện, đẳng cấp thực lực tự nhiên không bằng trong nội dung tác phẩm.

Không chỉ như thế, các nữ nhân bên cạnh Mộc Phong, chỗ tốt có được cũng xa xa không bằng trong nội dung vở kịch, tạm thời còn không nhìn thấy thực lực của ai có tăng vật.

Còn như tiểu đệ số một Lục Hữu Nghĩa của Mộc Phong kia, mặc dù thương tích lúc trước đã phục hồi như cũ, nhưng Dương Lam Nhi so sánh, lại không có phát hiện Lục Hữu Nghĩa kia có bắt đầu luyện võ, tối tăm tự suy đoán, có phải hay không Mộc Phong vì bớt tích lũy, cho nên thứ đổi cho Lục Hữu Nghĩa, cũng không phải là loại có thể cải thiện thể chất như trong nội dung vở kịch, chỉ đơn thuần đem thương tích của Lục Hữu Nghĩa chữa lành thôi.

Dương Lam Nhi không biết rõ, dự đoán của nàng, cơ hồ đã là chân tướng, tích lũy của Mộc Phong liên tục như trứng chọi đá, tự nhiên không bỏ được, cũng mua không nổi được thuốc cao cấp cho Lục Hữu Nghĩa, cũng liền không có một đoạn Lục Hữu Nghĩa luyện võ như trong nội dung tác phẩm.

Thấy sách lược của mình có hiệu quả như thế, Dương Lam Nhi hào hứng tràn trề thường xuyên càn quét thị trường đồ cổ ở Thành Thực Đồ, cùng với Chợ Đen dưới đất, một khi gặp thứ trong nội dung tác phẩm đặc biệt nhắc tới, đối được tích lũy nhiều vô cùng, nàng cũng sẽ chăm chú mua lại.

Trong nội dung tác phẩm, chỉ cần là vật phẩm giúp Mộc Phong đạt được tích lũy cực lớn, cơ bản đều đặc biệt nhắc tới, không sai biệt lắm đều bị Dương Lam Nhi thu đi, tự nhiên vĩnh viễn nghèo bức như vậy.

Mà công ty khoa học kỹ thuật của Mộc Phong, tạm thời cũng không có rất nhiều người, chỉ là thỉnh cái quản lý tài vụ, sau đó bỏ nhiệm cái quản lý quan hệ xã hội tiêu thụ.

Bởi vì sản phẩm đầu tiên của công ty Mộc Phong, là Firewall Software, từ hệ thống làm ra, trình tự so với kỹ thuật máy tính thực tế cao hơn một chút, phần đông hacker ở trong khoảng thời gian ngắn cơ hồ đều rất khó công phá.

Sản phẩm là thành phẩm, không cần nhân viên khác đi khai phá, như vậy chỉ cần có người làm tiêu thụ, một cái quản lý thu tiền tốt, cái khác đều là đơn giản.

Còn như cái quản lý quan hệ xã hội tiêu thụ, ha ha, chính là bán đấu giá sư nhân khí rất cao ở phòng đấu giá Chợ Đen - Hồ Mị Nhi.

Hồ Mị Nhi ở Chợ Đen có nhiều người quen biết, giao thiệp dị thường cường đại, chỉ cần hơi chút đẩy mạnh tiêu thụ một lần, sản phẩm liền bán đi không ít.

Lần này, Mộc Phong còn chưa phải làm cái khác, hoặc là tuyên truyền chút gì đó, hiệu quả của sản phẩm liền bị người phát hiện, sau đó lấy tốc độ cực nhanh truyền ra ở trong giới, trong khoảng thời gian ngắn tài nguyên cuốn cuộn chảy đến.

Hiện tại ở thời đại này, cái nào công ty không có chút trang web nghiệp vụ? Một khi giao dịch nhiều, tự nhiên lo lắng vấn đề buôn bán cơ mật bị tiết lộ, thật vất vả ra một cái Firewall Software đến cả rất nhiều hacker đều thừa nhận không thể công phá, phỏng đoán cho dù quý một chút, rất nhiều công ty cũng đều cho rằng là đáng giá.

Mãi cho đến hết học kỳ này, công ty của Mộc Phong ở Thành Thục Đô đã rất nổi danh, không sai biệt lắm bắt đầu khuếch tán ra tỉnh ngoài.

Trong trường đồn đãi, bất quá mấy tháng, Mộc Phong đã lãi trên ngàn vạn.

Trẻ tuổi tiền nhiều, giá trị vô lực lại siêu cao, còn là sinh viên lớn lên dễ nhìn, Mộc Phong trở thành đối tượng mà nhiều nữ sinh đại học Thục Đô ái mộ, thậm chí đại học khác đều phát triển không ít người hâm mộ.

Nhưng mà, khiến Dương Lam Nhi không còn gì để nói nhất là, Mộc Phong thành công gây dựng sự nghiệp, còn thành ví dụ thực tế trong khoa Quản lý doanh nghiệp của bọn họ, thường xuyên bị giáo sư lấy ra phân tích, để mọi người cố gắng học tập.

“Lam Nhi, mấy giáo sư này sẽ không bị Mộc Phong thu mua đi, mỗi ngày lên khóa đều ở khen gã, còn muốn cho người sống hay không?” Mộ Đình Đình gục xuống bàn giả chết, đối với việc lấy Mộc Phong làm ví dụ thực tế, nàng ta bày tỏ rất đau trứng.

“Không phải a?” Bạch Hân đi theo thương cảm: “Không phải là gây dựng sự nghiệp thành công, trong vòng mấy tháng tay trắng dựng nghiệp mà có lợi nhuận trên ngàn vạn sao? Mọi nó, nếu người người đều là như vậy, tiền giấy liền không đáng giá.”

“Khụ khụ...” Dương Lam Nhi mặc dù cũng hắc tuyến rồi rầm, nhưng đến cùng cũng không đếm xỉa, đại đa số thời gian nàng đều đứng ở Viện Y học, còn không có bị giáo sư giảng bài về Mộc Phong tàn phá đến cuồng oanh loạn tạc.

Lớp trưởng Thu Nhị ngồi ở hàng trước cũng không nhìn được mà xoay người lại chăm chọc: “Còn không phải sao, giáo sư luôn nói Mộc Phong thể nào thể nào bắt lấy kỳ ngộ, thể nào thể nào kiếm tiền, nhưng có ai đã nói qua cái trình tự mà hacker cũng công không phá được của Mộc Phong kia lấy ra từ đâu chưa, chính gã lại không phải là Hệ Trình tự chuyên nghiệp, chẳng lẽ còn là do bản thân gã viết sao?”

“Cho dù là do chính bản thân gã viết, dù gì cũng là bản lĩnh, nếu là tất cả mọi người đều có loại sản phẩm này, ai còn làm không được đến một bước này?” Những bạn học khác cũng chăm chọc, bởi vậy thấy rõ, bị giáo sư giảng bài về Mộc Phong tàn phá không nhẹ.

“Đừng nói làm được một bước này, làm được tốt hơn so với gã còn có khối người đi, lại còn mời Mộc Phong đến giảng bài cho chúng ta, ngẫm lại đều là mẽ.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Tuyệt đối có âm mưu

Nhìn ra được, mọi người cũng không phải là quá mê muội đối với Mộc Phong.

Giống như gia trưởng trước đây từng nói, hải tặc của người khác thể nào thể nào, nói càng nhiều, kỳ thật là kéo cừu hận.

Huống chi đám người giáo sư, chẳng qua là cảm thấy nếu hệ của mình xuất ra một cái điển hình như vậy, liền sẽ kích thích những bạn học khác, nếu càng có nhiều người gây dựng sự nghiệp thành công, đây chính là vinh dự cùng thành tích của lão sư, tương lai lúc chiêu sinh mà kéo ra, vậy cũng thật dễ nhìn a!

Nhóm lão sư chỉ trọng huy hoàng, ngược lại các bạn học lại thực tế hơn một chút, có ít người muốn học theo Mộc Phong, nhưng dù sao bước thứ nhất muốn bước ra, sản phẩm không giống với thị trường, đi chỗ nào tìm đây?

Đối mặt với của chăm chọc của các bạn học, Dương Lam Nhi cười khan một tiếng, cảm thấy Mộc Phong đồng ý đến giảng bài cho mọi người, truyền thụ kinh nghiệm thành công của mình, thuần túy chính là ngốc, có nhiều thứ, gã muốn giải thích như thế nào?

Dương Lam Nhi có thể nghĩ đến, những người khác cũng có thể nghĩ đến, ào ào nhìn có chút há hê nói ra: “Ngày mai Mộc Phong đến, ta phải hỏi hỏi, sản phẩm kia là từ nơi nào đến? Nếu ta có thể có loại sản phẩm này, ta cũng có thể thành công vậy a!”

“Đúng vậy, Firewall Software, không có bất kỳ khảo nghiệm nào, liền đưa ra thị trường, khi đó gã nghĩ như thế nào a?”

“Còn có a, thời điểm công ty vừa mới mở, trừ hai người Mộc Phong, cái Quản lý quan hệ xã hội tiêu thụ kia là như thế nào đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm? Dùng sắc • dụ sao?” Có người vừa nói như thế, mọi người liền cười đến có chút bỉ ổi, Hồ Mị Nhi là cái dạng gì, phần lớn người đều thấy được, cổ quyền rũ mạnh mẽ chết người kia, thật giống như không có lúc nào là không câu dẫn người.

“Uy uy, các người hỏi thì hỏi, dù sao cũng đừng quá đáng như vậy, cẩn thận sinh viên kiệt xuất của chúng ta mang thù, sau đó thì trả thù.” Dương Lam Nhi nghe thấy rất vui vẻ, nhưng vẫn nhin không được nhắc nhở mọi người như trước, chớ nói lời nói lung tung.

Hồ Mị Nhi là nữ nhân của Mộc Phong, vạn nhất nói được quá mức, chỉ sợ Mộc Phong lại âm thầm ghi hận.

“Ai nha, trả thù a, mình rất sợ a...” Chúng bạn học trêu chọc, cũng đem nhắc nhở của Dương Lam Nhi nhớ ở trong lòng.

Bạn học ở khoa Quản lý doanh nghiệp, không phải là gia tộc có sản nghiệp, liền là dốc lòng muốn ở đây vượt hơn hẳn mọi người, cho nên, đạo lý hòa khí sinh tài, không dễ dàng cùng người kết thù đều hiểu, tự nhiên cũng không hết sức nhắm vào Mộc Phong.

Ngày thứ hai, Dương Lam Nhi cố ý đi nghe Mộc Phong giảng bài, kì thực là muốn đi xem kịch vui.

Người đến nhiều vô cùng, có chút bạn học căn bản không liên quan đến hệ học của mình, thuần túy là sùng bái mê luyến Mộc Phong mà đến.

Quả nhiên, có vài người không phục hướng về Mộc Phong đưa ra câu hỏi, những câu chọc vào trái tim của Mộc Phong, đều là một chút bộ phận mà gã không thể giải thích, cực lực muốn giấu giếm.

Hỏi đến nóng nảy, nhóm người hâm mộ Mộc Phong liền sẽ gấp rút giúp gã, ngắt lời, hoặc là khiển trách người xem hỏi vấn đề, cho đến khi đem những thứ tìm có kia nhìn đến thẹn thùng.

Cho nên, đến cuối cùng, Mộc Phong cũng kinh sợ mà không nguy hiểm nói xong bài, còn thu hoạch một nhóm vinh dự, người muốn đến tìm tra cơ bản không có đạt được mục đích gì.

Dương Lam Nhi chỉ có thể cảm thán, fan cái gì, quá hung tàn.

Không muốn cùng người khác chen lấn, Dương Lam Nhi đợi mọi người đều đi không sai biệt lắm, mới chậm chạp ra cửa, màn kịch vui hôm nay này mặc dù kết quả không hoàn toàn phù hợp ý nguyện, nhưng đến cùng là giải trí cho nàng, làm cho tâm tình nàng lại tốt.

Nhưng, vừa bước ra khỏi cửa phòng học, Dương Lam Nhi lại mê, trông thấy một người khiến tâm tình người ta kém đi rất nhiều.

“Lam Nhi, đợi chút.” Mộc Phong chậm rãi đã đi tới.

Khóe miệng Dương Lam Nhi rút rút, người này đem đường đi ngăn cản, nàng không muốn đợi đâu, nhưng thành công sao?

Trông thấy Mộc Phong hiện tại, thực sự rất có điểm mị lực, không có nghèo cùng hận đời trước kia, hiện thời khắp người đều là tự tin cùng giàu có, khó trách nguyên chủ về sau càng ngày càng yêu thích gã đến không thể tự kiềm chế, người không thấy hiện tại có bao nhiêu bạn học nữ cũng si mê gã sao? Nói không chừng, nam cũng có a!

Thấy Mộc Phong này giờ không nói gì, hướng thẳng nàng nháy mắt, mặt Dương Lam Nhi đều đen: “Người đến cùng có chuyện gì? Không có chớ cản đường.”

Mợ nó, hướng nàng phóng điện sao? Nhưng tư sản này còn kém một chút, dù con mắt nam nhân này có thả tới rút gân, Dương Lam Nhi cũng không thấy có điện.

Dương Lam Nhi thật muốn để Mộc Phong đi xem một chút đôi mắt phượng câu • hồn của Tần Mục Diễm kia, người ta có là không phóng, cũng điện lực mười phần.

“Lam Nhi, chúng ta, vì cái gì sẽ biến thành dạng này?” Mộc Phong sững sờ, lập tức đổi một vẻ mặt u buồn đau thương.

Dương Lam Nhi khinh bi nhìn gã: “Vì cái gì? Người lại không biết? Chẳng lẽ người hiện tại muốn nói trách nhiệm ở trên người ta? Không có toàn tâm tiếp nhận người hoa tâm phong lưu? Mộc Phong, người cảm thấy chỉ số thông minh của ta rút đến số lẻ sao?”

Ngoài miệng không buông tha người, Dương Lam Nhi lại cảm thấy có chút cảnh giác, Mộc Phong đến như thế là có ý gì? Tổng cảm giác không thích hợp, tuyệt đối có âm mưu...

Mộc Phong ghen: “Lam Nhi, lời nói của em từ lúc nào không buông tha người như thế?”

Có loại bị tính kẻ rợn cả tóc gáy, Dương Lam Nhi rất không kiên nhẫn ứng phó với cận bã nam này: “Ta với người không quen, xin đừng gọi đến thân mật như thế, nếu như không có việc gì xin nhường đường, lại nói những thứ kia có hay không đều được, đến cùng ai phải xin lỗi ai? Lúc trước người làm cái gì, ta cũng có chứng cứ, ta cũng không sợ người đối trắng thay đen.”

Vừa nghe cái gì chứng cứ kia, mặt Mộc Phong đều đen, hít sâu mấy hơi, đều không thể đem ngọn lửa kia triệt để dè xuống.

“Như thế nào, ba đóa hoa khô của trường, một cái Hồ Mị Nhi vẫn không thể thỏa mãn người? Nghe nói gần nhất còn cùng một Đại minh tinh thân nhau?” Dương Lam Nhi cũng cảm giác mình bắt đầu không cần tiết tháo, cận bã nam trước mặt này rất đáng hận: “Chắc chắn, làm thanh mai trúc mã, ta hảo tâm nhắc nhở người, cẩn thận hư thận...”

Mặt Mộc Phong triệt để đen, con tức không giảm, nơi nào còn nhớ rõ chính mình muốn làm cái gì?

Thừa dịp Mộc Phong không chú ý, Dương Lam Nhi từ bên cạnh đi qua, chỉ lưu lại cho mắt cậu bạn nam một bóng lưng xinh đẹp tiêu sái.

Giờ phút này, Dương Lam Nhi cảm thấy sáng khoái, kỳ thật lúc đọc tiểu thuyết, nàng liền rất muốn nói với nam chủ như thế, ngày ngày cùng nữ nhân XXOO, ban đêm còn ngủ nhiều nữ, thật không sợ thiệt thòi sao? Hiện thời coi như ở trước mặt Mộc Phong nói ra, Dương Lam Nhi cảm giác mình viên mãn.

Về mặt Mộc Phong hơi có chút vận vẹo, mang theo vài phần tàn nhẫn.

“Phong, như thế nào?” Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi không biết rõ từ nơi nào xuất hiện, nhìn mọi nơi không thấy thân ảnh của Dương Lam Nhi, Đông Phương Y có chút không thể chờ đợi được hỏi.

“Chẳng có gì đặc sắc, nàng ta đối với anh đã không có bất kỳ tình nghĩa gì.” Sắc mặt Mộc Phong không tốt lắm, nhưng cũng không có hướng Đông Phương Y phát giận.

“Như thế nào lại vậy? Tình cảm thanh mai trúc mã của các anh nhiều năm như vậy, nữ nhân này nói như thế nào quên liền quên?” Văn Khiết Nghi không biết rõ, tựa hồ hoàn toàn không hiểu tâm lý của Dương Lam Nhi.

Nhìn thấy Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi, Mộc Phong lại nghĩ tới chứng cứ mà Dương Lam Nhi vừa mới nói đến, tâm tình càng kém.

“Kia còn có thể thế nào? Dương Lam Nhi từ trước thích sạch sẽ, nàng ta tận mắt thấy chúng ta... Làm loại chuyện đó, sự tình lại qua lâu như thế, nàng ta nơi nào còn sẽ cho anh cái sắc mặt tốt gì?” Mộc Phong cảm thấy, hôm nay đến tìm Dương Lam Nhi như thế, thật ra là một loại sai lầm.

Sắc mặt của Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi cứng đờ, sự kiện kia, cũng đã thành khúc mắc của hai người bọn họ.

“Đã như vậy, lấy cảm tình của Dương Lam Nhi lúc trước đối với anh, vì sao không phải là vì yêu sinh hận? Ngược lại buông tay được tiêu sái như thế?” Đông Phương Y đề xướng không thoải mái trong nội tâm, kỳ quái hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Sao có thể để cho người thoải mái

Kỳ thật Mộc Phong đối với cái này cũng nghĩ không thông, không ai có thể cho gã một cái đáp án: “Anh làm sao biết? Dương Lam Nhi từ trước đều biết rõ chính mình muốn cái gì, Dương Lam Nhi nếu là không muốn, cũng sẽ không quay đầu lại.”

Nghe vậy, Đông Phương Y cùng Văn Khiết Nghi đều cảm thấy có chút không thoải mái.

Nam nhân Dương Lam Nhi không cần, lại trở thành bảo của các nàng? Đây có ý gì?

Chỉ có thể nói, hai đóa hoa khô của trường này nghĩ nhiều, Mộc Phong không có ý tứ này, Dương Lam Nhi càng sẽ không, lúc trước, không phải là hai người bọn họ đoạt sao? Hiện tại lại quái lạ Dương Lam Nhi không cần? Đây đều là cái logic gì?

“Vậy muốn làm sao bây giờ? Áo Ảnh Đèn anh muốn dường như ở trên tay nàng, còn có rất nhiều cái khác, đều bị nàng mua đi, nếu là dùng tiền đi mua, trừ phi nàng không biết giá trị của Áo Ảnh Đèn, nếu không, chúng ta ra không nổi cái giá kia.” Văn Khiết Nghi khẽ nhíu mày, nàng ta mặc dù không biết rõ Mộc Phong vì cái gì muốn Áo Ảnh Đèn như vậy, cái này cùng tu luyện có quan hệ như thế nào?

“Tạm thời liền dạng này, nghĩ kỹ biện pháp rồi nói sau, muốn Dương Lam Nhi đối với anh giống như trước, trừ phi tất cả các em đều rời đi.” Mộc Phong u ám nói ra, có đôi khi gã cũng hoài nghi Dương Lam Nhi có phải biết cái gì hay không, vì cái gì đột nhiên thích đồ cổ? Còn có tiền mua những thứ đó? Quan trọng nhất là, rất nhiều thứ đều là đồ giả cần.

Bất quá cẩn thận ngắm lại, Mộc Phong lại cảm giác mình đa tâm, bởi vì Dương Lam Nhi không chỉ mua đồ cổ giả cần, cũng mua cái khác, hẳn chỉ là một loại trùng hợp. Huống chi, dựa theo những thứ đồ cổ nàng mua kia, phần lớn đều là thật, chỉ sợ sang tay cũng có thể lợi nhuận đến không ít tiền, khó trách nàng cũng không thiếu tiền.

Vốn là Mộc Phong còn nghĩ, nếu Dương Lam Nhi thiếu tiền, tự nhiên sẽ đến tìm gã, đến thời điểm đó gã có thể nói một chút yêu cầu khác.

Nhưng mà, hiện tại ngoài ý muốn nhất chính là, Dương Lam Nhi có nhãn lực đối với đồ cổ, không biết rõ khi nào lại có dạng bản lĩnh này.

“Phong, vì một mình Dương Lam Nhi, anh có thật không muốn chúng em hay không?” Về mặt Đông Phương Y bị thương, nàng ta vì Mộc Phong cũng đã trả giá rất nhiều.

Tập đoàn Thiệu thị đã phản bội Đông Phương gia, trong gia tộc nàng ta đã không còn là thiên tài được sủng ái, quan trọng nhất là, bị Dương Lam Nhi chụp ảnh chụp coi như đồ cầm tay vậy, quả thực không có một chuyện là thuận lợi.

Hiện thời, cũng không phải tình cảm của Đông Phương Y đối với Mộc Phong đã sâu đến cỡ không thể dứt bỏ, mà là không có biện pháp quay đầu lại.

Mộc Phong cầm tay Đông Phương Y, an ủi nói: “Tự nhiên không thể nào, anh cùng Dương Lam Nhi, đã sớm không có vấn đề gì.”

Nghe nói như thế, Văn Khiết Nghi cũng thật cao hứng, duỗi tay khoác tay kia của Mộc Phong, ba người hòa thuận cười cười nói nói đi xa.

Chờ không nghe tiếp được thanh âm gì nữa, nhìn không thấy bóng dáng, Dương Lam Nhi từ góc tối đi ra, khoe miệng thoáng ánh lên nụ cười nhẹ chậm chọc.

Thì ra là như vậy, nàng liền nói Mộc Phong vì cái gì đột nhiên đến sầm vai tình thánh với nàng, nguyên lai là vừa ý những đồ vật tặng cao tích lũy kia a!

Dương Lam Nhi vốn không nghĩ có thể lừa gạt bao lâu, một khi nàng mua nhiều thứ, đám người Mộc Phong tự nhiên có thể nghe được. Hơn nữa có hệ thống có thể nghe lén một chút tin tức ở tầm xa, bị phát hiện là chuyện sớm muộn, có thể kiên trì đến bây giờ, đã ngoài dự liệu của nàng.

Bất quá, chủ ý này đến cùng là tự Mộc Phong nghĩ ra? Hay là nữ nhân của gã ra? Muốn đem nàng cũng thu hoạch thành một trong những nữ nhân của Mộc Phong?

Dương Lam Nhi chỉ là ngẫm lại, liền cảm giác mình chán ghét đến.

Nếu như là do Mộc Phong tự mình nghĩ, kia chỉ có thể nói cận bã nam đến đâu cũng đều cận bã, thật cho mình là tình thánh vô địch sao?

Nếu như chủ ý này mà là nữ nhân của Mộc Phong ra, Dương Lam Nhi dám khẳng định, vài nữ nhân này tuyệt đối không có ý tốt, trừ để thỏa mãn yêu cầu của Mộc Phong, còn muốn mượn việc này để phá hủy nàng.

Dương Lam Nhi xác định, nếu nàng “Hồi tâm chuyển ý”, chờ Mộc Phong có được thứ gã muốn, những nữ nhân này liền sẽ liên thủ làm cho Mộc Phong chán ghét nàng, cuối cùng hoàn toàn vứt bỏ nàng.

“Chia sẻ? Phốc, quả thực quá buồn cười.” Dương Lam Nhi cảm thấy buổi trưa hôm nay hoàn toàn không có khẩu vị: “Cho ta và các người là cùng một cái phẩm vị sao? Nguyên chủ cũng có thể thả làm ngọc vỡ, không làm ngói lành, huống chi là ta?”

Đừng nói tới tình huống hiện tại này, chính là Mộc Phong thật sự buông tha cho những nữ nhân bên cạnh để đến tìm nàng, cũng không có một chút xíu khả năng, nam nhân dơ bẩn như vậy, còn muốn cho nàng tiếp tục ăn mỹ thực hay không?

Đang nghĩ ngợi, Âm Từ Mạt gọi điện thoại đến nói cùng nhau ăn cơm, Dương Lam Nhi lập tức châm chọc: “Mạt Mạt, ta bị cận bã nam nào đó làm cho chán ghét, không đói bụng.”

“Ai?” Âm Từ Mạt mờ mịt.

“Mộc Phong!” Dương Lam Nhi hung hăng nói, những thứ đồ cổ trong tay kia, có nát cũng không để cho Mộc Phong giữ.

Âm Từ Mạt dừng một chút, tựa hồ rất nghi hoặc: “Đó là ai?”

“...” Dương Lam Nhi lặng yên một hồi lâu, trong nháy mắt bộc phát vui vẻ: “Ha ha, Mạt Mạt, người thật sự là quá đáng yêu, được rồi, ta lại có khẩu vị, chúng ta đi đến chỗ đường dành riêng cho người đi bộ gọi một nồi lẩu như thế nào? Gọi suất ba trăm cho một người nhé!”

Khẩu vị đại nhân ăn tiệc đứng tối có yêu.

“...” Âm Từ Mạt từ đầu tới đuôi đều không hiểu ra sao, không hiểu Dương Lam Nhi vì cái gì lại thay đổi nhanh như thế, bất quá có ăn liền tốt, cái khác vẫn là đừng quản.

Gặp mặt, Dương Lam Nhi mới dám xác định, Âm Từ Mạt là thật đem cái Mộc Phong này quên mất không còn một mảnh, căn bản không biết rõ nàng đang nói tới ai, nhìn không được tâm tình tốt hơn hai phần.

Cho nên nói, bên trong sân trường này không phải là còn có người không quan tâm đến sự tồn tại của bát quái sao? Bạch Hân cùng Mộ Đình Đình quả nhiên ngạc nhiên.

Sau sự kiện hôm đó, Dương Lam Nhi ghi nhớ một khoản ở trong lòng trước, về sau lại tính sổ, Mộc Phong cũng không có đến phiên nàng, mấy ngày sau, liền bắt đầu kiểm tra cuối kỳ.

Trong lúc kiểm tra, Dương Lam Nhi đã quyết định xong hành trình nghỉ hè, dùng thân phận Thẻ Hợp Kim ở Chợ Đen, giải quyết thị thực ở đa quốc gia.

Này là chỗ tiện lợi ở Thế Giới Ngầm, bởi vì quan hệ với nhiệm vụ, có rất nhiều việc đều là vượt quốc gia, nên có đường tắt giải quyết thị thực, căn bản không cần chờ trình tự lâu như bình thường.

Sở dĩ đưa ánh mắt nhắm ra nước ngoài, đó là bởi vì nàng trong lúc vô tình nghe được, Mộc Phong muốn xuất ngoại để chơi đùa tích lũy lợi nhuận.

Này vốn nên là sự tình của một hai năm sau, nhưng bởi vì Mộc Phong thực sự thiếu quá nhiều tích lũy, rất nhiều thứ lại lúc nào cũng bị Dương Lam Nhi vượt lên trước một bước, nên mới động tâm tư ra ngoại quốc.

Dương Lam Nhi tự nhiên sẽ không để cho gã thoải mái như vậy, vội vàng làm xong thị thực, cũng chuẩn bị xuất ngoại chơi đùa.

Hết thầy đã chuẩn bị sẵn sàng, Dương Lam Nhi cũng không vội, an tâm thi xong, còn thoải mái nhàn nhã liên hoan cùng bạn học cùng lớp.

Mộc Phong muốn xuất ngoại, nữ nhân của gã sao sẽ buông tha cho loại cơ hội chơi đùa này? Huống chi, hiện thời quan hệ của Mộc Phong ở nước ngoài có thể đùa trò trẻ con gì, nói như thế nào cũng cần các nữ nhân ủng hộ một chút.

Mặt khác, nữ nhân của gã cũng không phải là tất cả đều là người trong Thế Giới Ngầm, không có thể chứng minh cá nhân mà nói, thị thực chỉ có thể đi trình tự bình thường, huống chi, loại chuyện như nữ nhân xuất hành, thu thập cũng sẽ thật phiền toái.

Cho nên, Dương Lam Nhi kết luận, Mộc Phong ở trong khoảng thời gian ngắn căn bản không ra cửa được, nàng tự nhiên cũng không cần quá nhanh.

“Uy, Lam Nhi, lần nghỉ hè này bạn lại muốn đi đâu?” Đã thành thói quen ngày nghỉ liền không gặp bóng người của Dương Lam Nhi, Mộ Đình Đình vô cùng hâm mộ ghen ghét nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đắt khách gặp bạn cũ

Dương Lam Nhi uống một ngụm nước trái cây: “Chuẩn bị ra ngoại quốc vui đùa một chút, thị thực mình đều làm xong, muốn cái lễ vật gì, có thể nói thẳng a.”

“Mình nói, bạn một lần so với một lần chạy được xa hơn a!” Bạch Hân cũng hâm mộ, nàng ta cũng muốn đi ra ngoài chơi, nhưng bản thân nàng ta đêm giờ vẫn không kiếm được tiền, luôn dùng của cha mẹ đi chơi, lại cảm thấy quá mức lãng phí xa xỉ.

Đối với cái này, ý tưởng của Mộ Đình Đình cũng không sai biệt lắm, mặc dù trong nhà rất có của, nhưng cũng không muốn tăng thêm cho cha mẹ quá nhiều gánh nặng: “Chờ chúng mình tự kiếm được tiền, cũng đi chơi, mỗi lần nhìn bộ dáng bạn đi chơi đến hôn thiên địa ám, không muốn trở về, mình đều đồ mất.”

“Đồ mất cái gì? Các bạn rất nhanh sẽ có cơ hội.” Dương Lam Nhi nhướn mày, cảm thấy châm chọc hai bạn tốt này thật thú vị.

“Cắt, nói được dễ nghe, thật sự chờ tốt nghiệp rồi đi làm, chi sợ là có tiền lại không có thời gian, vẫn là Lam Nhi tiêu sái như thế a!” Bạch Hân cảm thán, này thật là vấn đề thực tế, mọi người đều biết.

“Kỳ thật có thời gian hay không, vẫn là xem chính mình, các bạn lại không thiếu tiền, cần gì liều mạng như vậy?” Dương Lam Nhi buông tay, đời trước nàng chính là như vậy, vì tiền lương, vì tiền thưởng, hoàn toàn là đem bản thân bức tử, sau đó ngấm lại, quá không đáng.

Đương nhiên, nếu là người thiếu tiền, không liều mạng quá mức, đó cũng là không có cách nào khác để sống.

Chọn lựa như thế nào, đều là xem ý tưởng của mình.

“Nói cũng phải, chúng ta cũng không thể vì tiền, liền đem thanh xuân bỏ vào trên công tác, khi già nhất định sẽ hối hận.” Mộ Đình Đình đặc biệt suy nghĩ thông suốt, vừa nói liền hăng lên, lập tức cùng Bạch Hân thảo luận việc thanh xuân nên tiêu xài, hay là nên quý trọng.

Dương Lam Nhi nghe đến cao hứng, nhưng không nói chen vào, cái nhìn của nàng từ trước đến nay là, người có tiền để tiêu xài, tự nhiên đừng làm khổ chính mình.

Ăn được uống tốt xong, Dương Lam Nhi liền trở về nhà, đem một ít đồ vật dọn dẹp một chút, liền vào trong không gian một bên tu luyện một bên chờ hừng đông.

Sau khi trời sáng, Dương Lam Nhi đi thẳng đến sân bay, trạm thứ nhất, M quốc.

Đối với ngoại quốc mà nói, Dương Lam Nhi xác thực càng ưa thích Hoa Hạ, có lẽ là tình yêu dân tộc, cũng có lẽ là cái khác, nhưng không trở ngại nàng cảm thụ.

Đời trước nàng bởi vì là CEO tại khu Châu Á của Tập đoàn vượt quốc gia, thực tế hàng năm đều phải ngây ngốc ở ngoại quốc, nhưng mỗi lần trở lại địa bàn Hoa Hạ, nàng vẫn sẽ cảm thấy vô cùng thư thái như cũ, ngoại quốc có khá hơn, cũng không phải là gốc rễ của nàng.

Bất quá, ngẫu nhiên đến ngoại quốc du lịch, ném thử mỹ thực, xem một chút cảnh đẹp, kia thật là một chuyện rất thư thái.

Đặc biệt là bởi vì có bản lĩnh của đời trước ở đây, Dương Lam Nhi ở phương diện ngôn ngữ câu thông hoàn toàn không thành vấn đề, cuộc du ngoạn này liền thành chuyện tốt.

Đối với M quốc, Dương Lam Nhi đời trước chính là rất quen thuộc, cái thế giới này mặc dù có rất nhiều điều cùng tiền thế bất đồng, nhưng vị trí địa lý cơ bản cũng không có thay đổi, nhiều nhất là thay đổi cách gọi một chút, chỉ cần bản đồ di động được mở ra, cơ bản rất khó lạc đường.

Vừa xuống máy bay, Dương Lam Nhi mở bản đồ nhìn nhìn, chuẩn bị tìm khách sạn ở lại trước.

Ra cửa tiếp đón, Dương Lam Nhi đang muốn đi đến cái khách sạn mà mình nhìn trúng, lại phát hiện một gương mặt quen, không khỏi kinh hãi: “Diệp Nhạc Luân? Ta gọi thân, ngươi thế nào ở đây?”

Địa Cầu này không phải quá nhỏ chứ? Đến M quốc, còn không có ra khỏi sân bay đâu, thế nhưng nhìn thấy người quen? Máy bay xác định là đến M quốc, mà không phải Kinh Đô của Hoa Hạ?

Đột nhiên nghe được tên mình, Diệp Nhạc Luân còn mờ mịt một chút, nhìn chung quanh một cái, nhìn thấy Dương Lam Nhi nhin không được thờ phào nhẹ nhõm: “Dạng này cũng có thể gặp gỡ? Xem ra chúng ta thật rất có duyên phận a!”

“Duyên phận cái đầu, lại đang trách thúc thúc, ngươi vì cái gì lại ở chỗ này?” Dương Lam Nhi liếc mắt, đối với tình huống này thập phần không hiểu.

“Cái vấn đề này chúng ta đợi tí nữa nói sau, ngươi mau giúp ta một chút, nói cho cái lái xe này, ta muốn đi khách sạn Washington.” Diệp Nhạc Luân giống như bất được cứu tinh, lập tức đem Dương Lam Nhi đẩy tới bên cạnh.

Dương Lam Nhi không còn gì để nói nhìn Diệp Nhạc Luân một cái, cùng lái xe nói xong, cũng cùng lên xe.

Mặc dù khách sạn này không phải là cái nàng xác định ban đầu, nhưng không trở ngại nàng hiện tại thay đổi chủ ý.

Thật vất vả lên xe, Diệp Nhạc Luân hung hăng thở phào nhẹ nhõm, bộ dáng kia đáng đánh đòn bao nhiêu thì đáng đánh đòn bấy nhiêu.

Nhớ tới bộ dạng nói chuyện rồi rầm vừa rồi của Diệp Nhạc Luân cùng lái xe kia, Dương Lam Nhi rất không phúc hậu cười: “Ta nói Diệp đại thúc, ngươi không giải thích được chạy đến M quốc, đến câu trao đổi thường dùng cũng không biết nói? Ngươi là chuyên môn đến lẫn qua lẫn lại mình đi!”

Có thể gặp phải Dương Lam Nhi quan hệ không tệ ở đây, về mặt Diệp Nhạc Luân buồn lòng không ít, hơn nữa, đi ở trên đường cái M quốc, y cũng không sợ bị nhóm người hâm mộ nhận ra, từ đó bị vây xem.

“Này không phải là công ty muốn cho ta tiến công chiếm đóng thị trường ngoại quốc sao? Cảm thấy cuốn album này chất lượng tốt như thế, nói không chừng có thể có thành tích.” Diệp Nhạc Luân dờ khóc dờ cười: “Vừa nghĩ tới có thể tới ngoại quốc, coi như là có thể nghỉ phép, ta lập tức liền hưng trí bừng bừng chạy tới đây.”

Khóe miệng Dương Lam Nhi giật giật: “Cho nên đâu? Ngươi tới quá nhanh, đến địa phương mới phát hiện tiếng Anh của mình đều đã trả lão sư rồi?”

Đến câu cơ bản dùng để câu thông nhất cũng không hiểu, còn đòi đến tiến công chiếm đóng thị trường ngoại quốc? Đại minh tinh liền không biết đây là khổ bức sao?

Nếu hôm nay không có gặp gỡ nàng, Dương Lam Nhi rất hoài nghi, Diệp Nhạc Luân sẽ không kiên cường ở lại nữa, mà là xoay người ngồi máy bay trở về, liền chưa thấy qua ngu xuẩn như thế.

Diệp Nhạc Luân cười hắc hắc: “Trước kia, tiếng Anh của ta cũng không có đạt tiêu chuẩn.”

Dương Lam Nhi nâng trán, uể oải nói ra: “Nhìn ngươi đặc ý như thế, sẽ không cảm thấy chính mình rất yêu nước đi!”

Tiến công chiếm đóng thị trường ngoại quốc, album của nàng không thành vấn đề, thị trường đời trước đã chứng minh điểm này, nhưng mấu chốt là, người biểu diễn này có vấn đề cực cực lớn.

Da mặt của Diệp thiên vương là luyện ra, cho dù bị Dương Lam Nhi nói như thế, cũng không cảm thấy xấu hổ, ngược lại rất có vài phần không sao cả.

Đến khách sạn Washington, Diệp Nhạc Luân đem hết thảy công việc giao cho Dương Lam Nhi xử lý, ai bảo y nghe không hiểu đâu?

“Ta nói đại thúc, ta đem ngươi cầm đi bán ngươi cũng không biết đi!” Dương Lam Nhi châm chọc: “Ta thế nhưng biến thành trợ lý của ngươi? Nhớ phải đưa phí dịch vụ, nếu không, ta bãi công.”

“Có người mua sao?” Diệp Nhạc Luân dù bận vẫn ung dung hỏi: “Không thành vấn đề, lúc cùng ta một chỗ, tất cả chi tiêu của ngươi cứ tính vào ta.”

Nói xong, Diệp Nhạc Luân rất hào khí đưa Dương Lam Nhi một tấm thẻ ngân hàng.

“Quán Ngưu Lang, còn có thể đáng giá mấy đồng tiền. Coi như ngươi? Hết thảy chi tiêu? Kể cả ta mua đồ?” Dương Lam Nhi khinh bỉ liếc y một cái, không quá tin tưởng.

Diệp Nhạc Luân đang muốn một lời đáp ứng xuống, lại bị vẻ mặt của Dương Lam Nhi trấn nhiếp: “Cái kia, người sẽ không mua thứ gì rất quý đi, cái thẻ này mặc dù là công ty cho, nhưng cũng không thể xoát bạo, ta cũng không dễ bàn giao a!”

Dương Lam Nhi không còn gì để nói: “Khó trách hào phóng như thế, nguyên lai là mượn hoa hiến Phật a, tiền lại không hữu dụng? Hừ hừ...”

Hừ lạnh một tiếng, Dương Lam Nhi quay đầu liền chọn hai gian phòng tốt nhất, một lần giao tiền cho năm đêm.

Vốn còn muốn cho Diệp Nhạc Luân tỉnh một chút, nghĩ lại xem, là nàng nghĩ quá nhiều, đại minh tinh này còn là tặc tinh (*sao trộm cắp) đâu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Ta phải đi

Diệp Nhạc Luân nhún vai, bày tỏ chính mình rất vô tội, y càng không biết Dương Lam Nhi ra tay có bao nhiêu ác.

Không chỉ giao tiền phòng của năm đêm, còn chọn món ăn đắt nhất, một đường này qua đi, phỏng đoán tài vụ của công ty có lại đây, cũng phải lệ rơi đầy mặt.

Tiếp đến, Dương Lam Nhi một bên tìm kiếm mục tiêu của mình, một bên thay Diệp Nhạc Luân làm phiên dịch, ngày này trôi qua có chút bận.

Diệp Nhạc Luân ngược lại trôi qua là cực kỳ thích ý, khiến Dương Lam Nhi nhìn thấy mà đau răng.

Một lúc sau, Dương Lam Nhi liền rối rắm, nhìn không được hỏi: “Người không phải là đến suy tính ra album ở thị trường ngoại quốc sao? Như thế nào cả ngày ăn không ngồi rồi, liền không gặp người làm chút chính sự gì khác?”

Đại minh tinh nhàn như thế, nàng lại rất bận rộn.

Diệp Nhạc Luân cười hắc hắc, cây ngay không sợ chết đứng nói ra: “Loại chuyện này tự nhiên có nhân sĩ chuyên nghiệp đến xử lý, ta đúc kết cái gì? Mặc dù ta đến trước, bắt quá ta là khách du lịch.”

Ở M quốc, không có fan vây công, y có thể hưởng thụ sinh sống của người bình thường, trừ ngôn ngữ không thông nên có chút không dễ dàng ra, những cái khác đều cực kỳ tự tại.

Cái cảm Dương Lam Nhi thiếu chút nữa rớt xuống, ngay người một hồi lâu cuối cùng không còn gì để nói nói ra: “Ta nói đại minh tinh, người đừng tùy hứng như vậy được không? Người cho là mình còn nhỏ a!”

Một người đến cái tiếng nói cũng nói không thông bỏ chạy đến M quốc còn tính, cả ngày không làm chính sự, chuyên môn khắp nơi du ngoạn, nàng làm cái phiên dịch này lại rất đau trứng được chứ?

Diệp Nhạc Luân quần lớn: “Ta không phải là tới nghỉ sao? Nơi nào tùy hứng? Trong khoảng thời gian này hết thu lại album, album chung bày, khắp nơi tuyên truyền, ngày ngày tham gia thông báo, rất mệt mỏi có được hay không?”

Dương Lam Nhi rối rắm: “Hành, người nghỉ phép, nếu không người thỉnh một người thông dịch khác, nếu không sắp xếp hành trình cũng phải nghe ta, cho dù ta đi địa phương không dễ chơi, người cũng không được phép có dị nghị.”

Mọi nó, nàng đến M quốc là có chính sự có được hay không? Lại không nhàn giống như đại minh tinh.

Nghĩ hoặc nhìn Dương Lam Nhi một cái, Diệp Nhạc Luân lắc đầu lắc đầu: “Người tới M quốc không phải là đến chơi?”

“Nói nhảm, trong nước ta còn không có chơi đủ đâu, làm chi phải đến M quốc chơi?” Dương Lam Nhi liếc mắt, đối với cái này đại minh tinh, nàng thật rất muốn nói I phục YOU.

“Kia, đi Las Vegas không?” Mắt Diệp Nhạc Luân lóng lánh, nói lời này cũng đại biểu cho việc y thà rằng đi theo Dương Lam Nhi, cũng không muốn mời người khác, cho dù có đôi khi Dương Lam Nhi làm thịt người, so với người khác kỳ thật còn ác hơn.

“Las Vegas?” Dương Lam Nhi quan sát Diệp Nhạc Luân một cái, lập tức khinh bỉ nhìn y: “Liền người có chút này, còn muốn đi chơi đánh cược? Cẩn thận thua đến quần nhỏ đều không có.”

Giữa lông mày Diệp Nhạc Luân nổi nếp nhăn: “Con gái, nói chuyện đừng rõ ràng như vậy được hay không?”

Kỳ thật không thận trọng vẫn là phụ, chủ yếu nhất là, có đôi khi một đại nam nhân như y nghe cũng cảm thấy mặt đỏ, quá thẹn thùng.

“Không đi, ta lại không đánh cuộc.” Dương Lam Nhi mặc dù biết chính mình có linh thức, đi chơi đánh cuộc, cơ hồ kiếm bộn không thua, nhưng nàng không cần thiết đi kiếm tiền như thế.

“Kia... Máy ngày nữa M quốc muốn phóng ra một quả tên lửa lên trời, chúng ta đi hiện trường ngó ngó có được hay không?” Diệp Nhạc Luân thương lượng nói ra.

Dương Lam Nhi quần, yêu cầu của người này sao nhiều như thế, không phải là nói hết thầy nghe nàng sao?

Bất quá, nghĩ tới tin tức gần nhất mà M quốc cường xảo, địa chỉ tên lửa kia phóng ra, cùng địa phương nàng muốn đi cũng cách không được bao xa, ngược lại không cần cự tuyệt triệt để.

“Nói nhiều như vậy, đồ là có thể.” Dương Lam Nhi không sao cả nói.

“Ha ha...” Diệp Nhạc Luân cười đến có chút ngốc, biết Dương Lam Nhi kỳ thật cũng rất mềm lòng.

Hành trình tiếp theo, đều là theo ý tứ của Dương Lam Nhi mà đi, lại khiến Diệp Nhạc Luân xem không hiểu.

Mặc dù kinh ngạc Dương Lam Nhi có hiểu biết đối với đồ cổ, nhưng có đôi khi nàng mua thứ này nọ cũng không tính là đồ cổ, chỉ có thể nói, là vật hiếm thấy, dùng tiền cũng lưu loát cùng xa xỉ, làm Diệp Nhạc Luân nhìn thấy cũng có chút kinh hãi.

Nữ nhân đi du lịch dạo phố, không phải là đều yêu hàng hiệu sao? Đồ gì bao a, các loại đồ trang điểm, đều bỏ tiền đến mức một điểm cũng không đau lòng, hết lần này tới lần khác Dương Lam Nhi liền mua một chút vật ly kỳ cổ quái.

Không hiểu thì không hiểu, Diệp Nhạc Luân cũng tự giác không nhiều miệng, Dương Lam Nhi tự nhiên cũng sẽ không chủ động giải thích cái gì.

Cuối cùng, Dương Lam Nhi mở lòng từ bi, phát tay đi căn cứ muốn phóng tên lửa mà Diệp Nhạc Luân nói.

M quốc từ trước đã yêu khoa học, một khi có cái công nghệ cao gì, hoặc là sự tình đi hàng đầu nhân loại gì xuất hiện, liền sẽ báo cho toàn bộ người Địa Cầu ai ai cũng biết. Bọn họ cho rằng, này mới là biểu hiện cho cường quốc của bọn họ.

Mà lần phóng tên lửa này, cũng không phải là vệ tinh bình thường, mà là chở đầy tiếp tế cho trạm không gian vũ trụ, bên trong có không ít nghiên cứu mới nhất, cần dùng bên trong thực tế của trạm không gian vũ trụ.

Ở phương diện này, M quốc liên tục bá chiếm vị trí số một quốc tế, ai cũng không dám vượt râu hùm, lần này tự nhiên cũng không ngoại lệ, cơ hồ toàn cầu đều ở chú ý.

Mà M quốc ở phương diện phóng tên lửa ra có tự tin thật lớn, mỗi lần cũng sẽ mở ra một cái khu vực, để cho truyền thông phỏng vấn cùng quần chúng vây xem.

Đương nhiên, nếu là truyền thông tự nhiên có lối đi đặc thù, quần chúng vây xem mà nói, cũng không phải là miễn phí, bên trong này cũng có cái gọi là buôn bán vận hành, thu vé vào cửa.

Mặc kệ loại giá vé vào cửa này giá trị bao nhiêu, đáng vây xem vẫn chiếm phần đông, hơn nữa cung không đủ cầu.

Vốn là Dương Lam Nhi còn suy tính, có phải dùng Thẻ Hợp Kim mua hai tấm vé vào cửa hay không, đã thấy Diệp Nhạc Luân vung phiếu ở trước mặt nàng lắc lắc, không khỏi im lặng không còn gì để nói, dường như, chỉ có ở trên loại sự tình này, năng lực đại minh tinh là không thể nghi ngờ, đều là vì chơi.

“Xem hết lần phóng tên lửa này, ta phải đi.” Diệp Nhạc Luân hơi có chút thương cảm, vài ngày này y chơi đến rất vui, thậm chí đều sinh ra ý tưởng thoái ẩn khỏi giới giải trí.

“A, người phải đi về?” Dương Lam Nhi lạnh nhạt, về sau lại không phải là không gặp.

“Không phải, là người của công ty đến, ta giống như vừa mới lướt qua.” Diệp Nhạc Luân nhún mày, nhìn về mặt Dương Lam Nhi đột nhiên cũng cảm thấy không có rối rắm như vậy.

“A, xác thực cũng nên đi, nhìn người thực nhân.” Dương Lam Nhi không cho là đúng, từ trong túi móc ra một tờ giấy: “Thời khắc sắp chia tay, đưa người một phần lễ vật đi!”

Không nghĩ tới còn có lễ vật, Diệp Nhạc Luân cảm thấy có chút thụ sủng nhược kinh, hưng phấn tiếp nhận nhìn, cười hắc hắc: “Bản tiếng Anh của ‘Hôn tạm biệt’?”

“Đúng vậy, muốn tiến công chiếm đóng thị trường âm nhạc tiếng Anh, cái này có thể ra một đơn khúc.” Dương Lam Nhi nghĩ đến đời trước cái tổ hợp ngoại quốc kia, vì vậy bản tiếng Anh, cũng là một lần là nổi tiếng, nhanh chóng đứng vững ở trong giới ca hát, bởi vậy thấy rõ mị lực của bản tiếng Anh bài hát này.

“Ha ha, thật tốt, yên tâm, phương diện chia lợi nhuận, ta khẳng định thỏa mãn hộ người.” Diệp Nhạc Luân nhìn từ trên xuống dưới nhiều lần.

Dương Lam Nhi cười một tiếng, nàng chính là thưởng thức Diệp Nhạc Luân như thế.

Về mặt Diệp Nhạc Luân tỏa nắng: “Không sai, chính là ca từ xem không hiểu.”

Dương Lam Nhi hắc tuyến, xem không hiểu còn nhìn nghiêm túc như thế?

“Người vẫn là trở về để cho người ta ghép vần cho người đi!” Dương Lam Nhi biết rõ có chút minh tinh chính là làm như vậy, kỳ thật đối với ngoại ngữ một chữ cũng không biết, nhưng đem phát âm ca từ thuộc lòng, cũng là hát được có thứ tự.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Thú vị đến

Nói xong chuyện rồi đi cùng Diệp Nhạc Luân xong, Dương Lam Nhi tính toán thời gian mang đại minh tinh đến hiện trường phóng tên lửa, náo nhiệt người đông nghìn nghịt kia, làm cho nàng nhìn không được thương cảm.

Người, khó tránh cũng quá nhiều đi!

Nghe ngôn ngữ của những người kia, người ngoại quốc đến xem hiếm lạ chiếm đa số, người địa phương rất ít, phỏng đoán đều đã quen với loại chuyện như vậy, tự nhiên không có nhiều hứng thú.

Có chút là học giả, đi theo bên cạnh là trợ lý tương đối trẻ tuổi, liên tục nói nhỏ cùng nghị luận không ngừng, thể hiện xem ra chính là người cùng ngành đến quan sát.

Mi quốc cũng thực sự tự tin, căn bản không sợ mấy người cùng ngành này vào bên trong, dù sao địa phương phóng tên lửa cũng cách xa xa đâu, liếc mắt nhìn như thế có thể nhìn ra cái gì?

Vừa vào hành lang quan sát, Diệp Nhạc Luân thật hưng phấn đi chụp hình, Dương Lam Nhi vô cùng buồn chán nhìn quanh, ngược lại phát hiện không ít khuôn mặt phương đông, rất nhiều đều là người Hoa.

“Àn?” Dương Lam Nhi đang xem người nhện nhip lui tới tìm niềm vui thú, trong lúc vô tình lại phát hiện một chuyện cực kỳ kỳ quái.

Trong đám người Hoa kia, tỷ lệ võ giả cùng người có dị năng quá cao đi, chẳng lẽ có đại sự gì muốn phát sinh?

Từ lần làm nhiệm vụ trước gặp phải người Long Tổ có dị năng, Dương Lam Nhi chỉ dựa vào linh thức quét hình là có thể phân biệt võ giả cùng người có dị năng.

Lúc này, bên ngoài đi vào một đội người có khuôn mặt phương đông, Dương Lam Nhi nhìn ra được là người Hoa, đồng tử co rút lại, khóe miệng dần ra một nụ cười nghiền ngẫm, một đội tám người, thể nhưng tất cả đều là người có dị năng? Hơn nữa so với những người có dị năng đi đến hiện trường trước thực lực cao hơn không ít, nếu nói bên trong này không có điểm mờ ám, buổi trưa hôm nay nàng sẽ không ăn cơm.

Đừng hỏi nàng vì cái gì có thể một cái phân biệt ra được có phải là người Hoa hay không, Dương Lam Nhi bày tỏ, nàng cũng không hiểu loại trực giác này, từ kiếp trước liền có.

Giống như nàng một cái CEO vượt quốc vì cái gì lại xem tiểu thuyết nam chủ NP? Thứ nhất là nghĩ làm cho mình lúc đang làm việc thì tìm một phần thoải mái, thứ hai là địa vị nàng có cao hơn nữa thì cũng là người, đồng dạng có hứng thú yêu thích của mình, đọc tiểu thuyết là nàng từ lúc còn đọc sách bởi dưỡng lên.

Còn như đọc tiểu thuyết tìm thoải mái, kia tự nhiên phải xem sáng văn a, vốn dĩ Mộc Phong này chính là tiểu thuyết NP, mặc dù đối với nữ tử mà nói, nam chủ ở phương diện tình cảm kỳ thật rất căn bã, nhưng nam chủ ở phương diện đối ngoại lại làm cho người cảm thấy rất tốt rất sáng khoái rất cường đại.

Mộc Phong về sau lại lợi dụng hệ thống khoa học kỹ thuật, cùng quốc gia đối lấy tích lũy cao, dạng này dĩ nhiên là như nước Hoa cường địa, xem như một loại song doanh.

Dương Lam Nhi lúc trước có thể nhìn được đem truyện này lật hết, chính là vì nội dung ở phương diện này rất hợp tâm ý nàng.

Làm CEO vượt quốc, nàng hàng năm ở nước ngoài, xem nhiều sự cường đại của nước khác, tự nhiên hy vọng quốc gia mình có thể càng ngày càng phồn vinh phú cường.

Có thể nói, văn nam chủ NP trừ phương diện tình cảm, cái khác cũng có thể chọc trúng mạnh điểm của nàng, chính là bởi vì trên thực tế rất nhiều thứ

không thể thực hiện, nên công chúng mới lúc nào cũng đặt nhiều kỳ thác ở trong tiểu thuyết.

Nên biết, Hoa Hạ đời trước, cũng không sánh bằng thời không này, có một số việc tổng có thể để cho người vừa mong đợi lại nhiều lần thất vọng.

Nghĩ đến có chút xa, Dương Lam Nhi bưng tỉnh, bắt đầu chú ý một nhóm người có dị năng mới vào, không biết rõ mấy người này có phải là Long Tổ hay không? Lại có phải đến làm nhiệm vụ hay không?

Nghĩ cũng đoán được, nếu là tới đây làm nhiệm vụ, vậy khẳng định không phải là cái chuyện tốt gì, nhưng Dương Lam Nhi bày tỏ, nàng tương đối thích.

Vô luận là đời trước hay hiện tại, hay là xem qua tiểu thuyết, Hoa Hạ có rất nhiều thời điểm đều ôm danh tiếng đại quốc mệnh mỏng, lúc nào cũng bị người khác bắt nạt đến trên đầu, có đôi khi năng lực chống cự cùng phản kích cũng không có.

Dương Lam Nhi có cảm thấy phần nộ nữa, cũng không có năng lực làm cái gì.

Nhưng cái thế giới Hoa Hạ này, thực lực toàn thể cứng hơn, người lãnh đạo cũng đủ quyết đoán, lại dám phái người đến đây chờ trong tình cảnh lớn thì động tay chân, quả thực hà hê lòng người.

Dương Lam Nhi đã nghe được, đoàn người kia xì xào bàn tán, còn nói cái gì chỉ có một tiếng đồng hồ, phải nắm chặt thời gian chút.

Khỏe miệng nhếch lên, Dương Lam Nhi chợt cảm thấy chuyện hôm nay chơi thật thú vị, quả nhiên đáp ứng Diệp Nhạc Luân tới nơi này là sáng suốt.

Thấy kia đoàn người có phân tách ra rồi đi, Dương Lam Nhi trừ trừ một chút, ném Diệp Nhạc Luân đi, đuổi kịp bốn người bên đội trưởng.

Đại minh tinh không phải là tiểu hài tử, cho dù ngôn ngữ không thông, tại hành lang quan sát này có thể có chuyện gì?

Hành lang quan sát, là địa điểm xây dựng xoay quanh chỗ phóng tên lửa, hình tròn, một phía đối mặt với tên lửa toàn bộ đều dùng thủy tinh chế tạo, tiện cho người vây xem và truyền thông chụp hình cùng quan sát.

Cho nên, hành lang có con số chu vi tương đối lớn, dung nạp người cũng nhiều vô cùng.

Dương Lam Nhi không nhanh không chậm đi theo đội trưởng kia, chậm rãi xen kẽ ở trong đám người.

Những người khác tự nhiên không phát giác gì, bởi vì người đến người đi, muốn tìm cái vị trí tốt, hoặc là tìm kiếm bằng hữu xem cùng đặc biệt nhiều, hành động của Dương Lam Nhi cùng một đám người bên đội trưởng kia không có một chút đặc biệt gì.

Không lâu sau, điểm nào đó truyền đến một trận xôn xao, tựa hồ có người ầm ĩ, Dương Lam Nhi thấy bốn người bên đội trưởng phía trước có dừng lại chờ đợi, liền cũng tò mò nhìn một cái.

Người bình thường chờ khẳng định cho rằng chuyện này chỉ là nhiều người, phát sinh cãi cọ, nhưng Dương Lam Nhi lại có thể cảm giác được, này hẳn là có ý gây nên, vì nhóm bốn người bên đội trưởng làm hành động che chở.

Gây ra hỗn loạn, có thể hấp dẫn sự chú ý của nhân viên bảo an của M quốc, cho dù là bọn họ có nghĩ đến ai muốn gây chuyện, cũng không khỏi không quản loại cãi vã này.

Loại phương thức này rất đơn giản thô lỗ, nhưng cũng rất hữu hiệu, hơn nữa còn là bé tắc, cần bên chủ sự nhất định phải ra mặt hòa giải, nếu không, hiện trường có vô số truyền thông, sẽ phải chờ mặt mũi vút xuống trên quốc tế đi thôi!

Mọi nó, người nghĩ ra cái kế hoạch này, không phải là lão luyện liền là cao thủ, dùng thủ đoạn đơn giản nhất, đạt tới mục đích của mình.

Hướng chi, thế lực M quốc cũng phải biết rõ lòng dạ, mọi người làm việc ngầm hiểu lẫn nhau, cũng lười đi chơi cái gì chỉ số thông minh âm mưu gì, kết quả cuối cùng vẫn phải xem thực lực?

Nhưng mà, Dương Lam Nhi thường thức nhất là, người gây chuyện không phải là võ giả, cũng không phải là người có dị năng, mà là người bình thường, điểm làm nàng khen nhất là, lại còn không phải là người Hoa.

Người phía sau màn an bài kế hoạch này tuyệt đối am hiểu sâu sắc tình hình, biết rõ lẫn qua lẫn lại như thế nào, mới có thể làm cho M quốc bất không được đầu chuỗi.

Dương Lam Nhi dám khẳng định, hai cái người da trắng phát sinh cãi vã, mắt thấy liền muốn đánh nhau, tuyệt đối không phải là thám tử nước Hoa, có một số việc, phí một chút tiền lẻ liền có thể làm được.

Thậm chí, bị bày mưu đặt kế gây chuyện, được đến chỗ tốt rất có thể là một phương trong đó, một người khác thuần túy vô tội xúi quẩy.

Mà quyền lợi của người da trắng ở M quốc được bảo vệ thật lớn, cho dù bị M quốc chính thức thỉnh họ đi uống trà, bọn họ thực sự lại không có bị làm gì, liền tuyệt đối có thể bình an đi ra.

Trong lúc Dương Lam Nhi cảm thán, sự tình lại có cái chuyển ngoặt khác, nhân viên bảo an ở hiện trường tới khuyên giải, ngược lại lửa cháy đổ thêm dầu, khiến hai người kia càng ngày càng không dễ đối phó.

Đồng thời, ở địa phương khác cũng không hiểu sao xuất hiện cái vĩa cùng khắc khẩu, thật giống bị lây bệnh, nguyên một đám bởi vì một chút chuyện nhỏ, liền náo loạn lên.

Mất thấy, hiện trường này càng ngày càng nóng náo, càng ngày càng hỗn loạn, còn càng ngày càng phát triển đến không thể thu thập, tổ bốn người Hoa Hạ làm nhiệm vụ kia cuối cùng cũng có động tác.

Ánh mắt Dương Lam Nhi sáng lên, linh thức sét sao tập trung lên bốn người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Tình cảnh hừng hực

Chẳng quan tâm cảm thán bố cục kế hoạch đơn giản lại tình diệu này nữa, Dương Lam Nhi nghỉ hoặc nhìn tổ bốn người kia.

Trong đó có một người mặt hướng tường, dán chặt lấy không biết rõ đang làm gì, ba người kia lưng quay về phía trong, mặt hướng ngoài cảnh giới, đồng thời che chở cùng che lấp động tác của đồng bạn bên trong.

Nắm tóc, Dương Lam Nhi đem linh thức kéo dài tới, lập tức phát hiện chân tướng.

Mọi nó, người mặt hướng tường kia thế nhưng đang dùng công cụ để mở khóa? Thủ pháp hoa cả mắt kia, cùng phương thức đặc biệt, khiến người không biết rõ còn tưởng rằng y được truyền thừa của thần trộm đầu!

Quan trọng nhất là, mặt tường kia lại là một cái cửa? Dương Lam Nhi nếu như không dùng linh thức xuyên thấu qua còn thật không phát hiện được, mất thường mà nhìn, nhìn như thế nào cũng đều là bức tường bình thường, bình thường căn bản sẽ không liếc mắt nhìn thêm.

Ngạch... Giữa Quốc cùng Quốc, quả nhiên đang chơi IQ cao.

Nghĩ ra biện pháp này, cũng làm ra cánh cửa như thế M quốc quả thuộc loại trâu bò, nhưng tổ Hoa Hạ cũng có thể phát hiện lối đi như vậy còn hung tàn hơn.

Huynh đệ giải khóa kia cũng là công nghệ cao, trong tay cầm cái điện thoại, không biết rõ liên tiếp trên khóa cửa trí năng như thế nào, trên màn hình liên tục xẹt qua con số, rõ ràng đang mở đọc mật mã.

Dương Lam Nhi lặng yên, di động này sợ là đặc chế đi, xử lý so với máy tính bình thường như thế nào còn ngưu hơn? Quả nhiên, công nghệ cao mà dân chúng tiếp xúc, đều là chơi thứ người khác còn dư lại, dường như thấp rất nhiều.

Không đến hai phút, giải mã thành công, cửa kia im hơi lặng tiếng mở ra một đường nhỏ.

Động tác của tổ bốn người Hoa Hạ cực nhanh, vèo cái liền lách mình đi vào, cửa kia căn bản không có triệt để mở ra, trong nháy mắt liền từ bên trong đóng kín lại, trừ Dương Lam Nhi liên tục chú ý, lại không có ai khác phát hiện, sự chú ý của mọi người đều đang đổ lên náo nhiệt được khởi xướng ở khắp nơi.

Dương Lam Nhi đi qua, đưa tay sờ sờ, thế nhưng vẫn không gặp chút khe hở nào như cũ, dường như cửa kia thật sự là một khối với tường, căn bản không tồn tại cái cửa gì.

Linh thức thò ra, xuyên thấu vào trong tường, Dương Lam Nhi tìm được mật mã khóa, rất trực tiếp dùng linh thức đưa mật mã vừa mới quét hình vào, cửa này lần nữa mở ra, đợi Dương Lam Nhi tiến vào xong, linh thức lại đóng cửa, vẫn chỉ nứt ra một cái lỗ cửa nhỏ như cũ.

Phía sau cửa kín kẽ, Dương Lam Nhi chợt cảm thấy xung quanh trong nháy mắt thật yên tĩnh, dường như châm roi cũng có thể nghe thấy, chắc chắn, hiệu quả cách âm này thật tốt...

Quét vài lần qua chỗ bí mật có camera, tựa hồ phía trước có nhân tài ở phương diện công nghệ cao, đã đem hình ảnh định dạng, trên camera tạm thời sẽ không phát hiện cái dị thường gì.

Dương Lam Nhi yên tâm đi theo, tạm thời ngăn cách hơi thở của bản thân.

Muốn nói thân pháp ẩn nấp, kia kỳ thật cũng không phải là thật sự biến mất, mà là căn cứ vào hoàn cảnh che giấu thân hình, lối đi này một đường đi về phía trước, lại không có gì cả, thân pháp ẩn nấp căn bản không cần dùng.

Rất nhanh liền bắt kịp tổ bốn người Hoa Hạ, bọn họ bởi vì phải xử lý camera, né tránh quân chế, tốc độ tự nhiên không nhanh nổi.

“Đội trưởng, chiếu theo cái tốc độ này, chờ chúng ta đến gần mục tiêu, chỉ sợ cũng không có thời gian.” Một nam nhân cao gầy như gậy trúc nhìn nhìn trên đồng hồ đeo trên cổ tay, nhều mày nói ra.

Đội trưởng kia thần kỳ nhất, lại là cái bụng bìa, Dương Lam Nhi thật hoài nghi y đến cùng phải là người có dị năng hay không, cảm giác kia càng giống như lãnh đạo ngồi phòng làm việc.

Vuốt ve bụng, đội trưởng còn sờ sờ mũi, xem đồng bạn đang ở xử lý camera: “Tiểu Trương nói đúng, Tiểu Lưu, người có thể tăng nhanh tốc độ hay không?”

Nghe được xưng hô này, Dương Lam Nhi cũng là mê, mặc dù không có kêu cái biệt hiệu gì, có thể đều là dòng họ có chữ lót “Tiểu”, đơn giản dễ nhớ cũng thuận miệng.

“Nhanh, M quốc này quá giáo hoạt, camera cài đặt nhiều cũng đừng nói, còn nhiều loại nhãn hiệu, kết cấu lại không đồng nhất, chờ ta thăm dò rõ ràng tất cả cấu tạo chủng loại camera, đằng sau liền nhanh hơn rất nhiều.” Tiểu Lưu thấp giọng nói ra, công phu trên tay hoàn toàn không có ngừng nghỉ.

“Hy vọng hết thảy có thể thuận lợi.” Còn dư lại một người vuốt ve mắt kính trên sống mũi, toàn thân cao thấp đều một bộ nhả nhận.

“Yên tâm đi Tiểu Bạch, thủ lĩnh nhất định có thể giúp chúng ta tranh thủ đến nhiều thời gian hơn.” Đội trưởng kiên định nói ra.

Nghe được xưng hô của người cuối cùng, Dương Lam Nhi vui mừng, làm kim nén mạnh mẽ, mới nhìn xuống muốn mở miệng cười to. Dạng này kêu, họ Bạch chẳng phải là rất thua thiệt?

Quả nhiên, càng đi về phía sau, tốc độ của Tiểu Lưu càng nhanh, mắt thấy liền đến gần phòng phóng tên lửa.

Ai ngờ, dị biến nổi lên, đội trưởng một nhóm bốn người, vừa mới chuyển qua một chỗ ngoặt, liền gặp xui đụng vào một cái ngẫu nhiên tại người máy camera mini ở trong thông đạo quán chế, vừa chạm vào, lập tức liền bị phát hiện, trong nháy mắt, cảnh báo trong lối đi dồn dập vang lên.

Còi báo động khiến người ta phiền lòng không ngừng kia vang lên, Tiểu Lưu tức giận đem người máy camera mini kia đập vỡ: “Thế nhưng lại đặt ở trên người thứ này.”

Người máy mini vốn nhỏ, thân cao tới bàn chân, người bình thường nếu là hành động gấp, rất khó chú ý tới nó.

Rất nhanh, tiếng bước chân tất tất tác tác liền truyền đến, đội trưởng thở dài nói ra: “Không có biện pháp, đều đã đến nơi này, chỉ có thể xông vào.”

Này thời điểm, liều mạng liền là thực lực chân chính.

Vì ở trước khi người M quốc đến phóng vào phòng phóng tên lửa, đội trưởng mang theo đồng bạn cũng không quan tâm ngó ngang, tăng hết tốc lực xông về phía trước đi.

Dương Lam Nhi cúi đầu nhìn nhìn hài cốt người máy mini kia, trầm mặc...

Lại có đồ chơi công nghệ cao như thế? Nàng xuyên đến cùng là thế giới như thế nào a!

Dương Lam Nhi chậm rãi đi về phía trước, khẽ nâng trán, mọ nó, nàng cảm giác mình thật không có có kiến thức, như cái nhà quê không có tiến qua thành thị phồn thịnh.

Dương Lam Nhi rơi ở phía sau, phía trước đã đấu võ.

Mấy người này, chỉ là nhân viên bảo an bình thường, mặc dù đối với người bình thường mà nói, đã rất cường đại, nhưng đối với tổ bốn người Hoa Hạ mà nói, bất quá là đưa đồ ăn, đến bao nhiêu thì đối phó bấy nhiêu.

Thậm chí, tổ bốn người Hoa Hạ còn không cần dùng dị năng, chỉ dựa vào công phu trên tay của bản thân, đều có thể đem đối thủ quật ngã.

Đương nhiên, cứ thuận lợi như vậy là không thể nào, lúc nhân viên bảo an vây công bắt đầu dùng vũ khí nóng, tổ bốn người không dùng dị năng cũng không được.

Bất quá, chỉ có cái Tiểu Bạch kia dùng, phát tay chế tạo một bức tường lửa, hoàn toàn đem viên đạn cùng người ngăn cản bên ngoài, bốn người chỉ lo đi về phía trước, nhân viên bảo an cũng chỉ chú ý lui về phía sau.

Có người ngược lại không sợ chết, vừa tiến lên đụng vào lửa, liền kêu thảm lẫn lộn trên mặt đất, thật vất vả mới có thể đem lửa, dập tắt, còn như người sống hay chết đều không biết, nhưng độ nặng của vết bỏng là tuyệt đối thấy được.

Trong khoảng thời gian ngắn, không người nào dám đi lên, chỉ lo ghim súng liên tục bắn, cho dù căn bản đánh không đến kẻ địch, cũng cảm thấy có chút an ủi, trong lòng mọi người đã khiếp đảm.

Như thế lại đi tới một khoảng cách, đội trưởng kia đột nhiên dừng lại bước chân, trầm trầm nói: “Người bên Chiến Cảnh của M quốc sắp đến, Tiểu Lưu, tìm cơ hội, thực hành phương án số hai.”

Chiến Cảnh là tổ chức dị năng chính thức của M quốc, tựa như Long Tổ ở Hoa Hạ, bất quá là cái tục danh.

Tổ bốn người nếu đã tiết lộ dị năng, kia Chiến Cảnh của M quốc liền không có khả năng lại khoanh tay đứng nhìn, đã có người nhanh chóng đuổi qua.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Gã là loại hình lực lượng

Thế Giới Ngầm cùng thế giới người bình thường đến cùng vẫn không cùng một dạng, nó tự có quy tắc ngầm tồn tại.

Đừng xem bộ dáng tổ bốn người ra tay rất hung tàn, trên thực tế cũng không muốn mệnh của mấy người bình thường này, hơn nữa, chờ bên Chiến Cảnh đến, nhân viên bảo an bình thường liền nhanh chóng thối lui, đem chiến trường giao cho người có dị năng.

Ở trước khi bên Chiến Cảnh đến, Tiểu Bạch cho bức tường lửa mạnh hơn, mượn cơ hội che tầm mắt phía trước của mọi người.

Đứng vào lúc này, Tiểu Lưu lại dựa vào gần vách tường, ngón tay nhẹ nhàng gảy một cái, trên chỗ cao hai thước xuất hiện một cái miệng thông gió đen nhánh.

Chỉ thấy Tiểu Lưu nhảy lên, cong thân, cả người liền giống như con báo, vèo một tiếng xông vào cái miệng thông gió kia, tiện tay còn đem chỗ đó phục hồi như cũ.

Sau đó, Chiến Cảnh cuối cùng cũng xuất hiện, ba người còn lại làm chim muông tản ra mà chạy, không mục đích gì mỗi người chạy mỗi đường, trong nháy mắt đem Chiến Cảnh hấp dẫn đi.

Bởi vì vội vàng, nhân viên bảo an căn bản là chưa kịp hồi báo chút gì, hơn nữa, cũng không có chú ý tới trong đám người phân tán ra, kỳ thật thiếu một cái người, vì vậy, Tiểu Lưu từ miệng thông gió rời đi tạm thời an toàn.

Chỗ này lưu lại một mảnh dấu vết chiến đấu, rất nhanh liền yên tĩnh trở lại, đầu Dương Lam Nhi đầy hắc tuyến đi đến miệng thông gió chỗ Tiểu Lưu biến mất.

Thấy miệng thông gió kia, cùng cửa vào ban nãy đồng dạng, kín kẽ, căn bản nhìn không ra chút vấn đề nào.

Có lẽ tổ bốn người tựa hồ đối với cấu tạo căn cứ phóng ra này dị thường quen thuộc, tùy tùy tiện tiện liền có thể tìm tới đường ra.

Nhưng, Dương Lam Nhi không hiểu, nếu đã là miệng thông gió, kia vì cái gì lại làm cực kỳ chặt chẽ, đến một kẻ hồ nhỏ cũng không có? Nếu như không cần thông gió, lại tạo một đường thông gió lớn như thế làm gì? Chuyên môn để cho đối thủ chui tới chui lui sao?

Dương Lam Nhi không muốn chui vào cái miệng thông gió này, một bên thả linh thức “Xem” phương hướng Tiểu Lưu đi tới, một bên tìm kiếm phòng phóng ra.

Nhân viên bảo an trên cơ bản đều chú ý ba người đội trưởng chạy thực mạng đi kia, Tiểu Lưu chui vào miệng thông gió trước còn vuron tay, trực tiếp đem tất cả camera quân chế phá tan cùng cắt đứt, vừa tiện cho đám người đội trưởng dời đi binh lực, cũng tiện cho Dương Lam Nhi hành động.

Dù sao cũng đã bại lộ, thủ đoạn tự nhiên có thể kịch liệt chút.

Cho nên, chờ Dương Lam Nhi dẫn đầu đến ngoài cửa phòng phóng ra, Tiểu Lưu còn đang ở trong miệng thông gió chui tới chui lui.

Phòng đoán M quốc cũng biết rõ Hoa Hạ phái người đến đều là vì cái gì, phóng ra bên ngoài canh gác tuần tụy là quân đội hùng hậu, hơn nữa có hai cái người có dị năng.

Dương Lam Nhi nhìn một hồi, vô cùng tưởng niệm công pháp tổ tiên lưu lại kia, kỹ thuật độn thổ kia, nếu là hiện tại học được độn thổ, còn sợ tránh không khỏi nấy người trước mặt này sao?

Đáng tiếc, vật lưu tổ tiên lại, kém cỏi nhất cũng phải sau Trúc Cơ mới có thể tu luyện, năng hiện tại cũng chỉ có thể ngấm lại mà thôi.

Âm thầm thở dài, Dương Lam Nhi không có những biện pháp khác, chỉ được tìm cái miệng thông gió gần nhất, vẫn chui vào được như cũ.

Hiện thời cách giờ phóng ra chỉ có nửa giờ, nhân viên làm việc bên trong đã sớm bỏ chạy, chờ châm lửa phóng ra, bên trong tức khắc sẽ đạt tới một cái nhiệt độ cao, người bình thường căn bản không thể sinh tồn.

Cho nên, M quốc cho rằng, chỉ cần bảo vệ cửa, ở trong đó còn tương đối an toàn hơn.

Trong lúc Dương Lam Nhi thả linh thức ra để tìm đường gần, Tiểu Lưu cuối cùng đã chui ra, trực tiếp hiện thân ở trong phòng, cẩn thận nhìn nhìn camera, xác nhận trước khi y tiến vào miệng thông gió đã đem toàn bộ camera cắt đứt, mới hướng chỗ phóng ra tên lửa cuồn cuộn chạy.

Dương Lam Nhi cũng đến, bắt quả không có vội vã ra ngoài, nàng quả thật có ý tứ tới giúp người quốc gia mình một phen, nhưng nếu hết thầy thuận lợi, nàng cũng lười hiện thân.

Chỉ tiếc, M quốc cũng không phải là ngốc, Tiểu Lưu mới vừa chạy đến bên cạnh tên lửa, một tên Trình Giảo Kim liền giết ra.

Quả đấm của kẻ cơ bắp kia vừa nhìn liền rất hung tàn, độ mạnh yếu cùng tốc độ kia thậm chí mang âm bạo phát, khẩn thiết hướng điểm trí mạng của Tiểu Lưu chào hỏi.

Tiểu Lưu vốn là bị đánh trở tay không kịp, tựa hồ sở trường đặc biệt của y cũng không trên phương diện đánh nhau kịch liệt này, đối phó với người bình thường còn được, cùng đồng loại so sánh liền yếu đi.

Mất thấy Tiểu Lưu tránh né một cái, hiểm lại càng hiểm, cả người lại biến, lại nằm sắp cực kỳ chật vật, hơn nữa rất nhanh sẽ bị bắt, y cũng nảy sinh ý nghĩ ác độc, có chút không muốn sống phóng tới chỗ tên lửa, tựa hồ muốn phá hư tên lửa phóng ra, liền bỏ mặc sau lưng, nguy hiểm trí mạng tới gần cũng hoàn toàn không để ý.

Nghìn cân treo sợi tóc, Dương Lam Nhi than một tiếng, không ra tay là không được a!

Một quyền nhẹ nhàng đánh vào trên miệng thông gió đóng kín, miếng hình vuông kia lập tức chịu lực bay ra ngoài, dường như mọc một con mắt, bay về phía cái ô cửa của kẻ cơ bắp kia.

Toàn thân kéo căng một cái, kẻ cơ bắp rõ ràng cảm giác được nguy cơ tới gần, kinh hãi đối phương còn có người yểm hộ, phương hướng của quả đấm thay đổi, xoay người lại liền oanh lên miếng hợp kim đóng kín kia.

Kẻ cơ bắp đối với khí lực của mình vốn rất có tự tin, nhưng khi quả đấm cùng miếng hợp kim kia vừa mới tiếp xúc, gã liền hối hận, lực đạo truyền đến trên miếng hợp kim kia, trong nháy mắt khiến quả đấm của gã bị đau nhức đến tim, lập tức lan tràn đến toàn bộ cánh tay.

Không đợi kẻ cơ bắp có thời gian đi quan tâm tình huống cánh tay của mình, lực đạo kia thế nhưng vẫn chưa hết, hợp kim cứng đờ thuận theo lực đập lên người gã, khiến cả người gã đều không vững, hướng phía sau bay đi.

Ba dặm lộ trình là dài đằng đẵng, nhưng thực tế bất quá chỉ là một cái nháy mắt, kẻ cơ bắp liền so với Tiểu Lưu còn nhanh chóng tiếp xúc với bề ngoài tên lửa hơn, hung hăng đánh vào bên cạnh, “Phốc” rớt xuống.

Vốn còn đang trong quá trình điên cuồng không muốn sống cũng muốn hoàn thành nhiệm vụ, Tiểu Lưu bị đột biến này làm kinh ngạc đến ngây người, thứ trên tay còn không đựng phải bề ngoài của tên lửa, liền không rõ chuyện gì sẽ xảy ra nhìn kẻ cơ bắp kia học máu.

Liền ở trong thời khắc Tiểu Lưu sững sờ, trong mắt có bóng người chợt lóe qua, liền nhìn thấy một mỹ nữ, quần áo tung bay xuất hiện ở trước mặt.

“Phốc - -” bị Dương Lam Nhi lách mình qua, một cước giẫm lên ngực, kẻ cơ bắp kia lần nữa học máu xong, liền khiếp sợ phát hiện mình thế nhưng không thoát được gót sen trắng muốt như ngọc kia, còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận là thế nào, trước mặt bỗng tối sầm, không cam không nguyện hôn mê bất tỉnh.

“A!” Dương Lam Nhi kinh ngạc, liền tranh thủ đem chân thu trở về, vô tội nhìn về phía Tiểu Lưu vờ ngơ ngẩn: “Nguyên lai người này là miệng cộp gan thô a, như thế liền ngất đi?”

Nàng vốn là không có nghĩ đánh ngất kẻ cơ bắp, kết quả lực đạo giống như có chút không có nắm giữ tốt, vẫn là thiếu hụt kinh nghiệm a, nhất là theo người có kinh nghiệm giao đấu, cơ hồ đều không có.

Tiểu Lưu vốn là không dám động, nhưng vừa nghe đến tiếng Trung, lại không cảm giác được chút ác ý nào, y liền biết chính mình đã tránh được một kiếp.

Lập tức, Tiểu Lưu bị vẻ mặt của Dương Lam Nhi làm cho không còn gì để nói: “Gã là người có dị năng loại hình lực lượng.”

Dương Lam Nhi hắc tuyến, cái này bày tỏ nàng thành nữ bạo lực? Đến người có dị năng loại hình lực lượng cũng không chịu được một cước của nàng? Mọi nó, nàng không phải cố ý có được hay không? Đáng cấp kém quá nhiều, cũng không phải là nàng sai.

“Còn đứng ngây đó làm gì? Thời gian rất nhiều sao? Còn không làm chính sự.” Dương Lam Nhi đe dọa nói ra, lòng tràn đầy rồi rấm an ủi chính mình, tuyệt đối không phải là nàng quá mạnh mẽ, mà là đối phương quá yếu..

Tiểu Lưu lúc này mới phản ứng tới, cũng không đem thứ trên tay dán lên mặt ngoài của tên lửa, đi vòng qua một vòng xong, phát hiện cửa, mở vài cái ra liền chui vào.

Dương Lam Nhi đi theo phía sau y hiếu kỳ, cũng không quấy rầy Tiểu Lưu hành động.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 80: Vẫn còn là máu thịt sao

Đừng xem bên trong tí vi nhìn tên lửa phóng ra, mảnh tựa như cây tăm vậy, thật thể thực tế chứng kiến, là tương đối khổng lồ.

Không gian bên trong tên lửa cũng rộng rãi, bất quá bây giờ chất đầy này nọ, chỉ chứa một cái đường cho một người đi qua.

Dương Lam Nhi quan sát bên trong tên lửa, bày tỏ hai đời tới nay, này cũng là trải qua hiếm lạ, đáng giá để lưu niệm.

Lấy điện thoại di động ra chụp hai tấm, Dương Lam Nhi trông thấy vẻ mặt Tiểu Lư kia giật mình lại không nói gì, tựa hồ đối với hành vi của nàng cực độ không hiểu.

“Như thế nào? Làm xong chuyện?” Dương Lam Nhi bình tĩnh hỏi, thu hồi di động, nhìn dụng cụ Tiểu Lư cầm trên tay một cái, đã cài đặt ở bộ mạch chủ trên máy tính của phòng điều khiển chính.

“Tiền bối, người là...” Tiểu Lư con mắt khắp nơi nghiêng ngả nhìn, tựa hồ đang tìm này nọ gì đó.

“Đi ngang qua, người có thể không đếm xỉa đến ta.” Dương Lam Nhi nhướn mày: “Người tìm cái gì? Nói ra đến giúp người tìm, thời gian không nhiều.”

“Một cái khóa ngọc, ước chừng dài bằng bàn tay, hình thức rất cổ điển.” Tiểu Lư cào má, bộ dáng rất vội vàng.

Dương Lam Nhi thò linh thức ra quét hình: “Là cổ điển của Hoa Hạ, hay là cổ điển của Tây Âu a?”

Tiểu Lư bắt đầu động thủ lật loạn: “Cái loại cổ đại của Hoa Hạ đó, hình như là Dương Chi Bạch Ngọc làm ra, M quốc đáng chết, không biết rõ từ nơi nào tìm được bản đồ, lén lút đi đến quốc gia chúng ta tìm được, muốn đưa đến trạm không gian vũ trụ để nghiên cứu, chết cũng không nhận.”

“A!” Dương Lam Nhi đối với hành động không muốn sống ban nãy của Tiểu Lư đã có lý giải, đoán chừng là nghĩ bản thân không có thời gian tìm này nọ, thà rằng triệt để phá hủy tên lửa này, phá hủy khóa ngọc kia.

Nghĩ đến, khóa ngọc kia rất có thể quan hệ có bí mật trọng đại nhất.

Linh thức của Dương Lam Nhi xẹt qua bên cạnh, động tác ngừng lại, cúi đầu nhìn về phía mặt đất.

Tiểu Lư một bên lật, một bên nhìn Dương Lam Nhi một cái, đang muốn giải thích cái gì, lại phát giác được vẻ mặt của Dương Lam Nhi cổ quái, nhìn không được đứng dậy xem nàng một hồi lâu, lập tức về mặt nhấn nhó: “Không thể nào, ngài là nói, ở bên trong đây?”

Tiểu Lư nhìn chằm chằm Dương Lam Nhi cúi đầu nhìn mặt đất hộp kim kia, đánh chết cũng không nghĩ ra, M quốc thể nhưng đem khóa ngọc phóng ở loại địa phương này, có chủ tâm không muốn cho bọn họ tìm được a!

Dương Lam Nhi nhướn mày, khoe miệng khẽ nhếch cười: “Ân hừ, trực giác của ta cũng rất linh, nếu không người thử xem? Cũng so với người khắp nơi loạn lật thì tốt hơn.”

Tên lửa này là đưa vật tư tiếp tế cho trạm không gian vũ trụ, cho nên toàn bộ tên lửa đều chất đầy này nọ, muốn tìm một khóa ngọc lớn cỡ bàn tay cũng không dễ dàng.

Tiểu Lư vây quanh địa phương có khả năng để khóa ngọc kia xoay hai vòng, lần nữa cào má: “Không phải là ta không tin tiền bối, mà là... Chất liệu của tên lửa này cực kỳ cứng rắn, ta không có cách nào khác mở ra a!”

Dương Lam Nhi im lặng, lập tức ở trong thần sắc mắt lộ khỏi trùng của Tiểu Lư, đưa năm ngón tay xinh đẹp thon dài ra, liền giống như là chọc đậu phụ vậy, dễ dàng chọc vào mặt đất, sau đó thuận lợi móc ra một cái hộp xưa cũ: “Vậy người sớm nói a! Ta giúp người lấy ra.”

“...” Tiểu Lư giống như bị sét đánh, toàn thân cứng ngắc tiếp nhận cái hộp, cảm thấy bị kích thích quá độ.

Chất liệu để tạo tên lửa cũng rất cứng rắn, thế nhưng liền tay không đâm chọc vào? Tiểu Lư ngẩn ngơ trong gió, thật sự rất muốn ngồi xổm xuống xem một chút, tên lửa mà M quốc lần này tạo ra có phải rót nước hay không? Hay tay của mỹ nữ, vẫn còn là máu thịt sao?

Phủi tay, Dương Lam Nhi hướng cửa ngoài tên lửa đi qua, tới cửa quay đầu lại nhướn mày: “Người còn không đi? Còn có những nhiệm vụ khác không?”

“A!” Tiểu Lư bừng tỉnh, vội vàng cũng ra khỏi tên lửa, lần đầu tiên ở trong nhiệm vụ thất thần, quả thực là không muốn sống, nhưng là, mỹ nữ này thật rất kích thích người a!

“Còn có hai phút, chúng ta trước rời khỏi chỗ này đi!” Dương Lam Nhi nhìn đồng hồ, dẫn đầu hướng đến miệng thông gió mà nàng vừa mới ra đi đến.

“Tiền bối, tiền bối, khí lực của ngài thật lớn a!” Tiểu Lư sùng bái vô cùng nói ra, trong ánh mắt tất cả đều là ngôi sao nhỏ, tiền bối đột nhiên xuất hiện này, quả thực chính là cứu tinh cùng phúc tinh của y.

Còn như Dương Lam Nhi mới vừa nói cái gì đi ngang qua, Tiểu Lư lựa chọn đã quên.

Nghe được Tiểu Lư ngưỡng mộ nói, Dương Lam Nhi thiếu chút nữa một bàn tay đem người chụp lên, nàng bất quá là dùng phương pháp thô bạo một chút mà thôi, này không phải là đang vội sao? Tự nhiên muốn dùng phương thức đơn giản nhất mau lẹ nhất a, như thế nào lại nói nàng giống như cái nữ bạo lực?

Dương Lam Nhi vẫn cảm thấy, mặt ngoài mình là vô hại, nữ bạo lực cái gì, hình tượng cùng nàng không hợp.

Đang nói, hai người vẫn chưa đi đến miệng thông gió, người ở phía ngoài liền vọt vào, Dương Lam Nhi định thần nhìn lại, nguyên lai là kẻ cơ bắp kia không biết rõ đã tình khi nào, cho nên ra ngoài gọi cứu binh.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi có chút buồn bực, tình huống hiện tại này, lẽ nào bắt lấy hai người bọn họ, so với kiểm tra tên lửa phóng ra thì quan trọng hơn? Nếu không nghĩ biện pháp kéo dài thời gian phóng ra cũng tốt a, lại còn nhìn bọn họ chăm chăm.

“Khóa ngọc này rất trọng yếu?” Dương Lam Nhi không hiểu hỏi, nếu như không phải là M quốc nào tàn, thì đó chính là giá trị khóa ngọc cao hơn lực ảnh hưởng mà tên lửa phóng ra thất bại mang đến.

“Xác thực rất trọng yếu, quan hệ đến truyền thừa của tu sĩ, nếu là mở ra, thực lực của toàn thể Long Tổ đều sẽ tăng lên rất nhiều.” Tiểu Lư đề phòng M quốc nói ra.

Dương Lam Nhi bình tĩnh, khó trách khóa ngọc lại quan trọng như thế, thực lực của toàn thể Long Tổ tăng lên, đại biểu cho lời nói của Hoa Hạ lại có trọng lượng, địa vị quốc gia đều muốn lên cao.

Cân nhắc lại, M quốc càng muốn buông tha cho chỗ tổn thất mà tên lửa phóng ra thất bại mang đến, cũng muốn ngăn cản Hoa Hạ phát triển.

Thứ trọng yếu như thế, cũng không trách Hoa Hạ lại phái người đến làm nhiệm vụ, quan hệ đến vận mệnh quốc gia a!

“Vậy tại sao M quốc không chính mình mở ra? Còn muốn đem khóa ngọc đưa vào vũ trụ để nghiên cứu?” Dương Lam Nhi không hiểu, M quốc dù sao cũng không có ngọc như thế đi!

“Vậy bọn họ cũng phải có thể mở ra a, truyền thừa của tu sĩ, có hạn chế huyết mạch, cho nên, chỉ có người Hoa Hạ mới có thể mở ra.” Tiểu Lư nhìn có chút hã hê nói ra: “Bọn họ nghĩ mang tới trạm không gian để nghiên cứu, chính là ngăn chặn người khác đoạt đi, có thể yên tâm nghiên cứu, xem có thể đem hạn chế huyết mạch xóa đi hay không.”

Dương Lam Nhi khịt mũi coi thường, thù đoạn của tu sĩ người bình thường sao có thể tương tượng? Cái gì cũng không hiểu, không biết, còn nghĩ phá giải hạn chế huyết mạch? Đầu óc không thành vấn đề đi!

M quốc chỉ có chút này còn dám dòm ngó này nọ của Hoa Hạ, không phải là tự nhận thiên hạ vô địch, lão đại của Địa Cầu đi? Cũng sẽ coi trọng nhà người ta a!

“Mang thứ đó bỏ xuống, các người có thể đi.” Người đến đứng ở phía trước hai người Dương Lam Nhi, kiêu căng mở miệng nói.

“Đầu óc người không có vấn đề đi, bỏ nó xuống người có thể thả bọn ta rồi đi?” Kỹ năng trào phúng của Dương Lam Nhi cũng mở ra: “Người nhìn chỉ số thông minh của ta giống như là cùng một trình độ với người sao?”

Tiểu Lư tiếp tục sùng bái nhìn Dương Lam Nhi, tiền bối chính là tiền bối, thế nhưng đến tiếng Anh cũng nói được lưu loát như thế, nên biết võ giả hoặc là người có dị năng đều giống nhau, đều lười phải học cái này.

Dù sao, đại đa số thời điểm nếu có thể nói chuyện thật tốt, liền có phiên dịch ở bên người, nếu như không thể nói chuyện thật tốt, kia đều xem thực lực, quả đấm của ai cứng rắn thì người đó chính là người thắng, hiểu hay không hiểu tiếng Anh căn bản không quan hệ nhiều lắm.

“Người...” Người đến kia cực tức: “Có ý gì?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Người ngọc không thể giải thích

Nghe vậy, Dương Lam Nhi cảm thấy kinh ngạc, về mặt thập phần kích thích người: “Mợ nó, nói mình bạch như thể người cũng không hiểu a? Ta đường

như không có nói tiếng Trung a? Quả nhiên chỉ số thông minh không hạn cuối, may mắn không phải là cùng trình độ.”

Dương Lam Nhi vỗ vỗ ngực, trên mặt tất cả đều là tươi tắn.

Cùng nàng đấu miệng lưỡi? Cũng không nhìn một chút nàng đòi trước đều là làm cái gì, dựa vào ra sức làm thượng vị CEO, kéo nghiệp vụ liền rất kém cỏi sao? Miệng không thể nói sao?

Tiếng Hoa nói uyên thâm, nàng sớm liền lĩnh giáo qua, đòi trước cũng thường xuyên nói đến người khác á khẩu không trả lời được, hoặc là đầu óc choáng váng.

Chỉ tiếc, tiếng Anh mặc dù có tiếng là ngôn ngữ quốc tế thông dụng, trên thực tế ở phương diện khiến từ tạo ngữ cực kỳ thiếu hụt, cho dù trình độ tiếng Anh của nàng đã có thể so với người địa phương, nhưng có đôi khi cũng không cách nào biểu đạt ra ý tứ nàng muốn.

Hơn nữa, có chút ý tứ tiếng Trung sau khi phiên dịch xong, lại cảm thấy có chút quái lạ, cho nên đầu lĩnh của người có dị năng trước mặt này còn nghe hồ đồ.

Đối với cái này, Dương Lam Nhi làm không biết mệt, rất thích khinh bỉ chỉ số thông minh của người này, dù sao nàng hiểu nàng vui mừng là được, người khác có hồ đồ hay không, căn bản không trọng yếu.

Tiểu Lư âm thầm cười, đích xác quá sùng bái tiền bối này, bị nhiều người vây quanh như thế, còn có vô số khẩu súng đen nhánh chĩa vào, thế nhưng vẫn như cũ chuyện trò vui vẻ, đem đối phương chế nhạo đến muốn học máu.

Xem này mỹ nữ tiền bối tuổi cũng không lớn a, sao có thể sắc bén như thế?

Mặc dù một lát này có nguy hiểm tính mạng, Tiểu Lư lại lạnh nhạt cực kỳ, trong bóng tối đem khóa ngọc giao cho Dương Lam Nhi, thấp giọng nói ra: “Tiền bối, đợi tí nữa không cần lo cho ta, ngài đi, đem khóa ngọc mang đi liền tốt rồi.”

Dương Lam Nhi trắng mắt liếc y một cái: “Khóa ngọc ta trước giúp người cầm, mang một mình người rời đi vẫn là có thể, còn có bao nhiêu thời gian? Đợi tí nữa chúng ta ra cửa sau, người vội vàng đóng chặt cửa lại, tranh thủ thời gian rời đi.”

Nói, Dương Lam Nhi tiếp nhận cái hộp đựng khóa ngọc, ném vào trong không gian, đỡ phải trăm nghìn cay đắng cảm đến này nọ, cuối cùng rốt mới thương cảm. May mắn cái hộp cũng không lớn, nàng ném vào cái bao đeo bên người, cũng nhìn không ra sơ hở.

“A!” Tiểu Lư đầu tiên là gạt đầu, lập tức cả kinh: “Đi cửa chính?”

Dương Lam Nhi quần, đầu óc của tiểu đồng bọn này như thế nào cũng không biết biến chuyển đâu: “Chẳng lẽ người còn nghĩ khoan thành động a, hiện tại cửa chính không phải là không có người sao?”

Bây đặt cửa chính không đi, chuyên môn chui cái miệng thông gió chỉ vèn vèn đủ cho một người bò đi để làm gì? Lại muốn phòng ngự truy binh như thế nào? Nàng ngốc a!

“Còn có một phần mười giây.” Tiểu Lư cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay.

“A!” Dương Lam Nhi nhìn thời gian, dặn dò: “Đợi tí nữa ta bảo chạy, người bỏ chạy a, mặc kệ phát sinh cái gì đều không được quay đầu lại, không được phép ngừng, chỉ có người nhanh chóng chạy ra cửa, hai chúng ta mới có thể an toàn.”

Hai người trong nháy mắt thương lượng xong, người M quốc bị Dương Lam Nhi chọc giận vô cùng kia cuối cùng cũng trở lại bình thường: “Khốn kiếp, mạng thứ đó lưu lại, các người một cái cũng đừng nghĩ chạy.”

Mọi nó, người này cuối cùng thành thực nói ra suy nghĩ trong lòng.

Thấy người M quốc này không quan tâm ngó ngang xông lên phát tiết, tinh quang trong mắt Dương Lam Nhi chớp lóe, không khỏi mừng rỡ.

Tự động đi lên làm bia đỡ đạn, kia nàng liền không khách khí, thật sự là người ngốc không thể giải thích a! Dương Lam Nhi vui tươi hơn hờ nghĩ tới, có người này trong tay, một đám súng đằng sau kia, ai dám phóng đạn?

M quốc chính là rất nói nhân quyền, dưới con mắt bao người, tinh thần dâng hiến cái gì, cũng không phải là nguyên tắc của M quốc.

Người đến tựa hồ là người có dị năng tốc độ, một cái nháy mắt liền đến trước mặt Dương Lam Nhi, chỉ thấy Dương Lam Nhi ở trong ánh mắt kính hải của Tiểu Lư, hơi hốt đưa ra tay ngọc thon thon phi nhân loại kia, lấy chậm chế nhanh đem quả đấm của tên M quốc kia chính xác tóm lấy.

“Lấy nhanh cũng không thể đánh? Ha ha, Hoa Hạ vĩnh viễn là tổ tông của người.” Dương Lam Nhi mặc kệ đối phương giãy giụa cùng kính ngọc, chậm chạp phun ra một câu tiếng Trung.

Mọi nó, quả ngang ngược... Sùng bái của Tiểu Lư lại lần nữa chà xát thành bão tố.

Người có dị năng đối với tốc độ của mình giúp mọi việc đều thuận lợi có chút ít ngốc rồi, kỹ năng ngày xưa dựa vào không còn là ưu thế, vậy thì thành một con heo đợi làm thịt, gọi có thâm cũng vô lực phản kháng.

“John?” Kê cơ bắp vốn đang hôn mê bất tỉnh kia lại tỉnh sốt ruột hô.

Gã là người có dị năng lực lượng, cùng John người có dị năng tốc độ từ trước đến giờ đều giúp đỡ phối hợp, hợp tác cùng nhau đã làm nhiều nhiệm vụ, cơ hồ không có gặp phải cửa ải đặc biệt khó gì, xếp hạng ở bên trong Chiến Cảnh của M quốc cũng là hàng đầu.

Nhưng hôm nay, hai người bọn họ triệt để bại, bị một tiểu cô nương không biết rõ từ nơi nào xuất hiện đánh bại, khí lực so với gã lớn hơn, tốc độ cũng nhanh hơn John, bắt lấy hai người bọn họ quả thực cũng rất dễ dàng.

“Người... Người không phải là Long Tổ? Người là ai?” John bị phản lực cánh tay, còn chưa từ bỏ ý định nghiêng đầu nhìn Dương Lam Nhi.

“Lẽ nào ta không phải là Long Tổ, hiện tại liền phải thả người? Nói nhảm nhiều như thế làm cái gì?” Dương Lam Nhi khi dễ nói, hài từ này xem ti vì nhiều đi, như thế nào luôn bắt không được trọng điểm?

Lấy John làm lá chắn, Dương Lam Nhi cùng người đối diện đối phương hướng, đưa lưng về phía sau cửa lui lại.

Mặc dù mọi người đều nhìn ra ý đồ của Dương Lam Nhi, nhưng trước mặt là John, không ai dám nổ súng.

“Bọn họ phải rời đi, cứ như vậy để cho người chạy, người định báo lại cho tổ trưởng như thế nào?” Một vị có dị năng còn lại trong đội ngũ, sắc mặt không tốt hướng kê cơ bắp quát.

Người rời đi, tên lửa phóng ra cũng không nhất định thành công, kia chẳng khác gì là hoàn toàn thất bại.

“John ở trên tay bọn họ, người dám nổ súng? John nếu là chết ở trong tay người mình, thì người định báo lại cho tổ trưởng như thế nào?” Tính tình của kê cơ bắp cũng rất táo bạo, rộng lại so với người có dị năng kia còn lớn tiếng hơn.

Kê cơ bắp nhất định là có tư tâm của chính mình, John nếu như chết, thực lực của gã ít nhất phải giảm xuống hơn một nửa, bài danh ở bên trong Chiến Cảnh, chỉ biết giảm xuống hàng thấp nhất.

Không còn gì để nói nhìn đối phương cùng người của mình trong lúc này còn thiếu chút nữa thì cãi vã, Dương Lam Nhi cũng mặc kệ nhiều như vậy, tay nắm John liền hướng phía sau kéo đi.

Dáng người Dương Lam Nhi mặc dù không tính thấp, nhưng cùng người phương tây so sánh, liền lộ vẻ nhỏ nhắn xinh xắn vô cùng, John bị Dương Lam Nhi nắm lui về phía sau, tư thế thực tế kia có chút nghẹn khuất, chân nửa ngồi đều nhưc mỗi.

Chỉ là tính mạng còn trên tay người khác, John chẳng quan tâm đến cảm thụ của thân thể mà thôi.

“Còn dư lại ba mươi giây.” Tiểu Lưu theo sát bên cạnh Dương Lam Nhi, thỉnh thoảng nhìn đồng hồ trên tay.

Quả nhiên, lúc đếm ngược đến ba mươi giây, phía dưới tên lửa có động tĩnh càng lớn, ầm ầm, vận sức chờ phát động.

Nhiệt độ phóng ra trong phòng đã bắt đầu dâng lên, rất nhiều người ghìim súng, mồ hôi đã như mặt nước nhỏ xuống.

M quốc giăng co một hồi cuối cùng phát hiện một sự thật mà bọn họ xem nhẹ, người bình thường ở trong này, căn bản chịu đựng không được nhiệt độ cao, một lúc sau, không cần quân địch động thủ, người mình đều đã mệt là hết.

Nhưng là, hiện tại phương hướng không đúng, người có dị năng nghĩ thầm muốn cho người bình thường rời đi trước, lại không thể lộn xộn, chỉ sợ Dương Lam Nhi hiểu lầm, hạ độc thủ với John.

“Chạy, người ra ngoài, nhanh đóng cửa lại.” Dương Lam Nhi nói khẽ với Tiểu Lưu.

Tiểu Lưu chần chờ một chút, cũng không hỏi cái gì, xoay người chạy ra ngoài cửa.

Động tác của Tiểu Lưu, tự nhiên hấp dẫn chú ý của người đối diện, hòng súng của rất nhiều người đã nhắm ngay phía sau lưng y, muốn bắn trước vài phát rồi lại giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Vừa động thủ liền đổ một mảnh

Nhưng, Dương Lam Nhi sẽ cho bọn họ cơ hội sao?

Nàng hiểu rất rõ tính cách kém cỏi của M quốc, hết lần này tới lần khác Dương Lam Nhi lại là cái không chấp nhận việc động thủ rồi sau đó sám hối xin lỗi, cho nên, chỉ thấy nàng giẫm chân, một cổ kính khí liền dọc theo mặt đất hướng chỗ M quốc lao đi, trong nháy mắt đi qua lòng bàn chân của tất cả mọi người.

Một đòn này của Dương Lam Nhi, không chỉ khiến mặt đất run run, còn khiến đám người đối diện ngã thành một đoàn, mặc dù không có tạo thành thương vong gì, nhưng không ai có thể đứng được ổn còn có thể tránh được xây xát.

“Các ngươi nếu ai dám nổi sùng, ta liền lập tức giết gã, sau đó đem tất cả bọn ngươi đều giết sạch.” Trong mắt Dương Lam Nhi tỏa ra ánh sáng lạnh, và mặt tất nhiên, bày tỏ nàng không phải là đang nói đùa.

Cái người có dị năng kia cùng kẻ cơ bắp sừng sò, ào ào ngăn lại động tác của những người khác, ngạc nhiên nghi ngờ không rõ quan sát Dương Lam Nhi.

Rất nhiều thời điểm, M quốc làm việc đều không kiêng nể gì cả, đặc biệt là Hoa Hạ, nhiều nhất chính là kháng nghị, nói cho cùng bọn họ căn bản không đến nơi đến chốn. Cho nên, bọn họ đều có thói quen tiền trăm hậu tấu lúc đối mặt với Hoa Hạ, người Hoa chưa chắc hẳn thật sẽ làm gì.

Nhưng Dương Lam Nhi bất đồng, nàng tối chán ghét M quốc cộ trên mặt mũi như thế, đối phó với loại người này, căn bản là đừng cho cái mặt mũi gì, đừng nói cái khiêm tốn gì, chỉ có thực lực cùng quyết đoán, mới có thể trấn trụ bọn họ.

Dương Lam Nhi vẫn như cũ ở dựa vào gần hướng cửa, cuối cùng lúc mười giây, lúc trên không trung đã bắt đầu vọng tiếng đếm ngược, tên lửa ầm ầm, đã rục rịch.

“Tiền bối, nhanh lên.” Tiểu Lưu thấy cửa muốn đóng kín, sốt ruột hô.

Dương Lam Nhi đem John quăng về phía đối phương, thân ảnh chọt lóe ra khỏi cửa, vừa vịn lúc cửa đóng kín, đếm ngược đếm tới năm.

Ra cửa xong, Dương Lam Nhi thấy Tiểu Lưu còn ở trên cửa đóng chặt nghịch ngợm vài cái, người bên trong liên tục vỗ vào, nhưng không thấy cửa mở: “Ngươi làm cái gì?”

“Không có gì, đem mặt mũi sửa lại.” Tiểu Lưu bình tĩnh nói, cái này là am hiểu của y.

“Người bên trong... Sẽ không có chuyện gì chứ?” Dương Lam Nhi nhin không được hỏi, đây chính là không dưới trăm người, nếu đều vì vậy mà chết, nàng mặc dù không hối hận, lại phải suy nghĩ cẩn thận bản thân phải gánh chịu nhân quả như thế nào.

“Không đâu, có đường chạy trốn khẩn cấp mà, hơn nữa, có trang bị làm lạnh cấp tốc, đầu lĩnh phân phó một tiếng, có thể khởi động. Những người kia, nhiều nhất phải chịu khổ một chút, không xảy ra án mạng.” Tiểu Lưu buông tay nói, cho nên y mới trực tiếp sửa lại mặt mũi, là vì biết rõ người bên trong căn bản sẽ không có vấn đề.

Hai người vừa nói vừa đi, Tiểu Lưu còn dùng thiết bị thông tin hồi báo, để tất cả mọi người rút lui.

“Các ngươi đối với địa hình rất quen thuộc a!” Dương Lam Nhi khen ngợi nói ra.

“Chúng ta trước khi đến, tự nhiên có được sơ đồ kiến tạo của căn cứ này.” Tiểu Lưu nói thẳng ra, tiền bối này mặc dù không phải là người của Long Tổ, giúp bọn họ bận rộn, còn bảo vệ đồ trọng yếu, hiện tại nhiệm vụ làm xong, có chút cơ mặt liền được bỏ lệnh cấm.

“Ta không hiểu, miệng thông gió này kiến tạo làm gì, tại sao phải đóng kín? Chuyên môn lưu lại cho đối thủ lợi dụng sao?” Dương Lam Nhi cuối cùng hỏi ra nghi hoặc của bản thân, M quốc xem ra cũng không có nào tàn như thế a!

“Trong ngày thường là mở ra, chỉ có hôm nay mới đóng kín, bọn họ cho là chúng ta không biết rõ.” Tiểu Lưu đột nhiên nghĩ, tiền bối này đến cùng là vào thời điểm nào đuổi kịp bọn họ? Khẳng định đã trông thấy y chui vào miệng thông gió.

Chính mình tự nhiên có phương thức liên lạc với đội ngũ, Tiểu Lưu rất nhanh liền cùng ba người đội trưởng hội họp, đơn giản giới thiệu một chút về Dương Lam Nhi, trong ánh mắt Tiểu Lưu vẫn tràn đầy sùng bái như cũ.

Dương Lam Nhi quẫn, giới thiệu thì giới thiệu, tại sao phải cường điệu khí lực nàng rất lớn? Đã nói nàng không phải là nữ bạo lực.

Đội trưởng kinh ngạc quan sát Dương Lam Nhi vài lần, xoa bụng: “Những người Chiến Cảnh kia quá phiền, chúng ta trước rồi đi rồi nói sau, đợi tí nữa nếu như phân tán, thì ở khách sạn gần nhất hội họp.”

Quả nhiên, khi đang nói chuyện, người Chiến Cảnh đuổi theo đám người đội trưởng liền xuất hiện, có cái tên trẻ tuổi tự nhận là tiêu sái soái khí vuốt ve tóc bay: “A, nguyên lai lại nhiều thêm hai con chuột a!”

“Ngươi mới là con chuột, cả nhà ngươi đều là con chuột.” Khuôn mặt Dương Lam Nhi tươi cười dịu dàng, giọng nói cực kỳ ôn nhu, dường như tình nhân mỉa mai hoặc đang làm nũng.

Bất quá, câu này của Dương Lam Nhi là dùng tiếng Trung, chỉ có bốn người Long Tổ nghe hiểu được, người người đều kinh ngạc đến ngây người nhìn nàng, loại nội dung này cùng về mặt ngữ điệu đều không thích hợp, có muốn dùng kém xa như vậy hay không? Nghề nghiệp của cô nương này thật ra là diễn viên đi, cư nhiên lại tinh thần phân liệt như thế?

Quả nhiên, người trẻ tuổi ngự soái kia cao hứng, còn tưởng rằng Dương Lam Nhi nói là lời hay, đối với gã có cảm tình, lập tức bắt đầu quảng mị nhãn: “Nguyên lai là cái mỹ nữ a, ngoan ngoan lại đây, ca ca dẫn ngươi đi uống rượu.”

Chủ yếu là vẻ mặt của người Long Tổ cũng làm gã hiểu lầm, cho là bọn họ đang giết mình đồng bạn của mình “Quay lưng”, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

“Tán gái cũng sẽ không, cô nài nài ta còn kém vài ngày mới đủ mười tám, uống rượu gì?” Dương Lam Nhi cười đến hoàn mỹ, con mắt sáng trong, vẻ mặt kiêu mỹ, trong miệng lại nói lời cùng châm chọc cùng kích thích khác hẳn vẻ mặt, một bên dường như động tâm hướng ngự soái nam kia lại gần.

Nam nhân kia đầu tiên là sững sờ, lập tức vui mừng, cũng chẳng quan tâm đồng bạn khuyên can, giống như là gặp phải chuyện gì tốt, vui mừng hướng Dương Lam Nhi đi tới. Xem đi, mị lực của gã quả nhiên lớn..

Dương Lam Nhi cả người không hề sát ý, làm ngự soái nam kia lúc lại gần, duỗi tay sắp đặt vào nàng, thì tình huống đột biến.

Dương Lam Nhi vẻ mặt không có đổi, nhấc chân đá vào trên bụng ngự soái nam một cái, khiến ngự soái nam kia cả người con mắt löt tròn, đau nhức cong thành hình con tôm, bay lên trời, bay ngược ra sau.

Đây là ở trong thông đạo, chỗ mọi người đứng đều rất gần, người Chiến Cảnh hoàn toàn không ngờ rằng có thể như vậy, nhất thời đều sững sờ, thật bất hạnh, có hai người không kịp tránh né, bị ngự soái nam đụng ngã.

Đã như thế, còn có ngoài ý muốn phát sinh, người thứ nhất bởi vì quan hệ cùng chỗ đứng và chiều cao thân thể, xúi quẩy bị khuỷu tay của ngự soái nam đụng vào mặt, cũng không biết cụ thể đâm vào chỗ nào, thế nhưng cổ họng đều không có thốt được một tiếng, hôn mê bất tỉnh.

Người thứ hai bị liên lụy là buồn cười nhất, bởi vì tránh né quá vội vàng, cái ót đụng ở trên tường, một tiếng “Đông” khiến những người khác cũng đau thay gã, hai mắt trợn ngược, thân thể nghiêng một cái, bị ngự soái nam đè nặng té ngã trên đất, đồng dạng không có động tĩnh.

Đối với lực sát thương mà chính mình tạo thành, không nói đến người khác, chính là Dương Lam Nhi cũng sững sờ, loại sự tình trùng hợp này tựa hồ cũng không phải là điều gì đó khiến người ta khoái trá.

Mọi nó, đều đang biểu diễn phim hài sao?

“Oa, tiền bối thật là lợi hại.” Tiểu Lưu vỗ tay, mắt lấp lánh thẳng cấp.

Một cước choáng ba cái, lực sát thương là tiêu chuẩn nhất định.

Dương Lam Nhi hận không thể chạy tới đem kia hai cái người vô tội bị ngã kia chụp cho vĩnh viễn cũng không tỉnh lại, quan bọn họ chuyện gì? Choáng cái gì choáng? Quả thực là ở phá hư hình tượng tốt đẹp của nàng, thật sự là quá tức người.

“Ngươi như thế nào không nói cho ta biết người Chiến Cảnh của M quốc đều là làm ra từ đậu phụ? Vừa động thủ liền đổ một mảnh? Mỗi một người đều không trải qua chuyện như thế?” Dương Lam Nhi mặt đen lại, mắt hướng nhìn Tiểu Lưu.

Lời nói này, khiến mọi người Long Tổ khòe miệng đều rút gân, Chiến Cảnh đều là làm ra từ đậu phụ? Vậy bọn họ trong ngày thường đâu đến chết đi sống lại, còn thường xuyên treo, có thể so với đậu phụ tốt hơn bao nhiêu?

Tiểu Lưu lại là nhớ tới chuyện ở trong phòng phóng ra, kẻ cơ bắp kia bị Dương Lam Nhi giẫm một cước liền xỉu, nhện không được rồi rầm, không phải là Chiến Cảnh quá yếu, là mà tiền bối này quá mạnh mẽ được không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Có nam nhân cuồng bá

Xuất hiện loại ngoài ý muốn này, Dương Lam Nhi đã không có tiếp tục muốn ra tay hay nhìn qua nữa, đẳng cấp kém quá nhiều, dường như nàng quá bất nạt người, hơn nữa, cũng sẽ không gia tăng cho nàng quá nhiều kinh nghiệm.

Trong lúc Dương Lam Nhi đột nhiên dâng lên một loại tâm lý tiền bối, lúc chuẩn bị đem mấy người này lưu lại cho người Long Tổ luyện tập, đột nhiên bay ra một người trung niên, trên người mở ra một đôi cánh, lơ lửng ở giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống coi rẻ nàng, mở miệng chính là tiếng Trung: “Tiểu nữ oa, ngươi rất lợi hại? Người mới gia nhập Long Tổ? Trước kia như thế nào không có gặp qua nhân vật như thế?”

Dương Lam Nhi nhú mày nhìn người này một cái, thực sự không thích bộ dáng kiêu ngạo như vậy của gã, khiến người ta cảm thấy quá chán ghét, nhưng trong lòng lại có chút ngưng trọng.

Người này thế nhưng cho nàng một loại áp lực, rõ ràng thực lực không thua kém Bẩm Sinh, không cần thận ứng phó có thể dễ dàng lật thuyền trong mương.

Bốn người Long Tổ đã tập trung suy nghĩ đề phòng, bọn họ tự nhiên nhận biết hiểu rõ đối thủ, đối với sự cường đại của người này, bọn họ đã sớm được chứng kiến.

Dương Lam Nhi xoa tay sau gáy, vẻ mặt sợ hãi than: “Oa, người chim!”

Nàng là thật kinh ngạc, còn dư lại một nửa là vì kích thích đối thủ, nhưng những người khác rõ ràng không cho là như vậy, đều là ngây ngốc nhìn Dương Lam Nhi, cảm thấy cô nương này thật là gan nhĩ.

Những người M quốc khác xem vẻ mặt của Dương Lam Nhi, cái hiểu cái không, nhưng người trung niên này nếu đã có thể nói tiếng Trung vậy khẳng định nghe hiểu, thân hình không yên một cái, liền lách cách rút xuống, còn lão đạo hai cái mới đứng vững, không có bỏ nhào tại chỗ.

“Phốc - - “

Một tiếng cười truyền tới bên tai tất cả mọi người, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, bên cạnh Dương Lam Nhi liền nhiều thêm một cái yêu nghiệt, vẻ mặt đang trêu tức nhìn người trung niên: “James, ngươi đừng phủ nhận, ngươi thực sự là một người chim nha.”

Rất nhiều người thấy rõ người đến, đều đỏ hít một hơi, Dương Lam Nhi là có chút ngây ngốc mà nhìn người bên cạnh, không phải vì tướng mạo, mà là vì, này thế nhưng lại là người quen.

“Thủ lĩnh, ngươi tới.” Người đội trưởng của Long Tổ kia hưng phấn, gương mặt vẻ mặt đều buông lỏng, tựa hồ đối với người đến rất có lòng tin.

“Tần Mục Diễm?” Dương Lam Nhi thật bất ngờ thì thầm, lần nữa cảm thấy Địa Cầu thật sự là quá nhỏ.

Mợ nó, Tần Mục Diễm cư nhiên bị người Long Tổ kêu là thủ lĩnh? Tên này đến cùng có thân phận gì?

Tần Mục Diễm nghi hoặc nhìn Dương Lam Nhi một cái, cẩn thận quan sát: “Ngươi nhận biết ta?”

Dương Lam Nhi phản xạ có điều kiện sờ sờ mặt, này mới nhớ tới, chính mình vì để tránh phiền toái, lúc theo dõi vài người Long Tổ kia, nên lúc vừa vào cửa liền đi không gian thay đổi mặt, còn đổi một bộ quần áo.

Không đợi Dương Lam Nhi giải thích, con mắt câu hồn của Tần Mục Diễm đột nhiên sáng ngời, dáng tươi cười tăng lớn, còn có vài phần thật lòng, sáng rực nhìn nữ tử ngũ quan xa lạ phía trước, cánh môi thờ khê: “Dương Lam Nhi.”

Nghe vậy, Dương Lam Nhi kinh ngạc, cúi đầu quan sát mình một chút, còn ra vài tiếng để xác định thanh âm của mình cũng đã thay đổi qua.

Sau cùng, hiểu kỳ ngẩng đầu nhìn Tần Mục Diễm: “Vì cái gì nhận ra được?” Nàng xác định bản thân đã thay đổi từ đầu đến chân, không có bất kỳ sơ hở.

“Thực giác.” Tần Mục Diễm nói cái lý do khiến người ta đau trứng, mặt mày hớn hớn.

“Uy uy, Tân Hoàng, ngươi đừng có còn không nhìn thấy chúng ta được hay không? Ngươi bây giờ còn đang trên địa bàn của ta.” James khôi phục bộ dáng cao nhân, bắt mắt xem Tần Mục Diễm.

Dương Lam Nhi nhìn không được kinh dị, Tần Mục Diễm chính là cái Tân Hoàng mới tới Thê Ngọc kia trong Thế Giới Ngầm? Đường như còn là người mà Âm Tử Mạt thật tình sủng ái nữa.

Mợ nó, thân phận Tần Mục Diễm quả nhiên là khiêng khiêng, một cái so với một cái càng kinh người, Bạch Tinh Tinh nếu là biết rõ, nàng ta có hối hận vì đã lựa chọn Mộc Phong hay không?

Dương Lam Nhi suy nghĩ bay xa, đột nhiên nghĩ đến Tần Mục Diễm họ Tần, đó cũng không phải là Tần Thủy Hoàng? Mợ nó, cái tên nghe ngưu bức thế? Còn may trong lịch sử của cái thế giới này cũng không có một Tần Thủy Hoàng nào, chỉ là trùng hợp cường đại.

Tần Mục Diễm nhìn James đang xù lông một cái, khóe miệng nhếch lên, giống như cười mà như không: “Ồ trên địa bàn của ngươi thì như thế nào? Ngươi giữ được ta sao?”

Một mặt này của yêu nghiệt trái ngược với vẻ ôn hòa vô hại mà Dương Lam Nhi đã gặp qua, lúc này bất luận là ánh mắt động tác, giọng nói nói chuyện đều mang một loại hương vị bề ngỗ, quân lâm thiên hạ, ngang ngược độc nhất vô nhị.

James ghen, vẻ mặt khó coi, còn thật tìm không ra cái gì đến phản bác: “Ngươi cũng không phải là người Long Tổ, cần gì giúp bọn họ, Long Tổ ra giá bao nhiêu, Chiến Cảnh chúng ta đồng dạng có thể, những thứ không nói khác, lần này Chiến Cảnh chúng ta ra đồng giá, chỉ mua ngươi ai cũng không giúp.”

Dương Lam Nhi kinh ngạc, Tần Mục Diễm không phải là người Long Tổ? Vậy làm sao thành viên Long Tổ đều gọi hắn là thủ lĩnh? Quan hệ này thật là phức tạp bộ dáng.

Tần Mục Diễm khinh thường nhưn mày, tựa hồ căn bản không có đem người đứng thứ năm trong Chiến Cảnh ở trước mặt đây để vào mắt, bộ dạng kia muốn bao nhiêu cuồng, thì có bấy nhiêu cuồng: “Ta cao hứng, ta cam tâm tình nguyện, Chiến Cảnh còn có thể quán được ta nghĩ như thế nào sao? James, tỉnh đi, đừng nằm mơ, dựa theo quy củ trong ngành, ngươi nếu muốn mua ta không ra tay, ít nhất phải giao gấp mười lần giá, Chiến Cảnh xuất nổi sao?”

“Khụ khụ!” Dương Lam Nhi vội ho một tiếng, nguyên lai ngành này còn có quy củ? Mọi nó, nàng như thế nào không biết rõ đâu? Quả nhiên chưa hiểu rõ giá thị trường.

Bốn người Long Tổ kia liếc mắt nhìn nhau, đều là nghĩ đến, khó trách thủ lĩnh cùng tiền bối này nhận biết, hai người này nói chuyện kỳ thật rất cùng loại a, tổng có thể đem người không tức chết, chỉ chọc giận gần chết.

“Ngươi...” Quả nhiên James có tức sùi bọt mép: “Tân Hoàng, ngươi đừng quá kiêu ngạo, trong này không chỉ có một mình ngươi, nếu ngươi có thể không tiếc những người khác hy sinh, cần gì phải đuổi lại đây? Ta mặc dù đánh không lại ngươi, nhưng ngươi muốn trong khoảng thời gian ngắn đánh bại ta, mang người rời đi, cũng không phải là dễ dàng như vậy.”

“Cát!” Tần Mục Diễm cười nhạo một tiếng, phương thức này vốn nếu chỉ có hấn mà nói, thì thật có chỗ cố kỵ, nhưng bây giờ, bên trong này thế nhưng có thêm một người.

Nghĩ tới, Tần Mục Diễm cười nhẹ nhìn Dương Lam Nhi bên cạnh, người khác không biết cô nương này, hấn cũng biết thực lực của nàng, đối phó với những người khác của Chiến Cảnh, quả thực dùng không đúng chỗ.

Như thế, hấn hoàn toàn có thể yên tâm cùng James đấu, mà không phải như James nói, bần khoản quá nhiều.

Bốn người Long Tổ đang muốn bảo thủ lĩnh đừng quán bọn họ, chỉ cần mang Dương Lam Nhi đi liền tốt, khóa ngọc cũng ở trên tay cô nương kia. Nhưng Tần Mục Diễm không cho bọn họ có cơ hội nói chuyện, lần người liền hướng phía James vọt tới, một bên còn cuồng ngạo nói: “Đừng nói nhảm, liền thử xem đi, xem một chút ta hôm nay có thể mang người rời đi hay không?”

James cả kinh, nam nhân này hôm nay như thế nào lại không quan tâm đến mạng sống của những Long Tổ khác? Chồng lại Tần Mục Diễm, gã vốn có chút chột dạ, tự biết đánh không lại, nhất thời chống cự có chút luống cuống tay chân.

Tần Mục Diễm không có bần khoản đáng sợ đến cỡ nào, James rất nhanh đều cảm giác được, áp lực đối mặt Tần Mục Diễm so với bất luận một lần nào khác đều mạnh hơn...

Vì vậy, James chặt vật, không khỏi hồn hển, chỉ huy những Chiến Cảnh khác: “Lên, lên cho ta, đem những người Long Tổ kia bắt sống cho ta.”

Gã cũng không tin, có người Long Tổ trong tay, Tần Mục Diễm còn dám không kiêng nể gì cả như thế?

Đánh nhau nhiều lần như thế, James đối với Tần Mục Diễm dù tính không phải là hiểu tận gốc rễ, cũng là dị thường hiểu rõ, nam nhân này tuyệt đối sẽ không không để ý đến tính mạng của đồng bạn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Long vũ này không tệ

Tần Mục Diễm không để ý tới James đang điên cuồng, tranh thủ nhìn thoáng qua Dương Lam Nhi, ánh mắt mang cười, không nhanh không chậm nói ra: “Còn rảnh nói chuyện a? Xem ra ta còn không có ra tay độc ác a!”

Nói, khí kinh trên quyền của Tần Mục Diễm liền tăng thêm một phần, dáng người vẫn tiêu sái, lộ vẻ thanh nhàn vô cùng, thành thạo, lại đánh James trong bóng tối kêu khổ không ngừng.

Dương Lam Nhi tò mò nhìn James lúc rơi xuống đất một lần nữa thu hồi cánh, nguyên lai không chỉ là dùng để bay, long vũ còn có thể dựng thẳng từng chiếc lên, dùng để làm ám khí sử dụng.

Khiến Dương Lam Nhi kinh ngạc nhất là, Tần Mục Diễm lại là Luyện Khí tăng ba, mọi nó, nàng có không gian, tu luyện một gần chết một học kỳ, mới đột phá đến tăng ba đâu, Tần Mục Diễm thế nhưng cũng đột phá? Chẳng lẽ là được cơ duyên gì? Hay vẫn là nói tư chất của người này thật sự biến thái như vậy?

Quả nhiên, cùng yêu nghiệt nam này so sánh, Mộc Phong chính là đồng cạn bể.

Tình cảnh rất kịch liệt, địa bàn quá nhỏ hẹp, người hai phe liên tục lui về phía sau, mới không bị liên lụy.

James rõ ràng là ý lại vào long vũ mà đánh xa, Tần Mục Diễm lại càng ưa thích dùng nắm đấm thân cận, thân pháp lại tương đối khá, cũng làm cho

James khổ không thể tả, thập phần chật vật.

Cho dù như thế, James vẫn còn nhớ kỹ tình hình chiến đấu của những người khác, lợi dụng thời gian rảnh đem người Chiến Cảnh khác lọt qua đây, chuẩn bị đem người Long Tổ bắt trước nói sau.

Đối với người Long Tổ, James tự cao, vốn có chút chướng mắt, cho nên cũng không có cảm thấy sẽ đánh không lại.

Nhưng mà, gã vẫn không hiểu Tần Mục Diễm như cũ, nam nhân này nếu đã dám làm càn như vậy, há lại sẽ không có chỗ dựa vào.

Cho nên, người Long Tổ đề phòng còn chưa kịp ra tay, vài người Chiến Cảnh Chiến Cảnh đi qua, liền bị Dương Lam Nhi chỉ trong chớp lát giẫm nát dưới chân.

Đuổi theo ba người đội trưởng vốn có tám người, bị Dương Lam Nhi một chiêu phệ đi ba cái, cũng chỉ còn lại có năm, mặc kệ đều là cái dị năng gì, căn bản hợp lại cũng không phải là địch thủ của Dương Lam Nhi.

Vừa rồi Dương Lam Nhi còn muốn để lại cho Long Tổ luyện tập đấu, nhưng nghĩ đến Tần Mục Diễm không tiếng động giao phó, nàng vẫn là chính mình động thủ. Xử lý nhanh chút, cũng để Tần Mục Diễm an tâm đối địch.

Cũng là một lát này, bốn người Long Tổ mới tỉnh ngộ, giá trị võ lực của Dương Lam Nhi đến cùng cao bao nhiêu, lúc vừa mới bắt đầu kia, đều là đùa bỡn trên người đầu!

James cường chống trong chớp lát, thâm nghĩ chiến đấu của những người khác cũng nên kết thúc đi, quay đầu nhìn lại, lập tức ngăn ngại, thiếu chút nữa học máu, bất quá, gã vừa thất thần, rất nhanh liền bị một quyền của Tần Mục Diễm đánh vào ngực, thật học máu.

Xác thực, chiến đấu là kết thúc, nhưng không phải là như gã nghĩ, người mình đi bắt nạt người Long Tổ, nhưng nằm xuống, bất tỉnh nhân sự tất cả đều là người mình, tiểu cô nương mà gã vừa này không cho là đúng, thế nhưng khuôn mặt tươi cười dịu dàng nhìn gã cười, xem tình huống, giống như tất cả người đều là một mình nàng giải quyết, chứ không phải Hoa Hạ lại ra đời một cái biến thái nữa chứ?

Khỏe miệng Tần Mục Diễm câu lên, cười nhìn Dương Lam Nhi móc ra nhất cái khăn giấy ướt, đang lau ngón tay tinh tế như bạch ngọc của mình: “Chúc mừng.”

Mặc dù Dương Lam Nhi có pháp môn ẩn giấu thực lực, nhưng hấn vừa nhìn nàng ra tay liền biết, công lực của nàng lại tinh tiến không ít.

Dương Lam Nhi sững sờ một cái, mới phản ứng lại, cười ha hả nói: “Cùng vui cùng vui.”

Những người khác nghe được không hiểu ra sao, đầu đầy hắc tuyến, hai người này đến cùng đánh cái bí hiểm gì?

Nhìn thoáng qua James đang nằm, Dương Lam Nhi hết sức tò mò quan sát một trận, sờ cảm trầm tư, ánh mắt không có hảo ý cùng vẻ mặt quái dị kia, khiến James run lên, sống lưng không tự chủ được dâng lên một cỗ khí lạnh, có loại dự cảm điềm xấu bay ra.

“Như thế nào?” Tần Mục Diễm nhướn mày, ôn hòa hỏi.

“Ta đột nhiên nghĩ đến, dùng lông vũ của người chim này làm áo lông, có phải rất ấm áp hay không?” Dương Lam Nhi quả nhiên nói lời nói làm James kinh hãi, giờ phút này, gã không thể hận bản thân nghe không hiểu tiếng Trung, đáng tiếc, gã hết lần này tới lần khác nghe hiểu được.

Tần Mục Diễm giật mình, lập tức có chút dờ khóc dờ cười: “Lông vũ của gã, là đồ biến ra, không phải là thật.”

Nếu như không phải như vậy, lấy James nhiều lần sử dụng lông vũ làm ám khí như vậy, vẫn không thành trụi cánh sao?

Dương Lam Nhi rất là tức nước: “Đáng tiếc, ta nói đâu, như thế nào lông vũ biến nhiều như vậy, thế nhưng còn không có trụi, thậm chí đều nghĩ có phải gã có cái kỹ năng tái sinh gì hay không?”

“Tái sinh?” Tần Mục Diễm ngạc nhiên: “Không thể nào đâu!”

Nếu là có loại kỹ năng này, James ở bên trong Chiến Cảnh há lại xếp trước năm? Đến số một còn không có người theo kịp, hơn nữa, học giả nghiên cứu dị năng, nhất định sẽ đối với gã cảm thấy cực kỳ hứng thú.

Dương Lam Nhi cũng nghĩ thông điểm này, vì ý tưởng không đến giới hạn của mình có chút thẹn thùng, may mà Tần Mục Diễm còn nghiêm túc trả lời nàng như vậy.

Cúi đầu nhìn nhìn James bị hù dọa đến đầu đầy mồ hôi, đang lặng lẽ đem cánh của mình thu vào, Tần Mục Diễm hướng gã lộ ra một nụ cười yêu nghiệt, ở thời khắc James sững sờ, một cước đá vào sau gáy gã, khiến người này bước lên theo gót của đồng bạn gã, hôn mê...

“Đi thôi, chúng ta trước lúc này rồi đi thôi.” Tần Mục Diễm lên tiếng, bốn người Long Tổ tự nhiên tuân thủ.

Biết rõ Tần Mục Diễm có trữ vật pháp bảo, Dương Lam Nhi giả bộ sờ sờ trong bao đeo, đem cái hộp khóa ngọc kia ném cho hấn: “Vẫn là người cảm lấy đi!”

Có tỏ tiên truyền thừa, Dương Lam Nhi đối với truyền thừa của những tu sĩ khác cũng không có bao nhiêu hứng thú, nếu đã đối với Long Tổ có lợi, nàng cũng liền không lấy.

Tần Mục Diễm cũng không cự tuyệt, trực tiếp đem cái hộp thu vào trong túi.

Dương Lam Nhi nhìn túi của hắn âm thầm cười một tiếng, biết rõ cái hộp khẳng định là tiến vào không gian trữ vật của Tần Mục Diễm, cái gọi là túi, bắt quả là che mắt.

Thấy thế, đội trưởng Long Tổ còn thờ phào nhẹ nhõm, mặc dù y có chút ý kiến chẳng hề phúc hậu, nhưng Dương Lam Nhi đột nhiên loạn nhập, y cũng sẽ nghĩ nàng có phải cũng vì khóa ngọc mà đến hay không?

Truyền thừa của tu sĩ, ý vị đối với võ giả cùng người Hoa như thế nào? Chỉ cần hiểu chút liền rõ ràng, đội trưởng Long Tổ này nghĩ vậy kỳ thật rất bình thường.

Huống chi, khóa ngọc ở trong tay Dương Lam Nhi, sẽ phát sinh cái gì thật không rõ ràng lắm.

Hiện tại nhìn Dương Lam Nhi quyết đoán dứt khoát đem khóa ngọc giao cho Tần Mục Diễm, đội trưởng Long Tổ này cũng có chút ngượng ngùng, trên mặt có chút ít nóng, dường như thật sự trách lầm người tốt.

Chỉ nghe Tiểu Lưu nói đơn giản một cái quá trình liền biết, hành động hôm nay, nếu không phải Dương Lam Nhi đột nhiên xuất hiện, là tuyệt đối muốn thất bại.

Nhiều nhất khiến tên lửa phóng ra thất bại, tất cả mọi người không chiếm được khóa ngọc.

Bị Tần Mục Diễm mang đến một chỗ an toàn, Dương Lam Nhi trông thấy người ở quan sát hành lang nhân sắp phát điên, náo nhiệt như mở rạp.

Cái cửa vốn để tiến vào kia khẳng định là không thể đi, bên ngoài không chừng có bao nhiêu người đang chú ý đâu, nếu là bại lộ cái lối đi này, chi sợ náo nhiệt hiện tại sẽ còn thăng cấp.

Lấy điện thoại di động ra nhìn nhìn, Dương Lam Nhi phát hiện Diệp Nhạc Luân gọi rất nhiều cuộc điện thoại cho nàng, sau khi không có gọi được, liền phát tin nhắn, nội dung cùng giọng nói kia, cái kích động kia a, quả thực vô cùng nhìn có chút hả hê.

“Ai nha, em gái, người ở chỗ nào? Như thế nào không nghe điện thoại?”

“Tên lửa sắp phóng ra, người thấy được không?”

“Mợ nó, tên lửa thế nhưng nổ tung, thế nhưng phóng ra thất bại, oa ha ha...”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Vẫn còn dư vị

“Nghe nói, bên trong tên lửa bốc xếp và vận chuyển nhiều triệu M nguyên vật tư đâu, lần này xem như toàn bộ không có, hơn nữa còn chi phí chế tạo tên lửa, lần này M quốc có thể tổn thất thảm trọng, hi hi, một chuyện này thật là không có đến không.”

Nhìn chút tin nhắn này, Dương Lam Nhi say, Diệp thiên vương này không phải là đến xem hiếm lạ sao? Có cần hưng phấn được rõ ràng như thế hay không?

Ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên phần đông truyền thông đã điên cuồng, cái này chính là tin tức lớn a, nhưng M quốc lúc nào cũng yêu trang bức, mỗi lần có chuyện lớn đều muốn cho mọi người biết, lần này ném mặt to đi!

Người M quốc phụ trách việc này căn bản không dám ló đầu, truyền thông các quốc gia lại nghĩ hết biện pháp tìm người, yêu cầu phỏng vấn tại hiện trường.

Những nhà học giả đang cùng nhóm trợ lý các loại thảo luận, chờ M quốc mở hội chiêu đãi phóng viên, hy vọng có thể có được nhiều tài liệu trực tiếp.

Tên lửa phóng ra thất bại? Qua nhiều năm như vậy ở M quốc căn bản không có phát sinh qua, cho nên rất nhiều quốc gia muốn phóng vệ tinh, bản thân lại thiếu hụt năng lực này, cũng sẽ ủy thác M quốc phóng thay, cái này cũng là một khoản doanh thu không nhỏ.

Hiện tại có cái thất bại này làm ví dụ, những quốc gia khác còn muốn phóng vệ tinh, liền sẽ thận trọng suy tính.

Có thể nói, chuyện lớn như vậy, M quốc vô luận giải thích như thế nào, đều là một điểm nhor vô pháp xóa bỏ. Cũng không trách rất nhiều quốc gia vậy

xem ở hiện trường đều nhìn có chút há hê.

M quốc làm việc từ trước đến nay bá đạo, rất nhiều dân chúng đều là bất mãn.

“Chuyện hôm nay, quả nhiên chơi thật thú vị, Tần giáo thảo (*Giáo thảo: hot boy của trường), bá bá a!” Dương Lam Nhi phát tay cùng mọi người cáo biệt, chuẩn bị đi tìm Diệp Nhạc Luân hội họp, hiện trường loạn như thế, không phải rất an toàn.

Tần giáo thảo? Bốn người Long Tổ ghé mắt, nguyên lai thủ lĩnh còn có thân phận thần kỳ này?

Tần Mục Diễm ngăn người, lập tức có chút không biết nên khóc hay cười, học muội này cũng thật có ý tứ.

Lần trước bị Dương Lam Nhi cứu một lần, trò chuyện với nhau thật vui xong, Tần Mục Diễm cũng không có hết sức đi thăm dò Dương Lam Nhi, ngày hôm nay ngoài ý muốn gặp nhau, tổng có loại uất ức ở lan tràn. Cảm thấy cùng nàng chung đụng, rất nhẹ nhàng..

Dùng linh thức phát hiện Diệp Nhạc Luân xong, Dương Lam Nhi trực tiếp đi qua, kết quả đứng trước mặt Diệp Nhạc Luân bao lâu, y đều không có phản ứng, ngược lại khắp nơi nhìn, tựa hồ đang tìm cái gì.

Dương Lam Nhi lúc này mới nhớ tới, mặt mình bây giờ đã thay đổi qua, liền lặng lẽ đi đến nơi hẻo lánh, quan sát thấy không có người chú ý, liền hai tay che mặt vuốt vuốt, trong nháy mắt khôi phục diện mạo thật sự.

Lần nữa trở lại bên cạnh Diệp Nhạc Luân, thấy Diệp thiên vương lo lắng biến thành vui vẻ: “Em gái, người đi chỗ nào? Ta tìm người hơn nửa ngày.”

“Nhiều người như thế, loạn như thế, ta còn đang tìm người đâu!” Dương Lam Nhi không cho là đúng, vừa mới đứng ở trước mặt y, cũng không thấy y nhận ra a!

Nghĩ đến điểm này, Dương Lam Nhi lại nghĩ tới Tần Mục Diễm, quyết định lần sau hỏi một chút, hẳn vì cái gì liền nhận ra nàng? Chẳng lẽ chính mình thay đổi còn có cái gì sơ hở?

Còn như trực giác mà Tần Mục Diễm đã nói qua, nàng chỉ tin một nửa.

Trực giác của người tu chân xác thực rất chuẩn, nhưng nàng cùng yêu nghiệt nam này chỉ gặp qua hai lần, chung đụng qua một đêm được chứ? Ở dị quốc tha hương này lấy ở đâu ra trực giác quen thuộc nhận ra nàng như vậy? Quá khéo đi..

“Xác thực nhiều người, thật nhiều người đều vui mừng điên.” Diệp Nhạc Luân gật đầu nói.

Cho dù là truyền thông bản địa, cũng là một bên thương cảm một bên vui mừng, thương cảm chuyện xấu của quốc gia mình lộ ở trước mặt tất cả truyền thông, một bên vui mừng là cái tin tức lớn này, báo cáo được tốt, có thể cảm tiền thưởng, cho nên có chút đau nhức cũng vui vẻ, tình cảm dị thường phức tạp.

“Ta xem a, người cũng là này người vui nhất trong đám người chi này.” Dương Lam Nhi nhướn mày, hôm nay trên quốc tế, cũng khẳng định phi thường náo nhiệt.

“Người không vui sao?” Dáng tươi cười của Diệp Nhạc Luân không giảm.

“Cũng vui, kia Diệp đại thúc, để ăn mừng, chúng ta đợi tí nữa đi ăn bữa tiệc lớn đi!” Tròng mắt Dương Lam Nhi hơi híp, nhân cơ hội yêu cầu.

“Hắc hắc, tốt, chúng ta bây giờ liền đi, quá nhiều người, chúng ta lại không cần nghe chủ sự giải thích cái gì, trước rời đi đi.” Diệp Nhạc Luân vui thích nói ra.

Cũng không so đo tiền này là Diệp Nhạc Luân ra, hay là công ty của y ra, Dương Lam Nhi cảm thấy chỉ cần có bữa tiệc lớn ăn liền tốt, vừa rồi vận động một phen, tựa hồ đói bụng đến nhanh hơn.

Lần sau gặp gỡ Tần Mục Diễm cùng người Long Tổ, nhất định phải làm thịt một bữa mới được, dù sao hôm nay nàng cũng giúp một chút.

Đương nhiên, ở trong lòng Dương Lam Nhi, nàng bất quá chỉ là giúp chút chuyện nhỏ, ăn một bữa coi như là thù lao, không tồi rồi! Không biết rõ Long Tổ thỉnh cái cao thủ Thê Ngọc Tần Mục Diễm này rồi nui, là hao phí cái giá cao gì?

Tuyên cái nhà hàng xa hoa chuẩn bị bữa tiệc lớn, Diệp Nhạc Luân mới hơi tiêu tán chút hưng phấn, có chút kỳ quái quan sát Dương Lam Nhi một cái: “Người như thế nào thay quần áo? Ta nhớ được buổi sáng người không phải là mặc cái này a!”

Hiện tại mới chú ý tới a, Dương Lam Nhi nhìn không được liếc mắt: “Có người cũng vui mừng đến ngã vào trên người ta, liền đi nhà vệ sinh thay, vốn đang cho là ta thật xui xẻo, nhưng dường như M quốc so với ta còn xúi quẩy hơn.”

Vừa rồi lúc đi ra nhiều người, nàng vội vã tìm Diệp Nhạc Luân, liền không có thay quần áo trở về.

Diệp Nhạc Luân quần: “Người hồng bất quá là một bộ y phục, giặt sạch còn có thể mặc, M quốc người ta hồng là tên lừa được chứ? Kia giá trị bao nhiêu? Cái này có thể so sánh sao?”

“Xúi quẩy chính là xúi quẩy, chẳng phân biệt được sự tình lớn nhỏ, hừ hừ...” Dương Lam Nhi nghiêng đầu, nhìn về phía tin tức đang phát trực tiếp.

Diệp Nhạc Luân cũng chỉ có thể xem hình ảnh, y căn bản nghe không hiểu lời bộc bạch của phóng viên chủ trì đang nói những thứ gì.

Nhưng Dương Lam Nhi nghe hiểu được, đang vui tươi hơn hờ thảng thức hiện trường hỗn loạn.

May mắn hai người bọn họ rời đi đúng lúc, hiện trường đã không chỉ là hỗn loạn, đã bắt đầu phát triển xu thế theo hướng bạo động.

Kết quả này vốn là nghiêm trọng, M quốc phương lại liên tục không ra mặt giải thích, truyền thông nóng lòng, dĩ nhiên là càng ngày cháy càng lớn.

Nhân viên bảo an ở hiện trường xuất động, không chỉ không có thật sự giữ được mọi người an toàn, ngược lại có chút lửa cháy đổ thêm dầu, đặc biệt là mấy nhân viên bảo an cũng kia không biết nhận được chỉ thị gì, thế nhưng chuẩn bị đem mấy người đứng đầu đáng vậy xem ở hiện trường bắt về.

Cái này, liền chọc tổ ong vò vẽ.

Đem loại tin tức này làm thành vở kịch hay để xem, Dương Lam Nhi biết rõ, ở Hoa Hạ cơ bản rất không có khả năng này, nếu không phải sớm không chế truyền thông, cũng nhất định ra biện pháp giải quyết, bất kể như thế nào, tuyệt đối không thể cho vậy xem đáng nháo lên.

Còn như M quốc, lại còn có thể trực tiếp, bị “Quyền công chúng” cô kỵ nhiều a!

“Bộ đáng rất loạn a, như thế nào?” Diệp Nhạc Luân không hiểu.

“Sắp đánh nhau.” Dương Lam Nhi nhướn mày: “Còn có, người của công ty ngoại lúc nào đến?”

“Tối nay!” Diệp Nhạc Luân có chút không xác định.

“Vậy có thể bỏ qua vở kịch hay!” Dương Lam Nhi đáng tiếc nói ra.

Sự tình này nháo đến cuối cùng, vẫn phải có người ra mặt giải quyết, mặc kệ kết quả này cuối cùng như thế nào, dù sao là đem hiện trường cấp dẹp loạn, nhóm truyền thông muốn ý kiến, cũng biết ý rồi đi, bọn họ đuổi thời gian để báo cáo tin tức đâu!

Lúc đang ở hưởng thụ bữa tiệc lớn, Dương Lam Nhi đột nhiên tiếp một số điện thoại xa lạ, ban đầu cho là gọi nhầm số, kết quả liên tục vang lên không ngừng, sau khi nghe cũng rất kinh ngạc: “Tần Mục Diễm? Nói giỡn, ngoại như thế nào sẽ biết số điện thoại của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Muốn hỏi một vấn đề riêng

Tựa hồ cũng không nghĩ là Dương Lam Nhi sẽ kinh ngạc, Tần Mục Diễm cúi đầu cười một tiếng, thanh âm trong suốt như ngọc, quá dễ nghe: “Có lẽ ngoại không có chú ý tới, ta lần trước ở nhà ngoại, lúc dùng di động của ngoại gọi qua điện thoại của ta, tự nhiên có số.”

Dương Lam Nhi quẫn, đột nhiên nhớ tới ngày đó, Tần Mục Diễm đáng xấu hổ bán manh nói điện thoại di động của hắn không đến để chỗ nào, liền dùng nàng điện thoại gọi qua, nhưng một chuyện nhỏ này, nàng sớm đã quên có được hay không?

Khó trách đột nhiên tiếp điện thoại của người này, sẽ cảm thấy vô cùng kinh hãi!

“Cho nên đâu, ngoại tìm ta có chuyện gì?” Dương Lam Nhi quyết định coi thường sự kiện này, đi thẳng vào vấn đề.

“Ngoại đang ở đâu? Có một số việc, trong điện thoại khó mà nói, hơn nữa, này là ở ngoại quốc.” Tần Mục Diễm thân nhiên nói, không chút bày tỏ bí mật nào, M quốc có khả năng sẽ lấy ra tin tức không ổn định.

Mặc dù di động của Tần Mục Diễm là đặc chế, nhưng của Dương Lam Nhi lại không phải, vẫn phải cẩn thận.

“Vậy cũng tốt!” Dương Lam Nhi cảm thấy, chuyện này khẳng định cùng khóa ngọc có quan hệ, tiền Phật tiền đến Tây Thiên, nàng liền giúp mấy việc nhỏ đi!

Nói xong thời gian địa điểm, Dương Lam Nhi vẫn như cũ hưởng dụng hết bữa tiệc lớn, đem Diệp Nhạc Luân đưa đến chỗ cùng người của công ty y hội họp, mới không nhanh không chậm đi khách sạn ở gần đó.

Cũng không có trực tiếp tiến vào trong khách sạn, Dương Lam Nhi mọi nơi nhìn nhìn, quẹo vào một quán cà phê hẻo lánh yên tĩnh, lại ưu nhã.

Vừa vào cửa, đã nhìn thấy yêu nghiệt nam nào đó đang ngồi ở trong góc chò, chính là mị lực quá mạnh mẽ, thế nhưng có mỹ nữ tiến đến gần.

Thấy Dương Lam Nhi, Tần Mục Diễm chốc lát đem mỹ nữ tóc vàng vừa đi lại đây đuổi đi, hướng Dương Lam Nhi cười một tiếng như trút được gánh nặng.

Tự xưng thu hoạch được một ánh mắt ghen tị của mỹ nữ tóc vàng, Dương Lam Nhi không còn gì để nói ngồi xuống đối diện với Tần Mục Diễm: “Ta nói Tần giáo thảo, liên lụy người vô tội là không tốt? Nghe nói mỹ nữ tóc vàng của M quốc rất hung tàn, an toàn sinh mệnh của ta đang chịu uy hiếp nghiêm trọng.”

Đối mặt với sự trêu chọc của Dương Lam Nhi, Tần Mục Diễm bất đắc dĩ cười một tiếng, loại chuyện như vậy, hắn cũng không muốn có được hay không?

Thấy ngũ quan quen thuộc của Dương Lam Nhi trong ký ức, Tần Mục Diễm nhìn không được bội phục thuật dịch dung của nàng: “Xin người giúp một chuyện, toàn thể chúng ta đều bị người Chiến Cảnh đè nát tới, thực sự không thể nghĩ ra biện pháp tốt hơn.”

Thấy Tần thái độ Mục Diễm khẩn cầu rất tốt đẹp, Dương Lam Nhi không dậy nổi chút phản cảm nào: “Nói một chút đi, nhìn ta có thể làm được không?”

Có bao nhiêu năng lực giúp nhiều việc lớn, nàng cũng không tham vọng quá cao.

“Cái hộp này, người giúp ta mang về nước, giao cho người ta chỉ định, người biết thuật dịch dung, Chiến Cảnh cũng không có ghi chép về dung mạo của người, cũng sẽ không có cái đề phòng gì.” Tần Mục Diễm đem cái hộp khóa ngọc đã nguy trang qua đưa cho Dương Lam Nhi.

Mất thấy đó cũng không phải cái đại sự gì, Dương Lam Nhi vươn tay, vui vẻ đồng ý, lại lần nữa đem cái hộp khóa ngọc giấu vào trong bao đeo.

“Lần này M quốc tổn thất lớn như thế, chẳng lẽ tiểu vũ trụ của Chiến Cảnh đều bộc phát? Thế nhưng đem toàn bộ bọn người để mất tới?” Dương Lam Nhi ngắt lại chuyện tên lừa, nhìn còn có chút hả hê: “Những người khác liền thôi, người cũng thoát thân không được?”

Tần Mục Diễm cười khổ một cái: “M quốc điên, không chỉ cho năm cao thủ hàng đầu Chiến Cảnh xuất kích, còn thuê hai cái cao thủ Thê Ngọc trong Thế Giới Ngầm, Thê Ngọc này ở mỗi quốc gia mặc dù ít ỏi, nhưng tính trên toàn bộ thế giới, vẫn còn có chút, chỉ cần có thể đánh bạc thích hợp, bọn họ tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.”

“Huống chi, Thê Ngọc ở mỗi quốc gia, kỳ thật đều đối địch, có thể đem cao thủ Thê Ngọc khác tiêu diệt, này không chỉ là danh tiếng, còn đá kích thực lực của quốc gia đó, thời gian ta thắng làm Thê Ngọc không lâu lắm, bọn họ sẽ cảm thấy ta tương đối dễ đối phó.”

“Là sao? Mấy người này muốn xúi quẩy?” Dương Lam Nhi nhướn mày, không hề thay Tần Mục Diễm lo lắng.

Tần Mục Diễm thực lực xa xa cao hơn Bẩm Sinh, vốn là nàng cho rằng Tân Hoàng thắng làm Thê Ngọc sẽ là cái người cuồng nhiệm vụ, cũng biết Tần Mục Diễm năng lực xong, Dương Lam Nhi liền minh bạch, hắn thắng Thê Ngọc, thật ra là chơi đùa đến.

Nếu là có người cho rằng Tân Hoàng lại lịch ít, thời gian thắng Thê Ngọc không lâu liền muốn chèn ép hắn, kia chỉ biết nâng cục đá đập chân mình.

Tần Mục Diễm nhẹ nhàng cười một tiếng: “Đây chính là hai cái cao thủ Thê Ngọc vây đuổi chặn, người ngược lại đối ta có lòng tin...”

“Àn hử?” Dương Lam Nhi râm rì: “Nói cho cùng, chúng ta vẫn là đồng loại, mặc dù ta không biết các cao thủ Thê Ngọc khác như thế nào, nhưng là ta biết rõ thực lực của người.”

“Bất quá...” Dương Lam Nhi tiếp tục nói: “M quốc rõ ràng không muốn cho cho các người về nước, chỉ sợ các loại phương tiện giao thông đều bị quân chế đi, chắc chắn sẽ không cho các người hôn qua, mặc dù ta đem cái hộp dẫn về nước, nhưng các người thì làm sao bây giờ? Liên tục trốn trốn tránh tránh như thế sao?”

“Không cần lo lắng.” Tần Mục Diễm đã tính trước, trong ôn nhả lại lộ ra một điểm bề ngỗ ngang ngược, tựa hồ hết thảy đều ở nắm giữ: “Chỉ cần khóa ngọc hiện thân ở Hoa Hạ, M quốc tự nhiên sẽ buông lỏng quân chế với chúng ta, bọn họ cũng là vì khóa ngọc, nếu này nợ đã không ở trên người chúng ta, lại cạn tào ráo máng cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.”

“Đến thời điểm, chúng ta dĩ nhiên là có thể tìm cơ hội về nước.”

“Nói như thế, cũng đúng.” Dương Lam Nhi gật đầu, khẳng định Tần Mục Diễm mưu tính sâu xa.

Nhìn Tần Mục Diễm một cái, Dương Lam Nhi tò mò hỏi: “Người Long Tổ vì cái gì gọi người là thủ lĩnh? Người không phải là người Long Tổ à!”

“Ta cùng Long Tổ hợp tác rất nhiều lần, qua nhiều năm như vậy, ta mặc dù không có gia nhập Long Tổ, lại cùng tất cả mọi người trong Long Tổ rất quen thuộc.” Tần Mục Diễm chậm rãi nói ra: “Lần này làm nhiệm vụ, bọn họ lấy ta làm đầu, mới xưng hô ta như vậy.”

“Cái này nói gì, lần này đoạt lại khóa ngọc, cũng là người trừ hoạch?” Dương Lam Nhi sợ hãi than, quả nhiên không phải là lão luyện liền là cao thủ, yêu nghiệt nam này lại còn chơi IQ cao, muốn để cho người khác sống thế nào?

Người không thấy Chiến Cảnh M quốc, tất cả đều bị nam nhân này đùa giỡn xoay quanh sao?

“Chút tài mọn, cũng liền lừa lừa này chút M quốc.” Tần Mục Diễm tập mãi thành thói quen, cũng không biết là có cái gì đặc ý.

Nghe vậy, Dương Lam Nhi liếc mắt, kia rõ ràng là bết tắc, M quốc cho dù biết rõ cũng không giải được được chứ? Có thể tự xưng là lão đại quốc tế, sao có thể toàn bộ là người ngu?

Tính kẻ người khác, bết tắc cái gì quả nhiên yêu nhất.

Dương Lam Nhi nhìn chằm chằm Tần Mục Diễm nhìn một hồi lâu, về mặt là lạ, khiến Tần Mục Diễm nhìn thấy đáy lòng sợ hãi, có chút bất an: “Người muốn nói cái gì? Có cái gì yêu cầu gì, cứ việc nói, chỉ cần làm được, ta sẽ không chối từ.”

Dương Lam Nhi tươi cười rạng rỡ: “Thật a, kỳ thật đâu, cũng không phải là chuyện khó khăn gì, ta chỉ là có chút bất quá, có chút tò mò, cho nên muốn hỏi người một cái chút vấn đề cá nhân thôi.”

Tần Mục Diễm không biết nên khóc hay cười, về mặt bất quá mong đợi kia, xác thực giống như là muốn hỏi thăm bí mật gì đó, chỉ là hấn như thế nào không biết mình có cái bất quá gì đáng giá để nàng cảm thấy hiếm thấy như vậy?

“Người muốn hỏi cái gì?” Tần Mục Diễm cũng không nhịn được có chút tò mò.

Dương Lam Nhi do dự một chút, về mặt thần bí: “Ta chính là muốn biết, vị hôn phu của cái hoa khôi của trường Bạch Tinh Tinh kia, có phải là người hay không a?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trung Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tiêu chuẩn bất đồng

Tần Mục Diễm im lặng, tựa hồ có chút bị ánh mắt phát sáng của Dương Lam Nhi làm tổn thương, vội ho một tiếng, về mặt quái dị: “Người như thế nào lại nghĩ là ta?”

Vừa nói như thế, liền bày tỏ Tần Mục Diễm đối với đồn đãi trong trường học, kỳ thật rất chú ý, vậy hấn sớm phải biết chuyện của Bạch Tinh Tinh cùng Mộc Phong đi!

“Đoán.” Dương Lam Nhi cười hắc hắc, cũng không thể nói thẳng là đọc tiểu thuyết đi, hiện tại bất quá là vì xác nhận thôi.

Nhưng là, càng hiểu rõ Tần Mục Diễm, Dương Lam Nhi càng cảm thấy hoài nghi, ánh mắt của Bạch Tinh Tinh này rốt cuộc muốn có bao nhiêu kém? Mới có thể vàng thật không cần, mà đi nhặt tảng đá về đâu?

Chiều tình huống như thế xem đến, Bạch hoa khôi của trường đối với Mộc Phong tuyệt đối là chân ái...

Tần Mục Diễm không thấy khó xử, Bạch Tinh Tinh đối với hấn mà nói, bất quá là có cái danh tiếng người xa lạ, thậm chí, Bạch Tinh Tinh căn bản chưa thấy qua hấn, cho nên, còn chưa kết hôn liền đội nón xanh cái gì, hấn kỳ thật căn bản không có cảm giác.

Chỉ có trong lòng quan tâm, mới có ý tưởng, Tần Mục Diễm căn bản cho Bạch Tinh Tinh là không tồn tại.

“Mẫu thân của Bạch Tinh Tinh, đã cứu mệnh của mẹ ta, lúc trước nhà họ Bạch là quý thành cầu, mang theo phần ân tình này mới để cho nhà ta lập thành cô dâu nhỏ.” Về mặt Tần Mục Diễm vẫn như cũ, dường như nói chuyện cũ của người khác, cùng hấn không quan hệ.

“Bạch Tinh Tinh có thể chủ động từ hôn, đó là chuyện không thể tốt hơn, bởi vì có ân cứu mạng, ta không thể chủ động nói ra.” Tần Mục Diễm nhún mày, tựa hồ đối với việc này thật sự cao hứng.

“Chỉ là như vậy?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, nàng như thế nào cảm thấy yêu nghiệt nam này tuyệt đối ngoạn phúc hắc rồi sao? Bên trong này nhất định là có một tia bỏ mặc của hấn.

“Chỉ là như vậy, nhà ta...” Tần Mục Diễm dừng một chút: “Người biết, nhà họ Tần khác biệt, như thế nào sẽ dễ dàng cùng nhà họ Bạch chi biết lợi nhuận ít tiền lập thành cô dâu nhỏ? Kỳ thật nhà họ Bạch cũng không biết nội tình của nhà họ Tần, bọn họ còn không có tư cách, chỉ là mơ hồ cảm giác được, nhà họ Tần phi phạm, cho nên muốn ôm cái bắp đùi đi!”

“Bọn họ cho rằng một cái ân cứu mạng không đủ để lâu dài, cho nên mới đòi lấy cái cô dâu nhỏ này.”

“Khi đó gia gia của ta không muốn, cũng không cách nào quả quyết cự tuyệt, chỉ là đề ra, trường bối không thể để ta cùng Bạch Tinh Tinh chung đụng với nhau, trước khi kết hôn vô luận ta làm cái gì, làm như thế nào, nhà họ Bạch cũng không thể có dị nghị.” Tần Mục Diễm nói đến đây, ánh mắt lộ ra một tia ôn nhu.

Dương Lam Nhi hiểu, cái này là Tần gia gia áy nấy đối với cháu trai, cho nên ở trong trình độ lớn nhất là tranh thủ tự do cho hấn đến trước khi kết hôn.

“Nhà họ Bạch sẽ đồng ý? Vạn nhất nhà họ Tần có ý tính kế Bạch Tinh Tinh, phải rất dễ dàng đi!” Dương Lam Nhi cảm thấy nhà họ Bạch không tốt giống như vậy.

“Bọn họ tự nhiên sẽ suy tính như thế, cho nên gia gia của ta cũng đáp ứng, ta, cùng với người của nhà họ Tần, tuyệt đối sẽ không ra tay với Bạch Tinh Tinh.” Tần Mục Diễm khinh thường cười một tiếng, nhà họ Bạch vẫn luôn là lòng tiểu nhân đo bụng quân tử.

Nếu như nhà họ Tần thật muốn đổi ý, ngay từ đầu liền sẽ không để ý nhà họ Bạch cảm ân tình đến áp chế. Nếu là nhà họ Tần thật sự ở trong bóng tối động tay chân, căn bản là khinh thường đáp ứng dùng hôn nhân của đích tôn đến trao đổi.

“Nhà họ Bạch là đốc sức trên thương trường làm việc, lúc nào cũng nghĩ muốn được nhiều hơn, nhà họ Tần ta là từ Tần Hường truyền thừa xuống, liên tục sống được bình bình thân thân, chưa từng muốn theo chân bọn họ so đo?” Tần Mục Diễm không cho là đúng.

“Bạch Tinh Tinh kia, có phải chưa thấy qua người hay không?” Dương Lam Nhi cảm thấy bát quái này quả nhiên dễ nghe.

“Không có, cái này là điều kiện lúc trước đã nói tốt, làm như thế nào trước khi kết hôn, là tự do của ta...” Tần Mục Diễm nhẹ nhàng cười một tiếng, tựa hồ cảm giác ý nghĩ ban đầu của mình rất sáng suốt.

“Quả nhiên.” Dương Lam Nhi nhướn mày.

Khó trách Bạch Tinh Tinh sẽ đối với Tần Mục Diễm một điểm cũng không biết, cho nên mới đơn giản bị Mộc Phong hấp dẫn như vậy, bên trong này chỉ sợ còn có tâm lý phản nghịch của người trẻ tuổi.

Dương Lam Nhi tổng cảm thấy, Tần Mục Diễm rất có thể là đã tính đến điểm này, cho nên liên tục ẩn mình ở trong bóng tối chờ Bạch Tinh Tinh tìm được “Chân ái” của nàng ta, rồi chủ động giải trừ hôn ước.

Xem chừng, khi đó nhà họ Tần phải thật cao hứng a.

“Thời điểm lập cô dâu nhỏ, người bao nhiêu a?” Dương Lam Nhi kinh ngạc, loại tính kế đối với lòng người này, nếu không phải là chiêu mà trường bối chỉ, thì đó chính là yêu nghiệt nam trước mặt này quả nhiên không phải người.

“Bảy tuổi!” Tần Mục Diễm không biết rõ ý nghĩ trong lòng Dương Lam Nhi, chỉ cảm thấy ánh mắt nàng có chút quái lạ, giống như là cảm thán, hoặc như là cứng bái, thậm chí còn có chút kinh ngạc.

“...” Dương Lam Nhi quẫn, nam nhân này quả nhiên không phải người.

“Người cũng đến đại học Thục Đô đọc sách? Chính là vì Bạch Tinh Tinh?” Dương Lam Nhi nghĩ không ra, công tử gia thế như Tần Mục Diễm này, dù sao cũng phải ở đại học tốt nhất tại Kinh Đô của Hoa Hạ mới đúng chứ, sao lại chạy tới Thục Đô?

“Đừng, quan sát gần.” Tần Mục Diễm thật đúng là không che giấu mục đích của mình chút nào, hướng chỉ hấn ở trường học bắt quá là treo một cái tên, rất nhiều đạo sư dạy học căn bản đều không biết rõ hấn.

Tầm văn bằng kia đối với hấn mà nói, không có chút ý nghĩa nào, hướng chỉ, có nhà họ Tần ở đây, đại học Thục Đô kia dám đắc tội?

Dương Lam Nhi đột nhiên nhớ tới một sự kiện, cẩn thận chứng thực nói: “Cái Bạch Tinh Tinh kia chưa thấy qua người liền thôi, chẳng lẽ đến tên người cũng không biết?”

Nếu không, hotboy xếp hạng ba, bởi vì thần bí mà liên tục có rất nhiều lời đề, Bạch Tinh Tinh không lý do gì mà không có hiếu kỳ đối với vị hôn phu của mình a? Mà một nữ nhân có hiếu kỳ đối với một cái nam nhân, chính là bắt đầu sinh ra hảo cảm, Tần Mục Diễm đâu có thể nào dễ dàng thoát thân như hiện tại thế?

“Xác thực không biết rõ, Bạch Tinh Tinh chỉ biết là ta họ Tần, là ta yêu cầu, nhà họ Bạch, không được phép tùy tiện nói cho nàng ta biết tên của ta.” Tần Mục Diễm lạnh nhạt.

Lông mày Dương Lam Nhi nhíu thành chữ bát, này không phải là trình độ lớn nhất khiến bản thân Bạch Tinh Tinh trở mặt sao? Người hiện đại, ai nguyện ý mù hôn cảm cưới? Phòng đoán phạm là hài tử có chút tính tình, cũng sẽ phản nghịch đi!

Bất quá, không thích mù hôn cảm cưới, lại nguyện ý cùng nữ nhân khác chia sẻ? Dương Lam Nhi ngẫm lại cũng cảm thấy say, không biết rõ Bạch Tinh Tinh đến cùng là tâm lý của người xưa? Hay là tính tình của người hiện đại? Chẳng lẽ nhắm vào người bất đồng liền có tiêu chuẩn khác nhau?

Cái này liền giải thích được, vì cái gì Bạch Tinh Tinh lại mất mù như vậy, kia căn bản là không có tiếp xúc qua Tần Mục Diễm ưu tú, trong nội dung vở kịch, Bạch Tinh Tinh đến cuối cùng cũng không biết mình đã bỏ qua cái gì...

Nhà họ Tần, ở Thế Giới Ngầm đơn giản có nghe thấy, đây chính là truyền thừa đã lâu, là gia tộc có vô số cao thủ ẩn đời, Dương Lam Nhi hiện tại biết rõ, người ta là gia tộc tu chân, mặc dù bị trở ngại vì xã hội hiện đại, tài nguyên thiếu hụt, nhưng tùy tiện luyện một chút, cũng so với võ giả bình thường cường đại hơn, này bất quá chỉ bình thường, khó trách bị truyền cao thủ nhiều như mây.

Huống chi, nhà họ Tần của hiện tại, là truyền thừa của hoàng thất Tần Hường xuống, tài phú cùng địa vị chính trị không biết bao nhiêu, dòng dõi phong phú, thế lực khổng lồ, căn bản chính là nhà họ Bạch không thể tưởng tượng.

“Ha ha!” Dương Lam Nhi âm thầm nghĩ, nhà họ Bạch là vì không có kiến thức qua nội tình của nhà họ Tần, cho nên ở trong nội dung vở kịch, liền leo lên tuyến xe của Mộc Phong trở thành một trong mười tập đoàn gia tộc lớn đứng đầu Hoa Hạ, còn đặc chí cho là mình tuyển đúng, còn cảm thấy ánh mắt của Bạch Tinh Tinh tốt hơn.

Trên thực tế đâu, lấy bản lĩnh của nhà họ Tần, chỉ cần động động đầu ngón tay, có thể khiến nhà họ Bạch ổn cư vị trí đứng đầu Hoa Hạ, trực tiếp xông lên quốc tế đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Chia nhau hành động

Cái gọi là tập đoàn gia tộc, mặc dù xếp hàng trước mười ở Hoa Hạ, trên thực tế căn bản vô pháp cùng thế gia trong truyền thuyết so sánh, liền chó nói chỉ là thế gia lãnh đời truyền thừa trên ngàn năm, đó là kém vô số cấp bậc.

Thật không nghĩ tới, Tần Mục Diễm, lại là đi ra từ cái nhà họ Tần giống như là truyền thuyết cùng truyền kỳ kia.

Dương Lam Nhi choáng váng, bối cảnh của yêu nghiệt nam này, so với nàng nghĩ còn muốn thuộc loại trâu bò hơn nhiều.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Dương Lam Nhi lẩm bẩm nói ra: “Chỉ là bởi vì không biết rõ đưa hầu đến cùng có bao nhiêu tốt, mới lượm hạt vừng rồi cao hứng phi thường sao?” Nhà họ Bạch này, thật là một đám ếch ngồi đáy giếng, thật vất vả leo lên một cây đại thụ, lại tự cho là đúng cảm thấy gặp được một cái khác cứng hơn.

“Tâm bát quái này của ngươi, đã thỏa mãn chưa?” Tần Mục Diễm cảm thấy buồn cười.

Từ nhỏ đến lớn, có vô số người muốn hỏi thăm bát quái của hắn, nhưng chân chính ở trước mặt xin hỏi, chỉ gặp phải một vị trước mắt mới như thế, cho nên Tần Mục Diễm cũng cảm thấy cái này rất mới lạ.

“A, ha ha, thỏa mãn, cái kia, hôm nay để ta mời khách đi!” Dương Lam Nhi ngượng ngùng: “Ngươi không phải là nói Chiến Cảnh đang canh chừng ngươi a? Vậy ngươi đừng ở một chỗ đợi quá lâu a!”

Tần Mục Diễm sững sờ một cái, lập tức rất muốn cười, có thể lại nghĩ tới hoàn cảnh này không đúng, hắn hiềm nghi tiểu mỹ nữ này rất có tính cách qua sông rút ván đi, mới vừa nghe xong bát quái, liền nhanh chóng đuổi hắn đi?

Mặc dù nghe là đang thay hắn suy tính, nhưng ý đồ trước sau nối tiếp, thật là làm cho người ta hoài nghi.

“Đừng, vẫn là ta mời thì tốt hơn, chờ sau khi về nước, ngươi có chính là cơ hội, mặt khác, cảm ơn ngươi hỗ trợ, mời bữa cà phê này cũng không đủ.” Tần Mục Diễm buồn cười, cảm thấy tiểu học muội này có thể so với lần cứu hắn đó trước chơi thú vị hơn nhiều.

“Cũng được.” Dương Lam Nhi đương nhiên gật đầu.

Tần Mục Diễm nín cười: “Quán cà phê này đừng xem nhỏ, kỳ thật có cửa sau, hơn nữa, ra cửa sau không xa, có cái nhà vệ sinh công cộng, để nghị ngươi đi chỗ đó thay đổi hóa trang xong, lại rời đi.”

“A, được.” Dương Lam Nhi kinh ngạc sự chuyên nghiệp của Tần Mục Diễm, cả những chuyện này đều thay nàng nghĩ kỹ? Quả nhiên đa mưu túc trí.

“Chiến Cảnh phỏng đoán nhanh tìm tới, ta đi trước, chúc ngươi thuận buồm xuôi gió.” Tần Mục Diễm cúi đầu nói.

“Ta biết rõ, ta càng sớm đem khóa ngọc trở về trong nước, các ngươi càng an toàn, yên tâm đi, đợi tí nữa ta liền đi sân bay, trực tiếp bay trở về. Trong khoảng thời gian này các ngươi phải cẩn thận.” Dương Lam Nhi hết lòng làm việc cho người, quyết định không kéo dài, này chính là muốn mệnh.

“Được, cảm ơn.” Tần Mục Diễm nói, con mắt liếc nhìn đến một người quen mắt, lập tức nói ra: “Ta từ cửa trước đi, che cho ngươi...”

Dương Lam Nhi sau khi gật đầu, thấy Tần Mục Diễm vừa ra khỏi cửa, quả nhiên có người đuổi kịp, liền nhủ mảy, trực tiếp đi cửa sau mà Tần Mục Diễm nói đến.

Ra ngoài cửa sau là một con hẻm nhỏ, một đường ước chừng có cự ly năm mươi mét, làm cho không người nào có thể theo dõi.

Mi quốc đuổi theo Tần Mục Diễm vừa mới đến nơi đây, nhất thời còn có chút không đuổi kịp, Dương Lam Nhi như thường tiến vào nhà vệ sinh, chọn một phòng, sờ soạng ra một cái gương, bắt đầu thay hóa trang.

Lần này, Dương Lam Nhi đem dáng người kéo dài, vuốt ve đầu tóc, xuất ra một bộ tóc giả màu vàng gọn sóng lớn trùm lên đầu, lập tức còn từ không gian móc ra một đôi giày cao gót nhọn, một bộ kính sát trùng có màu, một cái váy ngắn màu đỏ rực, rất nhanh, một cái nữ nhân phương tây mắt xanh xuất hiện ở trong nhà cầu.

Trước khi đến gặp Tần Mục Diễm, Dương Lam Nhi không có hóa trang, liền là vì hư hư thật thật, một lúc sau, cho dù là mặt thật, người khác cũng sẽ cho rằng là giả, đồng thời, cùng hình tượng hiện tại có rõ ràng đối lập, bị nhìn nhiều lần, cũng không dễ dàng dẫn tới hoài nghi.

Quả nhiên, Dương Lam Nhi vừa ra khỏi nhà vệ sinh, liền nhìn đến xa xa có người có dị năng đang ngắm nhìn, nhủ lại lông mày khắp nơi xem, mọi nơi tìm, mắt lóe tinh quang bất chấp, tựa hồ có quyết tâm tuyệt đối không cho bất luận cái gì người khả nghi nào chạy thoát.

Nhưng mà, Dương Lam Nhi thân nhiên từ trước mặt gã đi qua, gã cũng chỉ là nhìn mỹ nữ nhiều thêm mấy lần mà thôi, cũng không có bất kỳ hoài nghi gì.

Vì lừa dối quá quan trọng, Dương Lam Nhi sau khi hóa trang đã đem tay nải ném vào không gian, toàn thân cao thấp căn bản không có chỗ nào có thể đựng cái hộp, một cái có thể nhìn ra.

Bởi vì thế, Dương Lam Nhi cứ như vậy chậm rãi trở lại khách sạn Washington, căn bản không có bất kỳ người nào chú ý tới nàng.

Trở lại khách sạn xong, Dương Lam Nhi đem mọi thứ của mình thu dọn, cũng không có hủy thuê phòng ở, mà là gọi điện thoại đem loại chuyện như vậy giao cho Diệp Nhạc Luân, đồng thời lại hóa trang trở về, hoá tốc chạy tới sân bay.

Ngồi lên máy bay, liền không có cách nào trực tiếp lợi dụng thân phận mỹ nữ tóc vàng, nàng không có giấy chứng nhận thân phận, không có thị thực, là không thể lên máy bay.

Trên đường, Dương Lam Nhi còn nghĩ đến, bản thân có một cái thân phận thực sự không đủ, thời khắc mấu chốt liền như trứng chọc đá, xem ra, phải nhanh chóng đem thẻ ở Thế Giới Ngầm thăng làm Thẻ Bạc, sau đó giải quyết vài cái thân phận chính quy để làm dự trữ mới được.

Người làm nhiệm vụ Thế Giới Ngầm ở phương diện này rất cần có cái này, tự nhiên cũng liền có nghiệp vụ này, hơn nữa, thông qua Thế Giới Ngầm giải quyết thân phận, đều là có dấu vết mà lần theo thân phận chân thật, ở thế giới thực tế sử dụng đến tuyệt đối không có vấn đề gì cả. Mấu chốt ở chỗ, muốn thành hạng nghiệp vụ này, phải ở trên Thẻ Bạc, hơn nữa, theo đẳng cấp thẻ bất đồng, có một chút hạn chế.

Đương nhiên, đối với cái loại nộp phí này cũng là xa xỉ.

Lần này, Dương Lam Nhi chỉ có thể dùng thân phận thật lên phi cơ, may mắn Chiến Cảnh cũng còn không có gặp qua bộ dáng này của nàng.

Kéo một cái rương lớn đi đến kho chứa đồ, Dương Lam Nhi biết rõ, bên trong đang có người nhận được chỉ thị cẩn thận kiểm tra vật khả nghi, nàng giả vờ kéo một cái rương tràn đầy lễ vật, cùng sử dụng một chút đồ dùng thường ngày, ngay trang thành lễ khách, chơi đủ chuẩn bị trở về nước.

Thời điểm chờ đợi, Dương Lam Nhi còn cảm giác được, có một đạo ánh mắt cùng một luồng ánh sáng kỳ quái quét hình toàn thân nàng, mấy lần như thế xác định không có gì xong, mới thu về.

Dương Lam Nhi giả vờ như không biết, chờ nhìn thấy thông báo chỗ hành lý của nàng đã qua, mới cầm vé máy bay đi tới khu vực chờ máy bay.

Trừ cái rương kia, toàn thân cao thấp của Dương Lam Nhi không có chỗ nào có thể giấu này nọ, cho nên rất thuận lợi qua trạm, một đường bình an lên máy bay.

Hon mười tiếng đồng hồ đi qua, Dương Lam Nhi cuối cùng giẫm lên địa bàn Kinh Đô của Hoa Hạ, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chơi trò nhập cư trái phép này, thật đúng là khảo nghiệm tổ chất tâm lý a!

Nàng có không gian tuyệt đối sẽ không khiến người ta phát hiện còn như vậy, những người chơi buôn lậu kia, trái tim đến cùng cương cứng đến cỡ nào?

May mắn máy bay một đường thuận lợi, nếu là lại đến cái phần tử khủng bố quốc tế cướp máy bay gì đó, Dương Lam Nhi nhất định sẽ say, may mà, những thứ này đều là lúc nhân vật chính Mộc Phong xuất hành mới sẽ gặp phải loại chuyện bí ẩn này, nàng dù sao cũng không có thể chất gặp chuyện như vậy.

Mộc Phong mỗi lần xuất hành, tổng sẽ gặp phải hoạt động nguy hiểm, tất cả đều là những thứ như bọn cướp, ngày tận thế cùng ngày đen đủi.

Cướp máy bay? Khăng định bị quật ngã.

Đoạt xe? Mợ nó, đó chính là muốn chết.

Muốn chơi bom, tiến hành hoạt động khủng bố? Kia cuối cùng tỷ lệ rất lớn sẽ nổ đến chính hang ổ của mình, hoặc là cứ điểm tạm thời.

Cho nên, Mộc Phong vô luận đi nơi nào, ngày ngày đều trôi qua đặc biệt có tư vị, đặc biệt rung động lòng người, hơn nữa thập phần chán động.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Có muốn đi cùng hay không

Mà mỗi lần Mộc Phong có hành vi anh hùng, đều có khả năng hấp dẫn sự chú ý của mỹ nữ, có người bởi vì thế mà được thu vào hậu cung, cũng có người đến hậu cung cũng không vào được, lúc nào cũng thương tâm vì nam nhân này mà âm thầm hao tổn tinh thần.

Xem hết tiểu thuyết, Dương Lam Nhi liền biết, có vài nữ nhân sở dĩ không tiến vào được hậu cung, đó là bởi vì giá trị nhan sắc không đủ cao, bối cảnh không đủ lớn, so không được với các nữ nhân bên cạnh Mộc Phong, dĩ nhiên là không được tuyển chọn...

Nói đến đây, thân phận cái thanh mai trúc mã này của nàng, kỳ thật cũng là tình huống như thế, trừ tình cảm từ nhỏ đến lớn, cái gì khác cũng không sánh bằng bất kỳ một cái nào nữ nhân bên cạnh Mộc Phong, cho nên, nhất định là muốn bị loại bỏ.

Đi đến địa điểm ước định, Dương Lam Nhi phát một tin nhắn cho sầy số mà Tần Mục Diễm cung cấp, liền gọi một ly đồ uống, vài món ăn bình dân, nhấm nháp chờ đợi.

Ước chừng nửa giờ, một người trung niên phong trần một mối, mang vài người em trai xuất hiện.

Tần Mục Diễm đã cho nàng nhìn ảnh chụp người nhận hàng, Dương Lam Nhi nhìn một cái liền nhận ra được, bất quá, nàng vẫn là nhìn kỹ giấy chứng nhận, hỏi thăm mấy vấn đề xong, mới đưa cái hộp khóa ngọc đã hóa tang qua cho y.

Cái hộp khóa ngọc này, kỳ thật có trận pháp mini, người bình thường cùng võ giả tầm thường căn bản không có cách nào khác mở ra, nghĩ đến, đến thời điểm đó Long Tô cũng chỉ có thể xin Tần Mục Diễm giúp đỡ.

Cho nên, người nhận hàng trung niên này cầm hộp ngọc, cũng chỉ có thể thô sơ giản lược tra nhìn một chút có phải cái hộp kia hay không, căn bản không thể mở ra để xác nhận.

“Vị tiền bối này, ta là tổ trưởng Trương Long của Long Tô, cảm ơn đem ngài đã mang thứ này về, đây là thẻ chọn món ăn miễn phí của nhà hàng này, có thể tiêu phí ba lượt, số tiền không giới hạn, mời tiền bối không cần ghét bỏ nhìn qua.” Trương Long đưa qua một tấm thẻ vàng, cung kính nói.

Thế Giới Ngầm đều là lấy thực lực vì tôn, y cùng đội trưởng làm nhiệm vụ có liên lạc qua, biết rõ nữ hài tử này thực lực cực cao, chỉ sợ so với Tần Mục Diễm không yếu hơn bao nhiêu, tự nhiên dám đương nổi một tiếng tiền bối mà y gọi, giao hảo lúc nào cũng không có sai.

“A!” Bị người tuổi lớn hơn nhiều lắm gọi tiền bối, Dương Lam Nhi rất không có thói quen ngăn người, lập tức cũng không khách khí tiếp nhận thẻ.

Nhà hàng này xem ra rất cao cấp, chỉ sợ vẫn là vì người Thế Giới Ngầm mà chuẩn bị, ăn cơm lần nữa, hoàn toàn không cần lo lắng sức ăn quá lớn, mà chịu ánh mắt khác thường.

Khó trách loại thẻ miễn phí này sẽ không hạn chế số tiền, này căn bản không dễ xác định.

Trương Long mặc dù rất muốn mời Dương Lam Nhi gia nhập Long Tô, nhưng mấy lần cũng không có mở miệng, cũng vội vã cáo từ, cầm lấy khóa ngọc chuẩn bị đi cứu thành viên Long Tô còn ở M quốc.

Thấy thế, Dương Lam Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, sẽ không để ý cái gì thất lễ không chậm trễ, ngược lại cảm thấy Trương Long thật đáng yêu, là người thật lòng vì thuộc hạ cùng đồng bạn của mình mà suy tính, lúc nào cũng khiến người ta có cảm tình.

Đã có thẻ miễn phí ăn, Dương Lam Nhi cũng không đổi địa phương khác, một lần nữa gọi một ít đồ vật điền bụng.

Ở trên máy bay chờ đợi mười tiếng đồng hồ, chút cơm hộp này nọ liền nhét không đủ để nhét kẻ răng, nàng là thật đói.

Nhấm nháp rất nhiều thức ăn xong, Dương Lam Nhi bỗng nhiên phát hiện, đồ ở nhà hàng này mặc dù kém Thế Giới Ngầm, nhưng phần lớn nguyên vật liệu đều tốt hơn so với địa phương khác, khó trách có bộ dáng làm ăn rất tốt, có võ giả vào xem, đồng dạng cũng có người bình thường vào tiêu phí.

Cơ hồ mỗi cái bàn đều có thảm thực vật ngăn cách, cũng là vì bảo toàn việc riêng tư của võ giả, miễn cho bị người bình thường trông thấy một cái người ăn quá nhiều.

Nhà hàng tri kỷ như thế, hẳn là người Thế Giới Ngầm mở đi, không biết rõ Thành Thục Đô có loại địa phương này hay không? Dương Lam Nhi âm thầm phỏng đoán.

Tốc độ của Trương Long quả nhiên rất nhanh, Dương Lam Nhi chậm chạp đem bữa cơm này ăn xong, liền tiếp được điện thoại của Tần Mục Diễm, nói là Chiến Cảnh đã buông tha quân chế đối với bọn họ, chờ hai ngày nữa, tiếng gió triệt để qua xong, bọn họ liền hội về nước.

Cái thời điểm này mà ngang nhiên về nước, tựa hồ quá không để mặt mũi cho M quốc, dễ dàng khiến người Chiến Cảnh thẹn quá hoá giận, cho nên, song phương là ăn ý ngưng chiến, sau đó người Long Tô sẽ lại trốn thêm hai ngày mới được động.

Dù sao thứ kia đã về nước, cho M quốc một chút mặt mũi thì như thế nào? Mọi người đánh nhau nhiều năm như thế, điểm ăn ý ngầm hiểu lẫn nhau này vẫn có.

Nghe được tiếng nói chuyện của Tần Mục Diễm mang theo tiếng thờ gấp gấp khó có, Dương Lam Nhi nhú nhú mày: “Người bị thương?”

“Còn được, người Chiến Cảnh mặc dù lui, nhưng cao thủ Thê Ngọc bọn họ mời lại không đơn giản buông tha như vậy, hơn nữa, nhiệm vụ cũng không phải là dễ hủy bỏ như vậy.” Ở thời điểm này, M quốc chính là ban đêm, Tần Mục Diễm xoay người đứng trên mái nhà của một tòa nhà lớn, nhờ đèn đường thành thị, mắt nhìn xuống kia hai cao thủ Thê Ngọc đang chạy tán loạn.

“Người còn ổn chứ?” Dương Lam Nhi tự nhiên biết rõ quy củ của Thế Giới Ngầm, nhiệm vụ phát ra xong, trong khoảng thời gian ngắn rất khó hủy bỏ, phỏng đoán M quốc căn bản không có nghĩ tới muốn hủy bỏ.

“Còn không sai, đang cùng hai vị cao thủ chơi trốn tìm đâu!” Tần Mục Diễm khoe miệng câu lên: “Mục tiêu bọn họ chỉ là ta, cùng những người khác trong Long Tổ không quan hệ, dạng này, ta có thể theo chân bọn họ vui đùa một chút.”

Nghe ra cường đại tự tin trong lời nói của Tần Mục Diễm, Dương Lam Nhi cũng không lo lắng: “Tốt lắm, chúc người chơi đến khoái trá.”

“Ân!” Tần Mục Diễm dừng một chút: “Chờ ta trở lại, mời người ăn một bữa ngon.”

“Tốt lắm.” Dương Lam Nhi nghĩ đến lần đó cứu Tần Mục Diễm, hấn xuất ra không ít thứ đồ tốt thuần khiết tự nhiên để nấu nồi lẩu, hơn nữa bối cảnh thế lực của nhà họ Tần không lồ, sẽ không thiếu chút ít này đâu!

Sau khi cúp điện thoại, Dương Lam Nhi xoát thẻ miễn phí ra cửa, suy nghĩ một chút, lại đi sân bay, dựa theo kế hoạch hướng một ít quốc gia xuất phát.

Giờ phút này, Mộc Phong đã chuẩn bị xuất ngoại, thời gian không đợi người.

Đáng tiếc, Địa Cầu thực sự quá lớn, quốc gia cũng thực sự quá nhiều, Dương Lam Nhi mặc dù tận toàn lực, cũng chỉ có thể đem một ít đồ vật được trọng điểm nhắc tới trong tiểu thuyết bỏ vào trong túi, thuận tiện lại vơ vét một chút sự vật nhìn thấy, căn bản không thể nào để Mộc Phong không hề có chút thu hoạch gì.

Hơn nữa, một lúc sau, Mộc Phong cũng phát hiện vận khí của mình không tốt lắm, liền thay đổi kế hoạch đi đường vốn có, dẫn đầu đi đến những quốc gia mà Dương Lam Nhi còn chưa tới, tự nhiên có thu hoạch nhất định.

Liền ở lúc Mộc Phong thay đổi kế hoạch, Dương Lam Nhi đã không cùng gã chơi nữa, bởi vì nàng không có tiền tiền, vốn là số tiền tồn trong thẻ, bị nàng thiếu chút nữa thanh toán hết.

“Nguyên lai là người nghèo, tiền lại nhiều cũng không đủ trả.” Dương Lam Nhi trở lại Hoa Hạ, tra xét số dư còn lại trong thẻ một cái, chỉ còn vừa đủ ba con số, thật sự là nghèo đến nhà, liền nhin không được chăm chọc.

Vì không đến nỗi ngay cả sinh sống đều gian nan, Dương Lam Nhi quyết định đi làm nhiệm vụ.

Bất quá, còn không đợi nàng chọn xong nhiệm vụ, điện thoại của Tần Mục Diễm liền tìm tới cửa: “Có muốn cùng đi xem nhìn động phủ của tu sĩ hay không?”

“A? Ta đi?” Dương Lam Nhi hoàn toàn không có nghĩ tới vụ này, cho nên tương đối ngoài ý muốn.

Quan trọng nhất là, nàng đối với động phủ của tu sĩ gì đó, còn thật không cảm thấy có nhiều hứng thú.

“Ân! Động phủ của tu sĩ đối những người khác mà nói, chỉ là một khối bảo tàng không biết rõ, nhưng là đối với chúng ta mà nói, lại là một lần cơ hội kiến thức.” Tần Mục Diễm thần nhiên.

Cân nhắc một cái, Dương Lam Nhi nghi ngờ nói: “Khóa ngọc không phải là của Long Tổ sao? Như thế nào lại mời mọc người ngoài đi?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Trước kiểm chút khoản thu nhập thêm

Dương Lam Nhi kinh ngạc, Long Tổ lẽ nào sẽ không sợ phân mỏng chỗ tốt?

Nên biết, người bình thường đối với đồ của tu sĩ, cho dù là chỗ tốt xếp đặt ngay trước mắt, cũng chưa chắc nhận ra, nếu bị người ngoài vụng trộm mang đi một hai cái, đây chẳng phải là lỗ lớn?

Ban đầu ở M quốc, dùng tưởng rằng nàng không nhìn ra lo lắng của đội trưởng kia, cho rằng nàng sẽ độc chiếm khóa ngọc sao?

“Chỉ cần ngươi muốn đi, kia có thể.” Tần Mục Diễm nói đến chém đinh chặt sắt, không được xía vào.

Kỳ thật, thêm một người quen thuộc với tu sĩ thì nhiều thêm một phần bảo đảm, động phủ này không biết rõ đã bảo tồn bao nhiêu năm, chỉ sợ cũng cơ quan tầng tầng, võ giả bình thường đi vào, chỉ sợ cũng muốn chết.

Cuối cùng Dương Lam Nhi vẫn là cự tuyệt: “Vẫn thôi đi, ta đã nhận nhiệm vụ, đang muốn đi làm.”

Làm nhiệm vụ kiếm tiền cùng động phủ tu sĩ so sánh, hiển nhiên là cái trước hấp dẫn nàng hơn, huống chi, Long Tổ ở thế giới này mặc dù rất dễ nói chuyện, cũng xác thực là người thủ hộ của Hoa Hạ, nhưng nàng cũng không có ý tứ tiếp xúc sâu hơn một bước.

Xem chừng là vì xem tiểu thuyết đời trước, có chút loại bôi đen Long Tổ quá mức, cho nên Dương Lam Nhi vẫn luôn so sánh cẩn thận, hơn nữa, trong nội dung vở kịch, quan hệ giữa Mộc Phong cùng Long Tổ cũng chỉ là giao dịch, thân mật hơn một chút cũng không có.

Mỹ nữ thích Mộc Phong như vậy, trong hậu cung lại không có một nữ nhân Long Tổ nào, cho nên, cái tổ chức chính thức này thật sự là họa, Dương Lam Nhi cũng không nghĩ bản thân thân thiết với người ta như thế, trực tiếp liền đi nhìn chỗ tốt của nhà người ta được.

Tần Mục Diễm tựa hồ cũng không nghĩ nhiều, chỉ cười một tiếng, dòi đi đề tài: “Cũng tốt, ngươi rất thiếu tiền?”

Hắn không nghĩ ra lý do gì khiến Dương Lam Nhi khẩn cấp làm nhiệm vụ như thế, vì thăng cấp đẳng cấp thế? Dường như Dương Lam Nhi không có mưu cầu danh lợi, trong khoảng thời gian này nàng cũng liên tục ở ngoại quốc lẩn lút, nếu không phải thiếu tiền, nàng cần gì chạy về làm nhiệm vụ như thế?

“Àn, có chút, cho nên trước kiếm chút khoản thu nhập thêm” Dương Lam Nhi không có cảm thấy có cái gì cần giấu giếm, trực tiếp nói ra.

“Nếu cần có thể nói thẳng, dù sao chúng ta cũng cùng chung hoạn nạn qua, ngươi biết nhà họ Tần thiếu cái gì, cũng không thiếu tiền.” Tần Mục Diễm nói này lời tuy là thô hào, nhưng cũng không có ý tứ gì khác, hẳn đối với tiền là thật sự không thèm để ý, nhưng nếu nói là tặng lễ, đây cũng không phải là vật gì tốt, chỉ sợ người ta sẽ không lĩnh.

Dương Lam Nhi nếu là biết rõ ý tưởng của Tần Mục Diễm, nhất định lệ rơi, sau đó hội nghiêm túc nói cho vị Tần giáo thảo có tiền này, phiếu phiếu đó chính là đồ tốt, lấy ra đưa người thật sự là lễ vật không tệ, nàng tuyệt đối sẽ không ghét bỏ.

Bất quá, châm chọc thì châm chọc, Dương Lam Nhi vô duyên vô cớ, cũng sẽ không lấy không tiền của người khác, đặc biệt đối phương vẫn là cái nam nhân yêu nghiệt.

“Vậy ngươi cẩn thận một chút.” Tần Mục Diễm cũng biết, có chút ít nhiệm vụ thật không dễ làm.

“Ngươi cũng phải cẩn thận.” Dương Lam Nhi cũng biết rõ, động phủ của tu sĩ từ trước đến nay không an toàn, thời gian lâu dài, có chút cơ quan phế đi còn dễ nói, tỷ như loại lần trước nàng gặp phải.

Nhưng, nếu hết thấy cơ quan hoàn hảo không tổn hao gì, liền đem đầu để bên trong dây lưng quần, xem cái động phủ này chỉ là lấy khóa ngọc liền trắc trở lan tràn, động phủ thật sự chưa chắc dễ sống chung.

Cúp điện thoại, về mặt Trương Long mong đợi nhìn Tần Mục Diễm: “Như thế nào, cái tiền bối kia có tới hay không?”

“Không đến, ta xem tổ trưởng ngươi, vẫn là đừng đánh chủ ý lên nàng, nàng sẽ không gia nhập Long Tổ.” Tần Mục Diễm thần nhiên nói.

Mấy người này đều cho rằng Dương Lam Nhi là võ giả đẳng cấp cao, thực tế chẳng hề đúng, những thứ tài nguyên của Long Tổ kia, đối với nàng hoàn toàn không chỗ hữu dụng.

“Vì cái gì, Long Tổ có nhiều tài nguyên như thế, đối với tiền bối phải có chỗ tốt đi!” Trương Long nghi hoặc, y vẫn cho là, Tần Mục Diễm không gia nhập Long Tổ đó là bởi vì nhà họ Tần, tài nguyên Long Tổ có hùng hậu hơn, so ra cũng kém nội tình của nhà họ Tần.

Người khác đều cho rằng Long Tổ là thần giữ nhà của Hoa Hạ, Trương Long lại cảm thấy, nhà họ Tần ẩn thế mới là người đó.

Có thể nói, nhà họ Tần là đạo phòng tuyến cuối cùng, cũng kiên cố nhất của Hoa Hạ.

“Cái này không tiện giải thích, về sau ngươi sẽ biết, lần này nàng cự tuyệt, kỳ thật liền biểu lộ rõ thái độ của nàng, kỳ thật, gia nhập hay không gia nhập Long Tổ cũng không sao cả, giống như ta, nếu là cần, ngươi có thể mang điều kiện tìm nàng hỗ trợ. Thời điểm không ra tay còn không cần cấp tiền lương, này không tốt sao?” Tần Mục Diễm nói được hơi có chút trêu tức.

Còn như đến thời điểm có thể nói khiến Dương Lam Nhi ra tay hay không, kia tự nhiên là chuyện của Trương Long, cùng hắn có thể không quan hệ.

Dương Lam Nhi tự nhiên không biết rõ tâm tư của tổ trưởng Long Tổ, nàng cuối cùng cũng chọn xong nhiệm vụ, địa điểm cách Thục Đô cùng thành Xuân Qua rất gần, nàng dự định trước trở về một chuyến.

Rối rắm phát hiện, tiền lẻ còn sót lại trên người cùng trong thẻ cộng lại còn hơn một trăm khối, vừa vặn đủ vé máy bay, Dương Lam Nhi cũng mê, thật từ trước đến giờ còn không có nghèo qua như thế.

Máy mắn gần nhất vé máy bay đang trống, nếu không nàng chỉ có thể ngồi xe lửa hồi Thục Đô.

Hơn nữa, hiện tại chỉ có thể mua một vé khoang phổ thông, cái gì hạng nhất khách quý, đều lui tán đi!

Đến sân bay một tiếng đồng hồ, đi máy bay hơn hai tiếng, cho nên, ở hơn ba giờ sau, Dương Lam Nhi cuối cùng đứng ở trên địa bàn Thành Thục Đô.

Lúc này, Dương Lam Nhi khổ bức vì trên người không có đồng nào, tìm cái chỗ hẻo lánh không người lại không có camera phóng ra Phi Mã màu đỏ của mình, một bên trở về thành, một bên gọi điện thoại cho Trương Tiêu, bảo là muốn đưa một nhóm hàng đến, Trương Tiêu vui vẻ cho rằng hôm nay vận thế không tệ, lập tức chạy đi mua tờ vé số.

Dương Lam Nhi đối với hành vi ngẫu nhiên động kinh của Trương Tiêu rất không còn gì để nói, trước quay về nhà mình, đem hàng bỏ lên xe tải kia, mới kéo thẳng đến nhà hàng của Trương Tiêu.

Vốn, Dương Lam Nhi đối với mấy thứ thuần khiết tự nhiên mà mình xuất ra này có chút thấp thòm cùng cẩn thận, hiện tại, lại là vô cùng yên tâm, thậm chí, gia tăng lượng hàng Trương Tiêu giao.

Không đề cập tới nguyên vật liệu ở Thế Giới Ngầm tất cả đều là thuần khiết tự nhiên, chính là lại tiếp xúc nhiều với Thế Giới Ngầm liền biết, thực tế nhà hàng bên ngoài cũng là có nguyên vật liệu rất tốt, tỷ như cái địa phương cao cấp lần trước giúp Long Tổ mang khóa ngọc trở về, người nhận hàng kia cũng cấp.

Hơn nữa, Dương Lam Nhi hiện tại biết rõ, thâm thiết nhất là người dân, kỳ thật người thật sự có tiền có quyền hoặc là thế gia, nên hưởng thụ vẫn như cũ có thể tìm tới cung ứng, chỉ là những hành vi này, đem thứ đồ tốt để thẳng làm xa xỉ phẩm mà thôi.

Bởi vì vậy, Dương Lam Nhi giao hàng cho Trương Tiêu, tăng thêm phân lượng, dù sao những đồ chơi này cũng không có thiếu hụt như trong tưởng tượng, che che giấu giấu chẳng phải lại làm cho người ta nhìn chăm chú?

Này ngược lại khiến Trương Tiêu vui vẻ tìm không đến nam bắc, cho dù giá cả Dương Lam Nhi nhắc tới lại tăng lên, cũng không có cảm thấy không ổn.

Đương nhiên không có không ổn, Dương Lam Nhi thật muốn chiêm chọc, hiểu rõ thị trường Thế Giới Ngầm xong mới biết được, nàng lúc trước bán được có bao nhiêu tiện nghi, Trương Tiêu cũng là lợi nhuận nhiều bao nhiêu.

Lần này cầm gần mười vạn khối rời đi, Dương Lam Nhi đi Thế Giới Ngầm một chuyến, đem hai viên Tiểu Bỏ Đan đi bán đấu giá, Chu quản lý nhìn thấy nàng liền vui vẻ đem mặt cười đến thành một đóa hoa cúc, phỏng đoán đã sớm ngóng trông nàng lại đến.

Nghĩ tới hai ngày gần nhất còn có một hai trăm vạn doanh thu, Dương Lam Nhi thở phào nhẹ nhõm, có tiền không hoảng hốt, nếu không lộ phí để nàng đi làm nhiệm vụ cũng không có.

Liên lạc với Âm Tử Mạt một cái, phát hiện nàng ta vẫn ở trong nhiệm vụ, Dương Lam Nhi ngửa mặt lên trời thương cảm, người này mới chân chính là người cuồng nhiệm vụ được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chi Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Làm trò cười

Không có biện pháp, Dương Lam Nhi chỉ đành chính mình đi đi dạo một vòng siêu thị trước, mua không ít nguyên liệu nấu lẩu.

Nàng mặc dù có không gian sản xuất, nhưng có nhiều thứ cũng là không có, hoặc là không dễ làm, cái này tự nhiên muốn mua ở bên ngoài.

Trong khoảng thời gian này liên tục chạy ở ngoại quốc, nàng đã thật lâu không háo hão ăn một bữa, Dương Lam Nhi quyết định trước khao cái dạ dày của mình một chút.

Bao lớn bao nhỏ đem về nhà, Dương Lam Nhi chậm chạp đem các thứ này rửa sạch sẽ xếp lên bàn, sau đó vẫn như cũ ở trên thảm bên sofa trong phòng khách để một cái bàn nhỏ, một bên nấu nồi lẩu, một bên mở ra truyền hình xem bát quái.

Đem cánh gà mình yêu nhất ở trên bàn ăn xong, cái đĩa của Dương Lam Nhi còn không có thu hồi, liền ngạc nhiên nghe được người chủ trì của tiết mục giải trí này, còn đang dùng giọng nói trêu chọc nói đến chuyện M quốc phóng ra tên lửa thất bại.

Chuyện này đã qua hơn hai mươi ngày, thế nhưng còn lấy ra làm đề tài? Quả nhiên oán hận chất chứa rất sâu a!

Người chủ trì nói đến rất khôi hài, một cái chớp mắt tên lửa nổ tung kia, tuyệt đối pháo hoa là sang quý nhất, rực rỡ nhất, cũng xinh đẹp nhất trong thế kỷ này...

Lần đầu tiên nghe được truyền thông trong nước hình dung việc phóng ra tên lửa thất bại, Dương Lam Nhi nhin không được vui mừng, ví dụ này thật sự là hình tượng a!

Nếu đã là giải trí tiết mục, kia tự nhiên lại cùng giới giải trí có nhiều quan hệ, người chủ trì trêu chọc hai câu, liền chuyển tới trên người minh tinh.

Diệp Nhạc Luân muốn ra đơn khúc ‘hôn tạm biệt’ bản tiếng Anh, tất cả mọi người bày tỏ mong đợi, lần này, cách album kinh điển mà Diệp Nhạc Luân đã phát hành kia hơn nửa năm, y đã sớm thành công đánh thắng vào Ca Thần.

Hiện tại, nhắc tới Diệp Nhạc Luân đều không còn là Diệp thiên vương, mà là Diệp Ca Thần.

Tự nhiên, đối với tình huống Diệp Nhạc Luân muốn dùng bản đơn khúc tiếng Anh đánh thắng vào ca đàn quốc tế, fan trong nước đều bày tỏ chú ý cùng kỳ vọng, ào ào triển vọng tương lai của Diệp Ca Thần, thành tựu so với vài vị Ca Thần truyền thống lại cao hơn.

Đồng thời, người chủ trì cũng nhắc tới, bản đơn khúc tiếng Anh này, vẫn là xuất ra từ tay Người Vô Danh, mọi người phỏng đoán, Người Vô Danh đến cùng muốn kéo dài tay thần của mình, hay là lo thủy thổ không thuận, khiến Diệp Ca Thần không công mà lui?

Nghe đến đây, Dương Lam Nhi nhếch miệng, mấy người này không muốn tìm Diệp Ca Thần tra, liền đem phần lớn trách nhiệm đều đẩy tới trên người nàng sao? Cảm thấy nếu đơn khúc mới của Diệp Nhạc Luân thất bại, liền do nàng này làm thơ soạn nhạc sao?

Ngẫm lại giới ca hát bao năm qua, có bao nhiêu ca sĩ hát ca khúc mới gặp phải thất bại, là đẩy trách nhiệm đến trên người tác giả làm thơ soạn nhạc phía sau màn a? Mọi nó, quả nhiên đả ngộ với Ca Thần là bất đồng.

Nói xong Diệp Nhạc Luân, người chủ trì lại nhắc tới nữ minh tinh Hoa Nguyệt San của một công ty giải trí khác, nói nàng có một cuốn album chất lượng cực cao muốn đưa ra thị trường, còn dự định diễn một vai nữ chính của một bộ kịch truyền hình tình phẩm, chờ album cùng kịch truyền hình này cùng ra mắt đại chúng xong, sẽ nâng cao thật lớn địa vị của Hoa Nguyệt San ở công ty, cùng đẳng cấp ở giới giải trí của nàng ta.

Dương Lam Nhi xoay chiếc đĩa, sờ cằm xem miệng lưỡi của người chủ trì lật được cực nhanh, trong lòng suy nghĩ, Hoa Nguyệt San này, cũng không phải chính là ngôi sao nữ truyền kỳ trong tương lai, nữ thần quốc dân của Hoa Hạ đi?

Album cùng kịch truyền hình này, là Mộc Phong cho ra đi, chẳng lẽ hiện tại liền câu • đáp rồi?

Trong nội dung vở kịch trung, thành tựu cuối cùng của Hoa Nguyệt San, cơ hồ khiến tất cả minh tinh Hoa Hạ đều theo không kịp, cao cao tại thượng giống như thần, mắt nhìn xuống hết thấy fan cùng đồng nghiệp.

Mà trong suy nghĩ của tất cả các fan, Hoa Nguyệt San cả đời không gả, cũng chưa cùng ai nháo qua scandal gì, quả thực là cả đời băng thanh ngọc khiết, trở thành minh tinh lý tưởng nhất của các fan trên toàn bộ thế giới, cũng là nữ thần hoàn mỹ nhất.

Nhưng là, không có ai biết, Hoa Nguyệt San cũng là dựa vào nam nhân mới leo lên, mà bắt đầu từ bây giờ, nàng đã là một trong những nữ nhân trong hậu cung của nam nhân nào đó.

Hoa Nguyệt San hiện tại, còn chỉ là một ngôi sao nữ có giá trị nhan sắc cực cao, ở trong mắt người dân, còn có danh hiệu bình hoa. Ở trong các ngôi sao nữ của công ty giải trí, nàng ta chỉ được xếp loại trung hạ.

“Phỏng đoán chính là này nhờ cuốn album cùng bộ phim truyền hình này, bắt đầu khiến Hoa Nguyệt San tỏa sáng thật mạnh đi! Đẳng cấp ở trong giới giải trí, đó là hướng thành bão tố.” Dương Lam Nhi hồi tưởng lại nội dung vở kịch một cái, nhún vai bày tỏ, biết rõ chân tướng đã cảm thấy, nữ nhân này có giá trị nhan sắc cao hơn nữa, cũng thấy như thế nào cũng không vừa mắt.

Trong nội dung tác phẩm, Mộc Phong cùng Hoa Nguyệt San gặp nhau, nguồn gốc tại một lần cầu huyết.

Hoa Nguyệt San làm ngôi sao nữ nhan sắc giá trị cực cao, đó chính là quy tắc của giới giải trí thế giới này có cặn sạch nữa, cũng có người đánh chủ ý lên nàng ta.

Có chút nhị thế tổ tiền quyền cũng không thiếu, lúc nào cũng sẽ không xem cái gọi là quy tắc.

Kết quả, ở trong một lần công ty an bài tiếp rượu, Hoa Nguyệt San bị hạ được, chống mặt thoát đi nhanh vuốt, lại đụng vào trên người Mộc Phong, kết quả là, mơ mơ màng màng, liền chủ động đem Mộc Phong cưỡng bạo.

Nghĩ tới đây, Dương Lam Nhi hắc tuyến, vì cái gì Hoa Nguyệt San là một cái tay trời gà không chặt, còn là ngôi sao nữ bị hạ được, có thể đơn giản thoát đi nhanh vuốt của nhị thế tổ đã tính kế rất lâu như vậy? Mọi nó, này không khoa học...

Không phải là nói trúng thuốc kia, toàn thân vô lực sao? Hoa Nguyệt San như thế nào chạy được?

Quan trọng nhất là, đụng vào Mộc Phong, không có gặp phải cái nam nhân bí đao xấu xí liền tính, Hoa Nguyệt San ta đến cùng lấy ở đâu ra khí lực đem Mộc Phong giá trị vô lực tăng mạnh cường bạo?

Tác giả này là muốn làm đẹp cho nam chủ, muốn cho Mộc Phong sau đó còn chủ động chịu trách nhiệm, tỏ ra cao lớn thượng sao? Đường như Hoa Nguyệt San so với Mộc Phong còn lớn hơn ba tuổi, ôm một khối gạch vàng.

Quan trọng nhất là, XXOO xong, Mộc Phong phát hiện nữ minh tinh này vẫn là xử nữ, liền động tâm, bày tỏ chịu trách nhiệm không nói, còn phải giúp Hoa Nguyệt San hoàn thành giấc mơ của nàng ta, làm cho nàng ta đứng ở đỉnh cao của giới giải trí, này mới tạo thành cảnh tượng nghiêng trời lệch đất về sau của giới giải trí.

Đối với phương diện tình cảm trong nội dung vở kịch này, Dương Lam Nhi lần nữa quý, thậm chí cũng hoài nghi chính mình lúc trước là như thế nào kiên trì xem hết, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Không phải là nói cái giới giải trí của thế giới này rất quy phạm sao? Đó là chỗ ngồi sao nữ sa đọa rất nhiều? Hoa Nguyệt San chỉ bằng cái gì lại khiến Mộc Phong cảm thấy kính nể cùng sạch sẽ? Mọi nó, hoàn toàn không pháp lý giải loại đường về nào này.

“Điều cường bạo còn kính nể sạch sẽ? Như thế nào liền không có bị nhệ thể tổ kia hoặc là cái khác người xa lạ XXOO? Cho nên, Mộc Phong kỳ thật cũng là người cuồng bị ngược?” Dương Lam Nhi buồn bực nói thầm, xem người chủ trì còn đang không kiêng nể tâng bốc tác phẩm sắp trình diễn của Hoa Nguyệt San.

Phỏng đoán, chỗ công ty của Hoa Nguyệt San, rất nhanh sẽ bị Mộc Phong thu mua đi, gã nâng nữ nhân của mình nên, chứ không có ham mê kiếm tiền cho người khác, cho nên thu mua công ty giải trí kia lại là chuyện bình thường.

Đem tin tức của Hoa Nguyệt San làm trò cười để xem, Dương Lam Nhi cảm thấy nổi lều trước mặt càng nữ vị, nàng cảm giác, nữ nhân này cùng nàng không có nhiều quan hệ lắm.

Ăn no nê, Dương Lam Nhi khó được ở nhà ngồi xôm hai ngày, chờ hai viên Tiểu Bô Đan đầu giá vào sổ sách xong, xem con số đẹp để trên thẻ kia, mới dọn dọn dẹp dẹp chuẩn bị xuất phát.

Lần này, Dương Lam Nhi là một mình tiếp nhiệm vụ, tỷ lệ đụng phải người đồng hành cũng không lớn.

Khoảng cách lần này, lái xe lại hơi xa một chút, ngồi máy bay lại rất không có khả năng, vẫn như cũ chỉ có thể ngồi xe lửa.

May mắn, lần này xe lửa đi đường không có sự tình ngoài ý muốn cùng không bình thường gì phát sinh, Dương Lam Nhi lên đường bình an đến mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Người cũng đừng làm loạn

Rừng rậm Dược Hoàng, là rừng rậm nguyên thủy nhất ở Hoa Hạ, nghe nói, Viêm Đế viễn cổ từng ném qua bách thảo, liền quanh năm sống ở nơi này, hơn nữa ở đây công đức Thành Thánh, phúc trạch một phương sinh linh.

Đương nhiên, này là truyền thuyết lưu truyền ở Hoa Hạ khoảng năm nghìn năm trước, Dương Lam Nhi lại cảm thấy, hơn phân nửa là thật.

Vừa đến gần rừng rậm Dược Hoàng, Dương Lam Nhi liền rõ ràng cảm giác được, linh khí ở địa phương này không giống bình thường, so với rừng rậm bình thường còn muốn nồng nặc hơn nhiều.

Đến nay, rừng rậm Dược Hoàng cũng vẫn có địa phương mà con người không thể tới được, đồng thời, có thật nhiều giống loài, cho tới giờ vẫn không biết rõ, căn bản không có phát hiện tồn tại.

Bất quá, rừng rậm Dược Hoàng bởi vì danh tiếng rất lớn, hướng ra ngoài quốc tế, cho nên, khu bên ngoài dần dần bị khai phá thành thánh địa du lịch, khiến dân bản địa xung quanh chậm rãi giàu có lên.

Thời điểm Dương Lam Nhi đến, còn phải chạy qua nhiều khách sạn mới tìm được chỗ ở, bây giờ là nghỉ hè, là giờ cao điểm du lịch, quả thực chật kín cả người.

Dương Lam Nhi trông thấy một đoàn du lịch mới từ khách sạn đi ra, tựa hồ muốn đi chỗ khác, liền vội vàng đi vào hỏi thăm, dù sao cũng chạy đến một gian phòng.

Vào phòng, lau mồ hôi đổ ra một cái, Dương Lam Nhi thương cảm móc ra máy tính xách tay, vẫn không có kinh nghiệm a, nếu không, tại sao lại vào lúc này chọn cái nhiệm vụ như thế? Này không phải là tìm chỗ để chen lấn sao?

Đem nhiệm vụ nhìn kỹ lại một lần, Dương Lam Nhi còn tra xét thêm tài liệu.

Muốn lấy nước miếng của Kim Ngân Song Xà? Không cần nhiều, năm giọt liền đủ, ra giá lại tới hai ngàn vạn.

Không trách nhiệm vụ có tiền lời cao như thế lại không có người tiếp, muốn tại rừng rậm Dược Hoàng lớn như vậy tìm một cặp rắn có thể đã không dễ dàng, huống chi, chỗ độc nhất của rắn chính là nước miếng, dùng có chưa lấy nhiệm vụ vật phẩm vào tay, ngược lại đã đem mệnh của mình bỏ vào miệng rắn, vậy thì lừng lầy.

Kim Ngân Song Xà, ở thời cổ còn gọi là Kim Ngân thánh xà, là thánh thú của Miêu Cung, kỳ độc vô cùng, số lượng lại cực kỳ ít ỏi.

Bất quá, cặp rắn này từ trước ra vào là có đôi có cặp, chỉ cần tìm được một con, vậy con còn lại liền không khó.

Đương nhiên, mấy thứ này đều không phải là mấu chốt chú ý của Dương Lam Nhi, quan trọng nhất là, trong Kỳ Văn Dị Chí của tổ tiên có ghi lại, Kim Ngân Song Xà là loại rắn có huyết mạch gần với Long tộc nhất, nếu hoàn cảnh cho phép, tu luyện được, sẽ có tỷ lệ rất lớn tiến hóa thành Long tộc.

Đây chính là rồng a, Dương Lam Nhi cũng chỉ được nhìn thấy ở trong đồ ảnh trước đây của tổ tiên lưu lại, tựa hồ ở Tiên giới đã xuất hiện qua hình dạng thật của Long tộc, vừa vận bị tổ tiên chứng kiến, dùng đồ ảnh ghi lại.

Bất quá, Long tộc là thần thú, ước chừng chỉ tồn tại ở Thần giới, lúc tổ tiên ném xuống truyền thừa, đã phi thăng lên Thần giới, sẽ lại lần nữa chứng kiến đi!

Hoa Hạ tự xưng là truyền nhân của rồng, đối với loại sinh vật là rồng này tự nhiên có một loại tình cảm đặc thù.

Đột nhiên nhìn thấy người phát nhiệm vụ khẳng định trong rừng rậm Dược Hoàng có Kim Ngân Song Xà, tâm tư Dương Lam Nhi liền hoạt động, cho dù không thể nhận đến bồi dưỡng, dù sao cũng thêm kiến thức...

Cho nên, nàng nhận nhiệm vụ này, phương diện tiền lời cao chỉ là ý phụ, Dương Lam Nhi là chính là cảm thấy hứng thú với cặp Kim Ngân Song Xà kia.

Vốn cho là loại sinh vật này đã tuyệt chủng, không nghĩ tới trong rừng rậm Dược Hoàng vẫn tồn tại.

Còn như người phát nhiệm vụ muốn nước miếng độc như vậy để làm cái gì? Dương Lam Nhi cũng không xen vào, loại nhiệm vụ này ở Thế Giới Ngầm là không thịnh hành truy tìm nguồn gốc.

Hơn nữa, nàng làm nhiệm vụ, vật phẩm nhiệm vụ nộp lên được tiền lời tích lũy, cũng đã giải quyết xong nhân quả, nên cho dù nước miếng kia bị cảm đi hại người, quan hệ cùng nàng cũng không lớn.

Rừng rậm Dược Hoàng không phải khu đang quy hoạch vì tồn tại nguy hiểm rất lớn, nên không cho phép du khách tiến vào.

Dương Lam Nhi đem các cảnh điểm du lịch nhìn một lần, quyết định đến thời điểm xem thời cơ làm việc.

Bởi vì người phát nhiệm vụ cũng không có cung cấp vị trí cụ thể, cho nên chỉ có thể dựa vào chính mình tìm, khó trách nhiệm vụ có thời gian hạn chế rất dài.

Nghỉ ngơi cả đêm, Dương Lam Nhi mượn cơ hội mua không ít đặc sản mỹ thực, không có biện pháp, nàng trước mắt liền thích thứ này. Đòi trước không rảnh đi tìm kiếm, kiếp này ngược lại thời gian có một xấp đầy, có thể từ từ sẽ đến.

Ngày thứ hai, Dương Lam Nhi từ sáng sớm liền ra cửa, lại kỳ lạ phát hiện, này mấy khách du lịch thức dậy thật sớm, trời còn tờ mờ sáng, thế nhưng liền có lũ đoàn bắt đầu đi qua cảnh điểm, mặc dù không đến giờ cao điểm dòng người, nhưng từng cái lũ đoàn cũng không ít.

“Quả nhiên là tích cực a!” Dương Lam Nhi cảm thán, cái thời điểm phần lớn là đoàn của lão niên này, người trẻ tuổi xem chừng còn dậy không nổi.

Tháng bảy trời vào tiết nóng, mấy lão niên này thế nhưng du lịch khắp nơi, thật đúng là thân thể kiện khang..

Vừa mới còn như thế nghĩ, Dương Lam Nhi lập tức liền nhìn thấy một ông lão ở phía trước cách đó không xa đột nhiên ngã xuống, tư thế kia, tuyệt đối không phải là té hoặc hay gì khác, hoàn toàn chính là vô ý thức hôn mê.

Thân thể hành động so với suy nghĩ còn nhanh hơn, Dương Lam Nhi một cái bước xa, trong nháy mắt vượt qua hơn mười mét, đem ông lão ngã xuống kia đỡ lấy, người bên cạnh ông còn ở bởi vì sự tình đột phát ngoài ý muốn này mà kinh hô.

May mà những người khác đi du ngoạn, cộng thêm sắc trời còn không có sáng, ánh mắt không đủ rõ ràng, nên không có người chứng kiến một màn kinh hãi không phải người kia của Dương Lam Nhi.

“A, lão Trương, ông sao thế?” Vài lão nhân bên cạnh vội vàng vây quanh, trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ đoàn người đều biết rõ.

Hướng dẫn viên du lịch kia thấy thế, cảm thấy cả kinh, vội vàng đi tới: “Lão Trương xảy ra chuyện gì? Có muốn gọi xe cứu thương hay không?” Nếu bên trong đoàn có chuyện lớn gì xảy ra, nàng cũng không thể báo cáo kết quả.

Dương Lam Nhi nhìn nhìn ông lão này, nhú mày nói ra: “Bị cảm nắng, cũng là mệt mỏi, vẫn là đưa đi bệnh viện xem một chút thì tốt hơn.”

Nàng mặc dù có thể trị, nhưng muốn mấy người này tin tưởng nàng, một cô gái còn trẻ tuổi tùy tiện gặp gỡ ở trên đường liền nói là thầy thuốc, còn cảm không ra cái chứng gì, phỏng đoán không bị nói thành tên lừa đảo liền không tệ.

“Sáng sớm hôm nay như thể mát mẻ, như thể nào bị cảm nắng được? Người muốn làm gì? Nói cho người biết, người cũng đừng làm loạn.” Hướng dẫn viên du lịch kia kinh ngạc, mãnh liệt hoài nghi nhìn Dương Lam Nhi.

Ánh mắt Dương Lam Nhi lạnh lẽo, đem ông lão để xuống đất, để ông nghỉ ngơi thật tốt: “Ai nói là hiện tại bị cảm nắng? Vài ngày nay nóng như vậy, cả ngày ở ngoài chơi đùa, còn có thể không bị cảm nắng sao? Trong cơ thể vốn đã tích lũy nhiệt, sáng nay chợt lạnh, tự nhiên có xung đột, hơn nữa, ông lão này rõ ràng không có nghỉ ngơi tốt, sức chống cự kém, cũng không biết đoàn du lịch các người thu tiền rồi còn gấp cái gì? Không cho khách đủ thời gian nghỉ ngơi sao?”

“Thích tin hay không, ta cũng mặc kệ, chẳng lẽ ta còn phải gánh trách nhiệm cho chuyện này?” Dương Lam Nhi rất phản cảm đối với hướng dẫn viên du lịch này, sau khi nói xong, nhìn một vòng những lão nhân khác: “Cháu khuyên các ngài, vẫn nên nghỉ ngơi nhiều thì tốt hơn, dùng tiền mua tội chịu, này đều là vì cái gì? Hơn nữa, ông lão này vẫn là đưa vào bệnh viện sớm một chút đi, cũng tốt hơn ở chỗ này cùng ta cãi cọ.”

Câu nói sau cùng là nói với hướng dẫn viên du lịch kia, chiếu theo giọng điệu nói chuyện của người này, nằng đờ người còn phải đi gánh trách nhiệm à? Khó trách người lương thiện trong thực tế xã hội, sẽ bị nguyên một đám hồ lừa gạt chà sát đến không còn, lòng người lãnh đạm à!

Dương Lam Nhi cũng không để ý tới vẻ mặt xanh trắng của hướng dẫn viên du lịch kia, xoay người rời đi, thật là hảo tâm không có hảo báo, ai cũng không nghĩ sẽ gặp lại chuyện tiếp theo gì...

“Ta nói hướng dẫn viên du lịch người xảy ra chuyện gì à? Người ta hảo tâm từ phía sau chạy tới đỡ lão Trương không ngã, người không cảm ơn liền thôi, người còn trách người ta?” Lão bà bà vừa rồi đi bên cạnh lão Trương bất mãn nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Liên tham gia náo nhiệt

Những người khác cũng bất mãn, ào ào oán hận lên.

“Đúng vậy, tình huống vừa rồi của lão Trương kia, không có bệnh cũng sẽ bị ngã ra bệnh, người còn muốn đem trách nhiệm đẩy đến chỗ nào?”

“Còn không gọi xe cứu thương? Người còn úy khuất cái gì? Trương lão gia chết một cái mạng cũng không tính là chuyện đúng không!”

“Liên nói đoàn lữ hành làm sao sắp xếp hành trình khẩn cấp như thế, gần nhất lão cảm thấy rất mệt mỏi.”

“Nói đúng lắm, đi du lịch chính là chơi đùa thả lỏng, hiện tại ngược lại càng thêm căng thẳng.”

“Chúng ta không phải là dùng tiền để mua tội chịu? Hơn ngàn khối, làm sao cả ngày lẫn đêm đều đuổi từ bên này sang bên kia? Chúng ta mấy lão già khom này, làm sao chịu được?”

“Không được, hôm nay không chơi, chúng ta mãnh liệt yêu cầu về khách sạn nghỉ ngơi.”

“...”

Trong khoảng thời gian ngắn, kháng nghị nổi lên bốn phía, hù dọa hướng dẫn viên du lịch trẻ tuổi kia nước mắt lấp lánh, không biết làm sao.

Đặc biệt là khi đưa lão Trương đi bệnh viện bản địa, kết luận sau đó được kiểm tra cùng lời nói của Dương Lam Nhi giống nhau như đúc, thành viên trong đoàn liên tập thể bộc phát.

Có người liên lạc con cái muốn rời đoàn, cũng có liên lạc với người nhà bạn bè châm chọc oán hận, tóm lại, chuyện này ở dưới tình huống không giải thích được, thế nhưng càng diễn càng nóng, không chỉ có cái công ty du lịch kia bị tai ương, còn dần dần lan gần đến toàn bộ ngành du lịch, từ đó lên cao đến thành một hiện tượng lớn trong xã hội, bị vô số học giả cùng chuyên gia lấy ra thảo luận cùng đề nghị.

Mà ngay cả vô số đài truyền hình, cũng đưa ra một chút tai hại ngầm của việc du lịch, hấp dẫn rất nhiều người chú ý.

Có con cháu mới bừng tỉnh đại ngộ, rốt cuộc bản thân mình hiểu thuận để lão nhân đi du lịch, chưa chắc liền đã tốt đối với lão nhân, trong quá trình thế nhưng còn chịu ủy khuất, cường bức mua sắm là chuyện nhỏ, thậm chí có thể sẽ bị một ít lữ hành đoàn bắt nạt? Người nói chuyện cực độ khó nghe? Quả thực thúc có thể nhẫn nhịn không thể nhẫn...

Cơ hồ là trong khoảng thời gian ngắn, khách du lịch vốn là náo nhiệt vô cùng gặp phải đã kích nghiêm trọng, vì thế có hiệu ứng liên tiếp xuất hiện, khiến rất nhiều ngành sản xuất liên quan đều chịu đến liên lụy nhất định.

Hoàn toàn không nghĩ tới một chuyện nhỏ như thế, lại giống như cánh bướm bướm, tạo ra một trận lốc, Dương Lam Nhi từ lúc vào gần rừng rậm Dược Hoàng, căn bản không biết náo nhiệt bên ngoài.

Kỳ thật, mỗi ngành đều có con sâu làm rầu nồi canh, như có lần nghe được sự kiện hướng dẫn viên du lịch mắng to lữ khách bị lôi ra ánh sáng, nói cái gì không có tiêu phí nhiều hơn bao nhiêu lần ném mặt mũi tổ tông các loại, cái này chỉ là một hiện tượng mà thôi.

Có thể chú ý của xã hội bây giờ, chẳng khác nào là đem một chút chuyện nhỏ phóng đại vô hạn, những thứ liên tục bị lôi ra ánh sáng kia, tự nhiên lại khiến nhiều người không thể tiếp thu, thế cho nên đem tình huống bất lợi càng diễn càng liệt.

Hiện tại sản phẩm điện tử, đặc biệt là di động, mặc dù được xưng là toàn cầu không góc chết, trên thực tế, Dương Lam Nhi mới vừa tiến vào khu không người không xa, liền không thu được bất luận cái tín hiệu gì.

Cho nên, ở sau khi sự tình “Du lịch” ở bên ngoài bộc phát xong, Dương Lam Nhi đã ngậy người tại rừng rậm Dược Hoàng khoảng nửa tháng cơ hồ cùng thực tế hoàn toàn chệch đường ray.

Dương Lam Nhi trong rừng rậm đi dạo lung tung, vô số lần dùng quả Dẫn Xà, cũng lại đưa tới một đồng lớn các loại rắn, tất cả lớn nhỏ, có độc, không có độc, làm cho nàng tăng rất nhiều kiến thức, trong đó có giống loài mà bên ngoài ghi là hiếm gặp, nhưng lại không gặp Kim Ngân Song Xà.

“Người phát nhiệm vụ kia, sẽ đem hai ngàn vạn cùng tích lũy cao đến để đùa giỡn người sao?” Dương Lam Nhi tìm một nhánh cây trắng kiện nhảy lên, buồn bực hoài nghi: “Đường như rất không có khả năng đi, ai lại đau trứng như thế a?”

Quan trọng nhất là, rừng rậm Dược Hoàng này như thế nào lại lớn như thế? Muốn tìm hai con rắn nhỏ quá khó...

Nhìn diện tích của rừng rậm Dược Hoàng, Dương Lam Nhi cực độ hoài nghi, lãnh thổ nước Hoa thật chỉ có diện tích như trong sách giáo khoa nói sao?

“Tiểu Kim, Tiểu Ngân, các người ở đâu a...” Dương Lam Nhi phát thần kinh thờ dài, trong tay còn cầm bánh bao kẹp thịt thơm ngào ngạt chậm chạp gặm.

Chính là cảm thấy nhớ tới, Dương Lam Nhi liền nghe được từ xa xa truyền đến một trận động tĩnh, động tác dừng một chút, chỉ là đem thứ trên tay thu lại, cũng không có hành động gì.

Ở trong rừng rậm ngây người lâu như thế, nàng đã sớm học được cách phân biệt động tĩnh của các loại động vật, cái tiếng vang trước mặt này tựa hồ chưa từng nghe qua, nhưng khẳng định không phải là rắn.

Nửa tháng này, Dương Lam Nhi thấy được nhiều nhất chính là rắn, từ thật xa liền có thể nhìn thấu dấu vết hoạt động, đọc lên là giống gì.

Chờ trong chớp lát, quả nhiên có vài cái bóng chậm rãi đi tới, xem bộ dáng là muốn từ dưới chân nàng đi qua.

Dương Lam Nhi định thần nhìn lại, quần, khó trách là tiếng vang nàng chưa từng nghe qua, nguyên lai là người a!

Những ngày này nàng duy chỉ không có gặp qua người, tự nhiên phân biệt không đi ra.

Không đúng, người? Còn không chỉ là một? Là một đội người, có hai ba mươi người, còn cầm khí tiến vào rừng rậm Dược Hoàng làm gì?

Dương Lam Nhi xem người phía dưới mặc trang phục rằn ri, tay cầm vũ khí loại hình nhẹ, thắt lưng giắt lựu đạn, một bộ đề phòng rất sâu, có bộ dáng hành động lớn, cảm thấy khê nhúc nhích, chờ này đám người đi qua sau đó, đi theo.

Dù sao nàng tìm Kim Ngân Song Xà cũng tìm được có chút ít phiền, vậy xem nào nhiệt một cái, cũng là thả lỏng một chút.

Nhìn ra được, một đám này là quân nhân Hoa Hạ, quân chủng tựa hồ còn rất đặc thù, hành động cũng lão luyện, hẳn là đến rừng rậm Dược Hoàng thi hành nhiệm vụ gì.

Dương Lam Nhi đi cùng một đường, phát hiện mấy nhân quân này kỷ luật thập phần nghiêm cẩn, dọc theo đường đi cũng không có người nói chuyện, cho nên nàng cũng không thể trộm nghe được cái gì.

May mắn không lâu sau mặt trời liền lặn phía tây, một đám người hành quân được chọn được một chỗ có nguồn nước, bắt đầu ăn cơm nghỉ ngơi.

Cái gì hạ trại, cái gì nhóm lửa nấu cơm đâu? Cơ hồ toàn bộ không có, người người liền uống nước gặm lương khô, ăn xong liền bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi, trong tay còn ghim súng, không chút nào buông lỏng, tư thế nghỉ ngơi kia, cũng là có thể nhanh chóng phản ứng cùng công kích, toàn thân ở vào trạng thái hành động tốt nhất.

Mợ nó, nàng quả nhiên có chút quân nhân tinh kết a... Dương Lam Nhi âm thầm cảm thán, nhìn mấy binh lính Hoa Hạ này, thấy thế nào cũng đáng yêu như thế nào a!

“Phòng thủ theo kế hoạch, những người khác nhanh chóng nghỉ ngơi, sau nửa đêm gấp rút lên đường, tranh thủ trưa mai đến được mục tiêu, buổi chiều nghỉ ngơi, buổi tối bắt đầu hành động.” Một cái giống như là đầu lĩnh phân phó.

Nói xong, mỗi người tự nhiên đều có vị trí và cương vị riêng, có người ghim súng, cảnh giới trấn thủ tám phương.

Dương Lam Nhi ở trong bóng tối nhìn thấy im lặng, không tới một phút, thế nhưng đã có người sa vào trạng thái ngủ say? Thật không hồ là binh chủng

đặc thù ngay cả ngủ đều đã huấn luyện qua.

Đột nhiên, Dương Lam Nhi sinh ra tò mò đối với nhiệm vụ của những quân nhân này, dù sao Kim Ngân Song Xà cũng không có đầu mối gì tìm, dứt khoát liền một đường đuổi kịp.

Quả nhiên, một đội binh đi đến mục đích, so với kế hoạch còn sớm hơn một tiếng đồng hồ, căn bản không cần phân phó, từng người liền phân tán ra, hình thành đội hình công kích tốt nhất, bắt đầu tìm vị trí che chắn ẩn nấp, một bên chờ mệnh lệnh, một bên nghỉ ngơi.

Dương Lam Nhi cảm thấy hiện trường, so với nhìn kịch truyền hình màu đỏ muốn còn ngưng trọng hơn nhiều, không có bất kỳ động tác cùng lời thừa thãi nào, chỉ vài thủ thế đơn giản, từng người liền lĩnh ngộ, sau đó hành động, đội viên ăn ý, thật không phải là ngôn ngữ có thể hình dung.

Lặng lẽ đem linh thức thò ra, Dương Lam Nhi hướng phương hướng mà nhóm binh lính này cảnh giới tra xét, lập tức về mặt ngưng lại, thần sắc cổ quái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Không phải địch tức là bạn

Mơ nó, xa xa dường như có cái căn cứ thần bí? Đây là thế lực nào?

Đám ở rừng rậm Dược Hoàng mở căn cứ, không có chút bản lĩnh làm được sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lam Nhi vì các chiến sĩ phía dưới mà lo lắng, thế lực này vừa nhìn cũng không phải là dễ chọc, đến quân nhân mặc dù là binh chủng đặc thù, nhưng trên thực tế vẫn là người bình thường, vạn nhất chạm súng, chỉ sợ sẽ thương vong thảm trọng.

Cho nên nói, ở những nơi mà người bình thường không biết rõ, có vài người cũng đang dùng mệnh đề bảo vệ hòa bình quốc gia.

Có loại tình kết quái phá, Dương Lam Nhi tự dung đối với mấy binh lính này có cảm tình, âm thầm quyết định xem tình huống, nếu là không đúng lắm, cũng không ngại ra tay giúp đỡ.

Không chỉ có là sự tình bản thân cam tâm tình nguyện, cũng là tích lũy công đức, Dương Lam Nhi tìm Kim Ngân Song Xà lâu như thế cũng phiền, coi như là tâm huyết dâng trào, lại làm việc thiện một lần nữa đi!

An tâm ẩn nấp chờ trời tối, những lính kia lại không có nhanh chóng hành động, mà chờ lính trinh sát dò xét tình huống xong trở về, vẫn như cũ chờ đợi...

Dương Lam Nhi phỏng đoán, hẳn là chuẩn bị chờ sau nửa đêm.

Nhưng là, đến lúc mười giờ tối, tình huống lại đột nhiên có biến, phía trước có người tuần tra căn cứ, phía sau một đám sinh vật trong rừng rậm thường gặp xuất hiện.

Bởi vì Dương Lam Nhi là treo ngược tại sau lưng những binh lính kia, có đám sói chạy tới, nàng cơ hồ là trong giây phút đầu tiên liền phát giác được.

Cho dù những binh lính kia đang ở trong cảnh giới, cũng rất nhanh có thể phát giác được đằng sau không ổn, nhưng Dương Lam Nhi vẫn cảm thấy, mấy người này sẽ gặp bị kịch, nói không chừng nhiệm vụ còn chưa bắt đầu, liền sẽ hao tổn nhân mạng ở trong miệng sói.

Hơn nữa, nhìn số lượng bầy sói, chỉ sợ còn có khả năng toàn quân bị diệt.

Trước có mục tiêu, sau có bầy sói, quả nhiên là hai mặt thù địch.

Nhìn nhìn, Dương Lam Nhi cuối cùng vẫn không có nhìn được, nàng cũng không muốn trở mắt nhìn mấy binh lính này thương vong, nếu không, nàng căn bản không cần từ hôm qua liền liên tục đi theo tới đây.

Suy nghĩ một chút, Dương Lam Nhi lựa chọn cái phương thức quý dị nhất, trực tiếp dùng truyền âm, đem tin tức bầy sói đằng sau nói cho thủ lĩnh lúc nào cũng hạ mệnh lệnh kia.

Dù sao, loại binh chủng này phải biết cái thế giới này có võ giả, nếu ở rừng rậm Dược Hoàng đột nhiên xuất hiện một người bình thường, mới có thể dễ dàng bị trở thành người của thế lực đối địch hơn đi!

Dương Lam Nhi cũng không muốn chính mình hảo tâm một hồi, lại bị nhắm vào.

Không phải là nói đoàn binh này giống như loại không phải là không rõ kia, mà là ở dưới loại tình huống này, vì cẩn thận, ai cũng sẽ hoài nghi như vậy.

Đầu lĩnh kia cả người cứng đờ, không để lại dấu vết bốn phía nhìn một vòng, thần sắc cổ quái một cái, lập tức quyết định thật nhanh, đánh ra dấu tay tạm

thời rút lui ra.

Loại chuyện này, thà rằng tin là có, không thể tin là không, y không thể cảm tính mệnh của các huynh đệ đến đùa giỡn, nếu không phải đợi tí nữa đến là được.

Những người khác đều là sững sờ, mặc dù nghi hoặc mệnh lệnh của thủ lĩnh, vẫn như cũ kỷ luật nghiêm minh, không chút do dự hành động.

Tác chiến lâu dài bên ngoài, mấy binh lính này đối phó bầy sói tự nhiên có biện pháp, cách địa phương này không xa, liền ào ào tìm một cành cây trắng kiện mà bò lên, sau đó vung chút bột thuốc, che lấp hơi thở của bản thân, liền tập thể yên tĩnh lại.

Không lâu sau, bầy sói liền chạy qua dưới chân bọn họ, nguyên một đám đầu đầy mồ hôi xem số lượng kia, nhìn không được sừng bái đầu lĩnh, thế nhưng có thể phát giác sớm như vậy, nhượng mọi người sớm chuẩn bị sẵn sàng? Thủ lĩnh thật sự là quá có năng lực.

Không phải là bọn họ sợ chết, nhưng là sợ ra quân chưa thắng trận đã chết, kia chết cũng không đáng giá a!

Chờ bầy sói đi qua, mọi người bình an vô sự, mới ào ào thở ra một ngụm trọc khí, có người nhìn không được trêu chọc nói: “Thủ lĩnh, lợi hại a, còn có thể biết trước?”

Đầu lĩnh kia cười cười, động tác soái khí nhảy xuống cây, hướng về phía ba hướng đều khom người chào, thu về liền là ba cái cúi đầu cảm tạ: “Cảm ơn tiền bối nhắc nhở.”

Bởi vì không biết rõ người truyền âm cho mình đang ở chỗ nào, cho nên đầu lĩnh kia chỉ có thể làm như thế, để biểu đạt vạn phần cảm kích trong nội tâm.

Chúng chiến sĩ trầm mặc, người đứng ở bên cạnh thủ lĩnh lặng lẽ lấy củi chò chọc chọc y, thấp giọng hỏi: “Người nói tiền bối? Chẳng lẽ bên trong này còn có người Thế Giới Ngầm?”

Bọn họ tự nhiên biết rõ võ giả ở Thế Giới Ngầm, nói đến, bọn họ cũng coi như là võ giả cấp thấp, thuần túy là tu luyện ngoại công, chỉ là không có công pháp tương ứng, tiến triển thông thả, lên cấp mong manh mà thôi.

“Đối với chúng ta không có địch ý, không cần hỏi nhiều, mọi người trở lại vị trí của mình đi.” Thủ lĩnh hiển nhiên biết rất rõ loại chuyện như vậy, chẳng hề truy tìm nguồn gốc, có chút võ giả tính tình lúc nào cũng quái dị, vạn nhất hỏi nhiều, ngược lại bức người thành địch, kia có thể không bù được mất.

Mọi người cũng hiểu kỳ, nhưng gặp thủ lĩnh nói như thế, cũng cũng không hỏi, ào ào trở lại địa phương ẩn nấp vừa rồi của mình.

Dương Lam Nhi nhìn thấy có chút đau trứng, mấy binh lính này mai phục ở một chỗ, đã vượt qua mười giờ, nếu không phải lần tránh bầy sói này, chỉ sợ trước khi hành động cũng sẽ không nhúc nhích, thật không hổ là đã luyện qua.

Đang cảm thán, căn cứ tựa hồ có động tĩnh, linh thức của Dương Lam Nhi đảo qua, nhìn không được kinh ngạc.

Thế sự vô thường, quả nhiên kế hoạch không có thay đổi nhiều, bầy sói kia bị đoàn lính Hoa Hạ này thả qua, lại trực tiếp tìm tới căn cứ gây phiền toái, kia cảm giác giống như trò chơi quái vật công thành, nhìn đều khiến người ta say.

Vừa mới còn là kẻ địch, đảo mắt liền thành trợ lực, đầu lĩnh kia nhận được tin tức xong, quyết định thật nhanh sửa lại kế hoạch ban đầu: “Mọi người chú ý, thời gian tiến công lên sớm, tạm định là sau khi bầy sói thối lui...”

Dương Lam Nhi nghe được lập tức gật đầu, kỷ luật quân đội nghiêm minh không có nghĩa là cứng nhắc cùng không biết tùy cơ ứng biến, linh hoạt vạn dụng rất trọng yếu.

Quả nhiên căn cứ thần bí kia dám cảm rể ở chỗ này, vậy thì có chuẩn bị ứng phó với công kích của tất cả động vật, cơ hồ là cùng lúc bầy sói vây công, nhân viên căn cứ liền vào vị trí, lập tức dùng vũ khí phòng bị bắt đầu sẵn giết bầy sói.

Tình cảnh kia, nhất thời liền vô cùng hùng hục.

Mặc dù bầy sói này cũng không phải là động vật cần bảo vệ, nhưng tùy ý săn giết xác thực ít có, vì người bình thường cũng không có điều kiện cùng hoàn cảnh này.

Hiển nhiên, căn cứ kia đối phó với loại chuyện như vậy cũng coi như có kinh nghiệm, cơ hồ các nơi cũng không có chỗ sơ hở, bầy sói trên cơ bản công không đi vào.

Hơn nữa căn cứ có hoá lực rất mạnh, không đến nửa giờ, bầy sói liền bỏ lại rất nhiều thi thể, nhóm mai phục vốn còn nghĩ tạm thời rút lui, chờ bầy sói đi qua, nhưng phát hiện bầy sói chẳng hề trở về đường cũ, mọi người cũng liền không có động.

Người của căn cứ không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thỉnh thoảng đến một hồi như thế, lúc nào cũng khiến thần kinh người ta căng thẳng, buổi tối khuya này còn có muốn cho người ta nghỉ ngơi ngủ hay không?

Đám người Dương Lam Nhi tự nhiên không biết rõ, căn cứ cùng bầy sói, hai bên đều là rất quen thuộc.

Bầy sói đi xa, người phòng thủ căn cứ ngáp một cái, lưu lại vài người làm trông coi cơ bản nhất, người khác đều trở về làm mộng đẹp.

Lặng lặng chờ đợi thời gian tốt nhất, xem chừng nhưng người đi ngủ kia đã đều đi vào giấc mộng, Dương Lam Nhi mới thấy đầu lĩnh kia đánh ra dấu tay tiến công.

Đương nhiên, một đám binh lính tiến công là im hơi lặng tiếng, ai muốn như trong phim truyền hình vừa chạy vừa kêu như vậy, tuyệt đối là nhị bút, ngốc không có cứu được.

Không chỉ như thế, mấy người tiến công này hiển nhiên có phân công hợp tác, có người chuyên môn đối phó với cảnh giới, vừa ra tay, nhất định làm cho nhân viên trông coi của đối phương cũng không phát ra được thanh âm cảnh báo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Im ắng

Vốn là không có cẩn thận nhìn, Dương Lam Nhi theo ở phía sau lúc này mới phát hiện, khuôn mặt của hơn phân nửa người trong trụ sở có rất nhiều người không phải là khuôn mặt của phương đông.

Có người da trắng, cũng có người da đen, thậm chí nghe được có người nói một câu tiếng nước R, Dương Lam Nhi kinh hãi, căn cứ này là tồn tại hỗn hợp như thế nào?

Nhân viên trông coi căn cứ, cũng không phải là tất cả đều ngu, trong nhóm binh lính tiến công có nhân tài công nghệ cao, đang liên tục đem hình ảnh trên camera quản chế định dạng lại.

Đồng thời, trong đại sảnh có người đang nói chuyện, có nhiều tiếng nước ngoài, cũng có tiếng Trung, đều là mang phiên dịch.

Một cái người da trắng nhũ mày nói ra: “Bầy sói kia quá đáng giận, cơ hồ mỗi ngày liền đến một cái, gần nhất nước Hoa kiểm tra cực nghiêm, muốn bổ sung một nhóm súng ống đạn dược, chỉ sợ không dễ dàng.”

Một cái khuôn mặt Tây Âu khác mang vẻ tàn nhẫn nói ra: “Không dễ dàng cũng phải tìm biện pháp bổ sung, hiện thời súng ống đạn dược tồn kho, chỉ đủ đối phó bầy sói hai lần nữa, nếu không có mấy thứ này làm phòng thủ, những người khác chỉ sẽ trở thành thức ăn trong miệng bầy sói.”

“Shit, lúc trước lão già Giáo Hoàng kia đến cùng là chọn địa phương nào? Là đem căn cứ xây ở hang ổ bầy sói sao? Khiến chúng nó dù chết nhiều hơn cũng không chịu rời đi?”

Nghe đến đó, Dương Lam Nhi kinh ngạc, cái gì? Giáo hoàng? Chẳng lẽ là cái Giáo Đình kia?

Cái tổ chức lúc nào cũng quảng cáo rùm beng thần yêu mọi người thế nhưng thành lập một cái trụ sở ở trong rừng rậm Dục Hoàng? Mặc dù quy mô không tính lớn, nhưng chỗ này là địa bàn của Hoa Hạ có được hay không?

Hơn nữa, căn cứ này vì cái gì không có người có dị năng trấn giữ? Dường như Giáo Đình cũng là tổ chức của người có dị năng a, chỉ là không thuộc về bất kỳ quốc gia nào mà thôi.

Đương nhiên, người bình thường biết về Giáo Đình, chỉ là tín giáo mà thôi, nhưng Thế Giới Ngầm chứng kiến, chính là tổ dị năng.

Quả nhiên có âm mưu, Giáo Đình thờ phụng thượng đế, thực tế có một loại phương thức tu luyện kỳ quái, có thể nuôi dưỡng một chút phần tử cuồng nhiệt trở thành người có dị năng, mặc dù thực lực không dễ dàng tăng lên, cấp thấp rất phổ biến, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều a!

Rất nhiều quốc gia đều nghiên cứu qua phương thức tu luyện của Giáo Đình, nhưng cuối cùng chỉ tra ra được cùng cái cái gọi là thượng đế kia có quan hệ, những người khác cho dù có tâm, cũng không cách nào bắt chước được.

Dương Lam Nhi lại biết, loại tu luyện này, kỳ thật chính là huyền huyền ở phương tây, phương thức minh tướng ma pháp, trở ngại chỉ là xã hội hiện đại thiếu hụt nguyên tố, muốn tự mình minh tướng nhập môn thật phần khó khăn, cho nên mượn từ cầu nguyện, dùng lực lượng của thần khiến người ta vượt qua bước thứ nhất, sau đó trực tiếp cảm ứng ma pháp nguyên tố, đi vào hàng ngũ người có dị năng.

Đương nhiên, loại quan hệ mượn này nhất định là có hạn chế, đáng tiếc trừ bản thân cùng cao tăng Giáo Đình, người khác cũng không rõ ràng lắm.

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lam Nhi đối với cái căn cứ này coi trọng, chẳng lẽ bên trong này còn có đồ vật gì đó là Giáo Đình dự đoán được? Hết lần này tới lần khác bản thân Hoa Hạ còn không biết?

Dùng linh thức tỉ mỉ quét hình một lần, mặc kệ bầu trời hay là dưới đất đều không có buông tha, Dương Lam Nhi buồn bực cái gì cũng không phát hiện.

“Tìm người Hoa Hạ, đi tiếp xúc hắc bang ở thành thị gần nhất, mua một ít súng ống đạn dược về.” Có người suy tư xong, nói ra một cái đề nghị khả thi.

“Hắc bang ở Hoa Hạ? Súng kia có thể sử dụng sao?” Có người vẻ mặt ghét bỏ, dù sao, súng ống ở Hoa Hạ quản chế nghiêm khắc, những thứ ở hắc bang đó, cơ hồ đều là một chút đồ bị các quốc gia tiên tiến hoàn toàn đào thải, rốt lại phía sau không phải là một chút, hoàn toàn là như lão ngoan đồng sát vào, khiến mấy người quen dùng hàng tốt này tự nhiên nhìn không thuận mắt.

“Vậy người còn có cái biện pháp gì tốt hơn?” Người lúc trước kia không vui nói ra, này không phải là không có đường sao?

“...” Một đám người không dám mở miệng.

Dương Lam Nhi ở phía xa nghe trộm, đầu đầy hắc tuyến, tìm hắc bang mua súng ống đạn dược? Người này xác thực nghĩ ra.

Hắc bang là hắc bang, Thế Giới Ngầm là Thế Giới Ngầm, người của xã hội đen, chưa chắc liền biết Thế Giới Ngầm, không thể nói trước chính là vài tên côn đồ tụ tập cùng một chỗ, hình thành tổ chức phi pháp, ngoài mặt làm uy làm hồ một phen, không chạm đến ích lợi nhất định, chính là sẽ không quản.

Đương nhiên, hắc bang cũng có người của Thế Giới Ngầm, bất quá, loại tổ chức này, nhất định sẽ vâng theo quy củ của Thế Giới Ngầm, hơn nữa sẽ cùng chung mối thù, nói như vậy, sẽ bài xích đối với thế lực ngoại quốc, sẽ không dễ dàng cùng người không rõ lai lịch hợp tác.

Có một chút nguyên tắc là chuyện tốt, sợ nhất là cái loại người chỉ hỏi ích lợi, không nhìn cái khác.

Tốc độ tiến công của mấy binh lính Hoa Hạ này không chậm, nhưng đến cùng là người quá ít, ước chừng qua nửa giờ, mới thật sự đem cái còi báo động kia giải quyết.

Dương Lam Nhi liên tục chú ý, phát hiện này đoàn binh tướng này sau khi giải quyết cái còi xong, thế nhưng đi vào bên trong, bắt đầu điểm sát, thủ đoạn gọn gàng, người người mang sát khí cùng mùi máu tanh.

“Chẳng lẽ, nhiệm vụ của mấy binh lính này là triệt để phá hủy cái căn cứ này? Gặp người thì giết không tha?” Dương Lam Nhi sờ sờ cái cằm trầm tư.

Có lẽ, Hoa Hạ đã biết trong trụ sở không có người có dị năng, mới có thể phái mấy binh lính này đến đây đi!

Buồn cười nhìn những kẻ trong sảnh nghị sự kia, còn tưởng rằng Hoa Hạ hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Liền nói Hoa Hạ ở thế giới này thực lực bản thân không chỉ cường, nói chuyện còn cứng rắn, không có đạo lý không biết trong rừng rậm Dược Hoàng có xây căn cứ.

Sự thực chứng minh, Hoa Hạ không chỉ biết rõ, còn đem bố trí của nhân viên căn cứ đều thăm dò rõ ràng, thậm chí phái người tương ứng đến phá hủy.

Cùng lúc binh lính Binh lính Hoa Hạ điểm sát, buổi nói chuyện trong phòng nghị sự kia vẫn còn tiếp tục.

“Giáo hoàng vì cái gì sẽ đồng ý những thứ Tiểu RB kia đến phân một chén canh? Cũng không biết bọn họ từ nơi nào có được tin tức, thế nhưng trực tiếp tìm đến nơi này.” Có vị người da trắng tức giận bất bình nói ra, tựa hồ đối với Tiểu RB rất chán ghét.

Nghe được điều này, Dương Lam Nhi bình tĩnh, khó trách thời điểm vừa mới săn giết cái còi, còn nghe được một cái khuôn mặt phương đông xuất ra nửa câu tiếng R, quả nhiên không phải là trùng hợp.

“Không quan hệ, để bọn họ đánh trận trước, cái chỗ kia, nguy cơ trùng trùng, cũng không phải là chỗ tốt gì.” Có người khinh thường, tựa hồ nghĩ đến chỗ máu chốt, còn cười hắc hắc.

Cái chỗ kia? Dương Lam Nhi vênh tai, muốn nghe một chút chân tướng, bên trong này quả nhiên có vật tốt gì đó bị Giáo Đình dòm ngó?

Đáng tiếc, đối với sự kiện này, người nghị sự rất cẩn thận, thế nhưng không có tiếp tục tán gẫu cụ thể, ngược lại liền nói đến cái khác...

Mấy ngày khổ ha ha, không bằng đi bắt vài cái mỹ nữ Hoa Hạ đến giúp vui?

Cái gì dù sao cũng không phải là quốc gia mình, nhảm chán cực kỳ, ra ngoài chế tạo chút chuyện, xem người Hoa Hạ sút đầu mẹ trăn, tìm chút việc vui?

Mọi việc như thế, làm người ta cảm thấy mấy người này hung ác làm vậy, Dương Lam Nhi đột nhiên đã cảm thấy, giết sạch cái gì, người hạ loại mệnh lệnh này, thực sự quá đáng yêu.

Một đám binh hành động tự nhiên không thể cứ thuận lợi như vậy đem người toàn bộ căn cứ tiêu diệt, nhiệm vụ như thế chẳng phải là quá đơn giản?

Trong lúc bên mình thừa dịp bất ngờ, tác chiến bởi vì điểm sát rất nhiều binh tôm cá nhỏ xong mà một môi không chịu nổi, cuối cùng có người gặp phải người luyện qua, dù sao có vài phần thân thủ, cùng mấy binh lính tập kích của Hoa Hạ sinh tử mấy chiêu xong, tranh thủ ẩn cánh báo của căn cứ vang lên.

Căn cứ mới kiến tạo không lâu, có nhiều thứ xem ra còn rất đơn sơ, nhưng hệ thống phòng ngự tuyệt đối hoàn thiện, cảnh báo địch tập kích rất nhanh truyền khắp toàn bộ căn cứ.

Người vừa mới đi nằm ngủ, vân vê con mắt, bị buộc bò dậy, bắt đầu không thể không vỗ trang chính mình.

Chương 96: Dọa tiêu

Có người không rõ chuyện gì, còn tưởng rằng bảy sói đã rút đi lại giết quay trở về, lập tức há miệng mắng ra, đoàn súc sinh này từ khi nào lại thông minh như thế? Còn biết chờ nhân loại nghỉ ngơi, ngủ rồi mới quay trở về?

Căn cứ mặc dù ngẫu nhiên sẽ phải chịu uy hiếp của bảy sói, nhưng ở bên trong, vẫn là rất an toàn.

Rất nhiều người vừa ngáp vừa ra cửa, căn bản là còn không có ý thức đề phòng gì, kết quả, vừa ra khỏi cửa liền gặp gỡ binh lính Hoa Hạ đại khai sát giới, tử thần trong nháy mắt phủ xuống.

Mất thấy cảnh báo vang lên, binh lính Hoa Hạ cũng không bỏ tay bỏ chân nữa, lập tức phát huy năng lực cao nhất, bắt đầu gặp người liền giết.

Hy vọng có thể thừa dịp trước khi đối phương phản ứng lại, tận lực giết nhiều địch nhân hơn.

Có thể nói, hai phiên tính kế này, khiến binh lính Hoa Hạ cơ hồ giải quyết hơn một nửa nhân thủ trong căn cứ, đại đại giảm xuống uy hiếp vây công sắp phải đối mặt.

Cảnh báo vừa vang lên, người trong phòng nghị sự cùng nhau kinh hãi, bọn họ cũng cho rằng bảy sói lại giết trở về, ào ào chạy ra.

Kết quả, ra cửa vừa nhìn, đơn giản là thấy trong đêm tối bản thân đang ở trong địa ngục, có vô số đao phủ, đang không chút lưu tình vung lên đao mổ, thu hoạch tính mạng của người trong căn cứ.

Bởi vì song phương đã đánh giáp lá cà, đã không cần ẩn núp gì nữa, thừa thốt, liền bắt đầu có tiếng súng vang lên, dần dần, tiếng súng càng ngày càng dày đặc, có của binh lính Hoa Hạ, cũng có của người trong căn cứ phản kháng.

“Shit, quân đặc chủng Thần Ưng của Hoa Hạ như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?” Có người cuối cùng hoàn hồn, lập tức bị dọa tiêu, một bên tức miệng chửi ầm lên, một bên bắt đầu tìm kiếm đường chạy trốn, phản ứng đầu tiên thế nhưng không phải là phản kích cùng chống cự.

Đặc chủng Thần Ưng? Dương Lam Nhi kinh ngạc, nghĩ đến một chút tài liệu so sánh công khai bên trong Thế Giới Ngầm.

Dường như cái quân đội đặc chủng này, là một đội binh lính mũi nhọn ở Hoa Hạ a, cơ hồ là quân đội đặc chủng tốt nhất, mặc dù không có tham gia cái trận đấu gì, đạt được cái vinh dự cụ thể gì, nhưng chiến tích vô số, đặc biệt thần bí.

Bọn họ không phải là thực lực không đủ, mà là không rảnh đi tham gia cái trận đấu binh chủng gì, lại không có tâm tư bồi nhân viên trận đấu chơi đùa, nhiệm vụ bọn họ quá nhiều, trách nhiệm quá lớn, cơ hồ mỗi ngày đều du tẩu cùng thời khắc sinh tử, xem như là một nhánh quân khiến ngoại quốc kiêng kỵ nhất.

Khó trách phá hủy một cái trụ sở, chỉ phái hai ba mươi người đến, nguyên lai là có chiến lực bảo đảm a!

Người tiến vào trong quân đội đặc chủng Thần Ưng, trên người lệ khí rất nặng, có người thậm chí mang huyết quang nồng hậu, bởi vậy thấy rõ, mệnh trên tay không hề ít.

Nhưng Dương Lam Nhi vẫn như cũ cảm thấy, người trong nhà là thấy soái như thế nào, một cái danh tiếng có thể hù dọa tướng địch chân nhuyễn ra, ngu a!

“Thế nhưng biết rõ chúng ta? Các người đến cùng là ai?” Đầu lĩnh kia hài hước nhìn người nói chuyện run rẩy, vẻ mặt nghiền ngẫm, giờ phút này, y chính là một binh lính cần quấy.

“Thần Ưng thì thế nào? Ta cũng không tin, người còn trốn được đạn.” Có người nảy sinh ác độc, duỗi tay móc ra một khẩu súng, chỉ thủ lĩnh lại không có bóp cò.

Thấy thế, đầu lĩnh kia sững sờ, Dương Lam Nhi lại là say.

Nếu khẩu súng kia vừa lấy ra liền bắn, đầu lĩnh kia không thể nói trước còn sẽ gặp nạn, nhưng mà, y hết lần này tới lần khác cảm thấy hết thảy nắm giữ ở tay, muốn trêu chọc một phen, kết quả bỏ qua thời gian tốt nhất để bắn.

Kịch ti vi xem nhiều đi, loại thời điểm này, không có bản lĩnh gì còn dám ngoạn? Hiềm khích sống được quá dài sao?

Người nhu nhược vừa mới vừa thấy Thần Ưng liền hù dọa đến chân nhuyễn, giờ phút này vẫn như cũ có chút hoang mang lo sợ: “Vì cái gì người của

chúng ta không có truyền đến tin tức? Thần Ứng đều mò đến nơi này, không phải là nên sớm phát tin tức sao?”

Đầu lĩnh kia trông mắt hơi híp: “Ai là người của các người?”

Dương Lam Nhi thấy sát khí của đầu lĩnh đột nhiên bộc phát, nghĩ tới này vấn đề chắc rất trọng yếu, ít nhất chứng minh, Hoa Hạ đã có gian tế.

“Chính là...” Người kia bị sát khí ép qua, cảm thấy cả kinh, cũng phản xạ có điều kiện nói ra miệng, kết quả bị đồng bạn khác tay mắt lanh lẹ một chưởng gõ sau ót, trong nháy mắt co quắp trên mặt đất, hôn mê.

Có lẽ, giờ phút này hôn mê, là hạnh phúc nhất, nhưng, cũng đại biểu cho việc bất cứ lúc nào sẽ đưa mệnh.

Cầm súng chĩa vào đầu lĩnh là một người da trắng sắc mặt đặc biệt đen, khiến người ta bắt đầu hoài nghi làn da của gã đến cùng là màu gì: “Đối mặt với hòng súng, ngươi cũng dám uy hiếp? Thật không sợ chết?”

“Có gan ngươi nổ súng, Thần Ứng không có loại hèn nhất sợ chết.” Về mặt đầu lĩnh kia so với người cầm súng còn thoải mái, còn lớn lối vô cùng đối với kẻ địch khoa tay múa chân ra dấu tay miệt thị cùng coi rẻ.

“Ngươi...” Người da trắng kia run rẩy, tay run lên, căn bản không nhắm chuẩn liền nổ súng.

Nhìn tố chất tâm lý này, Dương Lam Nhi âm thầm nghĩ tới Giáo Đình đều là người như vậy sao? Chẳng lẽ hơi tốt một chút đều bị đem đi làm người có dị năng sao? Cho nên lưu lại, đều là bí đao có điểm lệch nghiêng?

Bất quá, loại người này bình thường lại có chút vận khí, gã trong lúc vô tình nổ súng, nên không nhìn ra mục đích, khiến đầu lĩnh kia không để né tránh, nhũ nhũ mảy, thế nhưng không trốn không tránh, chuẩn bị đón đỡ một phát súng này.

Nhưng là, tình cảnh lại phát triển, ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Không biết rõ từ nơi nào bay ra thứ gì đó, cứng rắn đánh ở trên mặt viên đạn đang cao tốc bắn ra, chính xác khiến viên đạn trước khi găm vào trên người đầu lĩnh kia, liền trực tiếp rớt xuống, rơi vào trong đất.

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người ngốc rồi, có muốn không phải người như thế hay không?

Một đám người căn cứ còn tưởng rằng là năng lực của Thần Ứng, hơn nữa thêm uy danh trước kia, còn thật sự hù dọa đến có chút không nghĩ chống cự.

Đáng tiếc, Thần Ứng ra tay cũng không có vì loại người có chống cự yếu ớt này mà bỏ qua, vẫn như cũ ra tay lấy mệnh, nhiều chiêu hung ác.

Thần Ứng kể từ khi tồn tại tới nay, nhiều lần ném qua thiệt thòi của việc tước vũ khí mà không giết, mỗi lần đều tổn thất không ít huynh đệ, cho nên, hiện tại điều thứ nhất khi tiến vào Thần Ứng, đối mặt với kẻ địch có chống cự yếu ớt cũng tuyệt đối không chùn tay, người đáng chết kiên quyết không buông tha, tuyệt đối không cảm mệnh của huynh đệ nhà mình ra chơi đùa.

Có lịch sử máu chảy đầm đìa dạy dỗ, mới đổi lấy thanh danh của Thần Ứng hiện tại, khiến vô số kẻ địch nghe thấy mà sợ hãi.

Người ngoại quốc biết rõ, luôn nói Thần Ứng của Hoa Hạ quá mức bá đạo hung tàn, lại chưa từng nghĩ tới, kia đều là do bọn họ bức ra.

Đầu lĩnh kia giật mình, lập tức nghĩ đến nhất định là cái tiền bối đã nhắc nhở bọn họ bày sới đến kia, lòng tràn đầy lệ khí đột nhiên ảm lại không ít, vẫn là người trong nhà tốt!

Thần thức của Dương Lam Nhi liên tục mở ra, đột nhiên phát hiện, lúc người ở trong căn cứ chết không sai biệt lắm, chỉ còn lại vài cái đầu lĩnh, thì xa xa có một tia biến cố.

Nhìn không được mặt liền biến sắc, nguy hiểm vô cùng cấp bách, Dương Lam Nhi cũng chẳng quan tâm truyền âm, trực tiếp nhảy ra ngoài, mở miệng liền nói: “Nhanh chóng xử lý, lập tức lui về phía sau, bên trong này không thể ở lâu.”

Đầu lĩnh kia nghe tiếng, còn không khỏi vui mừng, cuối cùng cũng nhìn thấy tiền bối ẩn núp trong bóng tối hỗ trợ, mặc dù khi trông thấy Dương Lam Nhi là nữ nhân, tuổi cũng không lớn, cũng không có ngoài ý muốn.

Tiến vào Thần Ứng mấy năm này, y đã gặp qua nhiều người trong Thế Giới Ngầm, biết được bề ngoài cũng không thể nói rõ cái gì.

Quân nhân chính là điểm này tốt, kỷ luật nghiêm minh, cho dù có nghi hoặc cũng sẽ không hỏi lúc này, đầu lĩnh kia hướng Dương Lam Nhi gật gật đầu, liền hạ lệnh.

Quả nhiên, mọi người động tác tăng nhanh, liều mạng bị thương cũng vội vàng đem người cuối cùng bắt lại, chỉ để lại hai nhân chứng sống, chuẩn bị mang về.

“Rút lui.” Đầu lĩnh kia nhìn Dương Lam Nhi thật sâu một cái, quyết đoán mang người chuẩn bị rời đi.

Nếu là thật sự có nguy hiểm khiến về mặt tiền bối ngưng trọng, bọn họ lưu lại, chỉ trở thành vương vữu.

Chương 97: Ai nói không thể đổi phó

Mặc dù Thần Ứng vừa ra, bốn phương kinh động, nhưng bọn họ cũng có tự biết rõ, biết rõ trên thế giới có thật nhiều sự tình, không phải là loại người bình thường như bọn họ có thể giải quyết.

Dương Lam Nhi liên tục nhìn qua xa xa, phát phát tay, để một đám người Thần Ứng vội vàng rời đi.

Kỳ thật nàng cũng không thấy cụ thể được là cái gì, chỉ là cảm thấy báo động bật lên, có loại cảm giác nguy hiểm vậy không đi, nàng liền biết, nơi đây không đơn giản.

Quả nhiên, một đội người Thần Ứng nhanh chóng quét dọn chiến trường xong, giữ mấy người mình muốn bắt, đang trong lúc rút lui, dị biến nổi lên.

Không biết rõ từ chỗ nào xuất hiện một đám bò cạp, ừ ừ kéo tới, rậm rạp chẳng chịt, trùng trùng điệp điệp, tựa hồ địa phương rộng như thế cũng không đủ để chúng nó bò đi, có mấy con thuần túy là chân không chạm đất, bị bò cạp khác cõng về phía trước.

Người mà có chứng sợ đông đúc mà thấy một màn như vậy, chỉ sợ sẽ trực tiếp ngất đi.

Không chỉ như thế, trước sau trái phải tựa hồ cũng có, một đám người đều bị vây quanh, người Thần Ứng cũng không cách nào rời đi.

Thấy thế, cũng không có người ảo não hoặc là có vẻ mặt dư thừa, tất cả đều hướng sát vào bên cạnh Dương Lam Nhi, cũng đem nàng bảo vệ ở giữa.

“Bò cạp này thật lớn!” Dương Lam Nhi còn có tâm tư đánh giá, trùng mắt hiếu kỳ.

So với bò cạp tầm thường còn lớn hơn, hơn nữa đuôi bò cạp ở trong ngọn đèn của căn cứ hiện ra ánh sáng xanh, rõ ràng có kịch độc.

Theo lý thuyết, bò cạp độc cũng là một loại dược liệu cực tốt, chỉ xem dùng như thế nào, nhưng mà, bên trong cất giữ của tổ tiên thế nhưng không có ghi lại gì đối với giống này, vậy hẳn là sau thời đại lịch sử phát hiện ra giống loài mới.

Bất quá, Dương Lam Nhi gần nhất nhìn không ít sách thuốc cùng tài liệu, thế nhưng cũng không có phương diện ghi lại thứ này, nhất thời làm cho nàng vô pháp xác nhận kia là loại nào...

“Bò cạp độc Miêu Cương, tục truyền nói là dùng để dưỡng cổ độc, không biết rõ vì cái gì bên trong này sẽ có nhiều như thế? Bên ngoài vẫn cho rằng đã tuyệt chủng.” Đầu lĩnh kia có thể so với Dương Lam Nhi có kiến thức hơn nhiều, y làm nhiệm vụ rất nhiều năm, hơn nữa có cơ sở dữ liệu chính thức của Hoa Hạ cung cấp, y một cái liền nhận ra được.

Bị bò cạp vây quanh, mắt còn thấy càng ngày càng gần, thủ lĩnh bên cạnh còn có tâm tư thảo luận giống loài? Những người khác cảm thấy có chút say.

Dương Lam Nhi gạt đầu, nhìn nhìn những người khác, dường như phần lớn đều không sợ, dường như tự biết chạy không thoát, ngược lại mỗi một người đều bình tĩnh.

Đầu lĩnh kia ngưng trọng nhìn nhìn xa xa còn nhìn không thấy tận cùng của đoàn bò cạp, cuối cùng hạ cái quyết định: “Tiền bối, chúng ta mở đường cho ngài, lấy công phu của ngài, có thể chạy đi.”

“Thủ lĩnh nói đúng, người bên chúng ta cũng không ít, dù sao cũng mở được một con đường ra ngoài.” Các chiến sĩ bên cạnh cũng phụ họa.

“Ai bảo các ngươi phải lót đường?” Tâm Dương Lam Nhi run lên, không thích nhất loại cảnh tượng này.

“Tiền bối, không phải như vậy, chúng ta cũng phải chết ở chỗ này, dù sao để cho ngài trở về giúp chúng ta báo tin, quân đội cũng dàn xếp tốt cho người nhà chúng ta.” Đầu lĩnh kia nhẹ nhàng cười một tiếng, gương mặt xem ra hoàn toàn không có vẻ tàn nhẫn lúc chiến đấu.

“Đúng vậy, tiền bối, nếu không chúng ta không làm, ngài làm sao nhảy ra?”

“Vẫn theo lời chiếu thủ lĩnh mà xử lý đi, nữ nhi của ta vừa sinh ra được hai tháng, ta còn chưa kịp liếc nhìn, tiền bối liền giúp ta đi xem một chút, ta nhắm mắt.”

“...”

Dương Lam Nhi nghe được mà con mắt ửng hồng, vội vàng giơ tay: “Ngừng ngừng ngừng!”

Nói cho cùng, bọn họ bắt quá là người xa lạ, trước đây căn bản chưa thấy qua, lại nguyện ý dùng tính mạng tới cứu nàng?

Dương Lam Nhi chịu không nổi nhất chính là loại không khí cùng cảnh tượng này, hung hãn nói: “Xem nữ nhi thì tự mình đi xem, chiếu cổ lão mẫu thì tự mình chiếu cổ, yêu lão bà thì tự mình yêu, ta có nói ta không đối phó được mấy vật nhỏ này sao?”

Có thể đừng bi tráng như vậy hay không? Nàng rất dễ bị cảm động.

Dương Lam Nhi nói xong, tại trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, bay thẳng đến phương hướng mà Thần Ứng cần đi đến, không đợi các chiến sĩ hoàn hồn ngăn cản, liền phát tay vung ra một nắm bột phấn màu trắng.

Bột phấn theo gió trong nháy mắt bay khắp nơi, bò cạp độc kia xem mà dọa chết người kia, lại giống như gặp phải khắc tinh, giống như bị lửa đốt, tốc độ lùi về sau càng lúc càng nhanh, hoặc là hướng sang hai bên trái phải bỏ chạy.

Một đòn này, chỗ bị Dương Lam Nhi vung bột phấn qua, bò cạp độc toàn bộ lộn xộn, có mấy con dính ít bột phấn, thế nhưng lập tức lật bụng chết thẳng cẳng, có may mắn thoát được một mạng, cũng mau mau trốn, không dám lại gần thêm chút nữa.

Một ít không có chết, cũng không có trốn kịp, còn bị đồng bạn ném xuống mặt đất, thật vất vả giữa xoay người các loại, đang chuẩn bị tiếp tục chạy trốn chết, lại không có cơ hội, trực tiếp bị Dương Lam Nhi dùng nhánh cây kẹp lên, cắt vào một cái vò nhỏ.

Bò cạp dường cổ độc a? Dương Lam Nhi bày tỏ nàng đối với cái này thật cảm thấy hứng thú, phi thường hiếu kỳ, tự nhiên được bắt mấy con vui đùa một chút.

Chờ số lượng không sai biệt lắm, Dương Lam Nhi vung trộm đem cái bình đầy lại, bỏ vào trong không gian, bởi vì hết thấy việc làm này đều là quay lưng lại với một đám người Thần Ứng, cho nên cũng không có người trông thấy.

Một đám thuần khiết đàn ông của Thần Ứng, giờ phút này đang có chút phản ứng không kịp mà nhìn chăm chăm động tác của Dương Lam Nhi, cho rằng nàng đang giết mấy con bò cạp độc không có chạy thoát.

Nhưng ở trong mắt bọn họ, bò cạp độc đánh đồng với tử thần này, tại sao lại bị Dương Lam Nhi phát tay liền giải quyết? Đây... Quá đã kích người đi!

Giờ phút này, một đám người Thần Ứng đã ý thức được, có lẽ Dương Lam Nhi cũng không phải là võ giả mà bọn họ cho rằng là thế.

Dương Lam Nhi quay đầu lại, nhìn vô số cây cột, nhìn không được rồi rắm “Như thế nào, còn nghĩ ở lại đây a? Bò cạp ở phía sau các ngươi còn cách không xa đâu!”

Có Dương Lam Nhi mở ra một con đường, mọi người rất nhanh liền thoát ly khỏi vòng vây của bò cạp độc, hơn nữa, còn không dám đuổi theo.

Bò cạp độc là từ bên cạnh căn cứ kia xuất hiện, cho nên đám Thần Ứng đi phương hướng ngược lại, cũng an toàn nhất, hơn nữa, bò cạp tụ tập cũng ít nhất.

Dễ dàng thoát khỏi nguy hiểm như thế, một đám Thần Ứng giống như đang nằm mơ, cảm thấy từ trước đến giờ còn không có thoải mái qua như thế.

Tìm chỗ an toàn nghỉ ngơi, Đầu Ứng kia liếm mặt nhích lại gần: “Tiền bối, bột phấn kia của ngài là cái gì? Như thế nào lại khiến bò cạp sợ như vậy?”

“Tự nhiên là thứ bò cạp chán ghét nhất a!” Dương Lam Nhi trêu tức, có thể thấy thủ lĩnh Thần Ứng khép nép, nàng đột nhiên có một loại thỏa mãn kỳ quái: “Ngươi muốn a?”

Như thế nào lại không biết ý tưởng của thủ lĩnh này, trên mặt kia chỉ kém viết rõ “Cho ta một chút có được hay không?”

Đầu Ứng then thùng xoa xoa đôi bàn tay: “Cái kia, có thể cho ta một chút sao? Một chút là được.”

Thấy con người rắn rỏi 1m8, thế nhưng cùng nàng so ra còn then thùng như vậy, Dương Lam Nhi lập tức bị sấm, vô lực vung ra một bao bột phấn cho Đầu Ứng kia, ước chừng nặng tới nửa cân: “Không chỉ là bò cạp, rất nhiều độc vật cũng có thể xua tan giết chết, cụ thể có loại độc vật nào... Ta cũng không rõ ràng lắm, chính mình thí nghiệm đi!”

Trên thực tế, chút bột phấn này là lúc nàng luyện tập luyện đan, là đồ thất bại lưu lại, đối với người tu chân mà nói, tự nhiên không có tác dụng, đồ đi còn không đủ chỗ.

Nhưng mà, đối với người bình thường ở thế giới thực tế mà nói, chút đồ thất bại phẩm này vẫn có đủ loại chức năng như cũ, hơn nữa hiệu quả kỳ giai.

Bột phấn dùng để trừ độc bò cạp lần này, liền là một trong số đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Cuối cùng bắt được người

Đầu Ưng vui thích tiếp nhận bột phấn, lại bị lời nói của Dương Lam Nhi làm rối rắm, bản thân làm gì đó thế nhưng cũng không rõ ràng lắm? Chẳng lẽ không phải là tiền bối tự mình làm?

Vậy y lấy đi một túi to như thế, sẽ không phải không tốt lắm a?

Bất quá, bột phấn này đối với Thần Ưng mà nói, xác thực là có thể so với tiên đan.

Bọn họ làm nhiệm vụ, hàng năm ở ngoài, độc vật gặp phải tự nhiên không ít, rất nhiều huynh đệ không phải là chết trong nhiệm vụ, mà là trúng độc, mỗi lần chỉ có thể trông chờ huynh đệ độc phát sinh vong, Đầu Ưng chỉ cảm thấy ngực giống như bị đào.

Có loại bột phấn này, mặc dù không thể ngăn chặn chuyện trúng độc, nhưng có thể giảm bớt uy hiếp, cho nên biết rõ là không ổn, y cũng mặt dày mày dạn đến đòi hỏi.

Nhìn ra Đầu Ưng trù trù, Dương Lam Nhi không cho là đúng nói ra: “Người cầm lấy đi, với ta tác dụng cũng không lớn.”

“Cảm ơn!” Đầu Ưng lau con mắt phiếm hồng một cái, đem bột phấn như bảo bối cất vào trong lòng.

“Thủ lĩnh, Sói Xám ngực trúng một phát đạn, đang xuất huyết nhiều, nhất định phải lập tức đưa vào bệnh viện, nếu không, sẽ có nguy hiểm tính mạng.” Có người hướng Đầu Ưng báo cáo, lập tức đem y vừa trong vui sướng đánh ra.

“Cái gì? Sao không sớm báo cáo?” Đầu Ưng trực tiếp hướng người bệnh nằm giữa kia nhào tới.

Mấy chiến sĩ này lâu dài làm nhiệm vụ, cũng sẽ biết chút y thuật cấp cứu, phần lớn thương hoạn cho dù là không thể trị, cũng hiểu rất rõ ràng tình huống.

Xem mặt đất bị nhuộm đỏ, Đầu Ưng vừa mới bởi vì cảm động mà rơi lệ, giờ lại vì bị thống kích thích mà khóc tiếp: “Sói Xám, người sao rồi? Nhanh chóng liên lạc máy bay trực thăng.”

Những người khác lặng yên, ai nấy đều thấy được, hiện tại liên lạc máy bay trực thăng, Sói Xám cũng chờ không được đến lúc đó.

Vốn, sau khi nhiệm vụ công kích căn cứ thành công hoàn thành xong, cho dù có mang thương, cũng tốt xấu không có bất luận hy sinh nào, mọi người còn cảm thấy có chút vui mừng.

Nhưng bây giờ...

Dương Lam Nhi thấy có người đánh kênh điện thoại đặc thù, vẻ mặt lại không có chút mong đợi cùng cao hứng nào, liền đứng dậy hướng đằng đó đi đến: “Để ta xem xem!”

Phỏng đoán những người này là đoán được kết quả, gọi cái máy bay trực thăng gì, bất quá là tận lực chuyện người nghe mệnh trời.

Dường như bắt lấy một cọng rom cứu mạng, Đầu Ưng sờ soạng mặt một cái, vội vàng tránh ra: “Tiền bối...”

Tất cả mọi người chăm chú nhìn Dương Lam Nhi, làm cho nàng cảm thấy áp lực bội phần.

Thấy Sói Xám kia đã mất máu quá nhiều, ở vào trạng thái bị sốc hôn mê, Dương Lam Nhi liền tranh thủ đem nửa người trên của y đỡ lên, duỗi tay đỡ sau lưng Sói Xám, dùng nội kinh ấn vào, một viên đạn liền từ trong ngực Sói Xám bắn ra, rơi bên trong đất.

Nhanh chóng để cho Sói Xám một lần nữa nằm xuống, Dương Lam Nhi ở trên ngực y điểm điểm, lập tức móc ra một cái bình sứ: “Máu đã ngừng chảy, ít nhất trong mười hai giờ sẽ không mất đi hiệu lực, cái này là thuốc trị thương tổ truyền, băng bó cho y đi, nếu như vận khí tốt, nói không chừng chờ các người ra khỏi rừng rậm Dược Hoàng, đến bệnh viện cũng không cần đi, nghỉ ngơi một chút liền tốt.”

Được rồi, kỳ thật thuốc trị thương này cũng là đồ thất bại khi luyện đan, nhưng đối với người bình thường mà nói, hiệu quả tuyệt đối rõ rệt.

Nhưng những người này nghe được cái gì tổ truyền, cũng không có người cảm thấy buồn cười, đều là cảm kích lại mong đợi nhìn Dương Lam Nhi cùng cái bình kia.

Chiến sĩ vừa mới báo cáo Sói Xám xuất huyết lập tức lấy cái bình, xé y phục Sói Xám ra, quả nhiên thấy không có đồ máu, liền dùng nước cẩn thận xoa xoa miệng vết thương, bắt đầu cẩn thận băng bó cho Sói Xám.

Nhìn chung quanh một vòng, thấy thật nhiều người ít nhiều gì đều có thương, phần lớn còn là bị thương do súng bắn, nếu như xử lý trễ, chỉ sợ dễ dàng bị nhiễm, Dương Lam Nhi liền móc ra thêm nhiều cái bình đưa cho Đầu Ưng đã sớm kích động nói không ra lời: “Mọi người nhanh chóng xử lý thương tích đi, trong rừng này có thể không an toàn.”

Các chiến sĩ có thói quen hào sảng, ào ào hướng Dương Lam Nhi cảm tạ một phen xong, cũng không từ chối nhận thuốc trị thương, bắt đầu tự mình, hoặc là giúp nhau xử lý miệng vết thương.

Đầu Ưng lúi lười nhìn Dương Lam Nhi vài lần, cô nương này ra cửa mang nhiều được như thế?

Mặc dù không có nhiều người nói, nhưng không có nghĩa là không có người khiếp sợ, một màn Dương Lam Nhi vừa nãy thay Sói Xám lấy đạn ra, quả thực thần hồ kỳ kỳ, sau đó nhớ lại, bọn họ vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, giống như là đang xem ti vi điện ảnh.

Mặc dù biết chút sự tình ở Thế Giới Ngầm, nhưng rất ít chiến sĩ thật sự tiếp xúc, bởi vì bọn họ làm nhiệm vụ, cùng Thế Giới Ngầm đến cùng không ở trên một cấp bậc.

Chính bởi vì biết rõ một chút tin tức cùng thần kỳ của Thế Giới Ngầm, cho nên đối với thủ đoạn của Dương Lam Nhi trừ kinh hãi, chính là cảm thán, nhiều ý tưởng khác lại dấy không nổi.

Rất nhanh, các chiến sĩ bị thương có thể phát hiện thuốc trị thương mà Dương Lam Nhi cho tốt cỡ nào, xoa lên không đau, hơi lạnh, hơn nữa có một chút ngứa.

Đã quen bị thương nên bọn họ rất rõ ràng, này là biểu hiện khi miệng vết thương vậy kết.

Khó trách Dương Lam Nhi dám nói Sói Xám không cần đi bệnh viện nữa, sau mười hai giờ, miệng vết thương dù không có hoàn toàn tốt, thì nơi nào còn đổ máu? Cho dù bị thương trí mạng ở ngực, cũng giống vậy...

Làm một hồi đại đại người tốt, Dương Lam Nhi thỏa mãn trở lại vị trí của mình, trong lúc vô hình, nàng liên tục bị mấy binh lính bảo hộ ở bên trong, cho dù biết rõ giá trị võ lực của nàng không tầm thường, nhưng sự thật nàng là nữ nhân, bề ngoài nhu nhược, đều khiến nhóm đàn ông thuần khiết này không tự giác mà bảo vệ.

Không đợi Dương Lam Nhi thoải mái ngồi xuống, có người đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, liền có tiếng ngã xuống đất vang lên.

Dương Lam Nhi đang muốn quay đầu đi xem, liền phát hiện trước mắt có một đạo ánh bạc cực nhanh chợt lóe qua, thấy sắp phải biến mất.

Dương Lam Nhi đột nhiên phúc chí tâm linh, thân ảnh lập tức chợt lóe, tay phải nhanh như tia chớp, vững vàng bắt được ánh bạc của bảy tác kia.

Xem con rắn nhỏ chỉ mảnh như chiếc đũa, dài một thước, tâm tình Dương Lam Nhi kích động, lại là Ngân Xà (*rắn bạc), là Ngân Xà trong Kim Ngân Song Xà mà nàng tìm nửa tháng lại không có phát hiện bất luận manh mối gì?

Ngân Xà kia hung hãn nhìn Dương Lam Nhi “Tê tê”, các loại vặn vẹo thành bánh quai chèo, nhược điểm bảy tác không biết làm thế nào bị người bóp ở trong tay, dù nó có gãy giữa lại gãy giữa, cũng không thể đối với Dương Lam Nhi tạo ra bất cứ thương tổn gì.

“Hắc hắc, Tiểu Ngân, cuối cùng cũng bắt được ngươi.” Dương Lam Nhi cười một tiếng gian gian, nhượng một con rắn nào đó rung mình một cái, lập tức không động, trực tiếp giả chết.

“Người Mù, Người Mù... Tiền bối, Người Mù có phải trúng độc hay không? Ngài nhìn chân y?” Đầu Ưng cũng là mê muội, rõ ràng nhiệm vụ đã hoàn thành, như thế nào còn xảy ra dạng sự tình này?

Dương Lam Nhi vẫn bóp Ngân Xà, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy người bên cạnh Đầu Ưng kai, đùi phải sưng lên rất to giống như thổi hơi, khí đen liên tục lan tràn lên trên, chỗ mắt cá chân có hai cái động nhỏ đặc biệt mãnh.

“Rắn này rất độc, các ngươi trước hết chờ một chút!” Dương Lam Nhi nhú nhú mày, đi qua ở trên đùi chiến sĩ kia điểm vài cái, trạng thái độc tính lan tràn mất thường thấy rõ kia, lập tức được đến ức chế: “Đừng lo lắng, rất nhanh có thể tìm được giải được.”

Dương Lam Nhi an ủi những người khác, dùng ống trúc đã sớm chuẩn bị tốt, cầm Ngân Xà trong tay bỏ vào, chặt chẽ đậy nắp lại.

Lập tức, tại trong tất cả ánh nhìn chăm chú của mọi người, Dương Lam Nhi lắc ống trúc, bắt đầu đóng đưa mảnh liệt.

Đương nhiên, người khác chứng kiến là dạng này, trên thực tế Dương Lam Nhi còn dùng Chân Nguyên Lực, trực tiếp xuyên thấu qua ống trúc, đánh lên trên người Ngân Xà, đương nhiên, là tránh đi bảy tác, giống loài quý trọng như thế, sao có thể hạ độc thủ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Để nó lại đây

Những người khác tự nhiên không hiểu Dương Lam Nhi đang làm gì, Ngân Xà vốn đang giả chết chỉ cảm thấy toàn thân đột nhiên kịch liệt đau nhức, lập tức như giống như lửa thiêu, ở trong ống trúc khắp nơi tán loạn, đồng thời bị ống trúc lắc đến ngất ngây con gà tây, cực kỳ khó chịu, không khỏi há mồm thê lương kêu lên.

Người bình thường còn nghe không được, Dương Lam Nhi dừng một chút, có chút ngạc nhiên mừng rỡ, mọi nó, thế nhưng có sóng âm công kích? Đây vẫn là rắn sao?

Tổ tiên ghi lại từng nhắc tới, Kim Ngân Song Xà kỹ năng càng nhiều càng hiếm có, nồng độ huyết mạch Long tộc trong thân càng tinh thuần, tỷ lệ càng lớn, cho nên, lúc nào cũng không giống với rắn thường.

Ai gặp qua rắn biết dùng sóng âm công kích? Dường như Rắn Đuôi Chuông, cũng chỉ là lợi dụng động tĩnh của đuôi, hấp dẫn sự chú ý của con mồi, từ đó tùy thời bắt giết, thanh âm kia của bản thân cũng không có đủ lực công kích.

Vốn Dương Lam Nhi chỉ là muốn cho Ngân Xà gọi gọi, từ đó dẫn đồng bạn Kim Xà của nó đến, ai biết, thế nhưng lại cảm giác được trong thanh âm kia ẩn chứa công kích tinh thần, quan trọng nhất là, những người khác không phát giác gì.

Đáng tiếc, Ngân Xà xúi quẩy gặp phải Dương Lam Nhi, linh thức vốn là so với thực lực cường đại hơn, chút điểm công kích này, thuần túy không đến nơi đến chốn.

“A, còn có rắn?” Có người kích động, lập tức đứng lên rút súng bên cạnh định bắn.

“Đợi chút, để nó lại đây.” Dương Lam Nhi nhìn thấy một thứ màu vàng kim: “Đừng hoảng hốt, không cần công kích nó, nó không dám đả thương người.”

Dương Lam Nhi nhìn chằm chằm Kim Xà đối với họng súng phun lưỡi rắn nói ra, vừa mới bắt lấy Ngân Xà xong, nàng liền có một loại cảm giác, hai con rắn này, đã mở ra một phần linh trí, tựa hồ nghe hiểu nàng nói chuyện.

Quả nhiên, thấy chiến sĩ kia chậm rãi để súng xuống, Kim Xà liền quay đầu, hướng bên Dương Lam Nhi bò qua.

Toàn bộ hình thể của Kim Xà cùng Ngân Xà không sai biệt lắm, chỉ trừ màu sắc bất đồng, cái khác cơ hồ giống nhau như đúc.

Kim Xà dùng đuôi chống đem trọn cái thân rắn đứng lên, đầu rắn nhìn vào ống trúc trên tay Dương Lam Nhi, theo động tác của nàng mà vận vẹo, liên tục phát ra tiếng “Tê tê”, có chút ý tứ cầu khẩn.

Dương Lam Nhi cuối cùng cũng không lay động ống trúc kia nữa, Ngân Xà rất nhanh an tĩnh lại, Kim Xà lúc này mới di động xung quanh Dương Lam Nhi, không ngừng “Tê tê”, năn nỉ nàng tha cho tiểu đồng bọn của mình.

Dương Lam Nhi so so ống trúc trong tay, đưa tay chỉ chiến sĩ bị trúng độc bên cạnh, không tiếng động uy hiếp, những người khác nhìn thấy mà đầu đầy hắc tuyến, thế nhưng lại công khai uy hiếp một con rắn?

Rất nhanh, tam quan của tất cả mọi người đều bị bức bách đổi mới, bởi vì Kim Xà kia lại còn tiếp nhận uy hiếp, bò tới bên chân của chiến sĩ trúng độc kia, mở miệng cắn một cái, tựa hồ đang hút nọc độc, chân của chiến sĩ gọi là Người Mù kia lập tức lấy mắt thường thấy rõ khôi phục về nguyên trạng, hắc khí lui tán.

Rất nhanh, Kim Xà nhả ra, sắc mặt của cũng khôi phục bình thường, chỉ là vừa bắt đầu hôn mê nên không có mau tỉnh lại như vậy, đồng thời bởi vì mất máu quá nhiều, nên gò má hơi có chút yếu ớt.

Kim Xà giải quyết chuyện này xong, lại bò về bên cạnh Dương Lam Nhi, bắt đầu cọ ống quần của Dương Lam Nhi.

Dương Lam Nhi cười gian một tiếng, lại móc ra một cái ống trúc, ý bảo Kim Xà tự mình đi vào.

Kim Xà kia nhìn nhìn ống trúc đựng Ngân Xà còn ở trong tay Dương Lam Nhi, trong đôi mắt nhỏ thế nhưng lộ ra một phần bất đắc dĩ nhân tính hóa, sau đó tự mình chui vào.

Đem cái nắp nhét vào, Dương Lam Nhi chọc một cái lỗ nhỏ để thông khí, sau đó nhỏ ba giọt máu vào mỗi cái ống thông qua cái lỗ đó, nàng dường như có thể nghe thấy Kim Ngân Song Xà đang thỏa mãn than lên, rất nhanh liền co rúc ở cuối ống trúc, không động.

Trong máu của Dương Lam Nhi, có linh khí bao hàm mười phần Chân Nguyên Lực, Kim Ngân Song Xà nếu đã mở ra linh trí, bản năng tự nhiên sẽ biết cái gì có chỗ tốt với mình, lập tức đem máu của Dương Lam Nhi nuốt vào, sau đó chìm vào trong giấc ngủ say để tiêu hóa.

Giờ phút này Kim Ngân Song Xà, chỉ là so với những con rắn bình thường hiểu chuyện hơn một chút, cơ hồ còn không có đi vào trạng thái tu luyện, cho dù trong máu Dương Lam Nhi không có nhiều linh lực, cũng đủ bọn chúng hấp thu thật lâu.

Dù sao, Kim Ngân Song Xà giờ phút này chỉ nhờ vào bản năng luyện hóa linh lực nhập vào cơ thể, cũng không có cái công pháp cụ thể gì.

Rất sáng khoái đem hai ống trúc nhét vào trong túi đeo, trực tiếp ném vào không gian, Dương Lam Nhi tâm tình đặc biệt tốt, vốn là nàng còn tưởng rằng muốn bắt được Kim Ngân Song Xà, sẽ phải có một trường ác đấu, dù sao hai xà cùng nhau sinh ra, cùng nhau lớn lên, phòng thủ cùng công kích cũng không phải là dễ đối phó như vậy.

Không nghĩ tới Ngân Xà cắn chiến sĩ của Thần Ứng rồi bỏ chạy, lại hoàn toàn không có phòng bị nàng, để Dương Lam Nhi tóm được kẻ hờ, ra tay đem Ngân Xà bắt lại trước, Kim Xà dĩ nhiên là dễ như trở bàn tay, tỏ ra không cần tốn nhiều sức.

“Cảm ơn, tiền bối, người lại cứu Thần Ứng một cái mạng.” Đầu Ứng vô cùng cảm kích nói ra, nếu không phải Dương Lam Nhi, y cũng hoài nghi ngày hôm nay Thần Ứng có toàn quân bị diệt hay không?

Chất độc của những bò cạp kia, cùng hai con rắn vừa mới xuất hiện cũng vô cùng kịch độc, cũng có thể đơn giản đưa bọn họ diệt sạch.

Nếu là không nhìn lầm, y thật nhìn thấy con rắn nhỏ kia cũng rất thông nhân tính, nếu như muốn đổi phó lên, cũng là cực giáo hoạt.

“Không cần cảm tạ, có rảnh mời ta ăn cơm a!” Dương Lam Nhi không khách khí yêu cầu, đỡ phải khiến mấy hán tử có thói quen thẳng tới thẳng lui này, lại cảm thấy thiếu nhân tình lớn.

“Nhất định nhất định...” Đầu Ứng có chút nói năng lộn xộn, không biết rõ nên nói cái gì cho phải.

Thấy thủ lĩnh này không quá tự nhiên, Dương Lam Nhi liền nói sang chuyện khác: “Người kia, tại sao phải gọi Người Mù a? Ta xem ánh mắt của y cũng không thành vấn đề a!”

Nàng mặc dù cứu người của Thần Ứng, nhưng nàng cũng bởi vì chiến sĩ Thần Ứng mới thoải mái bắt được Kim Ngân Song Xà, kỳ thật cũng không có thiếu nhân tình gì.

Bất quá, tên hiệu của các chiến sĩ Thần Ứng quả nhiên buồn cười, cái gì Sói Xám? Cái gì Người Mù? Cũng là say.

“Y vốn gọi là Gấu Đen, nhưng giờ không phải là gấu chột sao? Mọi người gọi gọi, liền kêu thành Người Mù.” Đầu Ứng cười hắc hắc, cảm thấy chuyện của các huynh đệ, đều là hồi tưởng tốt đẹp của cả đời, cho nên rất nhiều chuyện nhỏ Đầu Ứng đều còn nhớ rõ.

“A...” Dương Lam Nhi hắc tuyến, tình hữu nghị của mấy nam nhân này, kỳ thật cũng rất kì kì quái quái: “Nghe, các người đều lấy mãnh thú làm tên?”

“Thần Ứng trừ ngoại hiệu của thủ lĩnh là cố định, những người khác đều là tự mình hoặc là các huynh đệ lấy cho.” Thấy bộ dáng của Dương Lam Nhi rất dễ thân cận, liền có chiến sĩ rành rỏi mở miệng đáp lời.

Những chuyện này, đối người khác mà nói có lẽ là thuộc về bí mật của Thần Ứng, nhưng đối với người ở Thế Giới Ngầm mà nói, thật không tính cái gì. Cho nên, đối mặt với Dương Lam Nhi, các chiến sĩ cũng không có gì để giấu giếm.

“Đúng vậy, thủ lĩnh vĩnh viễn gọi là Đầu Ứng, cái khác, chúng ta chẳng qua là cảm thấy mãnh thú soái hơn một chút, nên mới đều tuyên loại này.”

“Bò Cạp, vừa mới chứng kiến vô số đồng bạn, người có cảm tưởng gì a?”

“...”

Dương Lam Nhi mỉm cười nghe các chiến sĩ cười đùa, cảm giác vô cùng ấm áp.

Một đường ra khỏi rừng rậm không có gặp phải nguy hiểm đặc biệt lớn gì nữa, một đám người rất nhanh liền đến khu biên giới không người.

Khu vực biên giới, mãnh thú cùng động vật đều thiếu, một đám Thần Ứng liền bắt đầu nhóm lửa làm thức ăn.

Từ rừng rậm đi ra, tốc độ của mọi người cũng không nhanh, thứ nhất là chiều cổ người bệnh, thứ hai còn có hai cái tù binh liên tục cần đánh ngất kia.

Cái này cũng khiến Dương Lam Nhi được không ít chỗ tốt, từ trên thân mọi người trong Thần Ứng, học được không ít kỹ năng thực dụng để sinh tồn nơi hoang dã.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chỉ Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Cái gọi là tù binh

Đừng xem mấy người này ở Thế Giới Ngầm trên mặt công phu, có lẽ chỉ ở vào hàng chót, nhưng kinh nghiệm tác chiến ở dã ngoại lại tương đối phong phú, cho dù là hoàn cảnh ác liệt, cũng có thể tìm tới này nọ cùng cơ hội sống sót.

Cho dù Dương Lam Nhi có không gian, nói như vậy tại dã ngoại cũng sẽ trôi qua phi thường tốt, nhưng lo trước khỏi họa, học thêm một điểm thực dụng, tổng không có chỗ xấu.

Cho nên, mấy ngày này, ở trong kiến thức chuyên nghiệp của các chiến sĩ, cùng phân tích nhưng ví dụ thực tế trong các nhiệm vụ mà bản thân đã trải qua, kinh nghiệm sinh tồn nơi dã ngoại của Dương Lam Nhi dâng lên, hơn hẳn bản thân nàng tự ra ngoài làm nhiệm vụ một trăm lần.

Có qua có lại mới toại lòng nhau, Dương Lam Nhi ở trong lúc nói chuyện với nhau, cũng dạy cho các chiến sĩ một chút kiến thức về thảo dược, tiện cho

bọn họ lúc đã ngoại làm nhiệm vụ có cách xử lý thương thế đúng lúc.

Hiện tại trung y ở thế yếu, cho dù là quân chính thức của Hoa Hạ, nhưng thu thập được kiến thức hữu dụng cũng không nhiều, các chiến sĩ mặc dù chỉ nhận được chút điểm đơn giản, nhưng với thương thế hơi nặng cần chú trọng chút liền rất cần thiết.

Dương Lam Nhi phát hiện cái này, liền có trọng tâm cung cấp một chút cách xử lý bệnh bộc phát nặng, đưa ra những phương pháp đơn giản, cho dù không thể trị liệu, cũng có thể kéo dài thời gian rất tốt, giúp bọn họ lại có thêm nhiều cơ hội tìm bệnh viện cứu trị.

Như thế, song phương đều được ích lợi không nhỏ, một đám Thần Ưng cũng cố ý chậm dần bước chân, thỉnh cầu loại trao đổi này có thể nhiều hơn chút.

Bởi vì sắp ra khỏi rừng rậm, Thần Ưng không có tiếp tục cho tù binh dùng được, vì vậy, lúc mọi người làm cơm trưa, nướng thịt, một tù binh đột nhiên tỉnh lại, chỉ là không có cách nào động dậy.

Bất quá, tù binh này dường như có chút rối loạn tinh thần, không biết đêm nay là đêm nào, mở mắt ra trông thấy quân đội Thần Ưng của Hoa Hạ ở trước mặt tới tới lui lui, cũng không nhìn trường hợp cùng thời gian, còn tưởng rằng là ở thời điểm căn cứ mới bị diệt, về mặt dữ tợn cùng điên cuồng: “Ha ha, đừng nghĩ đến đám các ngươi Thần Ưng có thể diệt chúng ta thì tính là cái khả năng gì, các ngươi đồng dạng cũng phải chết, có nhiều người Thần Ưng chôn cùng chúng ta như thế, chúng ta cũng coi như giá trị... Ha ha...”

Tù binh cười đến điên cuồng, căn bản không có phát hiện, tất cả mọi người đang dùng ánh mắt nhìn đồ ngốc đồng để nhìn gã, ào ào không còn gì để nói.

Tên này tỉnh táo lại, là tới giải trí cho mọi người đi!

Sói Xám liên tục canh giữ tù binh, bởi vì thương thế còn chưa phục hồi hoàn toàn, nên có chút suy yếu, nhìn không được một bàn tay vỗ vào này cái ót tên tù binh đang cười kia, chỉ một ngón tay lên mặt gã: “Trời đều sáng, ngươi còn đang làm cái mộng đẹp gì thế?”

Tên này giờ mới chú ý tới, bây giờ đã là ban ngày, cả người đều sưng sờ, lập tức điên cuồng quát: “Không thể nào, các ngươi sao có thể chạy ra khỏi bố trí của Quỷ Sư? Các ngươi làm sao có thể chạy thoát ra được?”

Đặc biệt là chứng kiến, một đám Thần Ưng tựa hồ không có tổn thất bất luận kẻ nào, trạng thái tinh thần của tên này lại càng không đúng.

Dương Lam Nhi im lặng xem về mặt của tên này từ nỗi điên đến hoảng hốt, lập tức hỏi người bên cạnh: “Uy uy, các ngươi đã cho gã uống thuốc gì thế? Có thể để cho người điên cuồng, hoặc là đánh mất thần chí sao?”

Người bị hỏi nhìn không được liú lười: “Làm sao có thể? Trước kia dùng qua như vậy nhiều lần, cũng không gặp có này tình huống a, là tên này có bệnh thôi!”

Đang hỏi thăm, Dương Lam Nhi đột nhiên tiếp thu được một cỗ hận ý hung tàn, quay đầu nhìn lại, quả nhiên tù binh kia đang trừng mắt, hung hăng cừu thị nàng: “Có phải là ngươi hay không? Có phải là ngươi hay không? Ngươi là người Thế Giới Ngầm, như thế nào không tuân thủ quy tắc của Thế Giới Ngầm, tùy tùy tiện tiện ra tay với người bình thường?”

Dương Lam Nhi kinh ngạc, lập tức nghĩ tới ở đây xác thực không có người khác, coi như là chỉ số thông minh thấp, cũng nên nghĩ đến là nàng không ổn.

Đứng lên, Dương Lam Nhi ngăn những người khác muốn thay nàng động thủ, chậm rãi đi đến trước mặt tù binh này, từ trên cao nhìn xuống, giống như cười mà như không xem gã, đột nhiên nâng lên một chân, trực tiếp đạp ở trên mặt gã.

Mọi người kinh hãi, cô nương này đều là giẫm mặt như thế? Mợ nó, mặc dù có điểm thô lỗ, nhưng khi nhìn thì rất sáng khoái a!

Trong khoảng thời gian ngắn, có rất nhiều người đều đang suy nghĩ, lần sau có cơ hội, bản thân có muốn bắt chước một lần hay không? Không biết rõ lúc đó có cảm giác gì?

Chỉ là đạp ở trên mặt còn không phải là đáng sợ nhất, Dương Lam Nhi ở trong ánh mắt hoảng sợ của đám người vây xem, còn trực tiếp nghiền nghiền, khiến tên kia thiếu chút nữa hít thở không thông cũng chỉ buông lỏng một chút lực đạo, lại tiếp tục đạp xuống, liên tục tới mức chân cũng không có bỏ xuống lần nào: “Là ta thì thế nào? Ta đối với ngươi động thủ? Trên người ngươi mang vài vết thương, là người bình thường? Nói cho rõ cho ngươi biết, ta chính là đi ngang qua mà thôi, vốn nghĩ xem náo nhiệt, nhưng là các ngươi quá càn rỡ, ta nhìn không được...”

Tù binh kia yên lặng rơi lệ, đây ý là bọn họ nên tự nhận xúi quẩy, thời vận không được sao?

Cảm thấy dâng lên một cỗ khí, cũng không còn biết sợ, tù binh kia còn kiên cường nói ra: “Cho dù như thế, các ngươi này là đang ngược đãi tù binh a, căn cứ công ước quốc tế, cho dù ta vào tù, cũng có thể kiện cáo các ngươi.”

“Cát!” Chân Dương Lam Nhi động động, lại nghiền nghiền: “Ngươi cũng biết mình là tù binh? Vậy còn dám lớn lối như thế? Được a, ngươi đi kiện cáo a, liền nói các ngươi ở trên quốc thổ của Hoa Hạ xây dựng căn cứ, còn mưu đồ kế hoạch bí mật gì, kết quả bị Thần Ưng bắt, bị ngược đãi? Còn nhớ chú thích ngươi thuộc quốc gia nào, để chúng ta dễ dàng đến cửa "Tìm phạt" hơn.”

Tù binh kia ngẩn ngơ, giờ mới nhớ tới, mấy chuyện bọn họ làm này, vốn chính là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, muốn kiện cáo? Chỉ sợ cuối cùng kiện cáo hại chính mình không nói, còn cho nước Hoa Hạ do xác thực để tìm phiền toái.

Trong khoảng thời gian ngắn, tù binh ngục rồi, Hoa Hạ không phải là đại quốc hòa bình, sĩ diện nhất sao? Thường ngày đối với tình huống như thế, không phải là chỉ cần gã vừa nói như thế, liền nên đối xử tử tế với gã sao?

Cho nên, bọn họ có thói quen bắt nạt người đảng hoàng này, giờ người đảng hoàng đột nhiên lại hiểu được đùa giỡn lừa gạt, bọn họ liền mộng. Không biết những người đảng hoàng này không phải là trói buộc tay chân, chỉ là không nghĩ theo chân bọn họ so đo, thật khiến bọn họ cho rằng đó là đương nhiên.

“Hơn nữa...” Dương Lam Nhi quý bí cười một tiếng: “Thần Ưng bắt cái tù binh gì? Có chuyện này sao? Hành động lần này, không phải là đến tướng địch đều tiêu diệt hết sao?”

Tù binh kia tròn to hai mắt, bất khả tư nghị nhìn Dương Lam Nhi, bị nụ cười quý dị của nàng kích thích đến rung mình một cái, rốt cuộc biết thành thật, ừ ừ không dám nói cái gì nữa.

Một đám Thần Ưng cảm thấy hả hê lòng người, nhiệm vụ ngày xưa phải bắt mấy người, cũng xác thực bởi vì cái dạng lý do này mà không thể nghiêm trị, thậm chí bị lợi dụng các loại phương thức đem người thoải mái mang đi, giam lại đều cực kỳ nghẹn khuất, hiện tại chính là tù binh này tự mình tới tìm tiền bối, không phải là bọn họ chống lại quy tắc cùng kỷ luật.

Tiền bối sao, cao nhân, tính tình lúc nào cũng kỳ quái, bọn họ cũng không ngăn được a...

Vì vậy, đám lính này tính tình cũng không có gì đặc biệt, đều vui tươi hơn hờ xem Dương Lam Nhi sáng khoái lần qua lần lại người đến méo mó, không có một chút ý tứ tiến lên ngăn trở, nếu không phải ngại kỷ luật, bọn họ còn nghĩ tiến lên giúp một tay.

Dương Lam Nhi cuối cùng cũng buông tha mặt người kia, thu chân ngọc cao quý trở về, tùy tiện nhặt cành cây chọc chọc ở trên thân tên này: “Nếu vấn đề vừa rồi chúng ta đã đánh đạt thành nhận thức chung, hiện tại, chúng ta đến nói một chút về vấn đề khác đi!”

Nghe vậy, tù binh trong nháy mắt rơi lệ, cái gì là đánh đạt thành nhận thức chung? Đạt thành cái nhận thức chung gì? Rõ ràng chính là bị uy hiếp, bị đe dọa được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Tù binh bị thống

Nhưng, đối mặt với thủ đoạn cường ngạnh của Dương Lam Nhi, cho dù tên này có nhiều oán niệm hơn nữa, cũng chỉ có thể rút đầu lại làm rùa tôn tử (*rùa con cháu), gã cũng thật sự sợ Dương Lam Nhi khó chịu một cái, liền đem gã tính trong đám nhân số đã “Tiêu diệt hết” kia.

Dương Lam Nhi biết rõ tên này, ở trong lĩnh thức, nàng ‘Thấy’ tên này chính là người đề nghị đi hắc bang Hoa Hạ mua súng ống, nói là để Tiểu RB xưng phong làm việc kia, cũng là kẻ cầm súng chỉ vào Đầu Ưng, giống như là người phụ trách cao nhất của căn cứ.

Thần Ưng làm việc quả nhiên là có kinh nghiệm, cho dù cố ý lưu lại nhân chứng sống, cũng là một con cá lớn.

“Trước tiên nói một chút về nguoi đi, nguoi gọi là cái gì?” Một bộ dạng kia của Dương Lam Nhi như hán tử lưu manh trêu chọc em gái, khiến người khác buồn cười không thôi, tình cảnh này, thật sự là không thích hợp a!

Hết lần này tới lần khác hán tử trắng kiện kia, lại giống như tiểu tức phụ (*nàng dâu nhỏ) cúi gầm đầu, thấy thế nào cũng khiến người ta phun...

“Kiệt Khắc.”

“Cắt...” Dương Lam Nhi không cho là đúng, Tây Âu hình như không gọi cái tên này đi: “Quý Sư là ai?”

Về mặt Kiệt Khắc thế nhưng còn khiếp sợ nhìn Dương Lam Nhi, nói lắp: “Nguoi, nguoi như thế nào, biết rõ?”

Dương Lam Nhi hắc tuyến, nhún tay đánh một cái: “Không phải là nguoi vừa mới tự mình nói sao? Ngu xuẩn cũng phải có cái mức độ chứ.” Quả nhiên vừa mới tỉnh lại là đang nói điên? Ngay cả những gì mình đã nói qua đều không nhớ rõ?

Dương Lam Nhi giận dữ cũng không có phát hiện động tác của mình có chút mạnh, còn quát đến địa phương không nên đánh, đau đến mức Kiệt Khắc nước mắt chảy dài, hết lần này tới lần khác cả người bị trói rất chắc, hoàn toàn không cúi xuống được.

“Không biết rõ...” Mắt thấy nhánh cây của Dương Lam Nhi lại muốn đánh xuống trên cùng một quỹ đạo, Kiệt Khắc mở hôi lạnh chảy đầm đìa, mặt đều trắng, vội vàng mở miệng nói ra: “Ta chỉ nghe qua cái xưng hô này, chưa thấy qua người thật, chỉ biết là gã dưỡng trùng, liên tục trấn thủ trong sơn cốc nhỏ ở căn cứ.”

Dưỡng trùng? Sợ là dưỡng cỏ độc mới đúng đi! Dương Lam Nhi lặng yên nghĩ nói: “Trong sơn cốc nhỏ kia có đồ vật gì?”

Kiệt Khắc giật mình, ngạc nhiên nghi ngờ không biết nhìn Dương Lam Nhi, không biết rõ nàng đã biết cái gì?

Đôi mắt đẹp của Dương Lam Nhi nhìn chăm chăm: “Còn không thành thật? Giáo Hoàng của các ngươi cho các ngươi đến làm cái gì? Vì cái gì ở trong rừng rậm Dược Hoàng?”

Nghe nói như thế, không chỉ Kiệt Khắc ngây người, một đám Thần Ứng cũng ngưng trọng, bọn họ nghe lệnh làm nhiệm vụ, trên thực tế cũng được biết không nhiều, thậm chí còn không rõ mấy người này đến từ thế lực nào...

“Ngươi, làm sao ngươi biết?” Kiệt Khắc đột nhiên cảm thấy bọn họ thật là buồn cười, tự cho rằng là bí ẩn, trên thực tế đã bị người ta biết đến rõ ràng tường tận.

“Nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Không phải là các ngươi ở trong phòng nói chuyện phiếm sao?” Nhánh cây trên tay Dương Lam Nhi vung xuống, lập tức khiến Kiệt Khắc bị thương kêu một tiếng, đau đến nước mắt đều ào ào chảy ra.

Dương Lam Nhi mãnh liệt lại rõ ràng khinh bỉ nói: “Xem người cao ngựa lớn, nguyên lai lại là miệng cọp gan thỏ, nhẹ nhàng quất một cái như thế, liền đau đến khóc? Ngươi mọc một thân thịt của đàn bà à!”

Một đám Thần Ứng ngược lại phát hiện Kiệt Khắc bởi vì tư thế ngồi, nên bộ vị nào đó bị vô tội liên lụy, này mới không được việc như thế.

Nhưng không có ai lại đi nhắc nhở Dương Lam Nhi, bọn họ là đang chiếu cố mặt mũi tiền bối thân là nữ nhân không phải sao? Những người khác đau chết cùng bọn họ có quan hệ gì đâu?

Kiệt Khắc thật muốn ngắt đi, lần đầu tiên cảm thấy nữ nhân Hoa Hạ không phải là nhỏ nhắn xinh xắn động lòng người, mà là đáng sợ như ma quỷ: “Giáo Hoàng cái gì cũng chưa nói, chỉ là cho chúng ta canh giữ ở sơn cốc, đưa cho chúng ta một tấm bản đồ cùng một khối ngọc bội, để cho chúng ta phối hợp cùng Quỷ Sư nghiên cứu cái đường vào nào đó.”

Kiệt Khắc vì cầu giải thoát, một câu dẫn dò cuối cùng cũng nôn ra, khiến Dương Lam Nhi cảm thấy không có cảm giác thành tựu gì.

“Bản đồ đâu? Ngọc bội đâu?” Dương Lam Nhi sờ sờ cằm, lại là một cái dòm ngó truyền thừa tổ tiên của người Hoa Hạ, sơn cốc kia nên có một mật địa đi!

Chỉ tiếc thực lực nàng quá yếu, linh thức cũng không đủ mạnh, cho nên cũng không có phát hiện cái gì không ổn, thậm chí ngay cả cái gọi là Quỷ Sư kia cũng không có quét hình ra.

Quỷ Sư dường cổ độc, hẳn là người Hoa đi, không biết rõ tại sao lại cùng Giáo Đình hợp tác, nên biết, toàn bộ Thế Giới Ngầm cũng rất bài ngoại, nếu bị Thế Giới Ngầm của Hoa Hạ biết rõ, cũng tuyệt không buông tha cho Quỷ Sư này.

Loại hành vi này, cùng cấp với phản quốc a!

Chỉ là không tha còn dễ nói, Quỷ Sư nếu như cùng Giáo Đình hợp tác, cũng là có chỗ dụng thân, nhưng nếu để cho toàn bộ Thế Giới Ngầm ở Hoa Hạ truy sát, cái cuộc đời này liền thật thú vị, cho dù trốn dưới thế lực của Giáo Đình, cũng không có an toàn.

Kiệt Khắc rút cổ một cái, tựa hồ lần đầu tiên biết được nữ nhân của Hoa Hạ so với Tây Âu còn hung hãn ngang ngược hơn: “Còn ở trong trụ sở!”

Yếu ớt nói xong, tựa hồ còn sợ Dương Lam Nhi phát hỏa, lập tức giải thích: “Thứ quý trọng như thế, từ trước đến nay là mọi người cùng nhau mới có thể lấy, không thể mang ở trên người.”

“Nguyên lai là thứ không dùng được.” Dương Lam Nhi khinh bỉ làm cho Kiệt Khắc cảm thấy tự tôn của gã đã vỡ thành mảnh vụn.

Kiệt Khắc cúi đầu đến ngực, căn bản không dám tiếp xúc với khí thế nữ vương của Dương Lam Nhi ở giờ phút này, gã sợ liếc mắt nhìn nhiều, trúng thật sự vỡ.

Nhưng, không đợi Dương Lam Nhi động thủ, ngược lại là Đầu Ưng một phen nắm cái cổ Kiệt Khắc, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, con mắt của Kiệt Khắc còn mở thật to, tràn đầy không thể tin, tựa hồ hoàn toàn không nghĩ tới, đứt khoát giết gã, lại là Thần Ứng.

Một đám binh lính không nói gì, chỉ có Dương Lam Nhi nghi hoặc nhìn Đầu Ưng: “Sao lại giết gã? Không phải là muốn mang về báo cáo kết quả sao?”

Đầu Ưng đưa tay lau lau lên y phục: “Bên cạnh không phải là còn nhân chứng sống sao? Cái gì bản đồ, cái gì ngọc bội? Chúng ta không nghe thấy, cũng không biết.”

Nghe vậy, cả đám lập tức nấu cơm thì nấu cơm, chữa thương thì chữa thương, nói chuyện phiếm thì nói chuyện phiếm, ngắm phong cảnh thì ngắm phong cảnh, về mặt tất cả mọi người chỉ có một, đó là vừa rồi cái gì bọn họ cũng không hề nghe thấy.

Này đã bày tỏ, bọn họ ai cũng sẽ không nói ra đi.

Dương Lam Nhi nhú mày trầm ngâm trong chốc lát: “Thứ Giáo Đình dòm ngó cũng không đơn giản, ngươi nghĩ đem những thứ đó cho ta?”

Đầu Ưng không có gậy đầu, cũng không có lắc đầu, chỉ là vẻ mặt có chút thương cảm: “Tiền bối nếu là có năng lực đi lấy, kia tự nhiên là của tiền bối, chúng ta cũng giúp không được gì, hơn nữa, ta cũng không muốn chứng kiến các huynh đệ đặt mình trong hiểm địa.”

Trông thấy vẻ mặt của Đầu Ưng, Dương Lam Nhi đột nhiên hiểu, nếu là những tin tức này bị cao tăng Hoa Hạ biết rõ, chỉ sợ có vài người tư tâm sẽ bành trướng, đến thời điểm đó, Thần Ưng liền gặp nạn.

Người trong Thần Ưng, tỉ lệ tử vong cực cao, có người, là chết ở trong đấu tranh cá nhân của những người phía trên, Đầu Ưng này cũng là đau lòng.

“Người xác định người kia không biết rõ?” Dương Lam Nhi chỉ chỉ người sống sót còn lại vẫn đang hôn mê kia, tên này thân thể quá kém, đến bây giờ còn không có tỉnh.

“Thời điểm bắt gã, đã trực tiếp hù dọa dằn dò, gã là người mới đến căn cứ để phiên dịch được ba ngày, căn bản cái gì cũng không rõ ràng lắm, nhiều nhất chỉ biết người trong căn cứ nhân có chút âm mưu.” Đầu Ưng đã sớm nghĩ kỹ.

Dương Lam Nhi trầm mặc một chút, tổng cảm thấy son cốc trong căn cứ đã nói kia, chỉ sợ sẽ là cái một cơ duyên lớn, không cần người Thần Ưng làm thế, nàng cũng sẽ đi xem.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh: Chí Tôn Y Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.